BULLAE, ET DECRETA RECENTIORA

NAZIONALE
BIBLIOTECA
VITT. EMANUELE
13
20 C
60

BVLLAE ET DECRETA RECENTIORA.

BVLLARVM, ET DECRETORVM INDEX.

Nonnulla Decreta,& Ordinationes factæ pro feliciori gubernatione Fratrum Minorum de Obseruantia Reformatorum. pag. 1.
Fratres Minores S. Francisci de Obseruãtia Reformati Prouinciæ S. Thomæ in partibus Indiarũ, supponuntur obedientiæ Vicarij Generalis Discalceatorum Hispaniarum. 2
Facultas Ministri Generalis Fratrum Minorum S. Francisci de Obser. in Visitatione sui Ordinis. 3
Cõstitutio reuocatoria Patrum Priuilegiatorũ, & eorum qui non sunt Patres per Constitutiones Ordinis Auctoritate Apost. confirmatas. 5
Confirmatio Priuilegiorum SS. Trinit. Redemptionis Captiuorum. 6
Constitutio de Conseruatoribus. 7
Declaratio præcedentis Constit. facta anno 1624. 10
Decretum super Concept. B.V. ibid.
Constitutio erectionis Sacr. Congr. de Propaganda Fide. 13
Constitutio pro Sacra Congr. propagationis Fidei, quod literæ, & scripturæ omnes tradantur gratis Ministris eiusdem Congreg. 16
Constitutio in qua excommunicationẽ, & censuras Ecclesiast. non incurrere decernitur, qui fruměta, & alia huiusmodi Annonæ species extra statũ Ecclesiast. certis casibus extrahunt. 17
Priuilegia Reuerendiss. Dominorum in Capella Sanctitatis Suæ assistentiũ. 23
Decretum de SS. Inquisit. dennò intimari fecit die 5. Nouemb. 1637. 30
Decretum, vt oẽs Regulariũ Superiores suos subditos, & Religiosos persæpè commoneãt de iniuncta omnibus obseruantia Apost. Const. ac Decretorũ ad officium SS. Inquis. aduersus hæreticam prauitatem pertinẽtium. ibid.
Contra impedientes Inquisitores hæreticæ prauitatis in eorũ officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes. Et contra ipsos Inquisitores admittẽtes laicos ad criminis hæresis cogn. 33
Contra offendentes statum, res, & personas S. Officij Inquisitionis hæreticæ prauitatis, eorumq; filios, necnon cõplices, & fautores. 35
Inquisitorum hæreticæ prauitatis facultas, procedendi cõtra Sacerdotes, qui mulieres pænitentes in actu confessionis ad actus inhonestos prouocare, & allicere tentant. 38
Constit. contra sollicitantes in cõfess. 39
Literæ Card. Mellini ad Card. Carafam super eadem Const. 42
Iurisdictio Inquisitorum hæreticæ Prauitatis in eos, qui ad Ordinem Presbyt. minimè promoti Missas celebrant, & Pænitentiæ Sacram. ministrent. 43
Quod Inquisitores hæreticæ prauitatis, & locorũ Ordinarij, eos, qui ad Presbyteratus ordinem non promoti, Missas celebrant, vel Sacram. Pænitentiæ ministrant, præuia degradatione, Curiæ sæculari debitis ab eo plectendis pœnis tradant. 44
Constitutio contra maiores 20. ann. vel confessiones Sacramentales audiẽtes, ad Presbyteratus non promotos. 45
Contra exercentes artem Astrologiæ iudiciariæ, & aliaquæcunq; diuinationum genera; librosq; legentes vel tenentes. 48
Contra Astrologos iudiciarios, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, &c. 53
Quod Itali extrà Italiam non habitent in locis, vbi liber, & publicus cultus, siuè vsus Catholicæ Religionis non existat. 56
Constitutio contra Hæreticos in Italia commorantes, eorumq; fautores. 57
Reuocatio facultatũ Superioribus quorumcũq; Ordinum, & Religiosorum, quoquomodo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum ad Officiũ S. Inquisitionis hæreticæ prauitatis quoquomodo pertinentes. 58
Innouatio Constitutionũ à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione B. Mariæ Virginis editarum. Impositioq; maiorum pœnarum in trasgressores à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inqui-

quisitoribus puniendos. 61
Ampliatio, & declaratio prohibitionis asserendi Beatam Mariam Virginem conceptam fuisse in peccato originali.est supra pag.10. 64
Cōstitutio reuocans concesiones quascunq; viuæ vocis oraculo, non tamen S.R.E.Cardinalibus factas, vel ipsorum manu firmatas. 64
Extensio Constitutionis Greg.XV. reuocatoriæ concessionum viuæ vocis oraculo factarum. 66
Constitutio reuocans omnes, & singulas licentias legendi, & habendi libros prohibitos. 68
Reuocatio licentiarum quarumcunquè legēdi, & habēdi libros prohibitos. 69
Decretum de Defunctis cum Sanctitatis fama, nè priuatim, vel publicè colantur, neuè corū Imagines, vel miraculorum signa exponantur, antequàm canonizentur, vel Beati declaretur. 70
Contra mittentes libros imprimendos extrà statum Ecclesiasticū absq; debita licentia imprimis obtenta. 73.& 102
Declaratio, quod Constitutiones Apostolicæ concernentes Fidem Catholicam, & Sanctę Inquisitionis Officium hactenus editæ, & in posterum etiam super quacunq; alia re edendæ omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, nisi illi in edendo specialiter excipiantur. 73
Confirmatio declarationis Const.Clem. VIII.de largitione munerum. 76
Decreta Sacr.Congr.De celebratione Missarum. 82
Declarationes aliquot super Decretis de celebratione Missarum. 87
De officij Diuini, & Missarum celebratione. Decretum Sac.Congr.Rituum vbique obseruandum. 89
Decreta Sacr.Rituum, quæ ad Missam attinent. 91
Decreta quæ Diuinum officium respiciunt. 95
Ex commentarijs in Rubr.Missalis. 97
Ex commentarijs in Rubr.Breuiar. 98
Decreta de Regularibus Apostatis, & eiectis. 101
Decreta ad Regularium Reformationē, ac Nouitiorum receptionem, professionem, ac institutionem spectantia alias facta, & publicata. 104
Renouatio, & ampliatio eiusdem Decreti: De Nouitijs ad habitum Regularem non recipiendis, nisi in Monasterijs, & locis designandis. ibid.
Decreta pro Reformatione Regulariū, tàm Monacorum, quàm Mendicantiū cuiuscunque Ordinis, & Instituti. 106
Extensio Decreti de non petendo Romam, quid nec ipsi Prouinciales absq; licentia Romam pergant, nisi ex causa communi totius Prouinciæ. Et quid pęnas, nec Generalis, nec Protector moderare, nec relaxare potest. 111
Decretum fel.rec.Clem.8.super casuum reseruatione ab omnibus Regulariū superioribus obseruandum. ibid.
Formula concedendi facultatē pro Nouitijs ad regularem habitum recipiendis in Monasterijs, & locis designatis. 112
Decretum super forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitū, & professionem. 113
Institutiones super receptione, & educatione Nouitiorum Religiosorum Monasterijs, & Conuentibus designatis, vel designandis, Clemētis eiusdem iussu editæ. 114
Breue super professionibus per Regularib. emissis, nō facto in locis designatis Nouitiatu. 119
Constitutio contra malè Ordinantes, & malè Ordinatos. 121
Regulares pœnitentia affecti pro delictis ad S.Inquisitionis Officium pertinentibus, priuati sunt suis officijs, & voce actiua, & passiua. 123
Constitutio de exemptorum priuilegijs circa animarum curam, & Sacramentorū administrationem, Sanctimonialium, Monasteria, & Prædicationem Verbi Dei. 124
Declarationes aliquot super Constitutione prædicta. 127
Alia Declaratio super ead.Const. edita Anno 1624. 128
Itèm alia Declaratio super ead.Constit. edita Anno 1626. 129

Motus proprius communicationis, & extensionis priuilegiorum, immunitatum, & exemptionum, gratiarum, & indultorum, tàm in spiritualibus, quàm in temporalibus, quibusuis alijs, tàm Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinibus, per quoscunque Romanos Pontifices concessorum, & in futurum concedendorum ad sacrum Ordinem Carthusiensem. 130
Constitutio aduersus maleficia, seu sortilegia committentes. 132
Constitutio de Festo S. Annæ Matris B. Mariæ Virginis obseruanda. 133
Constitutio S.D.N. Vrbani VIII. Pro obseruatione Festorum. 134
De consensu super Moniales præstando pro mulieribus earum Monasteria ingredi volentibus. 136
Decretum quo conceditur, & præscribitur facultas Ordinarijs circa accessum Regularium ad Monasteria Monialium ad colloquendum cū eis. 137
Circa præcedentiam Fratrum Prædicatorum alijs Regularibus. 139
Breuis de Depositione solearum, de Delatione Capucij, Mozzetta, & Mātelli Fratrum Strictioris Obseruantiæ Ordinis S. Francisci. 141
Bulla erectionis Relig. Militię Christianæ, sub titulo Conceptionis B.M.V. immaculatæ, & Regula S. Francisci, eiusq. Priuilegiorum, exemptionum, & indultorum. 143
Bulla, qua S. Iubilei celebratio in annū proximum 1625. inciditur, & promulgatur. 147
Bulla confirmationis Const. Pij V. de Ciuitatibus, Terris, & locis S.R.E. nō infeudandis, & declarationis Innocētij IX. desuper edita. 151
Literæ in forma Breuis, quibus licentiæ per Superiores Regulares obtentæ erigendi Monasteria, & loca Regularia contra formam Const. Clem. 8. ac Decretorum à sancta Sede Apost. editorum, reuocantur. 155
Decretum Sac. Congr. Concil. de Rebus Regular. non alienandis. 158
Declaratio præcedentis decreti circa mutuum, vel ad cābium accipere. 159
De Religione Clericorum Regularium Theat. precedenti Decreto non inclusa. 159
Sacræ Visitationis Institutio. 160
Literæ reuocationis concessionū diuersorum officiorum, ac Priuilegiorum, exemptionum, gratiarum, & indultorum in præiudicium Sedis, & Cameræ Apost. emanatarum. 162
Reuocatio facultatum de officijs vacabilibus Romanę Curię, eorumq; pretio, & moderatio Indultorum transferēdi pensiones. 172
Decretum de Capuccinorum loco in processionibus. 174
De Capuccinis, quod sint verè Fratres Minores S. Francisci, & sub S. Francisci Regula militent. ibid.
Confirmatio reunionis sacrę Eremi Camaldul. Congregationi Camald. 176
Declaratio, quod S.R.E. Card. Ecclesiarum Præsules Indulto conferendi Beneficia Ecclesiastica ratione Ecclesiarum, quibus præsunt, vel quarum regimini vltimo loco cesserunt dumtaxat vti possint. 183
Declaratio, quod Capitula Ecclesiarum Cathedralium, quibus S.R.E. Card. præsunt ex indultis conferendi Beneficia Ecclesiastica reseruata, vel affecta eisdem Cardinalibus cōcessis nullum ius prætendere possint. 184
Reuocatio reseruationum pensionum perpetuarum super beneficijs Ecclesiasticis ad Collegiorum, & Piorum locorum fauorem factarum, & indultorum imponendi pensiones etiam temporales quibusuis concessorū. 185
Cōfirmatio, & innouatio Motus proprij fel. rec. Pij PP. V. contra Monetarios, eiusdemq; ad quascunq. personas Ecclesiasticas, seculares, ac cuiusq; Ordinis, necnon etiam Militiarum Regulares ampliatio, & extensio. 187
Constitutio super prohibitione inuestiturarum bonorum iurisdictionalium ab Ecclesias inferiores spectantiū. 189
Indulgentiæ pro Cler. Societatis IESV Doctrinam Christianam docentibus, ac pro alijs cum ijsdem cooperantibus, &c. 192
De-

Decretum quo locorum Ordinarijs Regulares à confessionibus audiendis suspendendi ratio præscribitur. 194
Decreta,& Declaratio super absolutione à censuris, seu à casibus reseruatis. 195
Aliud Decretum eiusdem Sacræ Congregationis de S.D.N. Pauli Papa V. mandato editum. 197
Declaratio Sacræ Congregationis Episcoporum, & Regularium, circà facultatē absoluēdi a casibus Sedi Apostolicæ,& Ordinarijs reseruatis. 198
Reuocatio omniū indultorum quibusuis Religionibus, Societatibus, &c. quomodolibet concessorum audiendi sęcularium confessiones absq; Ordinarij examine,& approbatione. 199
Decretum circà promouendos ad primā tonsuram,vel ad Minores Ordines in Regno Neapolitano. 201
Declaratio circà prædictum Decretum, quod non comprehendantur Regulares. ibidem
Decretum de celebrandis Missis in Feria quinta in Cœna Domini. 102
De Baldachino Episcopis erigendo in Ecclesijs Regulariū Pontificalia exercentibus. ibidem
Libri nullibi imprimantur,nisi prius approbentur ab Ordinario, vel Inquisitore loci, vbi est Auctor.vide Decretū supra f.73. ibidem
Decretum de nouis Religiosorum locis non erigendis,nisi iuxtà præscriptum præsentis Decreti. 203
Declaratio de eleemósynis Religiosorū Mendicantium. 204
Confirmatio Decreti Sac.Congr.Conc. quæ censuit, Constit. Greg.XV.de Conseruatoribus non afficere Religionem Hierosolymitanā, nisi quòad Iudices Conseruatores,eidemq; Religioni adhùc ius eiusmodi Iudices Cōseruatores eligendi competere. 205
Confirmatio,& innouatio Regulæ Cancellariæ,Decreti Cameræ Apostolicę, & Constitutionem fel.rec. Iulij III. quòad fructus beneficiorum Ecclesiasticorum inexactos. 206
Constitutio de electione Magni Magistri Hospitalis S.Ioannis Hierosolymitani. 210
Decretum super electione Sanctorum in Patronos à Sacra Rituum Congregatione de ordine Sanctissimi Domini Nostri Vrbani Papæ VIII. emanatum die 23.Martij 1630. 215
De facultate eligendi Confessarium ad Regulares vtriusq; sexus,& cuiuscūq; ordinis non extendenda,nec extrà forum conscientię. 216
Decretum seruandum in recipiendis informationibus pro causis Beatificationum, & Canonizationem seruorum Dei. 218
Declaratio Sacræ Congregationis Rituum Missas xxx. à S. Gregorio institutas non esse prohibitas. 219
Institutio,& Priuilegia Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum piarum. 220
Declaratio quod Congregatio Pauperū Matris Dei sit Religio trium votorum substantialium. 223
Confirmatio Constitutionum, & Ordinationum à Congregatione Clericorū Pauperum Matris Dei Scholarū Piarū,pro felici eius regimini editarū. 224
Electio,& deputatio Iosephi à Matre Dei in Ministrum Generalē,&c. 226
Elargitio, & communicatio Congregationi Clericorum Regularium Pauperum,&c.omnium gratiarum,exemptionum, indultorum,& priuilegiorū quibuscunq; Ordinibus,&c. 227
Constitutio super executione Decreti Concilij Tridentini sess.25. cap. 14. contra Regulares non subditos Episcopo intrà Claustra degentes,& extrà ea ità notoriè delinquentes, vt Populo scandalo sint, ac contra eorum Superiores illos punire negligentes,aut impunitos ad alia suorum ordinum loca transmittentes, vel transmissos ad locum,in quo deliquerunt non reuocantes. 229
Decretum Sacræ Congregationis Cōcil. Trid.sub Paulo V.de Tertiarijs. 231
Suppressio prætensæ congregationis Iesuitissarum. ibidem
Decretum, in quo remittuntur pœnæ de pre-

prǽterito ob inobseruantia Constitutionis spectantis ad SanctumOfficium inquisitionis,&c. 233
De Matrimoniorũ Dispẽsationibus. 234
Decretum de officio mortuorum non faciendo à Clero in Ecclesijs Religiosorum. 1626. ibid.
Decretum S. Congreg. elect. sepult. minorum. ibid.
Decretum Annullationis Decreta ex Decisionũ,quǽ non sint signatǽ sigillo, & subscriptione Præfecti,&c. 235
Reuocantur omnes Indulgentiæ hactenus concessæ Regularibus,& de nouo aliæ conceduntur. ibid.
Decretum super intelligentia,& obseruatione cap. 12. vers. Dies festi, &c. & aliæ decisiones ad Regulares spectantia 1602. 239
Decretum circa confessionem per litteras factam Sacerdoti absenti. ibid.
Regulares absq; licentia ordinariorum elemosinas petere possunt. 240
De Residẽtia Episcopor. Archiepiscop. Metropolit.&c. 242
Instructiones obseruandǽ à Commissarijs fabricǽ S.Petri. 247
Declarationes facultatũ Reuerend. fabricæ S.Petri de Vrbe. 252
Decretum circa Diaconos seluaticos in Regno Neapolitano. 255
Decretum S. Congreg. de cassatione Verborum ex Benincasia in legenda S.Chaterinæ. 256
Constitutio circa formam,& habitum Sacrarum Imaginum. 257
Decretum Innocentij X.contra hæreticam prauitatem 1645. 259
Aduertimẽta pro omnibus superioribus cuiuscunq; religionis. 261

INDEX RERVM PRAECIPVARVM.

Absolutio à Reseruatis Papæ, & Ordinarijs sublata. 194.195.197. A reseruatis Superiori Regularium si negetur,est illa vice à Papa. 111
Aduertimenta pro omnibus superioribus cuiuscunq; religionis. 261
Alienatio Regularibus interdicta. 158
Annonæ species extrahentium extra statum Ecclesiasticum pœna, & quando non incurritur in ea. 17
Apostati,& eiecti à Religione. 101
Astrologiæ iudiciariæ prohibitio Sixti V. 48. Vrbani VIII. 53
Baldachinum in Ecclesijs Regularium quando erigendum. 202
Bullæ, & Decreta ad Sanctam Inquisitionem spectantes. 30.& seq.
Camaldulensis Eremi Vnio cum Congregatione ipsorum. 176
Capucini sũt verè Fratres Minores. 174 Eorum locus in processionibus. ibid.
Cardinales quarum Ecclesiarum beneficia conferre possunt. 183
Casus reseruati Superioribus Regularium. 111
Casus reseruati Papæ,& Ordinario loci, ne absoluantur vi priuilegiorum. 194
Casuum reseruatorum Decreta, & Declarationes. 195.197.
Celebrantium sine sacris Ordinibus pǽna. 43.44.45
Celebrationis Missarum Decreta. 82.& Declarationes. 87
Ciuitates,terræ,& loca S.R.E.non possunt infeudari. 151
Clericorũ Regularium Pauperum Matris Dei institutio,& alia. 120.& seq.
Conceptionis B. Virginis Decretum Greg.XV. 10. Pauli V. 61. Nouæ militiæ erectio. 143
Confessiones seculariũ nõ possunt audiri absq; examine,& approbatione. 199
Confessiones per litteras absenti Confessario non possunt fieri. 239
Congregatio propagãdǽ Fidei erecta. 13. Ministris litteræ, vt gratis dentur. 16
Congregatio prǽtensa Iesuitissarum reprehenditur,& aboletur. 231
Cõseruatorum electio,& facultas. 7. Declaratio. 10. Conseruatores militum Hierosolymitanorum maneant, vt ante Constit. Greg. XV. 205
Defũcti cũ fama sãctitatis, Imagines, & Miracula ne exponãtur, anteq̃,&c. 70
Diaconi saluatici quot numero esse debeant. 255

Docti-

Doctrinam Christianam docentium indulgentiæ. 192
Decreta, & Decisiones annullantur, quæ non sunt, &c. 235
Decisiones circa intelligentiam cap. 12. vers. Dies festi. sess. 25. & aliæ circa Regulares. 239
Electio sepulturę minorum cui competat. 234
Eiectio à Religione, vt fiat. 101. Eiecti perpetuo suspēsi, ibid. Sine litteris testimonialibus reijciuntur ad Sedem Apost. vel aliā Religionē intrare. ibid.
Eleemosynæ Religiosorum Mendicantiū ne ab Episcopis impediantur. 204
Elemosinas petere absq; licētia Ordinariorum cui competat. 240
Electio Sanctorū in Patronos, vt fiat. 215
Episcoporum malè ordinantium pœna, & malè ordinantes. 121
Exemptorum Priuilegia moderantur, seu tolluntur circa aliqua 124. Declarationes. 127. & seq.
Facultates Reueren. fabricæ S. Petri de Vrbe. Recensentur. 252
Forma, & habitus sacrarum imaginum qualiter esse debeant. 257
Frumenta, & aliæ Annonę species extra statum Ecclesiasticum certis casibus possunt extrahi absq; excommunicatione. 17
Hęreticorum decretum alias emanatum iterum notificari iubetur. 30
Hæretici in Italia ne commorentur. 57
Hæreticorum prauitas compesatur. 259
Incorrigibilis, qui. 101
Indulgentię pro docētibus Christianam doctrinam. 192
Indulgentiæ Regularium. 235
Informationes circa Beatificationem, & Canonizationem Sanctorum quomodo recipiendæ. 218
Inquisitionis, & Inquisitorum, varia decreta, & constitutiones. 30. & seq.
Instructiones obseruandæ à Commissarijs fabricę S. Petri referuntur. 247
Italis, vt inter Hæreticos licitè commorentur præscribitur modus. 56
Lectio in Regularium mensa, Decretorū Clem. VIII. bis in anno, Vrbani VIII. 30. Pęna contrafacientium, ibid.
Librorum prohibitorum licentiæ reuocantur. 68. 69.
Libri nullibi imprimantur, nisi prius approbētur ab Ordinario, vel inquisitore loci, vbi est auctor. 73. 202
Maleficia, & sortilegia cōmittentes. 132
Malè ordinantes, per annum. male ordinati perpetuo suspensi. 121
Matrimoniorum dispensatio. 234
Militum Hierosolym. Cōseruatores. 205
Eorūdem Magni Magistri electio. 210
Miracula, & Imagines Defunctorum cum fama Sanctitatis, ne exponantur, nisi prius, &c. 70
Missæ, & Officiū ne ad libitū mutētur. 90
Missæ celebrandæ in Feria quinta in Cęna Domini. 292
Missæ, quæ dicuntur S. Gręgorij: itē Auxiliatorum, & de Patre æterno prohibentur. Rosarij verò, & S. Mariæ de Carmelo tantū suis Regularibus permittuntur. 87. Non autem intelligitur de Missis triginta S. Gregorij. 219
Missarum celebrandarum Decreta 82. Et Declarationes. 87
Missarum Celebratio, tam pro viuis, quam pro defuntis quomodo, & qualiter debeant celebrari, & quo ordine, & requisitis. 91 & 97.
Monasteria, & loca Regularium non erigantur, nisi &c. 203
Monetarij Regulares locorum Ordinarijs suppositi. 187
Monialium consensus pro licentijs Mulierum ad ingressum Monasterijs, requiritur 136. Ad easdem alloquendi licentia Regularibus, vt fiat ab Ordinario. 137
Munerum elargitiones qualiter interpetrantur. 76
Nouitiorum institutio. 104. 114. Horum Magister potest habere socium. ibid.
Obseruatio festorum Vrbani VIII. 134
Officium Diuinum, & Missa nè ad libitum, vel pro reliquia non insigni varietur. 90
Officium mortuorum non faciendum à Clero in Ecclesijs Religiosorū. 234
Officiorum diuinorum recitatio quomodo, & qualiter fieri debeat. 95. & 98
Oratoria priuata Prælatorum. 25
Ordi-

Ordinandi in Regno Neapolitano, quid facere debeant. 201. Non autem Regulares. ibid.
Ordines malè conferentium, vel suscipientium pœnæ. 121
Pœnitentias graues dèterminare possunt Superiores Regulares peccatis non reseruatis. 111
Præcedentia Fratrum Prædicatorum alijs Regularibus. 139
Priuilegia Prælatorum assistentium in Cappella Pontificis. 23. Cartusianorum. 130. Eorũdem Confirmatio Sanctiss. Trinitatis Redemptionis Captiuorum. 6.
Regulares omnes comprehenduntur in Constitutionibus Apostolicis concernentibus Fidem Catholicam, & Sãctæ Inquisitionis Officium, quantumuis exempti, nisi &c. 73
Item non possunt petere Romam absq; licentiarum eius declaratione, & ampliatione. 111
Item quomodo possunt suspendi à confessionibus audiẽdis ab Ordinarijs. 174
Item non possunt audire confessiones sæcularium absq; examine, & approbatione. 199
Nec eligere sibi confessarium, virtute indultorum Cruciatæ, & aliorum 116
Item siuè intra, siuè extra claustra degẽtes, delinquentes cum scandalo populi, quando puniendi ab Ordinarijs. Et etiam eorum Superiores non punientes. 229
Regularium ab inquisitionis Officio damnatorum pœna, 123
Regularium Reformatio. 106. Ad habitum, & Professionem vbi admittendi. 104. &c. Qua formula 112. 113. Alioquin professio nulla. 104. Potest conualidari. 119. Religionum quarundam exceptio. 119. Nouitiorum institutio. 114. Loca vbi duodecim Fratres ali nequeunt Ordinario supposita. 85. Nouorum locorũ recipiẽdorũ forma. 203
Regulares S. Francisci obseruantes Reformati inter obseruantes de familia dignitatẽ non habent. 1. Transitus à familia ad Reformatos obtinetur in Capitulo. 1. Transeuntes sunt per annum, vt alij Reformati 2. Post annum redire non possunt ad familiam. 2. Præcedentiæ, & Priuilegia, quæ reuocentur S. Reformatorum Procuratoris electio 2. Fratres strictioris obseruantiæ iubentur deponere soleas, &c. 141. Reformati Prouinciæ Indicæ sub sunt Vicario Generali Discalciatorum Hispaniæ. 2.
Religio nouę militiæ sub titulo Conceptionis B.V. 143
Reliquia insignis, quæ censeatur. 91
Residentia Episcoporum metropolitanorum facienda. 242
Sacristię habeant affixum decretum de Officio, & Missis non variandis pro libito, vel pro quolibet reliquia Sanctorum. ibid.
Scholarum Piarum Religio. 220
Sollicitantes in Cofessione denunciandi. 39. 42
Sortilegia, & maleficia committẽtes. 132
Superiores Religiosorum non possunt cognoscere causas suorum subditorum ad Officium S. Inquisitionis pertinentes. 58
Tertiarij. 231
Verba illa ex Benincasa familia in legẽda S. Chaterinę reijci debent. 256
Viuæ vocis oracula quęnam reuocantur. 64. Imò omnes. 66

FINIS.

Constitutio Sanctiss. D. N. D. Gregorij Diuina prouidentia Papæ XIV. Super immunitate Ecclesiarum.

GREGORIVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

CVM alias nonnulli prædecessores nostri, & præsertim felic. record. Sixtus Papę V. necnon Pius etiam V. sancto zelo ducti, diuersas facultates, & indulta extrahendi, etiam in casibus quibusdam à iure non permissis, ex Ecclesijs criminosos, & delinquentes compluribus sæcularibus Principibus, eorumquè Curijs, & Magistratibus, sub varijs modis, & formis concesserint, prout in illis plenius continetur. Experientia postmodum docuit, tum ob diuersitatem, & differentiam huiusmodi indultorum; tum quia plerique eorumdem Principum Ministri, ex hoc ipso illa diuersimodè, etiam latius, quam par erat, & ad suum libitum interpretandi occasionem arripuerunt, illisquè abuti cœperunt; subortam esse non mediocrē in aliquibus locis libertatis, & immunitatis Ecclesiasticæ perturbationem, & Confusionem; alibi verò nè ipsos quidem laicos Indultis huiusmodi vti voluisse, aut potuisse, quod populis inueterata erga Ecclesias reuerentia deuotis, & assuetis; scandali potius, quam quietis occasionem præberent. Illud etiam absurdum sæpè numero secutum est, vt infimæ interdum conditionis, laici, non modo iuris, sed etiam literarum penitus ignari, & imperiti, dum quasi potestates, aut Ministri Curiæ sæcularis in aliquo Castro, aut Oppidulo iurisdictionem exercebant, facultatum, & indultorum huiusmodi limites longè excesserint, eaquè suo arbitratu in sensus minus rectos, & ab intentione concedentis omnino alienos detorserint: & illorum prætextu quicquid sibi in mentem venit, attentare præsumpserint, in graue iurisdictionis, & immunitatis Ecclesiasticæ præiudicium, locorum, & personarum Diuino cultui dicatarum contemptum, ipsius Diuinæ Maiestatis offensam, & scandalum plurimorum. Quarè pro commisso Nobis à Domino Pastoralis offici munere prædictis absurdis, & scandalis obuiare, ac differentias huiusmodi ad vniformem regulam reducere, omnemque dubitandi, ac perperam interpretādi occasionem dilucida declaratione submouere, abusis tollere, & nè Ecclesiastica iura planè conculcentur, & negligantur, opportunè prouidere decreuimus, prout etiam dictus Sixtus prædecessor noster ijsdem de causis motus statuere decreuerat, licet morte præuentus hoc adimplere nequiuerit: ita tamen, vt quando præsens temporum calamitas, & nimia, quæ iam inualuit peruersorum hominum malitia, id exposcit, aliquid etiam ad terrorem delinquentium, & ad coercenda illorum facinora, vltra id, quod prisca illa maiorum nostrorum disciplina, & vetus Sacrorum Canonum norma præscripserat, in quibusdam casibus congrua moderatione adhibita permittamus. Hac itaquè nostra perpetuò valitura Constitutione omnia, & quæcunquè Priuilegia, Indulta, & Gratias, tàm per prædictum Sixtum

ac Pium Quintum, quàm alios quoscunque nostros Prædecessores, aut nosmetipsos, Sedemquè Apostolicam, eiusuè Legatos super adducendis, vel extrahendis ab Ecclesijs, Monasterijs, Sacellis, Domibus, Regularibus, locisuè Sacris, aut Religiosis, alijsquè in casibus à Iure permissis hominibus certorum tunc expressorum, vel non expressorum criminum, reis, aut fraudolentis decoctoribus; etiam in odium certorum delictorum, & pro bona pace, & quiete publica, & ex causis vrgentissimis, ac necessarijs, & æquipollentibus casibus in iure expressis; atquè ex paritate, identitate, aut maioritate rationis extensis, perpetuò vel ad certum nondum elapsum tempus, seu ad vitam alicuius Principis, aut beneplacitum, seu alias quomodolibet concessa, etiam iteratis, aut multiplicatis vicibus approbatá, & innouata, ac vsu recepta, literasquè Apostolicas sub plumbo, aut in forma Breuis, seu alias quomodocunquè desuper confectas, quarum tenores hic haberi volumus pro expressis, ac ad verbum insertis, sublata penitus omni differentia, ità ad vnam tantum formam reducimus, & moderamur, vt laicis ad Ecclesias, locaquè sacra, & Religiosa prædicta confugientibus, si fuerint publici latrones, viarumquè grassatores, qui itinera frequentata, vel publicas stradas obsident, ac viatores ex insidijs aggrediuntur, aut depopulatores agrorum, quiuè homicidia, & mutilationes membrorum in ipsis Ecclesijs, earumuè cemeterijs committere non verentur, aut qui proditoriè proximum suum occiderint, aut assassini, vel hæresis, aut læsæ Maiestatis in personam ipsiusmet Principis rei, Immunitas Ecclesiastica non suffragetur: Sed vniuersis, & singulis Venerab. Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisquè Ecclesiarum, & Monasteriorum Prælatis, tàm sæcularibus, quàm cuiusuis Ordinis Regularibus districtè præcipiendo mandamus, & præcipimus, vt laicos in casibus prædictis delinquentes, ad eorum Ecclesias, Monasteria, domos, & alia loca supradicta sacra, seu religiosa respectiuè confugientes, & in eis se recipien. atquè morantes, qui prædicta delicta, eorumuè aliquod, iudicio suo commisisse videbuntur, quandò à Curia sæculari fuerint requisiti, & quilibet eorum fuerit requisitus, Ministris, & Officialibus. Cur. sæcularis, absquè irregnlaritatis nota, aut alicuius censuræ Ecclesiasticæ incursu tradi, & consignari curent, & faciant, & quibilibet eorum curet, & faciat. Ne autem Curia sæcularis prædicta Ministri facultate, illos per se, & propria auctoritate extrahendi, & abducédi sibi olim (vt præfertur) attributa, & per præsentes reuocata abutátur, volumus, dictaquè auctoritate decernimus, & declaramus, vt Curia sæcularis, eiusque Iudices, & Officiales, ab Ecclesijs, Monasterijs, locisquè sacris prædictis laicum aliquem (vt præfertur) delinquentem in nullo ex casibus supradictis sine expressa licentia Episcopi, vel eius Officialis, & cum interuentu personæ Ecclesiasticæ ab eo auctoritatem habentis (ad quos solos, & non alios Episcopis inferiores, etiam si alias Ordinarij sint, aut nullius Diœcesis, aut Conseruatores ab hac Sede specialiter, vel generaliter deputati; prædictam licentiam dandi facultas pertineat: occurrente autem casu in loco exempto, & nullius diœcesis, tunc ad Episcopum viciniorem deuoluatur hæc cognitio, & non ad alios) capere, extrahere, aut incarcerare non possint, nisi eo casu, quo ipse Episcopus, & dictæ personæ Ecclesiasticæ requisitæ illos in delictis superius expres-

sis

sis culpabiles tradere, aut capturæ, & carcerationi interuenire, & assistere recusauerint: tuncquè reuerentiæ Ecclesiæ, locis Sacris debitæ memores prædictos delinquentes minori, quo id fieri poterit cum scandalo, & tumultu extrahere curent. Quodquè delinquentes laici prædicti, postquam (vt præfertur) ab Ecclesijs, locisuè sacris extracti, & capti fuerint, ad Carceres Curiæ Ecclesiasticæ reponi, & inibi sub tuto, & firmo carcere, ac opportuna custodia data illis (si opus fuerit) per Curiam sæcularem detineri debeant; nec inde extrahi, Curiæq; sæculari prædictæ consignari, nec tradi possint, nisi cognito prius per Episcopum, seu ab eo deputatum, an ipsi verè crimina superius expressa commiserint; tuncquè demum de mandato Episcopi per Iudicem Ecclesiastic. Curiæ sæculari (quacunquè appellatione postposita) consignentur. De crimine verò hæresis cognitio ad forum Ecclesiasticum tota pertineat, nequè in ea Curia sæculares se quoquo modo intromittat; sicuti etiam prohibemus, nè contra Ecclesiasticas personas sæculares, aut cuiusuis Ordinis, vel Militiæ, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani regulares, quoquomodo, etiam vigore prædictorum priuilegiorum, indultorum, aut concessionum (quæ omnia ad terminos iuris per præsentes reducimus (procedant, aut se intromictant; illasuè ab Ecclesijs, Monasterijs, domibus, locisquè sacris, aut Religiosis, etiam in casibus in hac Constitutione expressis, extrahere, adducere, capere, carcerare, aut cognoscere de criminibus ad forum Ecclesiasticum pertinentibus, aliàs, quam de iure, & per priuilegia eisdem Ordinibus, aut Militijs concessa permictitur, quomodolibet præsumant. Quod si quis quacunquè dignitate, & auctoritate præditus præmissorum, aut alio quouis prætextu, quicquam, aut contra huius nostræ Constitutionis tenorem attentare præsumpserit; declaramus eum ipso facto, censuras, & pœnas easdem incurrere, quæ contra libertatis iuris, & immunitatis Ecclesiasticæ violatores per Sacros Canones, Conciliorum generalium, nostrorumquè prædecessorum Cōstitutiones sunt promulgatæ. Sicquè per quoscunquè Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici, Auditores, & Sanctę Romanę Ecclesię Cardinales (sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate) in quauis causa, & instantia iudicari, & diffiniri debere: necnon irritum decernimus, & inane si secus super his per quoscunquè quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, tàm Sixti, & Pij Quinti, quàm aliorum quorumcunquè prædecessorum nostrorum literis Apostolicis, priuilegijs, Indultis, & facultatibus, quibusuis personis, etiam Imperiali, Regia, Ducali, aut alia quauis dignitate, & authoritate fulgentibus, aut Rebuspublicis, Dominijs, Regnis, Prouincijs, Ciuitatibus Terris, & locis, eorumuè Curijs, Parlamentis, Senatibus, Consilijs, Communitatibus, Vniuersitatibus, Collegijs, aut Præsidentibus, Proregibus, Gubernatoribus, Locatenentibus, Vicarijs, Potestatibus, alijsquè Magistratibus, Officialibus, Ministris, aut Consiliarijs, ex prędictis, vel alijs, etiam grauioribus, & vrgentioribus causis; tàm illorum intuitu, & contemplatione, siue ad eorum preces, & instantiam, quàm etiam Motu proprio, & ex certa scientia, dequè Apostolicæ potestatis plenitudine, ac per modum statuti, & legis perpetuæ; etiam in vim contractus, & Fratrum nostrorum consilio, sub quibuscunquè tenoribus, & formis, & cum quibusuis præseruati-

 uis,

uis, mentis attestatiuis, derogatoriarum derogatorijs, alijsquè validissimis, efficacissimis, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis, etiamsi inibi caueatur expressè, quod illis, nisi sub certis modis, & formis, & nisi de expresso eorum consensu, ad quorum fauorem concessæ fuerint, derogari possit; & aliter factæ derotiones nullius sint roboris, vel momenti, & alias quomodolibet concessis, etiam sæpius approbatis, & innouatis. Quæ omnia, & singula, ac illorum tenores pro expressis habentes, quatenus præmissis in aliquo aduersentur, aut plures, quam superius expressos casus contineant, auctoritate, & tenore præmissis, omninò, ac perpetuò tollimus, & abrogamus; ac ad terminos præsentis Constitutionis (quoad superius descripta duntaxat) reducimus: & nolumus cuiquam de cætero suffragari, & qualibet alia dictæ Sedis Indulgentia generali, uel speciali, per quæ præsentibus non expressa, uel ad uerbum non inserta, effectus earum quomodolibet ualeat impediri. Vt autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deducantur, mandamus illas in Valuis S. Ioannis Lateran. & Principis Apostolorum Basilicarum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ de more affigi, & publicari, earum etiam exemplis inibi affixis, & dimissis; ac post publicationem huiusmodi uolumus, & decernimus, ut omnes, & singulos quos concernunt, & concernent in futurum, perindè arctent, & afficiant, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent. earumdem uerò præsentium transumptis, etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis, eadem fidem in iudicio, & extra illud, ubiquè gentium, & locorum haberi uolumus, quæ eisdem originalibus literis haberetur, si essent exhibitæ, uel ostésæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ moderationis, præcepti, mandatorum, decretorum, reductionum, declarationum prohibitionis, sublationis, abrogationis, & uoluntatis infringere, uel ei ausu temerio contraire. Si quis autèm hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Datum Romæ in Monte Quirinali Anno Incarnationis Dominicæ 1591. Nono Kal. Iulij, Pontificatus Nostri Anno Primo.

L. DAT.

M. Vestrius Barbianus.

Registrata apud Marcellum Secretarium.

A. de Alexijs.

FRAN-

FRANCISCVS SANCTI EVSTACHII S.R.E. Diaconus Cardinalis Boncompagnus Archiepiscus Neapolitanus.

SE bene conforme alla pia mente della Santità di N. S. à Noi preme quanto si deue, che l'immunità Ecclesiastica sia inuiolabilmente custodita, & osseruata; & che puntualmente sia essequito quanto sopra di ciò viene ordinato da' sacri Canoni, e dal Sacro Cōcilio di Trento, con quello di più, che fù santamente comandato per la Constitutione di Greg. XIV. di fel. mem. tuttauolta à Noi molto dispiace, che con pregiudicio della quiete publica, le Chiese, & altri luochi Immuni seruino per asilo, e recettacolo à delinquenti, & facinorosi, li quali abusando ben spesso del priuilegio dell' immunità, ve si ricourano anco taluolta per vscir à commetter nuoui eccessi: Onde per prouedere (per quanto potiamo) all'inconuenienti, e disordini, che ne seguono, e possono seguire: Per l'autorità à noi concessa dalla Santità di N. S. Papa Vrbano VIII. Ordiniamo, & comandiamo, che i delinquenti refuggiti nelle Chiese, e luochi immuni così de secolari, come de Regolari di questa Città di Napoli, e sua Diocese (che secondo la detta Bolla dourebbono godere il priuilegio della Immunità) debbano fra tre giorni partirsi dalle dette Chiese, e luoghi Immuni, altrimēte li faremo estrahere della maniera, e forma, che ci vien permesso, & ordinato. Et acciò in futurum i delinquenti sudetti non si seruino più di ricettacolo, e continua habitatione delle dette Chiese, e luoghi immuui; Ordinamo, e commandamo per la medesima auttorità à Noi concessa, à tutti Superiori Ecclesiastici delle Chiese, Conuenti, e Monasteri di questa Città, e Diocese di Napoli così Secolari, come Regolari di qualunque Ordine, Religione, & Instituto che siano; che per l'auuenire non diano, nè debbano dare alcun recetto à delinquenti sotto pena all'Ecclesiastici (da incorrersi ipso facto) della suspensione da gli loro ordini, e priuation d'officij, e dignità, e d'inhabilità in futurum à poterli ottenere; & à rispetto de' Secolari. Administratori, Maestri, ò in qualsiuoglia altro modo

Offi-

Officiali, e Superiori delle dette Chiese, e luoghi immuni (à quali spetta il comandare, & ordinare in detti luoghi) di scommunica da incorrersi, come di sopra: Nelle quali pene dichiaramo ch'incorreranno, ancorche detti delinquenti non fossero ritrouati nelle dette Chiese, e luoghi Immuni, quando però si potrà prouare la recettione, ò che vi siano stati di conserto tacito, ò espresso. Et acciò nessun possa escusarsi sotto pretesto, che contro la volontà loro stiano, e pratichino li detti delinquenti in dette Chiese, e luoghi Immuni: Vogliamo, e comandiamo, che li predetti, à chi spetta siano tenuti dentro il termine di tre giorni dopò l'affissione del presente Editto, dar nota in scriptis al Mastro d'Atti di questa Corte delli delinquenti, che passato il detto termine, si trouerranno, ò veniranno in dette Chiese, e luoghi Immuni, col titolo del delitto, ò causa per la quale stiano iui retirati, e del tempo che incominciorno a pratticarui. Auertendo che contra ogni persona si procederà col douuto rigore; e che il presente affisso alli luoghi soliti di questa Città passati li detti tre giorni astregnerà, e comprenderà ogn'vno, come se à tutti fosse stato personalmente intimato.

Datum Neapoli, die 17. Decembr. 1626.

Franc. Card. Boncomp. Archiep. Neap.

D. Horat. Bares. Act. Mag. Arch. Cur.

Litera

Literæ Processus S. D. N. Vrbani Papæ VIII. lectæ die Cœnæ Domini. Anno 1641.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoralis, Romani Pontificis vigilantia, solicitudo, cùm in omni Reipublicæ Christianæ pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assiduè versatur; tum potissimum in Catholicæ fidei (sine qua impossibile est placere Deo) vnitate, atquè integritate retinenda, & conseruanda maxime elucet. Nimirum, vt fideles Christi non sint paruuli fluctuantes; neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumuentionem erroris: sed omnes occurrant in vnitatem fidei, & agnitionis Filij Dei, in virum perfectum; neque se in huius vitæ societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat: sed potius in vinculo charitatis coniuncti, tanquam vnius corporis membra sub CHRISTO capite, eiusqè in terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, à quo totius Ecclesiæ vnitas dimanat, augeantur in ædificationem atquè ita diuina gratia adiutrice, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, vt futura quoquè beatitudine perfruantur. Ob quas sanè causas Romanos Pontifices Prædecessores nostri, hodierna die, quę anniuersaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticę disciplinę gladium, & salutaria iustitiæ arma per ministerium summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solemniter exercere consueuerunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quàm fidei inuiolatam integritatem, publicam pacem, & iustitiam, Deo auctore tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes.

Excommunic. & anathematizantur.

1 Hæreticicuiuscumq secta eorundem fautores, libros legentes, tenētes, aut imprimentes, & schismatici.

1 Excommunicamus, & anathematizamus, ex parte Dei Omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra quoscunquè Hussitas, Vvichlephistas, Luteranos, Zuinglianos, Caluinistas, Vgonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & à Christiana fide Apostatas; ac omnes, & singulos alios Hæreticos quocunquè nomine censeantur, & cuiuscunque sectę existant, ac eis credentes; eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorumdem libros hęresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostol. scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seù quomodolibet defendentes ex quauis causa publicè, vel occultè, quouis inge-

nio,

nio,vel colore;necnon Schismaticos,& eos,qui se à nostra,& Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt,vel recedunt.

2 Appellantes à Pontif. ad futurum Concilium eorumq. fautores.

2 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cuiuscunque status,gradus,seu conditionis fuerint: Vniuersitates vero, Collegia, & Capitula quocunq. nomine nuncupentur,interdicimus:ab ordinationibus,seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium ad vniuersale futurum Concilium appellantes:necnon eos,quorum auxilio, consilio,vel fauore,appellatum fuerit.

3 Piratæ atq. eorum receptatores, & fautores.

3 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum,præcipuè à Monte Argentario, vsq. ad Terracinam,ac omnes eorum fautores,receptatores,& defensores.

4 Naufragorum Christianorũ cuiuscũq. generis bona & in litoribus inuenta surripientes.

4 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos,qui Cristianorum quorumcunquè nauibus tempestate, seu in transuersum(vt dici solet)iactatis, vel quoquo modo naufragium passis,siue in ipsis nauibus,siue ex eisdem eiecta in mari vel in litore inuenta, cuiuscunquè generis bona, tàm in nostris Tyrrheni,& Adriatici,quàm in cęteris cuiuscunquè maris Regionibus,& litoribus,surripuerint; ita vt nec ob quodcunquè priuilegium,consuetudinem,aut longissimi,etiam immemorabilis,téporis possessionem, seu alium quemcunquè prętextum excusari possint.

5 Imponentes noua pedagia, & gabellas,vel eas augentes.

5 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis noua Pedagia, seu Gabellas, preterquam in casibus sibi à iure, seu ex speciali Sedis Apostol. licentia permissis, imponunt,vel augent, seu imponi,vel augeri prohibita exigunt.

6 Falsific. lit. Apost. aut supp. à quocũq. auct. habẽte signatas falso fabric. literas Apostol.

6 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literaum Apostolicarum,etiam in forma Breuis,ac Supplicationum,gratiam, vel iustitiam concernentium per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vicecancellarios,seu gerentes vices eorum,aut de mandato eiusdem Rom. Pontificis signatarum; necnon falsò fabricantes literas Apostolicas,etiam in forma Breuis, etiamq; falsò signantes Supplicationes huiusmodi sub nomine Romani Pontificis,seu Vicecancellarij,aut gerentium vices prędictorum.

7 Deferentes arma, & alia vsui bellico idonea ad Turchas, vel alios Christiani nominis inimicos ad Reip. Christianæ statum

7 Item excommunicamus,& anathematizamus omnes illos, qui ad Saracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostęs, & inimicos, vel Hęreticos per nostras, siue huius sanctę Sedis sententias expresè, vel nominatim declaratos, deferunt, seu transmittunt equos,arma,ferrum,filum ferri stamnum,chalybem, omniaq.alia metallorum genera, atq. bellica instrumenta, lignamina,canapem,funes,tàm ex ipso canape, quàm alia quacunq. materia,& ipsam materiam, aliaq. huiusmodi, quibus Christianos,

&

& Catholicos impugnant; necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianę Reipublicę concernentibus in Christianorum perniciem, & damnum ipsos Turcas, & Christianę Religionis inimicos; necnon Hereticos in damnum Catholicę Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel fauorem quomodolibet prestant: Non obstantibus quibuscunq. priuilegijs, quibusuis personis, Principibus, Rebuspublicis, per Nos, & Sedem prędictam hactenus concessis, de huiusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus. *pertinentia ijsdem in damnũ Christianorum nuncium.*

8 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seù inuadentes eos, qui victualia, seù alia ad vsum Romanæ Curiæ necessaria adducunt; ac etiam eos, qui ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur prohibent, impediunt, seù perturbant; seù hæc facientes defendunt per se, vel alios, cuiuscunq. fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiam si Pontificali, seù Regali, aut alia quauis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate. *8 Impedientes eos, qui victualia, & alia necessaria Romã conuehunt.*

9 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent; necnon illos omnes, qui iurisdictionem ordinariam, vel delegatam à Nobis, vel nostris Iudicibus non habentes, illam sibi temerè vendicantes, similia contra morantes in eadem Curia, audent perpetrare. *9 Ad Sedem Ap. venien. vel ab ea recedent sua aut aliorũ opera ledentes, & sine iurisdictione vexan. in Curia commoran.*

10 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantesq; detinentes, capientes, seù deprędantes Romipetas, seu Peregrinos ad Vrbem causa deuotionis, seù peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel fauorem. *10 Romipetas, ac peregrin. et in Vrbe morantes, vel abeuntes ledentes.*

11 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S.R.E. Cardinales Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisq. Apostolicę Legatos, vel Nuncios, aut eos à suis Diœcesibus Territorijs, Terris, seu Dominijs eijcientes: Necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu prestantes in eis auxilium, consilium, vel fauorem. *11 Offendentes S.R.E. Cardinal. & alios Prælatos.*

12 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios, personas Ecclesiasticas quascunq. vel sęculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotijs recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes negotiorumq. gestores, aduocatos, procuratores, & agentes, seu etiam Auditores, vel Iudices super dictis causis, vel negotijs deputatos, occasione causarum, vel negotiorum huiusmodi occidunt, seu quoquo modo percutiunt bonis spoliant, seu qui per se, vel per alios directè, vel indirectè, delicta huiusmodi committe- *12 Ad Rom. Cur. pro negotijs suis recurrentes per se, vel per alios leden.*

re, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel fauorem præstare, non verentur, cuiuscunq. præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

13 Appellantes à grauamine, vel futura executione Literarum Apostolicarum ad laicam potestatem.

13 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, tàm Ecclesiasticos, quàm sæculares cuiuscunq. dignitatis, qui prætexentes friuolam quandam appellationem à grauamine, vel futura executione literarum Apostolicarum, etiam in forma Breuis, tàm gratiam, quàm iustitiam concernentium: Necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorũ, processuum, executorialium, & aliorum decretorum, à Nobis, & à Sede prædicta, seu Legatis, Nuncijs, Præsidentibus, Palatij nostri, & Cam. Apost. Auditoribus, Commissarijs, alijsq. Iudicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanauerint, aut alias ad Curias sæculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab ea (instante etiam Fisci Procuratore, vel Aduocato) appellationes huiusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones sequestra, monitoria, & alia prædicta, capi, & retineri faciunt; quiuè illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine executioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarij, super huiusmodi literarum, & processuum executione, instrumẽta, vel acta conficere, aut confecta, parti, cuius interest, tradere debeant, impediũt, vel prohibent; ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, notarios, executores, & subexecutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Ciuitatibus, Locis, & Regnis eijciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminãtur per se, vel alium, seu alios, publicè, vel occultè; quiuè alijs quibuscunq. personis in genere, vel in specie, ne pro quibusuis eorum negotijs prosequendis, seu gratijs, vel literis impetrandis ad Romanam Curiã accedant, aut recursum habeant: seu gratias ipsas, vel literas à dicta Sede impetrent, seu impetratis vtãtur, directè, vel indirectè prohibere, statuere, seu mãdare, vel eas apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel alias quomodolibet præsumũt.

14 Executionem Literarum Apostol. aut aliarum expeditionum impedientes, & prohibentes ad gratias impetrãn. acceden.

14 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes; & singulos, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto, quarumcunq. exemptionum, vel aliarũ gratiarum, & literarum Apostolicarum prætextu, beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissarijs nostris, alijsq. Iudicibus Ecclesiasticis auocant, illorumuè cursum, & audientiam, ac personas, capitula, conuentos, collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Iudices interponunt; Quiuè partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad reuocandum, & reuocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum, vel consentiendum eos, contra quos tales inhibi-

hibitiones emanarunt, à censuris; & penis in illis contentis absolui, per statutum, vel alias, compellunt, vel executionem literarum Apostolicarum, seu executorialium, processuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id fauorem, consilium, aut assensum præstant; etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu, & donec ipsi ad Nos informandos (vt dicunt) supplicauerint, aut supplicari fecerint: nisi supplicationes huiusmodi coram Nobis, & Sede Apost. legitimè prosequantur; etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarij, Vicecancellarij, Consiliarij ordinarij, vel extraordinarij quorumcunq. Principum sæcularium, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacunq. præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi Abbates, Commendatarij, seu Vicarij fuerint.

15 Quiuè ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcunq. personas Ecclesiasticas, capitula, cõuentus, collegia Ecclesiarum quarumcunq. coram se ad suum, Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter iuris Canonici dispositionẽ, trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directè, vel indirectè, quouis quæsito colore: necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quæuis alia decreta in genere, vel in specie, ex quauis causa, & quouis quæsito colore, ac etiam prętextu cuiusuis consuetudinis, aut priuilegij, vel alias quomodolibet fecerint, ordinauerint, & publicauerint; vel factis, & ordinatis vsi fuerint, vnde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quouis modo restringitur; seu nostris, & dictæ Sedis, ac quarumcunq. Ecclesiarum iuribus quomodolibet directè, vel indirectè, tacitè, vel expresè præiudicatur.

15 Iudices seculares qui Ecclesiast. personas trahunt ad sua Tribunalia, quiq. Ecclesiasticam libertatem tollunt, aut in aliquo perturbant.

16 Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos; aliósq. superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscunq. Iudices Ecclesiasticos ordinarios, quomodolibet hanc de causa directè, vel indirectè, carcerando, vel molestando eorum agentes procuratores, familiares; necnon consanguineos, & affines: aut alias impediunt, quo minus sua iurisdictione Ecclesiastica contra quoscunq. vtantur, secundum quod Canones, & sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ, & decreta Conciliorum Generalium, & præsertim Tridentini, statuunt, ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum vel etiam ab ipsis delegatorum quorumcunq. sententias, & decreta, aut alias fori Ecclesiastici iudicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata, etiam pœnalia, Ordinarijs, aut delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant; eos quoq. qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & fauorem in eiusdem.

16 Imped. Prælat. ne sua iurisd. vtantur. quiq. illorum. & deleg. iudic. eludentes ad Cur. sæcul. recur. aut contra illos decernunt, præstãtesq. auxilium.

17 *Vsurpantes Sedis Apost. & quorumcunq. Ecclesiæ iurisdictiones, vel eis fructus sequestrantes.*

17 Quiuè iurisdictiones, seu fructus, redditus, & prouentus ad Nos, & Sedem Apost. & quascunq. Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes vsurpant; vel etiam quauis occasione, vel causa, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

18 *Imponentes decimas, & alia onera personis Ecclesiast. Ecclesijs Monasterijs aut eorum fructibus.*

18 Quiuè collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & alijs personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum Monast. & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumquè fructibus, redditibus, & prouentibus huiusmodi, absq. simili Rom. Pont. speciali, & expressa licentia, imponunt, & diuersis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita etiam à spontè dantibus, & concedentibus, recipiunt. Necnon qui per se, vel alios directè, vel indirectè prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel fauorem præstare non verentur, cuiuscunq. sint præminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status; etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alij Potentatus quicunq. etiam Regnis, Prouincijs, Ciuitatibus, & Terris quoquo modo Præsidentes, Consiliarij, & Senatores, aut quauis etiam Pōtificali dignitate insigniti. Innouātes decreta super his per sacros Canones, tam in Lateranensi nouissimè celebrato, quàm alijs Cōcilijs generalibus edita, etiam cum censuris, & pœnis in eis contentis.

19 *Iudices sæculares, qui se interponunt in causis capitalibus seu criminalib. contra Ecclesiasticas personas.*

19 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscunq. Magistratus, & Iudices, Notarios, Scribas, Executores, Subexecutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus, contra personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa huius S. Sedis Apost. licentia, quiq. eiusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel alias illa perperam abutuntur, etiam si talia committentes fuerint Consiliarij, Senatores, Præsidentes, Cancellarij, Vicecancellarij, aut quouis alio nomine nuncupati.

20 *Occupantes bona, aut Terras Ecclesiæ Romanæ, & illius iurisdictionem vsurpantes.*

20 Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directè, vel indirectè sub quocunq. titulo, vel colore inuadere, destruere, occupare, & detinere præsumpserint, in totum, vel in partem, Almam Vrbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Tuscia, Ducatum Spoletan. Comitatum Venaysinum, Sabinen. Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & maritimas Prouincias, illarumq. Terras, & loca; ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Ciuitatesq. nostras Bononiam, Cesenam, Ariminum, Beneuentum, Perusium, Auinionem, Ciuitatem, Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclū,

&

& alias Ciuitates, Terras, & loca, vel iura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæq. Romanę Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiecta; necnon supremam iurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanę Ecclesiæ competentem de facto vsurpare, perturbare, retinere, & vexare varijs modis præsumunt; necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, cõsilium, vel fauorum quomodolibet præstantes.

Volentes præsentes nostros processus, ac omnia, & quæcunq. his literis contenta quousq. alij huiusmodi processus, à Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosq. effectus omninò sortiri. *Absolutio soli Pontifici reseruatur.*

Cæterum à prędictis sententijs nullus per alium, quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesia mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolui possit, etiam prætextu quarumuis facultatum, & indultorum quibuscunq. personis Ecclesiasticis, sæcularibus, & quorumuis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum regularibus, etiam Episcopali, vel alia maiori dignitate præditis, ipsisq. Ordinibus, & eorum Monasterijs, Conuentibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegijs, Cõfraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis pijs, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per Nos, & dictam Sedem, ac cuiusuis Concilij decreta, verbo, literis, aut alia quacunq. scriptura in genere, & in specie concessorum, & innouatorum, ac condendorum, & innouandorum. *Absoluere præsumentes excõmunicantur,*

Quod si fortè aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathematizatione laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, grauius contra eos, spiritualiter, & temporaliter (prout expedire nouerimus) processuri.

Declarantes, ac protestantes quamcunq. absolutionem etiam solemniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius à præmissis cum vero proposito vlterius similia non committendi, destiterint; Ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem (vt præmittitur) statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, & decreta huiusmodi publicè reuocauerint, & ex Archiuijs, seu Capitularibus locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri, & cassari; ac Nos de reuocatione huiusmodi certiores fecerint: eos non cõprehendere, nec eis aliter suffragari; quin ét per huiusmodi absolutionem, aut quoscunq. alios actus contrarios, tacitos, vel expressos: ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocunq. tempore continuatam, in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscunq. iuribus *Papa absolutio non comprehendit eos, qui à præmissis non destiterint.*

Se-

Sedis Apostolicæ,ac S.R.E.vndecunq. & quandocunq. quæ sitis, vel quærendis,nullatenus preiudicari posse,aut debere.

Non obstantibus priuilegijs, indulgentijs, indultis, & litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus, supradictis, vel eorum alicui,seu aliquibus alijs cuiuscunq. ordinis, status, vel conditionis,dignitatis, & preeminentię fuerint: etiamsi (vt pręmittitur) Pontificali,Imperiali,Regali,seu quauis Ecclesiastica,& mundana pręfulgeant dignitate:vel eorum Regnis,Prouincijs,Ciuitatibus, seu locis à prędicta Sede ex quauis causa, etiam per viam contractus,aut remunerationis,& sub quauis alia forma,& tenore:ac cũ quibusuis clausulis, etiam derogatoriarum derogatorijs, concessis:etiam continentibus,quod excommunicari, & anathematizari,vel interdici non possint,per literas Apost.non facientes plenã, expressam,ac de verbo ad verbum de priuilegijs, indulgentijs, & indultis huiusmodi,ac de ordinibus locis,nominibus proprijs,cognominibus,& dignitatibus eorum,mentionem; necnon consuetudinibus,etiam immemorabilibus, ac pręscriptionibus quãtumcunq.longissimis,& alijs quibuslibet obseruantijs, scriptis, vel nõ scriptis,per quę contra hos nostros processus,ac sententias, quominus includantur in eis,se iuuare valeant,vel tueri.

Quę omnia quoad hoc,eorũ omnium tenores,ac si ad verbum, nihil pœnitus omisso,insererentur, pręsentibus pro expressis habentes, pœnitus tollimus,& omninò reuocamus, cęterisq. contrarijs quibuscunq.

Vt verò pręsentes nostri processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur,chartas seu membranas Processus ipsos continentes, valuis Ecclesię S. Io. Lateran. & Basilicę Principis Apostolorum de Vrbe appendi faciemus,vt ij,quos processus huiusmodi concernunt,quòd ad ipsos non peruenerint,aut quòd ipsos ignorauerint, nullam possint excusationem pretendere, aut ignorantiam allegare:cum non sit verisimile,id remanere incognitum,quòd tàm patenter omnibus publicatur. Insuper, vt processus ipsi,& pręsentes literę,ac omnia,& singula in eis contenta, eò fiant notiora,quò in plerisq.Ciuitatibus,& locis fuerint publicata; vniuersis,& singulis Patriarchis,Primatibus,Archiepiscopis,Episcopis,& locorum Ordinarijs,& Pręlatis vbilibet constitutis, per hęc scripta committimus, & in virtute Sanctę Obedientię districtè pręcipiendo mandamus,vt per se,vel alium,seu alios pręsentes literas,postquam eas receperint,seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesijs suis,dum in eis maior populi multitudo ad diuina conuenerint, solemniter publicent,& ad Christifidelium mentes reducant, nũcient,& declarent.

Cęterum Patriachę,Archiepiscopi,Episcopi,alijq.locorum Ordinarij,& Ecclesiarum Pręlati,necnon Rectores, cęteriq. curam

ani-

animarum exercentes,ac Presbyteri seculares,& quorumuis Ordinum regulares,ad audiendas peccatorum confessiones, quauis auctoritate deputati,transumptum præsentium Literarum penès se habeant,easq.diligenter legere,& percipere studeant. Volentes earundem presentium transumptis, etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis,& sigillo Iudicis ordinarij Romanæ Curię,vel alterius personę in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis,eandem prorsus fidem,in iudicio,& extra illud,vbiq.locorũ adhibendam fore,quę ipsis pręsentibus adhiberetur, si essent exhibitę,vel ostensę.Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrę excommunicationis,anathematizationis, interdicti, innouationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis,reuocationis, commisssionis mandati, & voluntatis infringere,vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare pręsumpserint,indignationem Omnipotentis Dei,ac BB.Petri, & Pauli Apostolorum eius,se nouerit incursurum. Dat. Romę, apud S.Petum, Anno Incarnationis Dominicę 1641.die 28.Mart. Pontificatus Nostri Anno Tertiodecimo.

Quicunq. audiunt cõfessiones, apud se has Literas habeant.

E.Dat.

Loco † sigilli.

Io.Sanauien.

Visa de Curia A.Hurandus.

Regiſtrata in Secretaria Breuium.

G. Montanus.

Nonnulla Decreta, & Ordinationes, facta pro feliciori gubernatione Fratrum Minorum de obseruantia Reformatorum.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Nerosa Pastoralis officij sollicitudo, meritis licet insufficientibus, nobis ex alto commissa, crebro nos admonet, ac inducit, vt ad statum Christifidelium quorumlibet, præsertim Regularem vitam profitentium, salubriter dirigen. operosis studijs intendentes, ea, quæ fœlici eorum gubernatio, prosperæq; directioni profutura noscuntur, prouide statuamus, & ordinemus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. Vt igitur Ordo Fratrum Minorum Sancti Francisci de obseruantia Reformatorum nuncupatorum per totam Italiam felicioribus in dies augeatur progressibus, Motu proprio, non ad ipsorum Fratrum Reformatorum instantiam: sed de mera nostra matura deliberatione, volumus, & mãdamus, vt vltra ea, quæ disponũtur in Constitutionibus fel. rec. Gregor. XIII. & Clementis VIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum circa modum viuendi Reformatorum: Fratres Obseruantes Reformati amplius ad Capitulum Prouinciale non accedant, nisi solum ipsorum Custos, qui etiam solus vocem actiuam tantum habeat. Non habeant in futurum præfati Reformati inter Obseruantes, seu de Familia aliquã dignitatem, seu officium; & si aliqui de Familia ob aliquam causam, & ob quodcumq; priuilegium, seu facultatem transierint ad Reformationem, nullum officium, & dignitatem habere possint, nisi per sex annos inter eos permãserint, & laudabiliter cum eis vixerint; Et illi, qui trãsire voluerint à Familia ad Reformatos, debeant hoc obtinere in Cõgregatione, seu Capitulo, prout modo obseruatur: Et illi qui talem licentiam obtinebunt, debeant facere annum nouitiatus integrum, prout alij Reformati faciunt: intimetur omnibus Reformatis in Congregatione, seu Capitulo Prouinciali ad deducẽdas causas, propter quas velint ad Familiam trãsire, quibus assignetur annus ad deliberandũ, quo elapso, nullus postea Reformatus ob quamcunque causam à Reformatis ad Familiam transire possit. Quo'ad iurisdictionem Ministri Generalis in Reformatos, seruetur Const. eiusdem Greg. prædecessoris. Procurator Reformatorum eligatur à Cardinale Protectore, pro tempore existenti, qui debeat etiã deputare quatuor Visitatores per totam Italiam de triennio in triennium, qui curẽt obseruari literas piæ mem. Nicolai III. & Clementis V. Romanorum Pontificum, etiam prædecessorum nostrorum, concernentes obseruantiam regularem, & delinquẽtes corrigant, & puniant, prout eis magis expedire videbitur; certioresq. faciant Cardinalem Protectorem, & Procuratorem Generalẽ Reformatorum, vt & ipsi, quod necessarium fuerit ad animarum salutem, procurent obseruari. Ministri Prouinciales Fratrum de Familia nullam habeant iurisdictionem, potestatem, & supe-

 rio-

rioritatem in Reformatos. Decernentes præmissa omnia, & singula, perpetua, valida, firma, & efficacia esse, & fore, & per præfatos Fratres Reformatos perpetuo obseruari debere. Præsentes quoq. literas nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu notari, argui, seù impugnari, aut sub quibusuis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus comprehendi posse; sed semper ab illis exceptas esse, & fore; & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas censeri. Sicq. per quoscunq. Iudices, & Cōmissarios, quauis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter cōtigerit attētari. Quo circa Ven. Fratribus, Archiepiscopis, & Episcopis, alijsq. locorum Ordinarijs per præsentes committimus, & mandamus, quatenus quicumq. illorum per se, vel per alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcunq. vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Reformatorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, ipsisq. Fratribus Reformatis in præmissis efficacis defensionis præsidio assisten. faciant auctoritate nostra illos eorundem premissorum effectu pacificè frui, & gaudere; non permittētes eos desuper à quoquā, quauis auctoritate, quomodolibet indebitè molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, cēsuras, & pœnas, aliasq; opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo; inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis: non obstan. quibusuis Const. & Ord. Apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscunq. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides prorsus adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forēt exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die prima Sept. 1621. Pōtificatus nostri Anno Primo.

S. Card. S. Susannæ.

Fratres Minores S. Francisci de Obseruantia Reformati Prouinciæ S. Thomæ in partibus Indiarum, supponuntur obedientiæ Vicarij Generalis Discalceatorum Hispaniarum.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcri Apostolatus Ministerio, Diuina disponente clementia, præpositi, quid pro Christifidelium quorumlibet, præsertim sub arctioris disciplinæ regulis Altissimo famulantium, felici progressu, paceq. & quiete cōferat, diligenter prospicimus, ac desuper Pastoralis officij nostri partes propēsius impartimur, prout conspicimus salubriter in Domino expedire. Hinc est, quod nos prospero dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruātia Reformatorum nuncupatorum Custodiæ Matris Dei Prouinciæ S. Thomæ Fratrum Mi-

Minorum eiusdem Ordinis de Obseruantia, etiam nuncupatorum in partibus Indiarum Orientalium regimini, atque gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere volentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris Custodiam prædictam, illiusq. Domos, seu Conuentus, & alia loca Regularia, tàm hactenus erecta, & instituta, quàm deinceps erigenda, & instituenda in Prouinciam à Prouincia dictorum Fratrum Minorum de Obseruantia separatam, cum omnibus, & singulis præeminentijs, prærogatiuis, priuilegijs, indultis, & gratijs, alijs Fratrum Reformatorum dicti Ordinis Prouincijs à Sede Apostolica concessis, Apostolica auctoritate tenore præsentium erigimus, & instituimus, eandemq. Prouinciam per præsentens erectā, illiusq. Religiosos quoscunq. Congregationi Fratrum Discalceatorum eiusdem Ordinis Hispaniarum, auctoritate, & tenore prædictis aggregamus, ac obedientiæ Vicarij Generalis Congregationis huiusmodi submittimus, & supponimus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis prædicti etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegis quoque, indultis, & litteris Apostolicis illi, eiusq. Ministro Generali, & quibusuis alijs Superiorib⁹, & personis sub quibuscunq. tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusq. & alijs decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumq. totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, illi aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscunq. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die xi. Ianuarij 1622. Pontificatus nostri Anno primo.

S. Card. S. Susannæ.

Facultas Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia in Visitatione sui Ordinis.

Dilecto filio Benigno à Genua Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Ministro Generali.

GREGORIVS PAPA XV.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem. Pastoralis nostri muneris ratio postulat, vt Monasteriorum, & Regularium locorum, Prælatos, & Superiores ad debitas eorum excubias faciendas, quantum cum Domino possumus, excitemus. Itaque, vt Visitationem tui Ordinis, nostra etiam auctoritate suffultus feliciter, peragere valeas, ac de tuis fide, prudētia, pietate, & religionis

zelo plurimum in Domino confisi: Ordinariam iurisdictionem, & auctoritatem tuam auctoritate prædicta excitantes; Te in Domino requirimus, & monemus, tibiq. per præsentes mandamus, vt per te ipsum, si commodè potueris; vel, te impedito, per alium, seu alios eiusdem Ordinis professos, morum grauitate, doctrina, prudentia, integritate, ac religionis zelo præstantes, à te arbitrio tuo deputãdos, omnia, & singula tàm virorum, quam mulierum dicti Ordinis Monasteria, Domos, Conuentus, & regularia loca quęcunque vbicunq. existentia, eorumq. Superiores, & regulares personas quascunque, auctoritate nostra prædicta, visites, ac tàm in capite, quam in membris iuxta regularia eiusdem Ordinis instituta, ac declarationes fel. rec. Nicolai. III. & Clementis V. Rom. Pont. prædecessorum nostrorum corrigàs, & reformes: atque in illorum vniuersorum, & singulorum statum, formam, instituta, regimen, statuta, consuetudines, vitam, mores, ritus, & disciplinam tàm coniunctim, quàm diuisim inquiras; ac Euangelicæ, & Apostolicæ doctrinæ, Sacrorumque Canonum, & generalium Conciliorum decretis, regularibusq. institutis prædictis, & Sanctorum Patrum traditionibus inhærendo, quæcunq. mutatione, correctione, emandatione, renouatione, aut etiã ex integro editione indigere cognoueris, mutes, corrigas, emendes, renoues, aut etiam ex integro condas, condita Sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis, regularibusq. institutis prædictis non repugnantia confirmes: Abusus quoscumq. tollas, bonas, & laudabiles consuetudines, in primis diuinum cultum, & disciplinam regularem sicubi excidisse compereris, modis congruis restituas; ipsasque regulares personas ad debitum, & honestum vitæ modum reuoces; ac quicquid statueris, & ordinaueris, etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis obseruari cures, & facias: Contradictores quoscunq. per censuras, & pœnas Ecclesiasticas easdem, ac priuationis officiorum, & dignitatum, vocisq; actiuæ, & passiuæ, & perpetuæ ad illa, & alia in posterum obtinenda inhabilitatis, inuocato etiam adhoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis, cogas, & cõpellas; ac deniq. omnia, & singula, quæ ad visitationem, correctionem, & reformationem, prosperamq. dicti Ordinis directionem pertinere cognoueris, facias, dicas, geras, & exequaris. Super quibus omnibus, & singulis plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem, tenore præsentium tibi concedimus. Mãdantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ omnibus, & singulis prędictorum Monasteriorum, Domorum, & Regularium locorum Prouincialibus, Ministris, Abbatissis, Conuentibus, & Regularibus personis prędictis, vt te huiusmodi visitationis munus apud eos obeuntem debitis honore, & reuerentia, ac submissione, prout decet, prosequantur, tuaq. salubria monita, & mãdata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, contrarijs non obstantibus quibuscumq. Datum Romę apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris die 27. Sept. 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

C Con-

Constitutio reuocatoria Patrum Priuilegiatorum, & eorum qui non sunt Patres per Constitutiones Ordinis Auctoritate Apostolica confirmatas.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoralis officij nobis Diuinitus iniuncti assidua sollicitudo nos admonet, vt omni cura, & vigilantia ad ea semper intendamus, per quę Regularium personarum, quę relicto sęculo Dei obsequio sese dedicarunt, quieti, fœliciq. statui, ac regularis disciplinę conseruationi consulitur; vt regulares ipsę personæ iuxta regularia suorum Ordinum instituta tranquillis mẽtibus gratum Altissimo impẽdere possint famulatum. Cùm itaq. sicut accepimus, ex nimia priuilegiorum, prerogatiuarum, seq. exemptionum Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia, qui in dicto Ordine aliqua munia obierunt, seu alias tàm à Sede Apostolica, quàm ab eiusdem Ordinis Superioribus concessarum multitudine non leuia inconuenientia oriantur, in regularis obseruantiæ, & disciplinæ detrimentum: Nos inconuenientibus huiusmodi, quantum cum Domino possumus, obuiare cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, deq. Apostolica potestatis plenitudine, omnes, & singulas Paternitates, & præcedentias, quibusuis dicti Ordinis Fratribus ex priuilegio tàm per Sedem Apostolicam, quàm dicti Ordinis Superiores ex quacumq. causa, & sub quibuscumq. verborum tenore, & formis quomodolibet concessas (saluis tamen, & in suo robore remanentibus ijs, quæ Fratribus prædictis ex dispositione Statutorum dicti Ordinis Apostolica auctoritate cõfirmatorum concessa sunt) tenore præsentium reuocamus, cassamus, & abrogamus, ac reuocatas, cassatas, & abrogatas esse, & fore, nec illas de cætero cuiquam suffragari posse, sicq. & non aliter per quoscumq. Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apost. Auditores, vbiq; iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus; non obstan. præmissis, ac Constitut. & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis etiam iuramento, cõfirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, cõsuetudinibus, cæterisq. contrarijs quibuscumq. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Februarij 1623. Pontificatus nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

INiuncti nobis Apoſtolici muneris ratio poſtulat, vt Sacrarum Religionum in militari Eccleſia ſuaues in Domino fructus aſſiduè præſtantium paternam curam gerentes priuilegia,gratias,& indulta illis à Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris, & Apoſtolica Sede conceſſa, quo validus perpetuò ſubſiſtant noſtræ Confirmationis robore muniamus. Exponi ſiquidem nobis nuper fecit dilectus filius Ludouicus Petit Magiſter Generalis Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, quòd variæ gratiæ, conceſſiones, libertates,prærogatiuæ,fauores,immunitates,exemptiones,facultates,& alia priuilegia,& indulta dicto Ordini, illiuſq. Superioribus, Fratribus, Monialibus,perſonis,Domibus,Eccleſijs,& locis nunc,& pro tempore exiſtentibus à diuerſis Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus noſtris olim conceſſa,& à fel.rec. Clemente VIII.& nouiſſimè Paulo V. Rom.Pont.ſimiliter Prædeceſſoribus noſtris cõfirmata fuerunt. Cum autem maiorem obtineant roboris firmitatem ea, quæ Apoſtolica Auctoritate ſæpius muniuntur;& propterea dictus Ludouicus Magiſter Generalis priuilegia,gratias,indulta, aliaq. prædicta per nos Apoſtolica auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum deſideret: Nobis propterea humiliter ſupplicari fecit,vt in præmiſſis opportunè prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur Ordinem prædictum, ex quo vbertimi fructus in Eccleſia Dei ad illius laudem,& Chriſtianæ Reipublicæ,nec nõ Captiuorum commodum,& vtilitatem,ſicut accepimus, in dies proueniunt, ſpecialis gratiæ fauore proſequi volentes,ac eundem Magiſtrum Generalem,& prædicti Ordinis ſingulares perſonas à quibuſuis excommunicationis,ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris,& pœnis,à iure,vel ab homine quauis occaſione,vel cauſa latis,ſi quibus quomodolibet innodati exiſtũt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes,& abſolutos fore cenſentes; huiuſmodi ſupplicationibus inclinati,omnia,& ſingula priuilegia, immunitates, exemptiones,libertates,prærogatiuas, fauores, facultates gratias,cõceſſiones,& indulta,tàm ſpiritualia,quàm temporalia eidem Ordini, illiuſque Eccleſijs Superioribus, Fratribus, Monialibus, & Sororibus, & perſonis, necnon Eccleſijs, Domibus, ac locis, bonis,& rebus quibuſcunq. vt ſupra conceſſa,& confirmata, (dummodo tamen priuilegia, & indulta, & alia prædicta omnia in vſu nec reuocata,aut ſub aliquibus reuocationibus, & abolitionibus comprehenſa ſint, & Sacri Concilij Tridentini Decretis, & Conſtitutionibus,& Ordinationibus Apoſtolicis, dictiq. Ordinis Regularibus inſtitutis non aduerſentur) Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo cõfirmamus, & approbamus,ac perpetuæ,& inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robore communimus,ſupplentes omnes,& ſingulos tàm iuris,quàm facti, & quarumcumq. ſolemnitatum,& de iure,neceſſitate,aut alias quomodolibet requiſitarum forſan omiſſarum, & quoſcunq. alios ſi qui deſuper in eis quomodolibet interuenerint,ſupplemus.Quocirca Ven.Fratribus Archiepiſcopo Burgen.& Epiſc.Pariſien.

riſien.

risien. ac dilecto filio Curiæ causarum Cam. Apost. Gen. Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes littera, & in eis contenta, quæcunque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædicti Ludouici Magistri Generalis, ac omnium, & singulorum, quos concernunt, fuerint requisiti solemniter publicantes, illisq. omnibus, & singulis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos omnes, & singulos effectu earūdem præsentium pacificè frui, & gaudere; non permittentes illos desuper à quocunq. quauis auctoritate quomodolibet indebitè molestari; contradictores quoscunque per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaq. opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachij secularis. Non obstan. pię mem. Bonifacij Papę VIII. pariter Prædecessoris nostri, de vna, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, alijsq. Apostolicis, ac in Vniuersalibus, Prouincialibus, & Synodalibus Concilijs editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis prædicti etiā iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis quibusuis personis contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes (illis aliàs in suo robore permansuris) hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscunque. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Rom. apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 18. Apr. 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Constitutio de Conseruatoribus.

S. D. N. D. GREGORII DIVINA PROVIDENTIA PAPAE XV.

SAnctiss. in Christo Pater, & Dominus Noster D. Gregorius Diuina Prouidentia Papa XV. ex certis rationabilibus causis animum suum mouen. & de Voto Venerabilium Fratrum suorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, partim fel. rec. Clem. Papæ VIII. Prædecessoris sui vestigijs inhærendo, reuocauit, ac nullas, & inualidas decreuit omnes, & quascunq. Iudicum Conseruatorum electiones, nominationes, seu deputationes, tàm in vim litterarū conseruatoriarum, iuxta formam in quinterno Cancellariæ descriptam; quàm in vim quorumcunq. priuilegiorum perpetuò, vel ad tempus nondum elapsum Apostolica auctoritate concessorum, seu aliàs quocunq. iure, vel titulo hactenus factas pro quibuscunq. Conuentibus, Capitulis, Militijs, etiam S. Ioannis

Hie-

Hierosolymitani, Congregationibus, Collegijs, Ordinibus, Monasterijs, Hospitalibus, aut alijs quibusuis pijs, tàm secularibus, quàm cuiusuis Ordinis, etiam Mendicantium, seu Instituti, vel Societatis regularibus locis quantumuis exemptis, etiam de necessitate exprimendis, seu illorum personis, cuiusuis qualitatis, seu conditionis existant. In futurum verò Sanctitas sua, hac generali, & perpetuò valitura Constitutione statuit, & decreuit, vt Iudices Cóseruatores huiusmodi, siue principales, siue subrogati, eligi, nominari, aut deputati non possint, nisi non solum habeant qualitates requisitas, & descriptas in Cõstitutione similis recor. Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris sui, quæ incipit (Statutum) ita vt, vel dignitate Ecclesiastica prediti, vel personatum obtinentes, vel Ecclesiarum Cathedralium Canonici existant; sed etiam in Concilijs Prouincialibus, aut Diœcesanis, iuxta Decretum Concilij prædicti, Iudices electi, seu designati sint. Quodq. deinceps literæ Conseruatoriæ per Sedem Apostolicam concedendæ suprascriptis tantum dirigantur: & si quę literæ aliter expedientur, illæ, ac deputationes huiusmodi, omniaq. exinde sequenda nullius sint roboris, vel momenti. Et nihilominus, qui secus, quàm iuxtà formam superius præscriptam Conseruatores huiusmodi cum effectu eligere, nominare, seu deputare, aut electis, nominatis, seu deputatis vti ausi fuerint, Regulares quidem voce actiua, & passiua sint ipso iure priuati, adeò, vt habilitationem à nemine, præterquàm à Romano Pontifice consequi valeant; reliqui verò alijs pœnis arbitrio Sãctitatis Sue coerceantur: & prædictorum omnium Conuentus, Monasteria, ac loca huiusmodi, eorumq. personæ, ac bona careant Conseruatore ad annum, itaut illorum causæ interea coram locorum Ordinarijs dumtaxat cognosci, ac diffiniri debeant. Ceterum, vt latius pateat Conseruatorum huiusmodi deligendorum facultas, Sanctitas Sua, admonitos, voluit omnes locorum Ordinarios, vt in Synodis Prouincialibus, aut Diœcesanis quamplures personas ex habentibus qualitates in predicta Constitutione eiusdem Bonifacij prædecessoris contẽtas, & alioquin ad id aptas, designari procurent, & si aliquem interim ex designatis mori contigerit, substituat Ordinarius loci cum consilio Capituli alium in eius locum vsque ad futuram Prouincialem, aut Diœcesanam Synodum. Insuper Sanctitas Sua, inherendo hac in parte Decreto similis recordationis Gregorij Papæ XIII. et Prædecessoris sui, statuit, & ordinauit, vt Regulares, ac personæ huiusmodi in Italia infrà duos; extrà Italiam verò infra sex menses à die publicationis in Vrbe presentis Constitutionis inchoandos, debeant sibi eligere, seu assumere Conseruatores, iuxtà formam superius propositam, eiusq. electionis, seu assumptionis documẽtum infrà tempus huiusmodi penès Acta Curiæ Ordinariorum exhibere, & dimittere teneantur; alioquin eo termino elapso, quandiù Conseruatores secundũ formam præsentis Constitutionis non elegerint, coram eisdem Ordinarijs cóueniantur: quodq. Conseruatores huiusmodi semel legitimè deputati, nisi ex legitima causa à Sede Apostolica, aut locorum Ordinarijs, prout ijsdem Regularibus, & alijs supradictis libuerit, approbanda, durante quinquennio à die deputationis, amoueri, aut mutari nullatenus possint, aut valeant. Ad hęc statuit Sanctitas Sua, vt coram ipsis Cóseruatoribus Regulares, ac personę suprascriptæ conueniri quidem, aut trahi debeant, sed alios conuenire, aut trahere nõ possint; itaut memorati Conseruatores in causis, in quibus Regulares, & alij actores

sue-

fuerint, nullam prorsus iurisdictionem habeant, sed in ijs tantum, in quibus rei extiterint; neque extra Ciuitates, seu Diœceses, in quibus fuerint deputati, cōtra quoscumq; procedere præsumant. Si qua verò inter Iudices Conseruatores huiusmodi, & locorum Ordinarios controuersia super competentia iurisdictionis orta fuerit, nequaquam in causa procedatur, donec per Arbitros in forma iuris electos super iurisdictionis competentia fuerit iudicatum. Quòd si qui Conseruatores, siue in hac parte, siue alias quomodolibet suos limites excesserint, per annum ab officio Conseruatoris huiusmodi suspensi sint, & pars, quæ hoc fieri procurauerit, sententiam excommunicationis incurrat, iuxta formam alterius Constitutionis eiusdem Bonifacij Prædecessoris, quæ incipit: (Hac constitutione,) quam Sanctitas Sua in his omnibus, quæ præsenti Constitutioni non aduersantur, innouauit, & innouat. Per hoc tamen non intendit Sanctitas Sua prohibere, quominus Regulares, & alij supradicti in casibus à iure permissis petant Iudicem non suspectum à Principibus, seu Magistratibus secularibus; dum tamen hæc tria copulatiuè concurrant, videlicet, vt Regulares, & alij prædicti sint actores, non autem rei; vtq; agant contra laicum, nō autem contra Ecclesiasticū, vel aliàs à iurisdictione seculari exemptum; atque vt causa, in qua Iudex deputatur, fuerit prophana, non autem Ecclesiastica, & in ea iuxta Sacrorum Canonū dispositionem laicus, vt præfertur, eligendus, Iudex competens existat. Quæ omnia, & singula in præsenti Constitutione contenta Sanctitas Sua voluit inuiolabiliter obseruari; decernens sic in ijs, ceterisquè omnibus præmissis per quoscūque, &c. etiam Sacri Palatij Apostolici Auditores, necnon S.R.E. Card. sublata, &c. iudicari, &c. necnon irritum, & inane, etc. Non obstantibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, ac literis Cōseruatorijs, quas omnes ad formam præsentis Constitutionis reduxit, in fauorem quorumcumque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, aut cuiusuis alterius Instituti etiam necessariò exprimendi, Collegiorum, Capitulorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, ac piorum quorumcumque, tàm secularium, quàm Regularium locorum, necnon illorum etiam iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis Statutis, et consuetudinibus etiam immemorabilibus, priuilegijs quoque, etiam ex causa, et titulo oneroso, indultis, et literis Apostolicis, etiam Marimagno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, sub quibuscumq; tenoribus, et formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, aliisque efficacioribus, et insolitis clausulis, necnon irritātibus, etiam Motu proprio, et ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seù extensionis concessis, et iteratis vicibus approbatis, et innouatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumq; tenoribus, et formis specialis, et indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habēda, aut aliqua alia exquisita forma seruāda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, et forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsentibus pro expressis habēs, quibus quoad ea, quæ præsentibus aduersantur, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, et expressè derogauit, cæterisquè contrarijs quibuscumquè. Cæterum,

terum,vt præsens Constitutio facilius omnibus innotescat,Sãctitas Sua voluit, & mandauit,vt non solùm in Cancellaria Apostolica,sed etiam ad valuas Basilicæ Principis.Apost.de Vrbe,& in acie Cãpi Floræ publicetur,illiusq.exempla in ijsdem locis affixa dimittantur, ac in Quinterno Cancellariæ inter Constitutiones perpetuas describatur,& annotetur.

Placet,publicetur,& describatur. A.

Lecta, & publicata fuit supradicta Constitutio in Cancellaria Apostolica ab altero ex R.P. D.Maioris Præsidentiæ Abbreuiatoribus, die vigesima mensis Sept. Anno Incarnationis Dominicæ 1621. Pontificatus verò prælibati S.D.N.D.Gregorij Papæ XV. Anno primo.

Et postmodum die, & anno supradictis in Quinterno eiusdem Cancellariæ inter alias Constitutiones Apostolicas descripta,& annotata fuit.

Nicolaus Vrsinus Procustos.

Præcedenti Constitut.accessit anno 1624. Sacræ Congreg. declaratio sequens.

IN Const.de Conseruatoribus edita à san. mem.Greg.XV.ex sentẽtia Sacræ Congregationis Concilij inter cætera statutum est,vt coram Conseruatoribus Regulares conueniri quidem, aut trahi debeant, sed alios conuenire, aut trahere non possint:itaut memorati Conseruatores in causis,in quibus Regulares,& alij actores fuerint,nullam prorsus iurisdictionem habeant, sed in ijs tantum in quibus rei extiterint.

Dubitatur nunc,an per hæc verba sublata sit facultas, quam habent Conseruatores defendendi Regulares,& alios à manifestis iniurijs,& violentijs,quæ illis de facto inferuntur, dum à suis possessionibus dejciuntur, & proprijs bonis vti,ac frui impediuntur.

SACRA CONG.CARD.Conc.Trid.interpretum censuit, eiusmodi verbis minimè sublatam fuisse facultatem,quam habent Conseruatores defendẽdi Regulares à manifestis iniurijs,ac violentijs;dummodò obseruent formam præscriptam in Constit.Innocentij IV.& Bonifacij VIII.relatis in cap.1.& fin. de offic. dele.in 6.

C.Card.de Torres.

Locus† sigilli.

Prosper Fagnanus S. Congr.Secr.

Decretum super Conceptione B.Virginis.

Feria 3.Die 24.Maij Anno à Natiuitate D.N.Iesu Christi 1622.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ,& vniuersalis Inquisitionis,habita in Palatio Apostolico in Monte Quirinali coram S.D. N. D. Gregorio Diuina Prouidentia Papæ XV.ac Illustriss.& Reuerendiss.DD. S.R.E.Cardinalibus aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis. San-

SAnctiſſimus D.N.auditis votis Illuſtris,& Reuerend. DD. Cardinalium cõtra hæreticam prauitatem Generalium Inquiſitorum Decretum alias editum à fel.rec.Paulo V.eius prædeceſſore,tenoris ſequentis,v3.

Sanctiſſimus Dominus Noſter poſt longam,& maturam diſcuſſionem,auditis votis Illuſtr. & Reuerend. DD. Cardinalium contra hæreticam prauitatem Generalium Inquiſitorum,re accuratè,ac diligenter perpenſa,prouidè conſiderans,quod quamuis in conſtitutione fel.recor. SIXTI IV. ſuper Conceptione B.V.Mariæ, pro ſubmouendis inter Chriſtifideles ſcandalis,rixis, & contentionibus,edita à Sancta Tridentina Synodo innouata , & deinde in alia Conſtitut. ſan.mem.PII V.ſuper eadem re , quas ſimiliter Sanctitas Sua innouauit cum quibuſdam prouiſionibus, & adiectionibus pœnarum pro efficaciori earum obſeruatione ; relinquatur vnicuique libera facultas tenendi , & etiam aſſerendi vtramq. partem , quod ſcilicet fuerit, vel non fuerit concepta cum peccato originali,dum tamen neutra,veluti erronea , aut hæretica damnetur : nihilominus ex occaſione aſſertionis affirmatiuæ in publicis Concionibus,Lectionibus, Cõcluſionibus,& actibus publicis,quòd eadem B.Virgo fuerit cum peccato originali concepta,oriuntur in populo Chriſtiano cum magna Dei offenſa, ſcandala, iurgia,& diſſenſiones.Propterea volens huiuſmodi ſcandalis, ex debito ſui muneris prouidere; decreuit , & præcepit, ac præſentis Decreti virtute mandat , & præcipit omnibus, & ſingulis cuiuſuis Ordinis , & Inſtituti Regularibus,& alijs quibuſcunq. tàm Eccleſiaſticis,quàm ſæcularibus perſonis cuiuſuis cõditionis, ſtatus,gradus,ordinis,aut dignitatis , tàm Eccleſiaſticæ , quàm ſæcularis, etiam ſi ſpecialis,ſpecifica, & indiuidua earum eſſet neceſſariò mentio facienda , vt in poſterum,donec articulus huiuſmodi à Sãcta Sede Apoſtolica fuerit diffinitus , vel per Sanctitatem Suam, & Sedem Apoſtolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis Concionibus , Lectionibus , Concluſionibus, & alijs quibuſcunq.actibus publicis aſſerere,quod eadem Beatiſs. Virgo fuerit concepta cum peccato originali.Contrafacientes aũt eadem Sanctitas Sua voluit , & declarauit ſubiacere debere,& ſubiecit cenſuris,& pœnis contentis in ſupradictis Conſtitutionibus ſuorum Prædeceſſorum,& ſua,ipſo facto incurrendis.Per huiuſmodi tamen prouiſionem Sanctitas Sua non intendit reprobare alterã opinionem,nec ei vllum prorſus preiudicium inferre,eam relinquens in eiſdẽ ſtatu, & terminis,in quibus de præſenti reperitur,præterquam quoad ſupra diſpoſita. Vlterius ſub eiſdem cenſuris,& pœnis mãdans,quòd negatiuam opinionem, videlicet,quod non fuerit concepta cum peccato originali, in prædictis publicis actibus aſſerentes,aliam opinionẽ non impugnent,nec de ea aliquo modo agãt, ſeu tractent.Inſuper voluit, & expreſsè mandauit, vt extrà hos caſus expreſſos publicorum actuum,in reliquis omnibus ſupradictæ Conſtitutiones firmæ,& illęſæ remaneant , et exactè obſeruentur , perinde , ac ſi præſens Decretum non emanaſſet.Et ita decreuit,et mandauit vbique inuiolabiliter obſeruari non obſtantibus in hac parte ſupradictis Conſtitutionibus , et alijs omnibus in contrarium facientibus,etc.

Hoc ſuo præſenti Decreto eiſdem cauſis euitandi ſcandala,diſſenſiones, atq. diſcordias in pópulo Chriſtiano , quæ pari ratione oriri poſſunt , et vt accepit , in aliquibus Regionibus iam ortæ ſunt ex ſermonibus priuatis occaſione aſ-

sermonis affirmatiuæ; extendit, ét ampliauit ét ad priuata colloquia, ét scripta, mandans, et præcipiens omnibus, et singulis supradictis, nè de cætero (donec articulus huiusmodi à Sede Apostolica diffinitus, vel per Sanctitatem Suam, et Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum) neq. ét in sermonibus, et scriptis priuatis audeant asserere, quòd eadem Beatiss. Virgo fuerit concepta cùm peccato originali; nec de hac opinione affirmatiua aliquo modo agere, seu tractare, exceptis tamen, quibus à Sancta Sede Apostolica fuerit super hoc specialiter indultum. Per hoc tamen Sanctitas Sua non intendit reprobare hanc opinionem, nec ei vllum prorsus præiudicium inferre, eã relinquens in eisdem statu, et terminis, in quibus reperitur, præterquam quoad in supradicto fel. rec. Pauli V. et hoc suo decreto disposita; E codemq. Sanctitas Sua voluit, et expressè mandauit vt in reliquis omnibus, vbi huiusmodi Decretis, non aduersantur, Cõstitutiones Sixti IV. Alexan. VI. et Pij V. ac Pauli V. eius prædecessorum super Conceptione B. V. firmæ, et illibatæ remaneant, ac exactè obseruentur perindè, ac si huiusmodi Decretum non emanasset. Et insuper eadem Sanctitas Sua cũ Sancta Romana Ecclesia de Beatiss. Virginis Conceptione festum sollemniter, et Officiũ celebret, omnibus, et singulis personis Ecclesiasticis, tàm secularibus, quã cuiusuis Ordinis, et instituti Regularibus mandat, ac præcipit, vt in Sacrosancto Missæ Sacrificio, ac Diuino Officio celebrandis, tàm publicè, quàm priuatim, non alio, quàm Conceptionis nomine vti debeant. Contrauenientes aũt Sanctitas Sua voluit, et delarauit subiacere debere, et subiecit censuris, et pœnis contentis in supradictis Const. ac Præfato Decreto suorum prædecessorum ipso facto incurren. Et ita decreuit, et mandauit vbiq. inuiolabiliter obseruari, non obstantibus in hac parte Const. suprascriptis, Decreto præfato Pauli V. consuetudinibus ét immemorabilibus, necnon omnibus, et singulis, quæ prædecessore prædicti voluerunt non obstare, ac alijs quibuscunq. in contrarium facientibus. Volens, et decernens pro obseruatione, et executione præsentis Decreti, et omnium in eo contentorum, quòd contra huiusmodi transgressores ét Regulares cuiusuis Ordinis, et Instituti, ét quomodolibet exemptos, et alias quascunq. Ecclesiasticas personas cuiuscunq. status, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis, tàm Ecclesiasticæ, quàm secularis, tã Episcopi, et Prælati Superiores, alijq. Ordinarij locorum quàm hæreticæ prauitatis, vbiq. locorum deputati Inquisitores procedãt, et in eos se verè animaduertant tribuens eis, et eorum cuilibet liberam facultatem, et auctoritatem contra eosdem transgressores procedendi, ac pœnis coercendi, et puniendi. Voluit demum ne promissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, quod præsens Decretum, seù illius exempla ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, et in acie Campi Floræ affixa omnes ita arctet, ét afficiant, perinde, ac vnicuiq. personaliter intimata fuissent, quodq. præsentiũ transumptis etiam impressis manu Notarij publici subscriptis, et sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exibitæ, vel ostensæ.

Andreas de Pettinis S. Rom. & Vniuers. Inquisition. Not.

Constitutio erectionis Sacræ Congregationis De propaganda Fide.

GREGORIVS EPISCOPVS.
Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

INscrutabili Diuinæ Prouidentiæ arcano, ad Christi Ecclesiæ regenda gubernacula, nullis nostris meritis à Spiritu Sancto vocati, præcipuas nostri Pastoralis muneris partes esse intelligimus, sedulò inuigilandi, & quantum nobis ex alto conceditur, intentis studijs admittendi, vt oues miserabiliter errantes, ad Christi ouile adducantur, ac Dominum gregis agnoscant, & pastorem. Quo scilicet, diuina adspirante gratiâ, desinant per infelicia pascua infidelitatis, et hæresum vagari, et aqua mortifera pestilentiæ potari: sed in loco pascuæ veræ fidei, ac salutaris doctrinæ collocentur, et adducantur ad vitæ fontes aquarum. Et verò quis non intelligit, omnem nostram sollicitudinem desiderare, omnemquè conatum à nobis exigere, opus adductionis animarum ad Ecclesiam Christi? quippè quod tanti fecerit Deus Mundi salutem, vt ipsum Vnigenitum suum daret, Vnigenitum illum, qui cùm esset splendor gloriæ, et figura substantiæ, eius portans omnia verbo virtutis suæ exinaniuit semetipsum, formam serui accipiens; factus obediens vsquè ad mortem, mortem autem Crucis, vt sua nimia charitate seruos, et malos seruos, Dominus redimeret pretio Sanguinis sui. Inestimabilis huius charitatis imitatores esse profectò omnes debent, qui Christiano nomine fideliter gloriantur, et mẽbra Christi effecti sunt, vt eius verbi factores sint, non auditores tantum: nam et per Sanctum Apostolum suum monet: Estote imitatores, sicut filij charissimi, et ambulate in dilectione, sicut Christus dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis. Quod si hæc ad vnumquemque Christianorum scripta sunt, quanto magis ad eos, qui in sorte, et militiam Christi vocati, positi sunt Episcopi regere Ecclesiam suam? quibus sæpe per Prophetas suos grauibus verbis comminatur, si pascentes semetipsos, gregem non pascunt, et quod crassum est occidentes, infirmum non consolidant, ægrotum non sanant, confractum non alligant, abiectum non reducunt, perditũ non quærunt. Quæ profectò voces, vt omnes Ecclesiarũ Rectores valdè sollicitos habere debent, licet in partem sollicitudinis sint vocati; ita multò vehementius nos vrgẽt, qui in plenitudinem electi, non solùm vniuerso gregi, sed & Pastoribus præpositi sumus. Quocirca ꝙ Apostolis omnibus à Domino mandabatur, vt prædicarẽt Euangelium omni creaturæ, principaliter Petro incumbebat, qui omnibus præstabat prærogatiua Principatus, et cui soli iniũctum fuerat à Domino, vt pasceret oues suas. Quapropter et vni Petro vas illud quasi linteum ostenditur quatuor initijs de cœlo submitti in terram, in quo erant omnia quadrupedia, et serpentia terræ, et volatilia cœli, quodque illa vox sequuta est (Surge Petre, occide, et mãduca) vt præfiguraretur Petri, et successorum eius munus ex quatuor Mundi partibus homines varia impietate insipientes congregãdi, quò eos quasi occidendo, hoc est, veteri vita exuendo, et exutos manducando; idest in sua membra, qui visibile erat caput Ecclesiæ, conuertendo, etiam membra Christi red-

redderet, inuisibilis Ecclesiæ capitis, atq. ita adipiscerentur participationem generationis Christi, eamque adepti, quæ Christi sunt, saperent, quæ Christi sunt operarētur, ac demum per gratiam Spiritus Sancti eius in ęterna pascua trāsferrentūr, potandi torrente inexausto voluptatis Dei. Quantum verò his calamitosis temporibus excreuerit errantium, & dispersarum ouium numerus, qui Ecclesiam sanctam eius Catholicam, Christi ouile, vel numquam cognouerunt, vel cognitam Sathanæ dolis deseruerunt, sine lachrymis commemorari non potest. Si enim mentis nostræ aciem conuertimus ad innumerabilem populorum multitudinem, iam tot seculis Agarenorum impurissima dementia captam, insaniq. erroris, ac mendacij tenebris obcęcatam, miseratione commouentur viscera nostra, cernentes tàm multis, ac varijs cœlestibus donis olim celebres nationes, per ignorantiæ, & pestilentis persuasionis stuporem, humanitatem in bestiarum naturam ferè mutasse, atque ad æterna incendia Diabolo, & Angelis eius parata, ali, ac propagali. Et licet inter eas aliquæ sint gentes in iustitia detētę, quę Christi nomen inuocant; tamen ità antiquarum hæresium veneno sunt infectæ, vt sinceram veritatem paucissimæ agnoscant, ac ferè omnes in multis, nedum in vno, peccantes, factæ sint omnium reæ. Vbi verò peccatis nostris facientibus inimicus homo super bonum semen in Septentrionalibus partibus seminauit hæresum zizania, ita dita cōtagia grassata sunt, vt animas innumerabiles iamdiu perdiderit, ac Prouincias, & Regna Christo per summam iniuriam erepta, suæ tyrannidi mancipauerit. Quamobrem, etsi à fel. rec. Rom. Pont. prædecessoribus nostris, pastorali vigilantia, ope, studio, & industria elaboratum fuerit, ne tam multæ messi deessent operarij, & negotiatio hæc sancta non negligeretur; nihilominus Nos, vt maiori cum vigilātia, cura, & feruore, opus prosequi possimus, & in posterum successores nostri possint, nonnullorum Ven. fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium peculiari sollicitudine negotium committēdum duximus, prout tenore præsentium committimus, & demandamus. Volentes, vt in vnum congregati, adhibitis etiam aliquot Rom. Curiæ Prælatis, & Religiosis viris, ac Secretario, prout nos hac prima vice eos adhiberi voluimus, & nominauimus; in commune consulant, tantæq. rei nobiscum inuigilent, ac tam Sancto, & Diuinæ Maiestati maximè grato operi, quanto melius fieri poterit, incumbant, quod vt commodius præstari possit, semel coram Nobis, ac bis saltem in domo antiquioris eorum, quolibet mense congregentur, omniaq; & singula negotia ad Fidem in vniuerso Mundo propagandam pertinentia cognoscant, & tractent, & grauiora, quæ in prædicta domo congregati tractauerint, ad Nos referant: alia verò per se ipsos decidant, & expediant pro eorum prudentia. Missionibus omnibus ad prædicandum, & docendum Euangelium, & Catholicam doctrinā superintendant: Ministros necessarios constituant, & mittent. Nos .n. eis, tàm præmissa, quàm omnia, & singula alia desuper necessaria, & opportuna (etiā si talia fuerint, quæ specialem, specificam, & expressam requirant mentionem) faciendi, gerendi, tractandi, agendi, & exequendi, plenam, liberam, & amplam facultatē; auctoritatem, & potestatem, Apostolica auctoritate, earundem tenore præsentiū concedimus, & impartimur. Vt verò res tanti momenti, in quā magnos sumptus fieri necesse est, per temporalium cum spiritualibus felicem commutationem, nullo retardato impedimēto, faciliùs, & celeriùs procedat, vltra ea, quæ ex

arca,

arcâ nostra priuata suppeditari iam mandauimus,& piorum fidelium liberalitate collata sunt,& in posterum non de futura subsidia in Domino confidimus,cũ nostrum,& huius Sanctę Sedis proprium sit negotium,certos huic operi redditus ex Camera nostra Apostolica in perpetuum attribuemus, eorumq. administrationem iisdem Cardinalibus committemus, prout in alijs nostris expedien. literis plenius continebitur.Cardinales autem,quos sancto huic negotio præfecimus,sunt qui sequuntur. Antonius Ostien.Saulius,Odoardus Sabinen.Farnesius,Octauius Præstinen.Episc.Bandinus,Franciscus S. Praxedis de Surdis, Maphæus S.Honuphrij Barberinus, Ioannes Garsias SS. Quatuor Coronatorum Millinus,Gaspar Sanctæ Crucis in Hierusalem Borgia,Robertus S.Alexij Vbaldinus,Scipio S.Susannæ,Petrus S.Saluatoris in Lauro Valerius, Itelius Fridericus S.Laurentij in pane,& perna de Zolleren,Ludouicus S.Mariæ Traspontinę Ludouisius, & Franciscus S. Matthæi Titulorum Presbyteri Cardinales Sacratus nuncupati.Prælati verò,dilecti filij Io.Baptista Viues in vtraq.signatura nostra Referendarius,& Io. Baptista Agucchius Secretarius noster,ac Sedis Apostolicæ Notarius,& Dominicus à Iesu Maria Ordinis Carmelitarum Discalceatorum Professor,& Vicarius Generalis, Secretarius verò à Nobis pariter deputatus dilectus Filius Franciscus Ingolus Presbyter Rauennas V.I.D.Decernentes, præsentes literas, ac omnia, & singula in eis contenta, semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia esse, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit,firmiter,& inuiolabiliter perpetuò obseruari debere. Sicq.& non aliter per quoscunq. Iudices,Ordinarios,& delegatos,etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores,ac S.R.E.Cardinales, vbiq. iudicari,& diffiniri debere,ac irritum,& inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate,scienter,vel ignoranter contigerit attentari.Non obstan. quibusuis Const.& Ordinationibus Apost.priuilegijs quoq.indultis,& literis Apostolicis, quibusuis Ordinibus,Congregationibus,Societatibus,& Institutis, sub quibuscumq.tenoribus,& formis, ac cum quibusuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis,ac irritantibus, & alijs decretis, in genere,vel in specie,ac alias in contrarium pręmissorum quomodolibet concessis,confirmatis,& innouatis.Quibus omnibus,& singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plenè,& sufficienter expressis, & ad verbum insertis habẽtes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus,cæterisq;contrarijs quibuscunq. Nulli ergo omninò hominũ liceat,hanc paginam nostrorum commissionis,demandationis,voluntatum, decretorum,concessionis,impartitionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire.Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei,ac Beatorum Petri,& Pauli Apostolorum eius,se nouerit incursum. Dat. Rom. apud S.Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1622.10.Kal.Iul.Pontificatus Nostri Anno Secundo.

V.DAT.

Felicianus Paulus.

S.de Vrsinis.

Registrata in Secretaria Breuium.

Con-

Constitutio pro Sacra Congregatione Propagationis Fidei, quòd litteræ, & scripturæ omnes tradantur gratis Ministris eiusdem Congregationis.

GREGORIVS PAPA XV.

CVm inter multiplices, et grauissimas Apostolatus nostri curas, quibus assiduè premimur, illa Nos præ cęteris maximè sollicitos iugiter habeat, vt extirpatis hæreticarum prauitatum erroribus Catholica fides vbique cõseruetur, et propagetur, eaq; de causa negotium propagandæ in vniuerso Mũdo eiusdem fidei nonnullorum Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, qui in vnum congregati tantæ rei nobiscum inuigilent, peculiari sollicitudini iuxta creditum Nobis desuper Apostolicæ seruitutis officium nuper commiserimus, et demandauerimus, dignum, quin potius debitum reputamus, ea Cõgregationi huiusmodi concedere, per quæ faciliori onerum illi incumbentium supportationi opportunè consulatur. Motu itaque proprio, et ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris; deque Apostolicæ potestatis plenitudine: Quod de cetero perpetuis futuris temporibus quæcunque patentes, seu alio quouis nomine nũcupentur litteræ, chirographa, instrumenta, testamenta, et aliæ quæcumq; scripturæ quocumque nomine censeantur, necnon quæcumque litteræ Apostolicæ, tàm sub plumbo, quàm in simili forma Breuis, earundemque litterarum Apostolicarum supplicationes super quibuscumque negotijs, rebusq; et bonis, tàm mobilibus, quàm immobilibus, ad ipsam Congregationem quomodolibet spectãtibus, et pertinentibus; ac demum quocumque interesse eandem Congregationẽ quouis modo, et ex quauis causa concernente pro tempore conficiendæ, et registrandæ; necnon similiter quæcunque litteræ, quas ex omnibus Mundi partibus eidem Congregationi scribentur, ac illæ, quæ eiusdem Congregationis nomine extra Almam Vrbem nostram mittentur; gratis omninò, et absque vlla mercede, aut alicuius rei, etiam quantumuis minimæ solutione expediri, confici, registrari, relaxari, tradi, et mitti debeant, tenore præsentium concedimus, et indulgemus; ac in virtute sanctæ obedientiæ, et sub indignationis nostræ, et alijs arbitrij nostri pœnis præcipimus; et mandamus dilectis filijs Rescribendario, ac Computatori litterarum Apostolicarum, necnon Secretarijs Apostolicis, et Breuium Apostolicorum Magistro, ac scriptoribus, et Regenti Mentium, Notarijs, Tabellionibus, Postarum Magistris, alijsque Officialibus, et Ministris quocumque nomine nuncupatis, etiam si officia, titulo, et causa merè onerosa obtineant, vt litteras prædictas, ac chirographa, instrumẽta, et alias scripturas huiusmodi super præmissis omnibus, et singulis, tàm coniunctim, quàm diuisim, gratis de mãdato nostro vbique in omnibus, etiam abbreuiatorum, sollicitatorum, secretariorum, plumbiq; et registri, ac alijs quibusuis officijs, absq; aliqua pecuniarum exactione, etiam quantumuis minima, etiam per viam compositionis faciendæ, omni contradictione, et dilatione cessantibus, signent, expediant, registrent, mittantque et relaxent, ac signari, expediri, registrari, mittique, & relaxari curent, & faciant realiter, & cum effectu. Decernentes, præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque nullo vnquam tempore, etiam ex eo, quòd prædicti, et quicumq; alij in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes ad hoc vocati, citati, et auditi non fuerint; seu alio quocumque prætextu, causa, et occasione

casione de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quouis defectu notati, impugnari, redargui, infringi ad ius, vel controuersiam reuocari; neque sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, vel alijs contrarijs dispositionibus vllatenus comprehendi posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosq; plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicq; & non aliter per quoscumq; Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. fel. rec. Pij Papæ IV. Prædecessoris nostri de gratijs qualecunque interesse Cam. Apostolicę quomodolibet concernentibus, in eadem Camera infra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, necnon quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac regula nostra de iure quæsito non tollendo, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium pręmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumq; totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes (illis alias in suo robore permansuris) hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cęterisquè contrarijs quibuscumque. Volumus autem, quòd præsentium trãsumptis, etiam impressis, manu Secretarij dictæ Congreg. aut personę in dignitate Ecclesiastica cõstitutę munitis eadem prorsus fides in iudicio, vel extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 14. Decembr. 1622. Pontificatus nostri Anno Secundo. S. Card. S. Susannæ.

Constitutio, in qua excommunicationem, & censuras Ecclesiasticas non incurrere decernitur, qui Frumenta, & alias huiusmodi Annonæ species extra Statum Ecclesiasticum certis casibus extrahunt.

GREGORIVS PAPA XV.

ROmani Pontificis prouidentia circumspecta, ea, quæ iustas ob causas interdum statuta sunt, cùm temporum ratio, & ipsa rerum experientia suadet, moderatur, & immutat, prout conspicit in Domino salubriter expedire. Alias siquidem à fel. rec. Paulo Papa V. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris sequentis, videlicet. PAVLVS PAPA V. Ad perpetuam rei memoriam. Inter grauissimas curas, quas pro nostro munere assiduè sustinemus, illa postrema non est, in quam Nobis totis viribus incumbẽdum esse ducimus, vt nimirum Almam Vrbem nostram, & vniuersam Ecclesiasticam Ditionem Annonæ charitate iamdiù grauiterquè laborantem, quantum cum Domino poterimus, liberemus; vtq; frumentorum, & aliarum rerum ad communem vitæ vsum, & sustentationem pertinentium copia, in ipsa Vrbe, & Ecclesiastica ditione conseruari, populosq; nobis subditos fertilitate, quæ eis à Domino concedatur, perfrui posse procure-

mus. Ad quæ præstanda tum præcipua nostra erga ipsos subditos nostros charitate inducimur, tùm nónullorum piæ mem. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, qui in hanc ipsam curam diligenter incubuerunt, exemplo mouemur. Dudum siquidem prouidè, ac prudéter fel. rec. Pius Papa IV. ad prædictis opportunè consulédum per suam editam Constitutionem sub Dat. Romæ apud S. Marcum Idibus Augusti Anno Sexto. Quæ incipit: (Inter multiplices curas) omnes, & quascunq; licentias, & facultates extrahendi frumenta, blada, & legumina ex Prouincijs, Ciuitatibus, Terris, & locis S.R.E. mediatè, vel immediatè subiectis, præterquam ex causa verè onerosa, videlicet solutionis, & exbursationis pecuniarum eatenus quomodolibet quibusuis concessas reuocádo, ne de cętero à dictis Prouincijs, Ciuitatibus, Terris, & locis frumenta, blada, & legumina aliqui, præterquam ex dictis causa extraherent, sub certis pęnis expresse prohibuit. Quam reuocationem, prohibitionem, necnon alia in dicta Constitutione contenta sanctæ mem. Pius Papa V. per aliam suam Constitutionem, quæ incipit (Romani Pontificis prouidentia circumspecta) confirmauit, & innouauit, ac illa ad licentias, & facultates quodcumque genus; grasciæ, etiam in carnibus, ouibus, agnis, & alijs animalibus, nec nó oleo, ac rebus alijs quibuscúq, consistentis extédit, & ampliauit. Et deinde piæ mem. Gregorius Papa XIII. per quasdam suas sub Dat. die 18. Decemb. 1576. Pontificatus sui Anno sexto. Omnibus, & singulis Communitatibus, Vniuersitatibus, ac quibuscumque personis in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis suæ, ac excómunicationis latæ sententiæ pęnis inhibuit, ne quouis prætextu directè, vel indirectè cuiusuis generis frumenta, blada, legumina, atque animalia quacumque extra Statum Ecclesiasticum extrahere, & asportare auderent, seu præsumerent: Eos verò qui contra inhibitionem huiusmodi commisissent, vltra prædictas, etiam amissionis frumentorum, bladorum, leguminum, & animalium prædictorum, necnon quinque scutorum pro quolibet salma frumenti, bladorum, & leguminum huiusmodi, & duorum scut. pro quolibet capite animalis pęnas fisco, & Cameræ Apostolicæ applicandis ipso facto incurrere voluit, ac decreuit. Et inde per alias eius in forma Breuis litteras sub dat. die prima Maij 1578. eodem sui Pontificatus anno sexto. Quod nulli sibi, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiecti, cuiuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existerent, etiamsi Barones, Domicelli, Cómites, Marchiones, vel Duces, & Domini temporales existerent; sub excommunicationis maioris, ac læsæ Maiestatis criminis, Dominiorum, & bonorum suorum confiscationis, feudorum amissionis, & quorumuis priuilegiorum suspensionis, & alijs etiam pecuniarijs arbitrio suo imponendis, & applicandis; ac etiam in publicis edictis; & emissis, quàm in futurum edendis, & emittendis contentis censuris, & pœnis, & locis dicti Status Ecclesiastici absq; expressa ipsius Gregorij Prædecessoris, & ab eo obtenta in scriptis, & eius manu signata licentia extrahere, vel extrahi facere, nulliq; ex prædictis eorum Subditos, & Vassallos, aut alias quascúq; personas, quominus triticum, ordeum, legumina, frumenta, fruges prædicta à quibusuis locis ei subiectis; quouis prætextu etiam Molituræ, aut cuiusuis alterius oneris solutionis, ad Almam Vrbem afferrent, prohibere, aut per se, vel alium, seu alios, directè, vel indirectè impedire auderent, quin potius illi afferentibus, omnem opem, & fauorem præstaret? Ac

insuper

insuper nulli aliquam tritici, ordei, & leguminum, omnisq. generis frumentorũ, & frugum quantitatem, nisi pro suo, suarumq. familiarum vnius anni, duntaxat vsu emere valerent, & contrafacientes pœnas prædictas incurrisse declararẽtur, & aggrauarentur, ipso facto statuit, atque decreuit. Non obstan. etiam priuilegijs, indultis, literis, & gratijs Apostolicis quibusuis personis, Ciuitatibus, Terris, & locis in genere, vel in specie, etiam ex causa onerosa, concessis. Demum rec. memor. Clemens Papa VIII. prædictas Constitutiones, dempta ex illis excommunicationis pœna approbauit, & confirmauit; prout in eiusdem Cõstitutionibus, & literis respectiuè; quarum omnium, & singularum totos tenores cum omnibus, & singulis ibidem contentis, & dispositis pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Cum autem, licet per prædictas, & alias desuper editas Constitutiones, & prohibitiones satis præmissis prouisum esse videatur; nihilominus, quia sicut accepimus, aliqui propriæ salutis immemores tot Constitutionibus, prohibitionibusq. ac pœnis in illis appositis non obstantibus, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, & alia id genus tàm Annonæ; quàm grasciæ concernentia extra statum nostrum Ecclesiasticum absque licentia extrahere non verentur; alij verò prætextu diuersorum priuilegiorum, licentiarum, & facultatum eis concessarum, frumenta, aliaq. prædicta ita continuò extrahunt, vt per continuas, & immoderatas extractiones huiusmodi statum prædictum, & illius loca exhauriant, & exhausta relinquant, in maximum populorum, & subditorum nostrorum damnum, & præiudicium; cumquè experientia compertum sit, ad conseruandam tàm in Alma Vrbe nostra, quàm in reliqua Ecclesiastica Ditione Annonæ copiam maximè conducere, vt nimia facilitas extrahendi ex dicta Vrbe, & Ditione frumenta, blada, legumina, oleum, & animalia reprimatur, ac memoratæ supradictorum nostrorum prædecessorum Constitutiones diligẽter, & sine vlla exceptione obseruẽtur. Nos pro paterna nostra erga nostros, & Apostolicæ Sedis subditos charitate, eorum vtilitati, & commodis in præmissis opportunè prospicere cupiẽtes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas Pij IV. Pij V. & Gregorij XIII. ac Clementis VIII. prædecessorum nostrorum Cõstitutiones, & literas in quibuslibet earũ partibus, etiam quoad excommunicationis, & alias Ecclesiasticas censuras, quantum attinet ad frumentorum, bladorum, leguminum, & olei extractionem tantum, & quoad certas pœnas quascumque in eisdem Constitutionibus, & literis contentas, non solum in quantum ad præmissorum, sed etiam in quantum ad aliarum rerum ad annonã, & grasciam pertinentium extractionem attinet, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò innouamus, confirmamus, & approbamus, illasq; aduersus quascumque reuocationes, suspensiones, limitationes, & moderationes in pristinum, & eum, in quo antequàm illæ emanarent, erant statum, restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus, illasq. & earum singulas ab omnibus, & singulis, quos concernunt, inuiolabiliter de cætero obseruari debere sub temporalibus, & Ecclesiasticis pœnis, & censuris prædictis in illis contentis præcipimus, statuimus, & ordinamus. Præterea ad hunc effectum Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus hac nostra perpetuò valitura Constitutione, omnia, & singula, ac quæcumque priuilegia, licentias, & facultates frumenta, blada, legumina, ani-

animalia, oleum, & alia id genus tàm annonam, quàm grasciam concernentia, etiam in proprijs eorum prædijs, possessionibus, agris, & terrenis pro tempore recollecta ex quibuscunq. status nostri Ecclesiastici temporalis, Prouincijs, ac Ciuitatibus, Terris, Castris, & locis, eorumq. Territorijs, & districtibus, nobis, ditionique nostræ Ecclesiasticæ mediatè, vel immediatè quomodolibet subiectis, extrahendi quibusuis Communitatibus, Vniuersitatibus, & personis cuiuscunq. dignitatis, status, gradus, ordinis, præeminentiæ, vel conditionis existentibus, et ratione Legationum, Gubernorum, & aliorum officiorum, & munerum eis cómissorum, & per quosuis Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, Sedemq. & Cameram Apostolicam, & quosuis alios, & etiam nostra auctoritate, aut alias ex quauis causa, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, & ipsorum laborum, damnorum, vel meritorum intuitu, & alia ét quantumuis rationabili, iuridica, & priuilegiata causa, sub quibuscunque tenoribus, & formis, etiam in vim contractus, et cum quibusuis clausulis, et decretis, etiam irritantibus, etiam quantumuis prægnantibus, insolitis, et de necessitate exprimendis; ét motu, scientia, et potestate similibus, aut alias quomodocunque, et qualitercunque (præterquam dumtaxat ex causa verè onerosa, videlicet congruę solutionis, exbursationis pecuniarum, aut ratione appaltuum, et locationū, introituum, iuriumq. et bonorum Sedis, et Cameræ prædictorum) hactenus concessa, approbata, confirmata, et innouata, illorum omnium, et singulorum tenores veros, plenarios, et integros, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, insertis, et registratis habétes, auctoritate, et tenore prędictis, perpetuò reuocamus, cassamus, annullamus, ac viribus vacuamus, ac reuocata, annullata, cassata, inualida, viribusq. et effectu vacua esse, et fore, ac nemini vllatenus suffragari posse, aut debere; præsentes quoq. literas etiam ex eo, quod interesse habentes, seu prætendentes ad hoc vocati, et auditi non fuerit, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quocunq. defectu notari, impugnari, redargui, aut propterea reuocari, retractari, suspendi, limitari, aut in ius, vel controuersiam vocari, aut aduersus illas quodcumque gratię, vel iustitię remedium impetrari nullatenus posse: Omnes præterea, et singulos similes facultates, et licentias extrahendi ex causa, vt præfertur, onerosa sibi concessas esse allegantes, et prætendétes, antequam ipsi de cætero vllo vnquam tempore illismet facultatibus, et licentijs vti possint illas in Camera Apostolica, citato eiusdem Cameræ Commissario generali, verificari debere, nisi alias pro talibus verificatæ, examinatæ, et admissę fuerint, quia dicto casu ad nouam probationem, et verificationem teneri nolumus. Ac deinceps perpetuis futuris temporibus nullos quarumcunque licentiarum, et facultatum huiusmodi, nisi ex causa onerosa, vt præfertur, concessarum, vel concedendarum vigore, etiamsi extractionem propria auctoritate faciendi, illis permissum sit, extractiones frumentorum, & aliorum prædictorum extra statum nostrum prædictum aliquo pacto facere, nec etiam similes extrahendi licentias, et facultates in posterum concedi posse, aut debere, nisi Chirographo manu nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis, quoties extractio facienda erit, subsignato præcedente, alioquin licentias, & facultates huiusmodi, aliasq. Chirographo prædicto non præcedente pro tempore concedédas,

das,

das,& extractiones faciendas nullas,nullisq; roboris,& momenti fore,& esse, ac ipsos extrahentes pęnas supradictas incidere, & ad illarum exequutionem contra illos irremissibiliter procedi posse,& debere,Sicq; per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, Thesaurarium, Annonæ Præfectum, & quosuis alios Iudices ordinarios,& delegatos, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos (sublata eis,& eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretãdi facultate, & auctoritate) iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquã quauis auctoritate scienter,vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, declaramus, statuimus, & ordinamus. Non obstantibus præmissis, ac quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apost. necnon Statutis, Consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, concessionibus quoque licentijs, facultatibus, priuilegijs,& literis Apost. Communitatibus, Vniuersitatibus, & alijs etiam particularibus personis prædictis, etiam, vt præfertur,qualificatis, & quibusuis alijs quomodolibet etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & de Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Card. consilio, & assensu, & sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs,alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis,ac irritãtibus, & alijs decretis etiam inexcogitabilibus,& necessariò exprimendis,ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum cõcessis,confirmatis, & approbatis; Quibus omnibus, & singulis (etiam si in eis caueatur expresè, quòd sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs quibuscumque contrarijs dispositionibus pro tempore edendis minimè comprehendantur, sed semper ab illis exceptæ, & quoties illæ emanarent toties in pristinum, & validissimum statum restitutæ, repositæ, & plenariè reintegratę,& de nouo etiam sub posteriori data per eos quibus cõcessæ fuerunt, eligenda, de nouo concessæ censeantur, & quòd illis nullatenus, aut nonnisi certis modo,& forma in illis expressis derogari possit, & aliter factæ derogationes nullę sint,quodq; pro sufficienti illorum derogatione de illis,eorũq; totis tenoribus specialis, specifica, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mẽtio,seu quæuis alia expresio habẽda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruandã foret,tenores huiusmodi,ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso,ac forma in illis tradita plenè,& ad vnguem obseruata inserri forent) præsentibus pro expresis habentes, ad effectum præmissorum specialiter, & expresè derogamus, ac derogatum esse volumus; necnon omnibus illis, quæ supradicti Prædecessores nostri in eorum literis voluerunt non obstare, cęterisque contrarijs quibuscumque. Vt autem præmissa ad omnium notitiam deducantur,et nè aliquis de eis ignorantiam prætendere posit, volumus, quod præsentes literæ per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, et Cancellariæ Apostolicæ valuas, et in acie Campi Floræ affigantur, et publicentur, et cum inde amouebantur, earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur, vtque singuli Legati, Vicelegati,Gubernatores, et alij supradictorum locorum Officiales, illas in eorum locis respectiuè publicari faciant,quæ sic publicatæ, et affixæ, omnes,et singulos, quos concernunt, perindè

afficiant,

stringant, et arctent, ac si vnicuique illorum personaliter intimatæ, et notificatæ fuissent. Vtquè illarum transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, et sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in iudicio, et extra vbique adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Decemb. 1605. Pontificatus nostri Anno Primo. Subinde verò per eundem Paulum prædecessorem accepto, à nonnullis dubitari, an per insertas suas, aliasquè literas, et prouisiones supradictas etiam prohiberetur, ne frumenta, blada, legumina, et id Annonæ genus, etiamsi in proprijs bonis in statu Ecclesiastico existentibus essent recollecta, à locis Sedi Apostolicæ immediatè subiectis ad loca eidē Sedi mediatè subiecta, et à dictis locis sic mediatè subiectis ad alia loca extra dictum Statum asportarentur, et conducerentur, et idem Paulus prædecessor, motu proprio, et ex certa scientia suis, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, sub prohibitione, literisquè suis prædictis quæcunque loca eidem S.R.E. mediatè subiecta comprehensa fuisse, et esse declarauit, ac quatenus opus esset, illas cum omnibus in eis contentis ad loca prædicta extendit, ita quod de cętero etiam non liceret quibusuis Communitatibus, Vniuersitatibus, et personis etiam qualificatis, ac cuiusuis status, gradus, et præeminentiæ existētibus sub in eisdem prioribus literis expressis, et contentis pœnis, et censuris, etiam prætextu quorumuis priuilegiorum, et indultorum etiam Apostolicorum, etiam à se ipso, et à Sede prædicta concessorum, et confirmatorum, ac etiam fauore publicarum nundinarum, emporiorum, seu alias quoquo modo emanatarum frumenta, blada, legumina, etiam propria, ac in proprijs possessionibus, et bonis eorum existentia, seu recollecta à quibusuis Prouincijs, Ciuitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ immediatè subiectis ad Ciuitates, Terras, & loca eidem Ecclesiæ mediatè subiecta, etiam ipsarum nundinarum, & emporiorum tempore, seu alias, minusquè à dictis Ciuitatibus, & locis sic mediatè subiectis extra statum Ecclesiasticum, iuxta formam, & tenorem earūdem literarūm suarum asportare, & cōducere, seu asportari, & conduci facere per se, vel alium, seu alios quouis prætextu, vel obtentu, absq; speciali Chirographo ab eodem Paulo prædecessore, & pro tempore existente Romano Pontifice subsignato; irritanti decreto etiā desuper apposito, & alias prout in ipsius Pauli prædecessoris desuper in forma Motus proprij confectis literis, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Cum autem, sicut accepimus, nōnullorum locorum status nostri Ecclesiastici Nobis immediatè subiecti personæ frequens admodum commercium cum personis eiusdem status nobis mediatè subiecti; & è contra propter locorum vicinitatem, seu alias habeāt, & propterea easdem personas sæpe censuris, & pœnis huiusmodi in eorum perniciem animarum varijs modis illaqueari contingat. Nos earundem personarum conscientiarum securitati, & animarum saluti, commodisquè paterna charitate, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, dequè Apostolicæ potestatis plenitudine, quòd de cætero omnes, & quæcunque personæ, quæ Annonæ in Constitutionibus prædictis extrahi prohibitæ, eam solummodo quantitatem, quæ ad necessariam sustentationem suam, & familiarum suarum, vnius anni, siue vsque ad nouam

messem

messem sufficiat, extra statum nostrum Ecclesiasticum huiusmodi Nobis, & S. R.E. immediatè subiectum, ad statum mediatè subiectum, necnon quod pauperes, qui fasciculos spicarum in agris relictarum, vnius diei labore collectos, pro victu, & necessitate tantum sua diurna, ac similiter quòd Religiosi mendicãtes, qui granum, legumina, & alia similia pro eleemosyna data, pro victu Conuentuum suorum Communi; ac preterea quòd rustici, & pauperes operarij, qui mercedem diurnam nonnisi in grano, aut alijs annonæ generibus huiusmodi consequi possunt, quiq. ad mercatus pullos, oua, fructus, vel alia similia in parua quantitate fuerunt, & ex pretio rerum prædictarum panem, farinam, & similia pro suo, & familiarum suarum vsu, & necessitate dumtaxat ex locis status prædicti immediatè subiecti ad loca status nobis mediatè subiecti, aut etiam extra statũ nostrum Ecclesiasticum extraxerint, & asportauerint, dummodo omnis dolus, & fraus absit, ac mercatura, excommunicationis pœnam, ac censuras Ecclesiasticas non incurrant, decernimus, statuimus, & ordinamus. Non obstantibus prædictis Pauli prædecessoris, & aliorum Romanorum Pontificum eiusdem Pauli expressis, literis, ceterisq. contrarijs quibuscunq. Admonemus autem, & in Domino hortamur omnes Christifideles, ad quos spectat, vt nostro huiusmodi pastoralis indulgentiæ beneficio minimè abutantur, & agi meminerint de dispendio salutis æterne. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur. Dat. Rom. apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 30. Iul. 1622. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Priuilegia Reuerendissimorum Dominorum in Capella Sanctitatis Suæ assistentium.

GREGORIVS PAPA XV.

CIrcumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris prouidentia eas consueuit personas condignis precipuè fauoribus, & gratijs prosequi, quas sibi, & Apostolicæ Sedi deuotas, & obsequiosas, ac plurimis cognoscit meritis adiuuari. Hinc est, quod Nos Venerabiles Fratres, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, Prælatos, domesticos nostros, & in Capella nostra assistentes eorũ meritis, & obsequijs exigentibus condignis fauoribus, & gratijs prosequi, titulisq. & honoribus decorare volentes: Motu proprio, non ad ipsorũ Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, vel aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantia, sed de mera nostra liberalitate, & certa scientia, eosdẽ Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ac eorũ singulos respectiuè Nobiles, Apostolica auctoritate tenore præsentium creamus, & facimus, ac nobilitamus, nobilitatisq. titulis, & insignijs decoramus, necnon aliorum Nobilium numero, & consortio fauorabiliter aggregamus, ac pro nobilibus haberi, & nominari, ac reputari volumus, & mandamus, eisq. vt omnibus, & singulis priuilegijs, immunitatibus, liberalitatibus, exemptionibus, derogationibus, mandatis, dispẽsationibus, fauoribus, gratijs, & indultis, quibus alij Nobiles, etiam de nobili

Co-

Comitum genere,etiam qui illustres reputantur,etiam ex vtroq. parente, procreati de iure, vel consuetudine, ac alias quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent,et vti,potiri,& gaudere liberè, & licitè possint,& valeant: verè, & non fictè in omnibus, & per omnia, ac si de illustri genere ex vtroque parente procreati forêt,ita quod inter eos,& ipsos illustres,quoad nobilitatem, & alia ad illam necessaria,nulla penitus sit differentia,nec finctio locū habeat,auctoritate, & tenore prædictis concedimus,& indulgemus.Necnon eos,& eorum singulos dum in Curia præsentes erunt,à solutione vectigalis vini,pro sex vegetibus pro quolibet dumtaxat,de quibus eorum, & cuiuslibet ipsorum arbitrio disponere valeât ad instar Cameralium eisdem auctoritate, & tenore eximimus,& liberamus,ac liberos,& exemptos esse volumus. Insuper eisdem Patriarchis, Archiepiscopis,& Episcopis,& eorum singulis vnam portionem panis honoris nuncupati ex Palatio Apost.dietim habendam,percipiendā,& consequendam, auctoritate,& tenore prædictis concedimus,& assignamus,ac illis,& eorum singulis, vt tres viros,vitæ,ac morum probitate,alijsq.virtutum donis commendatos,qui nostris,& Sedis Apostolicæ obsequijs insistere proponant,in nostros,& eiusdem Sedis Notarios,auctoritate nostra Apostolica recipiendi,& admittendi,ac aliorū nostrorum,& Sedis prædictę Notariorum numero,& consortio fauorabiliter aggregandi,illisq.vt etiamsi habitum, & rocchettum non deferant;nihilominus omnibus,& singulis fauoribus,honoribus,priuilegijs,gratijs,indultis,præeminētijs;exemptionibus,& prærogatiuis,quibus alij nostri, & dictæ Sedis Notarij, tā de iure,quàm de consuetudine,aut alias quomodolibet vtuntur,fruūtur,& gaudent,similiter vti,frui,& gaudere possint,& valeant, sine tamen aliorum nostrorum, & eiusdem Sedis Notariorum de numero participantium præiudicio, & citra exemptiones à Sacro Concilio Tridentino sublatas, ac facultates legitimandi,ad gradùs promouendi,ac Notarios,seu Tabelliones creandi,aliaq.similia priuilegia eisdem Notarij de numero participantiū concessa, seu ab eis prætensa,quibus Notarij ab illis vigore præsentium creandi nullibi vti valeant, & si secus ab eis fieri contigerit,irritum,& inane existat,indulgendi:Necnon etiam alias octo viros habiles, & idoneos, ac qualitatibus ad hoc requisitis præditos auratæ Militiæ Equites eadem auctoritate creandi,& deputandi,illosq.aliorum militiæ huiusmodi Equitum numero,et consortio fauorabiliter aggregandi, ac eisdem, vt torquem aureum,ac ensem, et aurata calcaria gestare, omnibusq. et singulis priuilegijs, gratijs, indultis, et prærogatiuis, quibus alij Equites huiusmodi vtuntur,potiuntur,et gaudent,similiter, vti, potiri, et gaudere valeant, citra tamen exemptiones à dicto Concilio sublatas,concedendi facultatē, auctoritatē,et tenore præmissis impartimur. Ac vlterius eisdem Patriarchis, Archiepiscopis,Episcopis,et eorum singulis, vt in his,quæ ad eorum Collegium pertinere iudicabunt, quæcunque Statuta,Capitula,et Ordinationes,licita tamen, et honesta,ac sacris Canonibus,et Concilij Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non cōtraria facere,et edere,illaq.pro tempore,prout expedire cognouerint,maturè corrigere,et in melius reformare. Necnon pro spirituali eorum consolatione,in priuato Domus cuiuslibet illorum, etiam in Alma Vrbe nostra,existentis Oratorio ad hoc decenter muro extructo,et ordinato, seu extruendo,et ordinādo,ab omnibus domesticis vsibus libero per dilectum filium

no-

nostrum in eadem Vrbe Vicarium in spiritualibus generalem prius visitãdo, et approbando; vnam Missam pro vnoquoque die: et dummodo in Domo huiusmodi celebrandi licentia alteri concessa nõ fuerit; per se ipsos celebrare, seu per quemcumque Sacerdotem approbatum sæcularem; vel de Superiorum suorum licentia regularem, sine tamen quocunque iurium Parochialium præiudicio, ac quoad eos, qui extra Vrbem fuerint, Paschatis Resurrectionis, Pentecostes, et Natiuitatis Domini Nostri Iesu Christi, alijsq. solemnioribus anni festis diebus exceptis; in sua, ac cuiuslibet corũ familiæ præsentię celebrari facere, ita tamen, vt familiares eorum seruitijs non necessarij ibidem Missæ interessentes ab obligatione audiendi Missam in Ecclesia diebus de præcepto minimè liberi censeãtur. Pręterea eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, et eorum singulis, vt quicunq. loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitanorum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tàm in Romana Curia, quàm extra eãm ad id per eos respectiuè coram Notario, et Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ quascumque pensiones annuas illis, et eorũ singulis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopaliũ, et Archiepiscopalium, ac quorumcunque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, et sine cura, sæcularium, ac quorumuis Ordinum, et Militiarum Regularium, etiam Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, quomodocunq; et qualitercunque qualificatorum fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, ac distributionibus, etiam quotidianis ipsis nunc, et pro tempore reseruatas, assignatas, ac reseruandas, et assignandas pro summa videlicet quingentorum ducatorum auri de Camera, quoad singulos eorum quandocunque alicui eorum respectiuè placuerit simul, vel successiuè, in toto, vel in parte, etiã in cuiuslibet eorum mortis articulo cassare, et extinguere, ac postquam cassatæ, et extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, et distributionibus vsq. ad summã, et quantitatem prędictam vni, vel pluribus alijs personis, etiã per eos nominandis, etiam quæcunque, quotcunque, et qualiacunque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, et expectantibus, seu clericali saltem charactere insignitis, et alias pensionum huiusmodi capacibus, etiam eis, quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus ad id ab eis speciale mandatum habentibus, ijsdem modo, et forma, quibus eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, et Episcopis, ac eorum singulis reseruatę, et assignatæ fuerint, etiam absq. consensu easdem pensiones soluere debentiũ desuper præstando, vsque ad summam, et quantitatem prædictam, etiam literis Apost. super reseruationibus, et assignationibus huiusmodi nõ confectis, ac alias cum omnibus, et quibuscunque exemptionibus, priuilegijs, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, et cautelis, ac etiam censuris, et pœnis in prioribus reseruationibus, huiusmodi concessis, et contentis integrè persoluendas reseruare, constituere, et assignare valeant, eisdem auctoritate, et tenore de speciali gratia indulgemus; Necnon eisdem Patriarchis, Archiepiscopis, et Episcopis, ac eorũ singulis, vt de omnibus, et singulis domibus, prædijs, possessionibus, terris, et locis, ac iurisdictionibus, cæterisq. bonis mobilibus, et immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, vel Altarium Ecclesiarum illis, et eorum cuilibet pro tempore commissarum, seu alicui speciali earum seruitio, vel ministerio

aut aliàs diuino cultui,vel vsui dedicata,seu ad eius vsum cōfecta,seque mouētibus cuiuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretij,& conditionis existētibus,ac iuribus,& actionibus ad eos ratione quarumcumque Cathedralium,etiam Metropolitanarum,& Patriarchalium Ecclesiarum, quibus hactenus præfuerūt,& ad præsens præsunt,necnon ad quas eos forsan deinceps trāsferri, & quibus eos præfici, & præesse contigerit; necnon Monasteriorum,Prioratuum,Præpositurarum,Dignitatum,ac aliorum quorumcumq; beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumuis ordinum regularium,quæ etiam ex quibusuis cōcessionibus,& dispensationibus Apostolicis in titulum,commēdam,administrationem, ac alias quomodolibet obtinuerunt,obtinent,& obtinebunt,ac fructuum,redditumm, & prouentuum Ecclesiasticorum,necnon pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus,& prouentibus eisdem Patriarchis,Archiepiscopis,& Episcopis, ac eorum singulis reseruatorum,& assignatorum,ac reseruatarum,& assignatarum,reseruandorū, & assignandorū,& reseruādarumq; & assignandarū,quos,& quas perceperint, percipiunt,& percipient in futurum;necnon emolumentorum quorumcumquè Romanæ Curiæ Officiorum,ac aliàs quomodolibet spectantibus, & pertientibus;necnon eorum,& cuiuslibet eorum industria, & labore quomodolibet, et vndecunque,licitè tamen acquisitis,et acquirēdis, ac alias etiam de muneribus, et officijs,exercuerunt,ac eos exercere contigerit,et alia quauis occasione, vel causa,seu contemplatione ad eos peruentis,et peruenturis, etiam si in pecunia numerata,ac iocalibus,gemmis,alijsq; pretiosioribus rebus consistant,tàm in dicta Curia, quàm extra eam vbiq; locorum, et penès beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates,et veros etiam annuos valores,etiam si talia forent, quæ in generali appellatione bonorum,et suppellectibiliū non venirent,sed specialibus indigerent vocabulis præsentibus, ac si specificè, et sigillatim exprimerentur,et denominarentur, pro sufficienter expressis,et declaratis haberi volumus vsque ad summam mille ducatorum auri de Camera,tàm pro decentibus, et honestis impensis funebribus,quàm etiam pro remuneratione illorum, qui illis viuentibus inseruierint;etiam vltra seruitij meritum,ac in eorundem Patriarcharum,Archiepiscoporum,Episcoporum,et eorum singulorum consanguineorum,et affinium,ac quorumcumq. piorum locorum fauorem, et vsum, et alias pro arbitrio, et voluntate eorum, et cuiuslibet eorum absolutis,prius tamen de omnibus bonis prædictis ære alieno,et ijs,quæ pro restaurandis domibus, seu ædificijs consistentibus in locis Ecclesiarum ,vel beneficiorum per eosdem Patriarchas,Archiepiscopos,et Episcopos,ac eorum singulos obtentorum culpa, aut negligentia eorundem Patriarcharum,Archiepiscoporum,et Episcoporum, ac eorum singulorum, aut illorum Procuratorum destructis, vel deterioratis; necnon recuperandis alijs iuribus earundem Ecclesiarum,vel beneficiorum deperditis ex culpa,vel negligentia supradictis,fuerint opportuna,deductis,et sine præiudicio literarum, seu Constitutionum Apostolicarum super residentia editarum,et iurium Cameræ Apostolicæ,quoad bona iurisdictionalia, testari,ac testamento,codicillis, fideicommissis,legatis,donationibus,tàm inter viuos,quàm causa mortis, ac alijs quibuscunque modis, et titulis scriptura etiam minus solemni coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu illorum

scripta,

scripta,vel subscripta, ac altas in omnibus,et per omnia,prout,et quemadmodũ eis videbitur,etiam in ipsa Curia,et in mortis articulo, et nulla facta mentione præsentis, vel aliarum illis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seù disponere velint, et intendant,semel,atque iterum,aut pluries statuere,disponere,ac ordinare; itaut quicquid testatum,gestũ, aut ordinatum,vel alias dispositum ab eis fuerit,etiam in vim simplicis distributiònis,ac alias omni meliori modo valeat, et seruari debeat, ipsaq. testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, et statuta pluries,ac toties,quoties eis videbitur,moderari,limitare,ac ẽt in totum reuocare, et alia de nouo edere liberè,et licitè valeant,auctoritate,et tenore præmissis plenam,et liberam concedimus facultatem. Et nihilominus quæcumque huiusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, et alia de huiusmodi bonis, iuribus,et actionibus,fructibus, pecunijs, iocalibus,alijsq. rebus supradictis,etiam in fauorem cõsanguineorum,et affinium prædictorum, ac alias quomodolibet ab eisdẽ Patriarchis,Archiepiscopis,Episcopis,et eorum singulis facta; cum omnibus inde sequutis,ac etiam ea,quæ per illos in futurum quomodolibet fient,ex tunc,et è contra approbamus, et confirmamus, omnesq; et singulos iuris, et facti,ac solemnitatum omissarum,et omittendarum,nec non substantiales,aliosq. defectus quoscumque,si qui interuenerint,aut interuenerũt in eisdem, etiam si tales sint, vel fuerint,quòd specialis,et specifica de illis mentio præsentibus habẽda esset, supplemus. Districtius inhibentes quibusuis Archiepiscopis,Episcopis, aut alijs Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus, et Clericis,ac eorum necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cruciatæ sanctæ,ac alijs Collectoribus,et Subcollectoribus,cæterisq. cuiuscumque dignitatis,status,gradus,et cõditionis existentibus,etiam quauis auctoritate, et potestate fungentibus,ne Vniuersitates,Collegia,ac loca,Legatarios heredes,et personas, necnon testamentorum, voluntatum,et ordinationum huiusmodi executores prædictos, directè,vel indirectè, quouis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquo modo,vel perturbare. Ac decernentes prædicta omnia,et singula,præsentesq; literas,ac omnia,et singula, in illis cõtenta,necnon testamẽta,donationes,codicillos,fideicommissa,legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, et alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut earumdem præsentiũm vigore fieri contigerit, tàm vigore præsentis, quàm aliorum concessionum illis factarum,ac deinceps in genere,et in specie faciẽdarum cum indè sequutis,et sequuturis valida,firma,et efficacia fore, necnon perpetua firmitate,subsistere,suosq; plenarios,ac omnes effectus sortiri,et obtinere,nec etiã per trãslationem ad Metropolitanas,vel Patriarchales Ecclesias, vel quamlibet aliam status,et personæ ipsorum Patriarcharum, Archiepiscoporum,et Episcoporum,ac eorum singulorum respectiuè mutationem,nec per similes, vel dissimiles gratias illis concessas, et concedendas confundi, sed ipsis cumulatiuè in omnibus,et per omnia vti;et si quid in vna ex facultatibus huiusmodi defecerit, id per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios,ac loca,ad quos,seù quæ, bona,iura,et actiones deuenient,vel quibus relinquentur,aut executores prædictos ad tertiam,seu aliam eorum partem, quàm etiam ex nunc illis, ac locis, hæredibus,legatarijs,ac donatarijs prædictis liberaliter cõcedimus,et donamus,

Cameræ,vel Fabricæ,aut beneficijs prędictis,etiam pro expeditione contra infideles,& quibuslibet alijs,quantumlibet pijs vsibus soluendum,aut cum ijs desuper componendum: vel ipsos Patriarchas,Archiepiscopos,Episcopos,& eorum singulos ad aliam particularem licentiam, siuè indultum , aut confirmationem præsentium à Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus petendũ, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia , siuè eius confirmatione illis quomodocumque concedenda de præsenti mentionem aliquam faciendum teneri,nec ad id vlla vnquam necessitate cogi posse,& sic in præmissis omnibus,& singulis per quoscumque Iudices ordinarios,& delegatos,etiam causarum Palatij Apostolici Auditores,ac eiusdem S.R.E.Cardinales,necnó pro tempore existentes eiusdem Cameræ Camerarium,Præsidentes,& Clericos,in quauis causa, & instantia iudicari , & diffiniri debere , ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Ostien. & Portuen. Episcopis , ac dilecto filio causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus,& mandamus,quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios,præsentes litteras,& in eis contenta quæcumque,vbi,& quando opus fuerit,& quoties pro parte ipsorum Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum , seu alicuius eorum fuerint requisiti solemnitèr publicantes , illisquè in præmissis efficacis defensionis prçsidio assistẽtes faciant authoritate nostra easdem præsentes , & in eis contenta quæcumque firmiter obseruari , ac eos illis omnibus pacificè frui,& gaudere;non permittentes illos per quoscumque quauis auctoritate fungẽtes contra præsentium earundem tenorem quomodolibet indebitè molestari,inquietari,vel perturbari;contradictores quoslibet,& rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas,aliaquè opportuna,iuris,& facti remedia,appellatione postposita,compescẽdo legitimisq. super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsos, & iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc,si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis: Non obstantibus præmissis,ac piæ memoriæ Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de vna , & in Concilio generali edita de duabus dietis , dummodò vltrà tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur ; necnon Lateranen. Concilij nouissimè creati de certo eorũdem Notariorum numero , etiamsi ad illum nondum deuentum fuerit, cui per hoc alias derogatum non intendimus , & de consensu præstando in pensionibus, & quibuscumq. alijs,etiam per Nos,& Sedem prædictam editis,& in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac stilo in similibus hactenus obseruato, & recolendæ memoriæ Alexandri VI.tertiã partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponẽte,ac quorumuis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, ac quibusuis alijs Apostolicis,ac in Prouincialibus, & Synodalibus Cõcilijs editis specialibus,vel generalibus Cõstitutionibus,& Ordinationibus;necnon quorumuis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Collegiorum , Militiarum , & Officiorum dictę Curię, ac Vrbis,aliarumq. Ciuitatum, & locorum,ac Cameræ prædictorum,etiam iuramento,confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis Statutis, & Consuetudinibus, priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesijs, Monasterijs, Ordinibus, & Hospitali , illorumque

Præsu-

Præsulibus; ac Superioribus, Magistris, Præceptoribus, ac militibus, Capitulis quoque Conuentibus, Ciuitatibus, & locis, alijsq; prædictis, necnon illorum Cómunitatibus, ac etiã vectigalis vini huiusmodi Exactoribus, & Appaltatoribus, seù Redemptoribus, & quibusuis alijs personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam concistorialitèr, etiam de eorundem Cardinalium consilio, etiam per modum statuti, & constitutionis perpetuorum, ac Motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum instantiam, seù illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiã si in eis; ac statutis prædictis caueatur expresse, quod Exactores, & Appaltatores vectigalis predicti, vectigal huiusmodi etiam ab exemptis exigere, ac illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seù debeant; quodq. Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis, tàm ex eorum institutione, quam ex stabilimentorum dispositione pensionibus Clericis sæcularibus, & alijs personis etiam Apostolica auctoritate reseruandis grauari non possint, quodq. stabilimentis, ac priuilegijs prędictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiamsi per quascumque literas Apostolicas, ac quasuis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio huiusmodi de cósilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demùm Magistri, & Conuentus prædictorum ad id accedat assensus, sintq; literæ derogationis huiusmodi, etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & prædictis Conuentui per diuersas in forma Breuis, & alias literas diuersis temporibus cum certis interuallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient, etiam de simili consilio derogationes, sit apposita clausula, quod illarum effectũ sortiantur, de consensu Magistri, & Conuentus prædictorum, & non alias, nec alio modo. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permãsuris hac vice dumtaxàt in genere, vel in specie ad effectum præsentium sufficientèr, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisq. cótrarijs quibuscumque. Volumus autem, & Apostolica auctoritate decernimus, quod priuilegia huiusmodi infrascriptis Assistentibus dumtaxàt suffragentur. Nomina Assistentium prædictorum sunt hæc videlicet. Ascanius Constantinopolitanus, & Diephebus Hierosolymitanus Patriarchæ, Petrus Ardmacan. Galeatius olim Baren. Attilius Athenarum. Vispianus olim Theatin. Paulus Emilius Amalphitan. Dominicus Ianuen. Philibertus Taurinen. Andreas Messanen. & Alphonsus Ruodien. Archiepiscopi Marinus Brixien. Paulus olim Isernien. Berlingerius olim Ariminen. Iacobus Vercellen. Antonius Troian. Ioannes Baptista Nolan. Antonius Casertan. Alphonsus Anglonen. & Ioannes Vincentius Tagasten. Tiberius Esin. Isidorus Asten. & Carolus Montis Regalis Episcopi. Volumus etiam, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ mu-

tæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quę ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Rom. apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 17. Augusti 1622. Pontificatus nostri anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

DECRETVM.

Feria V. Die 5. Nouembris 1637.

IN Generali Congregatione S. Romanę, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico, Montis Quirinalis coram Sanctissimo D. N. D. Vrbano Diuina prouidentia Papa Octauo; ac Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis S.R.E. Cardinalibus, contra hęreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis. Sanctissimus attenta inobseruatione decreti de publicandis constitutionibus, spectantibus ad Sanctum Officiū emanati anno 1633. mandauit denuò intimari Superioribus omnium Religionū, cum pręcepto, vt illud omnino obseruent, & obseruari curent ab alijs Superioribus locorum, & Conuentum sibi subordinatis, eisque significari iussit, quòd Sāctitas Sua ipsis, & alijs eorum subditis gratiosè condonant omnes, & quascunq; pœnas de prçterito ob illius inobseruantiaq; incursas vsque ad diem intimationis, vt supra faciend. & si in futurum contrauenerint, atq; in eo disponitur non docuerint cōtenta in eo obseruasse irremisibiliter punientur, & cōtra transgressores procedetur in S. Officio pro locorum Inquisitores, quibus propterea mandauit scribi, vt iudiciales contra eosdem denuntiationes sumant, processumque seruatis seruandis efficiant, sed ante carceratione Sacrā Cōgregationē certiorēt.

DECRETVM,

Vt omnes Regularium Superiores suos subditos, & Religiosos persæpè commoneant de iniucta omnibus obseruantia, et executione Apostolicarum Cōstitutionum, ac Decretorum ad Officium Sanctissimæ Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentium.

Feria 5. Die 14. Aprilis 1633.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coràm S. D. N. D. VRBANO Diuina Prouidentia Papa VIII. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

SAnctissimus Dominus noster sedulò incumbens, vt ea, quæ salubriter Apostolicis Decretis, et Constitutionibus statuta, et ordinata sunt, præsertim, quę ad Sanctum Officium Inquisitionis contra hereticam prauitatem pertinent inuiolabiliter obseruentur, et omnimodam sortiantur executionem, districtè mādat, et præcipit, Vt omnes Superiores cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiā de necessitate exprimendæ Regularis, aut cuiusuis alterius Instituti, et quantumuis exempti, et priuilegiati, teneantur sub pœna priuationis officij, ac vocis actiuæ, et passiuę ipso facto incurrenda, alijsq. arbitrio Sanctitatis Suæ in-

infligendis in perpetuum semel saltem in anno, idest, feria sexta post Octauã Assumptionis B. MARIAE Virginis in publicã mẽsa, vel in Capitulo ad hoc specialiter conuocato. Et insuper in quocunq. Generali, ac Prouinciali Capitulo, Conuentu, Dieta, vel alio quouis nomine nuncupato Capitulari Congressu, suos subditos, ac Religiosos commonere de iniuncta omnibus obseruantia, et executione earundem Apostolicarum Constitutionum, et Decretorum ad Sanctum Officium Inquisitionis aduersus hæreticã prauitatem pertinentiũ, ac præsertim.

Iulij III. Constit. j. incip. (Licet a diuersis.) Contra impediẽtes Inquisitores hæreticæ prauitatis in eorum Officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes, eorumq. complices, et fauctores: Et contra ipsos Inquisitores admittẽtes laicos ad criminis hæresis cognitionem. Et Pij V. Constit. 82. incip. (Si de protegendis.) cõtra occidentes, verberantes, deijcientes, aut perterrefaciẽtes quemuis ex Ministris Sanctiss. Officij Inquisitionis, vel Episcoporum id munus in sua Diœcesi, vel Prouincia, obeuntium, seu Accusatorem, Denunciatorem, aut Testem, in causa fidei quomodocunq. productum, vel euocatum: necnon contra diripientes, expugnantes, inuadentes, incedentes, expilantes, aliouè exportantes alicuius prædictorum bona, libros, literas, auctoritates, exemplaria, regesta, protocolla, exẽpla, scripturas, aliaue instrumenta, siue publica, siue priuata, vbicunq. posita, eorumq. complices, et fautores: et contra effringentes Carcerem, vel custodiam publicam, vel priuatam, extrahentes, vel emittentes Vinctum, prohibentes capiẽdum, captuvè eripientes, recipientes, occultantes, seu facultatem effugiendi dantes, seu id fieri iubentes, eorumq. complices, et fautores, et effectu non secuto, nullatenus excusandos, nisi claras tantummodo probationes contrarium adducentes: et contra Intercedentes pro præfatis delinquentibus: Inflictis cõtra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Iuliæ Maiestatis, eorumq. filijs, irrogantur: et oblata Reuelantibus impunitate.

Pij IV. Const. 51. incip. (Cum sicut nuper.) Contra Sacerdotes, qui Pęnitentes Mulieres in actu Sacramentalis Confessionis ad inhonestos actus prouocare, et allicere tentant, et sollicitant. Et Greg. XV. Const. 34. incip. (Vniuersi Dominici Gregis,) ampliatiuæ circa huius criminis probationes, et extensiuæ contra Confessarios, qui personas (quęcunq. illę sint) ad inhonestã, siue inter se, siue cum alijs, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confessionis, siue ante, siue post immediatè, seu occasione, vel prætextu confessionis, vel extra occasionem confessionis in Confessionario, aut alio in loco ad audiendam Confessionẽ electo, solicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illicitos, et inhonestos sermones, siue tractatus habuerint. Et contra Confessarios non monẽtes eos, quos sciant ab alijs Confessarijs sollicitatos esse, vt Inquisitoribus, vel Ordinarijs, sollicitantes denuncient, vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorij XIII. Const. 22. incip. (Officij nostri partes.) De Iurisdictione Inquisitorum hæreticę prauitatis in eos, qui ad Ordinem Presbyteratus non promoti Missas celebrant, et sacramentaliter confessiones audiunt. Clem. VIII. Const. 81 incip. Et si alias.) declaratoriæ pœnę contra eos infligendæ per Iudices laicos, prævia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Const. 79. incip. (Apostolatus officiũ) extensiuę ad minores 25. annis, dummodo 20. ętatis annum cõpleuerint.

Sixti V. Const. 17. incip. (Cœli, et Terrę Creator.) Contra exercentes artem

Astrologiæ Iudiciariæ,& alia quæcunq. Diuinationum genera, librosuè harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Const. 113. incip. (Inscrutabilia Iudiciorum Dei.) extensiuæ ad alia,& cum grauioribus pœnis.

Clementis VIII. Const. 42. incip. (Cùm sicut.) Contra Italos, ne extra Italiam proficiscátur ad loca, in quibus liber,& publicus cultus, siue vsus Catholicæ Religionis non existat, nimusq. eis in locis habitent. Et Gregor. XV. Const. 28. incip. (Romani Pontificis,) contra hæreticos, ne in locis Italię,& Insularum adiacentiū quouis prætextu commorentur,& contra eorum fautores,& Receptatores.

Pauli V. Const. 26. incip. (Romanus Pontifex.) Reuocatoriæ facultatum Superioribus quorumcunq. Ordinum,& Religiosorum quoquo modo concessarū, cognoscendi causas suorum subditorum ad Officium Sanctæ Inquisitionis quomodolibet pertinentes.

Eiusd. Const. 97. incip. (Regis Pacifici.) Innouatoriæ Constitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione B. MARIAE Virginis editarum: Impositionis maiorum pœnarum in transgressores, à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquisitoribus puniendos. Et Gregorij XV. Const. 29. incip. (Sanctissimus Dominus Noster auditis.) ampliatiuæ, & declaratoriæ prohibitionis asserendi, B. MARIAM Virginem conceptam esse in peccato originali.

Greg. XV. Const. 27. incip. (Romanus Pontifex in specula.) reuocatoriæ quarumcunq. Cócessionum viuæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Const. extensiuæ ad quoscunq. quantumuis priuilegiatos,& exemptos, incip. (Alias fel. rec. Greg. Papa XV. sub Dat. Rom. 20. Decembr. 1621.

Eiusdem Const. 40. incip. Apostolatus officium.) Et Sanctitatis Suæ Const. 114. incip. (Eo modo) reuocatoriæ licentiarum quarumcunq. legendi,& habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Suæ Const. 37. incip. (Sanctissimus Dominus Noster solicitè animaduertēs.) De Imaginibus nondum à Sede Apostolica Canonizatorū, vel Beatificatorū cum Radijs, Splendoribus, aut Laureolis, non proponendis: Tabellis, aut luminaribus ad eorum Sepulchra non apponendis: eorumuè gestis, miraculis, Reuelationibus, Beneficiorū impetrationibus, nō publicādis, aut imprimēdis.

Pariter Sanctitatis Suæ Const. 50. incip. (Sanctissimus Dominus Noster pro debito sui Pastoralis officij.) De libris vbicunq. compositis, de quacunq. materia tractantibus, ab his, qui degunt in Statu Ecclesiastico, non transmittendis aliò, vt imprimantur, sine Vicarij,& Magistri Sacri Palatij in Vrbe, vel extra eam sine Ordinarij,& Inquisitoris, aut ab eis deputatorum licentia.

Et eiusdem Sanctitatis Suæ Const. sub dat. Rom. die 5. Nouemb. 1631. incip. (Cùm sicut accepimus.) Quod Constitutiones Apostolicę in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis officium hactenus editæ, & in posterum etiam super quacunq. alia re edendę, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, nisi in edendis illi specialiter excipiantur.

Et insuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exépla aliquo in loco apud eos publico affigantur,& affixa conseruentur, ita vt ab eisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant: Deq. huiusmodi cómonitione publico documento statim certiorem facere Congregationem Sanctiss. Inquisitionis in Vrbe. Et ita mandat,& pręcipit Sāctitas Sua.

Io: Anton. Thomasius S.R. & Vniuersalis Inquisit. Not.

An-

Anno Millesimo sexcentesimo trigesimo tertio Indictione prima, Pontificatus S.D. N.D. Vrbani Diuina Prouidentia Papæ VIII. die verò septima Mensis Iunij supradictæ Literæ, siue Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valuas Principis Apostolorum Vrbis, ac in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Alexandrum Latinum Prælibati Sanctissimi D.N. Papæ Cursorem.

Sequuntur Constitutiones relatæ in suprascripto Decreto.

Contra impedientes Inquisitores hæreticæ prauitatis in eorum officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes. Et contra ipsos Inquisitores, admittentes laicos ad criminis hæresis cognitionem.

IVLIVS EPISCOPVS,
Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

LIcet à diuersis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, etiam per speciales cõstitutiones in corpore iuris insertas, fuerit ritè, & salubriter sancitum, atq. decretum, vt sæculi potestates, & Domini temporales, ac prouinciarũ, ciuitatum, terrarum, & locorum quorumcunq. Rectores quibuscunq. dignitatibus, vel officijs, aut nominibus censeantur, diœcesanis Episcopis, & Inquisitoribus hæreticæ prauitatis in ipso Inquisitionis negocio faueant, & assistant, nemeq. ex prædictis potestatibus, Dominis, & Rectoribus, eorunq. Officialibus de crimine hæresis, cum mærè sit Ecclesiasticum, quoquo modo cognoscat, vel iudicet, neq. diœcesano Episcopo, vel Inquisitori ipsius Inquisitionis negocio incumbenti se opponere, aut ipsum aliquatenus impedire, vel impedientibus auxiliũ, aut fauorem scienter dare audeat, perpetuæ damnationis sententia in eos, qui contra prædicta fecerint promulgata, quam si per annum animo sustinuerint pertinaci, ex tunc velut hęretici condemnẽtur; vsq. adeo tamen in omnibus ferè, non solum Italiæ, verum etiam alijs Prouincijs, Ciuitatibus, Terris, & locis, complurium laicorum, vt accepimus mundanæ gloriæ processit ambitio, vel sacrorum Canonum inscitia, vel Ecclesiasticæ disciplinæ contemptus, vt in animarum suarum perniciem, atq. interitũ, diœcesanos Episcopos, & Inquisitores à Sede Apostolica institutos Inquisitionis officium exercentes, alij sub iustitiæ prætextu, ne vlli scilicet fiat iniuria, impidire, alij verò sub pietatis colore, vt fontes .s. seuerius puniantur, se ipsis diœcesanis Episcopis, & Inquisitoribus adiungere, & vna cum eis de ipso hæresis crimine cognoscere, processus formare, formatosq; suo iudicio submittere non erubescant.

§. 1. Cui sane morbo iam nimis latè progredienti, solitam, ac salutarem Ecclesię medicinam pro nostra pastorali solicitudine afferre cupientes, sęculi potesta-

tes, dominos temporales, ac Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, & locorũ Rectores supradictos, necnon quascunq. alias sęculares personas, tàm priuatas, quã publico quouis munere fungentes, requirimus, & monemus, ac in eis IESV CHRISTI Redemptoris nostri (cuius vices, licet immeriti, gerimus in terris) nomine præcipimus, ne diœcesanos Episcopos, & Inquisitores ipsos in suo Inquisitionis negocio, vllo modo impediant, seu perturbent, neq. se in hæresis crimine cognoscendo, vel iudicando, quouis ẽt assistentiæ, & fauoris, colore, causa, vel occasione (nisi quatenus ab ipsis diœcesanis Episcopis, aut Inquisitoribus, spontanea, & libera eorum voluntate fuerint requisiti) se ingerãt, ordinationes, prouisiones, & leges quascunq. de ipsius criminis cognitione latas sacris canonibus obsistentes, & Ecclesiasticam iurisdictionem impedientes sine mora abrogent, & deleant, prout ẽt nos eas omnes inualidas fuisse, & esse decernimus, & declaramus, ac ex nunc pro abrogatis, & deletis haberi volumus, & mandamus.

§.2. Qui monitis his nostris non obtemperauerint, quive scienter in prædictis consilium, auxilium, aut fauorem dederint, nouerint se, non solum per sacras dictorum prædecessorum nostrorum constitutiones, verum etiam per hanc nostrã sanctionem, siue sententiam, & declarationem perpetuo duraturam (quã auctoritate Omnipotentis DEI, ac beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra in ipsos non obtemperantes, quacunq. illi præfulgeant dignitate, in his scriptis proferimus) communione fidelium, & omnium Ecclesiasticorum sacramentorũ perceptione priuatos, ac maledictionis, ac execrationis æternæ vinculo ligatos, anathematisq. & maioris excommunicationis mucrone percussos, ita vt nẽmo vnquam in præmissis delinquens, nisi à nobis, & successoribus nostris canonicè intrantibus, etiam prætextu quarumcunq. facultatum, concessionum, et gratiarum, etiam confessionalium nuncupatarũ, etiam à nobis, et à dicta Sede hactenus emanatarum, vel in posterum emanandarum, specificam, et expressam, ac alias, quam per verba generalia, de præsentibus nostris litteris mentionem non facientium præterquam in mortis discrimine, absolui possit.

§.3. Quibus etiam censuris ipsos diœcesanos Episcopos, et Inquisitores subiacere volumus, si laicos secum quomodocunq. de ipso crimine cognoscere, aut iudicare permiserint.

§.4. Vt autem præmissa omnia, ad eorum, quorum interest, notitiam deducãtur, nullusq. de eis ignorantiam iustè prætendere possit, volumus, et Apostolica auctoritate decernimus, quod præsentes litteræ per aliquos Cursores nostros, aut Notarios publicos in Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, et Ecclesiæ Lateranen. ac Cancellariæ Apostolicæ valuis, necnon acie Campi Floræ, vt moris est, publicentur, earum exemplo in singulis valuis, et acie huiusmodi affixo, et dimisso. Nulli ergo, etç. Dat. Rom. apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1551. quinto decimo kal. Apr. Pontificatus nostri anno secundo. Lecta, et publicata fuit die Veneris sancti in Capella Sanctitatis Suæ, dum diuina celebrarentur officia.

Contra offendentes statum, res, & personas Sanctissimi Officij Inquisitionis hæreticæ prauitatis, eorunque filios, necnon complices, & fautores.

PIVS EPISCOPVS.

Ad perpetuam rei memoriam.

SI de protegendis ceteris omnibus Ecclesiæ ministris, quos in fidem, & clientelam nostram a Domino recepimus, cura nobis quotidiana insidet, quanto maiore studio eã nos solicitudinem capessere necesse est, vt qui in sacro Inquisitionis hæreticæ prauitatis officio versantur, sub tutela inuiolatæ auctoritatis huius Sedis periculorum omnium expertes, quæq. munera ad exaltationem fidei Catholicæ exequantur.

§.1. Cum itaq. eius generis impiorum vis quotidiè magis inualescat, qui omnibus malis artibus prędictum officium subuertere, ministrosq. functionibus disturbare moliuntur, eo iam nos detrusit necessitas, vt nefariam, & scelestam illorum audaciam acerbiore castigationis verbere reprimamus.

§.2. Hac igitur generali constitutione de fratrum nostrorum consilio sancimus, vt quicunq. siue priuatus, siue cuncta ciuitas, siue populus, siue Dominus, Comes, Marchio, Dux, vel potiore titulo Illustris, quemuis ex Inquisitoribus, Aduocatis, Procuratoribus, Notarijs, alijsuè ministris prædicti officij, vel Episcoporum id munus in sua diœcesi, aut prouincia obeuntium, seu accusatorem, denũciatorem, aut testem in causa fidei quomodocunq. productum, vel euocatum occiderit, verberauerit, deiecerit, seu perterrefecerit.

§.3. Quiuè Ecclesias, ædes, aliasuè res, siue publicas, siue priuatas, officij, aut ministeriorum, expugnauerit, inuaserit, incenderit, expilauerit, aut libros, literas, auctoritates, exemplaria, regesta, protocolla, exempla, scripturas, aliaue instrumenta, siue publica, siue priuata, vbicunq. posita combusserit, diripuerit, seu interuerterit, seu ex incendio, aut direptione, aut alio quocunq. modo, illa exportauerit, seu qui in conflagratione, expugnatione, aut direptione, etiam inermis, siue capiendi, siue comburendi, siue supprimendi causa, fuerit, siue res, aut personas, seruari, defendiuè prohibuerit.

§.4. Quiuè carcerem, aut aliam custodiam, seu publicam, seu priuatam effregerit, vinctum extraxerit, seu emiserit, capiẽdum prohibuerit, reaptunq, eripuerit, occultauerit, seu facultatem effugiendi dederit, seu iusserit id fieri, qui cætũ, concursumuè fecerit, siue vt aliquid prædictorum fieret, omnes accommodauerit, siue alias auxilium, consilium, aut fauorem, publicè, vel occultè, in quolibet prædictorum scienter præstiterit, licet nemo occisus, nemo verberatus, nemo extractus, emissus, vel ereptus, nihil expugnatum, nihil effractum, succensum, direptumuè, nullum deniq. damnum re ipsa sit secutum: nihilominus is sit anathemate præsentis Canonis auctoritate ligatus, idem quoq; lesę maiestatis reus, dominio, dignitate, honore, feudo, ac quocunq. alio beneficio temporali, & perpetuo eo ipso priuatus, secularis iudicis arbitrio relinquatur, qui de eo illas ipsas pœnas exigat, quæ damnatis primo capite dictæ legis per constitutiones legitimas irrogantur, bonis, rebusq. omnibus Fisci iuribus applicatis, vti etiam est de damnati hæreticis per sanctiones canonicas cõstitutum, eius filij paterna in-

famia subiecti, omnis, & cuiuscunq. hæreditatis, & successionis, donationis, & legati, siue propinquorum, siue extraneorum omnino sint expertes, eisdem præterea portæ nunquam pateant dignitatum.

§.5. Nemo autem expurgationem habere, aut causam vllam proponere, vel prætendere possit, qui tantum nefas in contemptum, & odium huius officij admiserit, nisi contrarium per claras probationes docuerit se fecisse. Quod porrò de prædictis, eorunq. filijs statuimus illud idem de omnibus Clericis, & Presbyteris secularibus, & quorumuis Ordinum etiam exemptorum Regularibus, & quacunq. etiam Episcopali, & maiori dignitate præditis, ac etiã priuilegio quomodocunq. suffultis, decernimus, exequendam, ita vt ipsi beneficijs, & officijs omnibus Ecclesiasticis, præsentium auctoritate priuari, per iudicem Ecclesiasticum hæreticorum more degradentur, demum potestati seculari traditi, pœnis prædictis laicorum instar subijciantur.

§.6. Pontificum tamen causis, nobis, & successoribus nostris reseruati, vt re quæsita, & nobis renunciata, contra eos ad depositionem, & alias pœnas prædictas procedamus, vti criminis atrocitas videbitur postulari.

§.7. Quicunq. autem pro talibus veniam petere, aut alias intercedere tentauerint, in easdem illas pęnas, quæ in hæreticorum fautores à Sacris Constitutionibus inferuntur, ipso facto se nouerint incidisse.

§.8. Verum si quis etiam huiusmodi criminum conscius, vel affinis, siue Religionis, studio, siue penitentia ductus rem, adhuc incognitam retexerit, supplicio liberetur.

§.9. Cęterum eam omnium, & quantumcunq. absolutionum rationem à prædictis criminibus, necnon habilitationum, & restitutionum, etiam ad famam, & honores, ita deinceps habendam optamus, vt successores nostri nullas, nisi saltẽ semestri post cuiusq. assumptionem ad huius dignitatis fastigium excurso, ac precibus apud supremum officium Inquisitionis hic institutum verificatis, concedant. Decernentes omnes, & quascunq. huiusmodi absolutiones, habilitationes, & restitutiones, quę precibus sic nõ verificatis de cętero fient, nemini prorsus prodesse, sed nec præsentibus, nisi toto ipsarum tenore ad verbum inserto, & gratia ex certa Romani Pontificis sciẽtia facta, & propria manu subsignata, vlla in parte derogari, nec derogatum censeri debere, & si illis ex quacunq. causa aliter derogari contingerit, derogationes huiusmodi nullius prorsus fore roboris, & momenti.

§. 10. Iubemus igitur, vniuersos, & singulos Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, Episcopos, & cæteros Ecclesiarum Prælatos, per vniuersum Orbem constitutos, vt per se, vel alium, seu alios, præsentes litteras, aut earum exempla in suis quisq. Prouincijs, Ciuitatibus, Diœcesibus, & locis solemniter publicari, & quantum in se est, firmiter obseruari procurent, contradictores quoscunq. per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, appellatione postposita compescendo, ipsasq. censuras, & pœnas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij Secularis.

§.11. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscunq.

§. 12. Volumus autem, vt præsentium exempla etiam impressa edantur, eaq;

No-

Notarij publici manu,& cuiuscunq. Curiæ Ecclesiasticæ, vel Prelati sigillo obsignata, eandem illam prorsus fidem vbiq. locorum faciant, quam ipsę præsentes facerent.si essent exhibitæ,vel ostensæ.

§.13.Cæterum omnes orbis terrarum Principes,quibus gladij secularis potestas ad malorum vindictam est permissa, per eam, quam se tueri promiserunt fidem, obtestamur, ita suas quisq.partes,siue in præstando ministris prædictis auxilio,siue in criminum post Ecclesię sententiam animaduersione,interponere,vt eorum quoq.præsidijs ministri ipsi tanti officij munus pro Dei æterni gloria, & Religionis incremento feliciter exequantur,amplissimum à Domino præmium recepturi, quod fidei prædictæ assertoribus in æternæ Beatitudinis consortio præparauit.

§.14.Nulli ergo omnino hominū liceat hanc paginam nostræ sanctionis,legationis, statuti,decreti, iussionis, obtestationis, voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei,ac Beatorum.&c.

Dat.Rom.apud S.Petrum,Anno Incarnationis Dominicæ 1569.kal. Aprilis, Pontific.nostri Anno IV.

Ego Pius V.Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Vtinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas iustificationes tuas.

F.Cardinalis Pisanus Episcopus Hostien.
Io.Card.Moronus Episcopus Portuen.
Christophorus Madrucius Episcopus Prenestin.
Otho Card.Truchses Episcopus Albanen.
A.Card.Farnesius Vicecanc.Episcopus Tusculan.
Io.Bapt.Cicada Episcopus Sab.Card.S.Clem.
Ego Ph.Card.à Burdisera.
Ego Antonius Card.Granuelanus.
Ego Franciscus Card.Paceccus.
Ego Hieronym.Card.de Corrigio.
Ego Io.Franciscus Card.de Gambara.
Ego Nicolaus Card.de Sermoneta.
Ego Ind.de Aualos Card.de Aragona.
Ego M.Antonius Card.Columna.
Ego Ptolemeus Card.Comensis.
Ego P.Card. de Sancta Cruce.
Ego Z.Card. Delphinus.
Ego Hu.Card.S.Sixti.
Ego Iulius Card.Vrbinus.
Ego Fuluius Card.Perusin.
Ego Io.Riccius Card.Politianus.
Ego Scipio Card.Pisarum.
Ego Iacobus Card.Sabellus.

Ego Aloysius Card.Cornelius.
Ego Alexander Card.Cribellus.
Ego Guido Card.Vercellus.
Ego Guilielmus Card.Sirletus.
Ego F.Michael B.Card.Alex.Camer.
Ego Hieronymus Card.de Claraualle.
Ego Ludouicus Card.Madrutius.
Ego Innocentius Card.de Monte.
Ego Hieronymus Card.Simoncellus.
Ego Ferd.Card.de Medicis.
F.Cardinalis Alciatus.
Io.Paulus Cardinalis ab Ecclesia.
A.Cardinalis Carafa.

Inquisitorum hæretica prauitatis facultas, procedendi contra Sacerdotes, qui mulieres pœnitentes in actu confessionis, ad actus inhonestos prouocare, & allicere tentant.

PIVS PAPA IV.

Ven.Fratri Archiepiscopo Hispalensi in Regnis Hispaniarum hæreticæ prauitatis Inquisitori Generali.

CVm sicut nuper, non sine animi nostri molestia, accepimus, diuersi Sacerdotes in Regnis Hispaniarum, atque etiam in eorum Ciuitatibus, & Diœcesibus curam animarum habentes, siue eam pro alijs exercentes, aut alias audiẽdis confessionibus pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, vt Sacramento Pœnitentiæ in actu audiendi confessiones abutantur, nec illi, & qui id instituit Domino Deo, & Saluatori Nostro IESV Christo iniuriam facere vereantur, mulieres videlicet pœnitentes ad actus inhonestos, dum earum audiũt confessiones alliciendo, & prouocando, seu allicere, & prouocare tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum huiusmodi Creatori nostro recõciliationis, grauiori peccatorum mole eas onerando, ex in omnibus Diaboli tradendo in Diuinæ Maiestatis offensam, animarum perniciem, & Christifidelium scandalum non modicum.

§.1.Nos in animum inducere nequeuntes, quod qui de Fide Catholica rectè sentiunt, Sacramentis in Ecclesia Dei institutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, fraternitati tuæ, de cuius eximia pietate, virtute, atq. doctrina plurimum in Domino confidimus, per præsentes committimus, & mãdamus, quatenus per te, vel per alium, seu alios à te deputandum, seu deputandos cõtra omnes, & singulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Ciuitatum, & Diœcesum de præmissis quomodolibet diffamatos, tàm seculares, quàm quorumuis ẽt exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectorum Ordinum Regulares, cuiuscunq. dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, & preeminentiæ existant, tàm super præmissis, quàm super Fide Catholica, & quid de ea sentiant diligẽter inquiras, & iuxta facultatem tibi contra hæreticos, aut de hæresi quouis modo

do suspectos à Sede Apostolica cōcessarum continētiam, & tenorem procedas, ac culpabiles repertos, iuxta excessum suorum qualitatem, prout iuris fuerit, punias, eas etiam si, & prout iuris fuerit faciendum, debita pręcedente degradatione, secularis Iudicis arbitrio puniendos, tradendo.

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum, necnon Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoq. indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, aut alias quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis, quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, & hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cęterisq. contrarijs quibuscunq. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 16. Aprilis 1561. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Constitutio contra sollicitantess in Confessionibus.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

VNiuersi Dominici gregis curam, quamquam immeriti, cœlesti dispositione gerentes, sedulò inuigilare tenemur, vt ab omnibus prauis contagijs conseruetur immunis; multoque maiori studio prouidere, vt omnis pestis ab ijs auertatur, quibus alios sanandi officium est commissum, ne quod Euangelica scripta Nos admonent, sale infatuato, non sit in quo saliatur, & ad nihilum prosit vltra, nisi vt mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Quoniam autem à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris quibusdā in locis prouisum fuit, vt impium, ac nefandum scelus, quod non solum inter Christifideles nō esse, sed nec etiam nominari debet, procul ab ijs arceatur, videlicet, vt aliquis Sacerdos ad sacras audiendas confessiones deputatus, Sacrosancto Pœnitentiæ Sacramēto, sollicitando pœnitentes ad turpia, abutatur, ac pro medicina venenū, pro pane aspidem porrigat, & ex cęlesti medico infernalis veneficus, ex patre spirituali proditor execrabilis animarum reddatur: idcircò Nos ea, quæ his perniciosissimi Diaboli insidijs arcendis, certis locis salubriter constituta sunt, vt nullibi desiderentur, quantum ex alto conceditur, prouiden. duxims. Alias siquidem à fel. rec. Pio Papa IV. prædecessore nostro emanarunt litteræ tenoris subsequentis, videlicet, Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiscopo Hispalen. in Regnis Hispaniarum hæreticæ prauitatis Inquisitori Generali. Cum sicut nuper, non sine animi nostri molestia, accepimus diuersi Sacerdotes in Regnis Hispaniarum, atq. etiam in eorum Ciuitatibus, & Diœcesibus curam animarum habentes, siue eam pro alijs exercentes, aut alias audiendis confessionibus pœnitentium deputati in tantam proruperint iniquitatem, vt Sacramento Pœnitentiæ, in actu audiēdi confessiones, abutātur, nec illi, & qui id instituit Domino Deo, & Salua-

tori

tori nostro IESV Christo iniuriam facere vereantur; mulieres videlicet, pœnitentes ad actus inhonestos, dum earum audiunt confessiones, alliciendo, & prouocando, seù allicere, & prouocare tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum huiusmodi Creatori nostro recóciliationis, grauiori peccatorum mole eas onerando, & in manibus Diaboli tradendo in Diuinę Maiestatis offensam, & animarum perniciem, Christifidelium scandalum non modicum. Nos in animum inducere nequeuntes, quod qui de Fide Catholica rectè sentiũt, Sacramentis in Ecclesia Dei institutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, Fraternitati tuæ, de cuius eximia pietate, virtute, atq. doctrina plurimum in Domino confidimus; per pręsentes committimus, & mãdamus, quatenus per te, vel per alium, seu alios à te deputandum, seu deputandos, cótra omnes, & singulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Ciuitatum, & Diœcesim de præmissis quomodolibet diffamatos, tàm seculares, quam quorumuis etiam exemptorum, ac Sedi Apostolicę immediatè subiectorum Ordinum Regulares cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, & pręeminentiæ existant, tam super pręmissis, quàm super Fide Catholica, & quid de ea sentiant, diligentèr inquiras; & iuxtà facultatum tibi cótra hæreticos, aut de hæresi quouis modo suspectos à Sede Apostolica concessarum continentiam, & tenorem procedas, ac culpabiles repertos iuxtà excessuum suorũ qualitates, prout iuris fuerit, punias, eas etiamsi; & prout de iure fuerit faciẽdum, debita præcedente degradatione, sæcularis Iudicis arbitrio puniendos, tradendo. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum, & Monasteriorum, necnon Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sacerdotes fuerint, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis etiam Motu proprio, aut alias quomodolibet concessis, etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus eorum tenores presentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialitèr, & expresѕè derogamus, cæterisquè contrarijs quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 16. Aprilis 1561. Pontificatus Nostri Anno Secundo. Igitur vt literæ prædictæ perpetuis futuris temporibus, & vbique locorum inuiolabilitèr obseruentur, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, ac de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium contra hereticam prauitatem generalium Inquisitorũ, præinsertas literas huiusmodi, ac omnia, & singula, in eis contenta, Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, illasq; non solum in prædictis Regnis Hispaniarum, sed in quibusuis Christiani Orbis partibus firmitèr, & inuiolabilitèr obseruari præcipimus, & mandamus. Ac præterеà, ne in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eosdem procedẽdi ab aliquo dubitari possit, statuimus, decernimus, & declaramus, quod omnes, & singuli Sacerdotes, tàm sæculares, quàm quorumuis, etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectorum Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum Regulares cuiuscumque dignitatis, & præeminentiæ, aut quouis priuilegio, muniti existant, qui personas, quæcumq;
illæ

illæ ſint ad inhoneſta,ſiue inter ſe,ſiue cum alijs quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confeſſionis, ſiuè ante,vel poſt immediatè,ſeù occaſione,vel prætextu confeſſionis huiuſmodi,etiam ipſa confeſſione non ſequuta,ſiuè extrà occaſionem confeſſionis in Confeſſionario, aut in loco quocunq. vbi confeſſiones Sacramentales audiantur,ſeu ad confeſſionem audiendam electo,ſimulãtes ibidem confeſſiones audire,ſollicitare,vel prouocare tentauerint,aut cum eis illicitos,& inhoneſtos ſermones,ſiuè tractatus habuerint,in Officio ſanctæ Inquiſitionis ſeuerisſimè,vt infra puniantur. Et præterea omnes hæreticæ prauitatis Inquiſitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Prouinciarum,Ciuitatum,Dominiorum,& locorum vniuerſi Orbis Chriſtiani, in ſuis quemque Diœceſibus, & Territorijs, per has noſtras litteras,etiam priuatiuè,quoad omnes alios, ſpecialitèr,ac perpetuò Iudices delegamus, vt ſuper his contra prædictos ſimul, vel ſeparatim in omnibus, prout in cauſis fidei iuxta Sacrorum Canonum formam, necnon Officij Inquiſitionis huiuſmodi Conſtitutiones, priuilegia,conſuetudines,& decreta diligentèr inquirant,& procedãt, & quos in aliquo ex huiuſmodi nefarijs exceſſibus culpabiles reppererint, in eos pro crιminũ qualitate,& circumſtantijs,ſuſpen. ab executione ordinis,priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcunque,ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, necnon vocis actiuæ, & pasſiuæ ſi Regulares fuerint; exilij,damnationis ad triremes,& carceres,etiam in perpetuum abſque vlla ſpe gratię,aliaſque pœnas decernant:eos quoque ſi pro delicti enormitate grauiores pęnas meruerint,debita præcedente degradatione,Curiæ ſeculari puniendos tradãt.Dantes etiam facultatẽ Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus generalibus Inquiſitoribus, ne delictum tàm enorme, & Eccleſiæ Dei tàm pernicioſum remaneat, ob probationum defectum impunitum(cum difficilis ſit probationis)teſtibus,etiam ſingularibus,concurrentibus præſumptionibus, indicijs,& alijs adminiculis,delictum probatum eſſe arbitrio ſuo iudicandi, & Curiæ ſeculari,vt præfertur,reum tradendum eſſe pronunciandi. Non obſtan. omnibus, quæ dictus prędeceſſor in ſuis litteris prædictis voluit non obſtare,cæteriſq; contrarijs quibuſcumque. Mandantes omnibus Confeſſarijs,vt ſuos pœnitentes,quos nouerint fuiſſe ab alijs, vt ſuprà ſollicitatos, moneant de obligatione denunciandi ſollicitantes,ſeù vt præfertur,tractantes,Inquiſitoribus,ſeù locorum Ordinarijs prædictis,quod ſi hoc officium prætermiſerint,vel pœnitentes docuerint nõ teneri ad denunciandum Confeſſarios ſollicitantes,ſeù tractantes,vt ſupra; ijdem locorum Ordinarij, & Inquiſitores illos pro modo culpæ punire non negligant. Volumus autem,vt præſentium tranſumptis,ẽt impresſis,manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis,& ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica cõſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra, vbique habeatur,quæ præſentibus haberetur,ſi forent exhibitæ,vel oſtenſę,quodque eędem pręſentes litterę,ſeu illarum exempla ad valuas Baſilicarum S.Ioannis Lateranen.ac Principis Apoſtolorum de Vrbe,& in acie Campi Floræ affixæ omnes ità arctent,& afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem,ſub Annulo Piſcatoris,die 30.Auguſt.1622. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

S.Card. S.Suſ. nnæ.

 Su-

Super ea l.Const.contra sollicitantes,&c.excusũ est Neap.exemplũ litterarũ Illust. D.Card.Meilini ad Illustr.Card.Carafam Archiep.b.m.tenoris sequentis.

Atergo. All'Illustriss.& Reuerendiss.Sig.mio osseruandiss.

IL SIG. CARDINALE CARRAFA.

Napoli Intus verò,

Illustrissimo, e Reuerendissimo Sig.mio Osseruandissimo.

DOpò essersi hauuta longa, e matura consideratione sopra il dubio significato da più bande, se i Penitenti siano obligati a denontiare i Confessori, da'quali sono stati sollecitati nel loco, ò atto della confessione, quando hanno consentito alla sollecitatione, Nostro Signore, e questi miei Signori Illustrissimi in Congregatione tenuta auãti Sua Santità à 25 di Luglio passato, dopò hauer anco inteso il parere di vna particolare Congregatione depotata per questo effetto; hanno risoluto, che qualsiuoglia Penitente è tenuto à denontiare il Confessore, dal quale sarà stato sollecitato nel loco, ò atto della cõfessione, ancorche gli habbia cõsentito, e nõ è tenuto à propalare il proprio consenso, ne sopra ciò s'interroghi dal Vescouo, ò Inquisitore, ò loro Vicarij auãti de'quali deporrà, nè meno il Confessore denontiato procedendosi poi contro di lui, nè i constituti, che se gli faranno, s'interroghi sopra detto consenso, & in caso, ch'egli volesse dirlo da se, non si scriua il suo detto, come in ordine alla persona sollicitata non spettante all'officio della santa Inquisitione. Le parti dunq; di V.S. Illustrissima sono da significare la detta risolutione à i Confessori, & incaricargline strettamẽte l'osseruanza; acciò ne i casi, che occorrono alla giornata, conforme al tenor della Constitutione publicata da Greg. XV. f.m. contro i Confessori sollicitanti, significhino à i Penitẽti l'obligo, che hãno da denontiare i Confessori, da'quali sarãno stati sollicitati, & hauendoli consentito, e facendo difficoltà in scoprire il proprio consenso, conforme alla risolutione, che si è fatta, li dichino apertamẽte, che non sono tenuti à propalare il detto consenso, e che tanto essi penitenti, quanto i Confessori sollicitanti procedendosi cõtro di loro non saranno di ciò interrogati; e dicendo da se, non si scriuerà, ne riceuerà il loro detto; & quando il Penitente tuttauia persistesse nella medesima renitẽza; N.S. si contenta, che dal Vescouo, ò dall'Inquisitore si dia autorità al Cõfessore di riceuere per scrittura, e con giuramẽto la denuntia per portarla subito à chi hauerà data l'autorità di pigliarla: e se oltre le cose sudette, accorrerà altro caso graue, per il quale nõ si possa il penitẽte indurre à denũtiare; vuole Sua Sãtità che se ne scriua qui, e s'aspetti la risposta, & in tanto si soprasseda nell'assolutione, e tanto si contentarà V.S.Illustris. di far osseruare nella sua Diocese, facendo registrare la presente negli atti di cotesta Corte per informatione sua, e di suoi successori, li quali dourãno hauere mira, che la presente risolutione riguarda solo quei penitenti, che per hauere consentino, fanno difficoltà in denontiare, ma quei che non hanno consentito, ò hauendo consentito non sono in ciò renitẽti nõ deue il Confessore porre difficoltà alcuna, ma lascia, che indifferentemente, e liberamente sodisfaccino all'obligo, che hanno di denontiare, conforme alla detta Cõstitutione: cõpiacendosi anco V.S. Illustris. di mandare copie della presente à i Vescoui suoi suffraganei, acciò da essi ancora sia fatta osseruare la sudeta risolutione. Per fine à V.S.Illustris. humilissimamente le bacio le mani. Di Roma li 27. di Settembre 1624.

Di V.S.Illustris.e Reuerendiss. *Humiliss.& affettionatiss.Seruitore*

Il Cardinale Millino.

Iurisdictio Inquisitorum hæreticæ prauitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratus minimè promoti, Missas celebrant, & Pœnitentiæ Sacramentum ministrant.

GREGORIVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

OFficij nostri partes sedulò præstare tenemur, vt dubia, quę varijs Doctorum opinionibus, hinc indè diuersa sentientibus agitantur, ad iurisdictionem Sanctissimi Officij Inquisitionis hæreticæ prauitatis pertinent; nostræ declarationis oraculo (prout ratio ipsa suadere videtur) dilucidentur, vt nulla cuiquam dubitandi occasio in posterum relinquatur.

§. 1. Ad aures nostras siquidèm nuper peruenit, multos esse, qui dubitent, an contra eos, qui in sacro presbyteratus ordine nō constituti, Missas celebrare, cōfessiones audire, ac absolutionē impartiri, ac si fuerint, per officium Sanctissimę Inquisitionis hæreticæ prauitatis in Hispaniarum Regnis institutum, & illius Inquisitores procedendum, vel etiam animaduertendum sit, ac hi, qui talia patrauerint, per Inquisitores prædictos puniri debeant. Nàm etsi multorum sentētia affirmetur, prædictum delictum ab Inquisitoribus plectendum esse, hisce præsertim temporibus, quibus hæretici temerè audent proferre, etiam seculares eorum Sacramentorum ministros esse, posse non desunt tamen hi, qui contrariæ adhærent opinioni. Vndè plerumque per eorundem Regnorum Inquisitores, diuersa feruntur in huiusmodi causis suffragia.

§. 2. Nos itaque, vt omnibus difficultas, dubitatioq; tollatur, animaduertentes, eos, qui presbyteratus ordine non sunt insigniti, & se in administrādis dictis Sacramentis ingerunt, facto Catholicam veritatem impugnare, quæ solos Presbyteros ministros, eorundem Sacramentorum constituendo; illis dumtaxàt quibus eadem munera cōgruere existimauit, committi voluit, eorum, qui in presbyteratus ordine non constituti, Missas celebrant, ac confessiones audiunt, vt præfertur, cognitionem, & punitionem etiam ad Inquisitionis officium, & Inquisitores ante dictos pertinere, & quod huiusmodi delicti ratione, aduersus eos inquirere, procedere, ac culpabiles repertos punire, officium, & Inquisitores prædicti valeant, Apostolica auctoritate præsentium tenore, perpetuo declaramus, & diffinimus.

§. 3. Et ità ab omnibus, & singulis Ordinarijs, & delegatis iudicibus, sublata eis, & eorum cuilibet quauis alia iudicandi, & interpretādi facultate iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contingerit attentari, decernimus.

§. 4. Non obstantibus costitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon iuribus municipalibus, legibus regnorum prędictorum, pragmaticisque sanctionibus, ac statutis, & consuetudinibus Ciuitatum, & locorum quorumcumque dictorum Regnorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis forsan per nos, ac quoscunq; alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, sub qui-

busuis verborum formis, & insolitis clausulis, irritantibusq. & alijs decretis, etiã Motu proprio, & ex certa scientia, seu de Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad supplicationem Regum, Ducum, & aliorum Principum concessis, & confirmatis, quibus omnibus illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus. Cęterisq. contrarijs quibuscunq. Dat. Rom. apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die sexto Aug. 1174. Anno à Natiuitate Domini, Pontificatus autem nostri Anno III.

Quod Inquisitores hæreticæ prauitatis, & locorum Ordininarij, eos, qui ad presbyteratus ordinem non promoti, Missas celebrant, vel Sacramentum Pœnitentiæ ministrant, præuia degradatione, curiæ sæculari debitis ab ea plectendis pœnis tradant.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ET si alias fel. rec. Paulus Papa Quartus prædecessor noster ad nefariam, & sacrilegam quorundam hominum temeritatem coercendam, qui cum ad sacrum presbyteratus ordinem minimè promoti sint, Sacerdotis tamen auctoritatem sibi temerè assumentes, Missarum celebrationem vsurpare, & Sacramentum Pœnitentiæ ministrare præsumunt, decreuerit, huiusmodi delinquentes à Sanctæ Inquisitionis Iudicibus tradi debere Curiæ seculari, debita animaduersione puniendos.

§. 1. Et postea fel. rec. mem. Sixtus Papæ IV. etiam prædecessor noster prædictum Pauli IV. decretum innouari, ac serio obseruari mandauerit, eò tamen dictorum hominum prorupit audacia, vt prætextu ignorationis huiusmodi decretorum, ac pœnarum, contra ipsos, vt prefertur, inflictarum, illis se minimè subiacere, & obnoxios esse putent, ac propterea se ab eisdem liberari, & absolui posse prætendant.

§. 2. Nos igitur animaduertentes, huiusmodi perditos, & nefarios homines ad sacrum presbyteratus ordinem non promotos, Missarum celebrationem vsurpare præsumentes, non solum actus idolatriç saltem extrinsecè, seu per externa, & visibilia Religionis, & pietatis signa exercere, sed etiam quantum in ipsis est, efficere, vt Christifideles, qui credunt, eos ordinatos esse, & ritè conficere Sacramentum Eucharistiæ, idolatriæ, crimen ignoranter incurrant, purum, videlicet, Panem, & vinum, tanquam verum Christi Domini Nostri corpus, & sanguinem, eisdem adorandum proponentes. Confessiones autem audientes, non solum Sacramenti Pœnitentiæ dignitatem contemnere, verum etiam Christifideles decipere, dum scilicet iniquè sibi assumunt gradũ Sacerdotalem, & auctoritatem absoluendi à peccatis, magno cum periculo, & scandalo plurimorum.

§. 3. Propterea, vt grauissima hæc scelera committentes, post hac debito supplicio puniantur. Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, S. Inquisitionis iudicium conscien-

ſcientiæ conſulere, & ne in futurum de pœna hiſce delinquentibus imponenda dubitari poſſit, prouidere volentes, ſupradictorum prædeceſſorum noſtrorum veſtigijs inhærentes, hac perpetuo valitura conſtitutione decernimus, atq. ſtatuimus, vt quicunq. non promotus ad ſacrum presbyteratus ordinem, repertus fuerit Miſſarum celebrationem vſurpaſſe, vel Sacramentalem confesſionem audiuiſſe, à Iudicibus Sanctæ Inquiſitionis, vel locorum Ordinarijs, tanquam Eccleſiæ miſericordia indignus à foro Eccleſiaſtico abijciatur, & ab ordinibus Eccleſiaſticis, ſi quos habuerit, ritè degradatus, ſtatim Curiæ ſeculari tradatur, per Iudices ſeculares debitis pœnis plectendus.

§.4. Non obſtantibus cōſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac in cōcilijs etiam generalibus editis, etiam in corpore iuris clauſis. Quibus omnibus, & ſingulis, illarum tenores pro ſufficienter expresſis, & ad verbum inſertis habentes, ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cęteriſq. contrarijs quibuſcunq.

§.5. Vt autem huiuſmodi conſtitutionis ignorantia de cætero allegari, aut prætendi nunquam posſit, atq. præſentes litteræ omnibus innoteſcant, volumus, illas ad valuas S. Ioannis Lateranenſis, & Principis Apoſtolorum de Vrbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ more ſolito publicari, & affigi, atq. ijs inde amotis earundem exempla etiam impreſſa ibi affixa relinqui, factaq. huiuſmodi publicatione, omnes, qui in Vrbe poſt menſem, qui verò extra eam, & citra Montes poſt quator menſes, qui demum vltra Montes fuerint, poſt decem menſes à die publicationis præſentium computandos afficere, & arctare, ac ſi eorum cuilibet perſonaliter intimatæ fuiſſent.

§.6. Ac præterea mandamus earundem præſentium litterarum exemplis etiā impresſis, & manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquiſitionis, vel alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eandem prorſus fidem haberi, quę hiſce pręſentibus haberetur, ſi eſſent exhibitę, vel oſtenſę. Dat. Rom. apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die prima Decembris 1601. Pontificatus noſtri Anno X.

Conſtitutio contra Maiores viginti annis Celebrantes, vel Confeſſiones ſacramentales audientes, ad Presbyteratos non promotos.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

APoſtolatus officium, cui meritis, licèt imparibus, diſponente Deo, præſidemus, à nobis poſtulat, vt quantum nobis ex alto conceditur, delinquendi fiduciam compeſcamus, in ijs præſertim, quorum eò ſacrilega processit audacia, vt ſe beneficio minoris ætatis, Apoſtolicis conſtitutionibus confoueant in delictis, quorum ſtatutis pœnis ſe idcircò iactant minimè ſubiacere. Aliàs ſiquidem à felicis recordationis Clemente Papa VIII. Prædeceſſore noſtro emanarunt litteræ tenoris ſequentis videlicet. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Et ſit aliàs felicis recordationis Paulus Papa IV. Prædeceſſor noſter ad nefariam, & ſacrilegam quorumdam hominum temeritatem coercendam, qui cum

cum ad sacrum presbyteratus Ordinem minimè promoti sint, Sacerdotis tamē auctoritatem sibi temere assumentes, Missarum celebrationem vsurpare, & Sacramentum Pœnitentiæ ministrare præsumunt; decreuit, huiusmodi delinquentes à Sanctæ Inquisitionis Iudicibus tradi debere Curiæ seculari, debita animaduersione puniendos; & postea rec. mem. Sixtus Papa V. et prædecessor noster prædictum Pauli Papæ Quarti decretum innouari, ac seriò obseruari mandauerit: eo tamen dictorum hominum prorupit audacia, vt prætextu ignorationis huiusmodi decretorum, ac pœnarum contra ipsos, (vt prætertur, inflictarum illis se minimè subiacere, & obnoxios esse putent, ac proptereà se ab eisdem liberari, & absolui posse prætendat. Nos igitur animaduertentes, huiusmodi perditos, & nefarios homines ad sacrum Presbyteratus ordinem non promotos Missarū celebrationem vsurpare presumentes, non solùm actus Idolatriæ, saltem extrinsecè, seu per extera, & visibilia Religionis, & pietatis signa exercere: sed etiam (quantum in ipsis est) efficere, vt Christifideles, qui credunt, eos ordinatos esse, & ritè conficere Sacramentum Eucharistiæ, Idolatriæ crimen ignoranter incurrant, purum videlicet panem, & vinum, tanquam verum Christi Domini Nostri corpus, & sanguinem eisdem adorandum proponentes: Confessiones autem audientes non solùm Sacramenti Pœnitentiæ dignitatem contemnere, verum etiā Christifideles decipere, dum scilicet iniquè sibi assumunt gradū Sacerdotalem, & auctoritatem absoluendi à peccatis magno cum periculo, & scandalo plurimorum. Propterea grauissima hæc scelera committentes, post hac debito supplicio puniantur; Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, S. Inquisitionis Iudicum conscientiæ consulere, & ne in futurum de pœna hisce delinquentibus imponenda dubitari possit, prouidere volentes, supradictorum prædecessorum nostrorum vestigijs inhærentes, ac perpetuò valitura Constitutione decernimus, atque statuimus, vt quicumq. non promotus ad Sacrum Presbyteratus ordinem repertus fuerit Missarum celebrationem vsurpasse, vel Sacramentalem cōfessionem audiuisse, à Iudicibus Sanctæ Inquisitionis, vel locorum Ordinarijs, tanquam Ecclesiæ misericordia indignus, à foro Ecclesiastico abijciatur, ab Ordinibus Ecclesiasticis, si quos habuerit, ritè degradatus, statim Curiæ seculari tradatur, per Iudices seculares debitis penis plectendus. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Concilijs etiam generalibus editis, etiam in corpore Iuris clausis: Quibus omnibus, & singulis, illarum ten. pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, specialiter, & expresè derogamus; cæterisq. contrarijs quibuscunq. Vt autem huiusmodi Constitutionis ignorantia de cetero allegari, aut prætendi nunquam possit, atque vt præsentes litteræ omnibus innotescāt, volumus, illas ad Valuas S. Ioannis Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & in acie Campi Floræ more solito publicari, & affigi, atq. ijs inde amotis, earumdem exempla, etiam impressa ibi affixa relinqui; factaq. huiusmodi publicatione, omnes, qui in Vrbe post mensem; qui verò extra eam, & citra montes, post quator menses, qui demum vltra montes fuerint, post decem menses à die publicationis præsentium computandos, afficere, & arctare, ac si eorum cuilibet intimatè fuissent personaliter. Ac præterea mandamus, earūdem præsentium litterarum exemplis, etiam impressis, & manu

No-

Notarij publici subscriptis, & sigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquisitionis, vel alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsus fidem haberi, quæ hisce præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die prima Decēbris 1601. Pontificatus Nostri Anno Decimo. Cum autem, sicut accepimus, nonnulli priuilegio minoris ætatis nimis temerè confisi, & legum indulgentia freti, pęnas à d. Clementis Prædecessoris constitutione in huiusmodi delinquentes statutas paruipendere præsumant; Nos detestantes, & quātum in nobis est, cohibere volētes impiam, ac nefariam horum temeritatem, qui atrocissimo hoc scelere Catholicam veritatem, quę solos presbyteros dictorum Sacramentorum ministros esse docuit, facto impugnat; negotio huiusmodi in Congregatione Venerabiliū Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Generalium Inquisitorum coram nobis habita maturè discusso, inhęrentes constitutioni prædictæ, alijsque decretis per fel. rec. Paulum IV. & Sixtum V. Romanos Pontifices prædecessores nostros contra similia perpetrantes editis, eaq. etiam ad effectum prædictum matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine amplìantes, & extendētes hac nostra perpetuò valitura constitutione statuimus, & decernimus, vt de cætero perpetuis futuris temporibus, qui in posterum ad sacrum Presbyteratus Ordinem non promotus Missam celebrare, aut sacramentalem confessionem audire præsumpserit, ætate minori annis vigintiquinq. non excusetur, quo minus eidem Clementis constitutioni subijciatur, dummodo vigesimum suæ ætatis annum compleuerit; ipseq. non promotus sic delinquens nulla habita consideratione prefatæ minoris ætatis, siue laicus, siue Clericus sæcularis, aut cuiusuis Ordinis, Cōgregationis, Societatis; etiam de necessitate exprimendę regularis, aut cuiusuis alterius instituti, etiam quantumuis exempti, & priuilegiati, nobisq. & Apostolicæ Sedi immediatè subiecti; necnon Militiarum quarumcunque, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani fuerit, tradatur Curiæ seculari pęnis debitis plectendus, sicque & non aliter per quoscumque Sanctæ Inquisitionis Iudices, & Inquisitores, etiam generales Sanctę Romanę Ecclesię Cardinales, & locorum Ordinarios (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, & diffiniri deberę; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scientèr, vel ignorantèr contigerit attentari, decernimus. Quo circa omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in virtute sanctę obediētię districtè pręcipiendo mandamus, quatenus statutum, decretum, & constitutionem hanc nostram inuiolabiliter obseruent, & obseruari faciant. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Concilijs, etiam generalibus editis, etiam in corpore Iuris clausis; necnon Legibus, Statutis, Decretis, Consuetudinibus, et Priuilegijs ad fauorem minorum vigintiquinque annis, quomodolibet, et vbicunque locorum editis, ac aliàs, in ipsorum fauorem facientibus, Apostolica etiam confirmatione, ac iuramento, et seù quauis firmitate alia roboratis. Quibus omnibus, et singulis illorum ten. præsentibus pro sufficiētèr expressis, et ad verbum insertis habentes, specialitèr, et expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque. Volumus autem harum litterarum publicationem, et affixionem fieri iuxtà formam in prædicta Clementis constitutione

tutione

tutione præscriptam,easque publicatas,& affixas omnes intra Vrbem,& extra, tàm citrà, quàm vltrà montes,& mare,post tempus in ipsa Clementis constitutione præfixum, arctare,& afficere,ac si cuilibet personalitèr intimatæ fuissent. Mandamus pariter, vt earundem transumptis etiam impressis, manuq. Notarij publici subscriptis, & sigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquisitionis, vel alicuius personę in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem,quæ præsentibus hisce adhiberetur fides,adhibeatur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris,die 23.Martij 1628.Pontificatus nostri Anno Quinto.

M.A.Maraldus.

Contra exercentes artem Astrologiæ iudiciariæ; & alia quæcunque diuinationum genera,librosque legentes,vel tenentes.

SIXTVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

COeli,& Terræ Creator Deus,quem vnum Omnipotentem corde credimus ad iustitiam,& ore confitemur ad salutem, etsi homini,quem imaginem, & similitudinem suam creauit, mentem dederit, quæ non solum Diuino fidei lumine illustrata, misteria illa cognosceret, quæ humanam intelligentiam superant,sed etiam naturæ suæ vi,magno licet cum labore,præclara multa inuestigaret,atque intelligeret, tamen vt superbum animal homo non altum saperet,sed timeret,& immensam Conditoris sui maiestatem humi stratus, veneraretur, sibi soli eorum, quæ euentura sunt, scientiam,& futurarum rerum cognitionem reseruauit. Solus enim ipse,cuius oculis omnia nuda, & aperta sunt,& ad intimas hominum cogitationes penetrat,& consequẽtes eorum actiones intuetur, solus ipse,qui vocat ea, quæ non sunt,tanquàm ea,quæ sunt;omnia præsentia, & ante oculos posita habet, solus denique omnia,& singula quæcunq. totius temporis decursu,& sæculorum ætatibus futura sunt,ab omni æternitate nouit, & admirabili prouidentia disposuit, quæ non modo humanæ mentis imbecillitas ignotat,sed nec dęmones ipsi præsentire possunt. Quare idolorum in futuris annunciandis falsitatem, et imbecillitatem,et eorum,qui eis cultum adhibebant,vanitatem irridet Spiritus sanctus apud Isaiam illis verbis. Annenciate quę ventura sunt in futurum, et sciemus, quia Dij estis vos, et in nouo testamento Christus Dominus,Discipulorum suorum de futuris euentis paulò cupidius inquirẽtium, interrogationem graui illa responsione retudit, qua etiam omnium fideliũ suorum curiositatem coercuit. Non est vestrum scire tempora, vel momenta, quę Pater posuit in sua potestate. Nec verò ad futuros euentus, et fortuitos casus pręnoscendos(futuris euentibus ex naturalibus causis necessario,vel frequenter prouenientibns,quę ad diuinationem non pertinent,dumtaxàt exceptis)vllę sũt verè artes, aut disciplinę, sed fallaces,et vanę improborum hominum astutia,et dęmonum, fraudibus introductę, ex quorum operatione, consilio, vel auxilio omnis diuinatio dimanat:siue quod expresse ad futura manifestanda inuocẽtur, siue quod ipsi prauitate sua, et odio in genus humanum, occultè,etiam pręter

ho-

hominis intentionem se ingerunt,& intrudant vanis inquisitionibus futurorum, vt mentes hominum perniciosis vanitatibus, & fallaci contingentium prænunciatione implicentur,& omni impietatis genere deprauentur. Quæ quidem ipsis cognita sunt,non Diuinitate aliqua,nec vera futurarum rerum scietia, sed naturæ subtilioris acumine, & alijs quibusdam modis,quos hominem obtusior intelligentia ignorat. Quamobrem dubitandum non est,in huiusmodi futurorum contingentium, & fortuitorum euentuum Inquisitione, & præcognitiones,diaboli operationem se fallaciter immiscere, vt sua fraude, ac dolis, miseros homines à via salutis auertat, & laqueo damnationis inuoluat: Quæ cum ita sint, nonnulli hæc fideliter,& religiosè, vt debent non attendentes,sed curiosa sectãtes,grauiter Deum offendunt,errantes ipsi, & alios in errorem mittẽtes,tales in primis sunt Astrologi,olim Mathematici, Genethliaci, & Planetarij vocati, qui vanam,falsamque syderum,& astrorum scientiam profitentes, diuinæque dispositionis ordinationem, suo tempore reuelandam præuenire audacissimè satagẽtes hominum natiuitates, seu genituras, ex motu syderum, & astrorum cursu metiuntur,ac iudicant futura,siue etiam præsentia,& præterita occulta, atque ex puerorum ortu,& natali die,siue qualis alia temporum,& momentorum, vanissima obseruatione, & notatione,de vniuscuiusque hominis statu,conditione, vitæ cursu,honoribus,diuitijs,sobole,salute, morte,itineribus,certaminibus, inimicitijs, carceribus,cædibus, varijs discriminibus, alijsque prosperis, & aduersis casibus, & euentibus præcognoscere, iudicare, & affirmare temerè præsumunt, non sine magno periculo erroris, & infidelitatis; cum Sanctus Augustinus præcipuum Ecclesiæ lumen, eum, qui hæc obseruat, qui attendit, qui credit, qui in domum recipit,qui interrogat, Christianam fidem,& baptismum præuaricasse affirmet, vt illos meritò Apostolus arguat, atque increpet illis verbis; Dies obseruatis, & menses, & tempora, & annos, timeo vos, ne forte sine causa laborauerim in vobis. Hi igitur leuissimi,et temerarij homines in miserandam animarum suarum ruinam,graue fidelium scandalum,et Christianæ fidei detrimẽtum, futuros rerum euentus,et quæcunque prosperè, vel aduersè obuentura sunt, ac actus humanos, ea denique, quæ ex libera hominum voluntate proficiscuntur, astris, syderibusq, ascribunt, eisque eam facultatem,vim,seu virtutem, et efficaciam tribuunt significandi futura; et ad præcognita ita inclinandi,vt sic omnino nec aliter euẽtura sint, atq; ob eam causam de ijs rebus omnibus iudicia facere, prognostica,prædictiones,et præcognitiones sibi assumere,et palàm venditare non dubitant,quibus pauci rudes, et imperiti,alijque nimis creduli,et imprudẽtes tantam fidem præstant, vt ex huiusmodi iudiciorum, et prædictionum præscripto;aliquid certo esse credant,aut sperent,quorum sanè,et mẽdacium magistrorum temeritas, et infelicium discipulorum credulitas magnopere deploranda est,qui vel Diuinis litteris admoniti non intelligunt hominis prestantiam,cui Cœli, et Stellæ, et clarissima Cœli sydera, Sol,et Luna, Deo ita disponente, non imperant,sed inseruiunt, sic enim Moyses populum Dei,vt hunc errorem caueret,præmonebat. Ne forte eleuatis oculis ad Cœlum,videas Solem,et Lunam, et omnia astra Celi,et errore deceptus adores ea,et colas,quæ creauit Dominus Deus tuus in ministerium cunctis gentibus,quæ sub Cœlo sunt. Sed quis sydera mirandum est homini seruire? non ne nobilissimæ intelligentiæ Angeli ipsi, om-

nes sunt administratorij spiritus in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capiunt salutis? nam rationales oues ita diligit Deus, vt non solum Episcopos, quemadmodum à S. Ambrosio scriptum est, ad tuendum gregem ordinauerit, sed etiam Angelos destinauerit. Præclarè etiam S. Hieronymus: Magna dignitas animarum, vt vnaquæq; habeat ab ortu natiuitatis in custodiam sui Angelum delegatum. Quod si Angeli homines custodiunt, quid aduersus Angelorum custodiam, & tutelam astra moliri, aut efficere poterunt, quæ cum ipsis Angelis nullo modo sint comparanda? Nec sanè hoc loco prætereunda est eximij Ecclesiæ Doctoris, & Beatiss. Pontificis Magni Gregorij sententia, qui Priscillianistas hæreticos vnumquemque hominem sub constitutionibus stellarum nasci putãtes magno rerum, & verborum pódere confutat. Absit, inquit, à fidelium cordibus, vt aliquid esse Fatum dicant, vitam quippe hominum solus hanc códitor, qui creauit administrat, neque enim propter stellas homo, sed stellæ propter homines factæ sunt, etsi stella fatum hominis esse dicitur, ipsis suis ministerijs subesse homo perhibetur. Vtinam insani homines hęc saperent, & intelligerent, ac Dei monitis obtemperarent in Leuitico dicentis. Non declinetis ad Magos, nec ab Ariolis aliquid sciscitemini, vt polluamini per eos. Neq; enim, quæ Christiana, & vera pietas repellit, ac damnat, tanto studio inuestigarent, ijsdemq; miserere se decipi, atque irretiri paterentur. Sunt etiam inanes quidam homines, & curiosi, vel impij, & irreligiosi, qui futurarum, & occultarum aliarum rerum notitiam adeò anxiè habere student, vt ob eadem prænoscenda, & inuestiganda in Diuinę legis offensionem multipliciter incurrant. Alij enim Geomantiæ, Hydromantiæ, Aeromantiæ, Pyromantiæ, Onomãtiæ, Chiromantiæ, Necromãtiæ, alijsq; sortilegijs, & superstitionibus, non sine Dæmonum saltem occulta Societate, aut tacita pactione, operam dare, seú illis, ac sortibus illicitis taxillorum, granorum triticeorum, vel fabarum iactu vti non verentur. Alij verò aliquas pristinæ, & antiquatæ, ac per Crucis victoriam prostratæ Idololatriæ reliquias retinentes, quibusdam augurijs, auspicijs, similibusuè signis, & vanis obseruationibus ad futurorum diuinationem intendunt. Alij autem sunt, qui cum Morte fœdus ineũt, & pactum faciunt cum inferno, qui similiter ad occultorum Diuinationem, ad inueniendos thesauros, vel ad alta facinora perpetranda, etiam expressa cũ Diabolo pactione facta, in manifestarum suarũ perniciem animarum, nefarias magicę artis incantationes, instrumenta, & veneficia adhibent, circulos, & diabolicos characteres describũt, Dęmones inuocant, aut consulunt, ab eis responsa petũt, aut accipiunt, eis preces, & thuris, aut aliarum rerum suffimenta, seu fumigationes, aliauè sacrificia offerunt, candelas accendunt, aut rebus sacris, vel Sacramẽtis, aut sacramentalibus sacrilegè abutũtur, adorationis, genuflexionis, aut quæuis alia impietatis obsequia præstant, cultum, venerationemvè tribuunt, aut annulum, vel speculum, aut paruas phyalas sibi fabricant, aut fabricari curant ad Dæmones in eis alligendos, seu includendos, vt putat, ad responsa ab ipsis inde petenda, aut habenda. Alij præterea etiam in corporibus obsessis, vel lymphaticis, & phanaticis mulieribus Dœmones, de futuris, vel occultis rebus, aut factis exquirunt, vt merito ab eis, quos Dominus in Euãgelio tacere imperauit, vanas, mendacesque referant responsiones. Alij quoq; præstigiatores, frequentius vero mulierculę quædã superstitionibus deditę, in phyalis, seu vasculis vitreis aqua

plenis,

plenis, vel in speculo accensis candelis, etiam benedictis sub nomine Angeli Sācti, & Albi, Diabolum omnium malorum satorem supplices adorantes, vel in vnguibus, aut palma manus, quandoq. etiam oleo perunctis eundem omnium fallaciarum Architectum orant, vt similiter futura, vel occulta quæuis spectra, & apparentes imagines, seu phantasticas visiones sibi ostendat, aut ab eodem patre mendacij Diabolo alijs incantationibus, aut varijs superstitiosis obseruationibus, futurorum, & occultorum huiusmodi veritatem quærunt, & hominibus prædicere contendunt. Quorum omnium, quos supra enumerauimus consimilis impietas parem exitum habet, nimirum, quod Dæmonis præstigijs, ac dolis, tum qui diuinant, tum qui diuinationem expetunt illusi, ac delusi miserrimè reperiūtur. Itaq. cum futuros euentus in seipsis cōsiderare antequam fiant, sit Dei proprium, illud necessario consequitur, vt Astrologi, & alij prædicti, qui huiusmodi futura prænunciare, aut prænoscere quocunq. modo, nisi Deo reuelante audent, iniustè, atq. impudenter, quod Dei est sibi assumant, & vsurpent. Sic fit, vt dum ab eis, quod solius est Creatoris, perperam creaturis tribuitur, Diuina Maiestas grauiter lædatur, fidei integritas violetur, & animabus pretio Christi sanguine redemptis, pestis, atq. exitium importetur.

§.2. Et licet iampridem regulis Indicis librorum prohibitorum ex Decreto sacri generalis Tirid. Conc. confecti, illud inter cætera constitutū fuerit, vt Episcopi diligenter prouiderēt ne huiusmodi Astrologiæ iudiciariæ libri, tractatus, & indices legerentur, vel haberentur, qui de futuris contingētibus, successibus, fortuitisuè casibus, aut ijs actionibus, quæ ab humana voluntate pendent certo aliquid euenturum affirmare audēt, permissis tamen iudicijs, & naturalibus obseruationibus, quæ nauigationis, agriculturæ, siue medicæ artis iuuandæ gratia conscripta fuissent. Libros verò omnes, & scripta Geomantiæ, Hydromantiæ, Chiromantiæ, Necromentiæ, siue in quibus continentur sortilegia, veneficia, auguria, auspicia, incantationes artis magicæ, prorsus reijci, & aboleri curarent. Nō tamen errorum, corruptelarum, delictorum, & abusuum prædictorum extirpationi vsq. adeo prouisum est; quin etiam adhuc in nonullis locis, & apud plurimos curiosiùs vigeant, cum valdè frequenter, detectis Diaboli insidijs, diuinationum, sortilegiorum, & variarum superstitionum omnia plena esse in dies detegantur.

§.3. Nos igitur, qui pro nostro Pastoralis officij munere fidei integritatem inuiolatam conseruare debemus, & animarum saluti prospicere, quantum Diuina gratia adiutrice possumus ex paternæ charitatis visceribus optamus, damnātes, & reprobantes omne genus diuinationum, quæ Diabolo auctore ad fideliū deceptionem à prædictis curiosis, vel perditis hominibus fieri solent. Cupientes prætereà sanctam illam Christianæ Religionis simplicitatem, presertim vbi agitur de summa Creatoris Dei potestate, sapientia, & prouidētia, ab omni erroris labe, integram, atq. incorruptam, vt par est retineri. Volentes quoq. prædictę falsæ credulitati, ac huiusmodi illicitarum diuinationum, & superstitionum, detestabili studio, & execrandis flagitijs, atq. impuritatibus occurrere, vt de Christiano populo merito dici possit, quod de antiquo Dei populo scriptum est. Non est augurium in Iacob, neq. diuinatio in Israel. Hac perpetuo valitura constitutione, Apost. auctoritāte statuimus, & mandamus, vt tā contra Astrologes, Mathe-

maticos,& alios quoscunq.dictæ iudiciariæ Astrologiæ artem, præterquam circa agricu turam., nauigationem, & rem medicam in posterum exercentes, aut facientes iudicia,& natiuitates hominum,quibus de futuris contingentibus,successibus, fortuitisq. casibus, aut actionibus ex humana voluntate pendentibus aliquid euenturum affirmare audent,etiam si id se non certo affirmare asserāt, aut protestentur,quam contra alios vtriusq.sexus,qui supradictas damnatas,vanas,fallaces,& perniciosas diuinandi artes,siue scientias exercent, profitentur, & docent, aut discunt,quiue huiusmodi illicitas diuinationes, sortilegia, superstitiones,veneficia,incantationes, ac præmissa detestanda scelera, & delicta, vt præfertur,faciunt,aut in eis se quomodolibet intromittunt, cuiuscunq. dignitatis,gradus,& conditionis existant,tàm Episcopi,& Prelati Superiores,ac alij Ordinarij locorum,quàm Inquisitores hæreticæ prauitatis,vbiq. gentium deputati,etiam si in plerisq.ex his casibus antea non procedebant, aut procedere non valebant,diligentius inquirant,& procedant,atq.in eos seuerius Canonicis pœnis,& alijs eorum arbitrio animaduertant.

§.4. Prohibentes omnes,& singulos libros,opera, & tractatus huiusmodi indiciariæ Astrologiæ,Geomantiæ,Hydromantiæ,Pyromantiæ,Onomantiæ, Chiromantiæ,Negromantiæ,Artis Magicæ, aut in quibus sortilegia, veneficia, auguria,auspicia,esecrabiles incantationes,ac superstitiones continentur,ac vt supra in memorato Indice interdictos sub censuris,& pœnis in eo contentis à quibuscunq.Christifidelibus legi,aut quomodolibet retineri,sed illos Episcopis, & Ordinarijs locorum,vel Inquisitoribus prędictis præsentari,& consignari debere.Et nihilominus eadem auctoritate statuimus, & mandamus, vt contra scienter legentes,aut retinentes libros,& scripta huiusmodi,seu in quibus talia continentur,similiter ijdem Inquisitores liberè,& licitè procedant,ac procedere,& pœnis condignis puniri,& coercere possint.

§.5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cęterisq.contrarijs quibuscunq.

§.6.Vt autem præsentes nostræ litteræ ad communem omnium notitiam facilius deducantur,iubemus,illas in valuis Basiljcarum S. Io. Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe,ac in acie Campi Floræ affigi,seu appendi,eisq. detractis,ipsarum exempla etiam impressa eisdem in locis affixa relinqui.

§.7.Et insuper vniuersis,& singulis venerabilius fratribus nostris Patriarchis, Primatibus,Archiepiscopis,Episcopis,locorum Ordinarijs, & Prælatis, necnon Inquisitoribus hæreticæ prauitatis vbilibet constitutis per hęc committimus,& in virtute Sanctæ Obedientiæ, districtè præcipiendo mandamus, vt per se, vel alium,seu alios easdem præsentes litteras,postquam eas receperint,seu earum notitiam habuerint,in suis,& singulis Parochialibus Ecclesijs,dum in eis populi multitudo ad Diuina conuenerit,deinde verò semel in anno, & quoties eis expedire videbitur,vulgari sermone publicent,aut publicari faciant.

§.8.Quia verò difficilè foret præsentes litteras ad singula,quæq. loca, in quibus de eis fides faciēda erit deferri,volumus,vt earum transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis,ac paruo sigillo Sanctę Romanę,& vniuersalis Inquisitionis,aut alicuius Prælati,vel Curiæ Ecclesiasticæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio,& extra vbiq.locorum,adhibeatur,quæ eisdem originalibus

lit-

litteris adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo, &c. Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1585. Nonis Ianuarij, Pontificatus Nostri Anno Primo.

Contra Astrologos Iudiciarios, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, seu vita Romani Pontificis, aut eius consanguineorum Iudicia facere, necnon eos, qui illos desuper consulere præsumpserint; cum innouatione similis constitutionis Sixti Papæ V.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

INscrutabilis Iudiciorum Dei altitudo non patitur, vt humanus intellectus tenebroso corporis carcere constrictus, super astra se extollens, arcana in sinu Diuino recondita, & ipsis Beatissimis Spiritibus ignota, nefaria curiositate, non solum explorare, sed etiam tanquam explorata in Dei contemptum, Reipublicę perturbationem, & principum periculum arroganti, & pernicioso exemplo venditare præsumat.

§. 1. Hinc est, vt quamuis ciuilibus, canonicisq. sanctionibus, ac nouissimè fel. rec. Sixti Papæ V. prædecessoris nostri Constitutione desuper edita Astrologorum, Mathematichorum, Vaticinatorum, & aliorum, qui euentura diuinare, seu prædicare audent, quosq. vti homicidas, & maleficos antiquitas æstimauit, illorũ potissimum, qui de summa Reipublicæ, vel principis salute iudicia ferre præsumpserint, ars, professio, siue exercitium grauibus pœnis inhibita esse noscatur. Attamen sicut accepimus, nonnulli iniquitatis filij propriæ pusillitatis obliti, ac lenitate forsan, vel conniuentia audentiores facti, vanamq. fatidicorum ęstimationem aucupantes, in deplorandam animarum suarum perditionem, graueq. Christifidelium scandalum, etiam de Reipublicę, & Principum incolumitate, illis sollicitudinem, hominibus verò inquietis rerum nouandarum occasionem ea ratione inferre satagentes, prognostica, & prædictiones verbo, vel etiam scripto edere non erubescunt.

§. 2. Nos itaq. perniciosis huiusmodi ausibus quantum nobis ex alto conceditur obuiam ire, ac quos Dei respectus in officio non continet, pœnarum grauitate, & seuerioris disciplinæ freno coercere volentes. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine. Constitutionem per præfatum Sixtum prædecessorem desuper, vt prefertur, editam Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, confirmamus, & innouamus.

§. 3. Et insuper omnibus, quibuscunq. Laicis cuiuscunq. sexus, conditionis, status, gradus, qualitatis, & dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis existentibus, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, siue de vita, aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis, eiusq. vsq. ad tertium gradum in-

inclusiuè consanguineorum Mathematicos, Ariolos, Aruspices, Vaticinaresuè nuncupatos, vel alios Astrologiam iudiciariam exercentes, seu aliàs quomodolibet profitentes de cætero consuluerint, siue desuper eorum iudicia, prognostica, prædictiones, seu præcognitiones, etiam sibi oblatas receperint, illisuè quomodolibet vsi fuerint, vel illas penès se scienter retinuerint, aut alicui ostenderint, necnon iisdem Mathematicis, Ariolis, Aruspicibus, Vaticinatoribus, siue alijs Astrologiam Iudiciariam, seu quamlibet artem diuinatoriam quomodolibet profiten. qui Iudicia, Prognostica, seu præcognitiones, & prædictiones super premisis, etiamsi id non certo se affirmare protestentur fecerint, siue à se, vel ab alijs iam facta, seu factas in posterum penès se similiter retinuerint, vel alicui dederint, seu ostenderint; aut de eis quouis modo etiam improbando scripto, vel verbis tractauerint nedum excommunicationis maioris latæ sententiæ, sed etiã vti lesę Maiestatis reis, vltimi supplicij, ac confiscationis omnium bonorum etiã Romanæ Curiæ officiorum, ac deuolutionis quorumcunq. Ciuitatum, Castrorum, & locorum Iurisdictionalium, & feudalium.

§. 4. Clericis quoq. & presbyteris, alijsq. personis Ecclesiasticis, tàm sæcularibus, quàm cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, seu Instituti, vel militiarum quarumcunq. etiam Hospitalis Sancti Io. Hierosolymitani, alijsq. quomodolibet exemptis, ac Nobis, & Apostolicæ Sedi immediatè subiectis, Regularibus vtriusq. sexus, vltra prædictas, etiam priuationis beneficiorum, & dignitatum, ac officiorum Ecclesiasticorum, etiam Monasteriorum, Prioratuum, Præceptoriarum, ac aliorum quorumcunq. & inhabilitatis perpetuę ãd illa in posterum obtinenda, ita quod personæ Ecclesiasticæ præuia illarum degradatione Curię sæculari tradantur puniendæ, in Episcopali vero, Archiepiscopali, Metropolitana, Primatiali, Patriarchali, aut quacunq. alia etiam superiori Ecclesiastica, vel mundana quatumuis sublimi, excellente, & speciali nota digna, etiam suprema constitutis dignitate, easdem excommunicationis, ac priuationis etiam regiminis, & administrationis Ecclesiarum, & aliorum quorumcunq. beneficiorum, & dignitatum quantumuis amplissimarum, & Patriarchali maiorum, ac officiorum suorum, & inhabilitatis pœnas ipso facto incurren. Apostolica auctoritate, tenore præsentium infligimus, & imponimus.

§. 5. Cognitionem autem causarum huiusmodi, quoad personas Ecclesiasticas; tàm sæculares, quàm regulares, in Vrbe nostra, & illius districtu ad dilectos filios nostrum eis Vicarium in spiritualibus generalem, necnon eiusdem Vrbis Gubernatorem, ac causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditorem Generalẽ, & eorum quemlibet insolidum, extra verò Vrbem, & districtum prædictum in Prouincijs, Nobis, & Apostolicæ Sedi subiectis ad S.R.E. Cardinales in eisdem Prouincijs de latere Legatos, & Prolegatos, ac Præsides in dignitate Ecclesiastica constitutos pro tempore existentes, in alijs verò omnibus, & singulis Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Oppidis, Castris, & locis, tàm sub nostra, & dictæ Sedis, quàm cuiusuis alterius Principis ditione comprehensis, priuatiuè quoad omnes etiam Superiores Religiosorum, ipsisq. Superioribus penitus exclusis, ad Ordinarios locorum, vbilibet verò locorum etiam ad hæreticæ prauitatis Inquisitores spectare volumus.

§. 6. Mandantes dilectis filijs nostris, & dictæ Sedis de latere legatis, & eorum Vi-

Vicelegatis,& presidibus prædictis nunc, & pro tempore existentibus, necnon Venerabilibus Fratribus,Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis singulis, videlicet,in suis Ciuitate,&Diœcesi,& quoad loca intra fines alicuius Diœcesis,non tamen de Diœcesi existentia ipsarum Diœcesum, intra quarum fines eadē loca extiterint,quo verò ad ea,quæ extra fines, alicuius Diœcesis consistunt, viciniorìbus eorundem locorum Ordinarijs,ac etiam Inquisitoribus prædictis, quatēnus ad instantiam cuiusuis Fisci, vel denunciatoris, ac etiam ex eorum officio causarum huiusmodi cognitiones suscipiētes, præuia ēt auocatione à quibusuis alijs supra non expressis, nec à Nobis specialiter delegatis in causis ipsis modò præmisso procedant omnibus iuris,& facti remedijs opportunis,inuocato etiam auxilio brachij sæcularis.

§.7. Inhibentes insuper Decanis, & Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, Metropolitanarum,& Patriarchalium, necnon quorumuis Ordinum, & locorū Regularium,Societatum,& Institutorum, ac etiam Hospitalis predictorum Superioribus,Conuentibus,& Fratribus quantumuis exemptis,ne sub priuationis beneficiorum,& officiorum quorumcunq.per eos respectiuè obtentorum,ac similiter inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda,vocisq.actiuæ,& passiuę,necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pœnis, Ordinarios locorum,necnō Legatos,seu Vicelegatos,aliosq. prædictos in causis huiusmodi procedentes quoquomodo impedire,molestare,seu perturbare audeāt,vel presumant,ac etiam mandantes,vt quoties ad id fuerint requisiti Religiosos ipsos, etiam si alicuius loci regularis Superiores actu fuerint Ordinarijs, Legatis, seu Vicelegatis,ac alijs prædictis, seu quibus ijdem mandauerint, consignent cum scripturis,& actis,si quæ facta fuisse reperiantur.

§.8.Sicq.& non aliter in premissis per quoscunq.Iudices Ordinarios,Delegatos,& Commissarios,ac etiam Cameræ Apostolicæ Clericos,Presidentes,necnō causarum Palatij Apostolici, & Curiæ eiusdem Cameræ generalem Auditores ac S.R.E.Camerarium,& alios Cardinales etiam de latere Legatos,necnon Vicecamerarium, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretādi facultate,& auctoritate vbiq.iudicari,& diffiniri debere, irritum quoq. & inane,si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§.9.Non obstantibus constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis,necnon nostra in numero septuagesima,& alijs Cancellariæ Apostolicę Regulis,ac Prouinciarum,Regnorum,Ciuitatum,Terrarum,Oppidorum,Locorum,Ecclesiarū, Monasteriorum,Militiarum,Hospitalium, etiam S. Ioannis prædictorum, aliorumq.Religiosorum,& piorum locorum,etiam iuramento, confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis statutis,& cōsuetudinibus, priuilegijs quoq.indultis,& literis Apostolicis eisdem Prouincijs,Regnis,Ciuitatibus,Terris,Oppidis,Locis,Ecclesiis, Monasterijs, Hospitalibus, & Militijs prædictis, & alijs pijs locis,ac illorum Vniuersitatibus,Capitulis,Superioribus,& personis in contrarium,forsan quomodolibet concessis,approbatis,&innouatis. Quibus omnibus,& singulis,etiam si de illis,eorumq.totis tenoribus specialis, specifica, expressa,& indiuidua,ac de verbo ad verbum,non autem per clausulas generales idem importantes mentio,seu quauis alia expressio, aut aliqua alia exquisitā for-

forma ad hoc seruanda foret, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes illis, aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, et expresse harum serie derogamus, cęterisq. contrarijs quibuscunq.

§.10. Volumus autem, quod pręsentes litteræ in valuis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicę Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ, publicentur, et affigantur, quæ postquam sic affixæ, et publicatæ fuerint, quoscunq. tàm in Statu nostro temporali, quàm extra eum, vbiq. locorum perinde arctent, et afficiant, ac si vnicuiq. nominatim, et personaliter intimatæ fuissent.

§.11. Quodq. earum exēplis, etiam Impressis, manu Notarij publici subscriptis, et sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, et extra, vbiq. adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrę approbationis, confirmationis, innouationis, inflictionis, impositionis, inhibitionis, decreti, derogationis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario cōtraire. Si quis aūt hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Dat. Rom. apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ. kal. Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Octauo 1631.

Quod Itali extra Italiam non habitent in locis, vbi liber, & publicus cultus, siue vsus Catholicæ Religionis non existat.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CVm sicut non sine magno animi nostri dolore accepimus, quā plures Christifideles ex diuersis Italiæ partibus, eorum patrijs vbi vera, et sancta Catholica, et Apostolica Religio viget, et publicè prædicatur, descendentes, abeāt in longinqua loca, vbi non solum hæreses impunè grassantur, sed quod peius est, Catholicæ Religionis vsus publicæ interdicitur, et prohibetur, quod sit, vt personæ ibi permanentes, etiam si Catholicæ sint, cogantur tamen contra eorū pia desideria, sacrosanctæ Missæ sacrificio, alijsq. diuinis Officijs, ac Sanctorum Sacramentorum perceptione, in suarum animarum discimen diutius carere.

§.1. Quare nos, his, et alijs malis, et periculis inde prouenientibus quantum cum Domino possumus, obuiare cupientes, hac nostra in perpetuum valitura Constitutione statuimus, et ordinamus, vt de cætero nullus Italus, siue Mercator, siue cuiusuis alterius conditionis, vel status existat, quouis quæsito colore, prætextu, vel ingenio audeat habitare, vel domicilium tenere in Ciuitate, Oppido, seu loco, vbi aliqua Ecclesia cū Parocho, vel Pastore, seu Sacerdote Catholico non existat, in qua liberè, et sine omni periculo palàm, et publicè celebrari,

te

& audiri possint sacrosanctæ Missæ, & alia diuina Officia, & conciones, ac Sacramenta Ecclesiastica ministrari, mortuorum corpora sepeliri, & cætera fieri iuxta Ritum Sanctæ Rom. Ecclesię.

§.2. Vtq. ijdem Itali abstineant à Matrimonijs cum hęreticis mulieribus, & ab hæreticorum sepulturis, filios suos de sacro fonte lauari per hæreticos non permittant, nec ipsi vicissim hæreticorum filios, nisi per Catholicum Sacerdotem Catholico more baptizentur, lauare præsumant, Medicorum quoq. hæreticorum opera, necessitate cessante, & vbi adsit copia Catholici Medici idonei non vtantur.

§.3. Cum verò Itali prædicti ex Italia recedunt ad morandum; seù inhabitandum in partibus prædictis, id significent suis Ordinarijs, vel Inquisitoribus locorum, à quibus serio admoneantur, vt in eis perpetuo Catholicam, & Orthodoxam fidem constanter retinentes, & profitentes, piam, & Catholicam vitam ducant, Dominicos, & Festos dies, abstinentias, & sacra ieiunia ab Ecclesia præcepta religiose colant, atq. omnem hæresim, & errorem hæreticos, schismaticos, & ab Orthodoxa fide aberrantes fugiant, & euitent, ac vt saltem singulis annis de eorum Sacramentalis peccatorum confessione, & Sanctissimę Eucharistiæ perceptione per eos fact., fidem, seu testimonium ipsis Ordinarijs, vel Inquisitoribus in Italiam trasmittant, ad quod & nos dictos Italos tenore præsentium teneri, & obligatos esse decernimus, & mandamus.

§.4. Quod si quis propriè salutis immemor, contra premissa facere presumpserit, possit aduersus eum per locorum Ordinarios, & Inquisitores hæreticæ prauitatis, vti de hæresi suspectum procedi.

§.5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscunq.

§.6. Volumus autem, vt earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Rom. apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 27. Iulij 1596. Pontificatus nostri Anno quinto.

Constitutio contra Hæreticos in Italia commorantes, eorumquè fautores.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmani Pontificis Beati Petri Apostolorum Principis successoris munus exigit, vt pro incumbente Dominici gregis cura, & sollicitudine prædecessorum suorum Constitutiones, eas præsertim, quæ ad Sacrosanctæ Fidei Catholicæ conseruationem pertinent, quo suum perpetuum sortiantur effectum, & inuiolabiliter obseruentur, innouet, & extendat, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè compẽsatis, conspicit in Domino salubriter expedire. Alias siquidem à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro emanarunt litterę

tenoris sequentis, videlicet. Clemens Papa VIII. Ad futuram rei memoriam. Cũ sicut non sine, etc. vt sup. pag. 56. Nos inuiolabili dictarum Clemẽtis litterarum, et in eis contentorum quorumcunq. obseruationi, quantum Nobis ex alto conceditur, per amplius prouidere volentes. Motu proprio, et ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione easdem Clementis prædecessoris litteras, cum omnibus, et singulis in eis contentis, tenore præsentium approbamus, et confirmamus, illasq. innouamus, ac inuiolabiliter obseruari mandamus. Insuper, ne vllus Hereticus in locis Italiæ, et Insularum adiacentium, neq. etiam sub commercij, mercimonij, aut alio quouis prætextu domicilium contrahere, seu domum apertam habere propriam, vel conductam; aut gratis concessam, seu habitare, aut morari possit, earumdem tenore præsentium prohibemus, ac respectiuè statuimus, et ordinamus. Contra prohibitioni autem, ac statuto, et ordinationi nostris huiusmodi non parentes, seu contrauenientes, cuiusuis status, gradus, ordinis, dignitatis, tàm Ecclesiasticæ, quàm sæcularis existentes, iuxta formam iuris procedatur, et puniantur. Et simili modo eos, qui hæreticos prædictos receptauerint, eisq. quoquo modo contra præsentium litterarum tenorem, fauorem, opem, seu auxilium præbuerint, vti fautores, et receptores Hæreticorum puniri, sicq. per quoscunq. Iudices ordinarios, et delegatos, etiam S.R.E. Cardinales, et de latere Legatos (sublata eis, et eorum cuilibet quauis aliter iudicãdi, et interpretandi facultate, et auctoritate) vbiq. iudicari, et diffiniri debere; ac irritum, et inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, et tenore prædictis decernimus, et declaramus. Non obstantibus Constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, cæterisq. cõtrarijs quibuscunq. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, et sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, et extra, quæ præsentibus adhiberetur, si forent, exhibitæ, vel ostensæ: quodq. eadem præsentes post duos menser à die illarum publicationis conputandos, omnes, et singulos, ad quos spectat, arctent, et afficiant, perinde ac si vnicuiq. personaliter intimatæ fuissent. Dat. Rom. apud S. Mariam maiorem sub Annulo Piscatoris die 2. Iulij 1622. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Reuocatio facultatum Superioribus quorumcunque Ordinum, & Religiosorum quoquo modo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum, ad officium Sanctæ Inquisitionis hæreticæ prauitatis, quomodolibet pertinentes.

PAVLVS EPISCOPVS.

ROmanus Pontifex ea interdum quæ prædecessoribus suis temporum, et rerum qualitate id tunc exposcente, proinde pro hæresum extirpatione sancita sunt nouis emergentibus rationibus reuocat, et immutat, aliaq. desuper disponit, et ordinat, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

§. 2.

§.1. Dum siquidem fel. rec. Pius Papa Quartus Prædecessor noster sua perpetuo valitura Constitutione, statuit, ordinauit, & declarauit, quod ex tunc deinceps in omnibus Christiani Orbis partibus Inquisitores hæreticæ prauitatis, tã generales, quàm in quibusuis Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis pro tempore deputati particulares, contra omnes quorumcũq; Ordinum etiam exemptorum, etiam Mendicantium professores, & Religiosos, ac etiam alios quoscunque quouis modo priuilegiatos, & exemptos, de hæresis crimine quomodolibet suspectos, aut culpabiles, dummodò ab eorundem professorum, & Religiosorum Superioribus, vel Prælatis in causis huiusmodi præuenti nõ fuissent, iuxta facultates officij Inquisitionis ipsius prauitatis inquirere, & procedere, ac culpabiles, & delinquentes repertos, secundum canonicas sanctiones castigare, atque punire possent, & valerent, ac aliàs prout in litteris ipsius Pij Prædecessoris latiùs continetur.

§.2. Cum autem rerum vsu compertum sit, occasione præuentionum huiusmodi nonnulla interdum impedimenta orta esse, quo minus causæ huiusmodi ea, qua decet diligentia cognoscantur. Nos de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum Sãctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, cõtra hæreticam prauitatem generalium Inquisitorum illa de medio tollere volentes, Motu proprio, & ex certa sciẽtia nostra, ac matura deliberatione, hac nostra etiam perpetuò valitura Constitutione omnia, & quæcunq; priuilegia, indulta, facultates, & concessiones Generalibus, Superioribus, & Prælatis quorumcunq; Ordinum, siue Mẽdicantium, siue Clericorum Regularium, cuiusuis Ordinis, & instituti; etiam in dicta constitutione non expressorum, & quantumuis exemptorum, & quocũq; nomine nuncupentur, per dictum Pium, ac quoscunque Romanos Pontifices prędecessores nostros, & Sedem Apostolicam concessa, approbata, & innouata, & quantumuis etiam longissimo tempore obseruata, causas ad dictum officium quouis modo spectantes, cognoscendi, & terminandi, seu in illis quoquo modo se intromittendi, quorum omnium, & singulorum tenores, etiam si de illis specialis, & expressa mentio habenda esset, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, Apostolica auctoritate tenore pręsentium perpetuo cassamus, reuocamus, & abolemus, ipsisque Generalibus, Superioribus, et Prælatis, vt de cętero quouis quæsito colore, vel prætextu præuentionis, vel cõsuetudinis, et pręscriptionis immemorabilis, seu cognoscendi, an delationes huiusmodi calumniosæ sint, necne in eisdem causis, tàm motis, quàm mouendis, quoquomodo se intromittere, seu immiscere, denunciationes recipere, testes examinare, processus conficere; causas ipsas cognoscere, definire, vel terminare minime audeant, seu præsumant, simili auctoritate districtius inhibemus.

§.3. Volentes, et expresse mandantes, vt ipsi Religiosi possint, et debeãt omnes, etiam Ordinum huiusmodi professores de hæresi suspectos, Inquisitoribus, vel Ordinarijs locorum vicinioribus liberè denunciare, absque eo quòd Superiores prædicti personas denunciandas, et causas perquirere, vel quoquo modo id impedire, vel retardare audeant, seu præsumant.

§.4. Insuper omnes, et quascunque causas ad dictum officium quomodolibet spectantes, et pertinentes, coram Generalibus, Superioribus, et Prælatis huiusmodi in quibuscunque locis existentibus, ac contra quoscunque Religiosos,

vt præsertim exemptos, moras, & pendētes, ad nos harum serie auocamus, easq. omnes in statu, & terminis, in quibus de præsenti reperiuntur, ipsius prauitatis Inquisitoribus, vel Ordinarijs locorum vicinioribus terminādas committimus.

§.5. Prætereà ipsis Generalibus, Superioribus, & Prælatis pari auctoritate præcipimus, atq; mandamus, vt omnes processus, & acta causarum huiusmodi Inquisitoribus, seu Ordinarijs prædictis respectiuè remittāt, & consignent; necnon professores, fratres, & Religiosos supradictos, quos hæresis labe infectos, vel suspectos, etiam in visitatione esse nouerint absq; alia cōsultatione cum proprijs Superioribus facienda, eisdem Inquisitoribus, vel Ordinarijs locorum vicinioribus respectiuè denuncient.

§.6. Quod si Generales, alijq. prædicti præsentibus litteris non paruerint, eos omnes priuationis quarumcunq. dignitatum, seu Prælaturarum, vel officiorum suorum Ordinum, ac vocis actiuæ, & passiuæ, perpetuæq. inhabilitatis ad easdē, necnon contra fautores hereticorum, & impeditores officij, statutas, & inflictas pœnas, aliasq. censuras Ecclesiasticas, etiam excommunicationis maioris latæ sententiæ, à quo non nisi à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore existēte præterquam in mortis articulo, absolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipso incurrisse.

§.7. Necnon præsentes litteras, licet generales Superiores, & Prælati prædicti, aut quicunq. alij quauis auctoritate, dignitate, vel officio, seu honore fulgentes in præmissis quomodolibet interesse habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati non fuerint, semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac de omnibus inuiolabiliter obseruari, sicq. per quoscunq. Iudices, & Commissarios, quauis auctoritate fugentes, etiam S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, irritum quoq. & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

§.8. Non obstantibus prædicta, ac quibusuis alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum, & institutorum quorumcunq. iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoq. indultis, & litteris Apostolicis, etiam mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus, eorumq. Generalibus, Superioribus, & Prælatis, ac personas etiam per quoscunq. Romanos Pōtifices prædecessores nostros, ac Sedem prædictam, & per Nos quouis modo cōcessis, confirmatis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, quibus, ac alijs omnibus, quæ præsentibus quomodolibet obstare possent, etiam si de illis, eorumq. totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum tenores pro plene, & sufficienter præsentibus expressis, & totaliter insertis habentes illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, & specialiter, & expresse derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscūnq.

§.9. Vt autem præsentes litteræ ad omnium notitiam deducantur, neuè aliquis ignorantiam earū pretendere, aut contra eas se excusare valeat, illas in val-

uis

uis Sancti Ioannis Lateranensis, et Principis Apostolorum, Basilicarum de Vrbe,necnon Cancellariæ Apostolicæ,ac acie Campi Floræ de more, affigi, et publicari, earunq. exempla inibi affixa dimitti, ac post publicationem huiusmodi omnes,et singulos,quos concernunt,et concernent in futurum perinde arctent, et afficiant,ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

§.10. Quodq. earum trasumpti etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis, et sigillo alicuius Prælati, seu personę in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis,eandem prorsus fidem in iudicio,& extra, vbiq. gentium,& locorum adhiberi volumus,& mandamus, quæ eisdem originalibus litteris adhiberetur,si essent exhibitæ,vel ostensæ,& nihilominus,vt ad maiorem notitiam singulorum,& quorumcunq.Religiosorum prædictorum præsentes deueniant,etiã volumus,& in virtute sanctæ Obedientiæ præcipimus, & mandamus Generalibus,Superioribus,& Prælatis prædictis,vt in primis proximis futuris Capitulis, seu Congregationibus,Prouincialibus, vel Generalibus cuiuscunq. Prouinciæ, tàm in Italia, quàm extra, præsentes nostras litteras legi,& publicari faciant, & procurent.

§.11.Nulli ergo,&c.

Dat.Romæ apud S.Marcum,Anno Incarnationis Dominicæ 1606.Kal.Sept. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Innouatio Constitutionum à Sixto Quarto, & Pio Quinto de Conceptione Beatę MARIAE Virginis editarum. Impositioque maiorum pœnarum in transgressores,à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitais Inquisitoribus puniendos.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

REgis pacifici, quamquam nullo nostro merito Diuina dispensatione Vicesgerentes in terris,ex muneris nostri debito,pacis,& concordiæ inter Christifideles,præsertim Ecclesiasticas personas,quæ alijs in viam pacis dirigendis,& in vnitate Spiritus continendis sunt præpositæ, conseruationi sedulo inuigilare cupientes,ea quæ à prædecessoribus nostris Roman. Pontif.ad scandalorum semina tollenda salubriter constituta sunt,cum hostis antiqui insidijs,qui ab initio dissidia serere cœpit,minimè obseruari, aut varijs modis eludi dignoscuntur, vt inuiolata seruētur,opportunis remedijs,quantum cum Domino possumus, prouidemus.

§.1.Olim siquidem per felicis recordationis Sixtum Papam IV.prædecessorē nostrum,accepto,quod nonnulli diuersorum Ordinum Prædicatores, in suis sermonibus ad populum publice per diuersas Ciuitates, & Terras, affirmare non erubuerant,& quotidie prædicare non cessabant,omnes illos, qui tenebant, aut asserebant gloriosam, & immaculatam DEI Genitricem absq. originalis pec-

ca-

cati macula fuisse conceptam,mortaliter peccare, vel esse hæreticos, eiusdemq. immaculatę Conceptionis officium celebrantes,audientesq. sermones illorum, qui eam sine huiusmodi macula conceptam esse affirmabant, grauiter peccare, sed & prædictis prædicationibus non contenti,confectos super eisdem suis asser tionibus libros in publicum ediderunt,ex quorum assertionibus,& prædicationibus non leuia scandala in mentibus fidelium exorta erant, & maiora merito exoriri formidabantur in dies, idem Sixtus prædecessor huiusmodi temerarijs ausibus, & peruersis assertionibus, & scandalosis,quæ exinde in Dei Ecclesia exoriri poterant,obuiare volens,huiusmodi assertiones prædictorum eorūdem, aliorum quorumlibet,qui affirmare præsumerent, eos, qui crederent, aut tenerent eandem Dei Genitricem ab originalis peccati macula in sua Conceptione præseruatam fuisse,propterea alicuius hæresis labe pollutos fore,vel mortaliter peccare,aut huiusmodi officium Conceptionis celebrantes, seu huiusmodi sermones audiētes alicuius peccati reatum incurrere,vtpote falsas,& erroneas, & à veritate penitus alienas, editosq. desuper libros prædictos id continentes, quoad hoc reprobauit,& damnauit,ac statuit, & ordinauit, quod prædicatores verbi Dei,& quicunq.alij cuiuscunq.status,gradus,aut ordinis,& conditionis essent,qui ausu temerario præsumerent in eorum sermonibus ad populū,seu alias quomodolibet affirmare,huiusmodi sic per eum improbatas, & damnatas asser tiones veras esse, aut dictos libros pro veris legere, tenere, vel habere, excommunicationis sententiam eò ipso incurrent,à qua ab alio,quàm à Romano Pontifice,nisi in mortis articulo,nequirent absolutionis beneficium obtinere. Similiq.pœnæ,& censuris subiecit eos,qui ausi essent asserere contrariam opinionē, tenentes videlicet, Gloriosam Virginem MARIAM cum originali peccato fuisse conceptam,hæresis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cum nondū id esset à Romana Ecclesia,& Apostolica Sede decisum.

§.2.Hanc verò Sixti prædecessoris constitutionem Occumenica Tridentina Synodus postea innouauit.

§.3.Ac deinde similis recordationis Pius Papa V. etiā prædecessor noster,statuit,ordinauit,& mandauit,quatenus nemo cuiuscūq.ordinis,vel dignitatis existeret, in popularibus concionibus, vel vbicunq. promiscua virorum, & mulierum multitudo conuenire solet,de huius controuersiæ alterutra parte disputare rationibus,vel Doctorum auctoritate,asserendo propriam sententiam,& cōtrariam refellendo, vel impugnando, aut de hac ipsa quæstione cuiusuis pietatis,aut necessitatis prætextu vulgari sermone scribere, vel dictare præsumeret, qui contrafaceret,suspensionis pœnam à diuinis absq.noua declaratione ipso facto incurreret,si modo esset in sacris constitutus, & quocunq. præterea gradu, siue dignitate,vel administratione fungeretur,illius omnibus foret ipso iure priuatus,& ad eadem,vel similia munera obtinenda, vel obeunda,perpetuæ inhabilitatis censuræ,ipso etiam facto obnoxius foret, super quibus nisi à Romano Pontifice pro tempore existente dispensari,siue absolui non posset, & nihilominus alijs pœnis, si opus foret, à proprio Prælato pro delicti mensura infligendis subiectus esset,prout subiecit.

§.4.Ceterum quamdiù per Apostolicam Sedem altera pars diffinita non esset,oppositaq.sententia condemnata, liceret viris doctis in publicæ Academiæ

dis-

disputationibus,siue Generalium, aut Prouincialium Capitulorum,vel vbi alia- interessent,qui rem capere possent,nec scandali vlla subesset occasio,de illa quęstione disserere,& argumentis vtramlibet partem asserere,vel impugnare. Dum tamen neutra veluti erronea prædicaretur. Seruarenturq. illa omnia,quę à dicto Sixto prędecessore statuta sunt,quorum singula etiam quantum ad alias pœnas duxit innouanda, & innouauit, prout in Sixti,& Pij prædecessorum litteris desuper confectis plenius continetur.

§.5. Verum licet hæc prouidè statuta sint, nihilominus sicut accepimus, nonnulli in diuersis Christiani Orbis partibus,interminatis quęstionibus nimis intenti,dissentionum huiusmodi,iampridem Ecclesiæ disciplinæ vigore recisa germina coalescere procurant,indeq.contentiones,& rixę non sine Dei offensa,& scandalo plurimorum exortæ sunt,& grauiores in dies,ne exoriantur periculum est, nisi à nobis opportunè prouideatur.

§.6. Quamobrem Motu proprio,non ad alicuius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam,sed ex certa scientia,ac matura deliberatione nostris,constitutionum Sixti, & Pij prædecessorum huiusmodi veriores tenores præsentibus pro expressis,& ad verbum insertis habentes easdem Cōstitutiones Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, & ēt quoad earum pœnas quascunq.ēt absolutionis reseruationem innouamus,& inuiolabiliter ab omnibus,etiam Regularibus cuiuscunq. tàm Ecclesiasticis, quam secularibus personis,cuiusuis status,gradus,ordinis,& conditionis,aut dignitatis,tàm Ecclesiasticæ, quàm secularis,etiam si specialis,specifica, & indiuidua earum esset necessario facienda mētio,obseruari præcipimus,& mandamus,donec à Romana Apostolica Sede huiusmodi controuersia fuerit diffinita.

§.7. Ac præterea, si quis quouis modo contrauenerit, præter supradictarum constitutionum pœnas respectiuè ipso facto incurrendas,etiam concionandi,publicè legendi,seu docendi,& interpretandi facultate,ac voce actiua, & passiua in quibuscūq.electionibus eo ipso absq.alia declaratione priuatus existat. Necnon ad concionandi,& publicè legendi, docendi, & interpretandi perpetuæ inhabilitatis pœnas similiter ipso facto incurrat, absq. alia declaratione, à quibus non nisi à Nobis ipsis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus pariter absolui, seu super ijs dispensari possit, & nihilominus alijs pœnis nostro, & eorundem Romanorum Pontificum successorum nostrorum arbitrio infligendis, subijciatur,prout eum subijcimus per præsentes.

§.8. Et contra huiusmodi transgressores,etiam regulares cuiusuis Ordinis, & instituti,etiam quomodolibet exemptos,& alias quascunq.Ecclesiasticas, & seculares personas cuiuscunq.status,gradus, ordinis, aut dignitatis, tàm Ecclesiasticæ,quam secularis,vt præfertur,tàm Episcopi,& Pręlati,Superiores,alijq.Ordinarij locorum,quàm hæreticæ prauitatis vbiq. locorum deputati Inquisitores procedant,& inquirant,atq.in eos seuerè animaduertant. Nos .n. ijs,& eorum cuilibet,contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac pęnis coercendi,& puniendi liberam facultatem,& auctoritatem ijsdem auctoritate,& tenore tribuimus,& impartimur,eosq.vt pręfertur,procedere,inquirere,& punire præcipimus,et mandamus.

§.9. Non obstantibus omnibus ijs, et singulis, quæ tàm Sixtus, quàm Pius

præ-

prędecessores prędicti in suis litteris huiusmodi, voluerunt, non obstare. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscunq.

§.10. Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod præsentes litteræ, seu illarum exempla, ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in Acie Campi Florę affixa, omnes ita arctent, & afficiant, perinde, ac si vnicuiq. personaliter intimatæ fuissent.

§.11. Quodq. præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ pręsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Rom. apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 6. Iulij 1616. Pontificatus nostri Anno 12.

Ampliatio, & declaratio prohibitionis asserendi Beatam Mariam Virginem conceptam fuisse in peccato originali.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico in Monte Quirinali coram Sanctiss. D. N. D. Greg. Diuina prouidentia Papa XV. ac Illustriss. & Reuerendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Feria 3. die 24. Maij, Anno à Natiuit. D. N. Iesu Christi 1622.

SAnctissimus D. N. auditis votis, &c. habetur pag. 10.

Constitutio reuocans concessiones quascunq; viuæ vocis oraculo, non tamen S. R. E. Cardinalibus factas, vel ipsorum manu firmatas.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ diuina prouidentia constitutus, gratias, & indulta à se, & prędecessoribus suis concessa iustis interdum suadentibus causis, iuxta creditum sibi Pastoralis officij debitum moderatur, aut reuocat, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè pensatis conspicit in Domino salubriter expedire. Itaq. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine. Omnia, & sin-

singula indulta, facultates, priuilegia, gratias, & concessiones quascunq. spirituales, & Ecclesiasticas, tàm ad forum interius, quàm ad exterius spectan. ac tam ad supplicationem partium, quam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus a Sede Apostolica, quæ tamen viuæ vocis oraculo hactenus quandocunq. & qualitercunq. ex quauis, etiam de necessitate exprimenda, causa, quibusuis Collegijs, Capitulis, Ordinibus, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Societatibus, etiã Societati IESV, ac Congregationibus quibuslibet, siue eorum, & earum respectiuè Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus Generalibus, vel Prouincialibus, quocunq. nomine nuncupatis; Superioribus etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi prædictæ immediatè subiectis, cuiuscunq. dignitatis, præeminentiæ, aut quouis priuilegio munitis; non tamen ad supplicationem Regum concessas, in ijs videlicet, quæ non sunt sortita effectum, tenore præsentium reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus; ac reuocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusq. & effectu vacua perpetuò fore, & esse, neq. in posterum cuiquam suffragari posse, vel debere, neq. aliquem ijs de cætero vti vllo modo posse, etiamsi expressa, & specifica mentio, etiam de verbo ad verbum de ijs facienda esset, decernimus, & declaramus; firmis tamen, & in suo robore permanen. omnibus indultis, & alijs concessionibus prædictis, viuæ vocis oraculo S.R.E. Cardinalibus ad ipsorum, vel aliorum quorumcunq. fauorem propria S.R.E. Cardinalium manu firmatis, pro ipsis, vel alijs factis, & de quibus ijdem S. R. E. Cardinales testimonium in scriptis præbuerunt. Decernentes, præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quod quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere pretendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu aliquo quocunq. defectu notari, impugnari, redargui iure, vel in controuersiam reuocari ad terminos iuris reduci, aut aduersus illas quodcunque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; Sicq. per quoscunq. Iudices ordinarios, & delegatos, etiã causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios (sublata eis, eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate sciẽter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. præmissis, ac quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, Ordinibus, Societatibus, & Congregationibus prædictis, eorumq. Præpositis, Decanis, Magistris, Ministris, Prælatis, Prioribus, Rectoribus, et alijs Superioribus prædictis sub quibuscunq. tenoribus, et formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, et insolitis clausulis, ac irritan. et alijs decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innouatis. Quibus omnibus, et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et indiuidua, ac de verbo, ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huius-

modi præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habẽtes (illis alias in suo robore permansuris) hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscunq. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ; quodq. eædem præsentes literæ, seu illarum exempla, ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixę, omnes ita arctent, & afficiant, ac si vnicuiq. personaliter intimatę fuissent. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris die 2. Iul. 1622. Pontificatus nostri anno secundo.

S. Card. S. Susannæ.

S.D.N. VRBANI Diuina Prouidentia Papæ VIII. Extensio.

Constitutionis fel. rec. mem. GREGORII Papæ XV. reuocatoriæ concessionum viuæ vocis oraculo factarum.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs fel. rec. Gregorius Papa XV. Prędecessor Noster, vt subnascentibus iugiter varijs difficultatibus, & abusibus ex priuilegijs à Sede Apostolica viuæ vocis oraculo sæpè numero concessis obuiam iret, Constitutionem edidit tenoris subsequen. videlicet, Gregorius Papa XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ diuina prouidentia constitutus, gratias, &c. (vt habetur suprà pag. 64.

Cum autem experientia rerum magistra compertum sit, concessiones, & gratias viuæ vocis oraculo, etiam à S. R. E. Cardinales obtentas, et ipsorum manu firmatas sæpè ab his, in quorum fauorẽ emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, et perperam in disciplinæ Ecclesiasticæ detrimentum executioni demandari: Idcircò, quantum cum Domino possumus his, et alijs malis occurrere volentes Motu proprio, ex certa scientia, ac maturà deliberatione Nostris, deq; Apostolicæ potestatis plenitudine, et de consilio nonnullorum venerabiliũ fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, quibus negocium huiusmodi maturè discutiendum commisimus; omnia, et singula priuilegia, facultates, licentias, et gratias quascunq. per Summos Pontifices Prædecessores Nostros, ac per Nos viuę vocis oraculo, et S. R. E. predictæ Cardinalium quorumcunq. manu firmata, quibuscunq. Generalibus, Prouincialibus, cæterisq. Superioribus, et personis cuiusuis Ordinis, Congregationis, Instituti, et Societatis, siuè sæcularibus, siuè regularibus, vel etiam ipsis Ordinibus, Congregationibus Institutis, et Societatibus, etiam Societati IESV, aut vnis Clericis, seu Presbyteris, alijsquè per-

so-

sionis prædictis quacunq; de causa, etiam de necessitate exprimenda, occasione, prætextu, vel colore, etiam intuitu, contemplatione, seu ad instātiam Imperatoris, Regum, & Principum quorumcunque, aut alias quomodolibet concessa, illorum tenores præsentibus pro expressis habētes, tenore pręsentiū reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cętero reuocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nullisque prorsus deinceps suffragari posse, nec debere declaramus. Pręterea, vt præsētes litteræ omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quanto citius innotescant, omnibus, & singulis Generalibus, & alijs quocunque nomine nuncupatis Superioribus quorumcunque Ordinum, Congregationum, Societatum, etiā Societatis IESV, & Institutorum, sub excommunicationis, ac priuationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis actiuæ, & passiuæ pęnis ipso facto incurrendis præcipimus, & mandamus, vt infra tres menses proximos à die publicationis præsentium computandos, omnes, & singulos Prouinciales eorundē suorum Ordinum, Congregationum, Societatum, etiā Societatis IESV, & Institutorum, de eisdem præsentibus litteris certiores faciāt, eatundemq; præsentiū exemplaria illis transmittant, qui quidem Prouinciales sub eisdem pęnis teneātur singulis Superioribus Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, & locorum regularium præcipere, vt easdem præsētes subditis suis, vt moris est publicent. Decernentes præsentes litteras etiam ex eo, quod quicunq; in præmissis interesse habētes, vel habere prætendētes ad hoc vocati, et auditi nō fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis Nostræ, seù alio quopiam defectu notari, impugnari, inualidari, redargui, in ius, vel cōtrouersiam vocari, aut ad viam, et terminos iuris reduci, siue aduersus illas quocunq; iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, firmas, et efficaces existere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, sicque per quoscunque Iudices Ordinarios, et delegatos, etiam causarum Palatij Apostol. Audit. (sublata eis, et eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate) iudicari, et definiri debere, ac irritum, et inane si quid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. præinsertis litteris huiusmodi, ac Constitutionibus, et Ordinationibus Apost. et quatenus opus sit, etiam regula Nostra de non tollendo iure quæsito, priuilegijs quoque indultis, et litteris Apost. eisdem Card. ac Ordinibus, Cōgregationibus, Institutis, et Societatibus, eorumque Superioribus quocunque nomine nuncupatis sub quibuscunq; verborum formis, et ten. ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, et insolitis clausulis, ac irritātibus, & alijs decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, et singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, et expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idē importantes mentio, seù quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, et sufficienter expressis habentes, specialiter, et expressè derogamus, cęterisq; cōtrarijs quibuscunque. Volumus autem, quòd præsentium transumptis etiam

 im-

impressis, manu alicuius Not. pub. subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis eadem prorsus vbiq. fides adhibeatur, quæ pręsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ, quodq. eædem præsentes litteræ, siue illarum exęmpla ad valuas Basilicarum prædictarum, & in acie Cãpi Floræ huiusmodi similiter affixa, omnes, quos concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si vnicuiq. personaliter intimata fuissent. Dat. Rom. apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 20. Decembr. 1631. Pontificatus Nostri Anno Nono.

M. A. Maraldus.

Die, & Anno supradicto affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranen. & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ, alijsq. locis solitis, & consuetis, vt moris est, per mę Andream Scalamum, S. D. N. Papæ Cursorem.

Romæ, Ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apost.

Constitutio, reuocans omnes, & singulas licentias legendi, & habendi libros prohibitos.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

APostolatus officium Nobis, nullo licet meritorum suffragio, Diuina Prouidentia commissum postulat, vt ad ea vigilantiæ nostræ partes propensius intendamus, per quæ Religio Catholica, vbi Diuina Gratia illæsa viget, cóseruetur; & vbi restitutione indiget, restituatur. Quapropter cum Librorum prohibitorum lectio magno esse sinceræ fidei cultoribus detrimẽto noscatur, & sicut accepimus, licentię Libros huiusmodi legendi nimis excreuerint: Nos, vt huic malo maturè occurratur, & in posterum quam cautissimè licentiæ huiusmodi concedantur, quantùm cum Domino possumus prouidere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine, Omnes, & singulas licentias legendi, & habendi Libros quoscunque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, vel alias quomodolibet prohibitos, quibuscunque personis cuiuscunque gradus, & conditionis existentibus, etiam per litteras Apostolicas, ad tempus, seu ad vitam; & aliter quomodocunque, & ex quacunque causa, tàm per litteras in forma Breuis, quàm aliter, quomodocunque à Nobis, seu prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu ab habentibus à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem concessas (earum tenorem præsentibus pro expressis habentes) tenore præsentium reuocamus, cassamus, & annullamus, ac pro reuocatis, cassis, & annullatis haberi, nulliq. in posterum suffragari; quinimò libros per licentias huiusmodi permissos legen-

legentes,aut habentes,pœnas in sacris Canonibus,Cōstitutionibus Apostolicis, & Indicibus Librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.Decernentes,vt præsentes litteras(postquam in valuis Basilicarum S.Ioannis Lateranen.ac Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos menses ex tunc proximos, omnes, & singulos, ad quos spectat,arctent, & afficiant,perinde ac si vnicuiq.personaliter intimatę fuissent:quodq.dictis duobus mensibus durantibus, ij,qui Libros prohibitos huiusmodi habuerint,eos ad Episcopum,seu Inquisitorem,qui illos quanto citius comburere debeat, deferre; quiq. aliqos similes Libros prohibitos habere sciuerint, eos denunciare teneantur: neq. de cætero similes licentiæ,nisi à Congregatione sancti Officij, quæ singulis hebdomadis coram Nobis haberi solet,concedantur,ac quod earundem præsentium transumptis,etiam impressis,manu alicuius Notarij publici subscriptis,& sigillo personę in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur,si forent exhibitæ,vel ostensæ. Dat.Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris die 30. Decemb.1623. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

S.Card.S.Susannæ.

Reuocatio licentiarum quarumcunque legendi, & habendi libros prohibitos.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

APostolatus officium Nobis,nullo licet meritorum suffragio,Diuina prouidentia commissum postulat,vt ad ea vigilantiæ nostræ partes propensius intendamus,per quæ Religio Catholica, vbi Diuina gratia illæsa viget, conseruetur,& vbi restitutione indiget,reparetur.

§.1.Quapropter,cùm librorum prohibitorum lectio magno sinceræ fidei cultoribus detrimento esse noscatur,& sicut accepimus,nimis excessiua sit, huiusmodi libros legendi,licentiarum copia,Nos,vt huic malo maturè occurratur,& in posterum quam cautissimè licentiæ huiusmodi concedantur,quantum cum Domino possumus, prouidere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris,deq. Apostolicæ potestatis plenitudine,Omnes,& singulas licentias legendi, & habendi libros quoscunque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem,seu per constitutiones Apostolicas,etiam ratione Astrologiæ iudiciariæ,vel alias quomodolibet prohibitos, quibuscunq. personis Laicis, & Ecclesiasticis, tàm secularibus, quàm regularibus cuiuscunque Ordinis, Societatis,& instituti existentibus,ac quacunque dignitate, etiam Ecclesiastica fulgentibus cuiuscunq.status,gradus,conditionis,qualitatis,& præheminentiæ, etiam speciali nota,& mentione dignus, ac per litteras Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocunque, & ex quacunque causa tàm in forma

ma

ma Breuis, quàm aliter quomodocunque à prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu à quibuscumque alijs à Nobis, vel ab eis facultatem, et auctoritatem habentibus, non tamen à Nobismetipsis per litteras Apostolicas, etiam in forma Breuis, seu Chirographum manu nostra signatum, concessas, earum tenores præsentibus pro expressis, et insertis habentes, hac nostra perpetuò valitura constitutione, reuocamus, cassamus, et annullamus, ac pro reuocatis, cassis, et annullatis haberi, nulliqe suffragari.

§.2. Quinimmo libros, per licentias huiusmodi permissos legentes, aut habẽtes, pęnas in sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, et iudicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, et declaramus.

§.3. Decernentes, vt præsentes litteræ postquam in valuis Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Vrbe, et Cancellariæ Apostolicæ, necnon in Acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos, citra montes, vltra vero montes, infra quatuor menses ex tunc proximos, omnes, et singulos, ad quos spectat, arctent, et afficiant, perinde, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent; quodque dictis duobus, et respectiuè quatuor mensibus durantibus ij, qui libros prohibitos huiusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorẽ, qui illos quanto citius comburere debeat, deferre; quiq; aliquos similes libros prohibitos habere sciuerint, eos denunciare teneantur, neque de cętero similes licentiæ, nisi à Congregatione Sancti Officij, dum singulis hebdomadis coram Nobis habetur, vel ab alijs per Nos etiam in eadem Congrega tione specialiter deputandis concedantur.

§.4. Ac quod earundem præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Anuulo Piscatoris, die 2. Aprilis 1631. Pontificatus nostri Anno Octauo.

Decretum de Defunctis cum Sanctitatis fama, ne priuatim, vel publicè colantur, neuè eorum imagines, vel miraculorum signa exponantur, antequam canonizentur, vel Beati declarentur.

Feria 5. die 2. Octobris 1625. In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram S.D.N.D. VRBANO Diuina Prouidentia Papa VIII. ac Illustriss. & Reuerendiss. DD. S.R.E. Cardinalibus, aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

CVm Sanctiss. in Christo Pater, & D.N. VRBANVS Diuina Prouidentia Papa VIII. die 13. Martij 1625. decretum ædiderit infrascripti tenoris, videlicet.

Sanctiss. D.N. sollicitè animaduertens abusus, qui irrepserunt, & quotidie irrepere

repere nó cessant in colendis quibusdam cum sanctitatis, aut martirij fama, vel opinione defunctis,qui,etsi neq.Canonizationis,neq.Beatificationis honore insigniti sint ab Apostol. Sede,eorum tamen Imagines in Oratorijs,atq. Ecclesijs, alijsq.locis publicis,ac etiam priuatis,cum laureolis,aut radijs, seu splendoribus proponuntur;miracula,& reuelationes,aliaq. beneficia à Deo per eorum intercessiones accepta,in libris rerum ab ipsis gestarum enarrantur;& ad illorum sepulchra Tabellæ,Imagines,& res aliæ ad beneficia accepta testificanda,& lampades, & alia lumina apponuntur. Volensq. proindè huiusmodi abusibus pro debito officij Pastoralis occurrere(re etiam cum Illustr.& Reuer.DD.Cardinalibus contra hæreticam prauitatem in vniuesa Republica Christiana Generalibus Inquisitoribus communicata,& maturè considerata,ac discussa)declarauit, statuit,& decreuit,ne quorumuis hominum, cum sanctitatis, seu martirij fama (quantacunq.illa sit) defunctorum imagines,aliaq. prædicta,& quodcunq. aliud venerationem,& cultum præseferēs,& indicans;in Oratorijs,aut locis publicis, seu priuatis,vel Ecclesijs,tàm sæcularibus,quàm regularibus,cuinscūq. Religionis,Ordinis,Instituti,Congregationis,aut Societatis apponantur, antequam ab Apostolica Sede Canonizentur,aut Beati declarentur,& (si quæ appositæ sunt) amoueantur,prout eas statim amoueri mandauit.

Ac pariter imprimi de cætero inhibuit libros eorūdem hominum,qui sanctitatis,siue martirij fama,vel opinione,(vt præfertur)celebres è vita migrauerint, gesta,miracula,vel reuelationes,seu quæcunq. beneficia tanquam eorum intercessionibus à Deo accepta continentes,sine recognitione,atq.approbatione Ordinarij;qui in ijs recognoscendis Theologos,aliosq.pios,ac doctos viros in consilium adhibeat, & nè deindè fraus, aut error,aut aliquid nouum,ac inordinatū in re tam graui committatur,negotium instructum ad Sedem Apostolicam trāsmittat,eiusq.responsum expectet.Reuelationes verò,& miracula,aliaq. beneficia in supradicta,quæ in libris horum hominum vitam, & gesta continentibus, hactenus sine recognitione, atq. approbatione huiusmodi impressa sunt, nullo modo approbata censeri vult,mandatq.sua Sanctitas.

Ad horum hominum sepulchra,vetuit etiam,ac inhibuit,tabellas,atq. imagines ex cera,aut argēto,seu ex alia quacunq.materia,tàm pictas,quàm fictas,atq. exculptas,appendi,seu affigi,et lampades,siue alia quæcunq. lumina accendi sine recognitione ab Ordinario omninò(prout supra)facienda,Sediq.Apostolicæ referenda,ac probanda.

Declarans,quòd per suprascripta præiudicare in aliquo non vult, neq. intendit ijs,qui aut per communem Ecclesiæ consensum,vel immemorabilem temporis cursum, aut per Patrum, virorumq. Sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientia,ac tolerantia Sedis Apostolicæ,vel Ordinarij coluntur.

Vt autem præmissa diligentius obseruentur; Vniuersis,& singulis, tàm Ordinarijs,quàm hereticę prauitatis Inquisitoribus districtè præcipit,vt in sua quisq. Diœcesi,vel Prouincia sedulò peruigilet,ne sine approbationibus prædictis,imagines cum memoratis signis exponātur;aut miracula,reuelationes, ac beneficia predicta publicentur;aliauè contra superius disposita,fiant: trāsgressores verò, si regulares fuerint, priuationis suorum officiorum, ac vocis actiuæ, & passiuæ, necnon,& suspensionis à Diuinis : si verò Clerici sæculares, priuationis pariter suo-

suorum officiorum, suspensionis à Diuinis, & ab administratione Sacramentorũ, exequutioneq. suorum ordinum respectiuè, alijsq. arbitrio prædictorum Ordinariorum, seu Inquisitorum pro modo culpę infligendis pęnis plectendo. Qui autem libros impresserint, aut Imagines pinxerint, sculpserint, seu quoquo modo affinxerint, vel formauerint, cæteriq. Artifices circa præmissa qualitercunq. delinquentes, prædicta omnia amittant, & insuper pecuniarijs, alijsq. etiam corporalibus pœnis, iuxta criminis grauitatem, eorundem Ordinariorum, seu Inquisitorum arbitrio afficiantur. Contrarijs quibuscunq. non obstantibus.

Et ne præmissorum ignorantia possit ab aliquo prætendi, voluit, vt Decretũ huiusmodi, seu illius exemplum ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum Vrbis, ac in acie Campi Floræ affixum, omnes proinde arctet, atq. afficiat, ac si vnicuiq. personaliter intimatum fuisset; quodq. præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, ac sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

POstmodum verò idem Sanctiss. D. N. à quibusdam reuocari in dubium accepit, an Tabellas, & imagines, quas in posterum offerri contigerit, recipere, & antea oblatas conseruare liceret: Sanctitas Sua, quæ tantummodo voluit, occurrendo abusibus, qui irrepere videbantur, certiorem parare viam ad eorum in terris gloriam, quorum sanctimoniam Diuinæ Clementiæ placuerit admirandis operibus illustrare; re prius cum Illustr. & Reuer. DD. Cardinalibus contra hæreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus communicata, præsenti Decreto declarauit. Quod sicut nunquam prohibuit, nec suæ intentionis fuit prohibere oblationem, receptionenq. Tabellarum, & imaginum huiusmodi, ita vt nulli deinceps hæsitationi locus relinquatur, statuit in præsentiarum, & decernit, vt quoties ad aliquam Ecclesiam, aut Oratorium, locumuè alium publicum sæcularem, seu regularem Tabellas, & Imagines, aliudué simile quispiam detulerit, ac intercessione hominum inter Sanctos, vel Beatos non adscriptorum, quamuis cum martyrij, vel sanctitatis fama demortuorum, optata se impetrauisse dixerit, liceat Ecclesiasticis personis, Ecclesiarum, locorumuè prædictorum curæ Præpositis, Tabellas, & imagines, siue pictas, siue ex quauis materia factas, atq. alia quæcunq. collatæ gratiæ fidem facientia simul cum deferentis, aliorunq. qui conscij fuerint attestationibus recipere; atq. approbantibus Ordinarijs, ad quos referre statim omnia teneantur, in secreto aliquo, seorsum ab Ecclesia, loco custodire, ibidenq. iam amota collocare, & asseruare, vt si quando Dominus talium virorum merita Beatificationis, seu Canonizationis honore in terris decorare voluerit, extent huiusmodi sanctitatis qualescunq. probationes, Apostolicæ Sedis iudicio tunc examinandæ. Contrarijs quibuscunq. non obstantibu.

Fe-

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coràm S. D. N. D. VRBANO Diuina Prouidentia Papa VIII ac Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

SAnctissimus D. N. pro debito sui Pastoralis officij corrigere volens abusus nonnullorum in statu Sedi Apostolicæ mediatè, vel immediatè subiecto existentium, qui libros à se compositos extra præfatum statum absq. vlla Ordinariorum, et Inquisitorum loci, vbi degunt, approbatione imprimendos transmittunt, statuit, et decreuit, vt in posterum nemo in statu prædicto degens, cuiusuis conditionis, gradus, ordinis, et dignitatis existat, libros de quauis materia tractantes, & vbicunq. compositos audeat aliò deferre, vel mittere imprimendos sine expressa in scriptis approbatione Illustr. & Reuer. D. Cardinalis S. D. N. Vicarij, & Magistri Sacri Palatij, si in Vrbe; si verò extra Vrbem existat, sine Ordinarij, & Inquisitoris loci illius, siue ab ijs deputatorum facultate, & licentia operi præfigenda: libros autem, quos contra præsentis Decreti tenorem imprimi contigerit, prǽter alias pœnas arbitrio Suæ Sanctitatis infligendas, absq. alia declaratione ex nunc prohibet, & pro expressè prohibitis haberi vult, & mandat. Contrarijs quibuscunq. non obstantibus, &c.

Io: Anton. Thomasius S. R. & Vniuersalis Inquisit. Not.

Sanctissimi D. N. VRBANI PP. VIII. declaratio, quòd Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium hactenus editæ, & in posterum etiam super quacunque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendat, nisi illi in edendis specialiter excipiantur.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CVm sicut accepimus S. Benedicti Cistercien. Præmonstraten. S. Antonij de Sancto Antonio Viennen. Societatis IESV, ac aliorum forsan Ordinum, Congregationum, Societatum, & institutorum regularium Professores, vigore, seu prætextu priuilegiorum, & indultorum sibi, dictisq. Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, et Institutis, ab hac Sancta Sede Apostolica, tam per viā meræ concessionis, quàm communicationis, etiam Motu proprio, et ex certa scientia, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter concessorum in Constitutionibus generalibus à Nobis, et dicta Sede hactenus editis, et

de cetero edendis se minimè comprehendi prętendant, nisi de eis specialis, specifica, indiuidua, & expressa mentio fiat.

§. 1. Nos, qui inter grauissimas, multiplicesq. Apostolatus nostri curas in eam præcipuo, ac peculiari studio iugiter incumbimus, vt extirpatis hæreticarum prauitatum erroribus Catholica Fides vbiq. gentium conseruetur, & propagetur, ambiguitates, & dubia de medio tollere, & opportunæ dispositionis ministerio prouidere volentes, vt tot, tantæq. Constitutiones Generales à Nobis, & hac sancta Sede, & præsertim ad fauorem Fidei Catholicæ, illiusq. propagationem, & Officij Sanctæ Inquisitionis contra hæreticam prauitatem editæ, & de cætero edendæ, sublatis quibuslibet exceptionibus, subterfugijs, & impedimentis ad maiorem Dei gloriam, sanctæq. Matris Ecclesiæ exaltationem debitum, vt par est, sortiantur effectum, necnon quorumcunq. priuilegiorum, gratiarum, & indultorum, dictis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, cum quibusuis clausulis, & decretis, etiam quantumlibet extraordinarijs, & cautelis quomodolibet, & ex quacunq. causa concessorum, etiam si in corpore iuris clausulá sint, tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum, nihil pœnitus omisso, & forma in eis tradita obseruata inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine.

§. 2. Quod quęuis generales Constitutiones, dispositiones, & ordinationes Apostolicæ per Nos, & quoscunq. Romanos Pontifices prędecessores nostros in concernentibus Fidem Catholicam, illiusq. propagationem, Sanctæ Inquisitionis officium præfatum, præsertim quoad ea, quę in Congregationibus Sancti Officij, & propaganda fide coram Nobis tractari solent, hactenus editæ, omnes, & singulos tàm S. Benedicti, Cistercien. Præmonstraten. S. Antonij de Sancto Antonio Vienn. & Societatis IESV præfatorum, quàm quorumcunq. aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & institutorum professores omninò comprehendant, perinde, ac si præfati, & alij quantumlibet priuilegiati in eis nominatim expressi fuissent; edendæ verò in posterum per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros, tàm in fauorem præfatæ Fidei Catholicæ, illiusq. propagationis, & Sancti Officij Inquisitionis præfati, quàm super quacunq. alia re, negotio, seù materia, Constitutiones, dispositiones, & ordinationes huiusmodi similiter omninò comprehēdat præfatos eorundem Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum professores, nisi in edendis Constitutionibus huiusmodi, specialiter, & expresse excipiantur, etiam si ipsi priuilegiati forent magis speciali not. & expressione digni, eisq. priuilegia, gratiæ, & indulta, à Sede Apostolica præfata, etiam sub quibuscunq. tenoribus, & formis, ac cum quibusuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis, etiam Motu, scientia, ac de potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter etiam contemplatione, vel ad instantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, tàm per viam meræ cōcessionis, quàm communicationis, & aliàs quomodolibet concessa respectiuè sint, quorum, seù quarum vigore, vel prætextu sint excepti, seù se minimè comprehendi prætendant in Constitutionibus generalibus, vel alij non facientibus plenam, & expressam eorum mentionem.

§. 3. Præsentes verò litteras, omniaq. & singula in eis contenta, etiam ex eo quòd Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum huiusmodi professores, vel alij quicunq. in præmissis interesse habentes, seù quomodolibet habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi, ac causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, seù aliàs iustificatæ non fuerint, vllo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intētionis nostræ, vel alio quouis etiā quātumuis substantiali defectu notati, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, aut aliud quodcunq. iuris facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari nullatenus posse, neq. sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus, pro tempore quomodolibet facien. comprehendi.

§. 4. Sed semper ab illis exceptas, semperq. validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, sicq. per quoscunq. Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarū Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæq. Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis, aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, et inane, si secus super his à quoquam, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter cōtigerit attentari, decernimus.

§. 5. Non obstan. regula nostra de iure quæsito non tollendo, ac quibusuis alijs Constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, necnon tàm S. Benedicti Cistercien. Præmonstraten. S. Antonij de Sancto Antonio Viennen. et Societatis IESV præfatorum, quàm quorumcunq. aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, et Institutorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmate alia roboratis statutis, et consuetudinibus etiam immemorabilibus, et priuilegijs, necnon præfatis, et quibusuis alijs priuilegijs, indultis, et litteris Apostolicis, etiam Mare magnum, et aliàs quomodolibet nuncupatis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, et Institutis, eorumq. Superioribus, bonis, rebus, Monasterijs, locis regularibus, et personis, sub quibuscūq. tenoribus, et formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarū derogatorijs, alisq. efficacioribus, et insolitis clausulis, et alijs decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innouatis. Quibus omnibus, et singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, et indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seù quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc seruanda foret, illorum omnium, et singulorum tenores præsentibus pro plenè, et sufficienter expressis, et ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter expressè derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscunq.

§. 6. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, et sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsen-

sentibus, si forent exhibitæ, vel ostensę, quodq. eędem pręsentes litterę, seu illarum exempla ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Laterahen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimata fuissent. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 5. Nouembris 1631. Pontificatus Nostri Anno Nono.

M.A.Maraldus.

Confirmatio Declarationis Constitutionis Clementis Papæ VIII. de Largitione munerum Regularibus vtriusq. sexus interdicta.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

NVper à Congregatione nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, coram dilecto filio nostro Antonio tituli S. Petri ad Vincula Presbytero Cardinali S. Onuphrij nuncupato, maiori Pœnitentiario, ac nostro in alma Vrbe Prouicario in spiritualibus generali, & nostro secundum carnem fratre germano, à Nobis deputato, emanauit declaratio tenoris subsequentis videlicet. Cum circa interpretationem Constitutionis fel. rec. Clementis VIII. sub dat. 13. kal. Iulij Pontificatus sui anno III. de Largitione munerum Regularibus vtriusquè sexus interdicta, nonnullæ difficultates, & ambiguitates sint exortæ; Congregatio, specialiter à Sanctiss. D.N. VRBANO Diuina Prouidentia Papa VIII. coram Eminentiss. Cardinali S. Onuphrij maiori Pœnitentiario, ac Vrbis Prouicario deputato, auctoritate sibi attributa declarauit, & declarat, munera à Religiosis vtriusq. sexus tribui posse; ex causis gratitudinis, conciliationis, beneuolentiæ, eiusq. conseruationis erga ipsam Religionem, vel Conuentum, alijsuè causis ex sui natura actum virtutis, & meriti continentibus, modestè tamen, ac discretè, & dummodo id non fiat, nisi de Superiorum localium licentia, ac etiam cum consensu maioris partis conuentus, si talis consensus de iure, vel ex constitutionibus, seu consuetudinibus cuiusq. Religionis respectiuè, in huiusmodi casibus requiratur. Consensum verò Conuentus in §. 3. eiusdem Constitutionis ad leuiore esculenta, aut poculenta, seu ad deuotionem, & religiositatem pertinentia munuscula largienda &c. requisitum, intelligi debere de consensu aliàs de iure requisito, & vbi concurrit ambitionis suspicio; qua cessante, nec in his requiri licentiam Superiorum in scriptis in §. 4. eiusdem Bullæ requisitam, sed sufficere licentiam, etiam oretenus eisdem concessam, declarat. Comessationes autem, compotationes, & conuiuia in excipiendis præsertim Benefactoribus, Protectoribus, vel Ordinarijs honorificè, & lautè, de quibus in §. 5. & 6. eiusdem Cōstitutionis, censeri tantummodo prohibita, si decentiæ status regularis aduersentur. Restitutionem vero receptorum Conuentibus faciendam, de qua in §. 7. ibidem cautum est, intelligi debere de Conuentibus, ad quos data, donata, seu

missa de iure pertinent, si id commodè fieri potest, aliàs Conuētui eiusdem Religionis viciniori loco, vbi petita fuit absolutio, restituantur. Insuper eadem facultate sibi tributa, omnes, qui hucusq. aduersus supradictæ Constitutionis Capitula hic moderata largiti fuerunt, vel receperunt, à pœnis quibuscunq. in eadem Constitutione inflictis, & incursis posse, & debere à proprijs Confessarijs absolui in foro conscientię, etiam non facta prius huiusmodi rerum donatarum, seù datarum restitutione. Quoad eos verò, qui præter modum prædictum grauiori Religionis detrimento largiendo, vel recipiendo transgressi sunt, sed ob inopiam restituere nequeunt, eadem Sanctitas concedit maiori Pœnitentiario, vt de præteritis vsq. ad diem datæ præsentium in foro conscientiæ absoluat, dispenset, & condonet, seù absolui, dispensari, & condonari mandet, prout in Domino magis expedire iudicauerit. Et nè prædictæ Clementis VIII. Constitutionis memoria dilabatur, Superiores locales cuiuscunq. Monasterij, Conuentus, Domus, ac Collegij Regularis sub pœna priuationis officij, vocisq. actiuæ, & passiuæ ipso iure incurren. efficere teneantur, vt in perpetuum singulis annis mense Ianuario, non solùm prædicta Constitutio (quam in reliquis eius partibus eadem Sanctitas, omninò obseruari iubet, & quatenus opus sit innouat, quemcūq. prætensum non vsum, aut prætensum vsum, seù prætensam consuentudinem damnando, & irritando) verùm etiam hoc decretum in aliqua publica Congregatione, vel saltem in publica mensa perlegantur. Omnibus tàm Ecclesiasticis personis etiam Regularibus, quàm Laicis cuiuscunq. sint ordinis, conditionis, gradus, ac dignitatis, etiam speciali nota dignis, & qui sub generali dispositione non comprehenderentur, prædictam Clementis Constitutionem contra præsentis decreti tenorem declarandi, vel interpretandi facultate pœnitus interdicta, super quibus Sanctissimus mandauit expediri Breue. Dat. Romæ die 15. Septemb. 1640. Qua propter vt præmissa firmiùs subsistant, & inuiolabiliter obseruentur, quantùm cum Dominò possumus, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine, declarationem præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis, tenore presentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisq. inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos, tàm iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus, illaq. inuiolabiliter ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum, obseruari, sicq. & non aliter in præmissis per quoscunq. Iudices ordinarios, & Delegotos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quosuis alios quacunq. auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquām quauis auctoritate sciēter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Non obstan. quoad ea, quæ declarationi prædictæ, & præsentibus sunt contraria, vel diuersa, Constitutione fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri prędicti, ac omnibus illis, quæ idem Clemens in Constitutione huiusmodi voluit non obstare, cæterisq; contrarijs quibuscunq. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 16. Octobr. 1640. Pontificatus nostri Anno decimo octauo.

M. A. Maraldus.

CLEMENS EPISCOPVS,

Seruus Seruorum Dei,

Ad perpetuam rei memoriam.

RElligiosæ Congregationes, ab insigni sanctitate viris Spiritus sancti afflatu institutæ, tantas Ecclesiæ Dei vtilitates omni tempore attulerunt, vt ad eas conseruandas, & instaurandas Romani Pontifices Prædecessores nostri, magnã iure optimo diligentiam semper adhibuerint. Nam cum ea sit rerum humanarum conditio, & natura; vt etiam, quæ optimè fundata, & constituta sunt, partim hominum imbecillitate, & ad malum procliuitate, partim Dęmonis astutia, paulatim deficiant, ac nisi cura peruigili sustententur, in deterius prolabantur; Idcirco Summorum Pontificum vigilantia, magnopere laborauit, vt Regularium Ordinum disciplina, aut labefactata in pristinum restitueretur, aut salutaribus Constitutionibus communita, integra, atq. incolumis permaneret. Quorum Nos vestigijs pro eodem Officij munere insistere, & Pastoralem illorum sollicitudinem (quantum possumus) diuina adiutrice gratia, cupimus imitari. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus religiosæ vitæ professoribus, ex Christi patrimonio, quibusuis hominibus quauis ex causa sæpè tribuuntur, grauia incommoda, & mala, etiam boni specie existant, præcauere studentes, hac nostra perpetuò valitura Constitutione vniuersis, & singulis cuiuscunq. Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apostolico possidentium, vel non possidentium, seù cuiusuis Congregationis, Societatis, & instituti (non tamen Militiæ) Regularibus personis vtriuslibet sexus omnem, & quamcunq. largitionem, & missionem munerum, pęnitus interdicimus. Sub qua prohibitione comprehendi volumus omnia, & singula Capitula, Conuentus, & Congregationes, tàm singulorum Conuentuum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Præceptoriarum, domorum, & locorum; quàm Prouincialia, aüt Generalia cuiuslibet Prouincię, siue vniuersi Ordinis, Societatis, aut instituti: eorumq. vel earum Camerarios, Commissarios, & quoscunq. Officiales, & singulares personas: ipsos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum huiusmodi Superiores quascunq. dignitates obtinentes, etiam Generales, & Prouinciales, Magistros, Ministros, & quocunq. nomine Præfectos, necnon Conuẽtuum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Præceptoriarum, domorũ, & locorum quorumcunq. Abbates, Priores, Præpositos, Præceptores, etiam maiores Guardianos, Ministros, Rectores, atq. Abbatissas, Priorissas, & alio quouis titulo Præsidentes, tam ipsis Regularibus, quàm locorum Ordinarijs, seù quibusuis Superioribus subiectas vtriuslibet sexus ad vitam, vel ad tempus deputatos: adeò, vt nemo vnquam eorum, vel earum directè, vel indirectè palàm, vel occultè, tàm communi, quàm particulari, & proprio nomine, etiam sub quouis Statuti, vel Consuetudinis, seù veriùs corruptelæ, aut alio prætextu, vel quacunq; causa nisi in Generali Capitulo, aut alia Generali Congregat. re maturè discussa vnanimi cõsensu omnium; Superiorumq. permissu causa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Id autem ità absolutè, & generatim vetitum intelligatur, vt neq. omnino fas sit quicquam donare, tam ex fructibus, redditibus, & prouentibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, siue eleemosynis, aut subsidijs certis, vel incertis, ordinarijs, seu extraordinarijs, mensæ, seu massæ communis, vel cuiusuis Fabricæ, & Sacristiæ, quorum bona communiter, vt præfertur, administrantur, seu quæ rationibus reddendis sunt obnoxia, quàm ex pecunijs, etiam quæ à singulis quouis modo acquisitæ in commune conferendæ omnino sunt. Nec si per viam voluntariæ contributionis in commune congerantur. Nec si forsan priuatim, & nominatim cuilibet Religioso à suis Superioribus, vel à proprijs affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut beneuolis, vel à pijs Christifidelibus, etiam eleemosynæ, aut charitatis, & illius propriæ personæ intuitu attributæ, seù quoquomodo per quemlibet Religiosum suo Monasterio, Domui, aut loco acquisitæ, eiq. vt ad libitum de eis disponat, per Superiores concessæ fuerint; præterquam leuiora esculenta, aut poculenta, seù ad deuotionem, vel Religionem pertinentia munuscula communi tantùm, nunquam verò particulari nomine (vbi Superiori de consensu Conuentus videbitur) tradenda.

Sed & huiusmodi missiones munerum ipsis Religiosis vtriuslibet sexus non solùm per se, verùm etiam per alios, tàm directè, quàm indirectè prohibitas, declaramus.

Neq. verò quispiam ab hac generali prohibitione se excusare valeat etiam si munera miserit, cuius personæ Laicæ, vel Ecclesiasticæ cuiuscunq. status, gradus, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quauis non solum mundana, & Ducali, Regia, Imperiali, verum etiam Ecclesiastica, & Pontificali, aut alia maiori, et ex S.R.E. Cardinalatus dignitate fulgenti, etiam proprio loci Ordinario, etiam ex causa, & occasione benedictionis, vel susceptionis habitus Regularis, tonsuræ, aut professionis Monialium, tàm sibi subditarum, quàm non subditarum, aut ipsi etiam proprio Ordinis, vel Congregationis Protectori, Viceprotectori, Generali, vel Prouinciali, aut cuiusuis Monasterij, Prioratus, Domus, aut cuiuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocunq. officio, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuicunq. etiam simplici, & particulari Religioso. Itaut inter ipsos quoq. Religiosos (ne praua ambitione impulsi pro consequendis in sua Religione gradibus, & dignitatibus alter alterius gratiam, aut beneuolentiam aucupetur) quæcunq. largitio, aut donatio munerum (nisi rerum minimarum, de licentia expressa & in scriptis Superiorum) sit pœnitus interdicta.

Insuper prohibemus, ne vnquam eisdem Regularibus liceat vllas pecunias quoquomodo erogare in alicuius etiam Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorem, etiam occasione trāsitus, vel primi ingressus, aut ad Beneficiorū acceptorum memoriam, gratiq. animi testificationem, seu pro prædictis personis quauis auctoritate, vel dignitate fungentibus honorificè, lautè, & opinatè excipiendis, seu pro quibusuis conuiuijs eisdem, aut cuius alteri quacunq. occasione, vel causa exibendis, vel pro commessationibus, aut compotationibus quibusuis personis, tam eiusdem Ordinis, Congregationis, Monasterij, domus, aut loci, quàm extraneis largiendis, aut pro exibendis spectaculis, etiam pijs intra Ecclesias, Monasteria, domos sacras, seu pias, vel extra eas, in quibusuis publicis, aut priuatis sacris, aut profanis locis, etiam vbi Sanctorum, & Sanctarum

vita,aut res piè gestæ,etiam in memoriam Passionis Dominicæ populis spectandæ proponuntur,aut aliàs in prædictis,siue in quibusuis rebus superuacaneis ad pompam,& ostentationem,aut ad oblectationem,vel paucorum lucrum, & priuata commoda quomodolibet pertinentibus, Nisi re ipsa pro diuino cultu, & veris Christi pauperum indigentijs, seruato in hoc charitatis ordine, & habita necessitatis ratione de consilio, & consensu Superiorum subleuandis; aut aliàs in rebus licitis, & per Capitulum Generale, aut Prouinciale non prohibitis, vel Taxam ibi forsan præscriptam non excedentibus,sumptus huiusmodi fiant.

Declarantes tamen per hæc laudabilem,& Apostolica doctrina, sacrisq. Canonibus commẽdatam hospitalitatem præsertim erga pauperes,& peregrinos, nequaquam imminui,aut prohiberi. Quinimo si qui redditus ad id,vel ex fundatione,vel ex institutis, statutis, aut consuetudinibus aliquorum Monasteriorum,Ordinum,aut regularium huiusmodi locorum, aut ex testatorum, vel donantium voluntatibus,siuè aliàs applicati,aut donati sunt, eos omnino (vt decet) integrè in vsus pios hospitalitatis huiusmodi erogandos esse;& præsertim in Monasterijs,seu locis desertis,& ab laicorum ædibus longius remotis, vbi tamen pauperum,& verè egenorum ratio in primis habeatur.

Si quos verò ditiores occasione transitus, siue aliàs ex deuotionis, aut necessitatis causa eò diuertere contigerit, eos sanè deceret Refectorio communi cũ Religiosis,mensaq.& ferculis communibus,nequaquam à cæteris distinctis cõtentos esse. Verùm omnino ipsi regulares in hospitibus huiusmodi potentioribus excipiendis ita se gerant,vt in eis frugalitas, & paupertas religiosa prorsus eluceat.

Pari etiam ratione districtè inhibemus,ne quispiam ex prędictis Laicus aliàs, quam vt superius dictum est,vel Clericus sæcularis, vel regularis quocunq. honore,præeminentia, nobilitate, aut excellentia etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate præditus etiam Protector,Viceprotector,loci Ordinarius,Pręlatus Generalis,Prouincialis,aut Monasterij,Domus,vel loci cuiuslibet superior,eorumuè affines,propinqui,familiares, aut Ministri vtriuslibet sexus, quicquam contra hanc superius expressam prohibitionem recipiant.

Quod si,vel ab aliquo particulari Religioso, vel à superiore quopiam Generali,Prouinciali,aut alio quocunq. officio fungente, aut à Conuentu, Capitulo, vel Congergatione, siue ab vniuerso Ordine, & Religione quicquam receperint;id quod acceperint suum non faciant. Verùm ipso facto absq. aliqua monitione Iudicis,decreto,sententia, aut declaratione, ad illius restitutionem omnino in vtroq. foro teneantur:adeo vt restitutione ipsa realiter non facta, neque etiam in foro conscientiæ absolui possint.

Hanc autem restitutionem fieri volumus non priuatim ei Religioso, qui donauit,sed ei Monasterio,Domui,vel alteri loco de cuius bonis facta est largitio; vel si non de eius bonis donatum est, in quo idem Religiosus donans Professionem emisit; vel si nomine totius Capituli, Conuentus, aut Congregationis, vel vniuersi Ordinis,seu Religionis donatio facta extiterit,pariter communi mensę aut massę,cuius nomine donatum fuerit,accepta munera restituantur,ita vt nec qui donauit,nec Conuentus,Capitulum,Congregatio,Ordo,aut Religio,cui restitutio facienda,est illam remittere, & iterum condonare, aut recipientem ab

ob-

obligatione restituendi eximere, vel vt in Pauperes eroget concedere, quoquomodo possit.

Quod si quis ex supradictis Regularibus vtriuslibet sexus cuiusc unq. gradus, ordinis, dignitatis, ac vbi ibet locorum existentibus coniunctim, cum ceteris, seu diuisim nostrarum huiusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, iussionum, decretorum, mandatorum transgressor fuerit, statuimus, vt omnibus, & singulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officijs eo ipso priuatus, ac ad illa, & alia similia, vel dissimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuò, & incapax, ac perpetua infamia, & ignominia notatus existat. Et præterea priuationem vocis actiuæ, & passiuę absq. vllo Superioris decreto, aut ministerio, ipso facto incurrat: necnon, vltra huiusmodi pœnas, etiam tanquam contra furti, & simoniæ criminum reum, tàm per viam denũciationis, accusationis, aut querelæ, quàm etiam ex officio procedi, & inquiri, condignisq. supplicijs affici debeat.

Pœnis alijs à iure statutis, ac per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria cuiusuis Ordinis, Congregationis, Monasterij, Domus, aut loci, Statuta, vel Consuetudines contra personas aliquid præmissorum committentes, forsan decretis, & inflictis, nihilominus in suo robore permansuris.

Quo circa vniuersis, & singulis modernis, & pro tempore existentibus locorum Ordinarijs, eorumq. Vicarijs, & Officialibus, necnon quorumcunq. Ordinũ, Prioratuum, Monasteriorum, & Domorum Superioribus, etiam Generalibus, seù Prouincialibus, cæterisq. ad quos spectat, per Apostolica scripta mandamus; quatenus ipsi, & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curẽt omni studio, diligentia, auctoritate, & vigilantia, præsentem Constitutionem firmiter, & inuiolatè obseruari, & contra inobedientes, vel transgressores condignis pœnis animaduerti. Eosdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles per opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, inuocato etiam ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachij sæcularis.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis dictorumq. Monasteriorum, Prioratuum, Domorum, Locorum, necnon Ordinum, Cõgregationum, Collegiorum, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, Statutis, & Consuetudinibus: Priuilegijs quoq. Indultis, & Literis Apostolicis quorumcunq. tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel ad verbum non inserta, effectus præsentis nostræ Constitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus, quorũcunq. totis tenoribus habẽda sit in nostris literis mentio specialis. Quæ omnia quatenus præmissis in aliquo aduersentur, prorsus tollimus, & abrogamus, cæterisq. contrarijs quibuscunq.

Volumus autem, vt præsentes literę in Valuis S. Io. Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & in Acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimissis. Quodq. earum exempla, seù illorum compendia in libris quorumcunq. Statutorum prædictorum Monasteriorum, Prioratuum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quoad Moniales in vernaculum, & vulgarem cuiusq. Regionis sermonem versa) & à loci Ordinario, qui id quamprimum fieri curet, subscripta, inserantur; & saltem quo-

tannis in Capitulis,siue Congregationibus cuiusq.earum alta,& intelligibili voce legātur.Et nihilominus post sexaginta dies à die publicationis(vt præfertur) in Rom.Curia facienda,vnumquemq.citra montes,vltra montes verò post quatuor menses,perinde arctent,& afficiant,ac si cuiq.personaliter intimatæ,& per eos iuratæ fuissent.

Quodq.earum trāsumptis etiam impressis,manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbiq. adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus,si essent exhibitæ,vel ostensæ.Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, statuti,mandati,sublationis,abrogationis,& voluntatis infringere,vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei,ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum.Dat. Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, 1594. 13.kal.Iulij Pontificatus Nostri anno III.

L.Card.Prodat.

M. Vestrius Barbianus.

A. de Alexijs.

Registrata apud Marcellum Secretarium.

Decreta Sacræ Congregationis Concilij, S.D.N.VRBANI Diuina Prouidentia Papæ VIII. authoritate edita.

De celebratione Missarum.

CVm sæpè contingat, in quibusdam Ecclesijs tàm magnum Missarum celebrandarum numerum ex varijs defunctorum relictis, aut piorum eleemosynis impositum esse, vt illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri, & tamen noua onera Missarum in dies suscipiantur:indeq.fiat,vt depereant piæ testantium voluntates;obstricta benefactoribus fides violetur; defunctorum animæ suffragijs priuentur;Ecclesijs debitus subtrahatur cultus, ac Christifideles graui scandalo affecti, plerunq.à similibus charitatis operibus retrahantur. Cunq.his malis maximum inter cætera fomentum præbeat,aut quod ij qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas breui ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri,aut quod Ecclesijs, forte pecuniarum absumpta,plerunq.nuda remaneant onera Missarum absq.vllo emolumēto; aut quod eleemosyna pro illis celebrandis sit adeò tenuis, vt non facilè inueniantur, qui velint huic se muneri subijcere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterij adeo exigui,vt Sacerdotes pro necessaria sua substentatione nouis se oneribus obstringere compellantur: SACRA CONGREGATIO CARDIN. CONCILII TRID. INTERPRETVM animaduertens,facturam se rem Deo gratissimā, charitatiq:ac Iustitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat,hunc terrimum abusum è Christiana Republica conuellere, atq. eradicare; Sanctissimi

D.N.

D.N.VRBANI Diuina Prouidentia PP. VIII. authoritate sibi specialiter attributa, infrascripta decreta edidit.

Ac primò districtè prohibet, atq. interdicit, nè Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquo modo reducant onera vlla Missarum celebrandarum, aut post idem Conciliũ imposita, aut in limine fundationis: sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur; quæ re diligẽter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur: alioquin reductiones, moderationes, & commutationes huiusmodi, si quas contra huius prohibitionis formã fieri contigerit, omninò nullas, atq. inanes decernit.

Deindè vbi pro pluribus Missis, etiam eiusdem qualitatis, celebrandis plura stipendia, quantumcunq. incongrua, & exigua, siue ab vna, siue à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesijs, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Monasterijs, Conuentibus, Congregationibus, Domibus, ac locis pijs quibuscunq. tàm secularibus, quàm regularibus, SACRA CONGREGATIO sub obtestatione Diuini Iudicij mandat, ac precipit, vt absolutè tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleęmosynæ præscriptæ fuerint; itaut alioquin ij, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant, quinimò grauiter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id verò, vt deinceps obseruetur exactius, SACRA CONGREGATIO eadem auctoritate reuocat priuilegia, & indulta omnia quibusuis personis, Ecclesijs, ac locis pijs, tàm sæcularibus, quàm regularibus, cuiuscunque Ordinis, Congregationis, & Instituti, quacunq. ob causam concessa, quibus indulgetur, vt certarum Missarum, vel Anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurimum Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ecclesia remouere volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleęmosyna, ne eamdem Missàm alteri, parte eiusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Præterea, ne in Ecclesijs, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacedotes in eis, vt par est, adimplendis eò tepidiores, ac segniores reddantur, quòd onera huiusmodi cum nulla, aut parua sint vtilitate coniuncta; statuit, atq. decernit, vt pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesijs, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasterijs, Conuentibus, ac locis omnibus sęcularibus, quàm regularibus, atq. illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum, ab ijs, ad quos pertinet (sub pœna Interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda) à die realis acquisitionis statim deponi debeant penès ædem Sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, seu illorum pretium quamprimũ inuestiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressa, & indiuidua mentione oneris, quod illis annexum reperitur: ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolica deinceps alienari contigerit, eorundem pretium sub eadem pęna, vt supra, deponi, atq. in alijs bonis stabilibus itidem fructiferis cum eisdem oneris repetitione, atq. annexione conuerti debeat.

Ad hæc SACRA CONGREGATIO quibusuis Capitulis, Collegijs, Socie-

cietatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum locorum, tam sæcularium, quàm regularium Superioribus, vel alijs, ad quos pertinet, districtè prohibet, ne in posterũ onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum; sæculares quidem sine Episcopi, vel eius generalis Vicarij, Regulares verò sine Generalis, vel Prouincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis cõcedenda: alioquin sęcularis, qui huius prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis verò pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia de cętero obtinenda, vocisq; actiuæ, ac passiuæ, absque alia declaratione incurrat; eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum ijdẽ accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, vt noua quoque onera suscipere valeant; alioquin omninò abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam spontè oblatis in futurum recipiendis, & capsulas auferãt ab Ecclesijs cum inscriptione illa (Eleemosyna pro Missis) vel alia simili, sub ijsdem pœnis ipso facto incurrendis; ne fideles hac ratione frustrentur. Episcopus verò, seu eius Vicarius, aut Generalis, vel Prouincialis, vbi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligẽter inquirãt de singulis Missarum celebrandarum obligationibus, cuiq; Ecclesiæ, Monasterio, aut loco pio incumbentibus; nec antea assensum huiusmodi, aut licentiam præbeant, quam eis legitimè constiterit, illius Sacerdotes, tàm nouo oneri suscipiendo, quàm antiquis iam susceptis satisfacere posse, præcipuamq; rationem habeant, vt redditus, qui Ecclesijs, & locis pijs relinquuntur. omninò respondeant oneribus adiũctis, secundum morem cuiusque Ciuitatis, vel Prouinciæ: intelligantque si in re tanti momenti desides, aut neglig̃etes fuerint; in nouissimo die se huius prætermissi muneris rationem esse reddituros.

Postremò ILLVSTRISS. PATRES, non sine graui animi dolore intelligẽtes, mala ferè omnia, quæ regularem disciplinam euertũt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fouent in oneribus Missarum supra vires suscipiẽdis, veluti ex infecta radice pullulare ex maiori Regularium numero, quam ferãt redditus, & eleęmosynæ cuiusque Monasterij; inhærentes Summorum Pontificum, ac Sacri Tridentini Concilij decretis hac de re editis, Sanctissimi Domini Nostri authoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicarijs, & quibuscunque alijs Superioribus Monasteriorum, Conuentuum, ac Domorum Regularium bona immobilia possidentium, vel non possidentium, cuiuscunque Ordinis, Congregationis, & Instituti existentium intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium; vt singuli, ad quos pertinet, in qualibet Prouincia, adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordinis, vel Cõgregationis probatioribus, & rerum vsu peritioribus, bona immobilia, census, redditus, & prouentus omnes, consuetas item eleemosynas, & obuẽtiones, tàm communes Monasteriorum, Conuentuum, & Domorum eiusdem Prouinciæ, quam etiam singularibus personis Religiosis assignatas, seu præmissas, in communem vsum deinceps conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habita ratione, diligenter, & maturè recognoscant, ijs omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes, grãdines, sterilitates, aliaué cuiuslibet generis onera cõsueuerunt

uerunt absorbere; eaq; omnia scripto fideliter exarata, idem Superior cuius interest, in proximo Capitulo, seù Congregatione generali, vel prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipsomet Capitulo, seù Congregatione diligendis, proponat; qui, computatis huiusmodi redditibus, eleemosynis, & obuentionibus vniuersis, & oneribus, vt supra, detractis, sedulò examinent, quot religiosi homines (cõnumeratis etiam laicis, alijsque necessarijs seruientibus) in vnoquoque Monasterio, Conuentu, & Domo regulari iuxta regionis, & proprij Instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeãt sustentari. Tum eorumdem bonorum, reddituum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant, vt in illo diligenter omnibus discussis: cuiusque familiæ Monasterij, Conuentus, ac Domus regularis in singula quaq; Prouincia certus earum tantum personarum numerus, Patrum capitulariũ voto, præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obuẽtionibus, vt superius, sufficienter ali possint. Ne vero Superiores, qui id præstare debent, seriùs, aut remissiùs, quam par est, suo muneri satisfaciant, mandat SACR. CONGREGATIO, vt intra annum, post proximum Capitulum generale, vel prouinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redactam ad Sacram ipsam Congregationem Cõcilij singuli mittant; numerumque familiæ, singulorumque Conuentuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi regularium, Capituli, seu Cõgregationis generalis, vel prouincialis sententia, & auctoritate præfinitum, iidem Superiores, tàm Generales, & Prouinciales omnes, quã locales perpetuò seruare omninò teneãtur; nec possint illum quoquo modo augere, etiam prætextu augmẽti redituũ, absque Sacræ ipsius Congregationis licentia. Superiores autem huiusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, vt supra, præscriptum quouis modo augere præsumpserint, priuationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisque actiuæ, ac passiuæ, & ad omnia suæ Religionis officia; & gradus inhabilitatis perpetuam pęnam eo ipso incurrere, atque aliis etiam grauioribus à Sede Apostolica infligendis pœnis Sacra Congregatio subiacere voluit, & declarauit.

Deinceps verò Monasterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium, nullibi recipiatur, nisi præter alia ad id requisita, in singulis eiusmodi locis duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & cõsuetis eleemosynis, detractis omnibus, vt supra, detrahendis, competenter sustentari valeãt, ad præscriptum decreti fel. rec. Greg. XV. hac de re editi. Alioquin Monasteria, & loca huiusmodi post hac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, vt supra, sustentari, atque inhabitare nõ poterunt, & actũ non inhabitauerint, Ordinarii loci visitationi, correctioni, atq; omnimodæ iurisdictioni subiecta esse intelligantur.

Porrò, ne vllo vnquam tempore hæc in obliuionem, seu desuetudinẽ habeãt, Superiores locales cuiusq; Monasterii, Conuentus, ac Domus Regularis curare, atque efficere teneantur sub pena priuationis officii, vocisq; actiuæ, & passiuę ipso facto incurrenda, vt in perpetuum, sexto quoque mense, idest feria secũda post primam Dominicam aduentus, & feria sexta post Octauam Corporis Christi præsentes ordinationes in publica mensa perlegantur. Omnibus tàm

Eccle-

Ecclesiasticis personis,cuiuscunq. sint ordinis,conditionis,& gradus,quàm laicis quocunq. honore,ac potestate præditis,præsentia Decreta declarandi,vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Non obstantibus(quoad suprascripta omnia,& singula in præsentibus Decretis contenta (constitutionibus , & Ordinationibus Apost. in fauorem quarumcunq.personarum,atq.Ordinum, tàm Mendicantium,quàm non Mendicantiū , Militiarum,etiam S.Ioannis Hierosolymitani,Congregationum,Societatum,ac cuiuslibet alterius Instituti,etiam necessario , & indiuiduo exprimendi, Ecclesiarum,Monasteriorum,Conuentuum,Collegiorum,Capitulorum, Hospitaliū , Confraternitatum,& aliorum quorumcunq.tàm sæcularium, quàm regularium locorum;necnon illorum,etiam iuramento,confirmatione Apostolica , vel quauis firmitate alia roboratis statutis,& cō suetudinibus,etiam immemorabilibus; priuilegijs quoq.indultis,& litteris Apostolicis,etiam Marimagno,seu Bulla aurea,aut alias nuncupatis,sub quibuscunq.tenoribus,& formis,ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisq. efficacioribus, & insolitis clausulis , necnon irritantibus decretis : etiam Motu proprio, & ex certa scientia , ac de Apostolicæ potestatis plenitudine,aut alias quomodolibet , etiam per viam cōmunicationis,seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis , & innouatis;etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis , eorumq. totis tenoribus,& formis specialis,& indiuidua,ac de verbo ad verbū (non autem per clausulas generales(mentio , seu quæuis alia expressio habenda , aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset,tenores huiusmodi,ac si de verbo ad verbum,nihil penitus omisso,& forma in illis tradita obseruata,inserti forent,presentibus pro expressis habens,quibus quoad ea , quæ præsentibus aduersantur (illis alias in suo robore permansuris) Sacra Congregatio Sanctitatis Suæ auctoritate specialiter,& expresè derogat,cæterisq.contrarijs quibuscunq.

Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit ; voluit eadem SACRA CONGREGATIO , vt præsentes Ordinationes in valuis Basilicarum S.Ioannis Lateranensis,& Principis Apostolorum de Vrbe,ac in acie Campi Floræ,vt moris est,affixæ,omnes,ad quos pertinent,ita arctent,& afficiant,ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent. Vtque earumdem præsentium transumptis , etiam impressis , manu alicuius Notarij publici subscriptis , & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis , eadem prorsus fides adhibeatur,quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ,vel ostensæ.Datum Romæ,die 21.Iunij 1625.

Cosm.Cardinalis de Torres

Locus† sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr.Sec.

De-

Declarationes aliquot Sacræ Congregationis Concilij S. D. N. Vrbani Papæ VIII. authoritate editæ, super Decretis eiusdem Congregationis.

De celebratione Missarum.

SVper primo Sacræ Congregationis Decreto, de celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel alias quoquomodo, reducant onera vlla Missarum celebrandarũ, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid si legatum sit ita tenuè, vt non sit, qui velit onus illi iniunctum subire; & si recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris totum, aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessarijs?

Et quid, si permittatur Episcopo in fundatione, vt possit huiusmodi onera moderari?

Secundò, super secundo eiusdem Congregationis decreto, quo cauetur, vt celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleęmosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur: an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, an cum Ordinarius præscripserit eleęmosynam congruam iuxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus cogruo, teneantur Missas illis ab offerente præscriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione beneficij, seu capellæ, legati, aut salarij, possint etiam manualem eleęmosynam pro Missis votiuis, aut defunctorum recipere, & vnico Missæ sacrificio vtrique oneri satisfacere?

Quinto, posito, quod testator relinquat, vt celebrentur pro eius anima centum Missæ, absq. vlla præscriptione eleęmosynæ.

Quæritur, an liberum sit hæredibus, eleęmosynam sibi benè visam præscribere; an verò eadem eleęmosyna præscribenda sit ab Ordinario.

Sexto, super tertio Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio reuocat Priuilegia, quibus indulgetur, vt certarum Missarum, vel anniuersariorũ celebratione, aut aliquibus collectis; seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Queritur, an verba in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post Priuilegium?

Septimò, super Quarto eiusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleęmosyna, ne eandem Missam alteri, parte eiusdem eleęmosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, an permittendum sit administratoribus Ecclesiarum, vt retineant aliquam eleęmosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium inseruientium, paramentorum, luminum, vini, hostiæ, & similium?

Octauò, An hoc decretum habeat locum in beneficijs, quæ conferuntur in titulum, idest, An Rector Beneficij, qui potest per alium celebrare, teneatur Sa-

De-

cerdoti celebranti dare stipendium ad rationem redditum Beneficij ?

Decimo, An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna maior solita pro celebratione Missæ, debeant dare eamdem integram eleemosynam ijs, quibus Missas celebrandas committunt: An verò satis sit, vt dent celebrantibus eleemosynam consuetam ?

Vndecimo, super quinto eiusdem Congregationis decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba (eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis) ita demum ijdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, vt noua quoque onera obire valeant, Alioquin omninò abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam spontè oblatis, in futurum recipiendis, & capsulas auferant, &c.

Quæritur, An hoc decretum prohibeat absolutè, quo minus accipiant nouas eleemosynas ij, qui acceptis non satisfecerunt, & quid si congruo tempore possint omnibus satisfacere ?

Duodecimo, quid si offerens eleemosynas audito impedimento, consentiat, vt Sacerdos Missam celebret cum primum poterit ?

Decimotertio, An pena interdicti, & aliæ appositæ in eodem decreto afficiāt, tàm eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quàm eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesijs, vt ibidem præcipitur.

Decimoquarto, an in hoc decreto comprehendantur illæ capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesijs in die commemorationis omnium Sanctorum, & vulgo dicuntur (*casse de Morti* ?)

Decimoquinto, An administratores Ecclesiæ magnę deuotionis, & concursus possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si ijsdem Missis non nisi post longum tempus satisfacere valeant, ne alias cultus Ecclesiæ, & deuotio, ac concursus fidelium, vt aiunt, minuantur.

Decimosexto, quia prohibitio dicti decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Collegijs, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus; & singulis Ecclesiarum, & Piorum locorum, tàm secularium, quàm regularium, superioribus, de quibus fit expressa mentio: non autem priuatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (& alijs, ad quos pertinet) supplicatur pro opportuna declaratione.

Decimoseptimo, super septimo eiusdem Sacræ Congregationis decreto, quo cauetur, vt in singulis Monasterijs Religiosorum prefigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut eleemosynis commodè possit sustentari.

Quæritur, An vbi hæc præfixio facta iam fuit in vim similis decreti san. mem. Pauli V. absq. tamen computatione reddituum cuiusq. Religiosi, sit denuò facienda, nec ne ?

Decimo octauo, An Nouitij, ad habitum Regularem admissi, possint admitti ad professionem in Monasterijs, in quibus, habita, vt supra, præfixione numeri, commodè ali non possunt ?

Decimonono, super vltimo, quo cauetur, vt nullibi recipiantur conuentus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem Fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita vt alioquin subsint iurisdictioni ordinariæ.

Quæ-

Quęritur,an hoc decretum,quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum,comprehendat eas religiones,quæ non consueuerunt onera Missarũ recipere,vt sunt Religiones Capuccinorum,ac Societatis IESV.

Vltimò, An idem Decretum,vbi disponit(vt nullibi recipiantur Monasteria nisi,&c.)habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum Decretum proximè antecedens;an verò etiam extra Italiam?

SACRA CONGREGATIO CARDINALIVM Concilij Tridentini Interpretum,auctoritate sibi à Sanctiss.D.N.attributa,Ad singula dubia superius proposita ad hunc modum respondit,videlicet.

Ad primum,etsi legatum sit adeo tenue,nihilominus, pro reductione oneris, vt supra,impositi ab ijs,ad quos pertinet,Sedem Apostolicam esse adeundam; quæ absq.vlla impensa id statuet,quod magis in Domino è re esse iudicauerit. Verumtamen si in ipsa beneficij erectione expresè cautum fuerit, vt liceat Episcopo iniunctum onus reducere,ac moderari;legem hanc fundationis,quàm decreta hac de re edita non sustulerunt,esse validam,& obseruandam.

Ad Secundum, esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui eleęmosynam tribuit, non autem ab Ordinario. Quod si tribuens eleęmosynam numerum Missarum celebrandarum non præscripserit; tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundum morem suæ Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad Tertium,teneri.

Ad quartum,Sacerdotes quibus diebus tenentur Missas celebrare ratione beneficij,seu capellæ,legati,aut salarij, si eleęmosynas pro alijs etiam Missis celebrandis susceperint,non posse eadem Missa vtriq.obligationi satisfacere.

Ad Quintum,censuit,vbi nullam certam eleęmosynam testator relinquit,esse ab Episcopo præscribendam eleęmosynam congruam,quæ respõdeat oneribus Missarum celebrandarum, secundum morem Ciuitatis, vel Prouinciæ.

Ad Sextum,Ita esse intelligenda.

Ad Septimum,respondit,permittendum non esse,vt Ecclesiæ,ac loca pia,seu illorum administratores, ex eleęmosynis Missarum celebrandarum vllam, vtcunq.minimam,portionem retineant ratione expensarum,quas subeunt in Missarum celebratione; nisi cum Ecclesiæ, & loca ipsa alios non habent redditus, quos in vsum earundem expensarum erogare licitè possint: & tunc, quam portionem retinebunt,nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ sacrificio necessario sunt subeũdæ,& nihilominus eo etiã casu curandum esse,vt ex pecunijs,quæ supersunt (expensis, vt supra deductis) absolutè tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus eleęmosynas.

Ad Octauum,non habere locum;sed satis esse,vt Rector beneficij,qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleęmosynam congruam secundum morem Ciuitatis, vel Prouinciæ: nisi in fundatione ipsius beneficij aliud cautum fuerit.

Ad Decimum,debere absolutè integram eleęmosynam tribuere Sacerdoti celebranti,nec vllam illius partem sibi retinere posse.

Ad Vndecimum,respondit,non prohibere absolutè: Ac propterea,etsi oneribus iam susceptis non satisfecerint; posse tamen noua etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodo infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad Duódecim,quamuis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant: si tamen tribuens eleęmosynam pro aliarum Missarum celebratione id sciat,& consentiat; vt illæ tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit: decretum non prohibere, quo minus eo casu eleęmosyna accipiatur pro ijsdem Missis iuxta benefactoris consensum celebrandis.

Ad Decimumtertiū,has pœnas non habere locum,nisi in suscipientibus onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel eius generalis Vicarij,aut Generalis,vel Prouincialis.

Ad Decimum quartum,Comprehendi.

Ad Decimum quintum, Non posse,nisi de consensu eorum,qui eleęmosynas tribuunt,vt supra in responsione ad duodecimum.

Ad Decimum sextum,comprehendi etiam priuatos Sacerdotes.

Ad decimum septimum, numeri præfixionem esse iterum faciendam seruata forma vltimi decreti,hac de re editi.

Ad Decimum octauum, esse admittendos ad professionem, si alias habiles existant;ac deinde in aliquo alio Monasterio eiusdem Religionis esse collocandos,vbi commodè ali possint.

Ad Decimum nonum,Censuit comprehendere.

Ad Vltimum,habere locum etiam extra Italiam.

Cosm.Cardinalis de Torres

Locus † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Sec.

De Officij Diuini,& Missarum celebratione.

DECRETVM SACRAE CONGREGATION. RITVVM vbique obseruandum.

SAcra Rituum Congregatio, ad tollendos abusus, qui varijs in locis irrepserunt re maturè discussa,censuit,& decreuit.

Primo,Non potuisse,nec posse locorum Ordinarios, tàm seculares, quàm regulares,addere Kalendarijs etiam proprijs Sanctorum officia,nisi ea dumtaxat, quæ Breuiarij Romani Rubricis, vel Sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur.

Insuper vetuit,& prohibuit,celebrari per totam Ciuitatem, vel Diœcesim, etiam de cuiusq. Ordinarij auctoritate,Missam, vel Festum cum Officio de Sancto, eò quòd in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, aut aliqua Reli-

quia: sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia Titulari, seu vbi asseruatur insignis Reliquia,& non alibi.

Insignes autem Reliquias declarauit esse Corpus, Caput, Brachium, Crus, aut illam partem Corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, & non parua,& legitimè ab Ordinarijs approbata.

Missas item, quæ circumferuntur, à Sacra Congregatione non approbatas, Sancti Gregorij pro viuis,& defunctis XV. Auxiliatorum,& de Patre ęterno,& quascunq.alias; exceptis ijs,quæ sunt permissæ Regularibus tantum;veluti Rosarij,Sanctæ Mariæ de Carmelo, & alias, sicut etiam Officia ab eadem non approbata,prohibuit,reiecit omnino,& damnauit respectiuè,& pro prohibitis, & damnatis haberi voluit.

Quæ omnia decreuit, statuit, & mandauit sub pœnis contentis in Bullis Pij V.initio Breuiarij, & Missalis positis, quod scilicet non satisfaciant muneri recitandi Diuini Officij. Quo verò ad vtentes supradictis Missis, sub alijs pœnis contentis in Indice Librorum prohibitorum, ex Decreto Sacr. Conc. Trident. edito.

Et ne præmissorum ignorantia vllo vnquam tempore possit ab aliquo prætendi,neq.obliuio possit irrepere: Eadem Sacra Congregatio voluit, & mandauit, Decreta huiusmodi affigi in Sacristijs omnium Ecclesiarum, tàm secularium,quàm regularium, etiam Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, & aliarum quarumcunq. in eisque perpetuò affixa asseruari.

Facta demum relatione horum Decretorum Sanctissimo D.N.Vrbano Papę VIII.Idem Sanctissimus ea laudauit,approbauit,atq.ab omnibus vbiq.sub prędictis pœnis seruari præcepit.

In quorum fidem manu,& sigillo Illustr.& Reuer.D.Cardinalis Deti præsens decretum signatum,& munitum fuit.Die 8 Aprilis 1628.

IO. BAPT. CARD. DET.

Loco † sigilli

F.Fuluius Benignus Sec.

DECRETA SACRAE RITVVM
Quæ ad missam attinent.

1 POtest celebrari Missa pro Defunctis ritu de requiem,in Dominicis,& Festis in sepulto, & in Ecclesia præsente corpore: Sic decreuit Sacra Rit. Congregatio die 23. Maij 1603. vbi nimirum viget consuetudo sepeliendi defunctos simul cum Missa. Si quis autem moriatur in die Paschæ,corpus eius reseruetur in sequentem diem,ob reuerentiam Paschæ: ex Rituali Romano Pauli Quinti.

2 Si terminatur Procesśio Litaniarum Maiorum ab Ecclesiam S. Marci,

cantatur ibi Missa de S.Marco: eadem Sacra Congregatio die 23.Maij 1603.

3 Cineres, qui imponuntur capitibus fidelium, debent esse aridi; non in modum luti sunt distribuendi 23.Maij 1603.

4 In Canone nomine Antistitis non sunt nominandi Superiores Regulariũ die 12.Nouemb.1605.Nec inferiores Episcopo.

5 Missa de Annunciatione B. Virginis non est celebranda à fer. 5. maioris Hebdomadæ vsq. ad fer.3.Paschæ inclusiuè, die 9.Maij 1606.

6 Gloria in excelsis cum Credo omittitur in votiuis pro re graui, quando dicuntur cum paramentis viol.die 19.Maij 1607. Res autem grauis ea est, pro qua conuenit totus Clerus cum Episc.vt ead. Sac. Rit.Congregat. decreuit eadem die.

7 Cereus Paschalis regulariter accendi debet, ad Missas, & Vesperas solemnes in triduo Paschatis, in Sabbato in Albis, & Domin.vsq.ad Ascens.in alijs seruanda est consuetudo locorum: die 19.Maij 1607.

8 Tolerari possunt Missę de Requiem in festo duplici, quod non est de pręcepto, pro voluntate testatorum implenda: die 8.Septemb.1607.Non ait ad arbitrium viuorum, quod benè nota, sed pro implenda lege Defunctorum.

9 In Altari priuati Oratorij, cui conceditur ex priuilegio Apostolico celebratio Missæ (exceptis solemnioribus festis) non potest in eo celebrari in Natali Domini, Epiphania, Paschate, Pentecoste, Annunciatione, Assumptione B.V.Festa SS. Apostolorum Petri, & Pauli, & omnium Sanctorum; die 17. Nouemb. 1607.

10 Communio Cleri facienda est in Cœna Domini, die 27. Septemb.1608.

11 Missæ Defunctorum certo dicendę, eo impedito transferuntur in sequẽtem, die 27.Septemb.1608.

12 Sabbato Sancto non sunt pulsandæ campanę ante Cathedralis, seù Matricis signum.die 21. Martij 1609. Neq. in Diœcesi ante Parochialis signum. 9. Februar.1608.

13 Abbates, & alij Superiores Regularium non possunt benedicere paramenta Ecclesiarum non sibi subditarum, die 14. Aug.1609.Neq. Protonotarij: die 17. Iulij 1627. Neq. valet consuetudo Abbatum abrogata; die 18. Augusti 1629.

14 Tenentur Canonici ad cantandam Missam de die, vt lucrentur distributiones, die 21.Iunii 1611.& 28.Ianuarii 1612.

15 Neq. ob Missam votiuam, seù pro Defunctis potest omitti Missa conuẽtualis de die.16.Ianuar. 1627. abrogauit Congregatio omnem contrariam consuetudinem. 12.Iunii 1628.

16 Diaconus non debet dare pacem laicis, neque Domino loci; die 5. Iulii 1614.

17 Regulares debẽt Crucem ferre in processionibus cum velo, seu panno, 14.Ianuar.1617.

18 Non deferatur Tabernaculum Sanctiss.Eucharistię Sacerdotum humeris, sed manibus tantum celebrantis, non obstante quauis contraria consuetudine, quando abusum esse declarauit Sac.Rit.Congr.2.Iun.1618.

19 In Oratione, A cunctis, nomina Patronorum S. Michaelis, vel S.Ioannis Bap-

Baptistæ præponi debent Apostolis:die 22.Augusti 1620.

20 In Parasceue si incidat Festum Annunciationis B. Virginis, non tenentur fideles ad Missam audiendam,die 19 Februarij 1622.

Nec in eadem die distribuenda est Eucharistia alijs:quam infirmis : ead. Sac. Congr.ead.die.

21 Missa Rosarij prohibita fuit, concessa tantum Dominicanorum xxv. Iun.1622.Vbi verò adest Capella, seù Altare Rosarij. In festo Sacratissimi Rosarij,ex Decreto Gregorij XIII. in prima Dominica Octob. in Calend. vel post Caled.eiusdem Octob. celebrando, Officium, & Missa celebrari possunt, vt in festo S.Mariæ ad Niues,quod obseruatur in Aede Lauretana, vel vt in Natiuitate B.V.mutato nomine in festiuitatis,quod fit Bononiæ, sed illud prius magis placet cum lect.2.noct.de Natiuitate.

22 Missæ certis Regularibus concessæ,non possunt ab alijs dici,etiam in ipsorum Regularium Ecclesijs 19.Nouemb.1622.

23 Vsus annuli in Missa prohibetur Protonotarijs non participantibus, & quibuscunq; alijs Doctoribus:die 11.Febr.1623.Item,& Canonicis Cathedralium fuit prohibitus die 20.Nouemb.1628.

24 Vicario Generali celebrante, licet sit protonotarius, non debent accendi quatuor candelæ,neq.duo Capellani ministrare,7.Aug.1627.

25 Neq.debent poni paramenta in Altari nisi pro Episcopis 7. Iulij 1612.

26 Qui habet onus celebrandi Missam de Rosario (exceptis Dominicanis) possunt alia dicere de B.Virgine.die 6.Maij 1622.

27 In Fest. Stigmatum S. Francisci, color albus adhibetur, die 9. Decemb. 1623.

28 Vsus pileoli in Missa etiam extra canonem,concedi debet à Papa,& nō ab alio.Congregatio Cardinalium super negotia Episcoporum 2. Ianuar. 1590. & 17. Ianuar.1595. concessit, extra Canonem,vsum pileoli, Episcopo Fauentino, & respondit Archiepiscopo Vrbinati, eo non posse vti sine licentia Sedis Apostolicæ.Idem postea sensit Sac.Rit.Congreg.die 31.Ianuar.1626.& Canon ipsa prohibet Episcopo velatum caput,ergo neq.secum,neq.cum alijs dispensare potest.

29 Celebrans,qui distribuit Cineres, Candelas, & Palmas, detecto capite distribuat,die 18.Iulij 1626.

30 In Missa fer.4. Temporum occurrentis in die Octaua Natiuitatis B. V. Præfatio ferialis dicitur,die 12.Decemb.1626.

31 Signum, quod fit cum patena à fronte ad pectus fit integro cum signo Crucis,die 13.Martij 1627.

32 In Altari certis diebus priuilegiato, non potest in ijs dici Missa de Requiem in festo duplici de præcepto 24.April.1627.

33 Communicantes, infra Octauam Ascensionis, contingit separari à propria Præfatione.28.Aug.1627.Casus autem talis esse potest,si occurrat festum SS.Philippi,& Iacobi Apost.infra Octau. Ascen.nam præfatio erit de Apostolis, Communicantes de Ascensione, licet in Missa nulla fiat commemoratio idq. accidere potest etiam in Inuent. S.Cruc. & in missa solemnibus votiuis, quæ dicuntur infra eandem octau.& habent præfat.propriam.

34 In Festis primæ Classis, non dicitur Oratio Deus refugium, iussa dici à maioribus per annum, die 28. Aug. 1627. Accidit enim à Superiore decerni pro publica causa, quotidie dicendam Orationem; Deus refugium, seu aliam, & tunc dicitur, vel loco tertiæ, ad libitum, vel additur vti commemoratio.

35 In fine Missæ ad quodcunq; ad Altare celebratæ fit reuerentia Cruci, infra gradus, capite semper aperto: die 28. August. 1627. Rubrica enim generalis, in Missali recognito p. 2. tit. 12. n. 6. sic est corrigenda; Quibus omnibus absolutis extinguuntur per Ministrum candelæ, interim Sacerdos accipit sinistra Calicē, dexteram ponens super bursam, ne aliquid cadat, descendit ante infimum gradum Altaris, & ibi in medio vertens se ad illud caput inclinat, vel si in eo est Tabernaculum Sanctiss. Sacramenti genuflectit, & facta reuerentia, accipit biretū à Ministro, caput cooperit, &c. Hæc rub. habetur in recognito Missali, licet fuerit tantum edita in vltimo Missali Vaticano anno 1609. quam ideo retinendam esse omnino decreuit Sac. Rit. Congreg. die, & anni vt supra.

36 In diebus, quibus prohibetur fieri de festo duplici, non possunt dici missæ votiuæ, neq. de Requiem die 28. August. 1627. nimirum infra Octau. Epiphaniæ, Paschatis, Pentecostes, in Hebdomada maiori, fer. 4. Cin. & in Vigil. Natiu. D. & Pentecostes.

37 In Parasceue non immittitur particula in Calicem cum signis Crucis consuetis, die 28. Aug. 1627.

38 Sæpius decretum est, Episcopus carere facultate delegandi alijs benedictionem paramentorum, & earum rerum in quibus vnctio non adhibetur.

39 Si ob terræ frigiditatem populus veniat ad Ecclesiam tardè pro solemni Missa, decreuit Sac. Rit. Congregatio præstare, quod recitetur tardius Hora Tertia, quam quod recitetur Missa de festo post Sextam, de hoc decreto testatur Io: Alcocer in suo Ceremoniali.

40 Eodem Alcocer teste, eadem Sac. Congreg. concessit insignioribus Regularium Ecclesijs vsum planetarum plicatarum.

41 Eodem teste, eadem decreuit, Celebrantem, & ministros sedere posse, dum cantatur Epistola, & Graduale.

42 Missas, quæ circumferuntur à Sac. Rit. Congreg. non approbatas, S. Gregorij pro viuis, & Defunctis, 15. Auxiliatorum, & de Patre Aeterno, & quascūq; alias exceptis ijs, quæ sunt permissæ certis Regularibus tantum, veluti Rosarij, Sanctæ Mariæ de Carmelo, & alias, sicut etiam Officia ab eadem non approbata. Sac. eadem Congreg. prohibuit reiecit omnino, & damnatis heberi voluit 2. April. 1628.

43 Declarauit autem nouissimè eadem Sacr. Rit. Congreg. per hoc Decretum non prohiberi Missas xxx. pro Defunctis à D. Greger. institutas in Dial. cap. 55.

44 Abrogatus fuit abusus deferendi noctæ in fer. 6. Parasceue Sanctiss. Eucharistiam à Sac. Congr. super negotia Episcoporum die 22. Martii 1596.

DECRETA, QVAE DIVINVM OFFICIVM Respiciunt.

1 Consecrator Ecclesiæ potest in actu Consecrationis statuere alium diem pro anniuersaria eiusdem consecratione di e 19.Febr.1585.

2 Qui sunt de gremio alicuius Ecclesiæ debent recitare Officium, quod in Choro dicitur, licet morentur alibi, die 8.Septemb.1622.

3 Clerici licet adscripti alicui Ecclesiæ, & eiusdem seruitio, non tamen obligati Choro, & quicunq. alij Clerici Seculares, Regularesuè in Ciuitate, vel Diœcesi commorantes, non tenentur recitare Officia propria Sanctorum illius Diœcesis, vel quæ de consuetudine in ead.Eccl.recitantur in Choro, die 8. Septemb.1601.

4 De Sãcto, cuius Reliquia insignis habetur, & approbata, fieri potest Officium duplex, die 23.Nouemb.1600.& 8.April.1628.

5 De Sancto canonizato non potest fieri Officium extra propriam Ecclesiam sine nouo Decreto Sac.Rit.Congr.9.Decemb.1528.

6 Vesperæ Defunctorum pro 1.die mensis dicuntur post Vesper.etiam Dominica, seù festi, accidat.23.Maij 1603.

7 Psalmi Graduales, & Pœnitentiales dicuntur licitè vbi est consuetudo, pridie Vesperi feriæ quartæ, & sextæ, die 2.Aug.1603.

8 Non est relinquendum Officium Breuiarij debitum pro Officio deuotionis.29.Nouemb.1603.

9 Dedicationis festum extra actum eiusdem, non potest mutari ab Episcopo, die 16.Octob.1604.

10 Si accidat Dedicatio in Natiu. B. V. fiat de eadem Dedicatione, & cantentur potius duæ Missæ, & infra Octauam fiat de digniori, vt in Rubrica de concurrentia Octauarum, die 16.Octobr.1604.

11 Episcopus Regularis debet recitare Officium iuxta Rit. suæ Diœcesis, non Regulæ.die 11. Iun. 1605. Ideò occurrente festo Regulæ in festo Diœcesi, hoc præteriri debet.

22 Capellani Episcopi, qui cum eo recitant Officium se conformare debent cum eo, 11.Iun.1605.

13 Festum Patroni loci celebrari potest sine octaua à Regularibus, vt censuit sæpius Sac.Rit.Congr.

14 Non potest Episcopus extendere Officium, quod fieri solet in Ciuitate, ad Diœcesim, die 16.Ianuar.1607.

15 Officium paruum B.V.debet dici in Choro, etiam in semidup. & Dominicis, si adsit consuetudo, 1.Septemb.1607.

16 Matutinum Defunctorum in Die Commemorat.omnium fidelium Defunctorum, recitandum est mane, & non pridie Vesperi, die 1.Septemb.1607.

17 Festum S. Caroli in Prou. Mediol. celebrari potest ritu duplici, 20.Nouemb.1610.

18 Festum, & Officium Sancti Conradi Placentiæ tantum, & Nettinæ in Sicilia concessa sunt, die 19.Maij 1614.& Ordini Sancti Francisci.13.Septemb. 1625.

19 Non

19 Nomine festi nouem lectionum intelligitur etiam Dominica, die 12. Martij 1628.

20 Præter propriæ Ecclesiæ Dedicationem celebrari quoq. debet anniuersaria Dedicat.Ecclesiæ Cathedralis in Ciuitate quidem cum Octaua,in Diœcesi sine Octau.ex Decreto Sac.Rit.Congreg.2.Maij 1619.Erit tamen in Diœcesi quoq.primæ Clasśis festum,instar eorum, quæ transferuntur vltra Octauam, & sine Octaua celebrantur:vel vti festum Patroni loci,quod celebrari debet à Regularibus qui tum non tenentur ad Octauam celebrandam.

21 Festum S.Ioseph est de præcepto vbiq.die 8.Maij 1621.

22 Fest. S. Annæ est de præcepto ibiq. die 23. Aprilis 1622. ex Bullis Gregor.XV.

23 Si titulus Ecclesiæ est de Cruce, sufficit commemoratio de Cruce, quæ in Officio feriali dicitur.30. Mart.1621.

24 Liber Esther aliquando omittitur ob festum Angeli Custodis.die 9.Nouemb.1622.

25 Vesperæ in Sabbato ante Dominicam priuilegiatam, in qua occurrit dies Octauæ dicuntur de feria .s.Psal.Sabbati,& à Cap.fit de Dominica priuilegiata,& in fine fit commemoratio die Octa. vt in 2.Vesp. festi,die 9. Nouembr. 1622.

26 In fine Completorij Purificationis B.Mariæ V.dicitur, Aue Regina, 27. Iulij 1642.

27 Symbolum S. Athanasij laudabilius recitatur stando in Choro, 23. Decemb,1624.

28 Officium paruum B.V. in Choro tempore Paschali, dicitur sine addito Alleluia,28.Martij 1626.

29 Litaniæ Maiores si occurrant in die Paschati, transferuntur in fer.4. sequentem,die 21.Septemb.1627.

30 Officium Stigmatum S. Francisci concessit Paulus V. celebrari possit vbiq.ad libitum Cleri duplici quidem Officio in Religone S. Francisci, extra eadem semidup. vt patet ex prima editione Rom. & per Decretum Sacr. Rit. Congreg.die 28.Aug.1615.& sursus 2.Octobr.1627.

31 Festum Angeli Custodis est duplex minus die 2.Octobr.1627.

32 Non potuerunt,neq.possunt locorum Ordinarij,tàm Regulares,quàm Sæculares addere Calendarijs etiam propriis Sanctorum Officia nisi ea dumtaxat,quæ Breuiarii Romani Rubricis,vel Sac.Rit.Congr.seù Sedis Apostolicæ licentia conceduntur,die 8.Apr.1628.

33 Item eadem Sacra Rituum Congreg.eadem die,& eodem Decreto, vetuit,& prohibuit celebrari per totam Ciuitatem,vel Diœcesim,etiam de cuiusq. Ordinarii auctoritate Missam,vel festum cum Offic.de Sancto, eò quod in loco sit Eccles.Abbatialis:28.Septemb.1628.Parochialis,vel Regularis, aut aliqua Reliquia,sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia Titulari, seù vbi asseruatur insignis Reliquia,& non alibi.

34 Reliquia insignis est,corpus,caput,brachium,crus, & ea pars,non parua tamen in qua passus est Martyr.eadem die.

34 Eademq. die damnata fuere officia non approbata à Sede Apostolica sub

sub pœna librorum vetitorum,& non satisfaciendi muneri recitandi Diuini Officij,quæ pœna apposita fuit Decretis supra n.32.& 33.

36 Moniales in Confiteor nihil mutent,neq; dicant,tibi mater, Vobis sorores,18.Aug.1619.

37 Cappellani Monialium dicant Missam de Sancto de quo officium fit à Monialibus,sed cum Missali Romano.20.Nouemb.1628.

Conclusiones,& Regulæ nonnullæ ex Commentarijs prædicti P.D.Bartolomæi Gauanti in Rubrica Missalis,& Breuiarij Romani,selectæ in celebratione Missarum, & in persoluendo Diuino Officio ab Ecclesiasticis Viris maximè notandæ,& obseruandæ.

EX COMMENTARIIS IN RUBRICA MISSALIS.

1 QVando Rubrica dicit. Quoad fieri potest Missa cum officio conueniat, loquitur Rub. de priuatis Missis: Nam Missa Conuentualis debet semper concordare cum officio. c. Cum creatura, de celebratione Missarum.

2 Missæ votiuæ quamuis habeant Præfationem propriam si infra Octauam Natiu.Domini celebrantur,non aliam Præfat.admittunt nisi de Natiu. sicut & festum S.Ioannis Apost.& Euang.argumento à fortiori.

3 Mutatio colorum in paramentis Altaris, & Ministrorum debet fieri in primis Vesp.festi. Si autem Vesperæ non sint integræ,is color adhibendus est initio Vesperarum,qui congruit illi de quo dicitur Capitulum.

4 Si Officium,& Missa discordant color Altaris sequitur Officium,excepta Missa solemni in Vigilia Pentecost.& in Litanijs maioribus,& minoribus.

5 Pro Missa quacunq. solemni conuenit, vt pallium etiam Altaris concordet cum colore paramentorum Missæ,quod adnotauit rectè P. Ruiz in suo Ceremon.

6 Canonicus in Missa celebranda non debet vti Almutia,non enim spectat ad vestes Missæ,vel Altaris.

7 Qui Missas nouas celebranti non possunt circuire Ecclesiam ad oblationem,ex Decreto Sac.Congr.Trid.Conc.sess.22.

8 Quando Missa votiua exigitur,v.g.de Assump.B.V.de Natiu.eiusdem,& huiusmodi,potest dici Missa votiua de B.Maria,prout in Missis votiuis,cum intentione ad honorem Assump.Natiu.B.M.&c.

9 Si dicatur aliqua Missa votiua de reliquo Sancto, mutatur in Collectæ, Natalitia,seu Festa in verbum Commemorationem.

10 Orationes, quæ ab Ecclesia certum habent locum, præcedunt quibuscunq.votiuis,quæ ad arbitrium Sacerdotis dicuntur,& extremum occupant locum,& sicut votiua v.g.de Spiritusancto cedit commemor.festi simplicis,ita cedere debet orationi. A cunctis,vel alijs,quæ secundo, vel tertio loco, iubentur dici:Cæteri autem parib.attenditur dignitatis eorum,de quibus est oratio.

11 Quando cantantur duæ Missæ à Dom.Passionis,vsque ad Dom. Palmarum .s. de fer.& de Sancto semiduplici tunc in Missa de semiduplici tertia Oratio

tio secunda erit Ecclesiæ, vel pro Papa, neq. dicetur tertiá Oratio, itá Romæ fit.

12 Quando occurrit fieri cmōemorat. alicuius Sancti, v.g. in Off. de B. Maria in Sabbato, tunc in Missa ponitur commemorat. illius Sancti secundo loco, & tertia Oratio dicitur, quæ alias secundo loco dicenda erat, & relinquitur, quę tertio loco dicenda erat nisi fuisset facta commemoratio.

13 Oratio pro seipso Sacerdote non debet dici in Missa præsente Episcopo proprio, vel eo maiori, vel Principe magno; potius est orandum pro Prælato, seu pro Principe præsente, ob reuerentiam eorumdem maiorum.

14 Dominica priuilegiata occurrens in die Octaua duas tantum habere debet orationes de Dominica, & de Oct.

15 In die Deposit. & Anniuers. Sum. Pontif. pro Card. & Episc. dicitur prima Missa pro Defunct. mutata Orat. Si tamen dicatur Missa prima, fauet Rubr. in fine Missarum pro Defunct. quæ concedit Epistolā, & Euangeliū vnius Missę dici posse in alia quacunq. Missa pro Defunctor.

16 Oratio in Tertio, Septimo, & Trigesimo dicēda, nō debet dici in ijs diebus, quæ occurrunt inter Tertium, Septimum, & Trigesimum, sed tātum in proprijs diebus assignatis.

17 Orationes extra Missam dicuntur semper iunctis manibus.

18 Quando dicitur, Confiteor, in principio Missæ, non debet addi nomen S. Patroni loci, vel alterius, pro libito Sacerdotis, quia Pius V. hoc expresse concessit Eccles. Hispaniarum, non igitur fieri debet sine Papæ licentia.

19 Gloria in excelsis in votiuis B. Mariæ omnino non dicitur nisi in sabb. nec etiam in Eccles. B. M. dicitur etiam in Missis fest. de S. licet in offic. de eo non fiat in eius die fest.

20 Dicto Euang. non defertur liber osculandus Vic. Apostol. sed tantummodo illis expressis in Rub. Missal. Principibus autem magis ex tolerantia, non autem inferioribus laicis; Et illis alius liber deferendus est, non idem ipse celebrantis, qui proprium eo casu semper osculari debet librum. Itá statuit Sac. Cōgreg. super negotia Episcop. 22. & 28. Aug. 1589. Neq. Commēdatario. 17. Sept. 1611. S. Rit. Congr.

21 Omittens Sacerdos osculum libri, omittit etiam: Per Euangelica, &c.

22 Dari pacem cum Patena in Missa prohibuit Pius V. in Epistol. ad Archiep. Terracon.

EX COMMENTARIIS IN RVBRICA BREVIARII.

1 Non potest fieri mutatio ritus, vt. s. duplici ritu celebretur festum, quod alias simplici sub ritu, vel semiduplici decretum est, Pius enim V. in Bulla Breuiar. non modo præcipit substantiam, sed etiam modum, & formam Horarum Canon.

2 De sancto, cuius reliquia non insignis habetur, si concedatur officium debet esse semidup. ad differentiam insignis reliquiæ.

3 Feriale Offic. Domini Officium est, quod à quocunq. seruo non debet obrui: & ideō videant Episcopi, ne pluralitate festorum fiat iniuria Offic. feriali Domini Dei nostri.

4 Of-

4 Offic.Dominicæ est valdè venerandum,est .n. Offic. primarium Domini, & ideò non prætermittendum,nisi ob festum duplex,& dummodo non sint Dominicæ priuilegiatæ,vt Aduentus,Quadragesimæ,&c.Et est tam celebre Offic. Dominicæ,quod semper de eo saltem fit commemor.si minus Offic. fieri queat, ob festum duplex.

5 Omnes dies Octauæ pro vna festiuitate computantur, & ideò appellat Radulphus Octauam prorogationem festi,ex quo sequitur,quod eo nobilior est octaua quo minus interrupta est à festis aliorum.

6 Octaua Dedicat. propriæ Ecclesiæ est maior, quam octaua Patroni loci, seù tituli Ecclesiæ. Dignior verò est octaua B. V. Assumptæ, quam octaua dedicat.

7 Primæ Vesperæ secundis sunt nobiliores.

8 Fit commemoratio de semiduplante commemorationem dici infra octaua,quia semidup.est festum,dies verò infra octaua non est festum,sed continuatio festi.

9 Tam de Patrono loci,quam de Titulari Ecclesiæ,fit offic. vt de dupl. primæ Classis.Item fit octaua de vtroq.quæcunq. dantur duplici primæ Classis, & octauis eadem concedenda sunt Patrono principali loci in loco suo, & Titulari in Ecclesia sua.

10 Si Patroni plures, seu Titulares conceduntur: Offic. quidem singulorũ duplex erit,vt dicitur in Rub. de Offic. dup.num.1. Sed octau. non conceditur ex Rub.Breu.de octauis num.1.nisi festo principalis Patroni,& principalis item Titularis Ecclesiæ,imò neq.primæ Classis festum erit,nisi sit solemne principale festum principalis Patroni, aut Titul.Eccl. vt apertè habetur in Rub.de Commemorationibus n.3.& 4.quale non est Patroni Translatio,nec festa similia.

11 Tanta est solemnitas Patroni loci,vt si incidat in Vigiliam,quæ fit in Calendario,cum ieiunio de præcepto nihil in Offic.fiat de Vigil.quæ mestitiam infert:In mensa tamen ieiunandum erit, nisi transferatur in præcedentem diem ieiunium ipsum;auctoritate maiorum.

12 In Vigil. Patroni omittitur suffragium commune de Patrono, quod fit per annum.

13 Si Translatio alicuius festi fiat à tempore Paschali ad tempus non paschale,recitandum erit Offic.tempore non Paschali,quod accidit in Translatione aliquorum Sanctorum Martyrum mense Maij.

14 Si occurrant duo festa sub vna ratione festi in Calendario Roman. Breuiar.quorum tamen alterum est festum Patroni, seù Tituli Eccl. v. g. festum S. Sebastiani,cui cum S. Fabiano fit ordinariè festum, eo casu, fit de Patrono, seù Titulari tantum,hoc est,de S.Sebastiano solo,vti festo primæ Classis,non autem de socio, eo die. Qui verò hac de causa in eorum proprio die omittuntur,vel sunt in Calendario sub ritu duplici,vel semidupl.& tunc prima die similiter non impedita fit Offic.de ommissis sub ritu semiduplici,puta in exemplo allato, fiet de S.Fabiano ritu semiduplici post octauam,vel sunt sub ritu simplici,& tunc in Eccl.nihil fit de socijs omissis. Quod si ij,qui diuiduntur sunt altioris ordinis, & Classis,vt in Eccles.S.Philippi Apost.de quo solo fit,idcircò festum primæ Classis,eo casu prima die non impedita, fit Offic. de translato S. Iacob. sub ritu du-

plici secundæ Classis; quia est de duodecim Apost. & die 4. Maii in Laudibus tantum stet commemor. cum 9. lect. S. Monicæ.

15 Porrò prædicta seperatione facta Patroni, seu Titularis à sociis, quos illi habet, in Calendario Romano; curandum erit, vt Oratio, lectiones, & Euangelium cum Homilia congruant cum festo, ità vt pro vno, non pro pluribus. Officiat, & deficientibus proprijs, erit ad commune Sanctorum recurrendum, reseruata Patrono potius Oratione, quam socijs, & in numero singulari accommodata, pro socijs autem sumatur de Communi, vt sit varietas, nisi forte contingat, de socijs officium fieri extra Octauam Patroni, seu Tituli, quo casu variandi necessitas minime vrgeret.

16 Titulus Altaris, seu Capellę celebrandus est sub ritu, prout in Calendar. Rom. describitur. In quo si neq; nominatur, ad illud Altare celebrari poterunt Missæ festiuæ, cum Hym. Angelico. Sed Off. nullatenus fiat sine licentia maiorũ, ad quos attinet officia mutare.

17 Si Altare Titul. est beneficij. Beneficiatus adhuc non debet Offic. recitare de eo, vt de festo primæ Classis, neq; alio ritu, quam in Caled. sit descriptus, & eo ibidem non descripto, non potest propria auctoritat. de eo recitare Offic. Si verò titulus est Ecclesiæ dirutæ ad illud Altare translatæ, ille, qui emolumenta prædictæ Ecclesiæ percipit, æquum est, vt recitet Offic. de eo in eius festo, ne depereat cultus illius Titularis Eccles. & ritus erit semiduplex: nisi dignitas eiusdem aliud exposcat. Sed in his casibus consulatur Sacra Ritu Congregatio.

18 Beneficiatus quilibet habens Ecclesiam, quæ est Tit. beneficij, licet apud eam non resideat, debet tamen festum eiusdem colere, vti primæ Classis, & cum Octaua celebrare, quia est festum Titul. Eccles.

19 Vesperæ Defunctorum cum Matit. & Laud. debent dici, & persolui ex præcepto ab ijs, qui tenetur recitare Diuinum Offic. in die Commemorat. omnium fidelium Defunctorum cum sit pars Diuini Offic. eo die præscripti. Et cum sit pars notabilis ad restitutionem fructuum tenetur Beneficiatus ad ratam Vesperarum, vel Matut. vel vtriusquè si totum prætermisit Offic. Defunctorum.

20 Quando fit Offic. plurium Confess. siuè Pontific. siuè non Pontific. datur facultas mutandi verba, tum in Oratione, tum in Sermonibus, vt sonent numerum pluralem: Non tamen in Sermone S. Gregorij ex lib. mor. Deridetur iusti simplicitas; quia non est propriè sermo de Sancto, sed tractatus, & Exposit. lib. Iob. in Antiph. Respon. Hym. & Homil. nulla fit mutatio, licet non quadrent pluribus, quia nimia esset mutatio, & perdifficilis, vt congruat in omnibus.

De

Decreta Sacræ Congregationis Concilij, S.D.N. Vrbani Papæ Octaui, iussu edita, de Regularibus Apostatis, & eiectis.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, Regularium electorum, & fugitiuorum statui consulere, illorumque scandala summouere, & succrescentem numerum frangere operæ pretium existimans, auditis Religionum Superioribus, reque diligentissimè perpensa, communicatio etiam Consilio cum S.D.N. VRBANO VIII. atque ex peculiari Sanctitatis Suæ facultate, infrascripta Decreta edidit.

Ac primò, vt infecta semina, è quibus praui eiusmodi fructus potissimũ prodeunt, deinceps ne serantur in vinea Domini, censuit esse innouandas, & Sanctissimi authoritate innouat Constitutiones, & Decreta Generalia sanct. mem. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, professionem, atq; institutionem spectantia; districteque præcipit Generalibus, atq; alijs Ordinum Superioribus, vt illa exactè obseruent, atq; vt obseruentur, efficiant, sub pœnis statutis in ijsdem Constitutionibus. A quibus tamen eximendum censuit caput illud, quo decernitur, ne in Conuentibus, seu Monasterijs ad Nouitios recipiendos hactenus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, Nouitij ad habitum vllatenus recipi possint, nisi prius à Congregatione Reformationis Apostolicæ, vel à proprijs locorum Ordinariis expressè, & nominatim approbata fuerint. A cuius quidem Decreti obseruatione Sacr. Cong. iustis de causis censuit, Regulares esse absoluendos, prout, auctoritate S.D.N. absoluit, atque exemit.

Deinde, vt apostatandi opportunitas Regularibus præripiatur, statuit, vt de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem trãsire, nisi prius Superiori legitimè constiterit, eam Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiã petit, tumque regularis recta se transferat ad arctiorem. Quod vt re ipsa adimpleatur, idem Superior omni studio, ac diligentia inuigilet.

Rursus statuit, vt fugitiui, & Apostatæ, siue habitum regularem deferant, siue non, possint, ac debeant ab Episcopo loci, vbi moram trahunt, in carceres cõijci, ac Superioribus Regularibus consignari, secundũ regularia instituta puniendi; vtq; ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atq; efficere, vt apprehendantur; salua tamen in omnibus facultate Ordinarijs locorum attributa (decreto Conc. cap. sess. 6.) Quod si Apostatæ huiusmodi citra montes, infra quatuor; vltra montes verò, infra octo menses, à præsentis Decreti publicatione inchoãdos, suã sponte ad suam quisq; Religionem redierit, tum pœnarum omnium ipsis propter apostasiam inflictarum, aut infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur. Ita tamen, vt debeant à Superiore absolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atq; emendationem polliceri. Superior verò è contra benignè illos teneatur excipere, ab huiusmodi pœnis absoluere, & paterna charitate complecti.

Ad hæc, vt in posterum è Religionibus nullus legitimè professus eijci possit, nisi sit verè incorrigibilis, verè autem incorrigibilis minimè censeatur, nisi non solum concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex iuris communis dispositione requiruntur (sublatis hac in parte Statutis, & Constitutionibus cuiusque Religionis, & Or-

& Ordinis, etiam à Sede Apost. approbatis,& confirmatis) verum etiam vnius anni spatio in ieiunio,& pęnitentia probetur in carceribus, proindeq; vnaqueq; Religio priuatos habeat carceres in qualibet saltem Prouincia. E apso autem anno, si nihilominus non resipuerit, sed animo indurato in sua peruicacia perseuerauerit, ne contagione pestifera plurimos perdat, tanquam pecus morbida, ac membrum putre eijci tandem possit, sed ab ipsomet Generali tantum, de consilio, & assensu sex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus: tumquè non nisi instructo secundum eorum stylum,& cōstitutiones, processu,& plenè probatis causis expulsionis ad sacrorum Canonum præscriptum. Interea tamen vsque ad primum generale Capitulum, seu Congregationem proximè celebrandam, si quempiam ex iustis, & necessarijs causis expellere oportebit, eiectio fieri possit à Generali cū consilio, & assensu sex Patrum, vt supra, quos idémet Generalis eligere debeat infra quatuor menses à pręsentis Decreti publicatione; seruata tamen in reliquis forma superius præscripta. Sic verò eiecti, quandiù non redierint ad Religionem, in habitu clericali incedant, atque Ordinarij loci iurisdictioni,& obedietiæ subsint, proindeque Generalis illicò expulsionis sententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Cæterum Sacra Congregatio Religionum Superiores seriò admonet, ac per Iesu Christi viscera obtestatur, vt, memores paternæ charitatis,& mansuetudinis, quam profitentur, nihil intētatum relinquant, vel lucrentur animas fratrum suorum ferè in profundum malorum delapsas, antequam grauissimum, atque extremum expulsionis remedium experiantur. Idque eo magis, quod subditorum sanguinem, qui ex malo negligentium,& sui officij immemorum Prælatorū regimine peribunt, Dominus Noster Iesus Christus in supremo Dei iudicio de eorumdem Prælatorum manibus sit requisiturus.

Præterea statuit, vt iidem Superiores nemini ex Religiosis expulsis litteras testimoniales concedant, illos ad Sedem Apostolicam reijcientes, vel iubentes aliam ingredi Religionem.

Item, vt eiecti extra Religionem degentes, sint perpetuò suspēsi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinarijs locorum facultate dictam suspensionem relaxādi, aut moderandi.

Ac postremò censuit, esse innouandam,& Suę Beatitudinis authoritate innouat Constitutionem fel. rec. Greg. IX. (relatam in cap. fin. extra de Regul.) ac præterea declarat, eam Constitutionem in ijs quoque vendicare sibi locum, seruandamq; esse, qui iustè, diffinitiuèq; acturis ordine seruato expulsi fuerint; dummodo tamē in expulsis huiusmodi subsit spes euidens emendationis ex litteris saltem testimonialibus Ordinarij, cuius conscientiam in his litteris concedendis Sacra Congregatio seriò onerauit.

Ne qua verò difficultas in suprascriptis Decretis, & ordinationibus exequēdis suboriatur, Sacra Congregatio, Sanctissimo Domino Nostro annuente: atq; approbante, vniuersis Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Pręsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscūq; alijs superioribus quorumcunque Ordinum, vel Congregationum, Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium vbiq; locorum existentium iniungit, serioq; mandat, vt illa diligenter obseruent, atq;

obser-

obseruari procurent in omnibus Cœnobijs, ac Monasterijs, Collegijs, ac Domibus quorumcunq; Monachorum, ac Regularium vbique locorum existentibus, efficaciterque; vt tam Decreta supradicta fel. rec. Clementis VIII. quam præsentes Ordinationes in singulis eiusmodi locis bis saltem in anno legantur in publica mensa.

Si quis verò ipsorum aduersus ea, quæ superius præscripta sunt, vel contra aliquid quoquo modo facere, vel moliri præsumpserit, ipso facto pœnam incurrat priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque actiuæ, & passiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda; pœnaque huiusmodi sit Sanctitati Suæ, ac Sedi Apostolicæ reseruata, ijsdem Superioribus, etiã Generalibus, & Protectoribus illam moderãdi, seu relaxandi potestate penitùs interdicta: & nihilominus sit irritum, & inane quicquid secus, à quoquam actum extiterit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcunque personarum, atq; Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Congregationum, Monasteriorum, Conuentuum, Domorum, ac locorum Regularium quorumcunque; necnon illorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, vel cõsuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & priuilegiis, etiam in corpore iuris clausis, aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut alias nũcupatis, sub quibuscunq; tenoribus, & formis, & cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiã Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extẽsionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiã si pro illorũ sufficiẽti derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus, & formis specialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autẽ per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expresso habẽda, aut aliqua alia exquisita forma seruãda esset; tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forẽt, præsentibus pro expressis habens: quibus quoad ea, quæ supradictis quomodolibet aduersantur, illis alias in suo robore permansuris, specialiter, & expressè Sanctitatis Suę authoritate derogat, cęterisq. contrarijs quibuscunque. Dat. Romæ, die 21. Septembris 1624.

Cosm. Card. de Torres

Loco ✝ sigilli.

Prosper Fagnanus Sacr. Congr. Secr.

Decreta

Ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia, alias facta, & publicata.

De Nouitijs ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conuentibus designandis.

CLEMENS PAPA VIII.

Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum iuxta nostri muneris debitum laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentũ afferre quotidiano vsu compertum est, quod in omnibus Conuentibus, ijs præsertim, qui maiori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes, passim recipiuntur. Vnde fit, vt quo magis Nos varij Constitutionibus malè affectas radices amputare studemus: eo magis in dies deprauata, infructuosaq. eiusmodi nouiter profitentiũ germina succrescant. Cui quidem malo occurrere volentes præsenti Decreto statuimus, districtèque præcipimus omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, cæterisque Superioribus Conuentuum intra Italiæ, & Insularum adiacentium fines existentium quibuscunque, & quorumcunque Ordinum Mendicantium, vt de cætero neminem sub quouis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittãt, nisi in Conuentibus auctoritate nostra propediem in vnaquaq. Prouincia designandis. Insuper sancimus, vt quoad eiusmodi Conuentus, vt præfertur, per Nos deputati non fuerint, omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcunque Nouitiorũ, siue ad habitum, siue ad professionem, omninò abstineant. Superior, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorũ, quæ tunc obtinebit, vocisque actiuæ, & passiuę inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, se nouerit incurrisse; ac alijs etiam pœnis arbitrio nostro subiaceat. Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum nostrũ admissi fuerint, nullas, & irritas esse ex nunc decernimus; & declaramus. Priuilegijs, Statutis, & Consuetudinibus quibuscumque in contrarium minimè obstantibus. Dat. Romæ die 12. Martij 1596.

Renouatio, & ampliatio eiusdem Decreti.

De Nouitijs ad habitum regularem non recipiendis, nisi in Monasteriis, & locis designandis.

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. Cum iam dudum animaduerteret collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni (pro qua potissimum, iuxta sui muneris debitum, vigilare, ac laborare nõ desistit) illud in primis magnum impedimentum afferre, quod in om-

in omnibus Monasteriis, & Conuentibus, iisquè præsertim, qui maiori indigeat reformatione, singuli ad Religionem profitendam accedétes, passim, ac sine delectu recipiuntur: ac inde fieri, vt quo magis variis Constitutionibus malè affectas radices euellere studet, eò magis infructuosa nouiter profitétium germina quotidie succrescant: cumquè ob zelum, ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suæ cuiusque Religionis institutum redigendi, districtè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, profiteretur vè, quosq; Monasteria, & Conuentus aliquot destinarentur, in quibus posset commodius Regularis obseruantia, secundum reformationem à Sanctitate Sua institutam introduci: Quia tamen, non obstante tali prohibitione, cognouit nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate Sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam nō peruenerit, receptos, & admissos, præter mē tis suæ sensum: Idcircò huic malo prospicere volens, ne licentiarum, ac facultatum huiusmodi subreptione, ac prætextu, Decretum Sanctitatis Suæ irritum reddatur, Nunc denuò districtè præcipit; ac mandat omnibus Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuscumque, cæterisq; Superioribus Conuentuum, Monasteriorum, ac Domorum, quocunque nomine appellentur, intra Italiam, & Insularum adiacentium fines existentium quorumcumque Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de strictiori obseruantia, necnon Capuccinorum S. Francisci, Reformatorum Sācti Dominici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum Congregationis Fuliensis, Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulensis, & Montis Coronæ, Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis IESV, S. Pauli Decollati, & aliorum de Somascha, Ministrorum infirmorum, respectiuè Ordinibus, Societatibus, seù Congregationibus nūcupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendo, voluit, prohibitionem hanc ad illa nullo modo extendi.) Ne sub cuiusuis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu (nisi per litteras in forma Breuis dumtaxat, & non alias) quemquam ad habitum Regularem suscipiēdum; nec etiam Conuersos, nisi in Conuētibus, Monasterijs, & Domibus, auctoritate eiusdem S.D.N. propè diem in vnaquaq; Prouincia designandis, recipere, aut receptos ad professionem admittere vllo modo audeant. Quinimò contra primam prohibitionem Sanctitatis Suæ receptos (etiam si imperfectum habitum, aut sine caputio gerant) post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem, omninò eijcere debeant.

Superiorem autem, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnā priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiuæ, & passiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac decreuit: & alijs etiam pęnis arbitrio Sanctitatis Suæ imponendis subiacere.

Receptiones verò, & professiones quaslibet eorū, qui contra huiusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcunque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas Sua eos Ordines comprehēdere, qui Conuentus, Domos, & Monasteria à se probata pro Nouitiorum receptione, &

educatione, hactenus permissione sua constituerint.

Ceteras verò licentias, siue particulares, quæ in hanc diem effectum non sunt sortitæ, reuocat, & annullat.

Vult autem Decretum hoc suum in solitis locis Vrbis publicatum ita prædictorũ singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, priuilegijs, statutis, & constitutionibus quibuscunque in contrarium minimè obstantibus. Datum Romæ, apud S. Marcum, die 20. mensis Iunij 1599.

Decreta pro reformatione Regularium, tàm Monachorum, quàm Mendicantium cuiuscunque Ordinis, & Instituti.

CLEMENS PAPA VIII.

1 NVllus omninò prætextu cuiuscunque priuilegij, vel superioritatis, etiam Generalatus, à seruitio Chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis in proprij officij munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem, & Prædicatoribus Superiores iis tãtum diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, dispensare possint. Idem quoque præstare valeant cum ægrotis, & studiorum causa legitimè impeditis. In eos verò, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, salutari pœnitentia Superiores animaduertant ad præscriptũ Regulæ, & Constitutionum, alimenti, etiam si opus fuerit, subtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel casuum conscientiæ bis in hebdomada præscriptis diebus in singulis Monasteriis, & Conuentibus habeatur, ad quam Fratres omnes conueniant, eaq; absoluti, mutua collatione circa explicatam doctrinam sese vtiliter exerceant.

Quo Tridentini Concilij Decreta de paupertatis voto custodiendo fidelius obseruẽtur, præcipitur, vt nullus ex Fratribus, etiam si Superior sit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, prouentus, census, eleæmosynas, siue ex concionibus, siue ex lectionibus, aut pro Missis, tàm in propria Ecclesia, quàm vbicũq. celebrandis, alioue ipsorum industo labore, & causa, & quocunq; nomine acquisita, etiam si subsidia consanguineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tãquàm propria, aut etiam nomine Conuentus possidere possit: sed ea omnia statim Superiori tradantur, & Conuentui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, redditibus, pecuniis, ac prouentibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit.

4 Neque Superioribus, quicunque illi sint, vllo pacto liceat eisdem Fratribus, aut eorum alicui bona stabilia, etiam ad vsumfructum, vel vsum, administrationem, aut commendam; etiam depositi, aut custodiæ nomine concedere.

5 Eorum verò, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat, vt proprium, neque vt proprio vtatur.

6 Qui in præmissorum aliquo deliquerit, pœnas, nedùm à Concilio Tridentino præscriptas: sed alias quoque multo grauiores, Superiorum arbitrio imponendas, incurrat.

7 Nulla

7 Nulla quorumcunq. Superiorum dispensatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia, vel mobilia Fratres excusare possit, quo minus culpæ, & pœnæ ab eiusdem Concilij Decretis Impositæ, & ipso facto incurrendæ, obnoxij sint; etiam si Superiores asseuerent, huiusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse, quibus in re fidem minimè adhiberi volumus.

8 Fratrum vestitus, & suppellex cellarum ex communi pecunia comparetur, et omnino vniformis sit Fratrum, & quorumcunq. Superiorum, statuiq. paupertatis, quam professi sunt, conueniat; ita vt nihil superflui admittatur; nihil etiam, quod sit necessarium alicui denegetur.

9 Quæcunq. Fratrum vestes, siue laneæ, siue lineæ, omnisq. alia suppellex in aliquem commodum Conuentus locum deferatur, ibiq. ab vno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligenter custodiantur; vt inde Superioris arbitrio, prout vnicuiq. opus fuerit, subministrari opportunè possint.

10 Omnes etiam Superiores, quicunq. illi sint, eodem pane, eodem vino, eodenq. obsonio, siue eadem (vt aiunt) pitantia, in communi mensa prima, vel secũda (nisi infirmitatis causa impediti fuerint) vescantur; neq. singulare aliquid, quo priuatim quisq in cibum vtatur, vllo modo afferri possit; si quis in ea re peccauerit, nihil ea die alimenti percipiat, nisi panem, & aquam.

11 Superiores omnes, etiam Generales, qui redditus, aut præstationes peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neq. in alio vsus, quam ratione officij sui necessarios, quicquam expendant. Cum verò contigerit ipsos in aliquo Conuẽtu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & ijs, qui secum erint, victus ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum suppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemq. pecuniarum, & reddituum sui Conuentus, etiam nomine Conuentus, per se ipsum habere, siue exercere possit: sed vniuersum id onus tribus Fratribus eiusdem Conuentus à Generali ita demandetur, vt vnus rerum, & bonorum, reddituumq. colligendorum, ac exigendorum curam habeat: alter tanquam depositarius, pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter asseruet: alius de pecunijs, & rebus à Depositario acceptis Priori, & Fratribus, ac Conuentui vniuerso de necessarijs, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed iuxta charitatis regulam, veluti bonus dispẽsator prouideat, officiorum huiusmodi confusione penitus interdicta.

13 Cæterum, hi tres tàm impensi, quàm accepti singulis mensibus Superiori locali, adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus eiusdem Conuentus probatioribus, rerũq. vsu peritis, rationem reddant: Deinde ipsimet rursus præsentibus Priore, & Peritis prædictis, Generali, cum aduenerint: denic. ipse Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali saltem coram tribus Iudicibus, ab ipso Capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium, vniuersamq. suæ administrationis tàm publicæ, quàm priuatæ rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplum authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc, vt ad omne mandatũ nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

14 In vnoquoq. Conuentu, Fratrum is tantum deinceps constituatur, & in

posterum retineatur numerus qui ex redditibus illius proprijs; vel ex communibus consuetis, vel etiam singulorum eleemosynis, alijsuè quibuscunq. obuentionibus in commune (vt præfertur) conferendis, commodè possit sustentari: red ditus verò, & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter asseruētur.

15 Superioribus autem, ne Concilij Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretrari, aut relaxare vllo modo possint, omnino interdicimus, & prohibemus, decernentes irritum, &c. Si quis autem contra præsumpserit attentare, is eo ipso omni gradu, officioquè priuatus, & ad ea perpetuò inhabilis existat.

16 Nullus nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus priuilegio gaudeat.

17 Si alicui ex necessaria causa, Generalis iudicio probanda, socius ex eodē ordine, qui illi ministret, concedendus erit, is nisi vigesimumquintum agat annum, & qui communi seruitio sit deputatus, non concedatur, & si commodè fieri potest, sit laicus conuersus.

18 Vt omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conuentus clausura perpetuò, ac diligenter seruetur, ac propterea à Superiore Ianitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendatur: is ianuę custodiendæ semper assistat, eanq. nemini Fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

19 Nullus à Conuentu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentiaq. singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociunq. exituro adiungat, non petentis rogatu, sed arbitrio suo: neq. eundem sæpius. Licentiæ verò generales exeundi, nulli omnino concedantur.

20 Contrauenientes autem pœna graui, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur: Eandem etiam Ianitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

21 Cum autem quis in Conuentum reuertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

22 Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, nisi prius à Generali, vel Protectore dumtaxat, licentiam in scriptis impetrauerint.

23 Si quis autem sine huiusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce actiua, & passiua biennia priuatus existat, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia aduersus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine vlla exceptione locum habeant.

24 Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt cum sibi videbitur cellas omnes reserare possit: & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.

25 In medio Dormitorij totam noctem lampas colluceat.

26 Nullus, etiam Superior, cellas, siue in claustro, siue alibi separatas à communi Dormitorio habeat: sed vnusquisq. vnica cella, eadem cum cæteris aliorū Fratrum coniuncta, nudis omnino parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, vniformiq. supellectili (vt præfertur) quemadmodum Religiosos decet, conten-

tus sit: possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conuentuum, si eorum muneris, & officij necessitatem id exigere cognouerit alteram etiam cellam concedere.

27 Cellæ, siue ædiculæ, quę extra dormitorium separatim sunt, ad officinas, aut alias ad communem vsum, & commoditatem Conuentus redigantur.

28 Sigillatim suo quisq. lecto cubet, neq. vllibi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

29 In priuatis cellis nulli camini permittantur: sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiam è parietibus conuulsis; vt res illa non ad tempus facta, sed perpetuo duratura videatur: cellis tamen Generalis, aut alterius Superioris, ac Prędicatoris exceptis.

30 Conuentus fenestræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorũ ædes prospiciunt, muro ita obstruantur, vt omnino is prospectus impediatur.

31 Valetudinarium in singulis Conuentibus certo, ac salubriori loco constituatur, quod pro loci situ, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit, commodissimum esse possit, in quo Fratres omnes, cum ægrotabunt, curentur; nec indè, nisi recuperata sanitate, abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpositi sunt, omni sedulitate, ac charitate operam suam præstabũt, ac curabunt, ne quid ægrotis omnino desit, quod ad sanitatem recuperandam pertineat.

32 Ineatur ratio, qua, sublatis licentijs, ac facultatibus hactenus quibuscũq. concessis, degentes extra Conuentus claustra, ad ea, quam primum reuocentur, nec de cætero, nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica probanda, huiusmodi facultates concedi possint.

33 Nulli in posterum ad habitũ, aut professionem admittantur, nisi in Conuentibus per Sedem Apostolicam in qualibet Prouincia deputandis.

34 Curent Superiores, vt constitutio interdicens largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Conuentu inuiolabiliter obseruetur.

35 Vt omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caueant omnes à directa, vel indirecta vocum, seu suffragiorum procuratione, tàm pro se ipsis, quã pro alijs, tum in Capitulis locorum, tum in cæteris præsertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, seu alibi. Quicunq. secus fecerint, præter alias pœnas, & censuras hactenus contra huiusmodi ambientes inflictas (quas in suo robore permanere volumus) in pœnam priuationis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant; & ad futura quæcunq. pariter inhabiles habeantur; super quo cum eis dispensari à nemine possit, nisi à Nobis, vel successoribus nostris; & pro qualitate culparum grauius etiam plectantur. Porrò supradictas omnes pœnas ad complices, ac simplices scientes, & non reuelantes extendimus.

36 In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præscripta à Sac. Conc. Trid. & Ordinis constitutionibus inuiolabiliter obseruetur, iurétq. Electores secundum veritatẽ cuiusq. conscientiæ, probriores, ac magis idoneos se electuros; ac propterea priusquam ad electionem deueniatur, in primis, & ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Ad officia, gradus, & prælaturas illi præcipuè eligantur, qui possint, & consueuerint regulas Ordinis, & constitutiones obseruare; præsertim, quæ pertinent ad

ser-

seruitium chori;ac vestitum,& victum communem.

37 Eligantur in Capitulo Generali,vel Prouinciali aliquot graues, & periti ex Fratribus cuiuslibet Prouinciæ,saltem tres, qui admittendos ad prædicationẽ verbi Dei,vel ad audiendas confessiones, etiam ipsorum Fratrum,ac Lectores publicos diligenter simul examinẽt,priusquam probentur, & ad huiusmodi ministeria admittantur.Horum etiam curæ sit examinare, & probare,tàm quoad doctrinam,quàm quoad mores,promouendos ad quoscunq.Ordines: in quo seruetur Decretum Congregationis interpretum Sac.Conc. Trid. hac de causa nuper editum,& promulgatum.

38 Illud porrò Superiores omnes in Domino admonemus,vt memores sint rationis,quam in nouissimo die redituri sunt pro grege sibi commisso: ac propterea omni studio inuigilent,vt quæ in eorumdem Ordinum,Regulis,& Constitutionibus de oratione mentali,silentio,ieiunijs,capitulo culparum, alijsq. spiritualibus exercitijs prudenter,ac piè sancita sunt, ea omnia, & singula ad vnguẽ obseruentur, intelliganta. super his veluti fundamentis, omnium Religionum ædificiũ construenda,& amplianda esse,quæ vt faciliorem exitum sortiantur, & fructus vberiores in animis Fratrum producant; valdè opportunum erit, si in quolibet Conuentu,singulis hebdomadis habeatur sermo de religiosa disciplina,regulariq.obseruantia.

39 Quo verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo vniuscuiusq. Conuentus, in qua distinctè adnotetur quid singulis horis cuiusq. diei quilibet Frater præstare debeat, vt certo quoq.signo præmonitus, maiore animi præparatione suo muneris satisfacere possit.Quæ Ordinis constitutiones his Decretis non aduersantur,inuiolatè custodiendæ erunt.

40 Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis,vel alterius immediati Superioris infligatur. Vt autem hæc Decreta(donec alia,quæ pleniorem reformationem facient,edãtur)ab omnibus obseruari possint, districtè præcipimus Generalibus, ac omnibus alijs quibuscunq. Superioribus, ad quos hoc spectat, vt curent,ac efficiant, ea omnia inter alias eorumdem Ordinum Constitutiones perpetuo valituras redigi,interdicta omninò eorum singulis facultate illas declarandi, & aduersus eas vnquam dispensandi. Alioquin sciant se in pęnam Generalatus,& officiorum priuationis,ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoq. munera ipso facto, & sine vlla exceptione respectiuè incidisse.

41 Ne verò prætextu dilatæ publicationis, eorum obseruatio quoquo modo differri possit,aut impediri; volumus, vt post illorum publicationem in Conuentu, vel Monasterio cuiuslibet Ordinis de Vrbe factam, Generalem, aliosq. Ordinum Superiores, cæterosq. quoscunq. Fratres præsentes, statim: reliquos verò absentes citra montes, vnius mensis; vltra montes, trium mensium spatio ita arctent,ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

42 Insuper mandamus,quod Generales in singulis Conuentibus citra mõtes,vnius mensis; vltra verò montes, trium mensium cursu Decreta supradicta publicari faciant, sub pœna priuationis Generalatus, alijsq. arbitrio nostro imponendis.Dat.Romæ apud S.Petrum die 25.mensis Iunij 1599.

De

DEcretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia dumtaxat permissum est, Sanctitas Sua extendi ad Prouincialem decreuit; ita vt Prouincialis ipse ex causa communi totius Prouinciæ dumtaxat, facultatem huiusmodi facere valeat, declarauitq. pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ contrafacientibus inflictam, Sanctitati Suæ reseruatum esse interdicta omninò eorum Superioribus singulis (etiam Generali, ac Protectori) facultate illam moderandi, ac relaxandi, Dat. Rom. die 20. Martij 1601.

Decretum fel. rec. Clementis Papæ VIII. super casuum reseruatione ab omnibus Regularium Superioribus obseruandum.

SAnctissimus Dominus noster, qui iampridem accuratè perpendit, ac re ipsa comperit, quod reseruatio facultatis absoluendi Religiosos pœnitentes à peccatis quibusdam grauioribus, nisi Superiores admodum prudēter, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientiæ maculas detegere, formidant, adducere posset in æternæ damnationis periculum, & spiritualis remedij desperationem. Ideò, vt huic malo Sanctitas Sua opportunè prospiceret. decreuit, vt nemo ex Regularium Superioribus peccatorum absolutiones sibi reseruet, exceptis ijs, quæ sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum vtilitati expedire prudenter in Domino iudicauerit.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apostasia à Religione, siue habitu dimisso, siue retento, quando eo peruenerit, vt extra septa Monasterij, seu Conuentus fiat egresssio. Nocturna, ac furtiua è Monasterio, seu Conuentu egresssio, etiam non animo apostatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale, Iuramentū falsum in iudicio regulari, seu legitimo.

Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum fœtum, etiam effectu non sequuto.

Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterij, aut Conuentus, Furtum de rebus Monasterij, aut Conuentus in ea quātitate, quæ sit peccatum mortale.

Lapsus carnis voluntarius operè consumatus.

Occisio, aut vulneratio, seu grauis percussio cuiusq. personæ.

Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut aperitiò litterarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis conseruatione, aut pro conscientiæ puritate reseruandum videbitur, id non aliter fiat, quam Generalis, Capituli in toto Ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura discussione, & consensu.

Non liceat Superioribus regularium confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reseruatum admiserint, aut ipsimet subditi spontè, aut proprio motu id ab ijs petierint.

Superiores in singulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confessarios, pro subditorum numero maiori, vel minori; ijq. sint docti, prudentes, ac charitate

tato præditi,quia non reseruatis eos absoluant, & quibus etiam reseruatorum absolutio committatur,quando casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis Confessarius iudicauerit.

Tàm Superiores pro tempore existentes,quàm Confessarij, qui ad Superioritatis gradum fuerint promoti,caueant diligentissimè,ne ea notitia,quā de aliorum peccatis in confessione habuerunt,ad exteriorem gubernationem vtátur.

Licebit tamen Superioribus determinare pęnitentias graues quibusdam peccatis,etiam non reseruatis à Confessarijs imponendas,quę subditos ab huiusmodi perpetrandis cohibere possit.

Atq. ita per quoscunq. Regularium Superiores, quicunq. illi sint, obseruari mandauit.Non obstantibus Constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis, ac cuiusuis Concilij, etiam generalis Decreti; necnon Consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obseruatis,aut Regulis in Generalibus,seu Prouincialibus Capitulis editis;statutis,& constitutionibus,etiam Apostolica auctoritate confirmatis,priuilegijs,indultis,& concessionibus quorumcunq. quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, cæterisq. in contrarium facientibus quibuscunq.Dat.Rom.apud S.Petrum die 26.mensis Maij,anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declarauit,& declarat,vt si huiusmodi Regularium Confessarijs casus alicuius reseruati facultatem petentibus Superior dare noluerit,possint nihilominus Confessarij illa vice pęnitentes Regulares,etiam non obtenta à Superiore facultate,absoluere.

Formula concedendi facultatem pro Nouitijs ad Regularem habitum recipiendis in Monasterijs,& locis designatis.

SAnctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII.Cum regularem disciplinam restituere,atq.in pristinum statum reuocare maximè cuperet;regularesq.omnes,vitam, moresq. suos ad rationem eius instituti,quod quisq.professus esset,ita componere;vt quæ ad votorum vim,habitum,victumq.communem pertinent;ea potissimum singuli religiosissimè obseruarent;generali Decreto,quod de mense Iunij editum tertia Iulij anno 1599 promulgatum fuit, Ordinum Religiosorum Superioribus (nonnullis exceptis) prohibuit,ne aut Nouitios reciperet, aut quemquam ad professionem ante admitterent,quàm à Sanctitate Sua Monasteria aliquot ad eam rem præscripta essent,in quibus obseruantia regularis vigeret. Nunc verò eadem Sanctitas Sua à locorum etiam Ordinarijs, quibus id muneris demandauerat, certior facta,in infrascriptis Monasterijs,& Conuentibus Ordinis N.præfinitum esse numerum dumtaxat eorum,qui vel ipsius Monasterij censibus,vel consuetis eleęmosynis sustētari ibi commodè possunt,atq.in ijs omnia fideliter obseruari,quæ sunt cum illorum professionis perfectione coniuncta,nempè castitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, vna cum cæteris decretis particularibus,vel instituti ipsius,vel Pontificijs,etiam ad victum,vestitumq.communem spectantibus(ipso decreto, vt supra edito,& promulgato, nequaquam obstante) potestatem facit

Su-

Superiori eiusdem ordinis, Nouitiatus in infrascriptis Monasterijs, & Conuentibus erigendi, Nouitios recipiendi, educandi, atque ad professionem admittendi; modo tamen id ad præscriptum instructionis, iussu Suę Sanctitatis editum neq. alio modo fiat. Quoniam verò ea est Suæ Sanctitatis mens, & voluntas, vt in Monasterijs, & Conuentibus ad alendos Nouitios præfinitis, regularis obseruantia perpetuò retineatur, mandat, & præcipit, vt in ipsis præscriptus iam personarum numerus in posterum seruetur; nullusq. omninò Superior cuiusuis conditionis, personarum, & Nouitiorum numerum augere præsumat, ea pœna proposita, vt omnibus priuatus officijs, vocis actiuæ, & passiuę ius omne amittat. Vult deniq. Sanctitas Sua huiusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apostolicæ hoc Decreto, Secretarij manu subscripto, concedi; non obstante Decreto, vt supra promulgato. Dat. Rom. die &c. Præscribitur verò numerus Sacerdotum . . . . Clericorum . . . . Nouitiorum . . . . Conuersorum autem . . . .

N. Visitationis, & Reformationis Apost. Secr.

Decretum super forma recipiendi Nouitios Regularium, ad habitum, & professionem.

SAnctissimus in Christo Pater, & D.N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa VIII. qui aliàs pro regularis disciplinæ restitutione, singulis regularium Ordinibus (quibusdam exceptis) prohibuit, ne ad regularem habitum, Nouitios in posterum reciperent, receptosuè ad professionem admitterent, quousq. in aliquibus cuiusuis Ordinis, Monasterij, seu Conuẽtibus (in quibus Nouitiatus pro recipiendis, & educandis Nouitijs designarentur, & approbarẽtur) ad eius, quã professi sunt, Regulæ præscriptum, vitam, moresq. restituerent, & componerent: certior deinde factus quosdam omnium ferè Ordinum, Conuentus, seù Monasteria ad pristinam illam regularẽ viuendi formam, & disciplinam, quam diutius desiderauerat, fuisse redactam in eisdem Monasterijs, & Conuentibus, vt Nouitiatus erigi, Nouitijq. recipi possent, (sub certis tamen legibus, ac ea pręsertim, vt licentia à Congregatione Reformationis Apostolicæ prius obtenta esset) cõcessit, & ad illa designauit, & approbauit. Nunc volens, vt ea, quæ pro Nouitiorum receptione, & institutione, de mandato Sanctitatis Suæ præscripta fuerunt, in posterum accuratius, & exactius obseruentur, vltra formam traditam in Constitutionibus fel. rec. Sixti Papæ V. & etiam Sanctitatis Suæ super receptione Nouitiorum, decreuit; ac præsentis Decreti virtute mandauit, ne in Conuentibus, seu Monasterijs ad Nouitios recipiendos, de Sanctitatis Suæ, seù dictæ Cõgregationis Reformationis licentia hactenus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis; Nouitij ad habitum recipi vllatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congregatione, vel à proprijs locorum Ordinarijs, aut ab illis, in quorum diœcesi Nouitiatus existũt, in quibus Nouitij ipsi recipiendi approbati fuerint, & vt recipi, & admitti posit, licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus, etiam quoad scripturam concedendam) obtinuerint,

P Mo-

Monet autem Sanctitas Sua eosdem Ordinarios omnem curam, & diligentiam adhibere, vt circa ætatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, cæterisq. qualitates in ipsis Nouitijs requisitas, obseruentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factę, & publicatæ; neq. aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant: Ordinariorum ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbauerint, vel admitti permiserint, qui non sit ideoneus, & iuxta constitutiones, & institutiones prædictas approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcunq. Ordinum, qui in admittendis ad habitum, & professionem Nouitijs, formam Constitutionum, & institutionum prędictarum non seruauerint; aut Nouitium aliquem, quantumuis idoneum, & approbatum, in quouis alio Conuentu, & loco, seu Monasterio, præterquam in hactenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Cōgregatione designatis, & approbatis, seù in posterum designandis, & approbandis, vel vltra numerum in eorum singulis præscriptum, seù præscribendum receperint, vel admiserint, seù alias præmissis quouis modo contrafecerint. Irritum ex nunc, & inane decernens quicquid secus, vel alias, quauis auctoritate à quouis gestum, vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscunq. &c. Dat. Rom. apud S. Petrum, die 19. Maij 1602. Pontificatus eiusdem S.D.N. anno vndecimo.

Institutiones super receptione, & educatione Nouitiorum Religiosorum Monasterijs, & Conuentibus designatis, vel designandis, Clementis eiusdem iussu editæ.

CVm ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasterijs propagandam, Nouitiorum institutio maximè vtilis sit, ac necessaria; & nihil ad grauem illam, ac laudatissimam priscorum Patrum viuendi rationem relaxandam, maiorem vim habuisse compertum sit, quam vel nimiam in recipiendis Nouitijs facilitatem supra numerum, quem capere, atq. alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum spiritu, an verè esset ex Deo, atq. ex præcipuo desiderio illi inseruiēdi; vel deniq. incuriam in eis educandis, atq. instituendis: Idcircò, vt huiusmodi incommodo deinceps occurratur, pręcipitur omnibus, & singulis, ad quos spectat, vt in recipiendis Nouitijs, & in eorum institutione, atq. educatione; necnon in Magistri, & aliorum Ministrorum electione, præter alia, quæ in Sacris Canonibus, ac Decretis, præsertim Concilij Tridentini, Pontificijs, & cuiuscunq. Ordinis, aut instituti Constitutionibus continentur, tàm in alias designatis, quàm nunc, & in posterum ad hoc designandis Monasterijs, & Conuentibus, hæc quæ sequuntur, inuiolatè obseruari, & exequi perpetuò curent.

Primum, quod attinet ad Nouitiorum recipiendorum formam, vltra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de vniuscuiusq. natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita ante acta, ac præcipuè eorum, qui sextum decimum ętatis suæ annum excedent, an criminosi, an ære alieno grauati, vel reddendæ alicu-

ius administrationis rationi obnoxij sint, iuxta formam Constitutionis fel. rec. Sixti V. & moderationum subsecutarum: illud etiam Superiores, ad quos spectabit, sedulò perquirant, vt quibus in Monasterijs, & Conuentibus, ex Apostolica facultate Nouitiatus fuerint instituti; in ijs ad Religionem nullus in posterũ admittatur, qui & honestis parentibus natus non sit, & conditiones sacris Canonibus, Summorumq. Pontificum constitutionibus præscriptas non habeat, iuxta Decretum super forma recipiendi Nouitios, die 19. Maij 1602. editum.

Quisq. recipiendus in aliquo Ordine Regulari, etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quam eius Ordinis, in quo recipietur, regularia instituta, & ordinationes requirunt; eam verò literarum scientiã calleat, aut illius addiscendæ spem in dubiam præseferat, vt minore, & suis temporibus maiores Ordines, iuxta Decreta Sac. Conc. Trid. suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimum quintum excedens ad habitum regularem admitti postulauerit, & talis eruditionis expers inuentus fuerit, in Conuersorum tantum (quibus literarum scientia non est necessaria) numerum referatur: ipsi autem Conuersi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum, & nisi saltem præcipua doctrinæ christianæ capita nouerint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberius famulari possint; an potius leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animo ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Prouideant quoq. vt omnes, etiam Conuersi recipiendi: priusquam ad habitum regularem admittantur, ab ijs, quibus munus hoc incumbit, de regula, quã professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuq. regulari, & alijs cuiusq. Ordinis peculiaribus institutis, & constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarundam Religionum moris est, ne dum Conuersos ad professionem admittendos; verum & oblatos, vt vocant, recipere, circa ipsorum oblatorum receptionẽ vnaquaq. Religio suas peculiares Constitutiones, specialiaq. instituta obseruare teneatur.

Statim atq. Nouitij ad habitum recepti, & in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius anteactæ vitæ conscientiam discutiant, & expurgent.

Quod verò ad loci qualitatem vniuscuiusq. Nouitiatus spectat, locus huiusmodi propria clausura ab ea parte Conuẽtus, & Monasterij, in qua degunt professi, segregatus sit, atq. distinctu; habeatq. tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero Nouitij, vel Dormitorium ita capax, vt pro singulis singuli lectuli commodè sterni possint; in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus locus pro Magistro, eiusq. Socio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adsit ad spirituales collationes, seù conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesq. Magistri audiendas; & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insuper, seu Capella (si commodè fieri poterit) ad Nouitios in spiritualibus, præsertim in cœrimonijs, Ecclesiasticisq. functionibus exercendos.

Hortus quoq. peculiaris ad honestam recreationem benè conclusus,atq. munitus adsit : sin minus, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipsis verò Nouitijs ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate (si opus fuerit)ne in eundem quisquam alius ingrediatur.

Ad huiusmodi locum Nouitiatus nemini eiusdem,vel alterius Ordinis regulari,etiam Conuentus,& Monasterij Officiali,vllo vnquam tempore sub quouis prætextu aditus pateat,præterquam Magistro, eiusq. Socio;ac etiã Monasterij, aut Conuentus Superiori, si quandocunq. ingrediendum sibi necessariò existimauerit: quo tamen casu aliquam semper ex senioribus Conuentus, vel Monasterij Patribus socium assumat.

Huius loci clausuræ clauis apud Magistrum semper asseruetur, illique soli liceat ex graui tantum causa ingressum illuc alicui permittere, si quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit,Magistro præsente,& non aliter alloquatur.

Nouitiorum Magistro Socius, si per Nouitiorum instruendorum multitudinem necessarius fuerit,vita, & moribus (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Nouitiatus regimen spectant,dicto Magistro immediatè subiectus existat;eligãturq.tàm Magister,quam Socius per Prouinciale Capitulum,per triennium ad minus, onus huiusmodi subiturũ. Quod si aliquò casu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatus concedi contingat, tunc electionẽ Magistri Nouitiorum,& Socii huiusmodi in his nouis locis per Generalem, vel Prouincialem,seù Ministrum,aut eorum Visitatores,seu Vicarios, de Diffinitorum tamen,vel grauiorum aliorum Patrum consensu fieri permittatur,idemquè seruetur,si intra triennium,alterum, vel vtrunq. vrgenti aliqua de causa ex illis locis amoueri,vel mori cõtigerit,in cuius,vel quorum locum alij consimiles subrogari debeant.

Tàm Nouitiorum Magister, quàm socius ab ijs omnibus officijs, oneribusq. vacationem habeant,quæ Nouitiorum curam,& regimen impedire valeant. Ipse Magister sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimũ ætatis suæ anno constitutus,& per decennium à professione emissa in Religione perstiterit;Socius verò trigesimum annũ excedat:sintq.ambo doctrina,& (quãtum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit) vitæ et anteactæ exemplo præstantes:orationis prætereà,& mortificationis operibus addicti, prudentia,charitateq.referti non sine affabilitate graues,zelum Dei cum mansuetudine præseferẽtes:ab omni cordis,ac animi perturbatione,iræ præsertim,& indignationis,quæ in se,& erga alios charitatem impedire consueuerunt,quàm longissimè alieni,& tales demùm,qui in omnibus seipsos bonorum operum exemplum præbeant:vt ij,qui eorum curæ subsunt, illos non tàm metuant,quàm reuereantur,neć illis vnquam detrahere quicquam possit.

Habere etiam Magister plenàm,& absolutam potestatem circa Nouitiorũ institutionem,ac Nouitiatus regimen,ita vt in illis nemini(Visitatoribus, ac Superioribus maioribus,vel etiam localibus exceptis)quouis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, vt Nouitij omnes in regulari disciplina sedulò exer-

exerceantur;agnoscantq. præcipuè Diuinæ,qua digni facti sunt,vocationis præstantiam,& excellentiam,quæ vera sit,atq. perfecta votorum solemnium,& quã necessaria cuiusq.Ordinis Constitutionem obseruantia; modum in oratione tũ vocali,tùm mentali fructuosè persistendi,illicitas passiones,& vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona est,atq. procliuis) per sensuum custodiam,& mortificationem cohibendi;austeritatẽ,ieiunia,cilicia,disciplinas,conscientiæ puritatem,crebram illius discussionem,Sacramentorum frequentiam,confessionis præsertim,quę bis saltem singulis mẽsibus fiat,per apertionem quotidianam motuum internorum, cordis, & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus,diuturnumq.silentium.

Quilibet Nouitius quotidie orationi mentali, & vocali incumbat,vnusquisq. secundùm propriam capacitatem, & ordinem sibi à Magistro præscriptum; ac plures in die propriam conscientiam vnusquisq.examinare contendat. Ipsi autẽ Magistro soli Nouitiorum confessiones audiendi cura committatur: Liceat tamen Superiori,etiam locali,si ita expedire iudicauerit, vel per se ipsum, vel per alium ab eo deputandum,semel,aut bis in anno eorundem Nouitiorum confessiones audire.

Quotidie Missę sacrificio intersint,& statutis horis in Choro nocturnis,diurnisq.diuinis officijs assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent;legant,vel scribant res spirituales;modestam animi recreationem interponant,quæ in solitario loco,& commodo extra Nouitiatum, semel in hebdomada, vel in alternis saltem hebdomadibus longior statuatur;fiatq.semper Magistro præsente, vel socio, qui multum inuigilent, ne duo ab alijs commorentur disiuncti;atq. eo tempore cuiusquè in quam natura feratur,propensionem scrutentur.

Non liceat eis,durante Nouitiatus, & probationis tempore, vna cum Professis,nisi in Choro,in Ecclesia tempore officiorum,in processionibus,aut in cænaculo causa refectionis commorari; nec permittatur eis Professos domo exeuntes comitari.

Pro cõmunibus,& proprijs cuiusq.necessitatibus,quæ accidere possunt, vnus ex Nouitijs ipsis,ætate,moribusq.Prouectior deputetur,qui absente socio, Magistro permittente,omnia,prout opus fuerit,agat; cui etiam ianuæ custodia, & rerum leuioris momenti prouisio intra Nouitiatum committi poterit.

Cum autem, licet Clericorum benè instituendorum cura debeat esse præcipua,Conuersorum tamen religiosa instructio non sit prætermittenda; quin potius æquanimiter amplexanda,quandoquidem satis exploratum est, istorum et (cum regulam profiteantur eamdem)perfectam educationem,tum religioni decorem,& ornamẽtum;tum alijs Christifidelibus ædificationem,exemplum,atq. vtilitatem afferre: Conuersis ipsis à Clericorum Nouitiatu separatus ad dormiendum locus(quantum cõmodè fieri poterit)assignari præcipitur. Illi tamen (hac separatiõne non obstante)Magistro Nouitiorum,seù Superioribus Monasteriorum,& Conuentuum,iuxta cuiusq.Ordinis, statuta, & Constitutiones subditi esse,& obedientiam præstare debebunt,à quo non tantum circa corporalia obsequia probandi, & exercendi; verum etiam, pro eorum capacitate, & commo-

moditate, de ſpiritalibus, præſertim de modo mentaliter orandi, diligenter inſtruendi erunt: quod vt commodius fiat, ad Capitula, & Spirituales Conciones, quæ per Magiſtros Nouitijs fieri ſolent, accerſiri debeant, & in Eccleſijs ſtatutis horis conueniant, niſi tunc in ſuis officijs actualiter occupati fuerint.

Tempore verò probationis elapſo, ij tantum, qui non ſolum religioſæ perfectionis capaces: ſed ad laborem corporalem apti nouo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis ſuæ annum, quoad Clericos, decimum ſextum; quo verò ad Conuerſos, vigeſimum primum exceſſerint) ad profeſſionem admittantur. Sed qui ad Conuerſorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum ſtatū tranſire, etiam durante tempore probationis, non poſſint.

Superior cuiuſlibet Conuētus, in quo Nouitiatus fuerit conſtitutus, particularem librum habeat, in quo vniuſcuiuſq. Nouitij profeſſio regiſtretur, illamque Nouitius profeſſus propriá manu, & duo teſtes, qui præſentes fuerint, ſubſcribant.

Conuerſus verò literarum ignarus, profeſſus, in eorundem teſtium, qui ſe ſubſcripſerint, præſentia, propria manu ſignum Crucis apponat; aſſeruetur q. liber, & cuſtodiatur in Archiuio, vbi ſcripturæ ad Monaſterium, ſeù Conuentum pertinentes reponi conſueuerunt.

Quia verò in quibuſdam Ordinibus filiationis vſus eſt receptus, declaratur, quòd licet decretum ſit, vt Nouitijs educandis certa Monaſteria, aut Conuētus deſignata quilibet Ordo habere debeat: licitum tamen ſit Superioribus Monaſteriorum, & Conuentuum huiuſmodi Ordinum, in quibus filiationis vſus receptus eſt; eos, quos prænarratis qualitatibus ſuffultos repererint, in ſuorum locorum filios iuxta cuiuſq. Ordinis Conſtitutiones adſcribere, ſicq. adſcriptos (cū iuxta præſentes Inſtitutiones, & alias, ſeruatis ſeruandis, ad Ordinem recepti fuerint) ad loca Nouitiatuum, cum teſtimonialibus literis tranſmittere, vbi tanquam dictorum Conuentuum, ſeù Monaſteriorum filij, eorumdem nomine, & inſtantia recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monaſteria, ſeū Conuentus filiationis huiuſmodi remittantur, in profeſſorio ad perfectionem, vt permiſſum eſt, exerceri debebunt.

Porrò, ne loca vnius Monaſterij, ſeu Conuentus ab alio præoccupentur; Capituli Generalis, aut Prouincialis partes erunt, numerum præſcribere pro omnibus; & eam ſimiliter rationem circa alimentorum cōtributionem (ſi opus fuerit) inire; ac ſingulis Conuentibus, & Monaſterijs præſcribere, quæ magis expedire videbitur.

Vt autem Nouitij iam in Profeſſorum numerum (ſicut præmittitur) recepti melius in bono ſpiritu, regulariſq. diſciplinæ obſeruantia ſtabiliantur, & confirmentur: mandatur, vt ſtatim poſt profeſſionem emiſſam, ſi in Conuentibus, aut Monaſterijs pro Nouitiatibus aſſignatis locus aderit ſecundi Nouitiatus, ſiue Profeſſorij, ad ea, quæ Nouitiorum eſt, atq. antiquorum Profeſſorum habitatione diſtinctus, & ſegregatus; ibi collocentur, ſi Monaſterium, aut Conuentus eos alere queat: ſin minus, in alium commodiorem Conuentum, aut Monaſterium transferantur, in quos is locus cum requiſitis ad Nouitiatum ſupranarratis reperiatur, vel accommodetur, aut de nouo conſtituatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ ſuarum Conſtitutionum, ſeu

In-

Institutorum vigore maioris temporis cursu nouos professos intra Nouitiatum detinere consuescunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, vt prædictis earum Constitutionibus non obstantibus, id ipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire dijudicauerint: quibus in locis degãt sub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quam seruent antiquiores professi, ita quod in negotijs Monasteriorũ, aut Conuentuum non se intromittere; nec communibus tractatibus interesse; neq. alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibiq. permaneant, quousq. ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem deuenerit, vel saltem per triennium post professionẽ: quo ét tempore poterunt, quinimmò debebunt, literarum studijs operam nauare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Nouitiorum Magistrum præditum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quod propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Nouitios, nisi in locis pro Nouitiatu designatis, aut in posterum designandis, & pro numero dumtaxat in eorũ singulis præscripto, vel præscribendo.

Deniq. si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alij ad quos spectat; in predictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quouis modo contrafecerint; officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauioresq. pro modo admissæ culpæ pœnas, se subdituros certò sciant. Dat. Romę, apud S. Petum die 19. Martij 1603.

Ant. Seneca Reform. Apost. Secr.

Breue S.D.N. VRBANI Diuina Prouidentia Papæ VIII.

Super Professionibus per Regulares emissis, non facto in locis designatis Nouitiatu.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

RELIGIOSOS viros, qui spretis huius sæculi vanitatibus Diuini Numinis obsequijs sub suaui Religionis iugo sese manciparunt, pastorali benignitate complectimur, vtq. in vocatione, qua vocauit eos Dominus permaneant, iuxta creditum Nobis Apostolicæ seruitutis munus sedulò intendimus, ac desuper eiusdem muneris partes propensis studijs intendimus, prout ad Dei laudem, Catholicæq. Ecclesiæ decus, & exaltationem conspicimus in Domino salubriter expedire. Cùm itaq. sicut accepimus quamplures Ordinum, Congregationum, Institutorum regularium professores ad habitum regularem recepti, probationis annũ in Monasterijs, seu Domibus regularibus ad id designatis, vel ab Apostolica Sede approbatis minimè fecerint, proindeq. iuxta Cõstitutionem fel. rec. Clementis Papę VIII. prędecessoris nostri desuper editam professio per eos subinde emissa inualida existat; Nos religiosos prædictos ex huius Sanctæ Sedis be-

benignitate specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes; eorumq. singulares personas a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa sciẽtia, ac matura deliberatione nostris Venerabilibus fratribus nostro Scipioni Episcopo Sabien. Card. Burghesio nuncupato maiori Pœnitẽtiario, vel Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ceterisq. Ordinarijs locorum, in quibus eorumdem Religiosorum Monasteria, Domus, seù Conuentus, aliaue regularia loca consistunt, siuè ipsorum Religiosorum præfectis, vel Superioribus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus omnes, & singulos Religiosos prædictos, qui ad habitum regularem aliàs canonicè recepti annum probationis in Monasterijs, seu Domibus regularibus ad id designatis minimè fecerũt, subindeq. professionem nihilominus emiserunt, ad professionem denuò seruatis aliàs seruandis emittendam, quæ sic emissa illis, & eorum cuilibet, tàm in foro interiori, quàm exterior suffragari debeat, absq. nouo probationis anno ex speciali huius sanctæ Sedis benignitate auctoritate nostra Apostolica recipiant, & admittant; eosdemq. postquam professionem denuò, vt præfertur, emiserint, ad omnes gradus, honores, dignitates, præeminentias, atq. habilitates, quas ab initio si validè professi essent, legitimè obtinerent, eadem auctoritate restituant, ac restitutos eo ipso esse, & censuri declarent, itaut habeat eundem locum, sessionem, & votum, prout haberent, si priores professiones validæ fuissent, & nondum promoti, ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, seruatis aliàs seruandis, promoueri, & tàm ipsi, quàm alij ad eosdem ordines iam ritè promoti in susceptis ordinibus huiusmodi, etiam in altaris ministerio ministrare liberè, & licitè valeant, necnon omnes actus, siue cõtractus, quos contraxerunt, & legitimè contraxissent, vel cum laicis, vel cũ alijs Monasterijs, seu alterius Religionis viris, si nullum aliud paterentur vitium, vel defectum, nisi ex eo solùm, quia initi, aut contracti sunt inualidè ab ijs, qui cõtra dictam Constitutionem in Domibus non designatis, siuè ab eadem Sede non approbatis, professi sunt, auctoritate nostra prædicta confirment, & approbent, ac validos omninò declarent, super quibus omnibus, & singulis plenam, & amplam facultatem dicta auctoritate, tenore præsentium tribuimus, & impartimur. Decernentes præsentes litteras, & in eis contenta, atq. illarum vigore in præmissis facienda, & exequẽda quæcunq. valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis, quos illa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, eosq. præmissorum occasione, vel prætextu quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari nullatenus posse, nec debere, sicq. & non aliter ab omnibus censeri, & ita per quoscunq. Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Sanctę Romanę Ecclesię causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, dictęq. Sedis Nuncios, in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, irritum, quoq. & inanè quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter

con-

contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac præfata Clementis prædecessoris, alijsq. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinum, Congregationum, & Institutorum huiusmodi, & quibusuis alijs etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis, Statutis, & Consuetudinibus, Priuilegijs quoq. Indultis, & literis Apost. illis, eorumq Superioribus, & personis sub quibuscunq. tenoribus, & formis, ac cū quibusuis etiam derogatoriarū derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritan. alijsq. decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrariū, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & aliàs quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innouatis; Quibus omnibus, etiam si de illis specialis, specifica, & expressa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorū tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscunq. Cæterùm similibus in posterum consultum esse volentes, dilectis filijs Ordinum, Congregationum, & Institutorum huiusmodi Superioribus generalibus quocunq. nomine cēseantur, ac Procuratoribus etiam generalibus per præsentes districtè præcipimus, & mandamus, quatenus statim visis præsentibus loca, Monasteria, vel Conuentus, in quibus Nouitij probationis annum agant, & alia, quæ dictus Clemens Prædecessor super hac re obseruari iussit, obseruentur, designari, siue confirmari omninò curent, & faciant. Vt autem præsentium notitia ad omnes facilius perueniat, volumus, vt illarum exemplis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personę in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in Iudicio, & extra adhibeatur, quæ pręsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Rom. apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 2. Aprilis 1631. Pontificatus Nostri anno Octauo.

M. A. Maraldus.

Constitutio contra malè Ordinantes, & malè Ordinatos.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SEcretis æternę Prouidentiæ consilijs nullo nostrorum suffragio meritorum Speculatores Domus Israel, in sublimi Apostolatus culmine constituti, eò potissimum Pontificiæ sedulitatis officia conuertenda esse arbitramur, vt qui in sortem Domini vocantur, Christiq. Militiæ dant nomen, spiritualem Ecclesiæ tranquillitatem non perturbent, sed pacē cōfirment, vires augeant, ac tàm strenuè se gerant, vt ipsam terribilem, quasi castrorum aciem ordinatam inferæ potesta-

testates, ac Principes tenebrarum quotidiè magis perhorrescant. Hæc autem quanto impensius fieri optamus, tanto maiori indignatione irreligiosam quorumdam impudentiam detestamur, ac Sacrilegam temeritatem execramur, qui Sacros Canones, Summorumque Pontificum Decreta non verentes, Clericales Ordines illegitimè suscipiunt: ac dum in Ecclesiasticorum ministrorum cætum per nefas irrepũt; Dei cultui, animarum saluti, omnibusq. ad optimum Christianæ Reipublicæ regimen pertinentibus, plurimum obesse noscuntur. Aliàs siquidem fel. rec. Clemens Papa IV. prædecessor noster, volens periculis animarum eorum obuiare, qui vinculo excommunicationis adstricti, aut apostatæ, seù irregulares, vel alias Ordinum sacrorum susceptione indigni, suam patriam, in qua de his haberetur notitia, fugiẽtes, se in remotis partibus faciebant ad huiusmodi Ordines promoueri: Statuit, vt nullus Episcoporum Italiæ de cætero aliquẽ Vltramontanum Clericum ordinare præsumeret, nisi ab eodem Clemente prędecessore, vel ab Episcopo (de cuius diœc. traxerat originem ordinandus, vel in cuius diœces. beneficiatus existebat, per eius patentes literas causam rationabilẽ continentes, quare ipsum nolebat, aut nequibat ordinare) specialem licentiam haberet. eos verò, quos contra præmissa cõtigisset ordinari, manere voluit absq. spe dispensationis super hoc à Sede Apostolica obtinendæ suspensos: ac ordinantes condigna pœnitentia puniri. Cùm autẽ non sine graui animi nostri molestia, Nobis innotuerit, quã plures Vltramontanos suæ salutis immemores. Deiq. timore postposito, ad Ordines prædictos cum falsis Dimissorialibus litteris, seu etiam cum titulo patrimonij ficto, vel fiduciario, seu etiam falso, cum maximo bonorum omnium scandalo, se promoueri fecisse. Nos innumeris, quæ ex minus canonica Clericorum ordinatione huiusmodi proueniunt, malis, quantum Nobis ex alto conceditur prouidere volentes, prædictam Clementis prædecessoris Constitutionem, cum omnibus, & singulis in ea contentis approbantes, & innouantes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine, Venerabilius Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in Italia existentibus, tenore præsentium prohibemus, ne quouis prætextu, & ex quacunq. causa, Hispanos, Lusitanos, Gallos, vel Germanos, aliosq. quoscunq. Vltramontanos, & ex quibusuis locis extra Italiam oriundo, non solum ad Sacros, sed neq. etiam ad minores Ordines, vel Clericalem characterem promouere audeant, seù præsumant, nisi dimissoriales suorum Ordinariorum literas à nostris, & huius Sanctæ Sedis Nuntijs, seu Collectoribus in illis partibus commorantibus recognitas, probatas, & subscriptas habeãt: eorũdemuè Nuntiorum, seu Collectorum subscriptiones à dilecto filio nostro in Alma Vrbe Vicario in spiritualibus generali similiter examinatæ, recognitæ, & probatæ fuerint: alias promouentes ad annum ab exercitio Pontificalium: promoti verò perpetuæ suspensionis pœnam, absq. spe dispensationis à Sede Apostolica obtinendæ, incurrant eo ipso. Insuper promotos huiusmodi, ac etiam eos, qui cum falsis, vel fictis, aut fiduciarij patrimonij titulis scienter se ad Ordines huiusmodi promoueri fecerint, non solum prædictis, verum etiam maioribus arbitrio nostro, & pro tempore existentis Romani Pont. infligendis pœnis: Italos verò, si quos in posterum Clericali charactere insigniri, vel ad minores Ordines promoueri ab alieno Episcopo, cum falsis dimissorijs cõtigerit, etiam si qualita-

tibus per Conc. Trid. Decretum c. 16. sess. 23. requisitis pręditi sint; Nihilominus (secuuta tamen prius desuper Iudicis Ecclesiastici declaratione) fori priuilegio minimè gaudere, sed sæculari iurisdictioni, vt antea, plenè in omnibus subiacere, & subiectos esse respectiuè volumus, sicq. & non aliter per quoscunq. Iudices ordinarios, & delegatos; etiam causarum Palatij Apostolici Auditores (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, inane si secus super his à quoquam, quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In cōtrarium facien. non obstantibus quibuscunq. Per præsentes autem Constitutioni rec. mem. Pij Papæ II. prædecessoris nostri contra malè promotos editæ, nullatenus derogare intendimus: sed illa cum omnibus, & singulis in ea contentis, in suo robore, & efficacia permanere; perinde ac si præsentes non emanassent, decernimus. Vt autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deuenire possint; volumus, quod illæ, siue earum exempla in valuis Basilicarum S. Ioannis Lateran. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ, vt moris est, affixæ omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si vnicuiq. personaliter intimatæ fuissent; quódq. earumdem transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbiq. adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Rom. apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 11. Decemb. 1624. Pontificatus nostri Anno Secundo.

V. Thean.

Feria V. prima Octobris 1626. In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Vrbano Diuina prouidentia Papa VIII. ac Illustriss. & Reuerendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus in Vniuersa Republica Christiana aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

SAnctiss. D. N. iustis de causis animum suum mouentibus, decreuit, & statuit, vt in posterum Regulares omnes cuiusuis Ordinis, Religionis, Societatis, & Instituti, quibus pro delictis ad Sanctæ Inquisitionis officium spectantibus, pœnitentiæ genus aliquod impositum fuerit (salutaribus pęnitentijs exceptis) eo ipso ad omnes Religionis suæ gradus, & officia inhabiles censeantur, & deinceps (etiam si pœnitentiæ tempus expleuerint, vel gratiam receperint) ad illa tamen promoueri nullatenus possint, nisi prius obtenta à Sanctiss. D. N. vel ab hac Sac. Congregatione coram SS. habenda, speciali, & expressa rehabilitationis gratia. Alias promotio, quælibet nulla sit, & promouentes ipsi priuationem suorum officiorum, ac præterea vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrant, ad quæ restitui, nisi ab eodem Sanctiss. D. N. vel ab eadem Sac. Congreg.

coram S. S. habenda, non possint. Præsens autem Decretum omnibus Religionum Superioribus intimari mandauit idem S.N.D.

Thomas de Federicis S. Romanæ, ac Vniuersalis Inquisitionis Notarius substitutus de mandato.

Loco † sigilli.

Constitutio, de Exemptorum Priuilegijs circa animarum curam, & Sacramentorum administrationem, Sanctimonialium Monasteria, & Prædicationem Verbi Dei.

GREGORIVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

INscrutabili Dei prouidentia Vniuersalis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, præsidentes, Pastoralis nostræ solicitudinis partes esse dignoscimus, in eam curam præcipuè incumbere, vt à dignis, & probatis tãtùm Sacerdotibus sanctè administrentur Ecclesiastica Sacramenta, atq. vt virginum Deo sacrarum Monasteria diligentissimè custodiantur; & viri assumantur idonei ad prædicationis officium salubriter exequendum. Sanè Tridentinæ Synodi decretis prouidè cautum est, nullum Presbyterum, etiam Regularem, posse Confessiones sęcularium, etiam Sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut Parochiale beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut alias, idoneus iudicetur, & approbationem, quæ gratis detur, obtineat: Nec non vt in Monasterijs, seu domibus virorum, seu mulierũ, quibus imminet animarum cura personarum sæcularium præter eas, quæ sunt de illorũ Monasteriorum, seu locorum familia personæ, tàm regulares, quàm sæculares eiusmodi curam exercentes; subsint immediate in ijs, quæ ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, iurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cuius Diœcesi sunt sita. Itemq. vt Episcopi vniuersi sub obtestatione Diuini iudicij, & interminatione maledictionis æternæ, in omnibus Monasterijs sibi subiectis, Ordinaria; in alijs verò Sedis Apostolicæ authoritate, clausuram sanctimonialium, vbi violata fuit, diligenter restitui, & vbi inuiolata est, conseruari maximè procurent; inobedientes, atq. contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliasq. pœnas, quacunq. appellatione postposita, compescentes: Atq. vt Regulares in Ecclesijs suorum Ordinum prædicare volentes, se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur; in Ecclesijs verò, quæ suorum Ordinum non sunt, nullo modo prædicare possint, sine Episcopali licentia: contradicente autem Episcopo, nulli etiam in suorum Ordinum Ecclesijs prædicare præsumant. Verum, quia experientia compertum est, Ecclesiastici regiminis rationes postulare, vt decretis eiusmodi aliquid adiungatur matura deliberatione nostra, & ex certa scientia, ac de Apostolicę potestatis plenitudine, hac generali, ac perpetuò valitura Cõstitutione decernimus, statuimus,

mus,& declaramus, vt deinceps,tàm regulares, quàm sæculares quomodolibet exempti,siue animarum curam personarum sæcularium Monasterijs, seu domibus regularibus,aut quibusuis alijs Ecclesijs,vel beneficijs,siue regularibus,siue sæcularibus incumbentem exerceant; siue alias Ecclesiastica Sacramenta, aut vnum ex illis ministrent prævia Episcopi licentia,& approbatione;siue quoquo modo in dictæ curæ exercitio,aut in eorumdem Sacramentorum,vel alicuius ex illis administratione de facto absq.vlla auctoritate se ingerăt:in his,quę eiusmodi curam,seu administrationem concernunt,omnimodæ iurisdictioni, visitationi,& correctioni Diœcesani Episcopi,tamquam Sedis Apostolicæ delegati, plene in omnibus subijciantur. Ad hæc,tàm regulares, quàm sæculares huiusmodi nullis priuilegijs, aut exemptionibus tueri se possint, quominus, si deliquerint circa personas intra septa degentes,aut circa clausuram, vel circa bonorum administrationem Monasteriorum Monialium,etiam Regularibus subiectarum, ab Episcopo loci,similiter tanquã ad hoc Sedis Apostolicæ delegato,quoties,& quando opus fuerit,puniri,& corrigi valeant. Confessores verò, siue regulares, siue sæculares, quomodocumq. exempti,tàm ordinarij, quàm extraordinarij ad Confessiones Monialium, etiam regularibus subiectarum, audiendas nullatenus deputari valeant, nisi prius ab Episcopo Diœcesano idonei iudicentur, & approbationem,quæ gratis concedatur,obtineant. Sed & Administrantes bona ad eiusmodi Monasteria Sanctimonialium,vt præfertur, etiam regularibus subiectarum pertinentia, siue regulares extiterint, siue seculares, quomodolibet exempti,Episcopo loci,adhibitis etiam Superioribus regularibus,singulis annis rationes administrationis, gratis tamen exigendas, reddere teneantur; ad idq. iuris remedijs cogi,& compelli queant. Liceatq.Episcopo, ex rationabili causa, superiores Regulares admonere, vt eiusmodi Confessores, atque Administratores amoueant; ijsq.Superioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amouendi quoties,& quando opus esse iudicauerit. Ac similiter possit Episcopus, vnà cum Superioribus Regularibus quarumcumq. Abbatissarum,Priorissarum, Præfectarum,vel Prępositarum eorumdem Monasteriorum, quocumque nomine appellentur,electionibus per se,vel per alium interesse,ac præsidere, absque vlla tamen ipsorum Monasteriorũ impensa. Ac demum habeat Episcopus, tanquam dictæ Sedis delegatus, authoritatem coercendi, ac puniendi quoscumq. exemptos,tàm seculares,quàm regulares,qui in alienis Ecclesijs, aut quæ suorũ Ordinum non sunt,absq.Episcopi licentia; & in Ecclesijs suis, aut suorum Ordinum non petita illius benedictione,aut ipso contradicente,prædicare pręsumpserint. Ita vt Episcopi in suprascriptis casibus, & in prænominatas personas, in præmissis omnibus,& singulis,aut circa ea quoquo modo delinquẽtes,quoties, & quando opus fuerit,etiã extra visitationem,per censuras Ecclesiasticas,aliasq. pœnas,vti eiusdem Sedis delegati, procedere,omnemq.iurisdictionem exercere liberè,& licitè valeant. Decernentes sic per quoscunque Iudices quauis authoritate fungentes, etiam Sacri Palatij Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales(sublata eis,& eorum cuilibet,quauis aliter iudicandi,& interpretandi facultate,& authoritate)iudicari,& definiri debere; Irritum quoq. & inane si secus super his à quoquã quauis authoritate scienter, vel ignoranter con-

contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcumq. personarum,atq. Ordinum,tàm Mendicantiũ, quam non Mendicantium,Militiarum,etiam S.Ioannis Hierosolymitani, Congregationum,Societatum, ac cuiusuis alterius instituti, ét necessario, & in indiuiduo exprimendi,Monasteriorum,Conuentuum,Capitulorum,Ecclesiarum,& aliorum quorumcumq.tàm secularium,quàm regularium locorum,necnon illorum,ét iuramento,confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis Statutis,vel Consuetudinibus,etiam immemorabilibus ; exemptionibus quoq. indultis,& priuilegijs, etiam in corpore iuris clausis,aut ex causa, & titulo oneroso,vel in limine fundationis concessis,etiam Mari magno,seu bulla aurea, aut alias nuncupatis,Conseruatorum deputationibus,eorumq.atq.alijs inhibitionibus,quibus Episcopi deferre minimè teneantur, & quibusuis alijs, sub quibuscumq.tenoribus,& formis,ac cum quibusuis, etiam derogatoriarum derogatorijs,alijsq.efficacioribus,& insolitis clausulis: necnon irritātibus decretis,etiam Motu proprio,& ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet,ét per viam communicationis, seu extensionis concessis,& iteratis vicibus approbatis,& innouatis : ét si pro illorum sufficienti derogatione de illis,eorumq.totis tenoribus,& formis specialis,indiuidua, ac de verbo ad verbum,non autem per clausulas generals idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda,aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset:tenores huiusmodi,ac si de verbo ad verbũ nihil penitus omisso,& forma in illis trata obseruata,inserti forent,præsentibus pro expressis habentes : quibus quoad ea,quæ eisdem præsentibus aduersantur (illis alias in suo robore permansuris) specialiter,& expresè derogamus,cæterisq.contrarijs quibuscumq. Cæterum, quia difficile foret præsentes literas ad singula quæq. loca deferri, vt eæ tamen omnibus innotescant,mādamus, illas ad valuas Lateranen.& Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum,atq.Cancellariæ Apostolicę,& in acie Campi Florę publicari,& inibi affigi,& per aliquod temporis spatium dimitti,eisq.detractis, earum exempla eo in loco relinqui. Ac volumus,vt earumdem præsentium literarum transumptis,ét impressis,manu alicuius Notarij publici subscriptis,& sigillo Prælati,seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, in iudicio, & extra illud,vbi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur,si forent exhibitæ,vel ostensæ.Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statui,declarationis,decretorum, derogationis,mandati,& volūtatis infringere,vel ei ausu temeratiò contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit,indignationem Omnipotentis Dei,ac B. Petri,& Pauli Apostolorum eius,se nouerit incursum. Dat. Rom. apud S.Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1622. Nonis Febr. Pontificatus nostri Anno Secundo.

V.Dat.

S. de Vrsinis.

Registrata in Secretaria B. euium.

Declarationes aliquot Sacræ Congregationis Concilij super Constitutione sanct. mem. Gregorij XV. de exemptorum Priuilegijs, &c.

Posita Constitutione fel. rec. Gregorij XV. de exemptorum Priuilegijs, &c. Dubitatur.

1 AN liceat Episcopis visitare Altaria Regularium Ecclesiarum, quibus cura Animarum personarum sæcularium non incumbit, aut loca, vbi in ijsdem Ecclesijs asseruatur Sanctissimum Eucharistię Sacramentum, vel vbi audiuntur Confessiones personarum sæcularium?

2 An Episcopi possint Regularibus pręscribere, vt certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel alias illorum priuilegia restringere, ac moderari in Sacramentis administrandis?

3 An facultas Episcopi per Constitutionem attributa in exemptos tàm sæculares, quàm regulares, intelligatur etiam tributa in personas nullius diœcesis?

4 An eadem facultas competat inferioribus Pręlatis proprium territorium, ac iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus?

5 An per eadem Constitutionem in illis verbis (possit Episcopus vna cum Superioribus Regularibus quarumcunq. Abbatissarum, &c. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere) ius Abbatissas confirmãdi Episcopis attributum censeatur?

6 An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputati, debeant ab Episcopo examinari, & approbari?

7 An Superiores Regulares similiter ante ipsius Constitutionis publicationem electi, seu deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro Confessionibus sanctimonialium sibi subiectarum audiendis?

8 An Confessiones, quas audiunt Superiores Regulares electi, seu deputati, vel confirmati post publicationem, & scientiam tenoris dictę Bullę, non obtenta Episcopi approbatione, sint nullæ, atq. irritæ, nec ne?

9 An Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad Confessiones personarum sæcularium audiendas, censeantur etiam approbati ad audiendas Confessiones Monialium sibi subiectarum?

10 An Regularis ad audiendas Confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatus, Confessiones Monialium alterius Monasterij audire possit?

11 An Confessores Regulares extraordinarij semel ab Episcopo deputati, & approbati ad audiendas Monialium Confessiones pro vna vice intra annum ad præscriptum Sac. Conc. Trid. possint, virtute dictæ approbationis, pluries tanquam Confessores extraordinarij earumdem Cõfessiones audire absq. noua Episcopi licentia.

12 Cum in eadem Constitutione statutum sit, vt liceat Episcopo ex rationabili causa Superiores Regulares admonere, vt amoueant Confessores Monialium, atq. Administratores bonorum ad earundem Monialium Monasteria pertinentium, ijsq. Superioribus id facere detrectantibus, habeat Episcopus facultatem prędictos Confessores, & Administratores amouendi quoties, & quã-

cio opus esse iudicauerit: An eiusmodi causam Episcopus Superioribus Regularibus significare teneatur?.

13 An eadem Constitutio, qua parte supponit Episcopi iurisdictioni regulares delinquentes circa personas degentes intra septa Monasteriorum Monialium, aut circa clausuram, vel bonorum administrationem eorumdem Monasteriorum, habeat locum in omnibus delictis; an verò solum in notorijs, & cum scandalo populi?

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, censuit, Constitutionem sanct. mem. Gregorij XV. de exemptorum priuilegijs, nequaquam subijcere Regulares exemptos: quibus cura animarum personarum secularium non incumbit, Episcoporum iurisdictioni in his, quæ Sacramentorum administrationem concernunt, nisi cum in Sacramentis personis sæcularibus administrandis ijdem Regulares delinquunt: ac propterea.

Ad primum dubium respondit, Episcopis non licere in vim eiusdem Constitutionis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum sæcularium, nec loca, vbi in ijsdem Ecclesijs asseruatur sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel vbi Confessiones personarum sæcularium audiuntur.

Ad secundum, Hac in parte Constitutionem nihil noui iuris induxisse, nec vllam nouam authoritatem Episcopis in Regulares attribuisse: ideoq. in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus præscribere, vt certis tantum in locis, ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiũt, vel alias illorum priuilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari. Quod si aliunde Episcopis huiusmodi facultas competat, illã non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.

Ad tertium Censuit, eiusmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in personas nullius diœcesis.

Ad quartum, Non competere.

Ad quintum, Ius confirmandi Abbatissas minimè fuisse Episcopis per constitutionem attributum.

Ad sextum, Confessores quidem extraordinarios Monialium nullatenus posse post Constitutionem illarum Cõfessiones audire, nisi prius ab Episcopo diœcesano idonei iudicentur, & approbentur: Ordinarios verò Confessores ante Constitutionis publicationem deputatos posse, durante triennio ab eorum deputatione inchoando, pergere in confessionibus Sanctimonialium audiendis absq. alio examine, & approbatione Episcopi. Quod si contingat, vt illorum facultas à Sede Apostolica vltra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari, & approbari.

Ad septimum, Superiores Regulares electos, seu deputatos ante ipsius Constitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competebat audiendi confessiones Monialium sibi subiectarum, posse, durãte eorum officio, pergere, sine

alia

stia Episcopi approbatione in confessionibus audiendis illarum tantum, quæ sponte, ac proprio motu id ab eis petierint. At verò eos, qui post Constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officijs, seu dignitatibus, expleto iã tempore à Constitutionibus cuiusq. Ordinis, vel aliàs legitimè præfinito, ad aliud tempus confirmabũtur, nequaquam posse Sanctimonialium Cõfessiones audire, nisi prius à Diœcesano Episcopi idonei iudicati, atq. approbati fuerint.

Ad octauum, Confessiones huiusmodi nullas, atq. irritas esse.

Ad nonum, Regulares generaliter ab Episcopo approbatos ad Cõfessiones personarum sæcularium audiendas, nequaquam censeri approbatos ad audiẽdas Confessiones Monialium sibi subiectarum, sed agere, quoad hoc, speciali Episcopi approbatione.

Ad decimum, Regulares ad audiendas Confessiones Monialium vnius Monasterij ab Episcopo approbatum, minimè posse audire confessiones Monialiũ alterius Monasterij.

Ad decimum primum, Confessores extraordinarios semel deputatos, atq. approbatos ab Episcopo ad Monialium Cõfessiones pro vna vice audiendas, haud posse pluries, in vim approbationis eiusmodi, illarum confessiones audire: sed ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit.

Ad decimum secundum, Non teneri eiusmodi causam significare Superioribus Regularibus; sed hoc relinqui arbitrio, & prudentiæ Episcoporum, quorum conscientiam Sacra Congregatio seriò onerauit, ne facultate sibi hac in parte attributa quoquo modo abutantur, eius rei in districto Dei iudicio rationem reddituri.

Ad decimum tertium, Constitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notorijs tantùm, & cùm populi scandalo.

Quę Sacra Congregationis responsa ad se relata fel. rec. Greg. XV. & Sanctiss. D. N. Vrbanus VIII. in omnibus approbarunt.

A. Card. Caetanus.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Sec.

Declaratio super eadem Const. edita Anno 1624.

Posita Constitutione fel. rec. Gregorij XV. de exemptorum Priuilegijs, &c.

AN Regularis absq. legitima licentia accedens ad Monasterium Monialium Regularibus subiectarum, ibiq. in loco colloquijs destinato cum Moniali colloquens à diœcesano Episcopo tanquam Sedis Apostolicæ delegato, coerceri, & puniri possit?

SACRA CONGREGATIO Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit, Posse. Quam Congregationis sententiam Sanctiss. D.N. Vrbanus VIII. ad se relatam approbauit.

Cosm. Cardinalis de Torres

Locus † sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Sec.

Declaratio super eadem Const. edita Anno 1626.

AN liceat Episcopo in vim Constitutionis san. mem. Gregorij XV. de exemptorum priuilegijs, punire Regulares, qui ad Abbatissæ electionem procedunt ante tempus ipsi Episcopo significatum, aut die electionis eidem nullatenus prænunciata.

SACRA CONGREGATIO Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum respondit, Regulares ex eadem Constitutione ita demum teneri Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, eumq. vsq. ad præfinitum tempus expectare, si antea ipse expresse declarauerit, se vti vlla facultate sibi in hac parte attributa, Abbatissarumq. electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere. Post eam verò declarationem licere Episcopo animaduertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non prænunciata, ad Abbatissæ electionem procedunt.

Cosm. Card. de Torres

Loco † sigilli

Prosper Fagnanus Sacr. Congr. Secr.

Motus proprius communicationis, & extensionis priuilegiorum immunitatum, & exemptionum, gratiarum, & indultorum, tàm in spiritualibus, quàm temporalibus quibuscuis alijs, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium Ordinibus per quoscunq. Romanos Pontifices concessorum, & in futurum concedendorum ad Sacrum Ordinem Carthusiens.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD vberes, & suaues fructus, quos dilecti filij Prior Generalis, & Monachi Ordinis Carthusiens. in militanti Ecclesia, cuius regimini Diuina disponente clementia præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem conuertentes, ac vberiores in ipso ordine fructus prouenturos esse sperantes, ad ea merito libenter intēdimus, per quæ Ordo huiusmodi felicioribus in dies proficere valeat

valeat incrementis. Vt igitur Prior Generalis, & Monachi prædicti eo feruentius in suo laudabili instituto perseuerēt, quò maioribus se viderint fauoribus & gratijs munitos, prouidere volentes, ac singulares Prioris Generalis, & Monachorū predictorum personas à quibusuis excommunicationis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum presentiū dumtaxat consequen. harum seriè absoluentes, & absolutas fore censentes. Motu proprio, & ex certa sciētia nostra, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine, Ordini prædicto, illiusq. Priori Generali, & Monachis, alijsq. personis, vt omnibus, & singulis priuilegijs, immunitatibus, exemptionibus, gratijs, & indultis, tàm spiritualibus, quàm temporalibus, quibusuis alijs, tàm Mendicantium, quā non Mendicantium Ordinibus, illarumq. Superioribus, Abbatibus, Monachis, alijsq. Regularibus personis; necnō Ecclesijs, Monasterijs, & Regularibus locis, ēt per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet per quoscumq. Romanos Pōtifices predecessores nostros, ac ēt quomodolibet concessis, & in futurum conceden. & quibus ipsi, necnon Ecclesię, Monasteria, & regularia loca huiusmodi de iure, vsu, consuetudine, priuilegio, aut concessione Apostolica in genere, vel in specie, ac tàm coniunctim, quàm diuisim, seu alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, & gaudent, ac vti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum (dūmodo tamen sint in vsu, & non sint reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa; sacrisq. Canonibus, & Concilij Trident. decretis, aut Constitutionibus Apostolicis non repugnent) pari modo non solū ad eorum instar, sed pariformiter, & æq. principaliter, perinde, ac si illis nominatim, & in specie cōcessa fuissent, vti, frui, & gaudere liberè, & licitè valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentiū perpetuò concedimus, & indulgemus, dictaq. priuilegia, immunitates, exemptiones, gratias, & indulta primo dicto Ordini, illiusq. Priori Generali, & Monachis, alijsq. personis, necnon eorum Ecclesijs, Monasterijs, & Regularibus locis communicamus, illaq. ad eos, & illa extendimus. Decernentes, præsentes litteras validas, firmas, & afficaces existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac primo dicto Ordini, illiusq. Priori Generali, & Monachis, ac personis huiusmodi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. sicq. per quascumq. Iudices ordinarios, & delegatos, ēt causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritū, & inane, si secus super his à quoquā, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. nostra de gratijs ad instar non conceden. ac quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnō quatenus opus sit, Ordinum huiusmodi, ēt iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoq. indultis, & literis Apostolicis in contrariū præmissorum quomodolibet cōcessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum omniū tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes (illis alias in suo robore permāsuris) hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisq. contrarijs quibuscumq. Volumus aūt, vt presentium transumptis etiā impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in digni-

gnitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides, vbiq. adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Februarij 1623. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Constitutio aduersus Maleficia, seu Sortilegia committentes.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

OMnipotentis Dei Saluatoris Nostri, qui, vt hominem à laqueis Diaboli liberaret, Crucem subire dignatus est, vices, quamquã immeriti, gerentes in terris, in id summo studio, iuxta creditum Nobis desuper Apostolicæ seruitutis officium, incumbimus, vt gregem Dominicũ, inæstimabili pretio redemptum, aduersus Sathanæ fraudes defendamus, eiusdem officij partes desuper interponendo, prout cõspicimus in Domino salubriter expedire. Sane nonnulli suæ conditionis obliti, & solemnis sponsionis ab ijs factæ, cum in Christi gregem per Sacrum regenerationis lauacrũ adsciti fuerunt, Sathanæ, cui renunciarunt, artibus, maleficijs, superstitionibus, ac nefarijs inuentis operam dare non verentur; quinimò Magistrum imitantes, qui capitali odio, quo humanum genus prosequitur, hominibus insidiari nunquã cessat, proximum varijs modis lędere, animas verò suas perpere, nõ timent. Quapropter, vt tam exitiosa scelera à Christifidelibus arceantur grauioribus pœnis vindicanda duximus. Motu itaq. proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium decernimus, præcipimus, & mandamus, vt constito, quòd aliquis pactum cum Diabolo fecerit, & à fide apostatando, maleficijs, siue sortilegijs, vnam, seù plures personas ita læserit, vt ex maleficio, vel sortilegio mors secuta sit, ẽt pro primo lapsu Curiæ sæculari tradatur, debitis pęnis puniendus; qui verò, similiter apostatando, pactum cũ Diabolo, vt præfertur, fecerit, & maleficium, seù sortilegium cõmiserit, ex quo, licet mors secuta non sit, infirmitas tamen, diuortia, impotentia generãdi, siue animalibus, frugibus, vel alijs fructibus damnum notabile prouenerit, muro claudi, siuè perpetuis carceribus in sancto Inquisitionis Officio, vbi illud existit, fabricãdis, mancipari debeat: Qui verò similium delinquẽtium notitiam habuerint, eos Episcopo, siuè Inquisitori denunciare teneantur. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisq. contrarija quibuscumq. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personę in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ; quodq. eædem præsentes, postquam in valuis Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, omnes, & singulos

gulos,ad quos spectat,arctent,& afficiant,perinde,ac si vnicuiq.personaliter intimatæ fuissent. Dat.Rom.apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris,die 29. Martij 1623.Pontificatus nostri Anno Tertio.

S.Card.S.Susannæ.

Constitutio de Festo S. Annæ Matris B.Mariæ Virginis obseruanda.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

HOnor,laudis, & cultus venerationis, quem Sanctæ Dei Genitricis parenti B. Annæ in Sancta tribuitur Ecclesia, quam meritò fuerit spiritu Dei dictante(cuius prouidentia Ecclesia regitur,& gubernatur)varijs temporibus auctus,inenarrabilis Sanctissimæ eius filiæ dignitas, & celsitudo satis,superq. declarant;cum .n.coronet parentes gloria liberorum,tanti dono partus à Domino dignatam Matrem,tanquam honoris,& gratiæ cælestis abundantia similiter decoratam vniuersa Ecclesia,tam in Occidente,quàm in Oriente,præcipuò cultu, & religione prosequuta est,nec sine magno credentium fructu,& Religionis incremento,vt in Domino sperare debemus,exhibitus,& amplificatus est hic honor; crescente .n. in eam fidelium deuotione,et patrocinium,quod apud Deum per se ipsam, & per Cœli Reginam eius filiam gerit, eorundem augeri meritò credimus,sicut in gloriosæ Parentis veneratione gloriosissimam eius Filiam honorari non dubitamus:tantoque magis eius tutelam,& intercessionē apud Vnigenitum Filium Dominum nostrum Iesum Christum nos promereri; quantò maioribus honoribus per nostram erga eius Parentem reuerentiam, eam veneramur,& colimus.Hæc nos nobiscum cogitantes, & peculiari et in B. Annam deuotione incitati,Prædecessorum nostrorum quoq. in eius augendo cultu religionem in Domino emulantes,& gregis nobis à Domino crediti, spiritualis vtilitatis augmento consulere,pro nostri pastoralis officij debito cupientes, B. Annæ Festum in vniuersali Ecclesia Dei amplius honorandum censuimus.Itaq.hac nostra perpetuò valitura Constitutione, Festum S.Annæ ab omnibus Christifidelibus, sicut alia Festa de præcepto celebrari, & obseruari, ab omniq. illicito opere abstineri,& sub præcepto obseruationis Festorum cōprehendi volumus, præcipimus,& mandamus.In contrarium facien. non obstantibus quibuscumq. Volumus autem,vt præsentium transumptis,etiam impressis,manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis; eadem prorsus fides in iudicio,& extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur,si forent exhibitæ,vel ostensæ.Dat.Rom.apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 23.Apr.1622.Pontificatus Nostri Anno Secundo.

S.Card. S.Susannæ.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

VNiuersa per Orbem nouit Ecclesia Romani Pontificis supremæ incumbere sollicitudini Dominicum gregem ad æternam dirigere salutem; & Apostolica sic explicare præcepta, vt fideles in viam mandatorum currere, & ad beatitudinem valeant fœliciter peruenire. Plurimorum siquidem Venerabilium fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum per varias Regiones constitutorum relatione ad Nos peruenit festorum multitudinem per singulas eorum Diœceses, atq. Prouincias adeò creuisse deuotione, atq. cõsuetudine noua in dies introducente, vt multi iam dubitare videantur, quænam ex præcepto, quæuè ex libera cuiusq. voluntate sint seruanda, pietatis feruore ob nimiam eorumdem numerositatem tepescente; Quinimò, & clamor Pauperum frequens ascẽdit ad Nos eamdem multitudinem ob quotidiani victus laboribus suis comparandi necessitatem sibi valdè damnosam conquerẽtium, & quod summopere dolendum est magno cum animi nostri mœrore dicimus tanta sæpè sæpius malignatum Inimicum in Sancto, vt ipsa multitudine non ad ædificationem, & ad laudandum in Ecclesijs Deum populi vtantur, sed ad otia, vanitates, & vitia frequenter abuti non formident, ita vt quæ ad glorificandum Diuinum Nomen sunt primitus instituta temporis decursu inimicus homo corruperit, & in magnam illius offẽsionem, grauemq. iacturam conuerterit animarum. Quamobrem dicti Venet. fratres Archiepiscopi, & Episcopi Nobis fecerunt humiliter supplicari, vt in prædictis de Apostolicæ potestatis plenitudine cõgruam aliquam iniremus rationem. Nos itaq. volentes ex debito pastoralis officij prouidere, & sanctificationis festorum certum deinceps firmare præceptum, antiquam Ecclesiæ in hoc consuetudinem sectantes, habitis prius frequentibus per Doctos, piosq. Viros, quos ad hæc specialiter deputauimus, consultationibus, vt rei videtur grauitas postulare, Motu proprio, & ex certa scientia, meraq. deliberatione nostris, necnon de prædicta Apostolicæ plenitudine potestatis, hac perpetua valitura Constitutione de voto etiam Ven. Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum, Apostolica auctoritate decernimus, & declaramus, infrascriptos dumtaxat dies pro Festis ex præcepto colendos esse, quos nempè, vel ab initio veneranda sacrauit antiquitas, vel Vniuersalis Ecclesiæ probauit consuetudo, vel omnium gentium vnanimis pietas veneratur; Dominicos scilicet dies totius Anni, Natiuitatis D. N. Iesu Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Resurrectionis cum duabus sequentibus ferijs, Ascensionis, Pentecostes cum duabus pariter sequentibus ferijs, Sanctissimæ Trinitatis, Solemnitatis Corporis Christi, & Inuentionis S. Crucis, necnon festiuitatum Purificationis, Annun-

cia-

.ciationis, Assumptionis, & Natiuitatis Deiparæ Virginis, Dedicationis S. Michaelis Archangeli, Natiuitatis S. Ioannis Baptistę, SS. Petri, & Pauli, S. Andreæ, S. Iacobi, S. Ioannis, S. Thomę, SS. Philippi, & Iacobi, S. Bartholomęi, S. Matthęi, SS. Simonis, & Iudę, & S. Matthię Christi Domini Apostolorum, S. Stephani Protomartyris, SS. Innocentium, S. Laurentij Martyris, S. Siluestri Papę, & Confessoris, S. Iosephi etiam Confessoris, & S. Annę, Deiparę respectiuè Spōsi, ac Genitricis, Solemnitatis Omnium Sanctorum, atq. unius ex principalioribus Patronis in quocumque Regno, siue Prouincia, & alterius pariter principalioris in quacumq; Ciuitate, Oppido, vel Pago, vbi hos Patronos haberi, & venerari contigerit. Ad reliquorum verò dierum obseruantiam, quos hactenus siue in vniuersa Ecclesia, siue in quauis Natione, aut Regno, Prouincia, Diœcesi, aut loco quomodocumq. siue ex præcepto, siue ex consuetudine, siue ex deuotione Christifideles tamquam festiuos celebrarunt, neq. quam ex præcepto ipsos teneri dicta auctoritate tenore præsentium perpetuò etiam decernimus, & declaramus. Ne autem dies festos à locorum Ordinarijs nimia aliquorum facilitate, aut Populorum importunitate deinceps iterum multiplicari contingat, eosdem Ordinarios in Domino monemus, vt ad Ecclesiasticam vbiq; seruandam æqualitatem, de cætero perpetuis futuris temporibus ab indictione sub præcepto nouorum festorum studeant abstinere. Vt verò ea quæ superius expressa sunt feruentiori, qua decet veneratione, ac deuotione colantur, eisdem Ordinarijs antiquorum Canonum obseruantiam ad memoriam reuocamus in concedendis licentijs laborandi diebus festis. Quæ quidem licentiæ non aliter quam ad formam prædictorum Canonum, vt præmittitur cōcedendæ, non nisi gratis, liberè, & sine vllo prorsus precio, aut pacto, directè vel indirectè concedantur, sub pœnis etiam grauioribus nostro, successorumq. nostrorū arbitrio infligendis. Non intendimus tamen per hanc nostram Constitutionem Dies feriatos circa Iudicialia in aliquo immutare, quos ad hunc effectum relinquimus in eiusdem statu, & terminis, in quibus erat ante eiusdem promulgationem. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostræ pœna, nunc, & pro tempore existenti nostro in Vrbe, eiusq. districtu Vicario in spiritualibus Generali, ac vniuersis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, alijsq. Prælatis, ac cuiuscumq. generis locorum Ordinarijs, etsi Cardinalatus honore fulgeant, vt has præsentes litteras, omniaq. & singula in eis contenta singuli videlicet in eorum respectiuè Diœcesibus publicent, & ab omnibus eorum subditis ad vnguem obseruari faciant. Non obstantibus quibusuis Apostolicis, etiam in Prouincialibus, Synodalibus, & Vniuersalibus Concilijs editis, & edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac singularum Prouinciarum Ciuitatum, Oppidorum, & locorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus longissimo tempore præscriptis, ac obseruatis, etiam immemorabilibus, priuilegijs quoq. Indultis, Decretis, Declarationibus, & litteris Apostolicis, alijsque gratijs, tam per ipsos Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac nos etiam motu simili etiam Consistorialiter, quam per Ordinarios locorum cuiuscumq; qualitatis etiam Cardinalatus honore, vt præfertur fulgentes, Legatos etiam de Latere, &

Sedis

Sedis Apostolicæ Núcios, ipsis Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, & locis, alijsq; quibuscumq. etiam quantumuis priuilegiatis personis etiam Imperatoris, Regum, Reginarum, Rerumpublicarum, Ducum, aut aliorum Principum cōtemplatione, vel intuitu, ac alias in contrarium forsan quomodolibet concessis, ap probatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, & si alias pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importántes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita formá ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, eisdem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscumq. Volumus autem vt earumdem præsentium tráſumptis etiam impressis, & manu Notarij publici subscriptis, ac Sigillo personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prórsus fides vbiq. locorum tam in iudicio, quam extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostrorum Decretorum, Declarationum, Monitionis, Intentionis, Mandati, Derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum. Dat. Rom. apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1642. Idibus Semptemb. Pontificatus nostri Anno Vigesimo.

E. Dat.

Visa de Curia P. Gentilis.

Loco Plumbi † Pendentis

F. Rentius.

P. Ciampinus.

Die 22. Decemb. 1642. supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ, ac alijs locis solitis, & consuetis Vrbis per me Io. Garziam S.D.N. Papæ Curs.

Raymundus Brambilla Mag. Curs.

De consensu super Moniales præstando pro mulieribus earum Monasteria ingredi volentibus.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcrosanctum Apostolatus ministerium, quod ineffabilis Diuinæ sapientiæ prouidentia humilitati nostræ (nullo licet meritorum suffragio) credidit, iugiter

giter postulat, vt inter multiplices Pastoralis officij curas, illam sedulo amplectamur, qua sanctimonialium quieti opportune consulitur. Cum itaquè plures licentiæ Monasteria Monialium ingrediendi diuersis mulieribus sæcularibus, sub certis modo, & forma tunc expressis, à Nobis, & diuersis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessæ fuerint, eædemquè mulieres in vim licentiarum prædictarum Monasteria huiusmodi, nonnisi de expresso earumdem Monialium, & illorum Superiorum consensu, ingredi possint, seu debeant. Nos omnem dubitandi materiam, quæ super modo consensum huiusmodi præstandi forsan oriri posset, è medio tollere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, harum serie decernimus, atquè declaramus, consensum dictarum Monialium, de cætero per easdem Moniales Capitulariter, & per secreta suffragia præstandum esse, & præstari debere, alias licentiæ huiusmodi mulieribus, quibus concessæ fuerunt, nullatenus suffragentur, & quæ sanctimonialium Monasteria, vigore licentiarum prædictarum absque consensu Capitulariter, vt præfertur, præstito, ingredi præsumpserint, sententias, censuras, & pœnas contra clausuras Monasteriorum Monialium violantes inflictas, se nouerint incursuras; sicque & non aliter per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eoru cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facien. non obstantibus quibuscunque. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Tusculi, sub Annulo Piscatoris, die 27. Octobris 1624. Pontificatus nostri Anno secundo.

V. Theatin.

DECRETVM.

Quo conceditur, & præscribitur facultas Ordinarijs circa accessum Regularium ad Monasteria Monialium ad colloquendum cum eis.

CVm alias de Anno 1590. per Sacram Cardinalium negocijs Regularium Præfectorum Congregationem, de mandato fel. rec. Sixti Papæ V. circa accessum Regularium cuiuscumquè Ordinis ad Monialium Monasteria fuerit decretum: Quod nulli Religioso cuiuscumque Ordinis, gradus, qualitatis, & dignitatis existat (Superiore, cui Monasterij, seu Domus cura incumbit; Visitatore, vel Visitatoribus; Confessarioquè ordinario, & extraordinario, cum ad tempus deputabitur, dumtaxat exceptis) liceat absque licentia expressa eiusdem Sacræ Congregationis accedere ad Monasteria, seu Domus

quarumcunque Monialium, vel Sororum, siue sui, siue alterius cuiusuis Ordinis ad colloquendum, siue tractandum cum eis; Quod si aliquando, mandato sui Superioris aliquos Religiosos ad prædicandum Verbum Dei, vel ad celebrandas Missas in ipsarum Monialium, seu Sororum Ecclesijs, siue Oratorijs exterioribus, siue extra claustra existentibus mitti contigerit, ne dicti Religiosi vllo quæsito colore Moniales, Sorores, aut quamlibet aliam personam intra Clausuram degentes alloqui possint, sub pœnis priuationis officiorum, ac vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrendis, alijsque eiusdem Sacræ Congregationis arbitrio; fueritque postmodum declaratum, etiam Equites Sancti Ioannis Hierosolymitani sub eodem Decreto comprehendi, & quoscunque contrafacientes ab alio, quam ab Apostolica Sede, aut à Sacra Congregatione absolui, & rehabilitari non posse. Amplissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres, Decreta huiusmodi innouanda, & inuiolabiliter obseruanda statuerunt. Verum, quia experientia compertum est, interdum ob pias, & rationabiles causas, easque ita ferente casu; repentinas, vt ab eadem Sacra Congregatione licentiam expectari summè incommodum, vel inutile sit Regularibus supradictis colloquendi cum Monialibus sibi attinentibus necessitatem obuenire; facto verbo cum Sanctiss. D. N. Vrbano VIII. & de Sanctitatis Suæ expresso ordine, & mandato, facultatem tribuerunt in posterum locorum Ordinarijs, vt quatenus opus sibi visum fuerit in Domino expedire, licentiam concedere possint per quatuor vices, ad summum, quolibet anno cuicunque Regulari, vt Moniales sibi in primo, & secundo tantum consanguinitatis gradu coniunctas conuenire, & alloqui possit: Id vero non aliter, quam seruata ad vnguem forma infrascripta; Vt id nullo modo liceat diebus festiuis, aut in Aduentu, Quadragesima, feria sexta, Sabbato, & Vigilijs; prædictaque licentia obtenta ab Ordinario, & ab alio, ad quem spectet eam concedere, consignetur Confessario ordinario Monasterij, qui penès se retinere debeat; isque associet, & præsens sit, & Auscultatrices de more, non autem aliæ, assistant, prædictaque licentia pro die, & hora certa, & in scriptis concedatur, in librisquè Cancellariæ eiusdem Ordinarij annotetur. Quod si prædicti locorum Ordinarij per plures vices, vel in vlteriori gradu coniunctis, aut aliter, quam seruata forma supradicta, licentias concesserint, vel permiserint; sciant se intentionis Sanctiss. D. N. & Sacræ Congregationis Transgressores, iudiciumquè reformident: Regulares autem pœnis in supradicto Decreto contentis; ac si nullam licentiam obtinuissent, eo ipso se nouerint esse addictos, & arbitrio Sacræ Congregationis seuerius puniendos. Romæ 12. Kalend. Decembris 1623.

Oct. Card. Bandinus.

Laur. Campegius Secr.

Circa

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

INter cætera cordis nostri desiderabilia id intensis exoptamus affectibus, vt controuersiarum, ac litium materia inter personas Ecclesiasticas è medio tollatur. Sanè nobis nuper innotuit, quòd in Regnis Aragonum, Valentiæ, & Cataloniæ, ac tota demum Prouincia Aragoniæ Ordinis Fratrum Prædicatorum, & præsertim in Ciuitate Oriolen. & Oppido Ciuitate nuncupato Alicante, ac loco de Castello della Plana prædicti Regni Valentiæ, nonnullæ lites, causa, quæstiones, & controuersiæ inter prædictos Fratres, ex vna, & alios Mendicantes, siue Regulares, quóscumq. super Præcedentia, ac ritu incedendi in Actibus, & Processionibus, tam publicis, quã priuatis, occasione, seu intuitu, quarundã litterarum fel. rec. Gregorij Papæ XIII. prædecessoris nostri, in forma Breuis, sub die 15. Iulij M.D. LXXXXIII. Quæ incip. Exposcit, confectarũ, partibus ex altera motæ sunt, & moueri, seu oriri facile possunt. Nos considerantes, lites, causas, & controuersias huiusmodi, præsertim inter Religiosas personas, quæ relictis Mũdi vanitatibus, votum suum in humilitatis spiritu Domino Deo nostro persoluere profitentur, non modicam infundere labem, populoq. scandalum generare, ac in hac Vrbe nostra omnium capite, & vnde in omnia regimen seruari consueuit, eum ritum, & ordinem seruari, quòd in actibus, & processionibus, tàm publicis, quàm priuatis post Canonicos, & Clericos seculares, & antiquos Ordines Monachales, Fratres Ordinis Prædicatorum huiusmodi primum digniorem, & honorabiliorem locum obtinent, & cæteros alios Fratres Mendicãtes, siue alios quoscumq. Regulares præcedunt, atq. de antiquitate, & præeminentia, cuiuslibet Ordinis Fratrum Mendicantium, & aliorum Regularium quorumcumq. plenam, & indubitatam notitiam habentes, ac eorum honoris, & iuriũ conseruationem, ac pacem, & quietem inter eos confouere, & scandala huiusmodi remouere, paterno affectu cupientes, ac statum, litium, & merita causarum huiusmodi, nominaq. & cognomina Iudicum, & collitigantium, & eorum iura, & prætensiones, necnon tenorem litterarum dicti Gregorij prædecessoris, perinde, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes. De Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinaliũ, super statu Regularium Deptatorum consilio, & nobis attributę potestatis plenitudine, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, lites, & causas, quascumq. tàm motas, quàm mouendas, seu quæstionum, & controuersiarum materias omnes in quibuscumq. instantijs coram quibuscumq. Iudicibus indecisas pendentes ad Nos harum serie aduocamus; & penitus extinguimus, & alijs Mendicantibús, siue quibuscumq. alijs Regularibus, super his perpetuum silentium imponimus: ac volumus, & decernimus in prędictis Regnis Aragonum, Valentiæ, & Cataloniæ, & tota demum Prouincia Aragoniæ, Ordinis Fratrum Prædicatorum, & præsertim in Ciuitate Oriolen. & Oppido Ciuitate nuncupato Alicante, & loco de Castello della Plana huiusmodi eum ritum, & ordinem inter Eratres Sancti

Dominici prædictos,ac alios Mendicantes,siue alios Regulares quoscumq. cuiusuis Ordinis,vel Religionis existentes seruari debere,qui in hac Vrbe nostra omnium capite seruatur. Videlicet, quòd in omnibus actibus, & processionibus,tàm publicis,quā priuatis post Canonicos,& Clericos seculares,& antiquos Ordines Monachales,si qui incesserint,dicti Fratres Ordinis Prædicatorum primum digniorem,& honorabiliorem locum obtineant,ita vt dicti Fratres Sancti Dominici,immediatè post modo dictos subsequantur,post quos omnes alij Regulares,tàm Mendicantes,quàm non Mendicantes cuiscunq. Ordinis,vel Religionis existant,incedent,& subsequentur,ét si Eccesiæ,Capellæ,Conuentus Domus,& loca Regularia dictorum Fratrum Prędicatorum in locis prędictis, primo instituta,& fundata non fuerint,prout nos id de facto obseruari volumus, & præcipimus; Distictè in virtute sanctæ obedientiæ,& sub excommunicationis maioris latæ sententiæ eo ipso per contrafacientes incurrendæ pœna,omnibus, & singulis,quorumcumq.aliorum Ordinum,pro tempore Religiosis,siue Regularibus,inhibentes,ne de cœtero pręmissorum occasione Ordinem Fratrū Prædicatorum huiusmodi illiusq.Fratres pro tempore existentes,molestare,inquietare,perturbare,aut quoquomodo impedire audeant,vel prçsumant: Sicq. per quoscumq.Iudices,& Commissarios,quauis auctoritate fungētes, ét Causarum Palatij Apostolicis Auditores,& Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate,vbiq.iudicari,ac definiri debere: necnō irritum,& inane,si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter,vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa Vniuersis,& singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis,Archiepiscopis,Episcopis,& Dilectis filijs Abbatibus,Prioribus, & alijs personis quibuscumq. in dignitate Ecclesiastica constitutis; Per præsente; Motu simili mandamus,quatenus ipsi,vel eorum quilibet per se, vel alium,seu alios,vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum Prædicatorum fuerint requisiti, eis efficacis defensionis prçsidio assistentes faciant auctoritate nostra pręmissa omnia obseruari,iuxta præsentium continentiam, & tenorem, contradictores quoslibet,ac rebelles,& præmissis non parentes,per sententias, censuras,& pœnas Ecclesiasticas,aliaq.opportuna iuris,& facti remedia,appellatione postposita compescendo inuocato ét ad hoc,si opus fuerit,auxilio brachij secularis.Non obstantibus litteris dicti Gregorij prædecessoris,alijsq.prçmissis,necnon quiqusuis Constitutionibus,& ordinationibus Apostolicis, ac Conuentuū, Domorum,locorum,& Ordinum Mendicantium, siue aliorum, quorumcumq. Regularium huiusmodi iuramento,confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoq.indultis, & litteris Apostolicis Mendicātibus Fratibus,siue alijs Regularibus quibuscumq. & illorum Superioribus,per quoscumq.Romanos Pontifices prædecessores nostros,ét Bulla aurea,Mare magnum,nuncupata contentis,ac Motu simili Consistorialiter,etiam per modum legis,& statuti perpetuum,ét iteratis vicibus,cum quibusuis derogatoriarum derogatorijs,alijsq.efficacioribus,& insolitis clausulis:ac irritantibus,& alijs decretis pro tempore in contrarium forsan reuocantibus,ét si in eis caueatur expressè, quòd nisi per trinas distinctas litteras, cum temporis interuallo competenti ternis distinctis vicibus illis,quos concernunt,

inti-

intimandos derogatum esset, aut censeatur, concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de eis, eorumq. totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis, alias in suo robore permansuris, hac vice dũtaxat specialiter, & expresse latissimè derogamus, contrarijs quibuscumq. aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressm, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mẽtionem. Volumus autẽ, & dicta auctoritate decernimus, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quę pręsentibus adhiberetur, si forent exhibitę, vel ostensę. Dat. Romę apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 25. Sept. 1592. Pontificatus Nostri Anno Primo.

M. Vestrius Barbianus.

Romę, Apud Paulum Bladum Impressorem Cameralem. 1592.

TRANSVMPTVM BREVIS S. D. N. VRBANI PAPAE VIII.

De depositione solearum, de delatione Caputij, Mozzetta, & Mantelli Fratrum Strictiores obseruantia Ordinis S. Francisci.

Et de mandato, Nuncio Regni Franciæ, quoad Fratres Recollectos Galliæ eiusdem Ordinis, vt opportunè curet, quod omninò rotundum Caputium, & Mozzettam largiorem assumant.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo Apostulatus solio, meritis licet impartibus, Diuina dispositione constituti circa statum Religiosorum Ordinum quorumcumq. in Ecclesia Dei militantium prosperè dirigẽdum, mentis nostrę aciem assiduè intendimus, eaq. statuimus, & ordinamus, p quę prospero, fęliciq. eorũ statu, atq. directioni consulitur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Cùm itaq. causa inter dilectos filios Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinos nũcupatos ex vna, ac Fratres eiusdem Ordinis strictioris Obseruantię ex altera, partibus, de, & super reassumptione Calopodiorum, & distinctione habitus ad pręscriptum Bullarum per diuersos Romanos Pont. pręecessores nostros emanatarum, diù agitata; ac de mandato nostro in Cõgregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Card. negotijs Regularium pręposirorum iterum proposita, per eosdem

dem Cardinales auditis partibus, visisq. scripturis maturè, & diligentissimè perpensis, & examinatæ fuerint; Nos eorumdem Religiosorum paci, & quieti, feliciq. ac prosperæ directioni, quantum in Nobis est, prouidere volentes; De eorumdē Cardinalium consilio; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris; deq. Apostolicæ potestatis plenitudine; eiusdē Fratribus Strictioris Obseruantiæ quatenus Calopodia reassumere, solitasq. vbiq. per totam Italiam deponere, nec eas in posterum recipere debeant, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ; necnon quoad Superiores, etiam suspensionis ab officijs ipso facto incurrendis pœnis, tenore præsentium iniungimus, ac insuper locorum Ordinarijs, vt in casu trāsgressionis, Regulares strictioris Obseruantiæ prædictos ad id cogant, & compellant. Quo verò ad eiusdem Ordinis Fratres Recollectos nuncupatos Galliæ, qui nō deferunt soleas, sed Calopodia, cum constat eos capuccium aliquantisper acuminatum deferre, Venerabili Fratri Bernardino Archiepiscopo Damiaten. moderno, & pro tēpore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in Regno Franciæ Nuncio, per præsentes similiter mādamus, vt opportunè curet, quod omnino rotundum caputium, mozzetamq. largiorem assumant: Præterea ad pleniorem, certioremq. prouisionem, inhærendo præsertim literis fel. rec. Clem. VII. & Greg. XIII. Rom. Pont. etiam prædecessorum nostrorum per easdem præsentes pariter mandamus, prædictos Fratres strictioris Obseruantiæ non molestari, quin vilioribus, & repetiatis pannis, & despecto colore vtantur; sed volumus sub eisdem pœnis, quod eorum forma habitus, quoad Caputium rotūdum, Mozzettam latam, & Mantellum perpetuò protensum sit, & esse debeat Obseruantiæ Fratribus omninò conformis, illumq. intra duos menses aptare, ac gestare debeant; atq. ita per quoscunq. Iudices ordinarios, & delegatos, et causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocunq. quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attētari, decernimus, & declaramus. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, et iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoq. indultis, & literis Apostolicis eisdem Fratribus strictioris Obseruātiæ, illorumq. Superioribus, & quibusuis alijs sub quibuscunq tenore, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet cōcessis, cōfirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis (eorum omnium tenore præsentium pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris) hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscumq. Volumus autem, quod præsentium transumptis, et impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 10. Ianuarij 1624. Pontificatus Nostri Anno Primo.

V. Theatin.

BVL-

BVLLA APOSTOLICA S. D. N. VRBANI PAPAE VIII.

Erectionis Religionis Militiæ Christianæ, sub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, & Regulæ S. Francisci, eiusque Priuilegiorum, Exemptionum, & Indultorum.

VRBANVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

IMperscrutabilis Diuinorum Iudiciorum altitudo statim, atque humilitatem nostram ad Pontificiæ dignitatis culmen, nullo licet meritorum suffragio, euexit inter multiplices, grauissimasque Apostolatus nostri curas, ad Militares Ordines, qui antè actis temporibus maximo Christianæ Reipublicæ bono instituti, in Catholica re firmanda, varia terra, mariq. discrimina subeuntes, gloriosè desudant, peculiari sollicitudinis studio mentis nostræ aciem iure optimo conuertimus. Quemadmodum enim Spiritualibus Euangelicæ iustitiæ armis inuisibiles militantis Ecclesiæ hostes fœlici certamine profligantur; ita aduersus perditas gentes, quæ supremo fidei lumine destitutæ, Christianoque nomini infensę, eidem Ecclesiæ perniciem afferre moliuntur, visibilium armorum vsu Orthodoxa Religio opportunè propugnatur. Quam ob rem inæstimabili gaudio perfundimur, cum Principes viri, vel ad veteres eosdem Ordines amplificandos, vel ad nouos Apostolica auctoritate instituendos, animos generosè conuertunt. Verũ præcipuè in Domino obdelectamur, dum institutionem vnius Militaris Religionis sub inuocatione CONCEPTIONIS DEIPARAE VIRGINIS IMMACVLATAE meditantur, quam Christifideles tam propitiam apud Vnigenitum Filium suum nacti sunt Aduocatam, vtpote quæ iure gratiæ, & pietatis pro humani generis salute sedula oratrix, apud Regem, quē genuit, semper intercedat, sperãtes huiusmodi institutionem eiusdem Virginis Cęlorum Reginæ intercessione, præfatę Christianę Reipublicę vberrimos fructus allaturam: prętter quàm q hoc pacto Ecclesia ipsa circumamicta varietate cęlestis eius Sponsi, iucundiore se præbet obtutui, ac terribilis, vt Castrorum acies ordinata, dissipat gentes, quę bella volũt, diuinoq. suffulta pręsidio, nunquã aduersus se portas Inferi pręualituras ostendit. Hinc verè fit, vt eorum, qui saluberrimum huiusmodi opus sedulò promouere studet, & porrectas Nobis preces pronis auribus excipiamus, & piè conceptis votis Pontificię benignitatis memores, quantum in Domino possumus, animamus. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum nobilium virorum, Ferdinandi Mantuæ, & Caroli Niuernēsium Ducum, & Adolphi Comitis ab Althan petitio cõtinebat, quod nuper ipsi Ferdinandus, & Carolus Duces, & Adolphus Comes, animos ad celestia erigētes, probèq. cognoscentes, nihil Christiano Principi conueniẽtius esse posse, quã ad Dei Optimi Maximi bonorum omnium largitoris, cultum promouendum, fidem Catholicam propagandam, Christianorum omnium defensionem, Orthodoxę Fidei hostium depressionem, cogitationes, operasque suas conuertere, Spiritu Sancto inspirante, vnius Militię Christianę institutionem, in qua omnium

N a-

Nationum, qui Christiano nomine censentur Nobiles, & ingenuè nati viri, pro Fide Catholica, & aduersus illius hostes Terra, Marique, exigente occasione, certaturi recipiantur, meditati sunt. Cumq. (sicut eorum petitio subiungebat) multi iam ex varijs Nationibus Catholici hoc institutum amplecti, taliq. Militiæ se adscribere summoperè desiderent; sperandumq. sit, eam (si Sedis Apostolicæ authoritate instituatur) Reipublicæ Christianæ non ornamento tantum, sed etiam adiumento futuram. Quare ijdem FERDINANDVS, & CAROLVS Duces, & ADOLPHVS Comes, desiderantes pium hoc, & laudabile opus, auspicijs nostris ad effectum perduci, Nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Diuini cultus augmentum, Fideiq. Catholicæ propagationem, vbique vigere sinceris desideramus affectibus, eosdem FERDINANDVM, & CAROLVM Duces, ac ADOLPHVM Comitem, in tam laudabili Militiæ Christianæ promouendæ proposito confouentes, ipsosq. & eorum singulos à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censemus, huiusmodi supplicationibus inclinati, vnam MILITIAM CHRISTIANAM nuncupandam, sub titulo CONCEPTIONIS B. MARIAE VIRG. Immaculatæ, quam FERDINANDVS, & CAROLVS Duces, ac ADOLPHVS Comes præfati semper habuerunt, & habent apud misericordiam Filiũ suum Aduocatam, ac sub Regula S. Francisci, necnon sub protectione SS. Michaelis Archangeli, & Basilij, pro vno Magistro, qui Magnus nuncupetur, & ipsius Militiæ Caput, & Superior existat, cuiusque Sedes, & Conuentus in loco apto, & commodo ei assignando, sit; & qui in ipsius Militiæ Capitulo eligi, & infra tres menses à die suę electionis computandos, illius confirmationem à Sede Apostolica, à qua cõfirmari, vel infirmari debeat, prout Ordo exegerit rationis impetrare teneatur; Necnon militum, & Ministrorum numero eidem Magistro beneuiso; Qui Magister, & Milites habitum ipsius Militiæ gestare, & quilibet pro sua receptione, seu admissione, seu (vt dicitur) Passaggio ducenta scuta aurea ad rationem duodecim Iuliorum pro quolibet scuto, huiusmodi Conuentui, seu illius Thesauro, vel communi Aerario soluere, & Nouitiatum, seu probationem in aliqua dictæ Militiæ regulari domo eis à Magistro Militiæ huiusmodi, seu ab eo id deputando, assignando, facere, & postea Castitas coniugalis, ac Paupertatis iuxta Statuta, seu stabilimenta dictæ Militiæ, ac Obedientiæ Vota, & professionẽ Fidei, ac iuramentum fidelitatis Sedi Apostolicę, & Romano Põtifici prò tempore existenti pręstandum emittere; & quotiescumque eis præcipietur, aut occasio, vel necessitas postulauerit, Terra, Mariq. contra Infideles, ac S.R.E. ac Fidei Catholicæ hostes, militare teneantur, & ad Habitum, seu Crucẽ, ac professionem dictæ Militiæ Nobiles, & ingenuè nati Viri, etiam qui cum vnica, vel ea defuncta, cum altera tantum muliere virgine, vel etiam vidua cõiugati sint, vel fuerint, & non alias, absq. dispensatione Apost. admittantur: seu ipsi Milites non coniugati, etiam dicta professione emissa, matrimonium cum vnica, vel ea mortua, cum altera tantum virgine, vel vidua absq. simili dispensatione

con-

contrahere possint; cum mensa Magistrali, Officijs, Iuribus, Iurisdictionibus, & Insignibus consuetis, ad instar aliarum huiusmodi Militiarum, vbiuis institutarũ, siue tamen alicuius præiudicio, Apost. auctoritate, tenore præsentium, perpetuò erigimus, & instituimus. Illique sic erectæ, & institutę pro eius dote omnes, & quascunque pecuniarum quantitates ex receptione, seu admissione, vel passaggio cuiuslibet Militis, prouenientes; ita vt ille in alios quam dictæ dotis vsus (donec aliter à Sede Apostolica mandatum fuerit) conuerti nequeant. Necnon alia bona, non tamen Ecclesiastica, sed merè laicalia, ei à quibusuis, quandocunque, & quomodocunq. pro tempore assignanda, eroganda, & elargienda; salua semper Constitutione fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædecessoris Nostri, quæ incipit: (Romanum decet Pontificem. Sub Datum Romæ apud Sanctum Petrum, pridie nonas Iulij, Pontificatus sui Anno Decimo) ex nunc, prout ex tunc; & è contra, postquam assignata, erogata, & elargita fuerit, etiam perpetuò applicamus, & appropriamus. Ipsamque Militiam, ac illius Conuentum, Prioratus, Præposituras, Ecclesias, & loca; necnon Magistrum, Priores, Præpositos, Milites, tàm Ecclesiasticos, quàm Laicos, eorumque Ministros, Personas, Vassallos, Seruitores, & Colonos, ac res, prædia, gracias, & bona quæcumque ratione dictæ Militiæ ad eos spectantia, à quorumuis Primatuum, Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Ordinariorum, & aliorum Prælatorum iurisdictione; & subiectione eximimus, & liberamus, illosque & illa Nobis, & Sedi Apostol. immediatè subijcimus, ac sub Nostra, & dictæ Sedis tutela, & protectione suscipimus. Præterea dictæ Militiæ Magistro, & Militibus, vt (etiam si matrimonium cum vnica, vel ea defuncta, cum alia virgine, vel vidua contraxerint, vel contrahant) vnam, seu plures pensiones annuas, quæ tamen in totum trecenta scuta monetę Romanę ad rationem decem Iuliorum pro quolibet scuto huiusmodi in singulas personas non excedant, super Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & aliarum etiam Abbatialium, Conuentualium, & Capitularium mensarum, necnon Monasteriorum, etiam Consistorialium, Prioratuum, Canonicatuum, & Pręběndarum, Dignitatuum, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, secularium, & quorumuis Ordinum, & Militiarum regularium, qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, prouentibus, iuris, obuentionibus, & emolumentis vniuersis, ac etiam distributionibus quotidianis, alias sibi canonicè reseruandas recipere, percipere, exigere, ac in suos vsus, & vtilitatem conuertere, ipsasque pensiones vna cum Pręceptorijs, Prioribus, aut alijs Beneficijs quibuscumque dictę Militię quoad vixerint, retinere liberè, & licitè possint; Eisdemque Magistro, & Capitulo Generali dictę Militię, vt quascunque Constitutiones, Statuta, Ordinationes, Capitula, & Stabilimenta ad prosperam dictæ Militię directionem facientia (licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, Concilijque Tridentini Decretis minimè contraria) à dicta Sede tamen approbanda, condere, illaque pro rerum, & temporum qualitate, & varietate alterare, reuocare, mutare, moderari, corrigere, & alia de nouo condere, pussint, quę postquam condita, alterata, reuocata, moderata, correcta, & de nouo edita, & à dicta Sede approbata fuerint, & non alias, valida, & efficacia existant, suosque plenarios, & integros effectus sortiantur, &

per Milites Fratres Religiosos, & alias eiusdem Militiæ personas, inuiolabiliter obseruari debeant: ita, & taliter, quòd Milites, & alij Religiosi dictæ Militię ab illis nullo modo resilere possint, sed ad illorum obseruationem teneantur, & obligati existant, & ad id censuris Ecclesiasticis, & alijs pœnis cogi, & compelli possint. (Et quoniam iustis ex causis electio Magni Magistri Militiæ per præsentes erectæ vsque ad Capitulum generale in Vrbe in Festiuitate Sanctissimæ Pentecostes anni millesimi sexcentesimi vigesimiquinti celebrandum, differenda est, ne interim præfatæ Militiæ progressus retardetur, & ad illius habitum admitti volentium deuotioni satisfieri possint, eidem Carolo Duci, vt Duodecim eiusdem Militiæ Milites in Orientalis, Meridionalis, Occidentalis, & Septentrionalis districtuum directores, vnum videlicet Ecclesiasticum, & duos alios eiusdem Militiæ Milites pro quolibet districtu huiusmodi deputare, ipsisquè Directoribus sic Deputatis, & pro fœlici directione dictæ Militiæ aliqua Statuta, & Ordinationes, quæ ad locorum, rerum, & temporis qualitatem secundũ eorum conscientiam accomodata iudicauerint, ab ipsius Militiæ Militibus in dictis respectiuè districtibus obseruanda, vsque ad dictum Capitulum generale, & tempus, vt præfertur, ad illud celebrandum præfixum, & non vltrà (licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, & Concilij Tridentini Decretis minimè repugnantia) condere, & præscribere: & per se, vel alios ab eis respectiuè deputandos quibusuis personis idoneis, & qualificatis præfatæ Militiæ se adscribi pététibus, habitum illius tradere, & eas ad Militiam huiusmodi admittere, aliaq. ad id dicto medio tempore necessaria facere, & exequi respectiuè possint, amplam, & liberam facultatem, & potestatem authoritate, & tenore præfatis concedimus, & impartimur. Pręsentes verò literas, etiam ex eo, quòd causa, seu causæ, propter quam, seu quas illæ à Nobis emanarunt, iustificatæ, & verificatæ, & interesse forsan habentes, seu habere prætendentes, vocati non fuerint, seù quibusuis alijs ex causis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quopiam alio defectu notari, aut impugnari, seu ad viam, & terminos iuris reduci non posse: sed semper validas, & efficaces esse, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Sicque per quoscumq. Iudices ordinarios, & delegatos, & etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, necnon dictæ Sedis Apostolicę Nuncios in quacumque instantia, vbicunque, & quandocunq. iudicari, decidi, diffiniri, ac etiam terminari posse, atque debere, authoritate Apostolica, & earundem tenore præsentium decernimus. Postremò eiusdem Magistro, Militibus, & alijs dictæ Militiæ personis pro tempore existentibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione (si id commodè fieri poterit) refectis, tàm die illorum professionis, si verè pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione præfata refecti; quàm quocunque die, quo alicui expeditioni, vel functioni, aut prælio contra Fidei Catholicæ hostes interfuerint, si saltem contriti fuerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem elargimur. Non obstãtibus nostra de gratijs ad instar non concedẽdis, & alijs quibusuis Apostolicis; necnon in Prouincialibus, & Synodalibus, Vniuersalibusque Concilijs editis, & edendis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & Ordinationibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica,

vel

vel quauis firmitate alia roboratis statutis,& cõsuetudinibus, priuilegijs quoq; indultis,& literis Apostolicis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis,etiam derogatoriarum derogatorijs,irritantibusque,& alijs etiam vim contractus inducentibus Decretis, in contrarium forsan quomodolibet concessis,approbatis,& innouatis. Quibus omnibus latissime,hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque. Volumus autem, quod exemptio præfata non compræhendat Ecclesias,neque personas in eis, quæ ad animarum curam pertinent, in quibus Decreta Concilij Tridentini omninò seruari debeant. Nulli ergo omninò hominũ liceat hanc paginam nostræ absolutionis,erectionis,institutionis,applicationis, appropriationis,subiectionis,susceptionis,concessionis,impartitionis, decreti, elargitionis,derogationis,& voluntatis infrigere,vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei,ac B.Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1623. pridie Idus Februarij. Pontificatus nostri Anno Primo.

Pro Illustriss.D.Card.Ludouisio Summatore.

N. Vrsinus.

I.Bulgarinus.

Loco † Plumbi.

G.Montanus.

Registrata in Secretaria Breuium.

Bulla S.D.N. VRBANI Diuina Prouidentia Papæ VIII.

Qua sancti Iubilæi celebratio in Annum proximum 1625. inciditur, & promulgatur.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

Vniuersis Christifidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam Benedictionem.

OMnes gentes plaudite manibus, iubilate Deo in voce exultationis; non enim vt in veteri lege Sacerdotalis buccinæ clangore, sed Apostolicæ vocis oraculo Sacrosanctum Iubilæi Annum iam Regis sæculorum beneficio appropinquantem Vobis euangelizamus. Annum Diuino cultui dicatum, ac frequentioribus Christianæ pietatis studijs destinatum; Annum remissionis, ac veniæ,tempus acceptabile,dies salutis. Licet enim nulla excurrant tempora, quæ Diuinæ largitatis muneribus fæcunda spiritualibus nos non cumulent

bonis,ac nunquam ad ineffabilem Dei misericordiam, eius aspirante gratia, nobis aditus præcludatur; Nihilominus tot,tantaq. eo anno ad hominum sanctificationem beneficia cœlitus promanāt, vt penè omnes sacros thesauros Diuina munificentia in Christifideles diffundere videatur. Qua propter si quinquagesimus Annus,quem Deus Moysen sanctificare iussit,incredibili Hebræorum plausu,atque inæstimabili gaudio excipiebatur;quanto magis decet Christianum orbem Sacro Iubilæi Anno recurrente lætari? Laboriosa eo tempore agriculturæ opera intermittebantur; nunc proprio quisque parcens labori fructus,quos Christi Domini,Deiparæ Virginis,ac Sanctorum merita protulerūt; vberrimos percipit. Distracta tunc prædia,alienique iuris effecta recuperabantur:tunc virtutes, dona, & merita, quibus peccando meritò exuimur, liberali Dei misericordia recipimus.Exules tunc patriam reperebant:nunc ad Cœlum vnde exulantes in hac lachrymarum valle miserè peterramus, iter nobis præmonstratur, & aperitur. Vos igitur Catholici Principes, qui tot decorum progatiuis insigniti ad Christianam pietatem promouendam arctioribus, quam cæteri, obligationis nexibus obstricti estis; vosque omnes Christifideles, quos Romana Ecclesia materna gemino complectitur,ad iucundissimam Sacrosancti huius Iubilæi celebrationem,paterna,quæ vrget Nos Charitatē,vocamus,& inuitamus,ac quasi tubam exaltantes vocem nostram:Prophetica in vos oracula conuertimus, & clamamus: Audite hæc omnes gentes, auribus percipite, qui habitatis Orbem. Adueniunt dies pœnitentię ad redimenda peccata, ad saluandas animas: Appropinquat tempus, quo Dei misericordia eos tandem conuertat,quos sera eius vlciscendi voluntas diù tolerāuit. Humanæ vitæ breuitatem vobis ipsi ab oculos proponite:cogitate,nos instar aquæ dilabi, ac vitā nostram,veluit à texente præcidi.Et quamuis nōnulli ex Romanis Pontific.prędecessoribus nostris eidem Iubilęi Anno concelebrando prescriptum olim temporis spatium prouidè arctantes, tàm solemnem culparum remissionem, Diuinęque Iustitię debitarum pœnarum relaxationem, intra augustiores annorum limites contraxerint; nihilominus ob paucitatem dierum nostrorum paucis illam redituram putantes,quęramus Dominum,dum inueniri potest, inuocemus eum dum propè est. Venite ergo ad locum, quem elegit Dominus; ascendite ad mysticam hanc Hierusalem,tot, tantisq. à Deo beneficijs auctam,tot muneribus cumulatam:vt verè de ea dicatur:Fluminis impetum letificare ciuitatem Domini.Cœlestium nempè fluminis gratiarum, cuius opportuna irrigatione fidelium Animę fecundantur. Venite, & afferte Domino gloriam, & honorem, afferte Domino gloriam nomini eius: Adorate Dominum in Atrio sancto eius. Hic,filij dilectissimi,Verè confitebimini Deo in Ecclesia Magna,in populo graui laudabitis eum; quandoquidem hęc est cęterarum Ecclesiarum Magistra, prima Catholicę Religionis Sedes,Mater credentium, Orbis caput, Vertex rerum:quapropter Cœlestes benedictiones, quas sititis, hic non ex riuulis petetis,sed haurietis aquas in gaudio de fontibus Saluatoris; aquas videlicet saluberrimas, quibus haustis, efficietur in vobis fons aquę salientis in vitam eternam.Hęc igitur Nos prę oculis,atque in votis habentes,Romanorumque Pontificum Predecessorum nostrorum vestigijs inherentes, & eorum pium, ac saluberrimum institutum retinentes,de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E.
Car-

Cardinalium assensu, Iubilæi celebrationem in annum proximum 1625. à primis Vesperis vigiliæ Natiuitatis Domini Nostri IESV Christi proximè futurę inchoandam, & per totum annum ipsum finiendam, auctoritate Dei Omnipotentis, & Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, quanto maximo possumus animi nostri gaudio, ad ipsius Dei gloriam, & Catholicæ Ecclesiæ exaltationem indicimus, & promulgamus. Quo ipso Iubilæi Anno durante, omnibus vtriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui Ecclesiam Lateranen. Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, necnon Sanctæ Mariæ Maioris de Vrbe Basilicas, semel saltem in die, per triginta continuos, aut interpollatos dies, si Romani, vel Incolæ Vrbis; si verò Peregrini, aut alias externi fuerint, per quindecim saltèm dies, deuotè visitauerint, & pro ipsorum fidelium, ac totius Christiani populi salute, pias ad Deum præces effuderint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, remissionem, ac veniam misericorditer in Domino concedimus, & impartimur, & quoniam euenire potest, vt ex ijs, qui hac de causa iter aggressi fuerint, vel ad Vrbem se contulerint, aliqui in via, aut etiam in ipsa Vrbe, morbo, vel alia legitima causa impediti, aut morte preuenti, definito dierum numero non cōpleto, ac ne quidem fortasse inchoato, præmissa exequi, ac Ecclesiam, & Basilicas huiusmodi obire nequeant, Nos piæ, promptæq; illorum voluntati, quantum in Domino possumus, benignè fauere cupientes, eosdem verè pœnitentes, & confessos, prædictæ Indulgentiæ, & remissionis participes perinde fieri volumus, ac si Ecclesiā, & Basilicas prædictas diebus à Nobis præscriptis re ipsa visitassent. Vos autē Venerabiles Fratres nostri Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi in partem sollicitudinis nostrę vocati, capite tubas argenteas, quarū vsus est in Iubilæo, adhibere predicationē Verbi Dei, & prænunciare populis gaudium magnum, vt sanctificentur, & Dei iuuante gratia, parati sint ad ea cælestia dona capiendā, quæ bonorum omnium largitor Deus filijs dilectionis suæ per ministerium humilitatis nostræ præparauit. Ad cœlestia munera in hac Vrbe percipienda, vocate cœtum, congregate Populum, sanctificate Ecclesiam, docete oues fidei vestrę creditas, quiā aduenę, & peregrini sumus in hac vita, & ciuitatem hic permanētem nōn habemus, sed futuram inquirimus: Docete omnes, si vnquam alias, nunc potissimum, iras, rixas, contentiones, & inueterata odia extinguenda propter Christū; nunc precipuè omnes carnis sordes esse detergendas, vt templum Dei mundum sit, & vnusquisq. vas suum possideat in honore, & sanctificatione, & portet Deum in corpore suo. Docete eos nunc maximè scelera detestanda esse, dandamq. operam, ne quis Christiano nomine abutatur. Docete sacros Indulgentiarum thesauros lucrandi, spem omnem inanem esse, nisi quis cōtrito, & humiliato corde se ipsū preparare, & Christianis operibus exercere studeat. Qui aūt diuitijs abundant, aperiant viscera sua; & fratrum suorum pauperum inopiam subleuent: precipuè verò erga Peregrinos Romam venientes, misericordes sint; & sanctam hospitalitatem Deo gratissimam, & quā vetustissimi illi Christiani, etiam inter persecutionum fluctus, diligentissimè coluerunt, ipsi quoq. multa cum hilaritate spiritus renouent, atq. obseruent: faciantq. sibi amicos de mammona iniquitatis, vt recipiantur in æterna tabernacula. Admonete etiam omnes, vt orent pro Regibus, & Principibus Christianis, vt quietam, & tranquillam vitam agamus; &

pax

pax, ac concordia perpetuò conseruetur. Postremò, docete eos cum sanctam peregrinationem susceperit, qua modestia, qua deuotione, qua fraternæ pacis obseruantia connecti eos oporteat, vt sint Christi bonus odor in omni loco. Præbete aût vos ipsos Fratres Venerabiles, & omnem Clerum, exemplum in primis bonorum operum, & formam gregis; & vestræ virtutis, ac religionis veluti sale cæteri condiantur, & omnem peccati putredinem aborreant: & deniq. omnes vnanimes in vno spiritu Christianæ charitatis, atq. in omni sanctitate, & iustitia Deo seruiamus. Hortamur quoque, & rogamus in Domino charissimos in Christo filios nostros Imperatorem electum, ac Reges & Principes omnes Catholicos, vt quo plura, & magis illustria beneficia ab eo, per quem Reges regnant, acceperunt; tantò ardentius, vt par est, ad Dei gloriam procurandam, pio zelo excitentur: præcipuè verò Fratrum nostrorum Episcoporum, & superiorum Antistitum Pastoralem sedulitatem, & vigilantiam adiuuẽt, & à suis Magistratibus, ac Ministris adiuuari mandent, vt improborum licentia coerceantur, & bonorum studia eorum Regia ope, & gratia foueantur. Maximè autem erga Peregrinos beneficentiam, & liberalitatem exerceant; curentquè vt tutis incidant itineribus, & nulla hominum perditorum vexatione perturbentur: sed Hospitalibus, Domibus, & publicis hospitijs amanter excepti, & commeatu, & rebus ad vitam necessarijs recreari sine vlla concussione, & iniuria institutum iter læti peragant, & cum gaudio in patriam reuertantur. His enim hostijs Reges potissimum, & Principes Deum sibi placabilem reddent, vt diù in terris fælices viuant, & demum in æterna tabernacula recipiantur ab illis ipsis pauperibus, erga quos misericordiam exercuerint, in quibus Christus pascitur, & nutritur. Vt verò præsentes litteræ, ad omnium fidelium quibuscunque locis existen. notitiam facilius perueniant, volumus earum exemplis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, ac personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo munitis, eandem prorsus fidem haberi, quæ haberetur ijsdem præsentibus, si exhibitæ forent, & ostensæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ indictionis, promulgationis, concessionis, impartitionis, hortationis, rogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum. Dat. Rom. apud S. Petrum, Anno Incarnationis Domini 1624. Tertio kal. Maij. Pontificatus nostri Anno Primo.

I. Dat.

F. Rentius.

A. Gallot.

Registrata in Secretaria Breuium.

Bul-

Bulla confirmationis Constitutionis Pij V. de Ciuitatibus, Terris, & Locis S.R.E. non infeudandis, & declarationis Innocentij IX. desuper edita.

VRBANVS EPISCOPVS.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcrosancti Apostolatus ministerij cura, quam altitudo diuitiarum sapientię & scientiæ Dei humilitatem nostram, nullo licet meritorum suffragio, gerere voluit, iugiter Nos admonet, vt in ijs præcipuam Apostolicę seruitutis solicitudinem adhibeamus, per quæ temporali. Sanctę Romanæ Ecclesię ditionis conseruationi consulitur: atque ideò Nos, quæ à Romanis Pontificibus prędecessoribus nostris hanc ob causam prouidè sancita fuerũt, ea non solum ipsi inuiolatè curabimus custodire, sed etiam ab alijs perpetuò obseruari debere statuemus. Dudum siquidem à fel. rec. Pio Papa V. prædecessore nostro literæ tenoris emanarunt. PIVS Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Admonet Nos suscepti cura regiminis vniuersalis Ecclesię, cui auctore Domino prędidemus, vt Ciuitates, Terrę, Oppida, & loca Nobis, & Sedi Apostolicæ in temporalibus mediatè, & immediatè subiecta perpetuo in iure, dominio, & proprietate, ac possessione dictę Sedis conseruentur. Sane licet nõnulli Romani Pontifices prędecessores Nostri, per eorum Constitutiones rerũ Ecclesiasticarum alienationes prohibuerint, & iam factas reuocauerint, & annullauerint: nihilominus cum retroactis temporibus nonnulli nimium ambitiosi, & dominandi cupidi, sub varijs pretextibus, coloribus, & causis, sepè etiã falsis (quod non sine maximo animi nostri merore referimus) aliquibus Romanis Pontificibus suggestionibus, & insinuationibus suis conati sint ostẽdere, & persuadere magis vtile, & expediens Sãctę Romanę Ecclesię, & Sedi pręfatę fore, si aliquę Ciuitates, Terre, Oppida, Castra, Arces, & loca ad ius, & proprietatem eiusdem Sedis pertinentia in feudum, gubernium, Vicariatum, Ducatũ, aut quemuis aliũ titulum perpetuum, vel ad tertiam generationem, seu ad vitam, aut alias ad longũ tempus concederentur, vel ẽt ex eo quod alias in feudũ data, aut quouis alio titulo huiusmodi alienata fuerint, & propterea tamquã ad Sedem prędictã deuoluta, vel deuoluenda posse, & debere de iure iterum infeudari, & alienari; atq. inde nonnullas alienationes, infeudationes, & concessiones à Sede Apostolica emanasse: ex quibus illa non mediocrem diminutionem nõ solum patrimonij, sed ẽt existimationis recepisse dignoscitur. Hinc est, quod Nos considerationes omnium Ciuitatum, & locorum prędictorum singularem fidem, & promptam deuotionem eidem Sedi exhibitam omni tempore valdè vtilem, & salutarem fuisse, & esse; ac volentes non solum alienationes huiusmodi, quas tẽpore nostro omnino exulare, intendimus, de medio tollere, & quod nobis licere non patimur, nostris successoribus indicamus, quos nõ immemores fore speramus, ante Domini nostri Iesu Christi, in examine diei magni aduentus, Tribunal, villicationis nostrę rationem reddituros nõ esse: sed vt omnis alienationum huiusmodi fiendarum occasio penitus aboleatur, quantum cũ

Deo

Deo posimus, per amplius prouidere, Constitutionibus prędecessorum nostrorũ huiusmodi etiam inhærendo, illasq. innouando Motu proprio, & ex certa nostra scientia, non ad alicuius super hoc Nobis oblatæ petitionis instantiã, sed ex mera animi nostri deliberatione, & Apostolicæ potestatis plenitudine, habita etiam super his cum Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Card. in Consistorio nostro secreto consultatione matura, de eorum consilio, & vnanimi assensu (qui etiam iurauerunt pręsenti Constitutioni non cõtrauenire, nec Pontificibus alienationes contra tenorem præsentium attentantibus consentire. Et absolutiones à iuramento huiusmodi non petere, nec acceptare) hac nostra perpetuò valitura Constitutione decernimus, & declaramus, Ciuitates, & loca prædicta, et hactenus in feudum, aut quemuis alienationis titulum dari solita, vel cõsueta, ad Nos, & Sedem pręfatam quomodolibet deuoluta, & pro tempore deuoluenda, absq. alia vlteriori declaratione, & illorum possessionis apprehensione, eo ipso Sedi, & Camerę Apostolicę incorporata, ac ad ius, & proprietatem, & dominium pristinum, ac possessionem rediisse censeri; perinde ac si per quadraginta annos, & vltra, Ciuitates, & loca præfata à Nobis, & Sede præfata immediatè possessa, & nunquam in feudum, aut alium titulum concessa fuissent. Statuimusq. & decernimus, quod omnes, & singulæ tàm Communitates, & Vniuersitates, quàm Ciues, & Incolę Ciuitatum, Terrarum, & locorum prædictorum, aliaq. quæcumq. personæ, tàm Ecclesiasticæ, quàm sæculares, cuiusuis dignitatis, & ordinis, etiam Episcopalis, vel maioris existentes, ac S.R.E. Card. tàm publicè in Consilijs Ciuitatum, & locorum præfatorum, quàm priuatim alibi in quibusuis locis, etiam si Ciuitatum, & terrarum earumdem Gubernatores, aut nostri, & Sedis Apostolicæ Legati, vel Prolegati existant, tractantes, consulentes, aut alias verba faciẽtes de infeudationibus, aut alienationibus de ciuitatibus, & locis præfatis immediatè ad Nos, & Sedem præfatam spectantibus, & pertinentibus, etiam deuolutis, etiam in feudum communiter, & pluries dari solitis, etiam ex causa permutationis, vel sub annuo censu, aut canone, aut alias quomodolibet, etiam cõtemplatione meritorum erga Sedem præfatam, aut sub prætextu necessitatis, vel euidentis vtilitatis faciendis, seu de postulandis à Nobis, & Sede præfata quibusuis personis, cuiusuis dignitatis, status, gradus, etiam Nobis, & successoribus nostris secundum carnem coniunctis, etiam S.R.E. Card. aut quauis alia temporali, vel Ecclesiastica dignitate fungentibus, in Duces, Vicarios, Gubernatores, seu quemuis alium titulum ad vitam, vel in perpetuum, vel longum tempus, aut ẽt ad Sedis Apostolicæ beneplacitum Ciuitatum, & locorum præfatorum: ac propterea de eligendis Oratoribus ad Nos, & successores nostros super præmissis, vel illorum occasione mittendis proponentes, tàm ipsi, quàm Oratores munus huiusmodi recipientes, aut alij quicumq. alienationes huiusmodi Romano Pont. pro tempore existenti per se, vel aliam, seu alios insinuantes, vel suadentes; eo ipso sententiam excommunicationis incurrant, à qua nisi ab ipso Põtifice, præterquam in mortis articulo, absolui nequeant. Et insuper S.R.E. & Sedis Apostolicæ pręfatæ rebelles, etiam in primo capite Læsę Maiestatis, & proditores Ciuitatum, & locorum præfatorum, ac bona eorum fisco, & Cameræ nostræ Apostolicæ ipso iure deuoluta, & incorporata sint, & esse censeantur: omnibusq. Ecclęsijs, Monasterijs, & alijs per eos quomodolibet obtentis beneficijs

Eccle-

Ecclesiasticis, eo ipso priuati, & ad illa, ac alia in posterum obtinenda inhabiles existant; neq. ad Ciuitates, & loca prefata vllo vnquam tempore remitti possint: Et si aliquando eos reintegrari contigerit, nihilominus infames remaneant, illiusq. honorum, & dignitatum portæ perpetuò claudantur. Et quoniam intelleximus, aliquos ẽt Cardinales, Ciuitates, Terras, Oppida, Castra, Arces, & loca ad vitam, seu tertiam, vel aliã generationem, aut alias à dicta, sed ẽt ex causa onerosa, obtinere, habere, & possidere, cũ facultate faciendi in illis melioramenta, ita q ab eis amoueri non possint, nisi restitutis sibi prius pecunijs in melioramenta huiusmodi expositis; omnes, & singulas facultates faciendi melioramenta præfata quibusuis personis, ẽt Cardinalibus per eosdem prædecessores nostros, aut alios ad id facultatem habẽtes quomodolibet concessas, harũ serie reuocamus, & annullamus, & nemini deinceps suffragari posse, neq. debere, ac cuicumq. facultatem faciendi melioramenta huiusmodi habenti, illa etiã pro munitione, & tuitione (nisi ex causa necessariæ conseruationis locorum eorumdem facta fuerint post publicationem præsentium) facere omninò interdicimus, ac prohibemus: & si secus à quoquam factum, attentatumuè fuerit, melioramenta quæcũq. per eos cõtra tenorem præsentium facta, locis ipsis cedere; & Cameram ad illorum satisfactionem minimè teneri, & obligatã esse volumus, & declaramus. Decernentes præsentes literas sub quibusuis reuocationibus, cassationibus, derogationibus, & alijs cõtrarijs dispositionibus, sub quibusuis tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis pro tempore quomodolibet factis minimè comprehendi, sed semper ab illis exceptas; & quoties illę emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, & de nouo cõcessas esse, & censeri debere: irritũ quoq. & inane, si secus super his à quoquã, quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ciuitatum, & locorum prædictorum iuramento, cõfirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, cæterisq; contrarijs quibuscumq. Sic igitur deuotionis, & fidei constantia Ciuitatum, & locorum præfatorum erga nos, & successores nostros, & eamdem Romanam Ecclesiam perseueret, vt meritò integritatis virtutis maiora beneficia ab eadem Sede consequi mereatur. Volumus autẽ, quod sicut omnes, & singuli Cardinales presentes Constitutionem huiusmodi, quantũ in eis erit, obseruare, illiq. non contrauenire, nec Pontificibus contrafacientibus consentire, aut absolutionẽ à iuramento præstito non petere, nec oblatam, aut concessam acceptare in Consistorio nostro secreto promiserunt, & iurarunt; idem per absentes Cardinales à Consistorio in habitatione eorum, & à Romana Curia, vt quandocumq. ad eamdem Curiam se contulerint, ac per futuros pro tempore Cardinales in assumptione pilei promitti, & iurari debeat, àc promissionem, & iuramentum huiusmodi in formula iuramenti per eosdem Cardinales præstari soliti adiungi, & inseri debere, ac contrafacientes pœnã periurij, & perpetuæ infamiæ iuris, & facti eo ipso incurrere decernimus. Præterea quod ipsi Cardinales occurrẽte Apostolicæ Sedis vacatione in Conclaui, quando obseruandis literis Iulij Papę II. prędecessoris nostri super electione Romani Pont. & alijs Constitutionibus iuramentum præstare solent, ẽt de inuiolabiliter obseruando præsenti Cõstitutione nostra, per quemlibet eorum, qui in Roman. Pont. electus fuerit; & postmodum sub

idem ad Summi Pontificatus fastigium assumptus, post eius assumptionem, hoc ipsum promittere, ac iurare; & deinde post coronationem suā promissionem, & iuramentum huiusmodi per literas suas speciales harum confirmatorias reitera re debeat. Quod si illud à Pontifice (quod credēdum non est) recusabitur, aut differetur, tunc dicti Cardinales in primo Consistorio secreto, & præcipuè eorum Decanus, & Capita Ordinum apud eum omni cum instātia, & instantissimè, pro præsentium obseruatione petere, & rogare, ac obtestare non cessent, idq. vt omnino efficiat, diligentissimè curare studeāt, statuimus, & ordinamus. Quodq. præsentes literæ in libellum redigantur; & post prædictas Iulij literas, quæ in dicto Conclaui legi solent, inter alias Cōstitutiones nostras adiungantur, & ēt in quinterno Cancellariæ Apostolicæ, cum alijs Extrauagantibus nostris describantur, ac ad valuas Basilicæ B. Petri Principis Apostolorum, & in Cancellaria nostra Apostolica, ac aciæ Campi Floræ publicentur. Et quia difficile foret præsentes ad singula quæq. loca deferri, decernimus ēt, & declaramus, quod earum transumptis, & impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo alicuius Prælati munitis, eadem prorsus fides vbiq. in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, reuocationis decreti, statuti, interdicti, prohibitionis, ordinationis, & volūtatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis aūt hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac B. Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1567. 4. kal. Apr. Pontificatus Nostri anno secundo. Quæ quidem Constitutio veluti optima, & ad conseruandam S. R. E. Iurisdictionem, & dignitatem planè salutaris approbata, confirmata, & innouata fuit ab iis, qui eidem Pio V. successerunt rec. mem. prædecessoribus nostris Greg. XIII. Sixto V. Greg. XIV. Innoc. VIII. qui etiam de fratrum suorum tunc S. R. E. Card. consilio, & assensu declarauit eadem Constitutione prohibitū fuisse, & prohiberi omnem, & quamcumq. infeudationem, ac alienationem Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum Sedi Apostolicæ tàm mediatè, quàm immediatè subiectorum, non solum ne fiat, nevè attentētur post eorum deuolutionem, sed ēt antequàm Ciuitates, Terræ, Oppida, & Loca prædicta deuoluantur, ac omnem, & quamcumq. in perpetuum, vel ad tempus prorogationem, ac extensionem, infeudationem, inuestiturarum, & cōcessionum de dictis Ciuitatibus, Terris, Oppidis, & Locis finitarum quorumq. incorporationem, quoad effectum impediendæ infeudationis, alienationis, prorogationis, & extensionis huiusmodi, non à die eorum deuolutionis, sed à die ipsius Constitutionis, ēt antequam illa deuoluantur, ipso iure cum omnibus clausulis, & decretis in prædicta Constitutione contentis Cameræ, & Sedi Apostolicæ factam censeri, adiecto ēt decreto; & declaratione, vt promissio, & iuramentum præstitum, & præstandum de seruanda ea Pij prædecessoris prædicti Constitutione per ipsum Innocentiū, & successores suos Rom. Pont. ac prædictos S. R. E. Card. intelligatur de ipsa Pij V. prædecessoris Constitutione per eum, vt supra delcarata, & secundum huiusmodi declarationem eamdem Constitutionem ad vnguem, & inuiolabiliter obseruari oportere, & debere: sicuti etiam se seruaturum esse promisit, ac sanctè, & solemni more iurauit, prout in eiusdem Innocētij prædecessoris sub datum Pridie

die

die Nono Nouembr. Pontificatus sui Anno primo, expeditis literis latius conti-netur. Subinde verò à Clement. VIII. & nouissimè à Paulo V. Rom. Pont. & prę-decessoribus Nostris iuxta eandem Innoc. IX. declarationem confirmata, appro-bata, & innouata fuit. Quare Nos cum primum ad Apostolicæ dignitatis gradū Diuina prouidentia vocati sumus, id ipsum ad exequendum nostri Pastoralis of-ficij debitum præcipuè pertinre existimantes, præinsertas Pij predecessoris lite-ras, ac omnia in eis contenta etiam iuxta declarationem prædictam per ipsum Innocentium prædecessorem factam, ac desuper confectarum literarum conti-nentiam, & tenorem (quem pariter presentibus haberi volumus pro expresso, ac ad verbum inserto) auctoritate Apostolica tenore præsentium comprobamus, confirmamus, & innouamus; easq. firmiter, & inuiolatè, ac iuxta declarationem prædictam Nos similiter seruaturos esse promittimus, & iuramus, atq. eos, ad quos spectat, pariter perpetuò obseruari præcipimus, & mandamus: Nulli ergò omninò hominum liceat hanc paginam nostrorum comprobationis, confirma-tionis, innouationis, promissionis, iuramenti, præcepti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indigna-tionem Omnipotentis Dei, ac B. Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit in-cursurum. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1623. Pridie kal. Octob. Pontificatus Nostri Anno Primo.

I. Dat.

A. Rondininus.

S. de Vrsinis.

Registrata in Secretaria Breuium.

Litera in forma Breuis, quibus licentiæ per Superiores Regulares obtenta erigendi Monasteria, & loca Regularia contra formam Constitutionis Clement. VIII. ac Decretorum à Sede Apostolica desuper editorum reuocantur.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pōtifex, cui Saluator, & Dominus noster, qui charitas est, & Deus pacis, vniuersalis Ecclesiæ credidit principatum, ea interdum, quæ certis et rationabilibus de causis à Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & maioribus ex causis, quibus præsertim personarum sub suaui Religionis iugo altissimo famulantium paci, & quieti consulitur, litibusq. ac controuersijs inter eos obuiā itur, reuocat, & immutat; in hisq. Pastoralis sol-licitudinis, & prouidentiæ suæ studium interponit, prout rerum, & temporum qualitatibus debitè pensatis cōspicit in Domino salubriter expedire. Cum itaq. sicut Nobis innotuit, complures licentiæ, siue facultates à nonnullis Rom. Pont. predecessoribus nostris per diuersos Ordinum, et Mendicantium, Congregatio-num, Societatum, & aliorum Regularium institutorū Superiores, seu alios eorū

nomine vbiq.locorũ Monasteria, Domos, Collegia, Conuentus, & alia loca Regularia, quouis nomine nuncupata, seruata dumtaxat Sacrorum Canonũ, & Conc. Trid. decretorum forma, de sola Ordinarij licentia, seu etiam forsan non seruata forma, & absq. licentia huiusmodi, & contra decreta à Sede Apostolica super præmissis edita fundãdi, erigendi, & instituendi importunis precibus, seu etiam Motu proprio, vel alias obtentæ, & extortæ fuerint: Idcircò Nos omnes, & quascumq. licentias, ac facultates huiusmodi, literasq. desuper tam sub plumbo, quã in huiusmodi forma Breuis desuper expeditas, earumq. ten. etiam veriores, & Dat. præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & insererentur, pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, iustis de causis animum nostrum mouentibus, Motu proprio, non de alicuius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & quascumq. licentias, & facultates huiusmodi, literasq. desuper tam sub plumbo: quàm in eadem forma Breuis expeditas, omniaq. & singula in eis quomodolibet contenta, & expressa, etiam quoad erectiones, fundationes, & institutiones Monasteriorum, Collegiorum, Domorum Conuentuum, & aliorum Regularium locorum huiusmodi, quę suum nondum sortitę sunt effectum, ten. presentium perpetuò reuocamus cassamus, abrogamus, & annullamus viribusq; & effectu prorsus euacuamus: Prętcrea Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum, & aliorũ Institutorum Regularum Superioribus, quocumq. nomine nuncupatis, cęterisq. personis ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub priuationis vocis actiuæ, & passiuæ; necnon officiorum quorumcumq. ac inhabilitatis ad illa, & alia in futurum obtinen. necnon etiam excommunicationis ipso facto incurrendis pœnis interdicimus, & prohibemus, ne licentiarum, seu facultatum per Nos, vt prefertur, reuocatarum, & annullatarum, siue alio quouis prætextu, vel causa, etiam quantumuis priuilegiata, noua Monasteria, Collegia, Domos, Conuentus, & alia loca Regularia huiusmodi de expressa Ordinariorum licentia, ac seruata in omnibus, & per omnia Sacrorum Canonum, & Conc. Trid. necnon Constitutionis fel. rec. Clementis VIII. quæ incipit (Quoniam ad institutam) sub Dat. Romæ, apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris die 23. Iulij 1603. ac decretorum mandato eiusdem Clementis, necnon sim. me. Greg. XV. Rom. Pont. prædecessorum desuper editorum formã recipere, erigere, fundare, seu alias quomodolibet instituere, seu incæpta finire, & absoluere audeant, seu præsumant. Decernẽtes præsentes literas, et ex eo, quòd causæ, propter quas illę emanarint, expressę, verificatæ, & iustificatæ, aut quicumq. in pręmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, citati, & auditi non fuerint, neq. illis consenserint, vel alias ex quocunq. capite, prætextu, colore, ingenio, vel causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quouis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, in ius, vel controuersiam vocari, ad terminos iuris reduci, aut contra eas quod vis gratiæ, vel iustitiæ, remedium impetrari, seu concedi nullatenus posse; sed eas, ac omnia, & singula in eis contenta semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad

quos

quos spectat,& pro tempore quomodolibet spectabit,inuiolabiliter obseruari ; sicq.& non aliter per quoscunq.Iudices ordinarios,& delegatos, etiam causarū Palatij Apostolici Auditores,ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere legatos, & Nuncios,quauis auctoritate fugen.(sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi,& interpretan.facultate,& auctoritate)iudicari,& diffiniri debere; ac irritum,& inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter,vel ignoranter cōtigerit attentari. Quo circa Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis,Episcopis, & alijs locorum Ordinarijs per præsentes committimus,& mandamus,quatenus ipsi,vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas,& in eis contenta quæcunq. solemniter publican. faciant illas, & illa ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit,inuiolabiliter obseruari:contradictores quoslibet,& rebelles per cen.& pœnas Ecclesiasticas, aliaq. opportuna iuris, & facti remedia(appellatione postposita)compescēdo,inuocato etiam ad hoc,si opus fuerit,auxilio brachij secularis. Nō obstan.præmissis,ac regula nostra de iure quæsito non tollen. & rec.mem. Bonifacij Papæ VIII.similiter prędecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis (dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate presentium ad iudicium non trahatur) alijsq. Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis,ac quorumcunq.Ordinum,Congregationem,Sociatatum, & Institutorum Regularium etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis Statutis,& Consuetudinibus,Priuilegijs,quoq. Indultis etiam Mare magnum,vel alias quomodolibet nuncupatis,& literis Apostolicis, illis,eorumq. Superioribus,& personis sub quibuscumq. ten. & formis,ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis,ac irritan.& alijs decretis in genere,vel in specie,etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium pręmissorum quomodolibet concessis,confirmatis,& sępius innouatis. Quibus omnibus, & singulis (etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis,eorumq.totis ten.specialis, specifica, expressa,& indiuidua,ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes,mentio,seu quęuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret,eorum omnium ten.pręsentibus pro plenè,& sufficienter expressis,& ad verbum insertis habentes,illis alias in suo robore permansuris)hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus,cęterisq.contrarijs quibuscumq. Volumus autem,quod pręsentes in Valuis Basilicarum S.Ioannis Lateran. & Principis Apostolorum de Vrbe, ac in Acie Campi Florę,vt moris est,affixæ,omnes,quos illę concernunt,ita arctent,& afficiant;perinde ac si vnicuiq. personaliter intimatę fuissent ; Quodq. earumdem pręsentium transumptis,etiam impressis,manu alicuius Notarij publici subscriptis,& sigillo personę in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis,eadem prorsus fides adhibeatur,quę pręsentibus adhiberetur,si forent exhibitę,vel ostensę. Dat.Romę,apud S.Mariam Maiorem,sub Annulo Piscatoris,die 28.Aug.1624. Pontificatus nostri Anno Secundo.

V.Theatin.

Decretum Sacræ Congregationis Concilij, S. D. N. Vrbani Papæ VIII. iussu editum, de rebus Regularium non alienandis.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, rerum experimento, edocta, quantum Religiones accipiant detrimenti ex bonorum immobilium,& pretiosorum mobilium distractionibus, quas crebrò faciunt Regulares, Apostolicis priuilegijs innixi, ac proinde operæ pretium putans, illorum facilitatem aliqua ratione compescere; speciali S. D. N. iussu, Generalibus,& Prouincialibus,Capitulis,vel Congregationibus, Abbatibus, Generalibus, & quibuscumque alijs Superioribus Regularibus, cuiusuis Ordinis,Congregationis, Societatis,vel instituti intra fines Europæ existentibus, omnium rerum, & bonorum immobilium, ac pretiosorum mobilium alienationem,omneque pactum,per quod ipsorum dominium transfertur,census perpetuos, seu vitalitios, hypothecam, locationem, & conductionem vltrà triennium, concessionem in feudum, vel emphyteusim (præterquam in causibus à iure permissis)fieri perpetuò prohibet,atque interdicit, absque ipsius Congregationis Concilij expressa licentia in scriptis,& gratis concedenda; sub pœna priuationis omnium officiorum,quæ tunc obtinebunt, vocisque actiuæ,& passiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, quam ipso facto absque alia declaratione incurrant;sublata etiam Generali,& Protectori illam moderandi; aut relaxandi facultate; pœnis nihilominus Apostolicarum Constitut.& præsertim fel.rec.Pauli II. quæ incipit (Ambitiosæ) in suo robore permansuris. Alienationes verò,pacta,census,hypothecas,locationes, conductiones, & concessiones quascunque contra huiusmodi prohibitionem faciendas, Sanctitatis Suæ authoritate, ipso iure nullas, atque irritas decernit. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcumque personarum; atque Ordinum,tàm Mendicantium,quàm non Mēdicantium,Militiarum, etiam S.Ioannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum,ac cuiusuis alterius Instituti,etiam necessario, & in indiuiduo exprimendi, Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium quorumcumque; necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus; exemptionibus quoq. indultis priuilegis sub quibuscumq. tenoribus, & formis, cum quibusuis, etiam derogatoriarum derogatorijs,alijsq.efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus decretis,etiam Motu proprio,& ex certa sciētia,ac de Apostolicæ potestatis plenitudine,aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis;ēt si pro illorum sufficienti derogatione de illis,eorumq.totis tenoribus,ac formis specialis, & indiuidua,ac de verbo ad verbum,non aūt per clausulas generales idem importantes,mentio,seu quæuis alia expressio habēda,& aliqua alia exquisita forma seruanda esset:tenores huiusmodi præsentibus pro expressis habentes,quibus,quoad ea,quæ præsenti Decreto,ac prohibitioni aduersantur (illis alias in

suo

suo robore permansuris) specialiter, & expressè, Sanctitatis Suæ authoritate derogat, cæterisq. contrarijs quibuscunq. Dat. Romæ die 7. Septembris 1624.

Cosm. Card. de Torres
Loco † sigilli
Prosper Fagnanus Sacr. Congr. Secr.

Accessit præcedentis Decreti sequens. Declaratio m. s.

CVm post editum Decretum de reb. Regularium non alienandis compertum sit, Regulares, qui eodem Decreto prohibentur census imponere super bonis ad eorum Monasteria pertinentibus loco censuum huiusmodi, pecunias ad cambium, vel mutuo accipere cum solutione lucri cessantis, vel damni emergentis: Cumq. ex huiusmodi contractu eludatur mens Sac. Congreg. cui in primis in votis fuit consulere Religionum idemnitati, quæ ex impositione censuum huiusmodi plurimum læduntur: S. D. N. approbante decreuit, ac delarauit, huiusmodi contractus esse contra mentem Decreti, vt supra editi. Ideoq nō licere Regularibus pecunias, vt proponitur, accipere: ac si acceperint, in ipsius Decreti pœnas ipso facto incidere. Datum Romæ 21. Maij 1626.

Cosm. Cardinalis de Torres
Locus † sigilli.
Prosper Fagnanus Sac. Congr. Sec.

De Religione Clericorum Regularium Theatinorum præcedenti Decreto non inclusa.

ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. DOMINI.

GEneralis Clericorum Regularium exponit humiliter Illustrissimis Vestris Dominationibus, qualiter eius Religio nullo vnquam tempore possedit bona aliqua immobilia, animo ea retinendi, cum id expressè prohibeat Constitutiones eiusdem Religionis: à tali enim possessione voluntarie se abstinet, vt eo liberius, & promptius paupertatem Christi Domini imitetur. Et licet stabile quoddam Panormi eidem Religioni relictum, nondum olienatum sit: hoc fuit, inopia emptorum, & multitudo litium: nunc verò temporis, Præposito domus eiusdem Ciuitatis iniunctum est à Capitulo Generali, vt quā citissimè quocūq. modo illud vendat, & quocunq. pretio. Qua propter humiliter eadem Religio postulat ab hac Sacra Congregatione declarari, non comprehendi sub prohibitione nuper edita (de rebus Regularium non alienādis) promittēdo, prout opus est, ex nunc, & in futurum, iuxta formam Constitutionum eiusdem Religionis firmiter obseruaturam supradictum institutum, nec vllo vnquam tempore recepturam, seu accepturam bona aliqua immobilia, titulo, vel elemosynę, vel emptionis, vel quocunq. alio, nisi ad effectum ea vendendi, vel pro vsu fabricæ Ecclesię, seu Monasterij, & in tantum intendit tale Decretum gratiosum sibi suffra-

fragari, in quantum hujusmodi institutum est seruatura, &c.

Sacra Congregatio Card. Conc. Trid. Interpretum, censuit, Religionem Clericorum Regularium Theatinorum, quamdiu institutum superius propositum retineat, quoad bona immobilia, non comprehendi in prohibitione nuper edita (de rebus Regularium non alienandis.)

Cosm. Card. de Torres.

Prosper Faganus Sac. Cong. Sec.

Sacræ visitationis institutio.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

Dilectis filijs Vniuerso Clero, & Populo Romano salutem, & Apostolicam Benedictionem.

MIlitantem Ecclesiam, quæ vel cœlestis eius Sponsi commendata præconio progreditur quasi Aurora consurgens, in Euangelicæ perfectionis subsistere non decet; sed nouis semper supernæ gratiæ fulgoribus illustratam, ad vberiorem veluti virtutum lucem, ac sanctitatis decorem æquum est properare. Hac in re nobis cogitationem defigentibus anticipauerunt vigilias oculi nostri; ac vt Ecclesiastica res maiora in dies vbiq. suscipiat incrementa, tanto magis ad nos pertinere intelligimus, quanto in hoc rerũ vertice constituti apertius agnoscimus imperscrutabili omnipotentis Dei prouidentia. Nos fuisse acceptos pascere Iacob seruum suum, & Israel hæreditatem suam. Quoniam verò nulla ratione fieri potest, vt in Agro Domini Christianæ virtutes fæliciter serantur, nisi spinę, quæ suffocant sementem Patrisfamilias, inde prius euellantur: Nos vt id facilius assequamur, eundem agrum, & vineam, quam plantauit dextera eius, diligenter repurgare, nihilq. eorum prætermittere decreuimus, quæ corruptis moribus corrigendis, sanctisq. operibus, (quæ vel temporis iniuria, vel humanæ naturæ imbecillitate in desuetudinem abierunt) restituendis opportuna esse arbitramur. Licet autem Christiana Respublica, vniuersa multiplici malorum genere vexetur; omnibusq. eius partibus (quod maximè deplorandum est) medicina opus esse intelligamus: eam tamen Almæ Vrbi nostræ non vno nomine præcipuè duximus adhibendam; quandoquidem hęc est Ciuitas sũpra mõtem posita, quę totius Orbis patet obtutui; hęc eadem pietatis exemplũ cunctis ad imitandum propositum, primaq. Catholicę Religionis Sedes tantis Diuina munificẽtia honorum prærogatiuis decorata, vt verè de ea dicatur: Diligit Dominus portas Sion, super omnia tabernacula Iacob. Cum igitur hęc ita se habeant, pro nostro Pastorali munere peculiarem hunc agrum, & gregem nostrum recognoscere, & Romanę Vrbis omnes, tàm Patriarchales, quàm Collegiatas, earumq. Capitula, necnon Parochiales, cęterasq. alias Ecclesias, & personas; Item Monasteria, Conuentus, & Ecclesias quorumuis Ordinum Regulares,

res, tàm Virorum, quàm Mulierum, Hospitalia, Collegia, Confraternitates laicorum, Montem Pietatis, & omnia quocumq. nomine censentur loca pia per infrascriptos Archiepiscopum, & Episcopos visitare statuimus. Quod quidem saluberrimum opus, etsi per nos ipsos inchoare, prosequi, & perficere vehementer optamus; nihilominus dum ad alia quamplurima, eaq. grauissima negocia (quorum mole assiduè premimur) cogitationem conuertimus, alijs eam prouinciam cogimur demandare. Qua propter Venerabilibus Fratribus Vlpiano Archiepiscopo Theatin. necnon Raphaeli Zacynthien. Octauio Cauallicen. Ludouico olim Adrien. Antonio Casertan. ac Alexandro nuper Hieracen. Episcopis (de quorum pietate, & Ecclesiasticarum rerum peritia Nobis ipsi multa possumus polliceri) ad hoc munus obeundum, maturo consilio delectis ad laudem, & gloriam Omnipotentis Dei, & S.R.E. exaltationem, visitationem huiusmodi committimus, illamq. vobis omnibus indicimus, quã in proximam futura Dominica in Albis in Sacrosancta primaria Lateranen. Ecclesia ijdem Archiepiscopus, & Episcopi inchoabunt, ac statutis diebus Deo iuuante prosequẽtur. Vt autem nostram visitationem ea spiritualia commoda, quę nos Diuini cultus amplificationi, & propagationi, necnon animarum saluti paterna charitate studentes, & cupimus, & speramus, fœliciter consequantur: Omnes per viscera misericordiæ Dei nostri, qui visitauit nos oriens ex alto, hortamur, & mouemus, vt memores vocationis suæ opportuna vitæ, & morum emendatione eamdem visitationem præueniant. Quod quidem eos facile, & libenter præstituros confidimus, si memoria repetierint se in ea Vrbe clericalis officij munera obire, quam in montibus sanctis fundatam, ac sanctissimorum Martyrum sangine respersam, & irrigatam, non nisi vberrimos pietatis, & religionis fructus ad totius Christiani Orbis ædificationem beata fœcunditate proferre decet. Quoniam autẽ non sumus sufficientes cogitare aliquid ex nobis, quasi ex nobis, sed sufficientia nostra ex Deo est, ac nisi Dominus ædificauerit Domum, in vanum laborauerunt, qui ædificant eam: Nos infirmitatem nostram humiliter agnoscentes, ad cœlestem opẽ implorandam volumus, vt sexta Feria eamdem Dominicam antecedente in nõnullis Ecclesijs Vrbis Patriarchalibus, Collegiatis, & alijs præcipuis per dilectũ filium nostrum in eadem Vrbe Vicarium in spiritualibus Generalem præscribẽdis, Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum solemni ritu in Altari proponatur, ac Quadraginta Horarum Oratio de more celebretur, quę vt sollicitudinem nostrã magis subleuet, ac laborem illorum, qui hac in re Vicariam nobis operam præstituri sunt, efficacius adiuuet, Vniuersos Christifideles in hac Alma Vrbe commorantes, hortamur, vt Deo, qui cor contritum, & humiliatum non despicit; dignis pœnitẽtiæ fructibus placere studeant. Quod quidem, vt libentius, & salutarius fiat, omnibus, & singulis vtriusq. sexus Christifidelibus Romæ degentibus, qui visitatis Ecclesijs huiusmodi, seu eorum aliqua, eodem ipso proximo Dominico die post diligentem peccatorum suorum confessionem; Sacram Eucharistiam sumpserint, & vt hæc nostra visitatio ad Dei gloriam, & animarum salutẽ fœliciter eueniat, piè in quauis Ecclesia orauerint; plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam concedimus, & elargimur. Omnes igitur simul dilecti filij, siue ex Clero, siue ex Populo veterem hominem exuentes in nouitate spiritus ambulemus, sollicitudine non pigri, spiritu feruentes, Domino in toto

cor-

corde seruiamus, vt eius misericordiam copiosam cum ad hoc sanctę Visitationis opus, tum ad cęteras necessitates nostras, fratrumq. nostrorum bonis operibus, & sedulo pietatis cultu impetremus. Dat. Romæ, apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1624. sexta Kal. Apr. Pontificatus nostri anno primo.

M. Vestrius Barbianus.

Loco † Plumbi.

Registrata in Secretaria Breuium.

Literæ reuocationis concessionum diuersorum officiorum, ac Priuilegiorum, Exemptionum, Gratiarum, & Indultorum in præiudicium Sedis, & Cameræ Apostolicæ emanatarum.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

SVperni Benignitas conditoris, cuius admirabili prouidentia cuncta reguntur, cum nullis nostris suffragantibus meritis, Nos ad sublime euexerit Apostolicæ dignitatis fastigium vniuersam Reipublicæ curam, ad ipsius Dei laudem, amplectentes; ad hoc inter alia nostræ Pastoralis vigilantiæ studium duximus adhibendum, vt officia tàm Romanæ Curiæ, quàm alia ad Sedem Apostolicam pertinentia, à probatis viris exerceantur, ac illa personis idoneis, modoq. debito conferantur: Camera nostra Apostolica, quam ob varias Superiorum temporum causas, magno ære alieno conflato; & eius Aerario exhausto, in maximas redituum, & pecuniarum angustias incidisse comperimus; ab ære alieno, ac angustijs huiusmodi (quantum in Nobis est) subleuetur: Frumentorum, & aliarum rerum ad communem vitæ vsum pertinentium copia in hac Vrbe nostra, & reliquo Statu Ecclesiastico conseruetur, & vigeat: eiusdem Sedis auctoritas, & Romanæ Curiæ dignitas eluceat; ac per debitæ reformationis, & prouisionis occursum, impedimentis quibuscumq. sublatis, omnia prosperè dirigantur; ac iustitia duce, quod suum est vnicuiq. tribuatur, faliciq. profectu virtus vndiq. suscipiat incrementum.

Cum itaq. inter cętera, quæ mentem nostram, non modicè perturbarunt, atq. perturbant, inuenerimus pleraq. Sedis, & Cameræ prædictarum officia, seu munera, præsertim administrationem habentia, & quæ amouibilia sunt, & esse debent, tàm in Vrbe, quàm extra eam, contra eorum naturam, & consuetudinem per ambitionem, & importunitatem (vt credimus) impetrantium, ad vitam, & non solùm vnius, verum plurium etiam personarũ, concessa fuisse; nec non super illis, & alijs etiam Romanæ Curiæ prædictæ officijs, etiam perpetuis, coadiutorias, cum futura coadiutorum successione, factas, & constitutas esse: quo fit, vt eadẽ officia, quæ antea personis benemeritis, & idoneis, ac doctrina, prudentia, & consilio præditis, experientiaq. & ætate maturis concessa sunt; interdum ad per-

personas minus idoneas, coadiutoriarum nomine, deueniant, in Sedis, & Curiæ huiusmodi dignitatis diminutionem, & ipsorum officiorum detrimentum.

Et licet plerique Romani Pont. prædecessores nostri, & nouissimè fel. rec. Paulus Papa V. ad indemnitati Cameræ prædictæ, necnon Communitatum, & Vniuersitatum Status Ecclesiastici opportunè consulendum; ac et ad vbertatem Annonæ, & Grasciæ in Vrbe, Statuq. prædictis conseruandum, & augendum, plures cõstitutiones ediderint, & inter alia idem Paulus prædecessor per binas suas in forma Breuis editas constitutiones, in vna videlicet omnes, & quascumq. immunitates, & exemptiones à solutione Gabellarum, Datiorum, impositioni, & aliorum onerum Cameralium quorumcumq. & quæ et per Communitates, & Vniuersitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione, & publicorum munerum supportationem indicta, & imposita, ac exigi solita erant. Necnon assignationes, & prouisiones super Cameræ prædictæ redditibus, & iuribus; pœnarum quoq. maleficiorum applicationes, appropriationes, cæterasq. tàm illarum, & Cancellariarum, siue bancharum ciuilium, & criminalium, ac Secretariarum, & illarum emolumentorum, quàm bonorum, & iurium eiusdem Cameræ cuiusuis qualitatis, & quantitatis gratias, & concessiones, in preiudicium ipsius Cameræ eatenus concessas, & factas: Et in altera omnia, & singula, ac quæcumq. priuilegia, licentias, & facultates, frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, & alia tàm Annonam, quàm Grasciam concernentia, et in proprijs eorum prædijs, possessionibus, agris, & terminis pro tempore recollecta, ex quibuscumq. status nostri Ecclesiastici temporalis, Prouincijs, ac Ciuitatibus, Terris, Castris, & locis, eorumq. territorijs, & districtibus Nobis, & S. R. E. mediatè, vel immediatè quomodolibet subiectis, extrahendi similiter eatenus concessa, præterquam quoad aliqua tunc expressa, ac alias modo, & forma in eisdem constitutionibus, & literis desuper expeditis, contentis reuocauerit, & prædecessorum suorũ prædictorum constitutiones, ordinationes, & literas desuper expeditas, & omnia in eis contenta perpetuò approbando, confirmando, & innouando illas, & illa ex tunc de cætero obseruari mandauerit, ac frumenta, blada, legumina, oleum, animalia, & alia prædicta, extra statum Ecclesiasticum extrahi sub excommunicationis, & alijs grauissimis pœnis de nouo expresse prohibuerit. Et postremò idem Paulus prædecessor ad tollendam omnem dubitationem super vltimo dicta constitutione excitatam, per suos Motus proprij Cedulam die 26. Augusti Anni Domini 1606. publicatam, sub vltimo dicta eius constitutione, quæcumq; loca S. R. E. mediatè subiecta comprehendi, & comprehensa fuisse, & esse declarauerit, & quatenus opus sit illam cum omnibus in ea contentis ad loca prædicta extenderit, & ampliauerit, prout in eisdem Constitutionibus, & Cedulas latius continetur. Nihilominus cum acceperimus, nonnullo contra dictas constitutiones, & literas: easdem immunitates, exemptiones, priuilegia, extrahendiq. facultates, & gratias, quæ antea eis concessa fuerant, confirmari, & innouari, ac in pristinum restitui, ac respectiuè, tàm ipsos, quàm alios, et Communitates, Vniuersitates, Collegia, & loca, diuersa, & forsan maiora, & et quod in quibusdam Prouincijs, Ciuitatibus, & locis, spolia Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum fieri, & colligi non possint, ac alia priuilegia Sedi, & Cameræ prædictis, Romaniq. Pontificis supremę potestati, ac eiusdem

& Sedis, & Romanæ Curiæ dignitati, & auctoritati præiudicialia sibi dati, & concedi impetrasse, & obtinuisse. seu potius extorsisse.

Nos pro debito pastoralis officij hos, & alios abusus, & corruptelas, necnon damna, & præiudicia, quæ circa præmissa hactenus irrepserunt, & facta sunt, ac quotidiè augentur, & fiunt, è medio tollere volentes: Motu proprio, non ad alicuius super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam: sed ex certa scientia, & deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac perpetuò valitura Constitutione, in primis omnes, & quascumq. ad quæuis officia, & munera ēt collegialia, etiam militaria, ac etiam venalia, tàm perpetua, quàm temporalia Sedis, & Cam. Apostolicæ, ac Romanæ Curiæ, & tàm in Vrbe, quàm extra eam, & in quibusuis ēt Auenionen. Bononien. Ferrarien. Beneuentan. alijsq. Ciuitatibus, Terris, Locis, Dominijs, & Regnis ad Nos, Sedemq: prædictam, nostramq. & eiusdem Sedis collationē, cōcessionem, & deputationem quomodolibet pertinētia, coadiutorias, et coadiutorū quorūcūq. deputationes, cōstitutiones, necnō eorumdem officiorum, & munerū ad vitam plurium personarum, seu aliud tempus vitam cuiusq: illa obtinentium excedens, concessiones, confirmationes, & prorogationes: ēt in remunerationem laborum, meritorum, ac etiam prætextu expensarum factarum, & damnorum passorum, seu illorum intuitu, aut ex quauis alia causa, per quosuis prædecessores nostros Roman. Pont. Sedemq. prædictam, & illius Officiales, ēt Motu simili, & cum quibusuis decretis, & clausulis, ēt derogatoriarum derogatorijs, & alias quomodolibet ad fauorem quarumcunq; personarum factas, & concessas, veluti quamdam imaginem hæreditariæ successionis repræsentantes; ac dictę Sedi, bonoq; publico; ac ipsis officijs perniciosas; & quascumq. literas, etiam sub plumbo, & in alia quauis forma expeditas cum omnibus inde sequutis, quæ hactenus tamen per obitum illa obtinentium, aut aliam quamcumq. vacationem effectum sortitæ non sunt: necnon quoad illarū perpetuitatem, quascumq. concessiones, confirmationes, extensiones, seu prorogationes ad vitam officiorum, & munerum quorumcumq. præsertim negotiorum, & pecuniarum dictæ Cameræ administrationem, vel causarum ciuilium, seu criminalium cognitionem, aduocationem, defensionem, seu ēt procurationem, & sollicitationem concernentium ad collationem, cōcessionem, & deputationē, :s. pro tempore Romani Pont. Sedisq. prædictæ spectantium, quæ à primæua eorum erectione, seu ex inueterata consuetudine perpetua, & ad vitā concedi solita, seu collegialia non sunt, ac etiam ea, quæ extra Romanam Curiā exercentur, per quoscumq. prædecessores nostros Roman. Pont. ac Nos Sedemq. prædictam ex quauis causa, etiam Motu simili, & ex certa scientia, & de similis potestatis plenitudine in fauorem quarumuis personarum, cum quibusuis decretis; & clausulis ēt insolitis, & derogatoriarum derogatorijs, & alias quomodolibet factas reuocamus, ac irritas declaramus: itaut ius aliquod in re, vel ad rem, siue in possessorio, siue in petitorio, ēt si ad plures actus positiuos, & possessorios deuentū fuerit: coadiutoribus, & deputatis acquisitum dici, aut censeri non possit: sed officia, & munera prædicta libera sint, & remaneant, ac vt prius liberè conferri, & concedi possint, æquè, ac si coadiutoriæ, & coadiutorum deputationes, & constitutiones, ac eorumdem officiorum concessiones, extensiones, & prorogationes minimè factæ fuissent, ac in futurum coadiutorias, & coadiutorum deputatio-

ues,constitutiones,ac officiorum,& munerum prędictorum ad pluriū,vel vnius vitam contra primæuam eorum naturam, & antiquam consuetudinem,concessiones,extensiones, & prorogationes quascumq. huiusmodi tanquam apprimè præiudiciales,ac Reipublicæ,bonoq.gubernio damnosas reprobamus, ac in posterum fieri prohibemus.

Quinimmo omnia etiam,& singula officia, seu munera, tàm in dicta Vrbe, quàm extra eam,& ét in quibusuis Regnis,& Dominijs consistentia(pro quibus salaria de pecunijs Cameræ nostræ prædictæ persoluuntur, seu quæ negociorū, vel pecuniarum Cameræ prædictæ administrationem,vel causarum,tàm ciuiliū, quam criminalium cognitionem,aduocationem,defensionem,procurationem, seu sollicitationem habent per quosuis etiam Sedis Apostolicæ,& Romanæ Ecclesiæ officiales, & eiusdem S.R.E. Card. etiam de latere Legatos conferri,seu concedi solita:non tamen ea,quæ ab initio venalia,vacabilia,& perpetua legitimè erecta ratione officiorum maiorum,quæ obtinent, eis specialiter assignata, seu concessa sunt,in quibus aliquid innouare non intendimus(nostræ, Romanorumq.Pontificum successorum nostrorū dispositioni,ita reseruamus, vt ex nunc in perpetuum; & quandocumq.illa à Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus ad nutum quibus libuerit,quibuscumq.deputationibus,& concessionibus per officiales, etiam Cardinales, & Legatos prædictos, quibusuis personis, quomodolibet hactenus factis, & in posterum forsan faciendis minimè obstan.dari,& concedi possint.

Cumq.Nos ab omnibus officiorum coadiutorijs, & coadiutorum deputationibus huiusmodi,necnon ab eorumdem officiorum, & munerum ad vitam plurium personarum,siue etiam vnius,contra eorum primæuam institutionem,seu antiquam consuetudinem concesionibus,deputationibus, confirmationibus, extensionibus,& prorogationibus de cætero abstinere intendamus; & quæ nobis licere non patimur,ac videntur incongrua,& prçiudicialia,successoribus nostris Roman.Pont.etiam indicamus,& sic neq. eosdem successores nostros Romanos Pont.similia concessuros esse arbitremur: ob id omnes,& quascumq. similes,vel dissimiles concesiones,deputationes,confirmationes,extensiones,& prorogationes,si quæ contra præsentium formam, & tenorem a Nobis, & successoribus nostris prædictis quandocumq.(quod non credimus)emanarent, per subreptionem,ac præoccupationem potius extortas, quam obtentas, ac nullas, nulliusq.roboris,& momenti fore,& esse,& censeri;neminiq. suffragari posse, vel debere,eque,ac si factæ,& cōcessæ non essent,decernimus,& declaramus.

Preterea pro indemnitate Cameræ nostræ,ac vbertate Annonæ, & Grasciæ, tàm in Vrbe,quàm toto Statu Ecclesiastico conseruanda,prædictorum Pauli V. & aliorum Roman.Pont. prædecessorum nostrorum vestigijs inhærentes, illorumq.constitutiones, ét opportunè extendentes, Motu,scientia, & potestate similibus,omnes,& quascumq. immunitates, & exemptiones à solutione subsidij triennalis,quatreni carnis,taxarum æquorum,tallearum,censuum,Archiuij, fogliettæ,triemium,vtensilium,necnon Dohanarum,Gabellarum,Datiorum,taxæ portus Anconæ,quatrenorum,tractarum,& aliarum impositionum,& onerum Cameralium,& ét eorum,quę per Communitates,& Vniuersitates pro eorumdem onerum Cameralium solutione,& publicorum munerum supportatione;

ac pro vijs, & pontibus constituẽdis, & manutenẽdis, seu alias indicta, et imposita, ac exigi solita sunt, ac et recipiendi, & hospitandi Milites, & Sedis Apostolicæ officiales, Bariccellos, executores, aliosq. iustitię Ministros, eisq. vtẽsilia, & alia necessaria subministrandi; ac aliorum quorumcunq. tàm realium, quàm personalium, seu mixtorum ordinariorumq. & extraordinariorũ quorumcumq. Necnon omnia priuilegia localia, ne .s. in quibusdam Ciuitatibus, locis, & Dominijs temporalibus, etiam Auenionen. Bononien. Ferrarien. Beneuentan. seu alijs Prouincijs, Ciuitatibus, & locis, etiam priuilegiatis, & speciali nota dignis (non tamen in Vrbe prædicta, & eius districtu, preter, & contra formam Constitutionis eiusdem Pauli prædecessoris in fauorem Curialium, & Incolarum dictæ Vrbis editæ, quam in suo robore permanere, & omnino seruari volumus) Archiepiscoporum, & Episcoporum, & aliarum personarum Ecclesiasticarum spolia fiant, & colligantur, & Commissarij, & Collectores spoliorum, & iurium dictæ Cameræ debitorum in eis non retineantur, vel ad ea non transmittantur, seu in illicitæ negociationis, dispositionum contra Constitutiones piæ mem. Pij Papæ V. etiam prædecessoris nostri in illegitimos factarum, apostatarum, & clericorum extra residentiam decedẽtium, seu alijs causis nõ procedatur: Ac omnes etiam, & singulas prouisiones, & assignationes super Camerę prædictę reditibus, & iuribus; pœnarum quoq. maleficiorum, & introituum applicationes, appropriationes, nec non Cancellariarum, Notariatuum, seu Bancharum ciuilium, & criminalium, Secretariarum, & illarum emolumentorum, aliorumq. iurium, & bonorum stabilium, Cameræ, & Communitatum prædictarum cuiusuis qualitatis, & quãtitatis gratias, concessiones, & alienationes quascumq. in præiudicium earumdem Camerę, & Communitatum; necnon indulta de bonis stabilibus, & iuribus eiusdem Camerę in Ciuitate nostra, & districtu Ferrarien. seu alibi consistentibus certis personis tantum infeudandis, per pię me. Greg. PP. XV. etiam prædecessorem nostrum concessa; ac omnia, & singula priuilegia, licentias, & facultates frumenta, blada, legumina, animalia, oleum, oliuas, & alia quęcumq. tàm Annonam, quàm Grasciam concernentia; etiam in proprijs eorum prędijs, possessionibus, agris, & terrenis pro tempore recollecta, tàm ad effectum extra statum Ecclesiasticum, quàm etiam ad loca mediatè, vel immediatè Sedi Apostolicę subiecta, pręterquam ad Vrbem prędictam asportandi; etiam tempore Annonę difficultatis, & pro vsu proprio, vel ad effectum in eorum, vel alienis quibusuis Molendinis molendi, siue terra, siue mari, vel per aquam dulcẽ ex quibuscumq. status nostri Ecclesiastici temporalis Prouincijs, & etiam à dicta Vrbe, ac Ciuitatibus, Terris, Castris, & locis, eorumq. territorijs, & districtibus, Nobis, & dictę S.R.E. mediatè, vel immediatè subiectis extrahendi, aut illa vltra vsum (contra tamen formam constitutionum, & ordinationum Apostolicarum, & bannimentorum desuper editorum, & edendorum) emendi, ac vt dicitur, etiam interceptandi, per quoscumq. prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac S.R.E. Camerarium, & Cameram prædictã, seu etiam Legatos, Vicelegatos, Gubernatores, Officiales, & Ministros, quibusuis et. Auenionen. Bononien. Ferrarien. Beneuentanen. & alijs etiam speciali nota dignis, Ciuitatibus, & illarum Regiminibus, Communitatibus, & Vniuersitatibus, necnon familijs, Nobilibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus,

bus,Baronibus, Domicellis, & quibusuis alijs personis quacunq. etiam Episcopali,Archiepiscopali,Patriarchali,& Cardinalatus,aliaq.tàm seculari,quam Ecclesiastica dignitate fulgẽtibus;etiam ratione gubernioru m,& aliorum officiorum,& munerum eis commissorum;etiam pro se,& filijs,eorumq.hæredibus,& descendentibus,nec non familiaribus,& inseruientibus,colonis etiam partiarijs laboratoribus,& affictuarijs;ac pro eorum Ciuitatibus, Terris, Castris, Villis, Casalibus,prędijs,vineis,& alijs bonis stabilibus,fructibus,iuribus,& actionibus perpetuò,vel ad tempus,ac in toto,vel pro parte, & etiam causa emporiorum, seu nundinarum etiam publicarum,aut alias,& ex quauis causa,ét in recompensam laborum,damnorum passorum expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu,& alia quantumuis vrgentissima,ac de necessitate exprimenda causa,sub quibuscumq. verborum,formis,& tenoribus, ac cum quibusuis clausulis, & decretis;ét si in appaltuum,seu locationum instrumentis promissum, & cautum sit illas obseruari debere; Appaltatoresq.& Conductores ad illarum obseruationẽ teneri,ac illas quomodocumq.& qualitercumq. hactenus in genere, vel in specie,tàm ante,quàm post eiusdem Pauli V. & aliorum prædecessorum prædictorum,et quandocumq.datas,factas,seu confirmatas, restitutas, reintegratas, aut alias concessas,et inde etiam auctoritate Iudicis,secutà quæcunq.etiam perpetuo,ac motu,scientia,et potestate similibus reuocamus,et abrogamus.

Necnon similis memoriæ Pauli III. Iulij etiam III. Pij V. Sixti V. prædictorum,ac Clementis VIII. similiter Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, et quæ incipit. (In maximis rerum difficultatibus,) per dictum Paulum V. prædecessorem,sub Dat. Romę,apud S.Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 25.Decemb.1605.Pontificatus sui anno primo,editas Constitutiones exemptionum,immunitatum,concessionum,et gratiarum prędictarum reuocatorias: ac recane.Pij IV. super reuocatione similium licentiarum, et facultatum extrahendi frumenta,blada,et legumina ex Prouincijs, Terris, et locis dictæ Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiectis quibusuis concessarum, ac prohibitione,ne à dictis Prouincijs,Ciuitatibus,Terris,et locis frumenta,blada, et legumina prædicta quicumque extraherent,ac dicti Pij V. per quam reuocationem,et prohibitionem eiusdem Pij Papæ IV.ad licentias,et facultates quodcumque genus Grascię,etiam in carnibus,ouibus,agnis,et alijs animalibus,nec non oleo,ac rebus alijs quibuscumq.consistentis extendit, et ampliauit: et Gregorij XIII.pariter Romanorum Pontificum predecessorum nostrorum per quã omnibus,et singulis Communitatibus, Vniuersitatibus, ac quibuscumq. personis inhibuit,ne quouis pretextu directè,vel indirectè cuiusuis generis, frumẽta, blada,legumina,atque animalia quęcumque extra statum Ecclesiasticum extrahere, et asportare auderent, seu pręsumerent; et eiusdem Gregorij XIII. sub Dat. die prima Maij 1578. eodem sui Pontificatus anno sexto, per quam quod nulli sibi,et S.R.E.mediatè, vel immediatè subiecti (cuiuscumque status, gradus,ordinis,et conditionis existerent,etiam si Barones,Domicelli,Comites,Marchiones,vel Duces, et Domini in temporalibus existerent, sub excommunicationis maioris, ac læsæ Maiestatis criminis Dominiorum, et bonorum suorum confiscationis feudorum,amissionis,et quorumuis priuilegiorum suspensionis; ac alijs etiam pecuniarijs arbitrio suo imponẽdis,et applicandis,ac etiam in publi-

blicis edictis, & proclamatibus, per Annonæ Præfectos pro tempore, tam eatenus editis, & emissis, quàm in futurum edendis, & emittendis, contentis censuris, & pœnis) triticum, ordeum, legumina, ac omnis generis frumenta, & fruges, à Terris, & locis dicti status Ecclesiastici, absq; expressa ipsius Gregorij prædecessoris, & ab eo obtenta in scriptis, & eius manu signata licẽtia; extrahere, vel extrahi facere, nullique ex prædictis eorum subditos, & vasallos, aut alias quascumque personas, quo minus triticum, ordeum, legumina, frumenta, & fruges prædicta in quibusuis locis eis subiectis, quouis prætextu, etiam molituræ, aut cuiusuis alterius oneris solutionis, ad Almã Vrbem afferrent, prohibere per se, vel alium, seu alios directè, vel indirectè impedire auderẽt; quin potius illis sic afferentibus omnem opem, & fauorem præstarent, ac insuper nulli, quamlibet tritici, ordei, & leguminum, omnisq; generis frumentorum, & frugũ quantitatem, (nisi pro suo, suarumq; familiarum vnius anni dumtaxat vsu) emere valerent: & contrafacientes pęnas prædictas incurrisse declararẽtur, & aggrauarẽtur ipso facto: nõ obstantibus etiam priuilegijs, indultis, literis, & gratijs Apostolicis quibusuis personis, Ciuitatibus, Terris, & locis in genere, vel in specie, etiam ex causa onerosa concessis, statuit, atq. decreuit: ac dicti Clementis, per quam prædicta omnia (dempta ex illis excõmunicationis pęna) approbauit, & confirmauit; necnon eiusdem Pauli V. per quã omnes, & singulas Pij IV. Pij V. Gregorij XIII. & Clementis VIII. prædecessorum suorum prædictorum Constitutiones, & literas in quibuslibet earum partibus (etiã quoad excommunicationis, & alias Ecclesiasticas censuras quantum attinet ad frumẽtorum, bladorum, leguminum, & olei extractionem) innouauit; ac priuilegia, licentias, & facultates extrahendi prædicta reuocauit, ac frumẽta, ordea, legumina, & alia Annonam, & Grasciam concernentia sub excommunicationis, & alijs cẽsuris Ecclesiasticis, & pœnis temporalibus supradictis extra Statum Ecclesiasticum extrahi prohibuit: ac aliam, per quam vltimo dictam ipsius cõstitutionem, innouationẽ, prohibitionem, & reuocationẽ ad loca immediatè Sedi Apost. subiecta extendit, & ampliauit, in quibuslibet earum partibus, demptis tamẽ ex illis pena excommunicationis, & alijs censuris Ecclesiasticis, præterquã in casibus, in quibus extra statum nostrum Ecclesiasticum, vel ad loca Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, Baronum, & aliorum, quorũ dominia in confinibus dicti status nostri Ecclesiastici existũt, extractio mercimonij causa fiet, Motu, sciẽtia, & potestate paribus similiter perpetuò ap̄pbamus, cõfirmamus, & innouamus, illasq. aduersus quascumq. reuocationes, suspensiones, limitationes, & moderationes in pristinum, & eum, in quo antequam illa emanarẽt, erãt statum, restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus, illasq. & earum singulas ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, sub tẽporalibus pęnis prædictis in illis cõtentis inuiolabiliter de cætero obseruari debere; ac prouisiones assignationes, pęnas maleficiorũ, emolumenta, impositiones, gabellas, vectigalia, & alias res, bona, & iura prædicta ex huiusmodi reuocatione, prohibitione, & constitutione restituta eidem Cameræ, & respectiuè Communitatibus prædictis, & non alijs, quibus forsan illarum reditus, & prouentus locati, & appaltati reperiũtur: licet antequam exemptiones, concessiones, assignationes, & alia prædicta emanassent, aliter dispositum fuerit omnino deberi; ac ad illa

omnia,

omnia,& singula Cameram ipsam, necnon Communitates, & Vniuersitates eo ipso absq. alia adepta, seu recuperata possessione restitutas, & reintegratas fore,& esse præcipimus, statuimus, & ordinamus.

Per prædicta autem non intendimus reuocare exemptiones, & immunitates quibuscumq. personis Ecclesiasticis tàm secularibus, quàm regularibus de iure competentes: minusq. immunitates,& exemptiones,ac extrahendi, & alias facultates, applicationes, & alia Thesaurarijs, Appaltatoribus,& Conductoribus bonorum, introituum, & iurium Cameræ nostræ ab ipsa Camera, seu alijs illius nomine in appaltuum,& locationum instrumentis, & illorum ratione concessa.

Et insuper à reuocationibus omnibus,& singulis supradictis excipimus,& exceptas esse volumus, & declaramus,immunitates, exemptiones,cōfirmationes, extensiones,prorogationes, facultates,priuilegia,concessiones, & alienationes quibusuis Communitatibus, Vniuersitatibus,& alijs quibuscunque data, facta, & respectiuè concessa in vim contractus ex causa verè onerosa, videlicet congruè,et effectualis Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitimæ factæ pecuniarum solutionis, vel ex alijs causis rationabilibus per Nos cognoscendis,et approbandis,et etiam declarandis: quas causas omnes onerosas,nō nisi legitimas,ac licitas, et honestas, et prout de iure approbare intendimus; et propterea illa obtinentes quicumque in eadem Camera, citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario generali illas verificare, in ipsaque Camera examinari,et admitti facere teneantur, etiamsi gratiæ, concessiones,priuilegia,literæ, instrumenta, cæteraq. prædicta alias in eadem Camera admissa, et in ea,suisque libris fuerint, et sint registrata: quatenus tamen causæ onerosæ prædictæ pro verè onerosis,et legitimis,vt supra, alias in eadem Camera verificatę, ac approbate,et iudicatę non sint; quo casu ad iudicationem tantum,nō autem ad aliam verificationem eosdem obtinentes teneri volumus.

Excipimus etiam immunitates, et exemptiones dictę S. R. E. Cardinalibus, ratione dignitatis Cardinalatus,et Cameralibus, qui in eadem Camera sederūt, et sedent, concedi solitas; ac etiam exemptiones, quibus ad pręsens Prelati, et Officiales Romanę Curię, ac Prelati domestici, Cubicularij secreti, et Secretarij,ac alij familiares,et continui Commensales nostri, et successorum nostrorum Romanorum Pontificum in rotulo descripti,necnon facultates testandi de quibusuis bonis,etiam vbicunque sitis,et in illis, eis ab intestato succedendi dictis Cardinalibus,ac nostris, et Romanorum Pontificum predecessorum nostrorum familiaribus,et continuis Commensalibus; etiam si illi familiares postmodum esse desierint, vel desinant, et alijs quibusuis etiam gratuito, et quomodolibet, tàm per eosdem predecessores,quàm etiam per Nos concessas,et alias in omnibus, et per omnia iuxta earūdem facultatum, et literarum desuper expeditarū formam,ac tenorem,quę pro latissimè expresso haberi volumus: necnō exemptiones,immunitates,et priuilegia quęcunq. quibus fratres,nepotes,et consanguinei nostri,et pro tēpore existentis Romani Pontificis viuētis,fruuntur, potiuntur,et gaudēt: ac demum illas ob numerum duodecim filiorum concessas, quas tamen ad terminos eiusdem Pij Papę IV. et aliarum Apostolicarum constitutionum super similium exēptionum declaratione editarum,et ad illas tantum,et pro tempore,et personis,ac eo modo,et forma,quibus de iure communi

illis competunt, ac alias iuxta ipsius iuris communis, & supradictarũ, & aliarũ Apostolicarum Constitutionum dispositionem reducimus, neque aliter, quam vt præfertur illis, siue in petitorio, siue in possessorio suffragari volumus, & decernimus. Nostræ autem mentis fuisse, & esse etiam declaramus Regulæ Cancellariæ, super reuocatione Indultorum superuenientiæ per Nos editæ nullatenus præiudicare; quinimmò eam quoad omnia in illa comprehensa, ac omnes, & quascumque personas quauis dignitate, etiam Cardinalitia fulgentes confirmamus, & quatenus opus sit innouamus, & extendimus.

Cæterum Legatis, & alijs omnibus Officialibus prædictis, ad quos spectat, seu in futurum quomodolibet spectabit, quatenus Constitutionem Sixti V. prædecessoris prædicti circa pœnas maleficiorum editam (quam in omnibus, & quoad omnia, cum suis declarationibus postea factis innouamus) omnino obseruent, omnibusq. & singulis Sedis prædictæ feudatarijs, siue Baronibus ei mediatè, vel immediatè subiectis, ne reos, quos ad triremes perpetuò, vel ad tempus per eos condemnari contigerit ad alias, quam Sedis huiusmodi triremes transmittere audeant, seu præsumant, præcipimus, & inhibemus.

Appaltatoribus verò, Thesaurarijs, Vicethesaurarijs, Depositarijs, Commissarijs, Exactoribus, & ceteris Agentibus, & Ministris Cameræ, & Communitatum prædictarum, ne contra præsentium formam, prouisiones, concessiones, assignationesq. prædictas de cætero soluant, aut exemptiones, gratias, & immunitates, nisi vt præfertur exceptas, & eas, quæ in eadem Camera ex causa onerosa prædicta, vel ex alijs rationabilibus causis per Nos, vt præfertur cognoscendis, & approbandis, & seu etiam declarandis, illas concessas fuisse, citato Commissario prædicto verificatæ, & pro talibus in eadem Camera admissæ fuerint, admittant expressè prohibemus: & si secus soluerint, vel admiserint, solutiones huiusmodi, ac exemptiones illas nullatenus in eorum computis admitti volumus, sed eorum damno cessuras esse, & quinimmò eos ad refectionem damni teneri declaramus.

Ac deinceps perpetuis futuris temporibus, nullos licẽtiarum, facultatum, & priuilegiorum quorumcumq. etiam ex causa onerosas, vt præfertur, concessorum, vel concedendorum vigore, etiam si extractioné propria auctoritate fieri posse illis permissum sit, extractiones frumentorum, & aliorum prædictorum extra statum nostrum prædictum, vel etiam ad loca mediatè subiecta, & etiam à dictis locis mediatè subiectis extrà dictum statum aliquo pacto facere; nec etiam similes extrahendi licentias, & facultates in posterum concedi posse, aut debere, nisi chirographo manu nostra, aut Romani Põtificis pro tempore existẽtis, quoties extractio faciẽda erit subsignato, præcedente: alioquin licẽtias, & facultates huiusmodi, alias, quam chirographo prædicto præcedente pro tẽpore concedẽdas, & extractiones faciẽdas, nullas, nulliusq. roboris, & momẽti fore, & esse; ac ipsos extrahentes in pœnas supradictas incidere, & ad illarum exequutionem contra illos irremisibiliter procedi posse, & debere, volumus pariter, & declaramus.

Postremò omnia, & quæcumque priuilegia, facultates, & indulta Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti in statu temporali, ratione supremæ potestatis, & superioritatis à iure, vel per quasuis Apostolicas Constitutiones com-

competētia,seu reseruata exercēdi,aut eidem supremæ potestati, ac superioritati nostræ,& nostrorum Tribunaliū,Officialium,& Iudicum Romanæ Curiæ iurisdictioni, et auctoritati pręiudicialia, omnibus, et singulis supranominatis,etiā vt pręfertur qualificatis,ac etiā vt supra, et alias quomodolibet, cōcessa quęcumque: exceptis tamen ijs,quę cōcessa sunt ex causa verè onerosa, scilicet congruę solutionis pecuniarum dictę Camerę factę, aut ex inuestitura, vel immemorabili consuetudine inuiolabiliter obseruata,vel ex alijs rationabilibus causis per Nos,vel successores nostros cognoscendis, approbandis,seu etiam declarandis competentibus: quę etiam licet tollere non intēdamus,tamen nostram, et Romani Pōtificis supremā potestatem,superioritatē,nostrāq. et eiusdem Rom.Pōtificis,nostrorumq. Romanę Curię Tribunalium, Officialiū,et Iudicum iurisdictionem prędictam impedire,aut cōtra illam (pręterquā in casibus à iure permissis) suffragari posse,vel debere nolumus, nisi prius causa onerosa,vel inuestitura,seu immemorabilis prędicta in eadem Camera, citato Commissario prędicto,legitimè probata,verificata,et iustificata: alię verò causę rationabiles prędictę à Nobis,seu successoribus prędictis pro talibus cognitę,approbatę,seu declaratę fuerint, reuocamus pariter,et abrogamus.

Irritum, et inane etiam decernētes quicquid secus super his à quoquā quouis pretextu,occasione,vel causa scienter,vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstātibus pręmissis, et quatenus opus sit nostra de non tollendo iure quæsito,ac quibusuis Constitutionibus,et ordinationibus Apost. necnō statutis,priuilegijs,indultis,concessionibus,exēptionibus,immunitatibus,licētijs, facultatibus,deputationibus,cōfirmationibus,extensionibus, prorogationibus, et literis Apost.prędictis, et quibusuis alijs etiā, vt pręfertur, seu alias qualificatis,et speciali nota,et mentione dignis; etiā Motu,sciētia,et potestatē paribus,et etiam consistorialiter, et de eorūdem Cardinalium consilio, et assensu, sub quibuscunq.verborum,formis,et tenoribus,et cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs,alijsq. efficacioribus,et insolitis clausulis,ac irritantibus,et alijs decretis etiā inexcogitabilibus, et necessario exprimēdis, etiam in vim cōtractus iurati,Cameraliq. obligatione vallati, et quouis alio robore, et cautela firmatis;editis,seu factis,ac alias quomodolibet in cōtrariū premissorū cōcessis,ac pluries,et iteratis vicibus cōfirmatis,approbatis,et innouatis.

Quibus omnibus,et singulis, etiā si in eis caueatur expressè, quod nullo vnquam tempore sub similium,vel dissimilium exemptionum,immunitatum, facultatum,licentiarum,concessionum,deputationum,confirmationum,extēsionum,prorogationum,gratiarum,priuilegiorum,et alienationum,reuocationibus,suspensionibus,limitationibus,aut alijs quibuscunq.contrarijs dispositionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis exceptę, et quoties illę emanarent,toties in pristinum, et validissimum statum (etiam sub posteriori data per eos,quibus cōcessa sūt eligēda) restituta,reposita,et plenariè reintegrata,et denuo cōcessa sint,et esse censeantur; necnon pro illorū sufficiēti derogatione de illis,eorumq. totis tenoribus specialis,specifica,expressa,et indiuidua(non autem per clausulas generales idem importantes)mentio, seu quęuis alia expressio habenda,aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruāda foret(tenores huiusmodi;ac si de verbo ad verbū nihil penitus omisso,et

formam illis tradita obseruata inserti forent) præsentibus pro plenè, & sufficiēter expressis habentes, specialiter, & expressè, ac latissimè derogamus, & derogatum esse volumus. Cæterisq. contrarijs quibuscunq.

Vt autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deueniant, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, easdem præsentes, ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui: quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant; & arctent, ac si illorum vnicuiq. personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Quodque earumdem præsentium trāsumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides in iudicio, & extra habeatur, quæ ipsis originalibus literis haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensę. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrę reprobationis, reseruationis, approbationis, confirmationis, restitutionis, repositionis, reintegrationis, precepti, statuti, ordinationis, exceptionum, prohibitionum, reuocationum, abrogationum, reductionis, inhibitionis, innouationum, declarationum, derogationis voluntatum, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum. Datum Romę, apud Sanctam Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicę 1624. 12. Kalend. Nouembr. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

I. Dat.

F. Rentius.

G. Montanus.

Registrata in Secretaria Breuium.

Reuocatio facultatum disponendi de officijs vacabilibus Romanæ Curiæ, eorumq. pretio, & moderatio Induitorum transferendi pensiones.

S.D.N. VRBANI Diuina Prouidentia Papæ VIII.

PRo Sedis Apostolicę indemnitate officiorum quorumcumque vacabilium Romanę Curię, ad collationem, seu concessionem dictę Sedis quomodolibet pertinentium liberę dispositioni, & deuolutioni ex personis illa obtinentiū prouenire solitę, & quandoque imminenti; necnon exonerationi beneficiorum Ecclesiasticorum quorumlibet prospicere, prout par est, intendens; omnes, & quascumque facultates, indulta, & priuilegia disponendi quouis modo de officijs predictis, seu eorum pretiis, absq. speciali suo, & successorum suorum Rom. Pontificum pro tempore existentium assensu, & beneplacito de tempore dispositionis huiusmodi interponendo; etiam per viam subrogationis, trāslationis, vel

de-

deputationis,etiam prætextu concessionis tituli,& officiorum huiusmodi locis pijs,etiam Motu proprio,& ex certa scientia,ac de Apostolicæ potestatis plenitudine cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, & vim contractus importantibus,ac alijs clausulis,necnon irritantibus,& alijs decretis(quorũ tenores haberi voluit pro expressis) vel alias quouis modo,& ex quauis causa factæ,etiamsi illorum vigore ad deputationem,& resignationem huiusmodi; vel aliam quamuis dispositioné processum fuisset;ac etiam si officia ipsa, tempore concessionis indultorum huiusmodi,actu vacarent in ea parte,qua viuẽte Romano Pontifice illorum auctore consumata, & realem effectum sortita nõ sunt (saluis tamen remanentibus decretis, & reseruationibus dispositionum in cõcessione officiorum tunc actu vacantium particularibus personis dumtaxat,nõ aũt Collegijs,Confraternitatibus,Congregationibus,vel Capitulis facta interpositis,ipsorumq.decretorum translationibus) necnon transferendi quascunq. pensiones annuas super Patriarchalium,Metropolitanarum, Cathedralium, & Abbatialium mensarum,& quorumuis Ecclesiasticorum,tàm secularium, quàm regularium beneficiorum quomodocumq. qualificatorum; fructibus tàm certis,quàm incertis;ac etiam distributionibus quotidianis reseruatas,quæ tamen per exactionem integrarum pensionum huiusmodi ab ipsis translatarijs factã realem,& actualem effectum similiter sortita non sunt pro summa,quæ medietaté veri annui valoris fructuum mensæ,seu beneficij, super quibus pẽsio transferẽda,seu translata reseruata reperitur excedat quibusuis personis, etiam Abbatiali.Episcopali,Archiepiscopali,Patriarchali,vel alia quauis dignitate,etiã Cardinalatus honore fulgentibus, siue etiam ad fauorem quorumcumq. locorum piorum, & Collegiorum quouis intuitu, & consideratione, etiam Motu, scientia,& potestatis plenitudiné similibus; necnon clausulis,& decretis paribus, (quorum tenores similiter pro expressis haberi voluit), tàm per quoscumq. Roman.Pontifices prædecessores suos, quàm Sanctitatem Suam concessa hactenus,reuocauit,cassauit,& annullauit,ac viribus,& effectu euacuauit; ita tamen,vt facultates transferendi pensiones huiusmodi pro ea parte,quæ medietaté fructuum ẽt incertorum,vel distributionum,quatenus super illis sint impositæ: non excedat,firmæ,& illesæ remaneãt. Et insuper voluit,& ordinauit eos, qui prætextu excessus medietatis fructuum,seu distributionum huiusmodi partem pensionum translatarum soluere recusauerit,ad excessum ipsum probandũ teneri;nec interim præsentis dispositionis prętextu processum executiuum,aut solutionem integræ pensionis,quatenus alias illis locus sit, impediri, aut retardari debere. Decernens sic in prçmissis per quoscunq. Iudices ordinarios,& delegatos,etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ipsosquemet Cardinales (sublata eis,& eorum cuilibet qualibet aliter iudicand,& interpretani facultate,& auctoritate)iudicari,& diffiniri debere;necnon irritum,& inane quidquid secus super præmissis per quoscumq.etiam prętextu facultatum,indultorum, & priuilegiorum prædictorum scienter,vel ignoranter contigerit attentari: facultatibus,indultis,& priuilegijs,alijsq.præmissis,necnon statuto, ordinatione, & declaratione Suæ Sanctitatis in crastinum eius assumptionis,ad summi Apostolatus apicem editis; & in Cancellaria Apostolica sub die 21. Mensis Octobris anni 1623.publicatis;quodque dicti S.R.E. Cardinales in Constitutionibus,

bus,& Regulis per Sanctitatem Suam post priorum suarum constitutionum; & regularum editionem,& publicationem faciendis non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium fauorem concernant,vel ipsæ Constitutiones, & Regulæ ædendæ,de ipsorum Cardinalium, vel maioris partis eorum consilio æditæ fuerint,alijsq. Regulis, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscumq.nequaquam obstantibus.

Placet,publicetur, & describatur M.

Lecta,& publicata fuit supradicta Constitutio Romę in Cancellaria Apostolica Anno Incarnationis Dominicæ 1624. die verò Veneris 24. mensis Ianuarij, Pontificatus S.D.N. Vrbani Diuina prouidentia Papæ VIII. Anno secundo.

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

Decretum de Capuccinorum loco in Processionibus.

CONgregatio Sacrorum Rituum,ad tollendas controuersias, quæ post concessam Fratribus Capuccinis propriæ Crucis erectionem inter Regulares circa præcedentiam in Processionibus ortæ sunt : censuit, Illustrissimo Millino referente,Capuccinos cedere debere digniorem locum ijs Regularibus,qui sub propria Cruce, & in proprio loco in Processionibus incedebant, antequam ipsi Crucem propriam deferrent. Die Sabbati 23.Martij 1619.

A. Mar.Episcopus Ostiens.Card.Gallus.

Petrus Ciammareconus Secr.

De Capuccinis, quod sint verè Fratres Minores S. Francisci, & sub S. Francisci Regula militent.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

SAluatoris, & Domini Nostri, qui charitas est, & Deus pacis vices (licet immeriti)gerentis in terris inter grauissimas, multiplicesq. Apostolicæ seruitutis curas,in eam peculiari solicitudine iugiter incumbimus, vt Christifideles, qui in sortem Domini vocati eius obsequijs diù, noctuque mancipati sunt, sublatis quibuslibet dubijs,& controuersijs, Altissimo reddant abundanter fructus suos : nec ab ijs, quorum est euangelizare pacem,& bona veritatem verò timerè impugnando,pacem cum scandalo pusillorum scindere non verentur, à Sua Sancta vocatione distrahantur. Alias siquidem à fel. rec. Paulo Papa V. prædecesso-

cessore nostro, accepto à nonnullis in dubium reuocari, an Fratres Ordinis eiusdem S. Francisci, Capuccini nuncupati, essent verè Fratres Minores; & etiam quoniam Regulam S. Francisci profitentur, filij S. Francisci, cũ tempore S. Francisci instituti non fuerint: pariterq. an eorum Constitutiones aliquid haberent, Quòd Regulæ S. Francisci repugnaret. Idem Paulus prædecessor sua perpetuo valitura Constitutione declarauit, Fratres Capuccinos esse verè Fratres Minores; ac ẽt (quamuis tempore S. Francisci minimè instituti fuerint, cum tamen eius Regulam profiteantur, atq. eorum instituta congruant, tàm Regulæ statutis, quàm eiusdem Regulæ declarationibus, quæ habentur in Constitutione fel. rec. Clement. Papæ V. prędecessoris nostri, in generali Concilio Viennen. edita, quæ incipit (Exiui de Paradiso) filios S. Francisci eorum præterea constitutiones nihil continere, quod non sit Regulę S. Francisci prefatæ consentaneum, irritanti ẽt decreto desuper apposito, & alias prout in dicti Pauli prædecessoris desuper in simili forma Breuis sub die 15. Octobris 1608. expeditis literis (quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expresßis haberi volumus) plenius continetur. Cum autem sicut dilectus filius Franciscus Genuensis, eorumdem Fratrũ Capuccinorum Procurator Generalis, nobis nuper exponi fecit, prætextu illorum verborum, videlicet: (Quamquam in tempore B. Francisci instituti non fuerint) à nonnullis in dubium reuocetur, an ijdem Fratres Capuccini ex vera, & nunquam intermissa linea S. Francisci originem trahant: Nos æquum, & rationi consonum fore censentes, vt qui verbo, & exemplo veros sese B. Francisci imitatores ostendunt, tales ab omnibus absq. vlla controuersia habeantur; attentiusque considerantes eorumdem Fratrum Capuccinorum originem, seu principiũ illorum esse realiter; & cum effectu computandum à tempore primęue, & originalis institutionis Regulæ Seraphicæ, cuius obseruantiam ipsi Fratres Capuccini semper sine aliqua interruptione continuarunt: eorumdem Fratrũ Capuccinorum quieti (quantum Nobis ex Alto conceditur) consulere, eosdemq́ue Fratres Capuccinos specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorũ singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis (si quibus quomodolibet innodatæ existunt) ad effectũ præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus dicti Francisci Procuratoris Generalis totius Ordinis eorumdem Fratrum Capuccinorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati: Re prius per Venerabiles Fratres nostros S.R.E. Cardinales negotijs Regularium præpositos maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio, hac nostra perpetuo valitura constitutione, Fratres Capuccinos præfatos fuisse, & esse ex vera, & numquam interrupta linea; ac veros, & indubitatos Fratres Ordinis S. Francisci, & illius Regulæ obseruatores, subquè ipsius B. Francisci Regula militâsse, & ad præsens quoquè militare: sicquè ab omnibus, & singulis censeri, ac reputari, & iudicari debere, irritumq. & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contingerit attẽtari, Apostolica Auctoritate tenore præsentiũ decernimus, & declaramus. Quo circa omnibus, & singulis venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filijs nostris, & Apostolicæ Sedis Nuncijs, per præsentes cõ-

mit-

mittimus,& mandamus,quatenus ipsi per se,vel alium, seu alios, præsentes literas,& in eis contenta,quęcumq. vbi, & quando opus fuerit,& quoties pro parte Fratrum Capuccinorum pręfatorum fuerit requisiti,solemniter publicantes, illisq.in pręmissis efficacis defensionis pręsidio assistentes,faciant auctoritate nostra eos premissis omnibus,& singulis, iuxta pręsentium continentiam,& tenorem pacificè frui , & gaudere. Non permittentes, eos desuper à quoquam, quauis auctoritate quomodolibet indebitè molestari . Contradictores quoslibet,& rebelles per sententias,censuras,& pœnas Ecclesiasticas,aliaq. oportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita,compescendo; legitimisq. super his habendis seruatis processibus,censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando,inuocato etiam ad hoc,si opus fuerit,auxilio brachij secularis. Non obstantibus pręmissis,ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisq.contrarijs quibuscumq. Volumus autem, vt pręsentium transumptis, etiam impressis,manu alicuius Notarij publici subscriptis , & sigillo personę in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis , eadem prorsus fides in iudicio , & extra adhibeatur , quę eisdem pręsentibus adhiberetur , si forent exhibitę , vel ostensę.Dat.Romæ apud S.Mariam Maiorem,sub Annulo Piscatoris,die 28.Iunij 1627.Pontificatus Nostri Anno Quarto.

V.Theatin.

Confirmatio reunionis Sacræ Eremi Camaldulensis Congregationi Camaldulensi .

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

GRegis Dominici cura humilitati nostræ (nullo licet meritorum suffragio) Diuina dispensatione commissa,iugitèr à Nobis postulat,vt inter grauissimas,multiplicesq. Apostolicę seruitutis curas, illam peculiari studio amplectamur ; qua vnioni, & paci inter Christifideles (pręsertim sub suaui Religionis iugo virtutum Domino famulantes)opportunis rationibus consulitur, & his, quę propterea facta fuisse dicũtur,vt firma,&illibata perpetuo remaneant,& à partibus ipsis inuiolabiliter obseruentur, Apostolici muniminis adijcimus firmitatem,prout conspicimus salubriter in Domino expedire. Sanè pro parte dilectorum filiorum Egidij Marazzini Abbatis Generalis , necnon Desiderij de Mantua Procuratoris Generalis Monachorum Congregationis Camaldulensis , ac Antonij de Florentia Maioris Sacræ Eremi Camaldulensis de Etruria, & Felicis de Partina dictę Eremi Procuratoris Nobis nuper expositum fuit,quod ipsi pro feliciori ipsius Sacræ Eremi statu in vim facultatis sibi ab Eremitis dictæ Sacræ Eremi attributæ dictam Sacram Eremum , & Eremitas olim eidem Congregationi vnitos , postea verò ab eadem canonicè dismembratos eidem Congregationi reuniuerunt,& reincorporarunt:Congregationemq. ac Monacos, necnon Eremum,& Eremitas huiusmodi in vnum reduxerunt certis modo, & forma ,

ac

ac cum nónullis conuentionibus,& pactis desuper initis, prout plenius continetur in instrumento desuper celebrato tenóris sequentis,videlicet. In DEI nomine Amen. Præsenti publico instrumento cunctis vbiq. pateat euidenter, & sit notum,quod anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1626. Indictione 9. die verò 26. mensis Martij, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris,& Domini Nostri Domini Vrbani Diuina prouidentia Papæ VIII. Anno tertio. IN mei Notarij publici infrascripti,testiumq. infrascriptorum ad hæc omnia,& singula specialiter vocatorum,atq.rogatorum præsentia,præsentes,& personaliter constituti admodum Illustr.& Reuerendiss.Pater D. Egidius Marazzinus Romanus Abbas Generalis totius Congregationis,& Ordinis Camaldulen. & admodum R.D.Desiderius de Mantua Monachus Professus,& Abbas S.Nicolai in Forbitoribus de Vrbe,ac Procurator Generalis totius dictę Congregationis ad infrascripta peragenda in Dieta facta Rauennæ de Anno 1623, seu, &c. in Venerab.Monasterio Classis Ordinis Camaldulen. specialiter Deputati prout ex Decreto inserto in regestro actorum Capituli,& Dietę prędictorum,quod in medio exhibuerunt, illisq. Decreti copiam collationatam penès me, &c. dimiserunt,prout in folio,tenoris sequentis videlicet. Decretum PP. Diffinitorũ Dietæ celebratæ Rauennæ in Monasterio Classis Ordinis Camaldulen. Anno 1623. perlectæ fuerint literæ Maioris Sacri Eremi Camaldulen.PP.Diffinitoribus transmissæ,quibus exposcit,instanterq. flagitat pro restitutione,ac vnione dictæ Eremi nostræ Camaldulensi Congregationi PP.Diffinitores mutuo inter se habito colloquio,ac discusso statuerũt RR. Admodum PP. D. Desiderium de Mantua Visitatorem,ac D. Egidium de Roma Ordinis Procuratorem Generalem,qui simul,& coniunctim huiusmodi negocium cum Maiore Sacr.Eremi,vel quocumq. alio, vel alijs ab eo, vel à Sacr. Eremi Capitulo constitutis diligenter pertractent. Dantes eis amplam,& omnimodam facultatem super huiusmodi vnione,pacta quæcumq. & conditiones proponendi,& acceptandi, ac pro eorũ prudentia,& consilio super huiusmodi negocio vltimo concludendi:& demum à Sanctiss.Domino Nostro Breue super confirmatione prædictæ vnionis,quatenus sequatur,obtinendi ex vna;& Admodum Illustriss.& Reuerendiss.P. D. Antonius de Florentia Maior Sacr. Eremi Camaldulen. in Etruria, & Admodum R. D. Felix de Partina Aretinæ Diœces. &c. dicti Sacr. Eremi Procuratores à RR.PP.Eremitis eiusdem Sacr.Eremi ad effectum dictum Eremum cum supradicta Congregatione Camaldulen.reunien.& reaggregan.& alia,vt infra peragen.& specialiter deputati, prout in chirographo eorũ deputationis ad eisdem Eremitis, seu illorum maiori parte, vt apparet, subscripto, & firmato, ac solito eiusdem Eremi sigillo munito,quod in medio exhibuerunt,mihiq. Notario tradiderunt, prout in folio tenoris sequentis, videlicet. In DEI Nomine Amen. Anno 1626. Die verò 27.Ianuarij. Noi infrascritti Eremiti del Sacro Eremo di Camaldoli vocali,& rappresentanti non solo il Capitolo del Sacro Eremo;ma tutto il copo d'esso Sacro Eremo: Considerando l'inconuenienti,che sono nati, e che tuttauia nascono con molto nostro dãno,e pregiuditio dall' essere disuniti dalla Congregatione di Monaci Camaldolensi,e desiderando di ouuiare(quanto sia possibile)per l'auuenire à maggiori disordini,che potessero accadere;per il qual'effetto guidichiamo,non esser mezzo più proportionato,che il riunire di

Z que-

questo Sacro Eremo alla sodetta Congregatione. Per tanto in vigore della presente, & in ogni miglior modo, che potiamo, diamo facoltà, & espressamente deputiamo il Reuerendissimo P. D. Antonio da Firenze nostro Maggiore, & il Molto R.P.D.Felice da Partina Procuratore in Roma à poter trattar congiontaméte con il Generale della sodetta Congregatione, e con altri, che hauerãno facoltà necessaria sopra ciò, il sopradetto negotio della reunione del nostro Sacro Eremo con la medesima Cógregatione, e di poter proporre, & accettare sopra questa reunione qualsiuoglia patti, conditioni, & Capitoli, che con la lor prudenza, e consiglio stimaranno necessarij, & opportini; & in oltre di poter cóchiudere, & prêder risolutione nella sopradetta reunione, come meglio parerà alle PP. loro; e finalmente li diamo facoltà di potere dimãdare, & ottenere qualsiuoglia confirmatione dalla Santa Sede Apost. & di consentire alla speditione di qualsiuoglia Breue, ò altra gratia, che sarà necessaria, & opportuna. Et in fede della verità habbiamo sottoscritta la presente di nostra mano propria, & sigillata con il solito sigillo del nostro Sacro Eremo, q̃sto dì sopradetto. Io D. Roberto Eremita, & Priore del Sacro Eremo, mi contento quãto di sopra. Io. D. Odoardo Eremita, & Visitatore mi contento quanto di sopra. Io D. Ottauio Eremita, & Visitatore mi contento quanto di sopra. Io F. Leonardo Eremita Soppriore mi contento quanto di sopra. Io D. Agostino Eremita, e Camerlengo sono contento à quanto di sopra. Io D. Maldolo Eremita, e Sagrestano del Sacro Eremo mi contento quanto di sopra. Io D. Arsenio Eremita, e Cellerario del Sacro Eremo mi contento quanto di sopra. Io D. Ambrosio Eremita confermo quanto di sopra. Io D. Elia Eremita mi contento quanto si contiene di sopra. Io D. Giò: Benedetto Eremita del Sacro Eremo mi contento quanto di sopra. Io Fr. Teofilo affermo quanto di sopra, come sottosctiueno gli altri. Io D. Romoaldo affermo vt supra. Io D. Innocentio affermo vt supra. Io D. Nicolò Eremita affermo vt supra. Io Fr. Gabriello Eremita, e Sagrestano de' Camaldoli mi contento quanto di sopra. Io D. Iacopo Eremita affermo quanto di sopra. Io D. Alessandro Eremita affermo quanto di sopra, &c. Io D. Samuele Eremita, & al presente Procuratore del Sacro Eremo in Firenze affermo quanto di sopra si contiene, &c. Locus † sigilli. Et quod Chirographum prædictæ deputationis, ac suscriptiones, manus, literas, personas, & sigillum dicti Eremi, & Eremitarum, necnon decretũ in prænarrata Dieta, vt supra factum, & facultates eis respectiuè appositas, & ipsis quomodolibet attributas medio iuramento tactis, &c. pectoribus more Sacerdotali recognouerunt in forma partibus ex altera; Inuocato, & implorato prius Diuino auxilio, flexis genibus ante Altare priuatum in Camera supradicti Reuer. P. D. AEgidij Abbatis Generalis dictæ Congregationis Camaldulen. in Ven. Monasterio Sanctorum Nicolai, & Antonij dictæ Congregationis vnanimiter, concorditer, & nemine discrepante, Spiritu Sancto cooperante, ac præuio hymno (Veni Creator Spiritus, &c.) per eos recitato, ac etiam reseruato in primis, & ante omnia cõsensu, & beneplacito Sedis Apostolicæ, & non alias, &c. de quo, &c. impetran. & obtinen. sumptibus, & expẽsis communibus pro maiori robore, & firmitate huiusmodi reunionis, spontè, &c. omnibus, &c. dictum Sacrum Eremum, & Eremitas olim dictæ Congregationi Camaldulen. vnitum, & deinde disunitum, & dismembratum, reunierũt, & reintegrarunt,

runt;dictasq. Congregationes, & Monachos, ac Eremum, & Eremitas in vnum reduxerunt, & reducunt, pro reunitis, & reintegratis haberi voluerunt, &c. pactis tamen, modis, formis, conditionibus, vinculis, sanctionibus, & alijs in folio contentis, &c. & ab eis respectiuè subscriptis eorũ proprijs respectiuè manibus, vt in eis apparet, quod in medio exhibuerũt, &c. prout in folio tenoris infrascripti, videlicet. Conuentioni, con le quali si deuono riunire gli Eremiti del Sacro Eremo di Camaldoli cõ li Monaci Camaldolensi della Cõgregatione di S. Michele di Murano. Prima, che l'vnione delli sudetti Eremiti alli sudetti Monaci s'intenda, & sia fatta in modo, & maniera tale, che di tutti, e di ciascheduno Eremita Professo habiti in qualsiuoglia luogo, ò nell'Eremo, ò in altro à qllo annesso, ò da qllo dependente presente, & futuro, ne resti formato vn corpo solo, & vna sola Congregatione, con i detti Monaci, da nominarsi la Congregat. Camaldulense del Sacr. Eremo, e di S. Michele di Murano. Secondo, che Capo, e Padre vniuersale della detta Congregatione sia, & s'intenda esser l'Abbate Generale pro tẽpore: in modo, che questo con i suoi Visitatori, come tale habbi ogni autorità, & giurisdittione ordinaria, solita, & cõsueta sopra detto Sacro Eremo, e tutti i luoghi, e persone di esso, con facoltà di poterlo visitare toties quoties localiter, & personaliter tàm in capite, quàm in membris, riformare, corrigere, castigare qualsiuoglia, tãto Eremita, quanto Conuerso, ò commesso indifferẽtemẽte, ancorche Nouitio, rimouere d'ogni obedienza, & vffitio, & instituire altri in luogo delli rimossi; & finalmente ordinare, & prouedere quanto vedrà esser espediente per il buon gouerno di detto Eremo, sì in spirituale, come in temporale, nel modo stesso, e con la medesima autorità, come fanno tutti gli altri Monasterij di detta vnita Congregatione: il tutto però cõforme alle Constitutioni, & Ordini del medesimo Sacro Eremo. Terzo, che il trãsito sia reciproco tra gl Eremiti, e Monaci, con le infrascritte conditioni, e non altrimente. E prima, che i Monaci possino passare all'Eremo, ò far la vita Eremitica, con licẽza però in scriptis del Generale, ò Visitatori pro tempore, e cõl consenso del Maggiore di detto Eremo in scriptis, senza esser messi à ballottatione, ò à partito di sorte alcuna in Capitolo del medesimo Eremo, computandoseli il luogo della professione dell'età, che si ricerca per quelli, che vengono dal secolo à farla nel detto Eremo, e non da quella, che hanno fatta la professione trà Monaci. E stati poiche saranno dicidotto mesi nell'Eremo, viuendo vita Eremitica, come gli altri, s'intendano annessi, & incorporati con gli altri Eremiti; & siano fatti capaci di voce attiua, & passiua, e d'ogni vffitio, & honore, come l'istessi Eremiti. Similmente, che gli Eremiti possino ancor loro pássare alla vita Monastica, purche habbino la licenza in scriptis del Generale, e Visitatori, e cõ il cõsenso del Maggiore in scriptis; e quando ne fussero entrati tra Monaci al numero di sei, e de Monaci tra gli Eremiti al numero di tre, nõ se ne possino mãdare altri, sin che nõ muora vno del sudetto numero. Et che gl'Eremiti venẽdo tra Monaci, come di sopra, habbino il luoco, che conuiene tra Monaci professi, da computarseli dal tempo, che furono professi nel Sacro Eremo, & siano capaci di voce attiua, & passiua come gl'altri Monaci. Quarto, nell'elettione del Generale renuntiano gl'Eremiti ad ogni raggione, che habbino hauuta, ò potessero hauere nel tempo passato nella detta Congregatione, per qualsiuoglia conditione, ò

patto, ò Decreto di qualsiuoglia Capitolo Generale della detta Congregatione celebrato, ò confirmato anco dalla Santa Sede, ò da quello deriuato con qualsiuoglia Breue, ò Priuilegio, ò Cõstitutione, che disponesse in particolare, che d'ogni trè Generali, il terzo s'habbia da eleggere del numero de gli Eremiti; Alle quali tutte, e singole Constitutioni Apostoliche, ò Capitulari cõcernenti la elettione del Generale, essi Eremiti renũciano; dichiarãdo però, che sijno detti Eremiti capaci à poter esser nominati, & eletti nel medesimo modo, che gli altri Abbati della Congregatione. Quinto, che il primo luogo doppo il Generale in qualsiuoglia luogo, e tempo, l'habbia il Maggiore sopra ogn'altro Prelato, anco Prouinciale, eccetto che ne' proprij Monasterij di ciascheduno; & anco sopra i Visitatori, eccetto che nel tempo della Visita. Sesto, che al Capitolo, che si farà nel Sacro Eremo per l'elettione del Maggiore, & altre obidiẽze, possa interuenire il Generale con i suoi Visitatori; ò non potẽdo tutti insieme, debbino almeno interuenirui dui Visitatori: & in euento, che per qualche legitimo impedimẽto non vi potesse andare se non vn solo Visitatore; in tal caso debba il Generale della Cõgregatione eleggere, e deputare in luogo del Visitatore impedito vn' Abbate, che assista al sudetto Capitolo per secondo Visitatore, & interuenendo il Generale ad esso Capitolo, sia Presidente: & mancando il Generale, il primo Visitatore: & tanto il Generale, quanto i Visitatori interuenendo al detto Capitolo, come sopra, habbino il Voto in detto Capitolo per ouuiare à i disturbi, & acciò che le cose del Capitolo passino con quiete, e felicemẽte: e non passãdo alcun Eremita per Maggiore, in tal caso si possa metter' à partito qualche Abbate della Congregatione, e passando quello à suffragij secreti (conforme alle Cõstitutioni dell'Eremo) sia l'elettione valida, & s'intẽda quel tale eletto esser Maggiore cõ le medesime facoltà, & prerogatiue, che sogliono hauere gli altri Maggiori Settimo, il Maggiore con vn'altro Eremita Sacerdote da esser eletto per Conuentuale dal Capitolo dell'Eremo, e del numero del medesimo Capitolo, possa interuenire, & hauer Voto nel Capitolo Generale dell'vnita Cõgregatione: e morendo il Generale fra anno, il Maggior solo possa hauer Voto nell'elettione del nuouo Generale, ma non s'intẽda però escluso il Procuratore Generale della Cõgregatione, qual deue interuenire, & hauer Voto nella detta elettione, non ostante qualsiuoglia cosa in contrario. Ottauo, & acciò che il Generale, & Visitatori possino interuenire al Capitolo dell'Eremo, come di sopra; Il Capitolo non si possa fare, se non in tempo da esser prefisso di cõsenso del Generale, e Visitatori, e del Maggior dell'Eremo, qual deu'esser intimato dalli sudetti per vn'anno auanti, acciò si possa accomodare vna parte con l'altra. Nono, che gli Eremiti, & il sacro Eremo diano ogn'anno per colletta, & prouisione al Generale piastre Fiorẽtine cinquanta; à ciascun Visitatore piastre simili dieci; & al Procuratore generale piastre quaranta. Decimo, che ciascheduno delle due parti, cioè Eremiti, e Monaci, debbino continuare conforme alle loro Constitutioni, & osseruanza propria, si nel viuere, & vestire, come anco nelli Riti, & Cerimonie; e si gouernino, & conseruino i loro luoghi, che di presente ritengono, & gouernano, ò che per l'auuenire acquistaranno: nè alcuno possa intromettersi, ò amministrare beni mobili, nè immobili, ò vero intrate dell'altro, sotto qualsiuoglia pretesto, se non nelli casi detti di sopra, nè alcuno sia astretto à pagar i debiti, ò

essigere

essigere crediti dell'altra parte: nè meno l'vna all'altra di esse possa mettere aggrauio, ancorche fusse in estraordinario bisogno. Vndecimo, ciascheduna delle due parti renũcia ad ogni ragione, ò beneficio, che potesse pretẽdere di qualsiuoglia vnione, ò respettiuamente disunione fatta per i tẽpi auanti in qualsiuoglia luogo, & tempo, & accettata di commun consẽso nel Capitolo Generale della detta Congregatione; ò del Sacr. Eremo, ò per qualsiuoglia patto, & cõuẽtione passata per qualsiuoglia Capitolo Generale tra le due parti sudette, & anco confirmata, ò deriuata dalla Santa Sede, cõ qualsiuoglia Breue, Priuilegio, ò Constitutione, non obstante qualsiuoglia altra cosa in contrario. Duodecimo, che li sudetti Capitoli si debbino osseruare inuiolabilmente da vna parte, & dall'altra, nè possino esser mutati, nè alterati, ò in tutto, ò in parte, sẽzà il consẽso delli loro Capitoli Generali, nè si possa senza il consenso sudetto cõmune impetrare dalla Sãta Sede alcuna derogatione, mutatione, ò alteratione, nè in tutto, nè in parte; & facendosi il contrario, il tutto s'intenda, & sia surrettitio, & di niun valore, come se fatto non fusse, & li contrafacienti siano priui ipso facto di voce attiua, e passiua, in perpetuo, & castigati cõ pene maggiori ad arbitrio del Diffinitorio del Capitolo Generale della Cõgregatione; sicome anco s'intẽda, & sia di nissun valore, & come se fatta non fosse qualsiuoglia mutatione, ò innouatione, ò alteratione delle sudette Capitulationi, che fusse fatta, ò impetrata à fauore de gli Eremiti dal Capitolo generale della Congregatione, ò altri mẽtre fusse Generale della Congregatione vn'Eremita; & similmente s'intẽda, & sia di nessun valore, & come se fatta non fusse, qualsiuoglia conditione aggiũta, ò leuata, ò mutata à fauore della Cõgregatione dal Capitolo del Sac. Eremo, mẽtre fusse maggiore vn'Abbate della medesima Congregatione. Io D. AEgidio Romano Abbate Generale Camaldolen. come Deputato dalli nostri Padri Diffinitori della Dieta celebrata nel Monasterio di Classi di Rauẽna, sotto li 7. di Maggio 1623. & omni meliori modo, &c. accetto, & prometto quanto di sopra, questo dì 25. di Marzo 1626. nel nostro Monasterio di SS. Nicolò, & Antonio di Roma, mano propria. Io D. Antonio da Firenze Maggiore del Sacro Eremo di Camaldoli come Deputato dalli PP. Eremiti di detto Eremo per vn loro foglio sottoscritto di propria mano di loro medesimi, sotto li 27. di Gennaro 1626. & omni meliori modo, &c. accetto, e prometto quanto di sopra questo dì, & anno sopradetto, mano propria. Io D. Desiderio da Mantua Abbate di S. Nicolò in Forbitoribus in Roma, & Procuratore Generale Camaldolense, come Deputato dalli Padri Diffinitori della sopradetta Deita nostra, & omni meliori modo accetto, & prometto come di sopra, mano propria, questo dì, & anno sopradetto, &c. Io D. Felice da Partina Procuratore in Roma per il Sacro Eremo di Camaldoli, come deputato dalli Padri Eremiti dal detto Eremo, per vn loro foglio sottoscritto di propria mano da loro medesimi alli 23. di Gennaro 1626. & omni meliori modo accetto, & prometto quanto di sopra, questo dì 25. di Marzo 1626. di propria mano. Quae pacta, Capitula, & Conuentiones, & alia in dicto folio contenta, descripta, & annotata, ac respectiuè subscriptas, modo, quo supra eorum manus subscriptiones, caracteres, & personas quilibet ipsorum respectiuè medio iuramento (tactis pectoribus more Sacerdotali) recognouerunt in forma; & illa in omnibus, & per omnia attendere, & inuiolabiliter obseruare: inso-

insolidum promiserunt, ac habere rata, &c. contraq. non facere, &c. ex qualis causa, &c. alias, &c. De quibus, &c. quod iuramentum, &c. pro quibus, & sese, &c. ac dd. eorum Congregationes, & Eremum, ac Monachos, & Eremitas nūc, & pro tempore existentes, & successores quoscunque, eorumque bona, &c. præsentia, &c. In ampliori forma Cameræ Apostolicæ, &c. cum solitis clausulis, &c. citra, &c. singula singulis congruè referẽdo eorum proprijs, & particularibus, ac aliorum Monachorum, & Monasteriorum, ac Eremi, & Eremitarum respectinè nominibus nunc, & pro tempore successorum insolidum obligarunt, &c. Renunciantes, &c. Consentientes, &c. Vnica, &c. sicq; tactis pectoribus more Sacerdotali Iurarunt, &c. super quibus omnibus, & singulis prædictis, petitum fuit à me Notario publico infrascripto, vt vnum, vel plura, publicum, seu publica conficerem, atq. traderem instrumentum, & instrumenta, prout opus fuerit, & requisitus ero. Actum Romæ, in Regione Triuij, in loco, & stantijs prædictis, præsentibus ibidẽ, audientibus, & Intelligentibus DD. Emanuele de Quintares Presbytero Lusitano, & Antonio Fornosi Amerino testibus ad præmissa, omnia, & singula vocatis, habitis specialiter, atque rogatis. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, tàm AEgidius, & Desiderius, quàm Antonius, & Fœlix prædicti, plurimum cupiant præinsertum Instrumentum, ac omnia, & singula in eo contenta Apostolicæ confirmationis robore communiri. Nos eorum votis (quantum cum Domino possumus) annuere, illosque specialibus fauoribus, et gratijs prosequi volentes; et à quibusuis excõmunicationis, suspen. et interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, et pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis (si quibus quomodolibet innodati existunt) ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluẽtes, et absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Præinsertum instrumẽtum cum omnibus, et singulis in eo contentis, Apostolica Auctoritate, tenore præsentiũ perpetuò approbamus, et confirmamus; illisq. perpetuæ, et inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus; ac omnes, et singulos, tàm Iuris, quàm facti, et quosuis alios etiam quantumuis substantiale, defectus (si qui desuper quomodolibet interuenerint) supplemus, decernentes præsẽtes literas; omniaquè, et singula in eis contẽta semper, et perpetuò valida, firma, et efficacia esse, et fore; suosq. plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere: ac ab õnibus, et singulis, ad quos nunc quomodolibet spectat, et spectabit in futurum, perpetuò, et inuiolabiliter obseruari; nec ab illis resiliri posse, sicq. et non aliter per quoscumq. Iudices ordinarios, et delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, vbiquè iudicari, et diffiniri debere: ac irritum, et inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis; necnon Cõgregationis, et Eremi huiusmodi, et iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus: priuilegijs quoquè, Indultis, et literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innouatis. Quibus omnibus, et singulis eorum omnium, tenore præsentium pro plenè, et sufficiẽtes expressis habentes) illis alias in suo robore permansuris) hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus: Ce-

teriſq.contrarijs quibuſcunq.Dat.Rom.apud S.Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris,die 30.Apri.1626.Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

V.Theatin.

Locus† Annuli Piſcatoris.

Declaratio,quod S.R.E.Cardinales Eccleſiarum Præſules indulto conferendi Beneficia Eccleſiaſtica ratione Eccleſiarum,quibus præſunt,vel quarum regimini vltimo loco ceſſerunt dumtaxat vti poſſint.

VRBANVS PAPA VIII.

MOtu proprio,etc.Licet nullus Epiſcoporum poſtquam regimini Eccleſię, cui præerat ceſſerit in beneficiorum Eccleſiaſticorum diſpoſitione ratione eiuſdem Eccleſiæ ſibi antea competenti ingerere ſe valet, attamen nonnulli ex Ven.Fratribus noſtris S.R.E.Cardinalibus, ſub prætextu Indultorũ Apoſtolicorum eis pro tempore conceſſorum,beneficia nedum vnius,ſed etiam plurium Eccleſiarum,quarum regimini ceſſerunt,vel à quarum vinculo ad alias tranſlati abſoluti reperiuntur,contemplatione,aliàs ad ſe ſpectantia, conferre perſeuerant.Quare motu ſimili,&c.Declaramus de cetero non licere cuius perſonę; etiamſi Cardinalatus honore præfulgeat, prætextu cuiuſuis indulti Apoſtolici conceſſi,ſeu concedendi facultatem huiuſmodi,etiam expreſsè continẽtis conferre, vel quouis modo diſponere de quibuſuis beneficijs Eccleſiaſticis, quorum collatio,præſentatio,nominatio, vel quæuis alia diſpoſitio ſeparatim, vel coniunctim cum alijs ad eum ſpectabat ratione cuiuſcunq. Eccleſiæ Cathedralis, etiam Metropolitanæ,Primatialis,vel Patriarchalis, cuius regimini ceſſerit, ſi quidem ad aliam Epiſcopalem, Archiepiſcopalem, Primatialem, vel Patriarchalem Eccleſiam tranſlatus,vel poſtmodum aſſumptus fuerit; ſed indulto tantum ratione Eccleſiæ,cui actu præſit,vel cuius regimini vltimo loco ceſſerit, ſibi conceſſo vti poſſe,& debere:ac irritum,&c.Oſtien. & Viliternen. inuicem perpetuò vnitis,& Portuen.ac Sabien.necnon Tuſculan. & Præneſtin. ac Albanen. Eccleſijs dumtaxat exceptis, quoad quas Cardinalibus illarum pro tempore Præſulibus facultate diſponendi de beneficijs huiuſmodi,etiam vna cum indulto ſibi ratione aliarum Eccleſiarum,quibus actu præſunt, vel antea nouiſſimè præfuerint,vt præfertur, frui licere decernimus:ſtatuentes præſentium, etiã abſq.eo,quod regiſtrentur,aut illis data apponatur,ſolam ſignaturam noſtram ſufficere,& vbiq.in iudicio,& extra (regula contraria non obſtante) fidem facere: Ac inſuper illas in Cancellaria Apoſtolica deſcribi debere : & deinceps omnes,& ſingulos Cardinales etiam abſentes, præſentes, & futuros , & alios quoſcunq.quorum intereſt,vel intereſſe poterit quomodolibet, in futurum afficere, & ligare , nullumquè earum ignorantiam prætendere poſſe : non ſecus , ac ſi ei perſonaliter intimatæ forent:ſtatuto,& ordinatione,decreto,& declaratione, per Nos in craſtinum aſſumptionis noſtræ ad ſummi Apoſtolatus Apicem æditis,quod Cardinales in Conſtitutionibus, & Regulis per Nos poſt priorum noſtra-

strarum Constitutionum, & Regularum æditionem, & publicationem in posterum faciendis non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium fauorem concernant: vel ipsæ edendæ constitutiones de illorum, seu maioris partis eorum consilio editæ fuerint, necnon prædictis, & quibuscumq. alijs Regulis, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscunq. nequaquam obstantibus.

Placet Motu proprio publicetur, & describatur M.

Lecta, & publicata fuit supradicta Constitutio Romę in Cancellaria Apostolica Anno Incarnationis Dominicæ 1626. die verò 10. mensis Septembr. Pontificatus Prælibati S.D.N. Anno quartò.

Marcus Antonius Ascentius Procustos.

Declaratio, quod Capitula Eccesiarum Cathedralium, quibus S. R. E. Cardinales præsunt ex indultis conferendi Beneficia Ecclesiastica reseruata, vel affecta eisdem Cardinalibus concessit, nullum ius prætendere possint.

Sanctiss. in Christo Pater, & D. N. D. VRBANVS Diuina Prouidentia PAPA VIII.

ACcepto quod S.R.E. Cardinales super indultis, & facultatibus disponendi de beneficijs Ecclesiasticis, Sedi Apostolicæ reseruatis, & affectis à Sede prędicta sibi concessis per Capitula, & Canonicos Cathedralium Ecclesiarum, quibus illi ex concessione, & dispensatione Apostolica præsunt, impediũtur, sub prætextu, quod ipsi Capitula, & Canonici Ius nominandi, vel præsentandi, aut alias quomodolibet disponendi de beneficijs in mensibus non reseruatis pro tẽpore vacantibus cum prędictis Cardinalibus locorum Ordinarijs coniunctim, vel diuisim habentes, tanquam membra capiti adhærentia, à Cancellariæ Apostolicæ Regula mensium reseruatoria, à qua Cardinales præseruantur etiam excipi, & facultates, ac indulta, quæ certarum reseruationum obstacula tollunt, sibi quoq. suffragari debere prætendunt; & attendens priuilegiũ, quod Cardinales in prędicta regula pręseruentur, eis intuitu Cardinalatus concessum esse, nequè rationi consonum fore, vt Capitula, & Canonici, dum sui Præsules Cardinalatus honore pręfulgent, plus Iuris in pręiudicium Sedis Apostolicæ, seu ipsorũ Cardinalium Præsulum, Ius, & Indultum conferendi ab ipsa Sede habentium obtineãt, quam si ipsi Cardinales non forent: Motu proprio sub die 29. Decembris anni ab Incarnatione Domini 1625. declarauit intentionis, & voluntatis suę esse, quod Cardinales Præsules de omnibus, & singulis beneficijs Ecclesiasticis quomodolibet nuncupatis, & qualificatis ad eorum, etiam cum alio, vel alijs collationem, prouisionem, præsentationem, electionem, seu quamuis aliam similem, vel dissimilem dispositionem ratione Ecclesiarum, quibus ipsi Cardinales præsunt, coniunctim, vel diuisim spectan. (non tamen in libris Cameræ Apostolicę

licæ descriptis, nec ex personis familiarium Suæ Sanctitatis, vel Conclauistarũ, aut ratione vacationis apud Sedem prædictã reseruatis, vel affectis, quæ omnia Sanctitas Sua sibi, & successoribus suis pro tempore existentibus specialiter, & expresse reseruauit) ad præsens vacantibus, & in futurum vacaturis, soli per se ipsos, vel alios ad id deputandos, absquè Capitulis, & Canonicis, alijsquè quamcumq. ordinariam dispositionem eorumdem beneficiorum similium coniunctim, vel diuisim cum eisdem Cardinalibus habentibus (dummodo alias sub indultis eis concessis comprehendantur) liberè prouideant: nequè Capitula, aut Canonici huiusmodi priuilegio, quod Cardinalibus Præsulibus, nullo habito Capitulorum, & Canonicorum respectu concessum esse dignoscitur, gaudere, frui, aut ius aliquod inde prætendere possint. Decernens declarationem prædictam à dicta die 29. Decembris robur obtinere debere, etiamsi nec dum publicata fuisset, ac irritum, &c.

Placet, publicetur, & describatur M.

Lecta, & publicata fuit supradicta Regula in Cancell. Apost. Anno Incarnationis Dominicæ 1626. die verò 10. mensis Septembr. Pontificatus Prælibati S.D.N. Anno Quarto.

M. Antonius Ascentius Procustos.

Reuocatio reseruationum pensionum perpetuarum super Beneficijs Ecclesiasticis ad Collegiorum, & piorum locorum fauorem factarum, & Indultorum imponendi pensiones etiam temporales quibusuis concessorum.

S.D.N. VRBANI Diuina Prouidentia Papæ VIII.

QVi pridem Beneficiorum Ecclesiasticorum conseruationi, & exonerationi consultúm volens, vniones Beneficiorum huiusmodi, præterquam in certos casus factas; necnon facultates transferẽdi pensiones, quæ effectum integraliter sortitę non essent, pro summa, quę medietatem veri valoris fructuũ Beneficiorum, super quibus pensiones huiusmodi impositæ forent, excederent, specialibus desuper editis regulis reuocauit, libertati eorumdem Beneficiorum plenius prospicere, & quod in antiquorum onerum moderatione precauit, multo fortius in nouorum impositione auertere cupiens quascunque reseruationes pensionum perpetuarum super fructibus certis, vel incertis quorumuis Beneficiorum, non tamen Iurispatronatus laicalis existentium, etiam in fauorem quorumcumq. Collegiorum, Capitulorum, Vniuersitatum, Locorum, & Beneficiorum, etiam per S.R.E. Cardinales obtentorum, etiam Apostolica Auctoritate, non tamen pro fundatione, seu dotatione, augmento, vel conseruatione Collegiorum, & aliorum piorum, & religiosorum locorum ad fidei Catholicæ defensionem, & propagationem, bonarumq. artium cultum institutorum factas, quæ suum, nec dum sortitæ sunt effectum; necnon omnes, & quascumq. facultates, indulta, & priuilegia imponendi quascunq. pensiones, etiam temporales super

quibusuis Beneficijs, non tamen Iurispatronatus laicalis existentibus, seu ad pensiones iam antea Apostolica Auctoritate desuper forsan, non tamen certis personis reseruatas, personas sibi beneuisas nominandi, etiamsi ad nominationem huiusmodi iam forsan sit processum; quatenus tamen per Notarij desuper rogati, & duorum testium attestationem non constet de reali, & integrali solutione alicuius termini singularum pensionum huiusmodi specialiter, & expressè in eam causam ante publicationem præsentium facta quibusuis personis, et Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel alia quauis dignitate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, quouis intuitu, & consideratione, etiā Motu proprio, & ex certa scientia, ac potestatis plenitudine; ac etiam quod in eis, quod illa sub reuocationibus, & contrarijs dispositionibus per Rom. Pontifices pro tempore existentes comprehendi non posse, aut debere, concessum foret, & alias cum quibusuis alijs etiam derogatoriarum derogatorijs, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis, quorum tenores, perinde, ac si de verbo ad verbum insererentur, & exprimerentur haberi voluit pro expressis, vel alias quouis modo, & ex quauis causa per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores suos hactenus concessa reuocauit, cassauit, & annullauit, ac viribus, & effectu euacuauit: decernens sic in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ipsosquemet Cardinales (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, & definiri debere, necnon irritum, & inane quidquid secus super præmissis per quoscumque etiam prætextu facultatum, Indultorum, & priuilegiorum prędictorum, scienter, vel ignoranter contigerit attentari; facultatibus, indultis, & priuilegijs, alijsque præmissis, necnon regula de iure quæsito non tollendo, statuto, ordinatione, & declaratione Suæ Sanctitatis in crastinum eius assumptionis ad summi Apostolatus apicem editis, & in Cancellaria Apostolica, sub die 21. Mensis Octobris anni 1623. publicatis, quodq. dicti S. R. E. Cardinales in Constitutiobus, & Regulis per Sanctitatem Suam post priorum suarum Constitutionum, & Regularum æditionem, & publicationem facien. non includantur, nisi illæ eorumdem Cardinalium fauorem concernant, vel ipsæ Constitutiones, & Regulæ edendæ ipsorum Cardinalium, vel maioris partis eorum consilio editæ fuerint, alijsq Regulis, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque nequaquam obstantibus.

Placet, publicetur, & describatur M.

Publicata 20. Iulij hora decimaquarta in Cancellaria Apostolica 1627.

A. Reg.

Con

Confirmatio, & innouatio Motus proprij fel. rec. Pij Papæ V. contra Monetarios, eiusdemq. ad quascumq. personas Ecclesiasticas, seculares, ac cuiusq. Ordinis, necnon etiam Militiarum Regulares ampliatio, & extensio.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

IN supremo Pastorali specula, meritis licet imparibus à Domino constituti, vt noxia ab eius Grege arcentes eiusdem salutari regimini prospiciamus, nō sine magno animi mærore videmus, eò nostri temporis iniquitates esse progressas, vt ij, quibus onus incumberet pacem euangelizandi, & charitate proximum prosequendi, suæ vocationis immemores, à cupiditatum vortice abrepti, adulterinæ monetæ crimen perpetrare, siue perpetrantibus opem præstare non erubescant, nec reformident. Quare prædecessorum nostrorum Constitutiones desuper editas, innouantes, extendens; & ampliantes, huiusmodi perditorum hominum, quos suę existimationis consideratio in officio non continet, condigna pœnarum seueritate temerarios, & nefarios ausus intendimus coercere. Cum itaq. fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster attendens, quod licet monetarum aurearum tonsoribus de iure vltimi supplicij esset inflicta pœna, argenteas tamen monetas tondentibus satis minor erat imposita; omnes eos, qui argenteas tonderent, vltimi supplicij, & eadem, qua aurearum tonsores eatenus puniri fuerant, & de iure puniri debebant, pœna puniendos esse statuerit, prout in cedula Motus proprij manu eiusdem Pij prędecessoribus subscripta plenius continetur. Nos Motu proprio, ac ex certa scientia, meraq. deliberatione nostris, ac de Apostolicę potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione, statutum, voluntatem, & mandatum Pij prædecessoris præfati tenore præsentiū approbamus, confirmamus, & innouamus; ac ad omnes, & singulas personas Ecclesiasticas; etiam quomodolibet exemptas, tàm seculares, quàm cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam de necessitate exprimēdi; nęcnon Militiarum quarumcumq. etiam Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani regulares non solum in Statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Nobis, & Sedi Apostolicæ subiecto; sed etiam in omnibus, & singulis Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Castris, & locis in Italia dumtaxat existentibus, qui aureas, vel argenteas monetas tondere, fabricare, colorare, vel alias adulterare, seu etiam quomodolibet adulteratas scienter erogare, aut exponere præsumpserint, extendimus, & ampliamus; Volentes, vt culpabiles in premissis reperti (prę-uia degradatione) Curiæ sæculari puniendi tradantur. Pecunias verò sic, vt præfertur, adulteratas scienter detinentibus, seu de loco ad locum transferentibus, aut materiam, instrumenta, siue opem ad præmissa præstantibus, pœnam triremium per decennium imponimus: & cognitionem causarum huiusmodi, quoad personas Ecclesiasticas præfatas, tàm seculares, quàm Regulares in Prouincijs, Nobis, & Sedi præfatæ subiectis, ad S.R.E. Cardinales in eisdem Prouincijs de latere Legatos, & Prolegatos pro tempore existentes; in alijs verò omnibus, & singulis Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Oppidis, Castris, & locis, tàm sub no-

stra, & dictæ Sedis, quàm cuiusuis alterius Principis ditione, in Italia tantũ comprehensis, priuatiuè quoad omnes etiam Superiores Religiosorum, ipsisq. Superioribus penitus exclusis, ad Ordinarios locorum spectare etiam volumus; Mãdantes propterea Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, singulis videlicet in suis Ciuit. & Diœces. & quoad loca intra fines alicuius Diœcesis, non tamen de Diœces. existentia, ipsarum Diœcesum, intra quarum fines eadem loca extiterint; quo verò ad ea, quæ extra fines alicuius Diœçesis consistunt, vicinioribus eorumdem locorum Ordinarijs, quatenus ad instantiam cuiusuis Fisci, vel etiam cuiusuis denunciatoris causarum huiusmodi cognitiones suscipientes, præuia etiam auocatione à quibusuis alijs in causis ipsis modo præmisso procedant, omnibus iuris, & facti remedijs oportunis, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachij secularis auxilio. Inhibentes insuper, tam Decanis, & Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, Metropolitanarum, & Patriarchalium, necnon quorumuis Ordinum, & locorum Regularium, Societatum, & Institutorum, ac etiam Hospitalis præfatorum Superioribus, Conuentibus, & Fratribus quantumuis exemptis, ne sub priuationis beneficiorum, & officium per eos respectiuè obtentorum, ac inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vocisq. actiuę, & passiuæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pœnis, Legatos, & Prolegatos, ac Ordinarios locorum, vt præfertur procedentes quoquo modo impedire, molestare, aut perturbare audeant, vel presumant; ac etiam mandantes, vt quoties ad id fuerint requisiti, Religiosos ipsos, (etiam si Superiores alicuius loci regularis actu fuerint) ipsis Legatis, Prolegatis, & Ordinarijs, vel alijs, quibus ijdem Legati, Prolegati, & Ordinarij mandauerint, consignent cum scripturis, & actis, si quæ facta fuisse reperiantur. Sicquè, & non aliter in præmissis per quoscumquè Iudices ordinarios, Delegatos, & Commissarios, & etiam Cameræ predictę Clericos, Presidentes, necnon causarum Palatij Apostolici, & Curię eiusdem Cameræ generalem Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesię Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon Vicecamerarium iudicari, & definiri, ac interpretari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate; ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquã quauis auctoritate; scienter, vel ignoranter contigerit attẽtari, decernimus. Nõ obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Prouinciarum, Regnorum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum Ecclesiarum, Monasteriorum, Militiarum, Hospitalium, etiam S. Ioannis præfatorum, & aliorum Religiosorum, ac piorum locorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & cõsuetudinibus, priuilegijs quoq. indultis, & literis Apostolicis eiusdem Prouinciis, Regnis, Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Ecclesijs, Monasterijs, Hospitalibus, & Militijs, etiam S. Ioannis, vt præfertur, & alijs Religiosis, & pijs locis Vniuersitatibus, Capitulis, Superioribus, & personis in contrarium quomodolibet concessis: ac etiam pluries, & iteratis vicibus approbatis, cõfirmatis, & innouatis: Quibus omnibus, & singulis (etiam si de illis, eorumquè totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habẽda, aut aliqua alia exquisita

for-

forma ad hoc seruanda foret) eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbū insererentur præsentibus pro expressis habentes (illis alias in suo robore permāsuris) ad effectum præsentium dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, cęterisq. contrarijs quibuscumq. Volumus autem, quod præsentes in valuis Ecclesię Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, nechon Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur: quæ postquā sic affixæ, & publicatæ fuerint, post duos menses à die publicationis huiusmodi computandos, quoscunque tàm in Statu nostro, quàm extra eum, vbiq. locorum (in Italia tamen existentes) perinde arctent, & afficiant: ac si vnicuiq. nominatim, & personaliter intimatæ fuissent, quodq. earum exemplis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ijsdem pręsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam approbationis, confirmationis, innouationis, extēsionis, ampliationis, impositionis, voluntatum, derogationis, mandatorum, & decreti nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attētare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Dat. Romæ, apud S. Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1627. Idibus Nouembris, Pontificatus nostri Anno Quinto.

E. Dat.

Ioseph Anselmus.

Visa de Curia A. Hurandus.

G. Montanus.

Constitutio super prohibitione inuestiturarum bonorum iurisdictionalium ad Ecclesias inferiores spectantium.

VRBANVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

HVmanæ salutis Author Christus Dominus Romanam Ecclesiam amplissima temporalis ditionis prærogatiua decorauit, quam voluit inferioribus etiam Ecclesijs aliqua ex parte communicari, vt filiarum decor matris augeret in Summis Pontificibus Maiestatem: quibus cum Ecclesiarum omnium regimen incumbat, illarum quoquè omnium tutelam ad Apostolicam eorum prouidentiam necesse est pertinere. Olim equidem quamplurimi inferiorum Ecclesiarum Prælati, vt strenuos, ac præstantes virtute viros haberent, qui debitum sibi, & Ecclesijs suis impenderent famulatum, temporales ditiones ad easdem Ecclesias pertinentes eximiorum virorum fidei, atq. administrationi cómiserunt: tempore verò procedente (dilabētibus in deterius bonis institutis) factū est, vt nonnulli Ecclesiarum Præsules humanis potius affectibus, quàm meritorum intuitu moti, ditiones temporales hujusmodi varijs personis, & Vniuersitatibus

tibus in feudum, vel emphyteusim dare, vel vltra triennium locare; & rursus occurrente earundem ditionum temporalium deuolutione, ad nouam infeudationem, seu inuestituram, vel locationem vltra triennium sub specie, quod ille in feudum, vel emphyteusim dari; vel, vt præfertur, locari sint solitæ; seu alias causas prætexentes, deuenire consueuerunt: quod in non modicum Ecclesiarum ipsarũ damnum, & præiudicium rendere vsu compertum est. Nos itaque nostri muneris partes adimplendo præmissis obuiam ire, necnon Ecclesiarum Monasteriorum, & locorum piorum quorumcumque indemnitati, ac iurium eis quomodolibet competentium conseruationi (quantũ Nobis ex alto conceditur) prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione omnibus, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, etiam Generalibus, cæterisq. Ecclesiarum, & locorum piorum vtriusq. sexus Præsulibus, Prælatis, Præsidentibus, Rectoribus, Præceptoribus, Commendatarijs, & Administratoribus cuiuscumq. status, gradus, dignitatis, & præeminentiæ existant, etiam si Cardinalatus honore præfulgeant; necnõ Capitulis, etiam Generalibus, & Prouincialibus, Conuentibus, Collegijs, Sodalitatibus, etiam Laicorum, & quibuscumque alijs Superioribus cuiusuis Ordinis, Societatis, vel Instituti, etiam de necessitate exprimẽdi, aut Militiarum, etiam S. Ioannis Hierosolymitan. in vniuersa Italia, etiam in quorumuis Principum secularium quomodolibet qualificatorum; etiam Ducali, Regia, Imperiali, vel quauis alia dignitate, honore, vel excellentia prestantium ditione temporali existentibus; si Pontificali, vel Abbatiali immineant dignitate sub interdicto ingressus Ecclesiæ; ac si per sex Mẽses immediate sequentes sub interdicto huiusmodi perseuerauerint, lapsis mẽsibus eisdem sub regiminis, & administrationis Ecclesiarum, vel Monasteriorum, quibus præsident in spiritualibus, & temporalibus, suspensionis; Capitulis verò, Conuentibus, Collegijs, Sodalitatibus, & Vniuersitatibus predictis, sub Interdicto à Diuinis; eorumq; singularibus personis, ac inferioribus Prælatis, Commendatarijs, & alijs præfatis, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac omnium dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, de quorum rebus, & bonis contra præsentis Constitutionis tenorem eos disponere cõtigerit, vocisq. actiuæ, & passiuæ, priuationis, & perpetuæ inhabilitatis ad illa, seu quælibet alia in posterum obtinenda, ipso facto, etiam absque Iudicis ministerio, vel sententia incurrendis pœnis, ne de cætero Ciuitates, Terras, Castra, Oppida, Villas, Arces, Fortalitia, munitiones, territoria, districtus, iurisdictiones, aut quæuis alia loca, vel bona iurisdictionalia, seu quouis modo iurisdictionem temporalem, etiam cum alio, vel alijs coniunctim, seu diuisim, aut alias quomodolibet annexam habentia, aut eorum, seu iurisdictionis partem, etiam minimam ad Patriarchales, Primatiales, Metropolitanas, Episcopales, & alias Ecclesias, & Monasteria, Collegia, vel loca pia supradicta nunc, & pro tempore quouis modo spectantia, & pertinentia, tam quæ ad præsens per Ecclesias, Monasteria, & loca huiusmodi pleno iure possidentur, quàm ea, quæ in feudum, vel emphyteusim concessa, vel vltra triennium locata, aut per quoscumq. quomodolibet, & sub quibusuis prætextibus occupata, seu vsurpata reperiũtur; aut ad Ecclesias, Monasteria, & loca prædicta iam de præsenti forsan de iure, vel de facto reuersa, seu deuoluta sunt,

etiam

etiam sit Ecclesijs, Monasterijs, locisq. pijs huiusmodi adhuc incorporata, & de eorum mensa effecta non sint, aut quidocumque perpetuis futuris temporibus per lineam finitam, Canonicam nõ solutam, delictum perpetratum, vel alio quocumque modo reuertentur, seu deuoluentur in futurum, etiam si ex antiqua, seu immemorabili consuetudine, aut etiam priuilegio Apostolico, quamcumque ob causam concesso, & iteratis vicibus approbato in feudum, vel emphyteusim cõcedi, vel vltra triennium locari, aut finita concessione, vel locatione huiusmodi, feuda, inuestituræ, vel aliæ concessiones renouari consueuerint, quibusuis personis, quauis Ecclesiastica, seu mundana dignitate, vel excellentia fulgentibus, ac speciali nota dignis, aut Capitulis, Collegijs, Ecclesijs, Cõgregationibus, Monasterijs, Conuentibus, Hospitalibus, & quibusuis Vniuersitatibus, tàm secularibus, quàm Ecclesiasticis, aut quibuscunque alijs quocumque nomine, ac titulo nuncupatis, & quomodolibet qualificatis, in feudum, vel emphyteusim cõcedere, aut vltra triennium locare, aut concessiones, inuestituras, & locationes huiusmodi post finitum illarum tempus, vel alias quandocumque renouare, prorogare, vel de nouo facere, etiam ad fauorem descendentium, hęredum, vel consanguineorum illorum, qui Ciuitates, Terras, & bona iurisdictionalia prædicta obtinuerint, possederint, vel occupata detinuerint, etiam intuitu meritorum, etiã si concessiones, & alia præmissa in euidentem, imnò euidentissimam vtilitatem Ecclesiæ, Monasterij, vel loci pij cedant; aut cõcessionibus, inuestituris, locationibus, vel illarũ renouationibus, aut prorogationibus consentire, aut aliud scripto, verbo, vel alio quouis modo, per quem dictæ Ciuitates, Terræ, & bona iurisdictionalia huiusmodi ad Ecclesias, Monasteria, & loca pia prædicta, siue eorum Prælatos, Superiores, Rectores, seu Administratores non reuertantur, etiam si in prædictis concessionibus, inuestituris, renouationibus, prorogationibus, & alijs præmissis nostrum, & Sedis Apostolicæ beneplacitum, etiam cum clausula, & non alias, aliter, nec alio modo reseruetur, & nisi illo in scriptis tantum prius obtento facere audeant, vel præsumant, vltra alias pœnas, per Canonicas sanctiones desuper quomodolibet inflictas, districtè interdicimus, & prohibemus: & insuper quascumque concessiones, inuestituras, locationes, vel illarum prorogationes, & renouationes (quas contra præsentium tenorem quocumque modo, & quouis tempore fieri contigerit) prorsus nullas, & irritas, & effectu omnino carere debere: sicq. in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & eiusdẽ Cameræ Apostolicæ Thesaurarium, & Clericos, necnon S.R.E. Cardinales (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretãdi facultate, & auctoritate) iudicari, & diffiniri debere; & quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus, & declaramus. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in corpore Iuris insertis, ac etiam in fauorẽ quarumcumque Ecclesiarum, Prouinciarum, Ciuitatum, Vniuersitatum Collegiorum, Capitulorum, & locorum piorum, eorumque personarum, atque Ordinum, tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium; Militiarum etiam dicti S. Ioannis Hierosolymitan. necnon Congregationum, & Societatum, & cuiusuis alterius instituti, etiam necessariò, vt præfertur, & indiuiduo exprimendi, eorumq.

Mo-

Monasteriorum, Conuentuum, & domorum Regularium, necnō illorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, indultis quoque, & priuilegijs, sub quibuscumq. tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, etiam irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa sciētia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet cōcessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac indiuidua, & de verbo ad verbū (nō autem per clausulas generales idem importantes) mētio, seu quęuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruantia fore, tenores, huiusmodi, ac si de verbo ad verbū, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsētibus pro expressis habētes quoad ea, quæ ijsdem præsentibus aduersantur (illis alias in suo robore permāsuris) harum serie specialiter, & expresse derogamus: Cæterisq. contrarijs quibuscumque. Volumus autem, quod de cætero Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi, necnon Abbates, Pręsules, Prælati, alijq. præfati in alijs Iuramentis ab ijs præstandis de præsenti etiam Cōstitutione seruanda, omnino iurare teneantur; ipsaq. Constitutio in quinterno Cancellariæ Apostolicæ describatur, quodq. Præsentes ad Valuas Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & dictæ Cancellariæ, & in acie Campi Floræ publicentur, & sic publicatæ, omnes, & singulos, quos concernunt, & concernent in futurum perinde arctent, & afficiant, ac si eis, & eorū cuilibet personaliter intimatæ forent; earundēq. transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarij publici subscriptis, & sigillo Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutę munitis in iudicio, & extra illud; eadē prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hāc paginam nostri interdicti, prohibitionis, decreti, declarationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotētis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Dat. Romæ, apud S. Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1625. Kal. Nouembris, Pontificatus Nostri Anno Tertio.

I. L DAT.

Iosephus Anselmus.

Visa de Curia A. Hurandus.

G. Montanus.

Indulgentiæ pro Clericis Societate IESV, Doctrinam Christianam docentibus, ac pro alijs cum ijsdem cooperantibus, &c.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

PIetatis, & Christianæ charitatis opera vbique cum Diuini cultus incremento exerceri cupientes, Christifideles quoscūque, prę sertim sub suaui Religionis

gionis iugo Altissimo famulantes, vt ad illa exercenda promptiores reddantur, Indulgentijs, & peccatorum remissionibus inuitamus, prout ad Christianã propagandam Religionem, & animarum salutem procurandã conspicimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque sicut accepimus, dilecti filij Clerici Societatis IESV, inter pia, quæ exercent opera, peculiare illud institutum (iuxta vota per eos emissa) summa pietate, & diligenter amplectantur, vt nimirũ pueros, & adultos quoscũque per vniuersum Christianum Orbem Catholicæ fidei rudimenta, & Christianas omnes virtutes accuratè doceant: Nos pro nostri Pastoralis officij munere hoc pium, Christianæq. Reipublicæ necessarium opus, ex quo hactenus vberrimi fructus prouenerunt, ac multo vberiores post hac prouenturos speramus, confouere volentes, vt eorumdem Clericorum deuotio ad dictum opus exercendum in dies magis augeatur, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi; supplicationibus quoque dilecti filij Mutij Viteleschi prædictę Societatis Præpositi Generalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; Omnibus, & singulis dictæ Societatis Clericis, ac alijs vniuersis Christifidelibus vbiuis locorum existentibus, ac cum eisdẽ Clericis infrascriptis cooperantibus, qui de Superiorum suorum licentia respectiuè, ac de consensu Ordinariorum locorum; pueros, & adultos quoscunq. Doctrinam Christianam iuxta decreta Sacri Concilij Tridentini docere; aut eidem, dum docetur, interesse consueuerint, si verè pœniten. & confessi Sanctissimo Eucharistię Sacramento die festo ab eisdem Ordinarijs in Ecclesijs, in quibus Doctrina Christiana docetur, semel in anno designan. refecti fuerint, Plenariam. Necnon ipsis, qui verè etiam pœniten. & confessi dictũ Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpseint; aut (id facere non valen.) animo contrito Nomen IESV saltem corde in mortis articulo inuocauerint, Plenariam similiter omniũ peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionẽ misericorditer in Domino concedimus: Preterea eisdem, qui pariter verè peniten. & confessi, semel quolibet mense sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, septem annos, & totidem quadragenas. Qui verò in causa fuerint, vt pueri, famuli, aut quæuis alię personę ad Doctrinam Christianam eant, ducentos dies: & qui diebus Stationum eiusdem Vrbis hanc Doctrinam in Ecclesijs, aut Oratorijs de Ordinariorũ licentia docuerint; ac etiam illi, qui ad eamdem discendam accesserint, easdẽ Indulgentias consequantur, quas consequerentur, & consequi possent, si Ecclesias Stationum eiusdem Vrbis personaliter visitarent. Easdem etiam Indulgentias Visitatores Scholarum Doctrinę huiusmodi; qui ex commisso sibi officio visitabunt illas Scholas, quas illo die visitare poterunt, consequantur si peccata sua confessi Sanctiss. Eucharistię Sacramentũ sumpserint. Insuper eisdem, qui diebus feriatis hanc Doctrinam Christianam, aut publicè; aut priuatim, vt premittitur, explanauerint, centum dies. Necnon omnibus, & singulis Pręceptoribus, qui diebus festis discipulos suos ad Doctrinam Christianam duxerint, eosq. illam docuerint, septem annos: & qui diebus feriatis in proprijs Scholis eamdem Doctrinam explicauerint, cẽtum dies: Prędictis etiam Clericis, qui in Ecclesijs, seu Oratorijs, vbi Doctrina Christiana docentur, verbum Dei predicauerint, aut collationes fecerint, licet illo die non interuenerint in aliqua Schola docendi causa, septem annos. Omnibus autem, & sin-

singulis Patribus,& Matribus familias,qui in suis domibus liberis, famulis, & familiaribus vtriusque sexus Doctrinam Christianam similiter explanauerint, qualibet vice id fecerint,centum dies; Item ijs,qui per Ciuitates, Terras,& alia loca viros,mulieres,aut pueros ad discendam eandem Doctrinam Christianam docendi causa circuierint,septem annos: Ac etiam qui extra Ciuitates ad illam, vt prefertur,docendum per Castra, & Villas exierint,decem annos. Omnibus etiam,& singulis Christifidelibus, qui per mediam horam Doctrine predicte, aut discendi,aut docendi causa studuerint,aut eidem Doctrine interfuerint,centum dies. Eisdem etiam,qui Doctrinam predictam docere solent,si infirmos visitauerint,quoties id fecerint,ducentos dies de iniunctis eis; seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentijs in forma Ecclesię consueta relaxamus. Pręsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Non obstan. Constitutionibus,& Ordinationibus Apostolicis,cęterisque contrarijs quibuscunque. Volumus autem, vt si aliquæ alię Indulgentiæ prędictis Clericis premissa peragentibus à nobis, vel prędecessoribus nostris ad tempus nondum elapsum,vel perpetuò durature concessę fuerint,pręsentes nullę sint: Vtq. etiam pręsentium transumptis, etiam impressis,manu Secretarij subscriptis,& sigillo Prępositi Generalis dictę Societatis, vel alicuius personę in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur,quæ eisdem præsentibus adhiberetur,si forent exhibitæ,vel ostensæ. Datum Romæ,apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris,die 27. Septemb. 1622. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Decretum, quo locorum Ordinarijs Regulares à Confessionibus audiendis suspendendi ratio præscribitur.

CVm Sacræ Congregationi Cardinalium negocijs Episcoporum,& Regularium Præpositorum innotuerit,Confessarios Regulares grauiter conqueri,quod ab Archiepiscopis,Episcopis,& locorum Ordinarijs ab audiendis confessionibus, quauis de causa indiscriminatim suspendantur; & propterea sæpè contigere, vt ab iisdem Archiepiscopis,Episcopis,& locorum Ordinarijs omnibus simul vnius Conuentus, Confessarijs confessiones audiendi facultas adimatur; Illustrissimi eiusdem Sacræ Congregationis Patres, rati vix fieri posse, vt hæc sine scandalo,magnaque Animarum pernicie contingant: re maturè perpensa (ad omnem scandali materiam summouendam, & quo magis spirituali piarum mentium consolationi consulatur) statuunt,ac decernunt,Archiepiscopis,Episcopis,alijsque locorum Ordinarijs, ad quos Confessarios approbãdi ius spectat,Confessarios Regulares, aliàs ab ipsis liberè approbatos; ab audiendis confessionibus suspendere post hac minimè licere, nisi ex noua causa, eaque ad cõfessiones ipsas pertinere: aut ob non seruatum interdictum ab ipsis Ordinarijs positum. Statuunt insuper eosdem Archiepiscopos,Episcopos,locorumque Ordinarios Confessiones audiendi facultatem omnibus simul vnius Conuẽtus Regularibus Confessorijs,eadem Sacra Congregatione inconsulta, nullo pacto adi-

adimere posse. Quod quidem Decretum, vt ijdem Illustrissimi Patres opportunum, & necessarium duxerunt, ita inuiolabiliter iubent obseruari. Romæ 20. Nouemb. 1615.

A. Mar. Episc. Hostien. Card. Gallus.

V. Theatin. Secr.

Locus ✠ sigilli.

Decreta, & Declaratio super absolutione à censuris, seu à casibus reseruatis.

EDitum fuit aliàs à Sacra Congregatione S.R.E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Decretum super absolutione à casibus reseruatis eius, qui sequitur, tenoris.

SACRA CONGREGATIO S. R. E. Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, iustis, & grauibus causis id exigentibus, ac de S.D.N. CLEMENTIS Papæ VIII. speciali mandato, viuæ vocis oraculo desuper habito, Sacerdotibus omnibus tàm sæcularibus, quàm Regularibus per vniuersam Italiam extra Vrbem degentibus, ad confessiones audiendas probatis quorumuis Ordinum, etiam Mendicantium, Militiarum, aut Congregationum, etiam Societatis IESV, & generaliter quarumcunque aliarum, quouis nomine nũcupentur, iubet, & præcipit, ne quis eorum sub prętextu priuilegiorum, indultorum, aut facultatum generaliter, vel specificè scripto, aut viuæ vocis oraculo, vel per communicationem à Sede Apostolica, vel eius auctoritate eorum Ordinibus, Congregationibus, Collegijs, vel Societatibus, aut Archiconfraternitatibus sæculariũ, aut singularibus personis, seu alias quomodocunque sub quibusuis tenoribus, formis, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatorijs, ad cuiusuis etiam Imperatoris, Regum, aut aliorum Principum instantiam concessarum, seu confirmatarum, alicui cuiusuis status, gradus, & conditionis, aut dignitatis, tàm Ecclesiasticæ, quàm sæcularis etiam Regiæ, vel Imperialis, ab vllo ex casibus clarè, vel dubiè in Bulla die Cœnæ Domini legi solita, contentis, vel alias quomodocunq. Sedi Apostolicę, reseruatis, aut in futurum per Sanctitatem Suam, eiusuè Successores pro tempore, in eadem Bulla, vel aliter reseruandis; nec etiam à casibus, quos Ordinarij locorum hactenus reseruarunt, vel in posterum sibi reseruabunt, nullo casu etiam necessitatis, vel impedimenti nisi in mortis articulo, seu cum noua, & speciali Sanctitatis Suæ, aut Successorum suorum, vel Ordinariorum, quoad casus ab ipsis tantum reseruatos respectiuè impetrata in scriptis licentia, Ordinarijs locorum exhibenda, absolutionis beneficium de cætero impēdere audeat, vel presumat: sed cum opus fuerit pœnitentes ad Superiores, legitimosq. Iudices suos accedere consulant, sub pœna contrafaciētibus tàm Regularibus, quàm sæcularibus, excommunicationis, priuationis officiorum, & dignitatum, aut beneficiorum; inhabilitatis item audiendi cōfessiones, & ad quæcunque officia, prælaturas, beneficia in posterũ obtinenda, ipso facto, absque vlla alia declaratione incurrenda: Super quibus à ne-

nemine nisi à Romano Pontifice habilitatio, dispensatiove, aut absolutio, præterquam in mortis articulo possit impartiri. Sanctitas enim sua (quatenus opus sit) facultates, & concessiones ipsas in hac parte vti cassas, & irritas haberi de cætero voluit, & vult, non obstantibus quibuscunque.

Præterea nouerint pœnitentes, absolutionem (si quam obtinebunt contra huiusmodi prohibitionem) esse nullam, nulliusque roboris, & momenti.

Et ne locorum Ordinarijs, quibus ius hoc reseruandorum casuum competit, plurium, quàm opus sit, reseruatione, subditis; aut Confessarijs in animarum salute procuranda cooperatoribus sint onerosi; mouentur omnes, vt paucos, eosque tantum, quos ad Christianam disciplinam retinendam, animarumque sibi creditorum saluté, pro cuiusuis Diœcesis statu, & qualitate necessario reseruandos esse iudicauerint reseruent. In quorum fidem, &c. Dat. Romæ, die 9. Mensis Ianuarij Anni 1602.

Cum autem dubia quædam, ac difficultates circa eiusdé Decreti interpretationem, atque obseruationem emersissent, eadé Congregatio, ne vllus deinceps obscuritati, scrupulo, ambiguitatiue locus relinquatur, & vt clarius appareat, in quibus casibus vigore eiusdé Decreti reseruatis, intelligatur prohibita absolutio; speciali mandato eiusdem S. D. N. Clementis Papæ VIII. similiter viuæ vocis oraculo super ea re habito, ipsum Decretú ita moderatur, ac declarat, videlicet: Sub eiusdem prohibitione illos tantum in posterum comprehédi casus, qui in Bulla die cœnæ Domini legi consueta continentur. Ac præterea: Violationis immunitatis Ecclesiasticæ in terminis constitutionis fel. rec. Gregorij XIV, quę incipit (cum alias nonnulli) Violationis clausuræ Monialium ad malum finem; Prouocantium, & pugnantium in duello, iuxta Decretú Sacri Concilij Tridétini, & constitutionem fel. rec. Gregorij Papæ VIII. incipientem (Ad tollendú.) Iniicientium violentas manus in clericos, iuxta Canonem (Si quis suadéte) & c. 17. q. 4. ac iuris dispositionem. Simoniæ realis scienter contractæ, atq. etiam cófidentiæ beneficialis: Item omnes casus, quos Ordinarij locorum sibi reseruarunt, vel in posterum reseruabunt. In quibus omnibus iam enumeratis casibus duntaxat, & sublata etiam pœna inhabilitatis audiendi confessiones, eadé Sacra Congregatio vult, & mandat, dictum Decretum in sua firmitate, & pristino robore permanere: Ac præterea declarat eos quidé Sacerdotes, tàm sæculares, quàm Regulares, qui aliquo ex priuilegijs, indultis, & facultatibus in supradicto Decreto expressis, suffulti fuerint, posse iuxta eorum priuilegia, indulta, & facultates, vsu ante idem Decretum receptas, & quæ sub alijs reuocationibus non comprehenduntur tantum, & non alias absoluere à casibus in præsenti declaratione non cóprehensis; alijs verò Sacerdotibus huiusmodi priuilegia non habétibus, nihil de nouo concedi. Sed ne locorum Ordinarij, ad quos casuum reseruatio spectat, ea in re modum excedant; eadem Sacra Congregatio illos rursus magnopere admonendos censet, vt non passim, sed cum id videbitur communi bono expedire, atrociorum tantum, & grauiorum criminum absolutionem sibi reseruent, quorum reseruatio ad Christianam disciplinam retinendam cóferat in ædificationem, non autem in destructionem cedat: ne alioquin Sacraméti Pœnitentiæ Ministrorum coarctata potestate Sanctæ Matris Ecclesiæ piæ menti contrarius effectus subsequatur. Prohibet etiam, ne sibi superflue reseruent casus

sus in Bulla die Cœnæ Domini legi consueta contentos; neque alios Sedi Apostolicæ specialiter reseruatos: Facultatem verò, & licentiam absoluendi à casibus reseruatis, quàm in scriptis tantùm concedi permittebatur, etiam sola viua voce cōcedi posse declarat. Cæterum ne quis Sacerdotum sæcularium, aut Regularium, sub prætextu, quod per primo dictum Decretū non fuerit sufficienter eorum specialibus priuilegijs derogatum, eidē Decreto, sic (vt præfertur) declarato, contrauenire audeat, Sanctitas Sua Constitutionibus; & Ordinationibus Apostolicis omnibus in fauorem quorumcunque Ordinum, seu Institutorum Regularium, aut Sacerdotum tàm sæcularium, quàm Regularium editis; necnō eorumdem Ordinum, seu Institutorum, ac etiam Ecclesiarum, & Monasteriorum, & aliorum sæcularium, seu Regularium locorum quorumcunque, etiam iuramento cōfirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & cōsuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis, etiam Mari magno, seu Bulla Aurea, aut alias nūcupatis eisdem Ordinibus, seu Institutis; ac etiam Ecclesijs, & Monasterijs, & sæcularibus, seu Regularibus locis, aut personis sub quibuscūque tenoribus, & formis; ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis; necnon irritantibus, & alijs decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicę potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiam si pro illorum sufficiēti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, specialis, specifica, expressa, & indiuidua: ac de verbo ad verbum; non autem per clausulas generales idem importantes, mētio, seu quæuis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma seruanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quoad ea, quæ præsentibus aduersantur, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogat, contrarijs, quibuscunque non obstantibus. Romæ, die 26. Nouemb. 1602.

Alex. Card. Floren. Episc. Prænestin.

Hier. Agucchius Secret.

Aliud Decretum eiusdem Sacræ Congregationis, de S. D. N. Pauli Papæ V. mandato editum.

QVoniam Sacra Congregatio Cardinalium negocijs Episcoporum, ac Regularium Præpositorum, nuper accepit, quamplures Regulares tātùm facultatis, seu priuilegij ab Apostolica Sede sibi cōcessum profiteri, vt etiam à casibus locorum Ordinarijs in eorum Diœcesibus reseruatis, absque alia ipsorum Ordinariorū licentia, pœnitentes absoluere minimè dubitent, nonnullosque alios in decreto prohibitionis absolutionis à casibus Sedi Apost. vel locorum Ordinarijs reseruatis, die 9. Ianuarij 1601. fel. rec. Clem. Papę VIII. iussu edito; necnon in declaratione illius eodem Clemente Pontifice iubente, die 26.

No-

Nouemb. 1602. promulgata, excommunicationes Sedi, vel Ordinarijs prędictis reseruatas minimè cóprehensas asserere; vnde fit, vt metus, quo homines à peccando coercentur, absolutionis facillitate exolescat. Ideò sacra eadem Congregatio de S. D. N. Pauli Papæ V. speciali mandató, viuæ vocis oraculo desuper habito, decretum huiusmodi, illiusq. declarationem; necnon censuras, & pęnas, in eisq. contenta, omnia confirmanda, atq. innouanda operę pretium duxit, prout per præsentes confirmat, atq. innouat; ab omnibusq. Sacerdotibus, tam sæcularibus, quam regularibus quorumuis Ordinum, etiam Mendicantium, Militiarum, Congregationum, aut cuiusuis alterius instituti, ēt necessario exprimendi, quouis nomine nuncupetur, inuiolabiliter obseruari, ac insuper vt nulli ex Sacerdotibus prędictis, quibuscunq. priuilegijs, indultis, & facultatibus suffulti, ab excommunicationibus, vel à casibus eiusdem Ordinarijs, vel Sedi Apost. reseruatis, tàm ad forum contentiosum eorundem Ordinariorum deductis, quàm nó deductis, prætterquam in mortis articulo, absoluere audeant, vel præsumant, vel eorum aliquis audeat, vel præsumat sub eisdē censuris, & pœnis eo ipso, & absq. alia declaratione incurrendis, mandat, ac præcipit. Non obstantibus omnibus, quæ idem Clem. VIII. in decreto, & declaratione huiusmodi voluit non obstare, Dat. Rom. 7. Ianuar. Anni 1617.

Antonius Card. Saulius.

V. Theatin. Secr.

Declaratio Sacra xongregationis Episcoporum, & Regularium, circa faculatem absoluendi à xasibus Sedi Apostolicæ, & Ordinario reseruatis.

SAcra Congregatio S. R. E. Cardinalium negocijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit, per Cōfirmationes Priuilegiorum, quas Regulares à Sede Apostolica post Sacrum Concilium Tridentinum obtinuerunt, nequaquam reuixisse Priuilegia prius ab eodem Concilio, ac deinde etiam ipsius Congregationis Decretis sublata, atq. extincta, si quę habebant, absoluendi à casibus Ordinario loci reseruatis. Quemadmodum nec indulta absoluendi à casibus contentis in Bulla, quæ in die Cęne Domini legi consueuit, vt potè sublata per annuam ipsius Bullæ publicationem vires, aut robur acquisiuisse ex subsequentibus Priuilegiorum Confirmationibus: Ac proinde Regulares cuiusuis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam necessariò exprimendi, nec intra, nec extra Italiam in vim Priuilegiorum, aut Confirmationum eiusmodi, quas vel hactenus obtinuerunt, vel deinceps fortè obtinebunt, posse quemquam absoluere ab eisdem casibus in Bulla Cœnæ, aut Ordinario loci reseruatis: Ac si secus egerint, absolutiones nullas, atq. irritas fuisse, ac fore. Ab alijs verò casibus, & censuris Sedi Apostolicæ reseruatis; si quidem Regulares habent a Sede Apostolica absoluendi facultatem, illam extra Italiam minime sublatam fuisse ijsdem Sacr. Congregat. Decretis hac de re editis iussu san. me. Clem. VIII.

Quam

Quam Sacrę Congregationis sententiam Sanctitas Sua ad se relatam approbauit,mandauitq.ab omnibus,ad quos pertinet,inuiolabiliter obseruari. Rom. 17.Nouemb.1628.

F.A.CARD.S.HONVPHR.

Loco † sigilli.

Prosper Fagnanus Secr.

Reuocatio omnium indultorum quibusuis Religionibus, Societatibus, &c. quomodolibet concessorum audien. sæcularium confessiones absq. Ordinarij examine, & approbatione.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CVm sicut accepimus,aliquibus Religiosis quorundam Ordinum,seu Congregationum à Sede Apostolica indultum fuerit, vt sacramentales personarum sæcularium confessiones audire valeant,etiam si ab Episcopis Diœcesanis ad id examinati,& approbati non fuerint;nec desint,qui temerè asseuerent, hoc ipsum priuilegium cęteris quoq.aliorum Ordinum Regularibus cōpetere, ex amplissimis priuilegiorum communicationibus, quas ab eadem Sede Apostolica obtinuerunt;& hinc saluberrimum Sacr. Conc. Trid.decretum, desuper sancitum penitus euertatur: Nos huic malo oportunè prouidere volentes, De Ven. Fratrum nostrorum S.R.E.Card. negocijs Regularium præpositorum cōsilio,omnia,& singula indulta huiusmodi,audiendi sæculariū confessiones,absq. Ordinarij examine, & approbatione, quibusuis Collegijs,Capitulis, Religionibus,Societatibus,etiam Societati IESV,Congregationibus,& ordinibus, tàm mendicantium,quàm non mendicantium,necnon Monachorum quorumcumq. etiam S. Benedicti, Cistercien. & Cartusien.ac etiam quibusuis Militis, etiam Hospitalis S.Ioannis Hierosolymitani, ac quibuscumq. Ecclesijs,etiam Patriarchalibus,& Metropolitanis,Monasterijs,cæterisq.locis pijs,siue eorum,& earū respectiuè Abbatibus,Præpositis,Decanis,Magistris,Ministris,Prælatis,Prioribus,Rectoribus,etiam Generalibus,vel Prouincialibus,Capellanis,Cōfessarijs, aut alijs quocumq.nomine nuncupatis Superioribus, & personis quibuscumq. etiam quomodolibet exemptis, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectis cuiuscumq.dignitatis,præeminentiæ, & conditionis existentibus, & quouis priuilegio munitis, & tàm ad supplicationem partium,quàm Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hactenus quandocumq. & qualitercumq. ex quauis, etiam de necessitate exprimenda causa, & alias quomodolibet concessa,Apostolica Auctoritate,tenore præsentium reuocamus,cassamus,tollimus,abrogamus,& annullamus(viribusq.& effectu euacuamus,ac reuocata,cassa,sublata,abrogata,& annullata,viribusq.& effectu vacua esse,& fore,nec Religionibus, Societatibus, etiam Societati IESV, Congregationibus,

Or-

Ordinibus,ac Militis,& Ecclesijs,Monasterijsq.prędictis,eorumq.Superioribus, & personis quibuscumq.in posterum vllo modo suffragari;minusq.illos,& illas, etiamsi de ijs specialis,specifica, expressa, ac de verbo ad verbum métio haben. foret , indultis huiusmodi vti posse : præsentes verò literas , & in eis contenta, quæcumq.etiam ex eo, quod quicumq.in præmissis interesse haben.seu habere pretendentes,ad hoc vocati,& auditi non fuerint,de subreptionis,vel obreptionis vitio,aut intentionis nostræ,vel alio quocumq.defectu notari,impugnari,redargui,in ius,vel controuersiam reuocari,ad terminos iuris reduci,aut aduersus illas quodcumq.iuris,gratiæ,vel facti remedium impetrari nullatenus posse:sed illas semper validas,& efficaces existere,& fore,suosq.plenarios, & integros effectus sortiri,& obtinere;Sicq. per quoscumq.Iudices ordinarios,& delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores,ac S.R.E.Card. etiam de latere Legatos,& Nuncios (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudican. & interpretan.facultate,& auctoritate)iudicari,& definiri debere,ac irritum,& inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus . Non obstantibus præmissis,ac quibusuis Constitutionibus,& Ordinationibus Apostolicis,priuilegijs quoq.indultis,& literis Apostolicis,Ordinibus,Societatibus,& Congregationibus prædictis,eorumq.Præpositis,Decanis,Magistris,Abbatibus,Ministris,Pręlatis,Prioribus,Rectoribus,& alijs Superioribus,Capellanis,alijsq.prędictis,sub quibuscumq.ten.& formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs;alijsq. efficacioribus,& insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis,in genere,vel in specie, ac alias in cõtrarium quomodolibet cõcessis,confirmatis, & innouatis . Quibus omnibus,& singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione,de illis,eorumq.totis ten.specialis,specifica,expressa,& indiuidua,ac de verbo ad verbum,non autem per clausulas generales idem importantes,mẽtio, seu quæuis alia expressio haben. aut alia exquisita forma ad hoc seruan. foret , tenores huiusmodi præsentibus pro plenè,& sufficienter expressis, & ad verbũ insertis haben.(illis aliàs in suo robore permansuris) hac vice dumtaxat specialiter,& expresse derogamus,cęterisq.contrarijs quibuscumq. Volumus autem, quod præsentium transumptis ,etiam impressis , manu alicuius Notarij publici subscriptis , & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus vbiq.fides adhibeatur,quæ ipsis præsentibus adhiberetur,si forent exhibitę , vel ostensæ; Quodq. eędem præsentes literæ , seu illarum exempla ad valuas Basilicarum S.Ioannis Lateranen.ac Principis Apostolorum de Vrbe,& in Acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant,ac si vnicuiq. persõnaliter intimata fuissent.Dat.Rom.apud S.Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris.die 12.Septemb. 1628.Pontificatus Nostri Anno sexto.

M.A.Maraldus.

DECRETVM.

Circa promouendos ad primam tonsuram, vel ad minores Ordines in Regno Neapolitano.

SAcra Congregatio Card. negotijs Iurisdictionalibus Regni Neap. Præpositorum, iustis, grauibusq. adducta causis, de S.D.N. Greg. XV. speciali ordine viuæ vocis oraculo desuper habito, expresse præcipit, & mandat omnibus, & singulis eiusdem Regni Archiepiscopis, & Episcopis, & alijs inferioribus, legitimā facultatem habentibus, vt antequam ad primam tonsuram, siue ad minores Ordines aliquem promoueant, Parocho, seu alteri, cui magis expedire videbitur, committant, vt omnibus, & desiderio eorum, qui volunt promoueri, publicè in Ecclesia propositis, de ipsorum ordinandorum natalibus, ætate, moribus, & vita à fide dignis diligenter inquirat; & literas testimoniales, ipsam inquisitionem fictam continentes, ad ipsum committentem quam primum trāsmittat, ad hoc, vt tàm ex his, quàm ex alijs ex Sac. Conc. Trid. præscripto in c. 7. sess. 23. de reform. adhibendis diligentijs sibi cōstet, promouendos illis esse qualitatibus præditos, quæ per Sacros Canones, idemq. Concilium requiruntur. Quod, & obseruent in literis dimissorijs concedendis, in quibus exprimatur præfatas diligentias præcessisse. Dictæ autem literæ dimissoriæ vni tantum, & certo Ordinario ad electionem concedentis in posterum dirigantur, & pluribus directę sint nullæ; Prędictaq. vult inuiolabiliter obseruari, donec aliud fuerit ordinatum. Si quis verò contra formam præsentis Decreti fuerit ad primam tonsuram, siue ad minores Ordines promotus, ad executione collati, & à susceptione superioris Ordinis perpetuò suspensus sit; & vlterius condignis pęnis puniatur: Ordinans verò, vel dimissorias concedens vltra Diuinam vltionem, quàm incurret, à collatione Ordinum per annum suspensus sit eo ipso. Præterea ijsdem Ordinarijs enixè iniungit, vt Decreta per Sacros Canones, Sacrumq. Conc. Trid. & Apostolicas Constitutiones quoad delationem Claricalis habitus, & tonsuræ, seruitiumq. Ecclesiæ præstandum, ita curent per huiusmodi Clericos obseruari, & in eos, qui contrafecerint, statutis, per ea pœnis animaduertere, vt ipsi nequeant de damnabili circa hæc negligentia redargui. Rom. 10. Kal. Iulij 1623.

Oct. Card. Bandinus.

Laur. Campegius Secr.

Anno verò 1626. cum quæsitum esset.

An præfato Decreto comprehendantur Fratres Ordinis Minorum S. Francisci, Capuccini nuncupati, in dicto Regno Neapolitano pro tempore de Familia commorantes.

SACRA CONGREGATIO CARD. negotijs Regularium præposita, censuit, Decretum, vt supra editum, ad Cappuccinos, aliosuè Regulares non pertinere. Romæ, die 27. Iulij 1626.

Laud. Card. S. Sixti.

P. Fagnanus Secr.

Extat inter Constitutiones, & Decreta Diocesanæ Synodi Neapoli celebratæ anno 1627. sequens Decretum.

DE FERIA QVINTA IN COENA DOMINI.

DEcreuit Sac. Rit. Romana Congregatio, celebrandam esse Missam vnam tantum in Feria V. in Cena Domini, in qua Sacerdotes, & alij communicent; in Feria quoq. Sexta sequenti, si in eam incidit Festum Annunciationis B.M.V. non teneri fideles eo die audire Missam, neq. debet eo die distribui sacra Synaxis. Cum autem in Ciuitate nostra Neap. prędicta Feria V. sit festum de consuetudine, neq. commodè possint omnes interesse prædictæ vni Missæ, toleramus posse celebrari eo die quatuor Missas priuatas, non vltra, & vna post aliam, ante Missam solemnem; in ijs nimirum Ecclesijs, ad quas populorum magnus solet esse concursus.

De Baldachino Episcopis erigendo in Ecclesiis Regul. Pontif. exercentibus.

DEcretum, quo declaratur, Episcopis in Ecclesijs Regularium Pontificalia exercentibus, licere Baldachinum erigere, vt nó ita nouum omittitur, Eius summa est: si Regulares id facere neglexerint, aut noluerint, licere eisdem Episcopis (sunt verba decreti) illud asportari, & in quacumq; eorumdem Regulariũ, aut alia quantumuis exempta Ecclesia supra Episcopale solium, seu Pontificale faldistorium, erigi facere, atq. sub eo sedere, & stare, quemadmodum in proprijs, & Cathedralibus eorum Ecclesijs stare solent: eo tamen dumtaxat tempore, quo Pontificales eiusmodi functiones exercebunt: vel dum actus ipse, cui in Pontificalibus ederunt, peragetur. Si qui verò Regularium hinc Declarationi, &c. inobedientes fuerint, sciant se ab eisdem Episcopis, ad id per censuras, & penas Ecclesiasticas, huius Decreti virtute cogi, & compelli posse, &c. Rom. die 10. Iunij 1603.

Libri nullibi imprimantur, nisi prius approbentur ab Ordinario, vel Inquisitore loci vbi est Auctor.

PRohibitio, ne degentes in Statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Sedi Apostolicę subiecto libros ab eis vbicumq. compositos de quacumq. materia tractantes, absq. Cardinalis Vicarij, & Magistri Sacri Palatij in Vrbe, & extra eam absq. Ordinarij, & Inquisitoris loci licentia deferant, aut imprimendos transmittant.

DECRETVM.

De nouis Religiosorum locis non erigendis, nisi iuxta præscriptum præsentis Decreti.

CVm alias fel. rec. Clemens Papa VIII. decreuit, Ordinarios locorum licentiam ad nouos Conuentus cuiuscumq. præsertim Mendicantium Ordinis, in Ciuitatibus, & locis eorum ordinariæ iurisdictioni subiectis, erigendos impartiri non posse, nisi vocatis, & auditis aliorum in eisdem Ciuitatibus, & locis existentium Conuentuũ, Prioribus, seu Procuratoribus, & alijs interesse habentibus, & causa seruatis seruandis cognita in eisdem Ciuitatibus, & locis nouos huiusmodi erigendos Conuentus, sine aliorum detrimento, commodè sustẽtari posse, constiterit. Si verò ab eorum sentẽtijs ad Sedem Apostolicam prouocari, & appellari contigerit, ipsos Ordinarios tandiù erectionem nouorum Conuẽtuum suspendere debere, quamdiù à dicta Sede in ea causa pronunciatum extiterit, ac alias prout in decreto huiusmodi plenius continetur. Verum per piæ me. Paulum Papam V. accepto plerosq. ex Ordinarijs prędictis fauore, vel nimia exposcentium importunitate ad nouos Conuentus, seù Domos, præter, & cõtra tenorem prędicti Decreti erigendos plerumq. adduci, quo fit, vt non habita debita eleęmosynarum, seu redituum cuiuscumq. Monasterij, Conuentus, seu Domus ratione, Monachi, seu Fratres, aut Religiosi ibi degentes, manuteneri nequeant, & ad taxam exiguum numerũ reducantur, vt cultus Diuinus in eorum Ecclesijs destituatur, ibiq. Regularis disciplina, vt conuenit, conseruari nõ valeat. Sacra Congregatio Illustriss. DD. Cardinalium negotijs Regularium pręposítorum, ad quos idem Paulus Papa V. negotium huiusmodi reiecerat, tot incommodis obuiam ire, eisq. aliquod opportunum remedium adhibere cupiens. Decreti huiusmodi veriores, ac totos tenores pręsentibus, ac si de verbo ad verbum insererentur pro plenè, & sufficienter expressis habens, viuę vocis oraculo à S.D.N. Greg. Papa XV. habito, Decretũ prædictũ, quatenus opus sit innouat, & in vsum reducit. Volens, quod de cætero Monasterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium cuiuscumq. etiam Mendicantium Ordinis, Societatis, & Instituti, quocumq. nominè nuncupetur, etiam si de illis particularis, expressa, & specifica mentio habenda esset, in quacumq. Ciuitate, vel Oppido, seu quocumq. alio loco, non erigantur, nisi in eo saltem duodecim Fratres, aut Monachi, seu Religiosi inhabitare, ac ex reditibus, & ex cõsuetis eleęmosynis sustentari valeant; ac Priores, seu Procuratores aliorum Monasteriorum, Conuentuum, seu Domorum aliarum Religionum, vel Congregationum, aut Societatum, seu Institutorum huiusmodi, non solum in prędictis, sed etiam in alijs per quatuormillia passuum circumuicinis locis ad id vocati, & auditi fuerint, ac tali erectioni cõsenserint, vel alias Ordinarijs locorũ constiterit, Religiosos Monasterij, Conuentus, seu Domus Regularis sic erigẽdi, seu erigẽdę absq. detrimento Religiosorum in Monasterijs, seu Domibus antea in Ciuitatibus, seu locis huiusmodi erectis degentiũ, ibi in numero duodecim commodè, & congruè manuteneri, & ali posse. Si verò noui Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas huiusmodi instituendæ erunt, nullique alij

Regulares inibi reperiantur, Ordinarij locorum nihilominus diligenter inquirant, an locorum incolæ, & habitatores (quorum, & consensum requirant, ac adhibeant) huiusmodi duodecim Religiosos in Conuentibus (vt præmittitur) instituendis commodè alere, & manutenere valeant. Si verò à Decreto, seu Decretis per Ordinarios prædictos in causis huiusmodi ferendis legitimè appellari contigerit, ex nunc, prout ex ea die, qua appellatio interponetur, ea ad eandem Sacram Congregationem vna cum toto negotio principali deuoluta cēseatur; appellationeq. huiusmodi pendente, nihil innouandum esse; irritumq. inane, quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernens, quibuscumq. in contrarium facien. non obstantibus. Romæ 17. Augusti 1622.

Antonius Card. Saulius.

Loco † sigilli.

N. Zambeccarius Secr.

Declaratio de eleemosynis Religiosorum Mendicantium.

ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. DOMINI.

GEnerales Procuratores Ordinum Mendicantium, conqueruntur, quod Fratres eorum à nonnullis Episcopis, & locorum Ordinarijs interpellantur, quominùs eleemosynas quærant in ipsamet Diœcesi, vbi quis illorum Conuentus existit. Insuper aliqui ex ipsis etiam prohibent, quin ijdem Fratres eleemosynas in sua Diœcesi extra Conuentus locum, nisi per quinq. aut sex miliaria; petant. Cum autem id priuilegijs Apostolicis aduersari videatur, cadatq. in graue Religionum detrimentum. Supplicant ijdem Procuratores, vt declaretur. An hæc fieri possint ab Episcopis, nec ne?

SACRA CONGR. CARD. Conc. Trid. Interpretum censuit, Fratres Ordinum Mendicātium nequaquam posse ab Episcopis prohiberi, quominùs per seipsos in Diœcesibus, vbi habent Conuentus, eleemosynas quærant; sed tantum si extra loca, vbi Monasteria existant, quæritare voluerint, teneri suorum Superiorum licentiam Ordinario ostendere.

R. Card. Vbaldinus.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Concil. Sec.

Loco † sigilli

Romæ, ex Typographia Cameræ Apostolicæ 1621.

Confirmatio Decreti Sacr. Congr. Conc. quæ censuit, Const. Gregor. XV. de Conseruatoribus non afficere Religionem Hierosolymitanam, nisi quoad Iudices Conseruatores, eidemq. Religioni adhuc ius eiusmodi Iudices Conseruatores eligendi competere.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filij Antonius de Paula Magnus Magister, & Conuentus Hospitalis S. Ioan. Hierosolymitani, quod a Venerab. Fratribus nostris S.R.E. Card. Sac. Conc. Trid. Interpretibus emanauit decretum tenoris sequen. videlicet, Die 6. Febr. 1627. Sacr. Congr. Illustriss. Cardinalium Conc. Trid. Interpretum censuit, Constitutionem fæ. me. Greg. XV. de Conseruatoribus non afficere Religionem Hierosolymitanam, nisi quod Iudices Conseruatores, eidemq. Religioni adhuc ius eiusmodi Iudices Conseruatores eligendi competere. CVM autem (sicut eadē expositio subiungebat) Antonius Magnus Magister, & Conuētus præfati, Decretum huiusmodi pro illius validitate, & subsistentia firmioribus Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri plurimum desiderent, Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremus. Nos igitur Antonium Magnum Magistrum, & Conuentum præfatos specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & illorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis (si quibus quomodolibet inodatæ existunt) ad effectum præsentium duntaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illiq. inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus; ac omnes, & singulos tàm iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus: Decernentes Decretum huiusmodi, necnon præinsertas literas semper valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Hospitali, necnon Antonio moderno, & pro tempore existenti illius Magno Magistro, & Conuentui plenissimè suffragari. Sicq. per quoscumq. Iudices ordinarios, & delegatos, etiā causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. præfati Gregorij prædecessoris, alijsq. Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscunq. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus vbiq. fides adhibeatur, quę ipsis pręsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Rom. apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 17. Feb. 1628. Pontificatus Nostri anno quinto.

M. A. Maraldus.

Confirmatio, & innouatio Regulæ Cancellariæ, Decreti Cameræ Apostolicæ, & Constitutionum fel. rec. Iulij III. quoad fructus beneficiorum Ecclesiasticorum inexactos.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

AEternus rerum conditor, cuius iudicia abyssus multa, sacrosanctum Apostolicæ seruitutis officium Nobis ad hoc licèt immeritis demandare voluit, vt speculatores domus Israel, quæ est Ecclesia sua sancta, ab eo constituti, inter cæteras eisdem seruitutis curas, boni Patrisfamilias exemplo prouideamus, vt non modo Ecclesiarum omnium, & personarum eis in diuinis deseruientium indemnitate iugiter consulatur, verùm etiam Cameræ nostræ Apostolicæ iura sarta, tectaq. omni solicitudine præseruentur, & vnicuiq. quod suum est, æqua lance tribuatur; ea verò Nobis vt sublatis impedimẽtis quibuslibet facilliùs succedere valeant, Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutiones desuper editas, & libenter innouamus, & si quæ super illis, ac etiam à Nobis ea de re emanatis regulis, siue literis Apostolicis dubia oriri noscuntur, opportunæ declarationis ministerio remouemus, vt etiam hac ratione nostram eidem Ecclesiæ sanctæ operam, quantùm nobis ex alto conceditur, non inutilem faciamus. Aliàs siquidem per regulas Cancellariæ Apostolicæ per Nos in crastinum assumptionis nostræ ad summi Apostolatus apicem editas, omnia, & singula facultates, & indulta in ea parte, in qua nec dum verè, & realiter suum erat sortita effectum per quoscumq. Romanos Pontifices prædecessores nostros ad fauorem quarumcumq. personarum concessa, quibus eis, vel eorum singulis vllo modo, & ex quauis causa, vel prætextu permittebatur, fructus certos, vel incertos, iura, obuentiones, & emolumenta quæcumq. quorumlibet beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus vltra vnum annum elocare, & arrendare, ac ad firmam, vel annuum responsionem concedere, seu eos, & ea ad fauorem quarumcumq. personarum obligare, vel hypothecare, insolutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quauis causa disponere pro tempore ad vitam beneficiatorum, & ad tempus, quo beneficia huiusmodi obtinuissent, minimè restricta, nec coarctata, inter alia reuocauimus, cassauimus, & annullauimus; ac deinde per nostras sub plumbo sub datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ MDCXXIV. 11. Kal. Nouembris Pontificatus nostri anno ij. expeditas literas, licèt post generalem gratiarum, & indultorum in præiudicium Cameræ, & Sedis Apostolicæ per eosdem prædecessores nostros quomodolibet concessorum reuocationem facultates testandi, & ab intestato succedendi quibusuis etiam per Nos concessas excepe rimus, nihilominus mentis, & intentionis nostræ fuisse, & esse declarauimus, prædictæ Regulæ Cancellariæ super reuocatione indultorum superueniẽtia, vt præfertur, per Nos editæ nullatenus per easdem literas nostras præiudicare, quin immo eandem regulam quoad omnia in illa comprehensa, ac omnes, & quascumq. personas quauis dignitate, etiã Cardinalatus fulgen. confirmauimus, & quatenus opus esset, inno-

uauimus, & extendimus, ac aliàs prout in dictis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur. Cum autem ſicut accepimus, pro intereſſe ſucceſſorũ in beneficijs Eccleſiaſticis, & ſeu reſpectiuè Cameræ noſtræ à nonnullis in dubium reuocato, an regula noſtræ prædicta facultates, ab eiſdem prædeceſſoribus noſtris quomodolibet conceſſas, & emanatas teſtãdi, quoad Eccleſiarum, & beneficiorum fructus inexactos, reuocaret; in eadem plena Camera noſtra Apoſtolica, ſub die 13. Ianuarij MDCXXV. reſolutum fuerit, facultates teſtandi, in ea parte, in qua conceditur facultas diſponẽdi de fructibus non exactis, per prædictam regulam noſtram eſſe reuocatas, & ſuper reſolutione huiuſmodi decretum Camerale emanauerit, eiuſdẽ decreti obſeruantia, & executione etiam ſubſecutis, & pariter ex eo quod in facultatibus teſtan. & de bonis diſponen. ac abinteſtato ſuccedẽdi per Nos ad inde citra cõceſſis expreſſa; conſtitutionum et declaratoriarum fel. rec. Iulij Papæ III. etiam prædeceſſoris noſtri ſuper fructibus inexactis, aliàs in fauorem Eccleſiarum, & beneficiorum, ac in eis ſucceſſorum, & reſpectiuè Cameræ noſtræ Apoſtolicæ editarum derogatio, cum diuerſis, & prægnantibus clauſulis, et derogatoriarum derogatorijs appoſita fuiſſe à nonnullis prætendatur, regulæ, & conſtitutioni noſtris huiuſmodi, reſolutioniq. & Decreto Cameralibus prædictis ſufficienter derogatum, ac proindè ſucceſſoribus in beneficijs, & Eccleſijs, & reſpectiuè Cameræ prædictis, quoad fructus inexactos huiuſmodi præiudicium illatũ fuiſſe; Nos omnem in præmiſſis dubitandi, ſeu hæſitandi materiam è medio tollere, necnon Eccleſiarum, & beneficiorum, in eiſq. ſucceſſorum, ac etiam reſpectiuè Cameræ prædictorum indemnitati, conſulere volentes, & quarumcumq. literarum Apoſtolicarum tam in forma Breuis, quàm ſub plumbo ſuper facultatibus teſtandi, diſponẽdi, & ab inteſtato ſuccedẽdi, & alias quomodolibet expeditarum, ac quarumcumq. aliarum conceſſionum, & gratiarum deſuper quomodolibet factarum veriores, & totos tenores, necnon alia quæcumq. etiam hic forſan de neceſſitate exprimenda, præſentibus pro plenè, & ſufficiẽter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes, Motu proprio, & ex certa ſciẽtia, ac matura deliberatione noſtris, deq. Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine hac noſtra perpetuò valitura conſtitutione eaſdem noſtras Cancellariæ Apoſtolicæ regulam, & conſtitutionem, prædictamq. reſolutionem Cameralem, ac decretum deſuper emanatum huiuſmodi, necnon ipſas dicti Iulij prædeceſſoris Conſtitutiones in fauorem Eccleſiarum, & beneficiorum, in eiſq. ſucceſſorum, ac Cameræ Apoſtolicæ reſpectiuè ſuper fructibus inexactis huiuſmodi editas, & de ijs quomodolibet diſponentes tenores præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illaſq. & earum quamlibet, quoad fructus inexactos huiuſmodi, in fauorem Eccleſiarum, & beneficiorum in eiſq. ſucceſſorum, & reſpectiuè Cameræ noſtræ Apoſtolicæ prædictæ innouamus. Inſuper motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus declaramus, & in verbo Romani Pontificis atteſtamur, mentis, & intentionis noſtræ nunquam fuiſſe, nec eſſe; minuſq. de cætero fore per quacumq. conceſſionem, indultum, ſeu facultatem teſtandi, & diſponen. ac ab inteſtato ſuccedendi, vel transmittendi, etiam, motu, ſciẽtia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ac etiam conſiſtorialiter, & per modum indulti, ſeu legis generalis, vel aliàs quomodolibet à Nobis emanatam, & pro tempore emanãdam prædi-

ctis

ctis regulæ, & constitutioni nostris, nec resolutioni, & decreto Cameralibus, illorumq. obseruantiæ, minusq. Constitutionibus d. Iulij prædecessoris huiusmodi, quoad fructus inexactos, etiamsi affictus, & emolumenta quæcunq. inexacta huiusmodi deberentur ratione fructuum recollectorum, & in horreo reconditorum, ac etiam consumptorum, derogare, nec aliquod eis præiudicium vllo modo inferre, quinimò easdem nostras regulam, & constitutionem, decretumq. & resolutionem Cameræ prædictę, ac dicti Iulij Prædecessoris Constitutiones per Nos, vt præfertur approbatas, confirmatas, & respectiuè innouatas de cætero perpetuis futuris tēporibus, quoad fructus quarumcunq. Ecclesiarum, & beneficiorum quomodolibet qualificatorum, & quocunq. nomine nuncupatorum inexactos huiusmodi, inuiolabiliter obseruari, ac omnimodè executioni demādari debere; etiamsi in prædictis indultis, licentijs, seu facultatibus testandi, vel aliàs quomodolibet disponendi, & abintestato transmittendi, vel succedendi, hactenus etiam per Nos concessis, & de cætero etiam per Successores nostros Romanos Pontifices, etiam Motu scientia, & potestatis plenitudine similibus, vel aliàs quomodolibet concedendis, clausula prędictæ regulę nostrę reuocatoriæ præseruatiua, siuè quoduis aliud Decretum, sub quacunq. verborum forma, & expressione conceptum, de eadem regula præseruanda apposita, & appositum respectiuè non fuerit. Omnes verò, & singulas licentias, indulta, & facultates testandi, & alias quomodolibet disponendi, vel abintestato transmittēdi, & succedendi tàm à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & à Nobis hactenus quomodolibet concessas, & emanatas, quàm in futurum etiam à successoribus nostris prædictis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concedendas, & emanandas in fauorem quarumcunq. personarum, etiam speciali, & indiuidua mentione, & expressione dignarum, cuiuscunq. qualitatis, status, gradus, & conditionis sint, vel fuerint, & quacunq. dignitate etiam Cardinalatus fulgeant; censendas, haben. & intelligen. esse, censeriq. haberi, & intelligi debere; perinde, ac si in eis, & quacunq. illarum parte, apposita esset clausula omnium, & singulorum iurium prædictorum dictæ Cameræ Apostolicæ, ac respectiuè Ecclesiarum, & beneficiorum, in eisq. successorum præseruatiua, verbis infrascriptis, siuè æquipollentibus concepta, videlicet (Saluis semper, & in suo robore permanentibus prædictis regula, & Constitutionibus, resolutioneq. & decreto Camerali super ipsius regulæ declaratione die 13. Ianuar. 1625. emanatis, quibus omnibus nullo modo intendimus derogare. Prętereà ēt decernimus nunquam de cætero in quibuscunq. concessionibus, & dispositionibus, indultis, facultatibus, & gratijs etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ēt quorum ten. &c. & quascunq. alias clausulas, etiam derogatoriarum derogatorias habentibus, ac etiam per viam legis, vel indulti generalis, ēt consistorialiter, & aliàs quomodolibet sub quibuscunq. ten. & formis per Nos, & quoscunq. successores nostros huiusmodi concedendis, seu à Nobis, vel illis emanandis; nunquam præmissis omnibus, & singulis censeri in aliquo præiudicatum, nec derogatum, nisi in eorum quolibet fuerit expressè, & dispositiuè, nō autem per clausulas generales idem importantes, & seu euentualiter præsenti nostræ constitutioni derogatum. Præsentes verò literas, omniaq. & singula in eis contenta quæcunq. etiam ex eo, quòd in præmissis, seu eorum aliquo interesse

resse haben.seu habere quomodolibet prætendẽtes eis nullatenus cõsenserint, nec ad ea vocati,& auditi,minusq.causæ,propter quam eædem præsentes emanarint,adductæ,verificatæ,seu aliàs iustificatæ fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis,vel obreptionis nullitatis,seu inualidatis vitio,aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu, ét quantumuis magno,inexcogitato, & substantiali,siue etiam,ex eo,quod in facultatibus testandi,ac alias de rebus, & bonis disponendi quibusuis, ét S. R.E. Card. à Sede Apostolica, vel alias quomodolibet ex quacunq.causa,etiam fauorabili, publica,& pia, etiam ratione consanguinitatis, vel affinitatis inter concedentem, & priuilegium existentis, ac aliàs quouis modo,etiam consistorialiter concessis,caueatur expresse quòd illis vti intuitu, & in remunerationem laborum,& onerum quorumcunq.vel ratione legationum,aliorumq.officiorum etiam Romanæ Curię,& dignitatum quantumlibet,etiam speciali nota,& expressione dignarum,ac alias ex titulo,& causa merè onerosis, & alias quouis modo attributis, nullatenus, vel nonnisi sub certi modo,& forma tunc expressis,derogari valeat,ac in præmissis,seu eorum aliquo solemnitates,& quæuis alia seruanda,& adimplenda,seruata,& adimpleta non fuerint,aut ex quouis alio capite à iure vel facto,seu statuto,& consuetudine aliqua resultante,seu etiam enormis enormissimę,& totalis læsionis,etiam quoad quoscunq.ipsorum priuilegiatorum creditores,etiam quantumlibet priuilegiatos,aut quocunq. alio colore, & titulo etiam in corpore iuris clauso, seu occasione,vel causa etiam quantumuis iusta,rationabili, & priuilegiata, ét tali, quę ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimẽda foret,aut quod de voluntate nostra huiusmodi, ac alijs superius expressis, seu relatis nihil vlibi appareret,seu aliter probari posset,notari,impugnari,inualidari, retractari, in ius,vel cõtrouersiam reuocari,aut ad terminos iuris reduci,vel aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris,reductionis ad viam, & terminos iuris,aut aliud quodcunq.iuris,gratię,vel iustitię remedium impetrari, seu etiam motu,sciẽtia,& potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato, vel concesso quempiam vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra posse, neq. ipsas præsentes sub quibusuis similium,vel dissimilium gratiarũ reuocationibus,suspen. limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehẽdi,sed semper ab illis exceptas,perpetuòq.validas,firmas, & efficaces,existere,& fore;suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere,ac per omnes,& singulos,ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum,inuiolabiliter obseruari,sicq.& non aliter in præmissis omnibus,& singulis per quoscumq. iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores,& S.R.C.Cardinales,ac Camerarium, & Thesaurarium Cameræ,necnon Præsidentes,& Clericos Cameræ nostrę Apostolicæ in quauis causa,& instantiá(sublata eis,& eorum cuilibet quauis aliter iudican.& interpretan.facultate,& auctoritate)iudicari,& diffiniri debere,irritumq.& inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter,vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan.quatenus opus sit nostra de iure quæsito non tollen.alijsq.Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon quibusuis Constitutionibus,& ordinationibus etiam Apostolicis,ac iuramento, vel alia quauis firmitate roboratis statutis,vsibus,stylis,& consuetudinibus,etiam immemorabilibus,

 nec-

necnon literis facultatum testandi; aliisq. de rebus, & bonis disponendi per quoscunq. Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos quibusuis personis etiam S.R.E. Cardinalibus sub quibuscunq. ten. & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, etiam motu, sciētia, & potestatis plenitudine similibus, etiam in remunerationem laborum, & damnorum passorum, ac ratione officiorum, & dignitatum, necnon ex titulo, & causa merè onerosis, & alias cū quibusuis efficacioribus clausulis, & decretis, priuilegijs quoq. indultis, alijsq. literis Apostolicis in contrarium, vt præmittitur, & alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis: Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idē importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si specificè, & sigillatim expressi, & inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes ad effectum omnium, & singulorum præmissorum, specialiter, & expresè derogamus, cæterisquè contrarijs quibuscumquè. Vt autem presentium literarum notitia ad omnes deueniat, volumus quod illę, siuè earum exempla ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in Acie Campi Florę affixæ, seu affixa omnes ita arctent, & afficiant perindè, ac si vnicuiquè personaliter intimatæ, vel intimata fuissent, quòdq. earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Die v. Aprilis 1628. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

M.A. Maraldus.

Constitutio De Electione Magni Magistri Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN specula militantis Ecclesiæ, nullò meritorum suffragio, sed per abundantiam Diuinæ gratiæ constituti, inter cætera, quibus iuxta creditum humilitati nostræ Apostolatus officium iugiter angimur, illa nos maximè solicitos reddunt; vt eorum, qui ad primaria in Militijs Regularibus munia assumendi sunt, electione, certis legibus celebrētur, & omni perturbatione semota, feliciter perficiantur. Quare certam legem, & formam in electione Magni Magistri Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani celebranda prescribere volētes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis

pie-

plenitudine,hac nostra perpetuò valitura Constitutione prohibemus, & interdicimus,ne de cętero vllus Locumtenens à pro tēpore existente,dicti Hospitalis Magno Magistro,vel sede Magistrali vacante,a Consilio status,seu Completo iuxta formam statutorum,seu stabilimētorum d.Hospitalis,auctoritate Apostolica confirmatorum deputatus, vel electus cum quouis Fratre Milite dicti Hospitalis,seu alia quauis persona ad habitum Fratrū dicti Hospitalis admitti petente super cuiuscumq.generis impedimento,vel defectu,etiam in vim quorumcunq. priuilegiorum, seu facultatum, eadem auctoritate concessorum, seu confirmatorum,dispensare, aut alias gratias quouis prætextu facere, minusquè literas Apostolicas Magno Magistro prædefuncto directas executioni demandare,aut alios quosuis actus gratiam concernentes,sub pœna priuationis vocis actiuę,& passiuæ eo ipso incurren.facere audeat,vel pręsumat; Volentes,& expresse præcipientes,vt ipse Locumtenens ea solum, quæ ad meram iustitiā pertinent,exercere valeat:alioquin omnia,&singula per eum contra præsentiū tenorem quomodolibet gesta,irrita, & inana, nulliusq. roboris, & momenti existant.Sicq.dispensati, & alij quicumq. executionis literarum prædictarum,necnon gratiarum,eis sic,vt præfertur,à Locumtenente huiusmodi factarum, vsu, & effectu careant, & aliàs in eodem statu, in quo antea erant, non secus, ac si cum eis super suis impedimentis, vel defectibus dispensatum, gratiæq. eis concessæ,ac literę Apost.huiusmodi executioni demandatę non fuissent,remaneāt. Occurrente autem Sedis Magistralis vacatione tres eiusdem Hospitalis FF.Milites,fide,& facultatibus idonei,per Locumtenētem, & Consilium pręfatos deputentur, vt in ipsorum sic deputatorum manibus pecunię per debitores communis Aerarij,vacatione præfata durante,in numerata pecunia realiter,& cum effectu soluantur,& numerentur.Soluentes verò, solutionum huiusmodi quietantias ab ipsis Deputatis reportēt; qui quidem Deputati statim,secuta Magni Magistri electione,pecuniarum per eos receptarum,& exactarum rationē reddere,pecuniasq.ipsas Magno Magistro canonicè electo, seu Thesaurario, vel alijs Ministris, ad quos de iure, & ex forma statutorum, seu stabilimentorum huiusmodi spectabit, consignare,& restituere teneantur, aliterq. factę solutiones nullatenus soluentibus suffragentur,quin adhuc communis Aerarij,ad effectum non ferendi suffragium,debitores censeantur.Præterea ne vllus dicti Hospitalis Frater siuè Miles,siuè Capellanus,siue Armorum seruiens, extra limites natus,cum quo super defectu limitum dispensatum sit, nullusq. Frater Cappellanus, actu Sacerdos non existens,minusq. nullus Frater seruiens qui ex mera gratia,nullis factis probationibus receptus fuerit,in electione Magni Magistri, aut in quouis alio actu illam concernēte,etiam cuiusuis priuilegijs à Sede Apostolica obtenti, vel consuetudinis etiam immemorabilis, aut quouis alio pretextu,ingenio, vel colore, votum,vel suffragium ferre, nec etiam passiuum habere,seu in ea quomodolibet se intromittere,vel inmiscere audeat,vel pręsumat, aut Priuilegio,vel consuetudine huiusmodi,siue quibusuis alijs gratijs sibi specialiter,ēt Auctoritate Apostolica desuper cōcessis,vti possit,aut valeat.Exceptis tamen Ven. Fr. Episcopo Meleuitano, & dilecto filio Priore Ecclesiæ Conuentualis eiusdem Hospitalis, nunc, & pro tempore existentibus, necnon quouis alio Magnę Crucis Fratre,quos,licèt receptos extra limites, ad suffragiū feren-

rendum habiles declaramus, eosque in hac prohibitionis parte nullatenus comprehendere intendimus; sed eiusdem Episcopi, necnõ etiã linguæ Germanicæ iura, priuilegia, & prærogatiuas, si quæ illis aliàs competũt, præseruamus. Insuper statuimus, & ordinamus, vt ipse Locumtenens vnà cum Consilio supradicto quamprimùm eorum Fratrum, qui iuxta formam præsentis nostræ Constitutionis suffragium laturi sunt, notam, siue catalogũ cum eorum nominibus, cognominibus, patrijs, & denominationibus, necnon tempore susceptionis habitus, ac residentiæ, & carauanarum per eorum quemlibet factarum confici, illamque in locis publicis, solitis, & consuetis, ad hoc, vt si quis se grauatum senserit, aut contra aliquem excipere voluerit, intra terminum, ab eisdem præfigẽdum, in Actis Cancellarij, seu Vicecancellarij, aut cuiusuis alterius, ad hoc deputandi, exhibere, & iura sua deducere possit, & valeat, affigi curent: Quo termino elapso, & nihil opposito, opponere volentes ampliùs non audiantur. Ipsi verò Locumtenens, & Consilium ipsas, & quascũq; alias controuersias quas, Sede Magistrali vacante, oriri contigerit, donec ad Magni Magistri cõsummatam electionem deuentum fuerit, priuatiuè quoad alios quoscunque, summariè, simpliciter, & de plano, absque strepitu, & figura iudicij, etiam manu Regia, iuxta tamen eorum statuta, stabilimẽta, & consuetudines huiusmodi, omni, & quacunque appellatione, in integrum restitutione, & alijs quibuscunque executionem retardare valentibus, remotis, decidere, & terminare etiã possint, & valeant. Conuentus verò, & omnes Fratres die, & hora solitis in Ecclesia d. Hospitalis congregentur, & Missa celebrata, Hymnòq. Veni Creator Spiritus, decantato, singuli Fratres ius suffragij vigore præsentium habentes, ad Cappelam vnicuique linguæ ad id in eadem Ecclesia destinatam, seu destinandam (exceptis tamẽ Fratribus illius linguæ, ex qua dictus Locumtenẽs extiterit, qui in corpore Ecclesiæ S. Ioannis remaneant) accedant, ibiq. præuio iuramento per eorum singulos alta, & intelligibili voce iuxta formã in statutis, seu stabilimentis huiusmodi præscriptam, & de præsenti obseruandam, dèque eligendo eum, quem secundum Deum iudicauerint expedire, præstando; Quod quidẽ in omnibus alijs electionibus, vigore earundem præsentium, faciendis, per omnes, & singulos suffragium laturos, præstari, & renouari volumus, non vnum, vt antea consueuerat, sed tres Fratres Milites ex vnaquaq; lingua capaces, ac iuxta præsentium, necnon statutorum, seu stabilimentorum præfatorum formam qualificatos, in electores eligant, ita, vt in posterum non octò tantùm Fratres Milites, qui in electores deputabantur, sed viginti quatuor eligantur, ipsaq. trium Fratrum cuiuscunque linguæ electio per secretas schedulas modo, & forma sequẽtibus fiat; Videlicet, quod omnes schedulæ, vel impressæ, vel vna, & eadem manu tantum conscriptæ sint, cum expressione eorum omnium, quæ in similibus electionum schedulis exprimi solent, præter nomina, & cognomina, seù denominationes eligentium, & eligendorũ, illæque super mensam in Capellis, & Ecclesia huiusmodi respectiuè apponi, singulique eligentes seorsim, & separatim, alijs inde remotis, ad ipsam mensam accedere, & ipsimet in vna propriũ nomẽ, seu cognomẽ, aut denominationem, in altera verò schedulæ partibus illius, quẽ eligere voluerint, nomen, seu cognomen, aut denominationem propria manu, alioquin suffragium sit nullum, scribere debeant. Liceat tamen ijs, quibus consilium

silium,& Locumtenens præfati, ex aliqua infirmitatis, vel alterius iustæ, & rationabilis impotentiæ causa id concesserint,nomina, cognomina, seu denominationes prefata per alium,ab ipsimet Locumtenente,& consilio deputan.describi facere. Quilibet verò eligentium huiusmodi ad mensam præfatam accedens nominibus , seu cognominibus , aut denominationibus præfatis in sua schedula,vt præfertur,conscriptis illam complicet, & inuoluat ad effectū , vt à nemine legi possit,eamque sic complicatam, & inuolutam summis digitis eleuans,& circumstantibus palàm, & publicè ad hoc vt vnicam esse omnibus pateat,commostrans,in vrnam,seu vas in mensa adhunc effectum appositum immittat. Quo facto tres antiquiores,seu magis antiani tanquam scrutatores palàm,& publicè omnibus videntibus, & audientibus eligentes , & schedulas in vrnam,seu vas immissas,numerent , & vbi pauciores , seu plures schedulæ numero eligentium repertæ fuerint , illicò comburantur , ad nouum scrutinium toties deueniatur,donec schedularum numerus eligētium numero coæquetur, illique respondeant , ipsaque trium huiusmodi Fratrum Militum pro vnaquaq.lingua electio fiat; illique electi censeātur, qui maiorem suffragiorū numerum respectu minoris habuerint, dummodo singuli quartam saltem suffragiorum partem assequantur. Si verò nemo,siuè duo, aut vnus dumtaxat ex tribus eligendis hanc quartam, suffragiorum partem reportauerint, scrutinium toties renouetur quo ad alios,qui quartam partem non reportauerint , donec trium numerus cum dicta saltem quarta parte compleatur. Qui verò,vt prefertur,electus fuerit,à suffragio ferendo pro alijs duobus arceatur, statimque atq. electus fuerit ab ipsa Capella recedat,& ad locum oportunū se conferat. Quod si Locumtenens in dd.trium numerum eligatur; statim alius Locumtenens deputetur,seu magis antianus ipsius Consilij inibi existens Locumtenentis loco præsideat,prout Consilio expedire videbitur . Quia verò Prioratus , & aliæ dignitates Anglicanæ linguæ Magno Magisterio Hospitalis huiusmodi , donec illud Regnum ad gremium S.R.E redierit, Apostolica auctoritate vnitæ reperiuntur,vnaquæque lingua successiuè alium eligat , & ex septem sic electis, vigint , & vnus supradicti per secreta pillularum suffragia pro maiori numero eligentium respectu minoris tres diuersarum nationum , Gallicæ v3. Hispanicæ,Italicæ,& Germanicæ eligant , qui tres,vt præfertur, electi linguam Anglicam repræsentent , illiusque vice,& nomine in electione huiusmodi tantum suffragium ferant . His peractis ipsi viginti quatuor, vt præfertur,electi ad locum Conclauis se conferant,in quo etiam electio Magni Magistri, & non alibi facienda erit;ibique Præsidentem electionis per pillulas secretas iuxta antiquam dicti Hospitalis consuetudinem hactenùs obseruatam eligāt, qui sic electus loco dicti Locumtenētis cum prohibitionibus supradictis,gratias, & alia supradicta non faciendi præsideat,& ea, quæ Præsidentes electionis de iure, priuilegio,vsu,vel consuetudine facere,& gerere possunt, seu debent, gerat, & faciat,& subinde ad electionum Triumuiratus:nempè vnius Militis, vnius Capellani,& vnius Armorum seruientis Fratrum,qui sint diuersarum linguarum iuxta formam scrutinij pillularum;superius descripti , vsque ad perfectam electionem huiusmodi procedant,ipsaque electione celebrata , ipsi tres sic electi in Conclaui prædicto ad quarti electionem , diuersæ tamen linguæ , vnanimes de-

deueniant: si autem intra vnius horæ spatium concordes non fuerint, tunc, & eo casu singuli alium Fratrem Militum eorum cuilibet bene visum, qui non sit ex eorum linguis, nominent, nominationeque huiusmodi ad viginti quatuor electores relata, ipsi ad secretum pillularū, pro electione vnius ex dictis tribus nominatis, scrutinium deueniant, in quo ille, qui maiorem suffragiorum numerum respectu minoris numeri reportabit, pro quarto electus sit, & esse censeatur. Quartus autem sic electus ad Cóclaue accedat, & cum alijs tribus ad quinti, quintus verò similiter electus cum alijs quatuor ad sexti electionem procedat per maiorem suffragiorum, sicque successiuè vsque ad sextidecimi electionem, videlicet duorum ex vnaquaque lingua, iuxta eorum præeminentias, & prerogatiuas hactenus obseruatas, quibus præiudiciū inferre non intendimus, deueniatur. Occurrēte autem in omnibus electionibus prædictis suffragiorum paritate, magis antianus, & in antianitatis æqualitate is, qui diuturniorem residentiam in Conuētu, & in residentiæ paritate is, qui plures Carauánas fecerit, alijs præferatur, electusque sit, & esse censeatur. Completa tandem sexdecim præfatorum electione, ipsi sexdecim sic electi (odio, amore, & alijs quibuscunque humanis affectibus post habitis, solumque Deum, illiusque Religionis decus, ac propagationē præ oculis habentes) ad electionem Magni Magistri, quē capacem, & pro tanti Ordinis dignitate, & vtilitate idoneū iudicauerint, iuxta stabilimenta præfata deueniant. Quod si electio Magni Magistri aliter, quàm in Conclaui, & pręuia electione trium Fratrum Militum vniuscuiusque lingue non receptorum ex gratia limitū, modo, & forma præmissis, tàm respectu scrutinij, & suffragiorum, quàm linguæ Anglicanæ faciēda, & non electo prius vno Fratre Milite, vno Fratre Capellano, & alio Fratre seruiente armorum, vt supra, qualificati, qui vsq. ad electionem decimisexti duorum, videlicet, pro qualibet lingua iuxta ten. pręsentium procedant, & à sexdecim electis huiusmodi, deinumque de alio, quàm vno ex Fratribus Militibus, ex eadem limitum gratia nequaquam receptis, celebrata fuerit, nulla, & irrita sit eo ipso, nullumq. sortiatur effectum: quæ omnia inuiolabiliter obseruari debere declaramus. Mandantes propterea dilectis filijs dicti Hospitalis Magno Magistro, ac Locumtenenti, & Consilio, omnibusque alijs Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, vt præsentes literas in Cācellaria dicti Hospitalis recipiāt, & admittant, ac registrent, recipiq. & admitti, ac registrari curēt, & faciant; ac decernētes, præsentes literas, & in eis contenta quæcunque etiam ex eo quo ipsius Hospitalis Magnus Magister, Conuentus, & Fratres ad præmissa vocati, & auditi non fuerint, aut alia quacunq. causa, quantumuis legitima apparēte de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis Nostrę, vel alio quocunque defectu notari, impugnari, inualidari, infringi, aut in ius, vel controuersiā reuocari, aut ad terminos iuris reduci non posse, sed illa semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis eiusdem Hospitalis Fratribus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicq. per quoscunq. Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiā de Latere Legatos (sublata eis, & eorū cuilibet quauis aliter iudicādi, & interpretādi facultate, & auctoritate) iudicari, &

de-

definiri debet, ac irritum, & inane, si secùs super his à quoquã quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnõ dicti Hospitalis etiã iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, stabilimẽtis, vsibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus; priuilegiis quoq. indultis, & literis Apostolicis eidem Hospitali, ill.usq. Magno Magistro, Conuentui, & Fratribus, ac quibusuis alijs personis, etiã particularibus, necnon dispensationibus super quibusuis defectibus, ac sub quibuscũque tenoribus, & formis, & cum quibusuis derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in specie, etiã motu, sciẽtia, & potestatis plenitudine similibus, ac aliàs in contrarium quomodolibet cõcessis, confirmatis, & innouatis, quas ad effectũ præmissorũ nemini suffragari posse decernimus; Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorũ sufficienti derogatione de illis, eorumq. totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbũ, non autẽ per clausulas generales idem importantes mentio, seù quæuis alia expressio habẽda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruãda foret, illorũ omniũ tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, ad effectum præsentium tantùm, (illis aliàs in suo robore permansuris) Motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine paribus, specialiter, & expresse derogamus, ac derogatũ esse volumus, cæteris contrarijs quibuscunque. Vt autem præsentium ignorantia allegari, aut prætendi nullo modo possit, volumus, præsentes, seu earum transumptũ ad valuas Ecclesiæ S. Ioannis Lateran. & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon in acie Cãpi Floræ, de Vrbe more solito, & deinde per hæreticæ prauitatis Inquisitorẽ in Insula Meleuitana residentẽ, seù ab eo deputan. in Conuentu præfato publicari, atq. affigi; ipsasque præsentes sic publicatas omnes, & singulos, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurũ illicò arctare, afficere, & obligare, perinde, ac si vnicuiq. personaliter intimatæ, & præsentatæ fuissent: quodq. earum transumptis etiã impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo Magni Magistri, aut alicuius d. Hospitalis Magnæ Crucis, aut alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 3. Iulij 1628. Pontif. Nostri Anno Quinto.

M. A. Maraldus.

DECRETVM.

Super electione Sanctorum in Patronos à Sacra Rituum Congregatione de ordine Sanctissimi Domini Nostri VRBANI Papæ VIII., emanatum die 23. Martij 1630.

SAcra Rituũ Congregatio, Annuente Sanctissimo D.N. In electione Patronorum mandauit, infrascripta in posterum seruari debere, declarãs quod aliter facta electio, nulla sit ipso iure.

Pri-

Primo, Quod eligi possint in Patronos ij solum, qui ab Ecclesia Vniuersali titulo Sanctorum coluntur, non autem Beatificati dumtaxat.

Secúdo, Quod de Patrono Ciuitatis electio fieri debeat per secreta suffragia à Populo, mediante Consilio generali illius Ciuitatis, vel loci; non autem ab Officialibus solú: & quod accedere debeat consensus Episcopi, & Cleri illius loci.

Idemq. seruari debeat in Patrono Regni, qui pariter eligi debeat per secreta suffragia à Populo singularum Ciuitatum Prouinciæ.

Et quod Repræsentantibus Regnum, Ciuitatem, Prouinciam nulla competat facultas eligendi Patronos, nisi ad hoc habeant speciale mandatum, & vlterius interueniat consensus Episcopi, & Cleri dictarum Ciuitatum.

Et Tertio, Quod causæ electionis nouorum Patronorum debeant in Sacra Congregatione deduci, & ab ea examinari, ac demum causa cognita ab eadem Congregatione approbari, & confirmari.

Et ne præmissorum ignorantia vllo tanquam tempore possit allegari, eadem Sacra Rituum Congregatio supradictum Decretum imprimi, & publicari mandauit.

IO. BAPT. CARD. DET.

Locus ✠ sigilli.

T. Tegrimius Secr.

De facultate eligendi Confessarium ad Regulares vtriusq. sexus, & cuiuscunq. Ordinis non extendenda, nec extra forum conscientiæ.

Habetur tom. 4. Bullarij Laertij Cherubini pag. 438. (edito Romæ 1631.) estq. inter Bullas Vrbani Papæ VIII. n. CV.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN specula militantis Ecclesiæ, nullo meritorum suffragio, diuina dispositione constituti, & attentè considerantes, sacros Regularium Ordines tátas Ecclesiæ Dei vtilitates omni tempore attulisse, vt ad eas conseruandas, & instaurandas Rom. Pont. prædecessores nostri magnam iure optimo diligentiam semper adhibuerint: dignum, quin potius debitum reputamus, vt eorumdé Pontificum vestigijs inhærentes, ad eas pastoralis vigilantiæ partes iugiter intendamus, vt in eisdem Ordinibus disciplinæ regularis obseruantia sarta tecta conseruetur; & si quæ illi obesse dignoscuntur, opportunæ Constitutionis ministerio salubriter remoueántur.

§. 1. Alias siquidem fel. rec. Clementi Papæ VIII. prædecessori nostro per Procuratorem Generalem Ordinis Fratrum B. Mariæ de Monte Carmelo nuncupat.

pat.exposito, quòd cum in Bulla Cruciatæ Sanctæ, & alijs priuilegijs ab Apost. Sede concedi solitis, detur facultas eligẽdi Confessarium idoneum ab Ordinario approbatum, qui possit Christifideles absoluere à casibus Ordinario, & Sedi Apostolicæ reseruatis: Religiosi prædicti Ordinis, seu eorum nonnulli, etiam prædictis facultatibus, vti præsumebant in detrimentum eorum regularis disciplinæ; Quare idem Clemens prædecessor sua perpetuò valitura Constitutione declarauit, facultatem, & concessionem Sanctę Cruciatę, & aliorum indultorum prædictorum quantum ad prædictum articulum eligen. Confessarium, & absoluendi à casibus reseruatis, non habere locum cum fratribus, & sororibus Monialibus quorumcunq. Ordinum, & Congregationum cuiusuis instituti Mendicantium, & non Mendicantium, tàm in Prouincia Hispaniç, quàm extra eam videlicet constitutis, neq. eis suffragari; sed eiusdem Clementis prædecessoris intentionis fuisse, quod ijdem Fratres, & Moniales quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ, seu Confessionis administrationem dispositioni suorum Prælatorum subiecti essent, prout in dictis Clementis prędecessoris in simili forma Breuis desuper sub die 23. Nouembr. MDXCIX. Pontificatus sui Anno VIII expeditis literis, quarum tenores pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Nihilominus, sicut nobis non sine animi nostri molestia, innotuit, nonnulli Ordinis Fratrum Prædicatorum professores, prætextu Bullæ eiusdem Sanctæ Cruciatæ, ac dictorum Indultorum Confessarium huiusmodi, qui eos, vt prefertur, absoluat, eligere posse prætendant, & forsan eligant, etiam ad præsens, postquàm literæ nostræ sub die 14. Iunij 1624. Pontificatus nostri anno primo, super facultate eisdem Regularibus Confessarium ad effectum huiusmodi eligendi ad quinquennium tunc proximum concessa, emanatæ pridem ab anno, & vltra expirauerunt, in maximum status, & obseruantiæ regularis præiudicium.

§.3. Nos præmissis quantum nobis ex alto conceditur obuiare, ac felici tam eorumdem Fratrum Prædicatorum, & B. Mariæ de Monte Carmelo Religiosorum; quàm omnium, & quorumcunq. aliorum cuiuslibet Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam speciali mentione, & nota digni vtriusq. sexus, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium statui, atq. directioni, & aliorũ Christifidelium saluti consulere volentes, præfateq. Clementis prædecessoris declarationi inhærentes, illamq. tenore pręsentiũ innouantes, ac quatenus opus sit, ampliantes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine concessionem Sanctę Cruciatę, quę respectu facultatis huiusmodi etiam Laicis, & Clericis sæcularibus, cuiuscumq. status, gradus, qualitatis, & conditionis, etiam speciali nota dignæ quoad casus reseruatos etiam in Bulla Cœnæ Domini, hæresi excepta, contentos, non nisi in foro conscientiæ; non aũt in foro externo suffragatur, aliorumq. indultorum huiusmodi quantum ad prædictum articulum eligendi Confessarium, & absoluẽdi à predictis casibus reseruatis, ẽt in Bulla Cœnę Domini contẽtis, cum Fratribus, & Monialibus prædictis Fratrum Prædicatorum, ac aliorum quorumcunq. Ordinum, & Congregationum, Societatisq. & Instituti pedictorum Mendicantium, & non Mendicantium, tàm Prouinciæ Hispaniæ, quàm extra eam vbilibet constitutorum, locum minimè habuisse, neq. habere, nec in illis vllo modo suffragari potuisse, neq. posse, excepto dumtaxat illo quinquẽnio, quo literæ nostrę

huiusmodi, vt prefertur, durauerunt. Siquidem die 14. Mensis Iunij 1629. proximè præteriti iam expirauerunt. Sed nostræ intentionis fuisse, & esse, quod ijdem Fratres, & Moniales, quantum ad Sacramentū Pœnitentię, seu Confessionis administrationē ordinarię dispositioni suorum Prelatorū, & Sedi Apostolicæ, quo ad sibi reseruata, subiecti sint earumdē tenore presentiū perpetuo declaramus.

§. 4. Decernentes presentes nostras literas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrę, aut alio quocunq. defectu à quoquam impugnari non posse.

§. 5. Sicq. & non aliter in omnibus, & singulis præmissis per quoscunq. Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Card. ét de Latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostolicę Nuncios, ac Cruciatę Commissarios, & quosuis alios quauis auctoritate fungētes, (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, interpretari, ac iudicari debere; ac irritum, & inane si secus super his à quoquā quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis Clementis predecessoris literis concessa sunt non obstare, cæterisq. contrarijs quibuscunq. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium, & singulorum tenores presentibus pro sufficienter expressis habentes (illis alias in suo robore permansuris,) hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, ceterisq. contrarij quibuscunq.

§. 7. Vt autem præsentium tenor omnibus innotescat, volumus eas in Valuis Basilicę Principis Apostolorum, & in acie Campi Florę de Vrbe, vt moris est, publicari, ipsasq. sic publicatas, omnes, & singulos vbiq. existentes ita afficere, ac si omnibus personaliter intimatę essent.

§. 8. Quodq. presentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personę in dignitate Ecclesiastica cōstitutę munitis eadem prorsus vbiq. fides adhibeatur, quæ presentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitę, vel ostensę. Dat. Romę apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris die 19. Iunij 1630. Pontificatus nostri anno septimo.

DECRETVM.

Sacrę Rituum Congregotionis.

Seruandum in recipiendis Informationibus pro causis Beatificationum, & Canonizationem seruorum Dei.

CVm in tota Ecclesia gubernatione nihil maius, nihil sit augustius Beatificatione, & Canonizatione Sanctorum, vtpotè homines iam demortuos, etiā cum fama sanctitatis, & miraculorum declarare pro Sanctis, eosq. vti tales colendos, & venerandos decernere.

Sacr. Rit. Congreg. vt res hęc planè amplissima, atq. grauissima ritè, sanctèq. con-

conficiatur,prohibet omnibus,& singulis personis Ecclesiasticis, tã secularibus,quàm Regularibus,etiam S. Ioannis Hierosolymitani, Societatis IESV, vel aliorum quantumuis speciali nota dignorum, ne audeant ipsi per se,aut per alios capere informationes super sanctitate,aut miraculis alicuius defuncti,neq. vllo modo exquirere, atq. obtinere ad hunc effectum extraiudiciales testificationes, aut subscriptiones,sub pœnis arbitrio Sacr. Congreg. infligen. Quod si Superiori,Sacristę,seu alteri Officiali illius Ecclesiæ,in qua requiescit corpus ipsiusmet defuncti, vel alterius ẽt Ecclesię, fuerint reuelata aliqua miracula,siue prophetię dona,possint ea recipere sub sigillo secreti ab ipsis tantum relatoribus, in quorum gratiam contigisse narrabitur;teneantur tamen quamprimum commodè poterũt eadem deferre,vel obsignata transmittere Episcopò loci,cũ expressa declaratione, quod reuelationes sic,vt supra, receptę non faciant aliquem probationis gradum, ẽt cuiusuis lógissimi temporis cursu.

Quod Decretum cum fuerit ad notitiam D.N.Vrbani Papę VIII deductum Sanctitas Sua illud approbauit, ac imprimi, & vbiq. publicari mandauit.Die 12.Martij 1631.

E.Episc.Portuen.Card.Pius.

T.Tegrimius Episc.Assisten.Secr.

Locus ✠ sigilli.

Romæ,ex Typographia Reu.Cameræ Apostolicæ 1631.

De viuæ vocis Oraculis in tom.4.Bullarij Laertij Cherubini,habetur pag.429.Bulla peculiaris S.D.N.Vrbani Papæ VIII.edita anno Domini 1629 pro Fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini, quæ incipit: Commissi nobis,&c.sed quæ hic apponitur,est vniuersalis,& omnium nouissima.

Declaratio Sac.Cong.Rituum.

Missas 30. à S. Gregorio institutis non esse prohibitas.

SAcra Rituum Congregatio delarauit;Per Decretum contra abusus emanatum non prohiberi Missas 30. pro Defunctis à Diuo Gregorio Institutas in Dialogo Cap.55.sed solum illas Missas Nouiter Impressas,& ab eadem Sacr.Congreg.non Approbatas. Quę Circumferuntur pro Viuis,& Defunctis,Die 28.Octobr.1628.

IO.BAPT.CARD.DET.

Loco † sigilli.

F.Fuluius Benignus Sec.

Instititutio, & Priuilegia Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum.

Erectio Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum.

Ad pauperes Scholares piè, & absquè vllo præmio docendos, & erudiendos.

Congregationem istam S.D.N. Gregorius XV. mox inter Ordines Mendicantes adnumerauit, eorumq. gratias, exemptiones, & priuilegia omnia communicauit, vt in Constitutionibus sub seqq.

Edita Anno D. 1617.

PVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

AD ea, quæ per Christifideles pijs moribus, & doctrinæ maturè imbuantur, solicitæ considerationis dirigentes intuitum, ea, quæ proinde interdum facta sunt, iustis ita suaden. causis, immutamus: ac alias, vt pium, & maximè laudabile opus pauperes erudien. & instituen. huiusmodi in dies magis ad Dei gloriam promoueatur, officij nostri partes fauorabiliter interponimus, prout personarum, & temporum qualitatibus pensatis conspicimus salubriter in Domino expedire.

Hic Pont. regimen Scholarum Piarum in Vrbe erectarum, & erigendarum delegauit Congregationi Clericorum sæcularium B. Mariæ.

§. 1. Alias siquidem cum accepissemus, quod opus Scholarum piarum à Nobis in Vrbe nostra ad pauperes erudien. & instituẽdos erectarum, vberes fructus ferebat, Nos fœlici eiusdem operis progressui consultum esse cupientes, curam, regimen, & administrationem dictarum in Vrbe erectarum, & aliarum Piarum Scholarũ pro tempore erigen. dilectis filijs Præposito Generali, & Clericis sæcularibus Congregationis Beatæ Mariæ cum certis tunc expressis conuentionibus inter eos, & dilectum etiam filium Præfectũ Scholarum huiusmodi, de consensu Venerabilis Fratris nostri Benedicti Episcopi Prenestin. Cardinalis Iustiniani nuncupati, earumdẽ Scholarum Protectoris initis, commisimus, & demandauimus; & alias prout in nostris desuper in simili forma Breuis sub die quarto Ianuarij 1614. expeditis literis, quarum ten. præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, plenius continetur.

Sed d. Congregatio renuit postea dictum regimen suscipere.

§. 2. Cum autem sicut accepimus, Clerici sæculares præfati bonorum stabilium possessione se abdicari nolint, propterea quod alijs muneribus, & exercitijs, iuxta regularia eiusdem Cõgregationis instituta, Apostolica Auctoritate confirmata, ne vacent, impediri se sentiant; & huiusmodi exercitijs potius operam dare, quàm prædi-

ctas

ctas Scholas regere malint: Nos, ne tam pium, ac præsertim pauperum liberorum Christianę educationi, & eruditioni proficuũ opus aliquod propterea detrimentum patiatur, quantum cum Domino possumus, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostrit, literas nostras prædictas, omniaq. & singula in illis contenta, Apostolica Auctoritate tenore præsentium reuocamus, cassamus, & annullamus, ac reuocatas, cassatas, & annullatas, nulliusq. roboris, vel momenti esse, & fore decernimus, & declaramus.

§. 3. Præterea, in domo earumdem Scholarum Vrbis prædictæ Vnam Congregationem Scholarum piarum ab vno Præfecto regẽdam, & gubernandam, quæ de cætero perpetuis futuris temporibus (PAVLINA pauperum Matris Dei Scholarum piarum) nuncupari, nec vltra viginti ab Vrbe milliaria extendi; neq. vllum locum, in quo Scholæ piæ non sint, domibus Nouitiorum exceptis, habere, & qui eidem Congregationi nomẽ dare voluerint, finitis duobus probationis annis, omnes tàm ad sacros ẽt Presbyteratus ordines promoti, & clericali charactere dumtaxat insigniti, quam fratres operarij tria simplicia vota; Paupertatis videlicet, ac Castitatis, & Obedientiæ (super quibus à nemine, præterquam à Romano Pontifice pro tempore existente dispensari possit) emittere, ac gratis, & nullo stipendio, mercede, salario, aut honorario accipien. pueros in primis elementis, grammatica, computo, ac præcipuè in fidei Catholicæ rudimentis erudiendos bonis, & pijs moribus imbuendos, ac demum Christiano more educandos operam, laborem, ac studium conferre debeant sine alicuius præiudicio de nouo erigimus, & instituimus: ita verum, quòd qui simplex paupertatis votum, vt presertur, emiserint, quamdiu in prædicta Cõgregatione permanserint, cuiuscumq. dominij, iuris, & proprietatis incapaces sint; idemq. paupertatis votum summam in ijs paupertatẽ inducat, tàm in particulari, quàm in communi, ita vt nihil omnino iuris habeant, sed nec habere, aut acquirere quouis titulo possint in bonis, seu ad bona, quæ vocantur immobilia, vel quæ pro immobilibus habentur: huic verò paupertati omnia ad eorum vsum pertinentia, cibos, vestes, supellectilem; tàm sacram, quàm profanam, statui, & instituto conueniẽtia; domos verò, hortos contiguos domibus, Ecclesias, Sacristias, Oratorias, ac Scholas, & huiusmodi immobilia, quæ pariter vsui eorum destinantur similiter conuenientia, vt præfertur, & præterea in dominio Romani Pontificis pro tempore existentis; mobilia verò in dominio ipsorum; in cõmuni tamen, esse debere similiter decernimus, & declaramus. Dictarum verò in Vrbe, & extra eam infra viginti milliaria erectarum, & pro tempore erigendarum piarum Scholarum, & Cõgregationis prædictæ sic erectæ Præfecturam, curam, regimen, & administrationem dilecto filio Iosepho Calasantio, Scholarum prędictarum nunc Præfecto ad nostrum beneplacitum committimus, &

Ideoque hidem Pont. Cõgregationem specialem, Pauperum Matri Dei nuncupandam, & ab vno Præfecto regem erigit, vt hic, & non vltra 20. milliaria ab Vrbe voluit extendi.

Hoc vltimũ corrigitur infra, vt in 2. Bulla Greg. XV.

& demandamus, ita quod liceat Iosepho, & Congregationi huiusmodi, earumdem, & aliarum Scholarum huiusmodi, simul atque erectæ fuerint, bonorum corporalem, realem, & actualem possessionem præsentium vigore capere, & apprehendere, & illa in Scholarũ prædictarum beneficium possidere. Insuper duodecim eiusdem Cõgregationis Clericis, qui votum paupertatis, vt præfertur, emiserint, vt arbitrio nunc, & pro tempore existentis apud Nos, & Sedẽ Apostolicam earumdem Scholarum Protectoris ad omnes etiam sacros, & presbytearus Ordines, à quocumque maluerint, Catholico Antistite gratiam, & communionem eiusdem Sedis habente, ac titulum paupertatis huiusmodi promoueri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare, dũmodo tamen ad hoc idonei reperti fuerint, neque aliud illis Canonicum obstet, impedimentum; ita tamen, quòd si ex dicta Congregatione exire, siue emitti contigerit, tandiu suspensi ab executione ordinum susceptorum remaneant, quandiu in redditibus tantum habuerint, quantum ad congruam eorum sustentationem sufficiat.

a Eidẽ Congrationi, eiusque Cardin. Protectori facultatem tribuit Constit. pro eius regimine, condendi, et immutãd. Quæ deinde præfinita fuerãt & à Greg. XV. comprobata, vt inf. i eius Const. 2. Decretum quod hac Bulla perpetuo duret Decretũ irritans contrariorum Derogatio obstantium Dat. Pont. ann. 2. die 6. Martij.

a §. 4. Insuper Iosepho, & Congregationi huiusmodi de consensu dicti Benedicti Episcopi, & Cardinalis, ac pro tempore existentis Protectoris, vt pro fælici Cõgregationis prædictæ, illiusque Domorum, & Scholarum regimine quæcumque Statuta, Capitula, Ordines, & Decreta necessaria, & opportuna, licita tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilij Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non contraria per Apostol. Sedem approbanda, & cõfirman. facere, & ædere, illaque pro tempore, prout eis videbitur, & expediens fuerit, præuia simili approbatione, & confirmatione, mutare, alterare, corrigere, & in melius reformare, liberè, & licitè valeant, auctoritate, & ten. paribus concedimus, & indulgeamus.

§. 5. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcunq. semper, & perpetuò valida, firma, efficacia fore, & esse, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Præfecto, eiusque socijs prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

§. 6. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstan. literis nostris prædictis, ac quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 6. Martij 1622. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

S. Card. S. Susannæ.

II.

Declaratio, quod Congregatio Pauperum Matris Dei sit Religio trium votorum substantialium.

Deinde hic idem Pontifex statuta, & regulas eiusdem Congregationis, & Religionis firmat, & comprobat, vt in illius Const. seq.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita Anno D. 1621.

Proœmium.

IN supremo Apostolatus solio, meritis licet imparibus, Diuina dispositione constituti, ad ea vigilantiæ nostræ partes libēter intendimus, per quæ piæ Clericorum Congregationes in Ecclesia Dei ad illius laudem, & gloriam prouide, sanctéq. institutæ, in perseuerantia laudabilium operum incitentur, ac maioribus in dies proficiant incrementis.

a Ioseph à Matre Dei Præfectus Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum piarum supplicat Papa pro votis solemnibus et ille id Card. negotiis Episcoporū, & Regulariū Præpositis cōmisit, & ipsi d. Congregationem in Religionem triū votorum approbari censuerunt.

a §. 1. Cumq; sicut dilectus filius Iosephus de Matre Dei Præfectus Generalis Cōgregationis Clericorum pauperum Matris Dei Scholarum piarum de Vrbe, Nobis nuper exponi fecit, Clerici eiusdem Congregationis tria simplicia Paupertatis, scilicet Castitatis, & Obedientiæ vota emittant; cumquè perfectioris vitæ studio ducti, simplicia vota prædicta per Nos solemnia declarari, Nobis humiliter supplicassent, Venerabiles fratres nostri S.R.E. Cardinales negotijs Episcoporum, & Regularium præpositi, quibus negotium huiusmodi maturè examinan. & Nobis referen. commisimus, prædictam Congregationem, nuncupatam Pauperum Matris Dei, olim Romæ fel.rec. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri Auctoritate erectam, & per Sanctæ memoriæ Paulum Papam V. etiam prædecessorem nostrum confirmatam, & propè Ecclesiam S. Pantaleonis de Vrbe modò degentem, in Religionem trium votorum solemnium approbari posse censuerint, prout in decreto desuper sub die 31. Augusti proximè præteriti facto dicitur continerit.

Quod Decretum hic l'ent. approbat, suppletque omnes defectus si qui essent.

§. 2. Nos pijs Iosephi, & Clericorum prædictorum votis huiusmodi, quantum cum Domino possumus, benignè annuere, eosq. specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequen. harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum predictum Apostolica auctoritate, ten. presentium approbamus, & confirmamus, illique perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicę

licæ firmitatis robur adijcimus;ac omnes,& singulos tàm iuris, quã facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Clausulas præseruatiuas irritūq. Decretum apponit.

§.3. Decernentes præsentes literas, validas, firmas, & efficaces existere, & fore,suosq.plenarios,& integros effectus sortiri, & obtinere;ac Iosepho,& Clericis prędictis in omnibus,& per omnia plenissimè suffragari:atq.ita per quoscumq. Iudices ordinarios, & delegatos,etiam causarũ Palatij Apostolici Auditores,iudicari, & diffiniri debere;ac irritum,& inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarijs quoq. derogat.

§.4. Non obstan. Apostolicis,ac in vniuersalibus,prouincialibusq. & Synodalibus Concilijs editis,generalibus,vel specialibus Constitutionibus,& Ordinationibus,necnon,quatenus opus sit,dictæ Cõgregationis etiam iuramento,confirmatione Apostolica,vel quauis firmitate alia roboratis statutis,& cõsuetudinibus,cæterisq. contrarijs quibuscunq.

Dat. Pont. anno primo die 13. Nouembris.

Datum Romæ apud S.Petrum sub Annulo Piscatoris,die 18.Nouembr.1621.Pontificatus Nostri Anno primo.

S.Card.S.Susannæ.

III.

Confirmatio Constitutionum,& Ordinationum à Congregatione Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, pro fœlici eius regimine editarum.

Edita Anno D. 1622.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proæmium.

SAcri Apostolatus ministerio per abundantiam diuinæ gratiæ,nullo licet merito nostro præpositi, ad ea,per quæ Christifidelium præsertim sub suaui Religionis iugo, & in humilitatis spiritu Altissimo famulantium,fœlici,prosperæq.directioni consulitur, libenter intẽdimus;& his,quæ propterea facta esse dicuntur,vt ab omnibus, quos illa concernunt, inuiolabiliter obseruentur, Apostolici muniminis firmitatem adijcimus,prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§.1. Cum itaq. sicut dilecti filij Præpositus,& Clerici Congregationis Pauperum Matris Dei Scolarum Piarum Nobis nuper exponi fecerunt,ipsi pro fœlici,& prospero eiusdem Congregationis statu,atq.regimine,diuersas Constitutiones fecerint,illasq.in vnum volumen redegerint tenoris subsequentis, videlicet (Constitutiones Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, pars, pri-

prima, Prooemium. Cum in Ecclesia Dei per varia instituta, &c.)

Omittitur tenor earum Constitutionum, quia illæ sunt impressæ in libro particulari, qui asseruatur in Archiuio huius Congregationis, & in quolibet illius Monasterio habetur; in fine verò.

Demum Capitulum Generale supradictas Constitutiones immutare, aut infringere, nisi ex sex Capituli partibus quinq. concurrant, non posse volumus, atq. statuimus ad Omnipotentis Dei gloriam, & proximorum vtilitatem.

§. 2. Nos inuiolabiliter dictarum Constitutionem obseruationi, quantum cum Domino possumus, consulere, dictoq. Præpositum, & Clericos specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volētes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati; De Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Card. negotijs Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio Constitutiones prædictas, omniaq. & singula in eis contenta Apostolica Auctoritate, tenore præsentium, perpetuo approbamus, & confirmamus; ac illis perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus; omnesq. & singulos, tàm iuris, quàm facti, & quosuis alios defectus (si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet interuenerint) supplemus.

Confirmat constitutiones & regulas à Cōgregatione Clericorū Vaupertis Matris Dei Scholarum Piarū editas,

§. 3. Decernente, modernos, & pro tempore existentes dictæ Congregationis Præpositum, & Clericos, aliasq. personas ad plenariam earumdem Constitutionum obseruationem, prout illæ eos concernunt teneri, & obligatos existere, & fore, & ad id sub censuris Ecclesiasticis, & alijs in Constitutionis prædictis contentis pœnis cogi, & compelli posse, sicq. per quoscumq. Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apost. Auditores iudicari, & diffiniri, debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Omnesq. huius Religionis personas prædictas constitutiones obseruare debere decernit. Quibuscumq. non obstantibus Transumptis huius Bullæ credi iubet:

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisq. contrarijs quibuscumq.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis: eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 31. Ianuar. 1622. Pontificatus nostri Anno Primo.

Dat. Pont. ann. primo, die 31. Ianuarij.

S. Card. S. Susannæ.

 Ele-

IV.

Electio,& deputatio Ioſephi à Matre Dei in Miniſtrum Generalem totius Congregationis Pauperum Clericorum Regularium Matris Dei Scholarum Piarum, vt vna cum quatuor eius ſocijs vocem habeat actiuam, & paſſiuam, & totum corpus huius Religionis ad nouennium repreſentet.

Eidem Congregationi poſtmodum hic Pont. omnes gratias, exemptiones,& priuilegia omnium Ordinum Religioſorum Mendicantium conceſſit, vt in Conſt. ſeq.

Edita

Anno. D. 1622.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

APoſtolici muneris ſolicitudo Diuina diſpenſatione, nullo licet merito noſtro, Nobis impoſita poſtulat, vt circa ſtatum Religioſarum perſonarum quarumlibet inuigilantes, ad ea, per quæ Religioſę perſonæ huiuſmodi in laudabili earum inſtituto perſeuerare valeant, ſedulò intendamus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Electio, & Deputatio Miniſtri Generalis, & quatuor eius Sociorum pro regimine Congr. Clericorũ Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum.

§.1. Hinc eſt, quod Nos proſpero, fęliciq. dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congreg. Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum de Vrbe regimini, quantum cum Domino poſſumus, conſulere, eoſdemq. Clericos ſpecialibus fauoribus, & gratijs, proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſq. Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum preſentium dumtaxat conſequendũ harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illarum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati; De Venerabilium Fratrum noſtrorũ S.R.E. Card. negotijs Regularium Prępoſitorum conſilio, Dilectum filium Ioſephum a Matre Dei eiuſdem Congreg. Clericum, in Miniſtrum Generalem ipſius Congregationis ad nouennium tantum, qui cum dilectis etiam filijs Petro à Natiuitate, Viuiano ab Aſſumptione, Franciſco à Purificatione, ac Paulo ſimiliter ab Aſſumptione, dictę Congreg. pariter Clericis Socijs ſuis vocem actiuam, & paſſiuam habeat, ac corpus Religionis repręſentet, Apoſtolica Auctoritate tenore pręſentium facimus, conſtituimus, & deputamus, Necnon eidem Ioſepho, vt tam ipſe quàm ſui Socij prędicti vota ſolemnia in manibus alicuius Prælati Eccleſiaſtici eorum arbitrio eligendi emittere, liberè, & licitè valeāt auctoritate, & tenore prędictis licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Decernentes, pręſentes literas, validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſq.

plé-

plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac Iosepho, & alijs prædictis in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; irritumq. & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstan. Apostolicis, ac in Vniuersalibus, Prouincialibusq. & Synodalibus Concilijs, editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, ac ordinationibus, ac quatenus opus sit, dictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis; & consuetudinibus, cæterisq. contrarijs quibuscunq.

Dat. Rom. apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 28. April. 1622. Pontificatus Nostri Anno secundo. *Dat. Pont. ann. 2. die 28. April.*

S. Card. S. Susannæ.

V.

Elargitio, & communicatio Congregationi Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum omnium gratiarum, exemptionum, indultorum, & priuilegiorum quibuscunq. Ordinibus Mendicantium, eorumq. locis, & personis quomodolibet concessorum, & concedendorum.

GREGORIVS PAPA XV.

Edita Anno D. 1622.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Vberes fructus, quos dilecti filij Minister Generalis, & Clerici Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarũ in Militanti Ecclesia, cuius regimini Diuina disponente clementiâ præsidemus, in dies afferunt, mentis nostræ aciem conuertentes, ac vberiores ex ipsa Congregatione fructus in dies prouenturos esse sperantes, ad ea merito libenter intendimus, per quæ Congregatio ipsa fælicioribus in dies proficiat incrementis. *Proœmium.*

§. 1. Vt igitur Minister, & Clerici prædicti eo feruentius in suo laudabili instituto perseuerẽt, quo maioribus se viderint fauoribus, & gratijs munitos, prouidere volẽtes; ac singulares Ministri, & Clericorum prædictorum personas à quibusuis excõmunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodólibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dũtaxat consequen. harũ serie absoluentes, & absolutas fore censentes supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationi prædictæ, illiusq. Ministro; & Clericis, alijsq. personis, vt omnibus, & singulis priuilegijs, immunitati- *Elargitio, et communicatio priuilegiorum, & gratiarum, de qua in rubrica.*

 bus,

bus, libertatibus, facultatibus, exemptionibus, alijsq. gratijs, & indultis, tam spiritualibus, quam temporalibus, Ordinibus Mendicantium, illorumq. Superioribus, Professoribus, necnon Ecclesijs, Monasterijs, & Regularibus locis, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet per quoscunq. Rom. Pontifices prædecessores Nostros, ac etiam Nos quomodolibet concessis; & quibus ipsi, necnon Ecclesiæ, Monasteria, & regularia loca huiusmodi de iure, vsu, consuetudine, priuilegio, aut concessione Apostolica in genere, vel in specie: ac tam coniunctim, quam diuisim, seu alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, & gaudent; ac vti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodo tamen sint in vsu, & non sint reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa, nec sacris Canonibus, & Concilij Trid. decretis, aut Constitutionibus Apostolicis repugnet, pari modo non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, perinde, ac si illis nominatim, & in specie concessa fuissent, vti, frui, & gaudere liberè, & licitè valeant Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus, dictaq. priuilegia, immunitates, libertates, facultates, exemptiones, gratias, & indulta eis communicamus, illaq. ad eos extendimus.

Clausulas præseruatiuas apponit

§. 2. Decernentes præsentes literas, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac Præposito, & Clericis prædictis in omnibus, & per omnia, plenissimè suffragari.

Et Decretũ irritans.

§. 3. Sicq. per quoscunq. Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cõtrarijsq. derogat.

§. 4. Non obstan. nostra de gratijs ad instar non concedendis, ac quibusuis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinum prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs, quoq. indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum ten. præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes (illis alias in suo robore permansuris) hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus; cæterisq. contrarijs quibuscunq.

Dat. Pont. an. 2. die 25. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 25. Octobr. 1622 Pontificatus Nostri Anno secundo.

S. Card. S. Susannæ.

Con-

Constitutio super executione decreti Conc. Trident. sess. 25. cap. 14. contra Regulares non subditos Episcopo, intra claustra degentes, & extra ea ita notorie delinquentes, vt populo scandalo sint, ac cotra eorum superiores illos punire negligentes, aut impunitos ad alia suorum ordinum loca transmittentes, vel trāsmissos ad locum, in quo deliquerunt, non reuocantes.

CLEMENS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

SVscepti muneris ratio postulat, vt ea, quę in Sacro Tridentino Concilio prouidè constituta sunt, ab ijs, ad quos spectat, inuiolatè obseruari curemus. Maturo sane consilio ipsius Concilij decreto prouisum est, vt quicunq. regularis non subditus Episcopo, intra claustra degens, extra ea ita notoriè deliquerit, vt populo scandalo sit, Episcopo instante, à suo Superiore intra tempus ab Episcopo præfigendum, seuerè puniatur, & superior de punitione Episcopum certiorem faciat, sin minùs, ipse à suo item superiore officio priuetur, & delinquens ab Episcopo puniri possit. Verùm quia experientia compertum est, interdum in huiusmodi decreti executione nimis remisse procedi, cum enim Episcopus instat, aliquem regularem, eo, quo supradictum est, modo delinquentem, à suo superiore puniri, sæpè fit, vt superior regularem delinquentem ad alia suorum ordinum loca, extra Episcopi diœcesim, ex industria impunitum transmittat, atque etiam ipse aliquando ad alias Prouincias se conferat, nec vlterius super delinquentis excessibus inquirat, & de eius punitione Episcopum certiorem reddat. Vnde nec Regularis delinquens, tunc ab Episcopo puniri potest, cum extra ipsius diœcesim existit, nec superior, qui delinquentem corrigere negligit, officio priuatur. Nos pro Pastorali nostra solicitudine, præfati decreti executioni, quantum cum Domino possumus, fauere, & præmissis malis (vt par est) opportuno aliquo remedio occurrere volētes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium prædicti Concilij interpretum sententia, Motu proprio, & ex certa scientia, nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione, omnibus, & singulis cuiuscunq. Ordinis, & instituti regularium, etiam mendicantium superioribus, in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub indignationis nostræ, ac priuationis dignitatum, & officiorum per eos obtentorum, eo ipso incurrendis pœnis, præcipimus, & mandamus, vt iuxta prædictum decretum, quilibet ipsorum, Regularem non subditum Episcopo, intra claustra degentem, & extra ea ita notoriè delinquentem; vt populo scandalo sit, Episcopo instante, intra tempus ab Episcopo præfigendum, seuerè puniat, ac de punitione Episcopum certiorem faciat, & aliàs decretum ipsum in omnibus, & per omnia exequatur. Cæterum si superior in regularem delinquentem non animaduerterit, quinimò si illum impunitum ad alia suorum ordinum loca, extra Episcopi diœcesim, vt præfertur, transmiserit, volumus, & simili motu, atquè auctoritate decernimus, vt superior instante Episcopo, intra terminum ab Episcopo præfigendum, & sub eisdem indignationis nostrę, ac priuationis dignitatum, & officiorum obtentorum, necnon, & sub inhabilitatis ad illa, & alia in poste-

ſterum obtinen. ac vlterius priuationis actiuæ, & paſſiuæ vocis, ad quas à nemine, præterquam à nobis, & à Romano Pontifice pro tempore exiſten. reſtitui poſſit, ipſo facto ſimiliter incurrendis pœnis, ipſum regularem delinquentem à loco, ad quem tranſmiſſus fuit, reuocare, & in quo deliquit conſtituere, ſeu ſiſtere teneatur. Quòd ſi hoc etiam facere prætermiſerit, per præſentes ſimiliter ſtatuimus, vt Ordinarius loci, ad quem regularis delinquens tranſmiſſus fuerit, ſuper præmiſſis ab ipſo Ordinario loci, in quo deliquit, ſimiliter requiſitus, vel aliàs de illius delicto informatus, vt præfertur, tanquam Sedis Apoſtolicę delegatus, prædictum Concilij decretum omnino exequi, & in regularem delinquẽtẽ ſeuerè animaduertere poſſit, & debeat. Decernẽtes ſic, & non aliter per quoſcunq. Iudices, & Commiſſarios, quauis auctoritate fungentes, etiam eiuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinales, & cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbiq. iudicari, & diffiniri debere, Irritum quoq. & inane quicquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus quibuſuis eorundem ordinum, vel inſtitutorum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia robotatis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoq. indultis, & litteris Apoſtolicis in contrarium pręmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & approbatis, cæteriſq. contrarijs quibuſcunq. Vt autem præſentes litteræ omnibus ſupradictis innoteſcant, mandamus, illas ad valuas Eccleſiæ S. Ioannis Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in Acie Campi Florę affigi, & publicari: volumuſq. poſt quindecim dies, eos, qui in Vrbe ſunt, qui verò extra eam, & citra montes, intra quatuor, qui demum vltra montes erunt, intra octo menſes, à die publicationis huiuſmodi computãdos, perinde afficere, & arctare, ac ſi eorum vnicuiq. perſonaliter intimatæ fuiſſent, ac earundem præſentium litterarum exemplis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutę obſignatis, eandem fidem in iudicio, & extra illud haberi, quæ ipſis præſentibus haberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrorum præcepti, mandati, voluntatis, decreti, & ſtatuti infringere, vel ei auſu temerario cõtraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1595. ſeptimo kal. Martij Pontificatus Noſtri anno quinto.

L. Card. Prodat.

M. Veſtrius Barbianus.

A. de Alexijs.

Regiſtrata apud Marcellum Secretarium.

Decretum Sacræ Congregationis Concilij Tridentini.

Sub PAVLO V. De Tertiarijs.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini interpretum consulta respondit, Fratres Tertiarios, Mantellatos, Corrigiatos, aliosq. similes ita demum ordinis, cuius tertiæ Regulę habitum assumpserunt, priuilegijs potiri, & ab Ordinarij iurisdictione exemptos esse, si viri collegialiter viuant, seu cum Claustralibus habitent, & mulieres virginalem, seu cœlibem, aut castam vidualem expresso voto, & sub dicto habitu vitam traduxerint, quemadmodum cauetur Constitutione Concilij Lateranen. sub Leone X. quę habetur sess. 11. in fin. Hoc autem voto mulierum alia duo, scilicet paupertatis, & obedientię nequaquam includi. Quinimò huiusmodi mulieres si vitam virginalem, aut cœlibem simpliciter, expresseq. vouerint, etiam in cõsanguineorum, & affinium suorum, aut proprijs domibus, vel seorsum habitantes supradictis Priuilegijs, Ordinis, cuius Tertię Regulæ habitum deferunt, exemptioneq. ab Ordinarij iurisdictione frui debere, quemadmodum idem Leo postea declarauit Constitutione edita die 1. Martij An. 1518. Quod si Fratres, Sororesuè tertij ordinis, quid amplius prętendant vigore consuetudinis, posse ius suum prosequi in iudicio ordinario.

Hieronymus Card. Pamphilius.

Loco † sigilli

Io: Francis. Fagnanus Sac. Congr. Concil. Sec.

Romæ, ex Typographia Reu. Cameræ Apostolicæ 1618.

Suppressio prætensæ Congregationis Iesuitissarum.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

PAstoralis Romani Pontificis, cui cura vinea Domini Sabaoth ineffabili superni Patrisfamilias prouidentia concredita esse dignoscitur sollicitudo, in id precipuè, incumbit, ne in agrum Dominicum Operarij sine delectu temerè se ingerant, sata dissipent, consita euellant, zizania inferant, & adulterinas in eo plantas super inducant, licet autẽ orthodoxis Lateranen. Lugdunen. Conciliorum generalium ordinationibus districtè prohibitũ esset, ne quis nouę Religionis instituendę auctoritatem sibi arrogare pręsumeret, pariterq. fel. rec. Ioannis XXII. virorum, & pię memorię Clementis V. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum salutaribus Constitutionibus mulierum cetus auctoritate priuata, & de facto instituti tamquam exitiosi palmites damnati, & sublati fuissent. Et nihilominus (prout non sine graui animi nostri molestia acceptamus) in nonnullis Italiæ, & Vltramontanis partibus, certę mulieres, seu virgines,

le.

Iesuitissarum nomine assumpto, citra vllam Sedis Apostolicæ approbationem ab aliquot annis in vnum conuenire solitę, vitę religiosæ ducendæ prætextu peculiarem, & distinctum à cæteris habitum vsurpassent, ædificia in Collegiorum formam redegissent, domos Probationum erexissent, in eisque Superiorem, ac præsentiæ Congregationis suæ Generalem indito Præpositæ titulo, & attributis facultatibus beneuolis cōstituissent, in illiusque manibus Paupertatis, Castitatis, & Obedientię vota, ad instar solemnium emittere, clausurę que legibus non adstrictæ pro libitu diuagari, ac specie salutis animarum promouendæ, aliaq. opera permulta sexus, & ingenij imbecillitati, & modestiæ muliebri, ac virginali præsertim pudori minimè conuenientia, & quæ viri sacrarum litterarum scientia, rerum vsu, vitæque innocentia spectatissimi, difficilè admodum, & nonnisi magna circumspectione adhibita aggrediuntur, attentare, & exercere consueuissent; Nos excrescentes in agro militantis Ecclesiæ vepres maturè euellere satagentes, venerabili Fr. Aloysio Episcopo Iricaricen. nostro, & Apostolicæ Sedis in partibus inferioris Germaniæ Nuncio, & nonnullis locorum Ordinarijs dedimus in mandatis, quatenus propositis grauibus periculis, & scādalis exinde resultantibus mulieres, seu virgines prefatas ex parte nostra Apostolica serio monitas à temerario incepto ad saniora consilia reuocare conarentur; Verum quia illę Dei timore, ac nostro Sedis Apostolicæ respectu post habito, in graue animarum suarum præiudicium, & bonorum omnium offensionem arroganti contumacia paternis, & salutaribus monitionibus nostris nedum non paruerūt, sed etiam in dies similia attentare, ac multa sanæ doctrinę aduersantia proferre non erubescunt. Nos tantam temeritatem acriori censura coercendam, & plantas istas Ecclesiæ Dei noxias ne vlterius se diffundant, radicitus euellēdas, & extirpādas esse decreuimus. Habitaque itaque cum venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus aduersus hæreticam prauitatē generalibus Inquisitoribus ab eadem Sede specialiter deputatis matura consultatione, de illorum vnanimi consilio, & assensu, Conciliorum prefatorum decretis, eorundemque Prædecessorum nostrorum vestigijs inherentes pretensam Congregationem mulierum, seu virginum Iesuitissarum nuncupatarum, illarumque sectam, & statum ab ortus sui primordio nullos, & inualidos, nulliusque roboris, vel momenti fuisse, & esse Apostolica Auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus; Et quia de facto processerūt, eadem auctoritate penitus, & omnino supprimimus, & extinguimus, perpetuęq. abolitioni subijcimus, & ab Ecclesia Dei sacrosancta funditus tollimus, delemus, & abrogamus, & pro suppressis, extinctis, euulsis, deletis, & abolitis ab omnibus Christifidelibus haberi, & reputari volumus, & mandamus, nec mulieres, & virgines huiusmodi ad votorum præfatorum obseruationem vllo modo teneri, aut obligari volumus. Insuper assertas Visitatrices, Rectrices, & Præpositam Generalem, ac alias quascunque Congregationis, & sectę huiusmodi officiales quocunque nomine appellatas officijs, & muneribus suis de facto vsurpatis omnino priuatas esse, & fore decernimus pariter & declaramus, & quatenus opus sit priuamus, illasque ab eisdem officijs, & muneribus omnino amouemus, easq. omnes, & singulas mulieres, seu virgines, quę voti, seu cuiuscunque alterius vinculi, promissionis, vel cuiusuis causæ pretextu ad aliquam obedientiam se obligatas putarent, ab ea, & quocunque vinculo, &

pro-

promissione huiusmodi, etiam rata, & iurata absoluimus, & totaliter liberamus. Ad hæc mulieribus, seu virginibus, & assertis earum Superioribus præfato, & quocunque alio nomine nuncupatis, in virtute Sanctę Obedientię, ac sub excómunicationis maioris pœna ipso facto incurrenda, à qua nonnisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, preterquam in mortis articulo cóstitutę absolui possint, pręcipimus, & mandamus, vt extra huiusmodi Collegia, vel Domos vbi hactenus habitarũt alię ab alijs seorsum degant, nec insimul ad aliquod spirituale, vel téporale consultandum, seu peragendum, aut de eo quouis modo tractandum conueniãt, susceptum per eas de facto, vt prefertur habitum statim deponãt, nec illum amplius reassumant, minusque alias virgines, seu mulieres ad illum admittant, vel recipiant, nec vlli earum ad hęc consilium, auxilium, vel fauorem directè, vel indirectè, aut alias quomodolibet pręstent, vel pro religiosis, seu pretensę Cógregationis, aut sectę huiusmodi sequacibus vllo modo se gerant, mulieres etiam, ac virgines, quę eo animo vota licet de facto, vt prefertur, emiserunt, vt in illo statu ab Apostolica Sede reprobato ea emissurę non fuissent; vtpotè conditione sub qua tacitè vouerunt non impleta à votorum huiusmodi obligatione omnino solutas, & liberas esse declaramus. Quę autem in quemcunque euentum vouere voluerunt, cum earum vota sint simplicia honestè viuere, seorsum tamẽ ab alijs huius reprobati status, ac pretensę Congregationis, seu sectę, & ab omnib. supra prohibitis abstinẽtes, in seculo potuerunt sub Ordinarij obedientia, & cum vsu, non dominio bonorum, sed tãtum cum facultate, quàm illis misericorditer concedimus, de ijs in vita, & in morte ad vsus pios disponendi, ab intestato etiam ad eos, deuoluẽdis qui paupertatis voto ab his mulieribus non emisso, illis successuri fuissent. Et in euentum in quem aliquę ex mulieribus, seu virginibus pręfatis ad coniugalem statum transire voluerint, eis permittimus vt matrimoniũ seruatis alias seruandis contrahere possint, eisque Apostolicam benedictionem, & quatenus opus sit cum omnium votorum de facto, vt prefertur emissorum relaxatione impartimur. Quoniam verò secundum Apostolum, qui matrimonio iungit virginem suam bene facit, & qui non iungit melius facit, easdem mulieres, & virgines per viscera misericordię Christi, quo possumus paternę charitatis affectu monemus, & in Domino hortamur attentè, vt desiderij quo se regularis vitę ducendę teneri ostenderunt memores, tollant iugum Domini super se, & abnegantes semetipsas, & secularia desideria approbatum ab eadem S. Sede aliquem sanctimonialiũ Ordinẽ quanto citius ingrediantur, inibiq; fideli, & pia promissione vota voueant Deo Iacob, & innocentes manibus, & mundo corde in assiduo spiritualiũ operũ exercitio super ędificantes exhibeant se illustriorem gregis Christi portionem, lampadesq. suas flamma charitatis succensas prudenter aptent Sponso Cœlesti obuiam iture. Decernentes presentes literas, omniaque, & singula in eis contenta, etiam ex eo, quod pretensę Congregationis, vel sectę mulieres, aut virgines huiusmodi, vel alij quicunq. in pręmissis, seu eorum aliquo interesse habẽtes, seu habere quomodolibet pretendẽtes eis nullatenus consenserint, nec ad ea vocatæ, & auditæ, seu vocati, & auditi, minusq. causæ propter quas eędem præsentes emanarint adductę verificatę, seu alias sufficienter, aut etiã nullatenus iustificatę fuerint, nullo vnquam tẽpore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut

inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quouis defectu, ét quantumuis Magno, inexcogitato, & substantiali, siue etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quæuis alia seruanda, & adimplenda, seruata, & adimpleta non fuerint, aut ex quouis alio capite à iure, vel facto, aut statuto, vel cósuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocunq. alio colore etiam in corpore iuris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantumuis iusta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra huiusmodi, & alijs superius, expressis, seu relatis nihil vllibi appareret, seu aliter probari posset notari, impugnari, inualidari, retracteri, in ius vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrũ aperitionis oris, reductionis ad viã, & terminos iuris, aut aliud quodcunq. iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra posse, neq. ipsas præsentes sub quibusuis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendi comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoq. validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum inuiolabiliter obseruari, sicq. & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscunq. Iudices ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuncios, ac alios quauis auctoritate, & potestate fungentes in quauis causa, & instantia sublata eis, & eorum cuiuslibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbiq. iudicari, & diffiniri debere, irritum quoq. & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa venerabilibus Fratribus, ac dilectis filijs nostris, & Apostolicę Sedis Nuncijs, necnon Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs locorum Ordinarijs vbilibet existentibus per Apostolica scripta mandamus, vt statim, atq; præsentes nostræ litteræ ad eorum, & cuiuslibet eorum notitiam quoquo modo peruenerint, illas sollemniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcunq. debitæ executioni demandent, & demandari procurẽt per se, vel alium, seu alios, prout in Domino iudicauerint expedire. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaq. opportuna iuris, & facti remedia, omni, & quacunq. appellatione, recursu, & reclamatione remotis compescendo, inuocato ét ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis. Non obstantibus quatenus opus sit recolendæ memoriæ Bonifacij Papæ VIII. ét prædecessoris nostri de vna, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, cæterisq. in contrarium facientibus quibuscunq. Vt autem præsentes, & in eis contenta quæcunq. ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere posit, volumus pariter, & mandamus, quod eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranen. & Basilicæ Principis Apostolorũ de Vrbe, necnon Cancellarię Apostolicæ valuas, ac in Acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, & cũ inde

amo-

amouebuntur earum exempla in eisdem locis affixa dimittantur, quæ sic publicatę, & affixę, post duos menses a die publicationis computandos omnes, & singulos quos concernunt perinde afficiant, & arctent, ac si vnicuiq. illorum personaliter intimatæ & notificatæ fuissent, quodq. illarum transumptis impressis sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicuius Notarij publici subscriptis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ suppressionis, extinctionis, subiectionis, ablationis, delectionis, abrogationis, decretorũ, priuationis, amotionis, absolutionis, liberationis, præcepti declarationũ, permissionis, impartitionis, monitionis, orationis, voluntatum, & mandatorum infringere, vel ei ausu temerariò contraire. Si quis autem hoc attentare pręsumpserit indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Dat. Rom. apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicę 1630. Id. Ianuar. Pontificatus nostri anno octauo.

E. Dat.

A. Rondininus.

Visa de Curia A. Hurandus.

G. Montanus.

Registrata in Secretaria Breuium.

DECRETVM.

Feria V. Die 9. Nouembris 1637.

IN Generali Congregatione S. R. & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico, Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. Vrbano Diuina prouidentia Papa VIII. ac Eminentiss. & Reuerendiss. Dominis S. R. E. Card. contra hæreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus, à S. Sede Apostolica specialiter deputatis. Sanctissimus attenta inobseruatione decreti de publicandis constitutionibus, spectantibus ad Sanctum Officium emanati anno 1635. mandauit denuò intimari Superioribus omnium Religionum, cum præcepto, vt illud omnino obseruet, & obseruari curent ab alijs Superioribus locorum, & Conuentuũ sibi subordinatis, eisq. significari iussit, q Sanctitas Sua ipsis, & alijs eorũ subditis gratiosè condonant omnes, & quascumq. pœnas de præterito ob illius inobseruantiaq. incursas vsq. ad diem intimationis, vt supra faciend. & si in futurum contrauenerint, atq. vt in eo disponitur non docuerint contenta in eo obseruuasse irremissibiliter punientur, & contra transgressores procedetur in Sancto Officio pro locorum Inquisitores, quibus propterea mandauit scribi, vt iudiciales contra eosdem denuntiationes sumant, processumq. seruatis seruandis efficiant, sed ante carcerationem Sacram Congregationem certiorent.

SAcra Congregatio Cardinalium Conc. Tridentini Interpretum alias censuit, eos, qui obtinuerunt literas Dispensationi super gradu prohibito, & eis non præsentatis contraxerunt, vel se carnaliter cognouerunt, noua egere dispensatione.

Card. Vbaldinus.

DECRETVM.

De officio mortuorum non faciendo à Clero in Ecclesijs Religiosorum 1626.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini interpretum sepius censuit, quoties cadauera defunctorum ad Ecclesias Fratrum Mendicantiũ deferuntur Officia Mortuorum, ac reliqua, quæ in huiusmodi ministerio adhiberi solent, non à Canonicis, neq. a Clero, sed a Fratribus obiri, ac peragi debere.

Cosm. Card. de Torres.

Loco † sigilli.

P. Fagnanus.

Romæ, ex Typographia Reu. Cameræ Apostolicæ 1626.

Decretum Sacræ Congregationis Electionis sepulturę minorum.

SAcra Congregatio Cardinalium negocijs Regularium præposita sepius censuit, licere parentibus in quacumquè Ecclesia, voluerint, etiam Regularium, eorum filijs minoribus, qui ad annos pubertatis nondum peruenerunt, eligere sepulturam; nec à Parochis locorum impediri posse, aut debere; præsertim verò si in dictis Regularium Ecclesijs sepeliri consueuerint, vel in eis habeant sepulchrum maiorum. Romę 20. Ianuarij 1640.

F. A. CARD. S. HONVPHR.

Loco † sigilli

L. A. Episcopus Teb. Sec.

DECRETVM.

Sacrę Rituum Congregotionis.

CVm ad notitiam Sacrę Rituum Congregationis peruenerint quam plures Declarationes, Decreta, seù Decisiones sub nomine eiusdem Sacrę Congregationis absquè illius authoritate impressas in libris, seù alijs operibus circumferri, & allegari, multasquè ex Declarationibus, Decretis, seu Decisionibus, iuxtà contingentiam casuum, illorumquè qualitates, & circumstantias à se diuersis temporibus factis secundum ea, quę proponebantur, fuisse alteratas, immutatas, diminutas, ac forsan alias, mentito Sacræ Congregationis nomine, confectas, nulloquè propterea authentico sigillo munitas, illasquè per Tribunalia, tàm in Vrbe, quàm per Orbem circumferri, & allegari, Considerans eadem Sacra Rituum Congregatio quantum detrimenti recipi possit, si aliqua fides illis adhibeatur: Ex speciali S.D.N. Vrbani Diuina prouidentia Papę VIII. iussu, mãdat, & pręcipit, hujusmodi Declarationibus, Decretis, seu Decisionibus, tàm impressis, quàm imprimendis, ac etiam manuscriptis nullam fidem in iudicio, vel extra esse adhibendam, sed tantum illis, quę in authentica forma, solito sigillo, & subscriptione Eminentissimi Cardinalis Prefecti, ac Secretarij eiusdem Congregationis pro tempore existentium, munitę fuerint: In quorum fidem, hęc propria manu subscripsimus, & sigilli proprij Sacrę Rituum Congregationis impressione communiri, ac typis mandari iussimus. Datum Romę die 11. Augusti 1632.

C. Episc. Portuen. Card. Pius.

Locus ✠ sigilli.

Iulius Rospigliosius Secr.

Romę, Ex Typographia Reu. Camerę Apostol.
Et Neap. Apud Lazarum Scorrigium 1632.

Reuocantur omnes Indulgentiæ hactenus concessæ Regularibus, & de nouo aliæ conceduntur.

PAVLVS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex in Beati Petri Sede constitutus, cui inter alia cœlestis Indulgentiarum thesauri dispensandi cura incumbit, solicitè prospicere debet, ac solerter, vt hujusmodi Indulgentiarum dispensatio, & vsus ad Dei gloriam, & animarum salutem precipuè dirigatur, & ne ex illarum multiplicitate confusio, aut inanis interpretatio exoriatur. Proindè cùm felic. record. Clemens Papa VIII. Predecessor noster magna cum diligentia, & soli-

ſolicitudine procurauerit abuſus, & corruptelas, tùm in communicando, & diſpenſando Indulgentiarum theſauros, tùm in modo illos recipiendi irreptos tollere, & propterea ſua quadam Conſtitutione formam aggregandi, inſtituendi, & rectè adminiſtrandi Societates, & Confraternitates præſcripſerit; licèt morte præuentus hanc piam eius voluntatem ad finalem executionem deducere, neque etiam, vt cogitauerat, circa Indulgentias à plerisque Romanis Pontificibus Prædeceſſoribus, Religionibus, & Ordinibus Monaſticis, & Mendicantibus diuerſis temporibus conceſſas aliquid deliberare potuerit. Nos, qui nullis noſtris meritis, ſed ſola Dei benignitate ad ſummi Apoſtolatus officium vocati ſumus ſusceptum à tanto Pontifice pium hoc opus ad optimum finem perducere cupientes, vbi primum Catholicæ Eccleſiæ regimen ſuſcepimus, Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus ad hoc opus à dicto Clemente Prædeceſſore deputatis, de quorum numero tempore ipſius Clementis Prædeceſſoris eramus, iniunximus, vt in illo opere ad vlteriora progrederentur, & Indulgentias Regularibus conceſſas recognoſcerent, iisque recognitis, rem nobiſcum communicarent. Cùm itaque præfati Cardinales priuilegia, conceſſiones, & gratias prædictis Religionibus, & Ordinibus conceſſas diligenter inſpexerint, & examinauerint, ac eorundem Ordinum Superiores, & Officiales pluries audiuerint, ac circa eaſdem Indulgentias varia dubia, & incertitudines, & confuſiones adeſſe comperterint, & ex iuditio eorundem etiam Regularium, vel aliquorum ex illis nobis propoſuerint valde expedire, pro eorum maiori ſecuritate, & beneficio, vt Indulgentias ipſis Religionibus, & Ordinibus ad inſtar, vel per communicationem, aut alio modo hactenus conceſſas annullaremus, & reuocaremus, ac alias particulares illis concederemus. Nos matura ſuper hoc conſultatione præhabita, cupientes perſonis Regularibus quibuſcunque quorumuis Ordinum, tam Monaſticorum, quàm Mendicantium ſpirituale ſolatium, & iuuamen afferre, infraſcriptas Indulgentias, & gratias, quas perſonis Regularibus intra clauſtra, aut extra, cum licentia tamen ſuorum Superiorum legitima de cauſa illis conceſſa degentibus tantummodò ſuffragari debere declaramus, concedendas duximus. Omnibus igitur Chriſtifidelibus, qui canonicè, & iuxta ordines cuiuſlibet Religionis, & Conſtitutiones Apoſtolicas habitum Regularem a legitimis Superioribus cauſa profitendi in illo ſuſceperint, die primo eorum ingreſſus in ipſam Religionem, ſi verè pœnitentes, & confeſſi ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumpſerint, Plenariam; Ac cuilibet Nouitio, qui pœnitens, & confeſſus, ac ſacra Communione refectus poſt completum probationis annum profeſſionem emiſerit, etiam Plenariam; Necnon cuilibet Religioſo intra clauſtra ſui Monaſterij viuenti, qui in feſto principali ſui Ordinis confeſſus, & ſacra Communione refectus fuerit, aut Miſſam recitans pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, Romani Pontificis ſalute, ac Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, etiam Plenariam; In cuiuſlibet verò mortis articulo, ſi pariter verè pœnitens, & confeſſus, ac ſacra Communione refectus, vel quatenus id facere nequiuerit, ſaltem contritus nomen IESV ore, ſi potuerit, ſin autem corde, deuotè inuocauerit, etiam Plenariam. Qui verò ad Presbyteratus Ordinem canonicè promotus, & confeſſus primam Miſſam celebrabit; necnon etiam iis

Reli-

Religiosis,qui pariter confessi, ac sacra Communione refecti eidem Missæ interfuerint,aut ipso die Missam similiter celebrabunt,etiam Plenariam; Ijs verò qui de suorum Superiorum licentia à negotijs per decem dies alieni in cella commorabuntur,aut ab aliorum conuersatione separati in piorum librorum,& aliarum rerum spiritualium animos ad deuotionem, & spiritum inducentium lectionibus operam suam dederint,addendo sæpè considerationes, & meditationes mysteriorum Fidei Catholicæ,diuinorum beneficiorum,quatuor Nouissimorum,Passionis Domini Nostri Iesu Christi,& aliorum exercitiorum,orationum iaculatoriarum, aut vocalium saltem per duas horas in diem, & noctem orationibus mentalibus sese exercendo , faciendo eodem tempore confessionem generalem, aut annualem, vel ordinariam, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint,aut Missam celebrauerint,quoties pro quolibet prædictorum exercitiorum,Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam,& remissionem misericorditer in Domino cócedimus. Prætereà ijdem Religiosi intra claustra viuentes,qui suam Ecclesiam deuotè visitauerint, & vt præfertur orauerint,consequantur easdem Indulgentias, quas visitantes Ecclesias Vrbis, & extra eam diebus Stationum consequuntur, in omnibus diebus, perinde,ac si ipsas Vrbis Ecclesias personaliter visitarent. Omnibus item Religiosis intra claustra, vt supra viuentibus, qui quinquies Orationem Dominicam,& toties salutationem Angelicam ante Altare eorum Ecclesiæ in quolibet die,quinque annos,& totidem quadragenas; ijs verò qui de suorum Superiorũ licentia in itinere existentes,aut extra claustra degentes, tanquam Prædicatores,& Lectores quinquies eandem orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam ante quolibet Altare similiter dixerint;etiam quinque annos, & totidem quadragenas; Necnon etiam eisdem Religiosis,qui per mensem integrum singulis diebus spatio mediæ horæ orationem mentalem fecerint, ac confessi,& sacra Communione vltima Dominica mensis hujusmodi refecti fuerint,sexangita annos,& totidem quadragenas; Qui verò contrito corde,& pœnitentes eorum culpas,& peccata, ac imperfectiones in capitulis culparum accusabunt,& spiritualiter communicabunt,& exercitium virtutum facient,tres annos,& totidem quadragenas.Quotiescunque autem de licentia Summi Pontificis,aut suorum Superiorum in Ditiones & Terras Infidelium,aut Hæreticorum ad concionandum,aut Catholicos docendum, vel Infideles, & Hæreticos ipsos ad Fidem Catholicam conuertendum, & Ecclesiæ gremio reducendum missi fuerint,si pœnitentes,& confessi,ac sanctissima Communione refecti fuerint,vel Missam celebrauerint,vt meliùs ad hujusmodi opus sese parare valeãt, pro duabus vicibus,videlicet quando itineri se accingent,& quando in Prouinciam,vbi prædicta opera eis exercenda erunt, ingressi fuerint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam , & remissionem misericorditer in Domino pariter concedimus , & elargimur . Et insuper cùm Superior in visitationibus generalibus orationes quadraginta horarum pro bono visitationis progressu collocare voluerit, ijs Religiosis, qui dictis orationibus saltem spatio duarum horarum in diuerso tempore interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, Romani Pontificis salute, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exalatione,necnon disciplinæ,& obseruantiæ regula-

gularis augmento pias ad Deum preces, vt supradictum est, effuderint, si confessi, & sacra Communione refecti fuerint, aut Missam celebrauerint, Plenariam similiter omnium peccatorum Indulgentiam, & remissionem, vt præfertur, concedimus. Volumus autem, vt omnes supractæ Indulgentiæ, & gratiæ Religiosis regularibus cuiusuis Ordinis, tam Monastici, quàm Mendicantijs dumtaxat, vt præfertur concessæ, etiam omnibus Monialibus cuisuis Regulæ approbatæ, & intra claustra cum tribus votis solemnibus viuentibus, & perpetuam clausuram seruantibus, tàm Ordinarijs locorum, quàm etiam Regularibus cuiuscunque Ordinis, Regulæ, & Instituti subiectis suffragentur. Præsentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Cæterum omnes, & singulas Indulgentias quibuscunque Ordinibus, & Institutis Reglaribus huiusmodi, etiam Mendicantibus, & quibuslibet personis Regularibus, tàm vigore priuilegiorum, & literarum Apostolicarum, quàm viuæ vocis oraculo, aut alias quouis modo per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Apostolicam Sedē hactenus concessas, confirmatas, approbatas, & innouatas, auctoritate, & tenore prædictis perpetuò reuocamus ca ssamus, annullamus, & abrogamus, & ad præsentium nostrarum literarum præscriptum reducimus, & moderamur. Non obstantibus quibusuis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac eorundem Ordinum, & Institutorum Regularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quâuis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam Mare magnum, & Bulla aurea nuncupata eisdem Ordinibus, & Institutis, eorumque Monasterijs, Conuentibus, Collegijs, Domibus, Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expresio habenda foret, tenores huiusmodi præsentibus pro expresis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permasuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunquè. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impresis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem fides habeatur vbique, quæ præsentibus ipsis originalibus literis haberetur. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die xxiij. Maij MDCVI. Pontificatus nostri Anno primo.

Romæ, Ex Typographia Reu. Cameræ Apostolicæ. Et Neapoli, apud Io. Iacobum Carlinum 1606. Superiorum permissu.

DE-

DECRETVM.

Sacræ Congregationis Illustriss. ac Reuerendiss. DD. S. R. E. Cardinalium Sacrosancti Triden. Conc. Interpretum, super intelligentia, & obseruatione cap. 12. vers. dies etiam Festi, sess. 25. de Regularibus, & quædam aliæ Decisiones eiusdem Congregationis ad Regulares spectantes.

CONgregatio Concilij censuit Decretum cap. 12. vers. dies etiam Festi, sess. 25. de Regul. ita esse intelligendum, vt Regularium ritus illis diebus Festis semper permaneat, quoad Missas celebrandas, & cætera diuina officia, tàm publicè, quàm priuatim ab ipsis Regularibus in eorum Ecclesijs persoluenda. Nec circa hæc ab Episcopis quoquo modo, quicquam in contrarium eisdem Regularibus præcipi posse; quod si de facto præceperint, Regulares neutiquam ipsis Episcopis obedire teneri. Verùm quoad conciones, & lectiones, quas ijdem Regulares ad populum habuerint, debere se conformare Euangelijs, & Epistolis, quibus Clerus secularis vtitur illis diebus Festis.

Congregatio item Concilij censuit, Regulares, qui absq. licentia Episcopi prædicauerint in Ecclesijs, quæ suorum Ordinum non sunt, tametsi decreto eiusdem Concilij c. 21. sess. 5. contrafecerint, non posse tamen puniri ab Episcopo, sed tantum à suis Superioribus Regularibus.

Congregatio Conc. etiam censuit, Regulares Monasterij vltra medium miliare à Ciuitate distantis, non posse ab Episcopo cõpelli accedere ad processiones.

Congregatio itidem Concilij censuit Episcopos, aut alios locorum Ordinarios vigore cuiusuis Decreti eiusdem Concilij, nullam habere facultatem quouis tempore in Monasterijs, Domibus, & Ecclesijs Regularium exemptorum, quibus non imminet curam animarum personarum sæcularium, visitandi Sacristias, paramenta, vasa sacra, Altaria, & cætera huiusmodi, aut etiam tabernaculum, seu pyxidem in qua Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asseruatur.

Hier. Card. Matthæius.

Loco † sigilli.

Io: Francis. Fagnanus Sac. Congr. Concil. Sec.

Romæ, Ex Typographia Reu. Cameræ Apost. 1602.

DECRETVM.

Circa confessionem per litteras factam Sacerdoti absenti.

DIe 30. Iunij Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1602. In generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis, habita in Palatio Apostol. in monte Quirinali, coram S. D. N. Clemente Diuina Proui-

 den-

dentia Papa VIII. Proposita fuit quæstio Vtrum liceat per literas, seu inter nuncium confessario absenti, peccata sacramentaliter confiteri, & ab eodem absenti absolutionem obtinere.

Sanctissimus Dominus noster auditis votis Patrū Theologorum, & Rē, cum Illustriss. & Reuerendiss. Dominis Cardinalibus contra hæreticam prauitatem generalibus Inquisitoribus, mature, ac diligenter considerata: hanc propositionem, scilicet licere per litteras, seu internuncium Confessario absenti peccata sacramentaliter confiteri, & ab eodem absente absolutionem obtinere; ad minus vti falsam, temerariam, & scandalosam damnauit, ac prohibuit, præcepitq. ne deinceps ista propositio publicis, priuatisq. lectionibus, concionibus, & congressibus doceatur, neve vnquam tanquam aliquo casu probabili defendatur imprimatur, aut ad praxim quouis modo deducatur. Quod si quis illam docuerit, defenderit, imprimi fecerit, aut de ea etiam disputatiue tractauerit (nisi forsan impugnando) vel ad praxim directe, seu indirecte deduxerit, præter excommunicationem latæ sententiæ, quam ipso facto incurrat, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacunq. dignitate fulgente, etiam S.R.E. maiori pœnitentiario: nisi à pro tempore existente Romano Pontifice absolui; alijs etiam pœnis arbitrio infligendis subiacet.

Quintidianus Adrianus Not. Publicata fuit Romæ 21. Iunij 1602.

Regulares absq. licentia Ordinariorum eleemosynas petere possunt.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

CVm sicut dilectus filius Blasius à Chersio Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conuentualium nuncupatorum Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, Fratres prædicti qui nedum ex regula quam profitentur, sed etiam ex Constitutionum dicti Ordinis Vrbanarum nuncupatarum Apostolica auctoritate confirmatarum obseruantia vere mendicantes sunt, & hactenus priuilegijs Mendicantium gauisi fuerunt, & gaudent, impediri non debeant quominus eleemosynas quærant, præsertim in partibus Vltramontanis, vbi ab hæreticis maiori parte rerum quas in communi posident, exuti sunt, & absq; piorum eleemosynis fame perirent, aut suas domos regulares deserere cogerentur, Nobis propterea dictus Blasius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eundem Blasium Procuratorem generalem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq. Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati. De Ven.

Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs Regularium Præpositorum Consilio, inhærentes declarationibus alias super editis, Præfatos Fratres Minores Conuentuales Sancti Francisci tanquam mendicantes, nequaquam posse ab Ordinarijs locorum, seu alijs Regularibus prohiberi, quominus per seipsos in locis vbi habent Conuentus eleemosynas quærant, sed tantum si extra loca vbi Conuentus existunt quæritare voluerint, teneri suorum Superiorum licentiam Ordinario ostendere; Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub alijs arbitrij nostri pœnis, Omnibus & singulis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet in futurum spectabit, in eosdem Fratres Conuentuales præmissorum omnium commodo, & effectu frui, & gaudere sinant, & faciant, non permittentes eos desuper à quibusuis quauis auctoritate fungentibus, etiam alijs Regularibus mendicantibus quouis prætextu quomodolibet indebitè molestari, ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosquè plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisquè Fratribus Conuentualibus in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, sicquè per quoscunquè Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, & confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoquè indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumquè totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio facienda esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus; cæterisquè contrarijs quibuscumquè. Volumus autem vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbiquè adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ, apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 9. Februarij MDCXXXX. Pontificatus Nostri Anno Decimoseptimo.

M. A. Maraldus.

Super residentia Episcoporum, Archiepiscoporum, Metropolitanorum, & aliorum Ecclesiis Cathedralibus Præfectorum, etiam S.R.E. Cardinalium, cum præfixione termini ad proficiscendum ad eorum residentias, & determinatione pœnarum; ac prohibitione ab ipsis non discedendo absque Sedis Apostolicæ licentia ex quibusuis, etiam vrgentissimis causis.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. Sancta Synodus Tridentina sub recolendæ mem. Paulo Papa III. prædecessore nostro, ad disciplinam Ecclesiasticam restaurandam. Prouidè statuit, vt omnes, quacunq. dignitate, gradu, & preeminentia fulgentes, Patriarchalibus, Primitialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesijs quibuscumq. quouis nomine, & titulo præfecti, apud eas personaliter residere deberent: alias si per sex menses continuos abessent, amissionis quartæ partis fructuum vnius anni pœnam ipso iure incurrerent; quòd si per alios sex menses in absentia perseuerarent, tunc aliam quartam partem fructuum huiusmodi eo ipso amitterēt: crescente verò contumacia, Romanus Pontifex suprema eius authoritate in ipsos absentes animaduertere, & Ecclesijs ipsis de Pastoribus vtilioribus prouidere posset.

§.2. Deinde sub fel. rec. Pio IV. etiam prædecessore nostro, eadem Synodus declarauit, omnes, eisdem Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesijs Præfectos etiam sì S. R. E. Cardinales forent, obligati ad personalem residentiam in sua Ecclesia, vel diœcesi faciendam; nec abesse posse, nisi ob legitimas causas, in scriptis approbandas. Et in eorumdem Concilij decretorum executionem idem Pius IV. prædecessor per suas sub plumbo, sub dat. 7. kal. Decembris 1564. expeditas litteras monuit eosdem prefatis Ecclesijs præfectos, in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac vltra pœnas in eodem Concilio contentas, sub priuationis eorum à regimine, & administratione ipsarum Ecclesiarum, ac amissionis facultatum testandi, & disponendi, alijsque penis, suo, & Rom. Pontif. arbitrio imponendis, mandauit eisdem, vt in Ecclesijs præfatis omnino personaliter residere deberent: Deniq. certior factus, quòd multi eorūdem præfectorum erant inobedientes, motu suo proprio cōmisit Cameræ Apostolicæ Auditori Generali, vt contra illos vsq. ad sententiam procederet, & sibi deinde referret, ad effectum in eos priuationis, & depositionis sententiam in suo Consistorio secreto pronunciandi.

§.3. Successiuè alij etiam Rom. Pontifices contra non residentes diuersa edicta publicari fecerunt, ac piæ mem. Gregorius III. etiam prædecessor noster per suum decretum Consistoriale declarauit, decreta eiusdem Concilij de personali residentia, in Ecclesijs prædictis facienda, etiam in S. R. E. Cardinalibus locum habere, quocumq. titulo illis præessent; ita vt à reatu, & pœnis, in dicto Concilio statutis, non excusarentur; nisi absentiæ causa in scriptis approbata foret; scientiaq. vel tollerantia non excusaret eosdem Cardinales, nec alios Episcopos.

§.4. Similis quoq. mem. Clemens Papa VIII. etiam prædecessor noster per simile Consistorialite decretum pro obseruantia residentiæ personalis, ab eodē

Concilio ordinatæ, addidit pœnam inhabilitatis ad maiores dignitates, & Ecclesias obtinenas; prout in præfatis Concilij, ac literis Apostolicis, Consistorialibusq. decretis latius continetur.

§.5. Cùmq. etiam Nos edicta contra non residentes sæpius publicari fecerimus, & tamen præteritis mensibus aliqui, etiam S.R.E. Cardinales, Metropolitanis, seu Cathedralibus Ecclesijs ex concessione Apostolica præfecti, suæ obligationis ad personalem residentiam, in eis faciendam, immemores, in graue animarum suarum detrimentum, ac ouium sibi creditarum præiudicium, ab eisdem Ecclesijs abesse continuarent, etiam sub prætextu suorum titulorum Cardinalatus, præsertim Episcopalium, propè Vrbem, seù in Vrbis districtu respectiuè cōsistētium, & quòd in eadem Vrbe in cospectu, & præsentia nostra moram trahe-rent: Nos pro nostro Pastorali debito, nedum animarum præfatarum, sed etiam Ecclesiarum indemnitati, prouidere volentes, in Consistorio nostro secreto declaramus, eosdē S.R.E. Card. qui alijs Ecclesijs Metropolitanis, & Cathedralibus præerant, & apud eas non resederant, nec residebant, nō fecisse, nec facere illarū fructus suos, etiam sub prætextu, quòd alicui ex dictis Ecclesijs Episcopalibus, quibus Cardinales in ordine priores esse solent, præsideant, & ibi, vel in Vrbe commorantur, aut cuiusuis tolerantię, vel facultatis, præterquàm per Breue speciale nostrum, vel Rom. Pontif. pro tempore existentis, sibi concessæ: Ideoq. eosdem Cardinales monuimus pro prima vice, vt ad residentiam huiusmodi statim se conferrent, sub amissionis fructuum eo ipso incurrenda, & alijs canonicis pęnis, animo etiam procedendi ad ulteriora si non paruissent, & prout in decreto nostro Consistoriali pleniùs habetur.

§. 6. Quia verò ab inde citra non omnes, prout tenebantur, nostra mandata executi sunt: Nos, vt omnino debitum suum agnoscant, & animabus subiectis, quantum Nobis, ex alto conceditur, magis consultum sit, vlteriùs prouidere volentes, Conc. Trid. decretis, & literis Apostolicis, Motuiq. proprio, ac Consistorialibus decretis præfatis inhærentes, illorumq. tenores, ac si de verbo ad verbū insererentur, pro planè insertis, & expressis habentes, Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine, præfata Concilij decreta, literasq. Apostolicas, ac primò dictum Motum propium, decretaq. Consistorialia præfata, & in eis contenta quæcunq. hac Nostra Constitutione perpetua confirmamus, & approbamus, & quatenus foret opus, aduersus quemcunq. prætensum non vsum, vel contrarium vsum, innouamus, & plenissimè restituimus.

§.7. Insuperq. omnes, & singulos, Ecclesijs Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, Archiepiscopalibus, & Episcopalibus, quocunq. nomine, seu titulo præfectos, etiam S.R.E. Cardinales, à prętatis suis Ecclesijs absentes, in virtute Sanctę obedientię, ac sub interdicti ingressus Ecclesiæ, amissionisq. tàm fructuū earumdem Ecclesiarum pro tempore, quo absentia durauerit, quam facultatum testandi, & disponendi de bonis suis, à Sede Apostolica sibi aliàs concessarum, eo ipso absq. alia declaratione incurrendis, necnon priuationis a regimine, & administratione suarum Ecclesiarum huiusmodi, alijsq. pœnis, nostro, & Rom. Pontif. pro tempore existentis, arbitrio infligendis, districtè præcipiendo monemus, vt omnibus postpositis, quanto citiùs, in Romana Curia videlicet moram tra-

trahentes intra vnum, extra eam verò in Italia intra duos, extra verò Italiam existentes intra quatuor menses, a die publicationis presentium, in locis infrascritis faciendæ computádos, quos pro tribus Canonicis monitionibus, peremptorijsq. dilationibus, & terminis respectiuè eis assignamus, & assignatos esse volumus, se itineri committere, & legitimis itineribus ad Ecclesias, seu diœceses suas proficisci, & se personaliter conferre; ac ibidem, vt tenentur, residere debeant.

§.8. Eisdemq; Præfectis, postquam personaliter ad residendum se cótulerint, necnon quibuscumq. alijs, apud suas Ecclesias quandocumq. personaliter residentibus, sub eisdem pœnis, etiam eo ipso respectiuè incurrendis, injungimus, ne ab eorum Ecclesijs discedant, nisi prius obtenta nostra, & Rom. Pont. pro tépore existentis, per Breue, seu literas missiuas licentia.

§.9. Illos etiam, qui in posterum per Nos, seu Rom. Pont. successores nostros, alicui præfatarum Ecclesiarum Patriarchalium, Primatialium, Metropolitanarum, Archiepiscopalium, & Episcopalium quouis nomine, vel titulo Præfecti fuerint, etiam si S.R.E. Cardinales quandocumq. fuerint, vel sint, sub eisdem pœnis etiam eo ipso respectiuè incurrendis, debeant, & quilibet ipsorum debeat infra præfatum tempus, à die eorum promotionis ad aliquam Ecclesiarum præfatarum, inchoandum, quod eis pro tribus monitionibus, & dilationibus, vt præfertur, ex nunc assignamus, partiter se itineri committere; & ad Ecclesias siue diœceses sibi commissas, ad personaliter in eis residendum, conferre; Et respectiuè postquàm residere inceperint, ab illis non discedere, nisi obtenta prius à Nobis, & Romano Pontif. pro tempore existente, licentia præfata.

§.10. A quarum pœnarũ incursu nolumus, posse aliquam se excusare prætextu, & ratione cuiuscumq. seruitij, quomodolibet præstiti, & præstandi pro gerédis, & tractádis negotijs quorumcumq. Principum, et Imperatoris, & Regum, & Rerumpublicarũ, Regnorũ, ac Prouinciarum; nec ratione cuiuslibet iussionis, vel mandati eorum, vel earum, quandocunq. facti, vel faciendi; nec etiam ratione prosecutionis, seu defensionis quarumcunq. litium, seu controuersiarum, etiã Ecclesiasticarum; vel ineundi fœderis, aut cuiuscumq. alterius negotij, etiam grauissimi, & speciali mentione digni, tractandi; vel distantiæ locorum, aut breuitatis temporis, ob quam non videatur expectanda Sedis Apostolicę licentia prefatam, antequàm à suis Ecclesijs, & diœcesibus discedant; aut ratione cuiuscũq. alterius causę, vel occasionis, etiam publicę, vel aliàs fauorabilis, & ęquè pię, etiã cuiuslibet vtilitatis, siue necessitatis Ecclesiarum, & personarum: pręterquàm personalis interessentię in synodis prouincialibus, vel Congregationibus, seu Assembleis generalibus in quibus Ecclesiastici interuenire solent; vel ratione muneris, aut Reipublicę officij, Episcopatibus, vel Ecclesijs maioribus prefatis adiuncti, cuius ratione ad certum tempus occupari solent, & tunc pro tempore, quo illę synodus, Congregationes, & Assimblee, exercitiumq. muneris, seu officij publici, ipsis Ecclesijs adiuncti, actu durauerint; quibus finitis, recto tramite ad Ecclesias pręfatas, sibi commissas, se conferre debeant. Nec etiam à prędicta residentia, & pœnarum pręfatarum incursu volumus excusari S.R.E. Cardinales, nunc, & pro tempore existentes alicui pręfatarum Ecclesiarum Pręlectos, seu pręficiendos, etiam si tamquam in ordine Priores, aliquem ex dictis titulis Episcopalibus, propè Vrbem, vel in eius districtu consistentibus, obtineant, &

in posterum obtinuerint, & in prædictis Episcopatibus titularibus, Vrbi proximis resederint, vel in Romana Curia in suis titulis respectiuè, etiam Nobis, ac Rom. Pontif. successoribus Nostris, scientibus, videntibus, & quomodolibet tolerantibus, moram traxerint; ita vt nulla nostra, ac Romanorum Pontificum successorum Nostrorum conniuentia, taciturnitate, & ad quarumcumq. functionũ, & actuum Pontificalium etiam publicorum, & solemnium celebrationem, receptione, & admissione, vmquam tueri se possint.

§. 11. Et pro præmissorum, & infrascriptorum inuiolabili obseruatione committimus, & mandamus dilecto filio Cameræ Apostolicæ generali Auditori, nunc, & pro tempore existenti, quatenus contra omnes, & singulos prædictos, tam in Vrbe quàm alibi, & vbiq. locorum, nunc, & pro tempore commorantes, & in suis Ecclesijs, seu diœcesibus non residentes, per affixionem ad valuas Basilicæ Sancti Petri, ac in Acie Campi Floræ, & quoad præsentes in Romana Curia ad abundantiorem cautelam, etiam domi dimissa copia, procedat: Et cosstito sibi quantum sufficere videbitur, summariè, simpliciter, & de plano, sola veritate inspecta, & manu Regia, de contrauentione, & inobedientia præfatis vsq. ad sententiam exclusiuè procedat; & deinde Nobis, & Romano Pontifici pro tẽpore existenti, referat, vt Nos, ac Romanus Pontifex pro tempore existentes, in Consistorio ad sententiam declarationis incursus pœnarum, ac respectiuè priuationis, seu depositionis, aliarumq. punitionum præfatorum inobedientium, valeamus, & ipse Pontifex Romanus, pro tempore existens, valeat procedere.

§. 12. Volumus tamẽ, Episcopos, Archiepiscopos, Metropolitanos, Primates, & Patriarchas, etiam S.R.E. Cardinales citra Montes, vel Mare existentes, per quatuor, alios verò vltra Montes, vel Mare degentes, per septem menses continuos a residentia, in præfatis Ecclesijs facienda, ad effectum visitandi limina SS. Apostolorum Petri, & Pauli iuxta Sacros Canones, ac Apostolicas Constitutiones, pro qualibet visitatione excusari: ita tamen, vt tunc illis durantibus, visitationis huiusmodi munus explere teneantur, nec ad alios actus se diuertant.

§. 13. Cardinalibus verò, nunc, & pro tempore existentibus, qui in casu vacationis Sedis Apostolicæ ad electionem Romani Pontificis faciendam accedere solent ad locum Conclauis ad hoc designati, concedimus licentiam discedendi ab Ecclesijs præfatis, sibi commissis, habita tamen priùs certa notitia vacationis ipsius Sedis Apostolicæ, & extra residentiam in loco, in quo electionem huiusmodi celebrari contiget, commorandi, & permanendi vsq. ad perfectam electionem, ac etiam postea per duos menses postquam Romanus Pontifex coronationis suæ insignia susceperit: quo tẽpore elapso, præfati Cardinales, nisi illico, vt præfertur, ad Ecclesias præfatas, quibus præsidere eos contigerit, se contulerint, subiaceant pœnis supradictis.

§. 14. Præsentes quoq. literas, omniaq. & singula in eis contenta, de subreptionis, obreptionis, ac cuiuscumq. nullitatis, aut inualiditatis vitio, intentionisq. nostræ, ac quocumq. alio defectu quantumlibet substantiali, etiam ex eo, quòd in præmissis quomodolibet interesse habentes, vel prætendentes, & præsertim ijdem Ecclesijs prædictis nunc, & pro tempore præfecti etiam eiusdem S. R. E. Cardinales, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, solẽnitatesq. & quæuis alia seruanda, & adimplenda, nullatenus seruata, & adimpleta; & cau-

sę,propter quas pręsentes emanuerint,adductę,verificatę,seu alias sufficienter, aut etiam in aliquo iustificatę n on fuerit; ac quocumq. alio colore prętextu, occasione, & causa, etiam in corpore iuris clausis, & alia quęcunq. quantumuis rationabili,iusta,& priuilegiata;etiam tali,quę ad effectum validitatis pręmissorum necessariò exprimenda foret,à quoquam notari, impugnari, inualidari, retractari,in ius,vel controuersiam reuocari,aut ad terminos iuris reduci non posse; nec sub quibuslibet similium, vel dissimilium Constitutionum, siue dispositionum,etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam Consistorialiter, aut aliàs quomodolibet per quoscunq. Romanos Pontifices prędecessores,& successores Nostros,ac etiam per Nos factarum,& faciendarum,reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus,pro tempore quomodolibet factis,compręhendi,sed semper ab illis excepta,perpetuòq.valida,firmaq.& efficacia existere; & fore, suosq. plenarios,& integros effectus sortiri,& obtinere,ac per omnes,& singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum,inuiolabiliter obseruari.

§.15. Sicq. & non aliter in pręmissis omnibus, & singulis per quoscumq. Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores Nuncios,& prędictę S.R.E.Card.ēt de latere legatos,ac quoscumq. alios, quauis authoritate, & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi,declarandi,interpretandi,& diffiniendi facultate, vbiq. iudicari,interpretari,declarari,& diffiniri debere: ita vt si vnquam aliquod dubium, seu hęsitatio super pręmissis,seu eorum aliquo oriri, vel suscitari contigat, nullus,pręter Nos,ac Romanos Pontifices successores Nostros,possit pręsentes literas quouis modo interpretari,& declarare:ac irritum,& inane,si secus à quoquam quauis authoritate contigerit attentari,decernimus.

§.16. Non obstantibus pręmissis,ac costitutionibus, & ordinationibus Apostolicis,etiam in Concilijs vniuersalibus,generalibus,prouincialibus,& synodalibus editis, & edendis, ac Cancellariæ Apostolicę Regulis, etiam primę, & cuiuslibet secundę editionis,& quatenus foret opus,de non tollendo iure quęsito; statutis quoq.etiam iuratis,& consuetudinibus,etiam diuturnis, & immemorabilibus Ecclesiarum prefatarum, & cuiuslibet earum,& licentijs,aliàs quam, vt pręfertur, impretratis, ac priuilegi s, & indultis, etiam Apostolicis,eisdem Ecclesijs, earumq. Pręsulibus quomodolibet,& ex quacumq.causa,hic forsan de necessitate exprimenda,concessis,etiam Motu,scientia,& potestatis plenitudine paribus, etiam Consistorialiter, ac alias quomodolibet emanatis; ac quocumquè iuramento,per eosdem, Ecclesijs huiusmodi pręfectos sub quouis prętextu,vel causa pręstito, & pręstando: quod fuisse,& fore nullum,ac irritum, & minimè obstare,neminiq.suffragari,quo minus ab integra obseruatione,pręsentium in aliquo excusari possit, declaramus, & quatenus opus sit, decernimus; nec non omnibus, & singulis, quę Prędecessores nostri pręfati in suis literis, & decretis pręfatis voluerunt, non obstare. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium,& singulorum tenores pręsentibùs pro plenè,& sufficienter expressis, insertis habentes, ad effectum pręsentium plenissimè, specialiterq. & expressè derogamus,cęterisq.contrarijs quibuscunq.

§.17. Volumus etiam, quod ij, qui duabus, vel pluribus Ecclesijs pręfatis ex

ea-

earum vnione, vel alias ex concessione, seu dispensatione Apostolica quocumq. nomine, vel titulo præfecti sunt, vel pro tempore, erunt, à residentia, & pœnis huiusmodi excusentur, dummodo in earum altera, in qua de iure residere debent, verè, & personaliter resideant; exceptis tamen, vt præfertur, Ecclesijs Episcopalibus, Vrbi proximis, quibus Cardinales in ordine priores præesse solent: residentia enim, si quæ apud præfatas Ecclesias titulorum Cardinalium fieret, aliquam excusationem eisdem Cardinalibus, vt præfertur, non præstaret, quò minus ipsi in alia, vel alijs Ecclesijs præfatis, quibus eos etiam pro tempore preſici contigerit, residere omnino teneantur.

§.18. Quòdq. vt præsentes, & in eis contenta quæcunq. ad omnium notitiam ampliùs deducantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætendere possit; eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris, vt præfertur, in valuis Basilicæ S. Petri, & in Acie Campi Floræ affigantur, & publicentur: quæ sic affixæ, & publicatę omnes, & singulos, quos concernunt, afficiant, & arctent, vt præmittitur, perindè ac si vnicuiq. eorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent. Dat. Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 12. Decembris 1634. Pontificatus Nostri Anno Duodecimo.

Instruttioni d'osseruarnosi da Reu. Commissarij della Fabrica di S. Pietro nel Regno di Napoli.

1 CHe li Commissarij giunti nelli luoghi contenuti nella loro commissione siano obligati mostrarla alli Ordinarij, ò suoi Vicarij, & farli consapeuoli delle facultà sue, acciò nelle occasioni ne possino riceuere aiuto, & fauore, & similmente notificarle alli Sindici, & Eletti di detto luogo, acciò siano informati della continenza, e tenore d'esse, & volendone copia, ce la lassino cauar gratis, e senza mercede alcuna. *Se mostrino le Commissioni alli Ordinarij, e Sindici.*

2 Detti Commissarj ricercheranno gli Notarij, Attuarij, Archiuisti, & Conseruatori ad exhibire fra competente termine nota de tutti i Testamenti, Legati pij, Codicilli, donationi per causa di morte, & altre pie Dispositioni inter viuos, da ciascuno d'essi rogati, & conseruati, promettendo à detti Notari che le daranno autentiche, di pagarle doi, e mezzo per cento di quello che s'esigerà à beneficio della Fabrica per le sudette note, & siano obligati à pagarli effettualmente seguita l'esattione. *Per le pie dispositioni dui, e mezo per cento à Notari.*

3 Perche li Commissarij non hanno facoltà di conoscer cause, se non di valore di cento ducati à basso, in quelle ch' eccederanno detta somma, li detti Commissarij piglieranno le copie *Per le pie dispositioni oltre ducati cento,*

& apertura de testamenti. autentiche di legati, & altre pie Dispositioni, citando gl'heredi, possessori, ò debitori à comparere al Tribunale di Napoli secondo il solito, e per mercede, e fatiche di detti Notari li prometteranno di far pagare dal Secretario doi; e mezzo per cento come di sopra di quello peruenerà a detta Fabrica.

Farà anco aprir li Testamenti, & Codicilli chiusi, essendono però morti li Testatori per vedere se vi fossero Legati pij conforme alle facoltà della Fabrica; dechiarandosi che in detta summa de ducati cento à basso, se le comprendono tutti li legati vniti nel testamento, ò codicilli, e così l'annate, e frutti decorsi con li capitali, e proprietà, & in tutto trouando che eccedono li ducati 100. spettano al detto Tribunale oue se manderanno.

Circa la recognitione, & applicatione di detti legati pij, osseruaranno il seguente ordine.

Delli legati certi senza peso. 4 DElli Legati pij certi senza peso, e per vna volta sola, quali non saranno pagati nel termine d'vn'anno dopò la morte del testatore, ò infra vn'anno dopò la purificatione della conditione, non essendo passato il triennio della morte del testatore, ò vero dalla purificatione della conditione, ò giorno quando la pia Dispositione fuisse conditionata, ò à certo tempo, n'applicheranno solamente la quinta parte alla Fabrica, & il restante alli legatarij, ma quando sarà passato il triennio, ne applicheranno la metà alla Fabrica, & l'altra metà alli legatarij, conforme alla Bolla della fel. mem. di Pio V. Aplicationis medietatis relictorum non exactorum, per triennium, sub datum 11. kal. Ianuarij 1569. anno quarto.

Delli detti con peso. Dechiarando che se li legati certi saranno con peso annuo di Messe, Anniuersarij, ò d'altri diuini officij, per li quali fussero perciò lasciati beni stabili, ò quantità di denari per conuertirsi in compra d'annuo censo, ò altra entrata, applicheranno i frutti decorsi dal dì della morte del testatore, à beneficio della Fabrica, lasciando star fermo il capitale, & il legato per l'auenire.

De maritaggi annui de pouere. L'istesso osseruaranno nelli maritaggi di pouere fanciulle lasciate da farsi ogn'anno ad arbitrio de gl'heredi, essecutori, ò altri, applicando l'annate, decorse solamente alla Fabrica come di sopra.

De legati pij incerti. 5 Quanto alli Legati pij incerti per vna volta sola, l'applicheranno, à beneficio di detta Fabrica conforme alli suoi priuilegij, ma nell'annui applicheranno l'annate decorse, e non adempite da gl'heredi solamente.

De legati antichi. 6 Nelli legati antichi procederanno solamente da trent'anni in quà, non obstante li priuilegij, eccetto se fussero legati ch'hauessere stato permanente, come per construttione di Cappelle,

Se-

Sepolture, Campane, Organi, & altri simili, li quali ex oculati inspectione possino apparere ademplite.

7 Nelli legati, che eccedeno la summa di tre ducati, da due anni in quà, staranno al giuramẽto delli heredi, ò altri citati che dichiarino hauerli ademplit; & da dieci anni in sù non le daranno molestia. *De legati à 3. duc. à basso.*

8 Contro li poueri, e quelli che viuono di proprio sudore, ò altre miserabili persone, non procederanno, ne le daranno molestia alcuna. *De legati douuti da poueri.*

9 Non piglieranno alcuna proportione di legati certi spettanti alla Fabrica se prima non sia con effetto sodisfatto, ò concordato con li legatarij per le parti à loro spettanti. *Se faccino prima sodisfar le rati à legatarij*

10 Quando le parti citate nel termine, che non sia meno di tre giorni, mostraranno fede del pagamento, ò decreto assolutorio d'altri Commissarij, non le faranno pagare cosa alcuna restituendoli le loro fedi, decreti, e scritture gratis, & dimandando nuouo termine, se li debbia dare tre altri giorni, ma se le porteranno dopò che saranno fatti contumaci veri, cioè dopò che siano stati citati personalmente, ò in casa, ò in presentia di testimonij, non le faranno pagare altro che le spese contumaciali, quali s'intendano simplicemente le spese fatte per le scritture, auertendo che nõ ci citano fuori della Diocesi, & quando li sudetti citati in casa fussino veramente absenti, oltre il termine prefisso nel mandato, se prorogarà vn'altro termine competente di poterseli dar notitia da parenti, relassandole notamento della pretensione. *Termini darnosi alli citandi.*

11 Nelle cause nelle quali per qualsiuoglia ragione gli rei conuenti non deueno esser condennati, li Commissarij non possino dar assolutione, se non in caso, che li detti rei l'adomandassero, & in tal caso nelle cause fin'alla summa de duc. 20. li Commissarij possono per tal'assolutione pigliar vn carlino, & da vẽti ducati sino à cinquanta doi carlini, e da cinquanta sin'à qualsiuoglia summa di duc. 100. à basso tre carlini, e non più, ancorche le parti spontaneamente volessero dare etiam titulo donationis, vel alio più di detta tassa. *Emolumenti nelli decreti assolutorij.*

12 Dechiarandosi di più, & ordinando, che trouando detti Commissarij decreto assolutorio delli predecessori Commissarij non possano trauagliare le parti, ne astringerle à prendere altro decreto d'esso, & facendo altro decreto sopra il detto decreto vecchio, etiam volendo le parti non possano pigliar cosa alcuna.

13 Che il Commissario non possi essere se non persona da bene, e di buona qualità, & non processato, ò condennato, il quale non essendo Sacerdote, ne li casi, che vogliono operare le censure, debbia eligere vn Sacerdote, che sia ò Parochiano, ò Canonico in Cathedrale, ò prima dignità in collegiata, li quali possino *Qualità de Commissarij, che se deuenode putare, & circa le persone per le censure.*

adoperare le censure nelli casi permessi de iure, & non in altro modo.

Elettione di Consultore.

14 Che arriuato sarà il Commissario in luogo doue vuol essercitare la sua commissione, debbia far instantia alla Communità, che li nomini tre Dottori, delli quali ne debbia esso eligersene vno per Consultore, col voto del quale debbia procedere, & non altrimenti, & questo si fà acciò che li Commissarij non debbiano aggrauar li popoli, ne far ingiustitia.

Non s'adoprino censure, se non in Iuris subsidium.

15 Non vseranno in alcun modo censure Ecclesiastiche, ne procederanno ad essecutione di quelle affigendo li cartoni, se prima non costarà ne gli atti delle diligenze fatte in far l'essecutioni reali, & personali, & in iure subsidium conforme alla dispositione del Concilio di Trento.

Circa le compositioni, donatiui & emolumenti,

16 Non faranno compositione alcuna, di qualsiuoglia causa spettante alla Fabrica, ne decreti generali all'Vniuersità, con predetti vn tanto per loro, lasciando le cause indecise in preiudicio della Fabrica, e legatarij.

17 Non pigliaranno donatiui sotto pena di priuatione dell'officio, & di pagare diece volte altrettanto.

18 Nelle banca per l'atti, produttioni, & altre fatiche, mercede del Notare, e Mastrodatti pigliarà la minor tassa, che sia vso della Corte spirituale, ò temporale.

Libri che si ha da tenere per l'essattioni, e decreti.

19 Portaranno con loro vn libro fogliato, con l'approuatione del Secretario, e sigillo della Fabrica, nel quale scriueranno da vna parte li denari, che giornalmente faranno incammerare, con annotare li nomi, e cognomi di testatori, & di chi paga il nome del Notaro rogato del testamento, & il tempo del rogito, & le cause, e luogo, facendone poi nel principio del libro vn indice per alfabeto di detti testatori per facilità, & dall'altra parte le portioni pagate à legatarij, ò vero la causa, per la quale non se hà esatto, & volendone l'Vniuersità pigliar copia autentica, la lasciaranno pigliar gratis, acciò li Commissarij successori non habbino à procedere nelle medesime cause, & in fine di detto libro faranno sottoscriuere dalli Consultori delli luoghi, che essi Commissarij non hanno esatto più denari, che quelli, che sono in detto libro annotati.

Circa il dare de conti.

20 Nel fine ogni tre mesi manderanno, ò portaranno il conto dell'essatto co'l denaro spettante à detta Fabrica à loro risico, e spese, nel fine di sei mesi il resto della loro amministratione, portando tutte le scritture con la commissione pagando subito quello, che saranno significati debitori senza replica, ò appellatione alcuna.

Per informatione contra Commissarij.

21 Se le sarà fatta instanza dall'Vniuersità, ò altri particulari di prendere informatione d'estorsioni, grauezze, ò delitti commessi da Commissarij precedessori, la prenderanno con fedeltà, e di-

e diligenza inuiandola al Tribunale per prouederſi al biſogno.

22 Per li eſſecutori, che ſi manderanno per l'eſecutioni de mandati relaſſati in vigore de ſententie, & oblighi, per dar minor ſpeſa alle parti ordinamo, che quando vi ſia Commiſſario nel luogo, doue ſi deue eſſequire detto eſſecutorio ſe mandi ad eſſo, & quando non vi foſſe Commiſſario, ſe mandi à quello, che ſarà più vicino, quale non habbia à riceuere pagamento delle giornate dell'acceſſo, e del receſſo, ne meno pretẽder dette giornate dalla data dell'eſſecutorio, ma ſolamente dal luogo vicino doue ſarà partito, & del tempo, che legitimamente v'hauerà vacato. Volendo anco quando ſe mandaſſero più d'vno eſſecutorio in detto luogo, ò Prouincia, che ſi mandino ad vn ſolo Commiſſario, e ſe diuidino le giornate, ò viaggi, vgualmente trà tutti li debitori, e non li faccia pagare più che ſi faceſſe vn'eſecutorio ſolo, ne poſſi riceuere più di dieci carlini per giornata, e queſto tanto per eſſo Commiſſario. Notaro, caualli, alloggiamenti, e qualſiuoglia ſpeſa, che ſi faceſſe ſin'alla ſumma di ducati trecento; ma ſe paſſa detta ſumma, & il Commiſſario vadi con compagnia, poſſi pigliare à ragione di carlini diecíotto il giorno, e queſto tanto per alloggiamento, caualli, compagni, sbirri, & ogn'altra coſa come di ſopra.

Per la taſſa de littere eſecutoriali in contumacia, ò per ſẽtentia.

In queſto oſſeruarà lo che è ſtato poi ſtabilito per decreto ſecondo ſi taſſarà nell'eſecutorij.

23 Quanto à gl'altri eſecutori, che non ſi ſpediſcano in virtù di ſentenza conformi ordinamo, che la taſſa non ecceda tre ducati, ſe bene foſſero otto giorni, ò più diſtante, & la ſumma eccedeſſe mille duc.

24 Che in ogni caſo, d'inoſſeruanza, ò contrauentione, de' ſopradetti ordini, ò capitoli ò qualſiuoglia d'eſſo oltre la nullità de gli atti, e refettione di ſpeſe, danni, & intereſſi da pagarſi alli rei conuenuti, ſiano detti Commiſſarij tenuti alla pena di cinquecento ducati d'applicarſi ipſo iure, & ipſo facto per vn terzo al denuntiãte, qual ſarà tenuto ſecreto, & vn terzo all'eſecutore, & il reſto alla Fabrica, & detti Commiſſarij ſiano tenuti à tutti li diſordini, eſtorſioni, e fraudi, che li loro Maſtrodatti, ſeruienti, ò miniſtri commetteranno, acciò non habbiano ſcuſa di coprirſi, ſotto il preteſto del difetto altrui.

Pene in caſo d'inoſſeruanza.

25 Che nelle Commiſsioni, che per l'auenire ſe ſpediranno ſi debbia inſerire il tenore intiero delli preſenti capitoli, & ordinationi, altrimente, la Commiſsione ſia nulla, & non attribuiſca alcuna giuriſdittione al Commiſſario, & altre pene à noſtro arbitrio, al che s'obliglhi con giuramento. In oltre ſiano obligati tenere affiſsi li preſenti ordini nel luogo doue s'eſercitarà queſto pio officio, acciò l'oſſeruanza d'eſsi venga più facilmente à notitia di tutti.

Queſte Inſtrutioni vnite con le Commiſſioni, nelle quali ſe ne fà ſpecial mentione.

Li sopradetti Capitoli sono stati stabiliti per ordine della Congregation di S. Pietro di Roma, & consegnati al Reuiglione accioche l'osserui,& facci osseruare.

Dati in Beneuento questo di 2. di Maggio 1610.

Bart. Card. Cesius.

P. Cardinalis Arigonius.

Melchior Reuiglionus Secr.

Declarationes facultatum Reuerendæ Frabricæ Sancti Petri de Vrbe.

FActæ ab Illustriss. Deputatis dictæ Fabricæ in Vrbe residentibus, super interpretatione concessa dubiorum occurentiũ circa priuilegia dictæ Fabricæ, ad tollendas difficultates, quæ sępè in controuersijs iudiciorum, coram eius Commissarijs, & Iudicibus oriuntur, ac pro faciliori litium expeditione infrascripta declaranda, & interpretanda duxerunt, videlicet.

De annuis relictis certis cũ onere, debitis ab hæredibus.

Quoniam iuxta priuilegia eidem Reuerendæ Fabricæ concessa de legatis, hæreditatibus, & pijs dispositionibus certis ad fauorem piorum locorum, Ecclesiarum, & Ecclesiasticarum personarum, pro vna vice, & sine onere, aut cum eo relictis, & factis, quæ intra annum ad hæredibus, seu alias grauatis realiter adimpleta non fuerunt, vsq. ad triennium computandum à die mortis, quinta pars tantum, ad ipsam Fabricam spectat, lapso vero triennio, si adhuc adimpleta non sint, eidem Fabricæ medietas debetur, Declaramus medietatem huiusmodi, pariter à die mortis dictorum testatorum, & disponentium, ipsi Fabricæ debitam esse, seruandamq. fore in his Bullam felic. record. Pij Papæ V. sub datum 11. Kal. Ianuarij 1569. quam generaliter de omnibus pijs relictis intelligendam esse significamus, & interpretamur, & prædicta etiam locum habere in relictis similibus, quę intra statutum à testatore, & disponente tempus satisfacta non sunt, vt eo lapso triẽnium intelligatur currisse à die mortis.

De relictis pijs certis pro vna vice.

Annua verò pia legata, & disposita pijs locis Ecclesijs, & Ecclesiasticis personis certis, & nominatis cum onere celebrationis Missarum, Diuinorum Officiorum, erogatione eleęmosinarum, aut similium in perpepetuum, aut ad certum tempus, seu statutis quibusdam diebus in anno, vel hebdomada, pro quorum adimplemento bona, seu etiam redditus, perpetui, aut ad tempus

relinquuntur: & hæredum, seu aliorum, qui ad id quomodolibet obligati erant, aut tenebatur auaritia, pro præterito adimpleta cũ effectu non sunt, tunc reditus, & relicta huiusmodi hucusq. decursa, & realiter non soluta, Fabricæ debeantur. In futurum vero decurrenda, ipsis legatarijs cum onere iniuncto applicentur, vt hactenus obseruatum est.

De relictis non adimpletis à legatarijs.

Quando vero bona, seu annui redditus, & introitus à Monasterijs, capitulis, capellanis, seu alijs legatarij percepti, & exacti sunt, ac percipiuntur, & exiguntur pro dicta celebratione Missarum, & diuinorum Officiorum in perpetuum, aut ad tempus, vt supra, & Missæ huiusmodi, aut diuina Officia in toto, vel in parte ad ipsis legatarijs celebratæ non fuerunt, vel celebrari desierunt, aut etiam minime celebrantur propter ipsorum legatariorum negligentiam, seu impotentiam, nempè, quod minor sit numerus Missarum, quam Sacerdotum huiusmodi relicta pro rata Missarum, & diuinorum Officiorum, sic per negligentiam, seu impotentiam omissarum ad Fabricam ipsam deuoluta esse declaramus. Dantes facultatem ministris à nobis deputatis, seu ab illis ad hęc specialiter substitutis, vt cum legatarijs, aut alias obligatis, ad quos spectat, si eis melius expedire videbitur, pro præterito tantum desuper componere valeant.

De relictis incapacibus, aut recusantibus.

Si autem ipsi legatarij, quibus à principio redditus, & bona huiusmodi relicta sunt, ex instituto, & obseruantia regulæ, talium relictorum incapaces erant, aut à principio quidem capaces existebant, se propter regulæ mutationem incapaces effecti sunt, inhærendo dictæ Fabricę priuilegijs, & declarationibus alias factis, præsertim sub die 18. Martij 1589. Declaramus huiusmodi, quæ à principio personis incapacibus facta sunt siuè ex post facto incapaces sunt redditi, non ad hæredes grauatos, seu alias obligatos spectare, seu vti caduca ab eis vindicari posse, sed ad Fabricã ipsam nedum in vim institutionis, sed etiam substitutionis, fideicommissi, tamquam incerta effecta spectauisse, & spectare, & sub priuilegijs ipsius Fabricæ comprehendi, prout etiam quæ forte ex quacunq. causa à legatarijs ipsis etiam capacibus recusata, & non acceptata fuerunt, ac recusantur, & non acceptantur.

De relictis annuis pro maritagijs puellarum, & alias.

Similiter annua pia legata pro pauperibus puellis nuptui tradendis, quæ amore Dei, seu alias ratione animæ, non autem affectu sanguinis, aut remunerationis seruitiorum facta erunt, si per aliquos annos ab hæredibus, aut alijs grauatis neglecta fuerint, nec effectualiter, persoluta, seu deposita, etiam si forte per dictos hæredes, aut grauatos huiusmodi puellarum electio facta foret pro annis, & temporibus decursis, ad Fabricam ipsam pertinere declaramus. Decurrenda vero in futurum pro pauperibus huiusmodi puellis maritandis etiam antea electio, vt præfertur, integra concedantur, nisi in totum in certa esse, ita vt ad Fabricam iuxta

priuilegia, omnino spectarent. Prout etiam eidem Fabricæ competunt, omnia alia pia legata, incerta, & maximè pro male ablatis relicta, ita vt etiam ab Ordinarijs locorum si forte ad eos peruenerint, vindicari valent iuxta priuilegia prædicta.

De relictis pro constructione Monasteriorũ, & similium.

Insuper quia, vt accepimus, sępe huiusmodi legata, & piæ dispositiones, pro constructione Monasteriorũ, Hospitaliũ, Capellarum, aut pro sustentatione Ecclesiasticarum personarum sæcularium, seu regularium, tam virorum, quam mulierium, & similium, nec intra vel post triennium, hæredes ea adimplere curant, ex quibus, si quinta, aut medietas respectiuè pro Fabrica detrahatur, opera ipsa aut in totum negliguntur, aut sine debita perfectione inchoata remanent, nec defunctorum voluntas, vt par est, obseruatur. Quo vt huic incommodo, quantum fieri potest, occurramus, & hæredibus, ac alijs obligatis omnino fraudis occasio auferatur, dum huiusmodi legatorum solutionem, & executionẽ procrastinare solent, vt interim dictorum piorum relictorum fructus percipiant, ad quorum restitutionem non teneri, prætendũt, & per capitalis solutionem satisfecisse testatorum voluntati contendunt. Idcirco declaramus dictos hæredes, seu alios grauatos teneri, & obligato existere ad fructus huiusmodi legatorum persoluendos, à die mortis, quos realiter ex re legata, seu alias relicta perceperunt, aut percipe potuerunt, si res huiusmodi sui natura, aut alias fructifera sit, ita tamẽ, vt in posterum Fabricę non Quinta; aut medietas relicti, sed fructus ipsi talis relicti persoluantur, legatum vero ipsum integrum pro perfectione dicti pij relicti cõsignetur, & reseruetur.

Præterea, quia sæpè contingit pia huiusmodi legata, & dispositiones pro constitutione Monasteriorum, Hospitalium, seu Ecclesiarum, & similium relictarum, debitæ executioni demandari non posse, propter aliquod facti, seù iuris impedimentum, quia nempè pecunia relicta ad construendum Monasterium non sufficit, aut in loco à testatore designato ædificari non potest, seù etiã licentia ab Episcopo, aut alio Superiori obtineri nequit; cum æquum non sit, vt pium opus huiusmodi propterea deseratur, seu potius in aliud de iure commutandum veniat, declaramus, vt grauatis, certus competens terminus præfigatur, arbitrio Iudicum pro impedimentir huiusmodi realiter, & cum effectu remouendis, aut pro obtinenda à Sede Apostolica commutatione talis pij relicti, & dispositionis. Quòd si terminus elapsus, & impedimenta remota non fuerint, aut communicatio obtenta non sit, tunc legatum pium integraliter à Fabrica exigatur, proindè si ad Fabricæ vtilitatem deuolutio facta fuisset.

Contra fabricantes falsas scripturas.

Cum verò interdum eo vsq; habendi cupiditas accrescat, vt non vereantur multi hæredes, & legatarij scripturas falsas fabricare, priores datas confringere, aut alias; Fabricam ipsam defrauda-

fraudare. Declaramus contra huiusmodi falsarios complices, aut quouis modo culpabiles, omnibus iuris, & facti remedijs procedi debere, etiam declarando eos in censuras Ecclesiasticas, & pœnas incidisse, mulctas, & pœnas ad Fabricæ vtilitatem conuertendas fore, iuxta eiusdem Fabricæ priuilegia.

Tandem teneri hæredes, qui intra statuta à iure tempora, bonorum hæreditariorum legitima Inuentaria non confecerunt, ad integram solutionem faciendam legatorum, & piorum relictorũ quoties iuxta eiusdem Fabricæ priuilegia, & in foro iudiciali cõuenti fuerint, neq. sub prætextu, quod hereditas soluendo non sit, excusari posse, quominus etiam vltra vires hæreditarias teneantur. Cum enim sine inuentarij confectione hæreditates adeundo, aut in eis seipsos immiscendo, cum legatarijs quasi contraxisse videantur, non debent beneficio legis perfrui, quam contemnendam esse censuerunt; nisi à S.D.N. restitutionem in integrum aduersus lapsum temporis ad inuentarij confectionem cõcessi; forsan obtinuerint. *Contra hæredes non cõficientes legitimum inuentarium.*

Ne autem de prædictis vllo vnquam tempore dubitari contingat, & vt iustitiam indifferenter omnibus cuiuscumq. gradus, & conditionis existunt, ministretur, iussimus, & mandauimus hãc nostram declarationem etiam per secretarium nostrum in membranis redigi, solitoq. sigillo subsignari. Dat. Romæ die 17. mensis Martij 1598. Pontificatus S.D.N. Clementi Papæ Octaui Anno eius septimo. *17. Martij 1598.*

M. Lantes,
Tib. Gerasius.
B. Amennus.
Siluius Antoniaus.
} Deputati.

Locus sigilli S. Petri

P. Rouerius Secr.

Decretum Circa Diaconos Seluaticos in Regno Neapolitano.

SAcra Cardinalium Congregatio negotijs Regni Neapolitani præpositorum certior reddita in nonnullis eiusdẽ Regni Diœcesibus, Diaconos, quos vocant, Seluaticos, in maximum numerum citra Ecclesiarum necessitatem, aut vtilitatem excreuisse. Volens eorumdem exemptionis causam declarare, & fraudibus quibuscumq. occurrere, de S.D.N. Gregor. XV. mandato viuę vocis oraculo desuper habito, Diaconis Seluaticis huiusmodi pro Ecclesiarum, & Episcoporum seruitio retineri, vel in locum quo-

quomodo deficientium assumi posse in Cathedralibus, seu superioribus Ecclesijs ad summum quatuor, in Collegiatis, vel Parrochialibus duos, in alijs verò Ecclesijs, in quibus diuina celebrantur, si Episcopo videbitur, vnum, quos quidem Episcopi prorsus gratis, & tales, qui omnino per se ipsos, non autem per interpositam personam, seruitium debitum præstent, nec vllo modo criminosos, aut malæ conditionis, & famæ eligere debeant; alias, & hi nullo gaudeant priuilegio, & eligentes iudicium Sedis Apostolicæ seuerum experientur. Eos verò priuilegio canonis non gaudere, fori autem priuilegio in criminalibus omnino, in ciuilibus quoad corporis districtionem tantum, & immunitate ab oneribus personalibus, non autem ab alijs, durante seruitio, frui debere. Sed si alicubi maioribus vtantur priuilegijs, & immunitatibus ex legitima consuetudine, cuius cognitionem, & declarationem in casu controuersiæ eadem S. Congregatio sibi reseruat, illam debere attendi; cognitionem vero aliorum præmissorum ad Ordinarios pertinere hoc præsenti decreto statuit, præcipit, & declarauit. Romæ x. kal. Iulij 1623.

Oct. Card. Bandinus.

Laur. Campegius Secr.

Decretum Sacræ Congreg. Eminentiss. & Reuerendiss. DD. S. R. E. Card. à S. D. N. Vrbano PP. VIII. Sanctaq. Sede Apostolica ad Indicem Librorum, eorumdemq. permissionem, prohibitionem, expurgationem, & impressionem in vniuersa Republica Christiana specialitèr Deputatorum, vbiq. publicandum.

SAcra Congregatio Indicis præcipit omnibus, & singulis cuiuscumq. gradus, & conditionis sub pœnis in Indice Librorum prohibitorum contentis, cassari in Breuiario Romano illa verba, quæ leguntur in lectionibus S. Catharinæ Senensis · EX BENINCASIA VNA CVM BVRGHESIA FAMILIA EX EODEM STIPITE PROVENIENTE: & non nisi deletis dictis verbis in iam impressis ipsas legi, ac retineri; prohibendo paritèr nè in posterum vllo modo dicta verba apponantur, quotiescunq. huiusmodi Lectiones de nouo imprimi contigerit, iuxta Decretum S. Congregationis Sacrorum Rituum emanatum die 28. Septembris 1641. In quorum fidem Manu, & Sigillo Eminentiss. & Reuerendiss. DD. Cardinalis Caetani præsens Decretum signatum, & munitum fuit. Romæ die 22. Ianuarij 1642.

A. Card. Caetanus.

Loco † Sigilli

F. Io. B. Marinus Ord. Prædic. S. C. Secr.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

SAcrosancta Tridentina Synodus optimè agnoscens, non leue scandalum afferre posse, si quid inordinatum, aut præpostere accommodatum, vel prophanum in Ecclesijs appareat, statuit nemini licere vllo in loco, vel Ecclesia, ét quomodolibet exempta, vllam insolitam Imaginem ponere, vel ponendam curare, nisi ab Episcopo approbata fuerit. Cum autem, sicut accepimus, ex prædicti Decreti in obseruantia varij abusus irrepserint; Idcirco Nos abusus huiusmodi tollere, pro debito pastoralis officij nostri volentes, re etiam cum Venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Card. sacris Ritibus Præpositis communicata, & maturè considerata, & discussa, inhærendo dictæ dispositioni Sacrosanctæ Tridentinæ Synodi, Motu proprio, & ea certa scientia nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine, ne quis cuiuscunq. gradus, qualitatis, ordinis, status, vel cōditionis, ac dignitatis, & præeminentiæ, etiam Ecclesiasticæ, etiam indiuidua, ac speciali expressione dignæ existat Imagines Domini Nostri IESV Christi, & Deiparæ Virginis MARIAE, ac Angelorum, Apostolorum, Euangelistarū, aliorumq. Sanctorum, & Sanctarum quorumcunq sculpere, aut pingere, vel sculpi, aut pingi facere, aut ante hac sculptas, aut pictas, & aliàs quomodolibet affictas tenere, seu publico aspectui exponere, aut vestire cum alio habitu, & forma, quā in Catholica, & Apostolica Ecclesia ab antiquo tempore, consueuit, nec etiam cum habitu peculiari alicuius ordinis Regularis tenore præsentium prohibemus: ac vt Imagines aliter pictę, vel sculptę ab Ecclesijs, & alijs locis quibuslibet amoueantur, & deleantur, uel reducantur, & reformentur ad habitum, & formā in Ecclesia Catholica, & Apostolica ab antiquo tempore consuetam, vt veneratio, & cultus sic dictis Imaginibus augeatur, & quę oculis fidelium subijciuntur non inordinata, nec insolita appareant, sed deuotionem pariant, & pietatem. Et ne exponantur in Ecclesijs quibuslibet, ac quomodolibet qualificatis, ac earum Frontispicijs, & Atrijs Imagines prophanæ, vel aliàs indecentiam, & inhonestatem præseferentes, cum Domum Dei deceat sanctitudo, præcipimus. Quo circa quibuscumq. Ven. fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & alijs locorum Ordinarijs, ac nostris & Apostolicæ Sedis Nuncijs, & legatis etiam de Latere sub obtestatione diuini iudicij mandamus, vt prędicta inuiolabiliter, & exactè obseruent. Mandantes insuper omnibus Capitulis Ecclesiarum etiam Cathedralium, & maiorum, ac Vniuersitatibus etiam Studiorum, Monasterijs, ac Collegijs, & personis quibuscunq. etiam Ecclesiasticis, sæcularibus, & regularibus cuiuscunq. Ordinis etiam Cistercien. Instituti, Congregationis, & Societatis, etiam IESV, etiam Militaribus, ét Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, aliarumq. Militiarum, & cæteris quibuscunq. quomodolibet qualificatis, ac eadem indiuidua expressione, & speciali nota dignis, ac Monialibus, etiam Regularium gubernio subiectis, ac etiam Sedi Apostolicę immediatè suppositis, vt in eorum Ecclesijs, & locis omnia, & singula præmissa obseruent, &

faciant. Quatenus verò ipsi, præsertim Regulares, ac Moniales præsentibus literis, ac omnibus in eis contẽtis parere neglexerint, possint, & debeant, Episcopi, & locorũ Ordinarij, Metropolitani, Primates, Patriarchę, Nuncij, & Legati Apostolici de Latere missi, tanquam in hoc à Sede Apostolica specialiter delegati contra omnes, & singulos prædictos, & quoscumq. alios quomodolibet inobedientes, & trasgressores procedere, & quacunq. appellatione, recursu, reclamatione, alijsq. iuris, & facti remedijs ordinarijs, & extraordinarijs penitus, omnino remotis ad omnimodam obseruantiam illos præuia vnica monitione censuris Ecclesiasticis, & alijs eorum arbitrio, & præsertim quoad loci Superiores etiam priuationis officij, & vocis actiuæ, & passiuæ, pœnis compellere; præsentes quoq. literas, & in eis contenta quæcunq. nullo vnquam tempore de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quocunquè alio etiam quantumuis substantiali defectu notari, impugnari, vel redargui posse, sed illas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosq. plenarios effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus ad quos spectat, & spectabit in futurum inuiolabiliter obseruari, sicq. & non aliter in præmissis per quoscunq. Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Card. etiam de Latere Legatos nunc & pro tempore existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis aliter iudicandi, seu interpretandi facultate, & auctorita iudicari, diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus felic. record. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & Concilij Generalis de duabus dietis, alijsquè Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in fauorem etiam personarum, atq. Ordinum quorumcunq. etiam Cistercien. ac tàm Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum etiam S. Ioannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum etiam IESV, ac cuiusuis alterius Instituti etiam necessariò, & indiuiduè exprimen. Monasteriorum, Conuentuum, Capitulorum, Ecclesiarum, & aliorum quorumcũq. tàm secularium, quàm regularium locorum, nec non illorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitatis roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus exemptionibus quoq. indultis, & priuilegijs etiam in corpore iuris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis etiam mari magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis, Conseruatorum deputationibus, eorumq. atq. alijs inhabilitationibus, quibus Episcopi, & alij Ordinarij, & Superiores prædicti deferre minimè teneantur, & quibusuis alijs sub quibuscunq. ten. & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritãtibus decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extentionis, concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorũq. totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expres-

ſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma, ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſsis, & ad verbum inſertis haben. illis aliàs in ſuo robore permanſuris ſpecialiter; & expreſsè derogamus, cæteriſquè contrarijs quibuſcunq. Et ne præmiſſorum ignorantia poſsit ab aliquo prætendi, volumus, & Apoſtolica auctoritate decernimus, vt præſentes litteræ, ſeu illarum exemplum ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum Vrbis, ac in acie Cãpi Floræ affixæ omnes perinde arctent, atq. efficaciant, ac ſi vnicuiq. perſonaliter intimatæ fuiſſent, quodq. præſentium tranſumptis etiam impreſsis manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica cõſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forẽt exhibitæ, vel oſtenſæ. Dat. Rom. apud S. Petrum ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Martij 1642. Pontificatus Noſtri Anno Decimonono.

M. A. Maraldus.

In Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram S.D.N.D. INNOCENTIO Diuina Prouidentia Papa X. ac Eminentiſs. & Reuerendiſs. DD. S.R.E. Cardinalibus in Vniuerſa Republica Chriſtiana contra hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalibus à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatis.

Feria 5. Die vigeſima tertia Nouembris 1645.

NE prętextu pietatis orirentur in Eccleſia Catholica contentiones, aut fouerentur exortæ, & ne cuiuſlibet relinqueretur arbitrio publicas præcandi formulas inſtituere, præſertim verò eas, quę Summorum Pontificum Sanctionibus aduerſari videntur, emanauit aliàs à fel. rec. Vrbano Papa VIII. in Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis ſub die 19. Ianuarij 1640. Decretum tenoris infraſcripti.

S.D.N. Auditis Votis, &c. Quaſcumq. Congregationes, Sodalitates, ſeu Confraternitates ſub nomine Stellarij Immaculatę Conceptionis Beatiſsimæ Virginis Mariæ quomodolibet, & quauis authoritate erectas, & fundatas in quibuſuis Eccleſijs omninò ſuppreſsit, & in poſterum erigi poſſe abſq. Sanctitatis Suæ, & Sedis Apoſtolicæ licentia prohibuit. Indulgentias quaſcumq. eiſdem Cõgregationibus, Sodalitatibus, & Confraternitatibus conceſſas omninò reuocauit, caſſauit, & annulauit. Inſuper iuſſit, eiuſdem Congregationibus, Sodalitatibus, & Confraternitatibus, intimari, ne audeant recitare, vel recitari facere, aut conſentire, quod recitetur in præfatis Eccleſijs, vel alibi, in loco publico Corona ſub titulo Stellarij Immaculatę Conceptionis, ſub pœnis arbitrio Sanctitatis ſuæ, & Sacræ Congregationis.

Locorum verò Inquiſitoribus fuit iniunctum, vt ſedulò curarent, huiuſmodi Decretum executioni mandari; facta etiam ſub diē 2. Februarij, & 15. Martij 1640. eiuſdem Decreti intimatione Priori, Guardianis, & confratribus Archi-

confraternitatis Conceptionis, Immaculatæ Virginis in Ecclesia SS. Laurentij, & Damasi Almæ Vrbis erectæ.

Et ne prætextu ignorantiæ aliquid à Regularibus, præsertim S. Francisci, cõtra prædictum Decretum attentari contingeret, Ministro Generali Fratrũ Minorum Conuentualium, & Commissario Generali Fratrum Min. Obseru. die 12. Septembris 1640. præfatum Decretum iuridicè fuit intimatum, vna cum præcepto sub pœna priuationis Generalatus, & Commissariatus respectiuè, ac vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda, alijsq. arbitrio Sacr. Congregat. infligendis, vt debeant, & quilibet ipsorum debeat per litteras, seu alias monuisse omnes, & singulos Prouinciales, Guardianos, aliosq. Superiores Conuentuũ eis subiectorum, ne sub eadem pœna priuationis officij, ac Vocis actiuæ, & passiuę alijsq. arbitrio imponendis recitent, seu ab alijs recitari in quibusuis Ecclesijs, Oratorijs, alijsq. locis publicis Coronam sub titulo Stellarij immaculatæ Conceptionis Beatissimæ Virginis Mariæ permittant; Imò quascumq. Congregationes, Sodalitates; seu Confraternitates sub dicto titulo Stellarij non erigi, & erectas supprimi curent, & mandent. Deq. huiusmodi commonitione, seù notificatione publico documento infra duos menses in Italia, extra verò Italiam infra quatuor menses, debeant certiorem facere Sacr. Congreg. S. R. & Vniuersalis Inquisitionis.

Sed cum adhuc nonnulli Apostolicis mandatis obtemperare neglexerint, Stellarij prædicti Coronam nedùm publicè in Ecclesijs recitantes, ac recitari curantes, eo fortasse subterfugio confisi, quod dummodò sub Stellarij titulo Confraternitates non erigantur statutas in reliquis Decreti pœnas essent euasuri: Verum etiam ad vlteriores inobedientiæ gradus procedentes Apocalypticam B. Ioannis Visionem Mulieris duodecim Stellarum Corona redimitæ pię SS. Patrum, & Doctorum meditatióne, ac interpretatione Beatissimæ Deiparæ adaptatam, ita mediante hoc recitandi Stellarij adinuento mentibus fidelium inserere curauerint, ac si eidem B. Euangelistę Immaculata Virginis Conceptio mirabiliter tùnc fuerit demonstrata; Confecta, etiam super hoc, & Typis euulgata collecta; Quinimmò diem festum solemnem Stellario de mense Augusti quotannis pro eorum arbitrio temerè assignauerint, ac denuò Indulgentias pro eadem asserta festiuitate subreptitiè obtinuerint.

Quæ omnia, & singula cum nuper S.D.N. innotuerint, auditis Votis, &c. opportuno censuit indigere remedio, ne sub deuotionis specie fraudes vlteriùs progrediantur, & quæ primo aspectu pietatem redolent, hostis humani generis arte per inobedientiam labefactentur.

Sanctitas Sua præfato Decreto inhærendo illudq. confirmando, hoc suo præsenti Decreto de nouo iussit, ac mandauit omnibus, & singulis tum secularibus, tum regularibus personis cuiusuis gradus, status, Ordinis, & Instituti, &c. ne in posterùm audeant, vel quilibet illorum audeat publicè recitare, aut recitari mãdare Coronam Stellarij prædicti in quibusus Ecclesijs, Oratorijs aut locis, in quibus vtriusq. vel alterius sexus Christi fideles in vnum conueniant, etiamsi absq. vlla Confraternitatis erectione, id præstare profiterentur. Sodalitates omnes, Confraternitates, & Congregationes sub nomine Stellarij Immaculatæ Conceptionis iterùm omninò suppressit. Indulgentias pariter titulo Stellarij,

vel

vel festiuitatis eiusdem quomodolibet obtentas reuocauit, & annullauit. Regularibus verò cuiusuis Ordinis, præsertim Ordinis S. Francisci, tàm Minorum, Conuentualium, quam Min. Obseruan. districtè præcepit sub prædictis pœnis, nec nòn sub pœna suspensionis à Diuinis ipso facto incurrenda, ne in eorum Ecclesijs, Oratorijs, aut alijs locis publicis, huiusmodi Stellarij Coronam, vel preces sub nomine Stellarij recitent, aut ab alijs recitari curent; siue permittant, minusq. diem festum Stellarij celebrent, seu quilibet eorum tam superior, quàm subditus quouis prætextu aliquid ex præmissis faciat, curet, mandet, vel respectiuè permittat. Contrarijs quibuscumq. non obstantibus.

Et ne præmissorum ignorantia possit aliquis excusari, voluit, Decretum hoc, seu illius exemplum ad valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, & in Aciæ Campi Floræ affixum ita omnes arctare, & afficere, ac si vnicuiq. personaliter fuisset intimatum.

Io. Ant. Thomasius S. R. & Vniuersalis Inquisit. Not.

AVVERTIMENTI PER TVTTI LI SVPERIORI, d'ogni sorte di Religione.

Cauati da alcuni Decreti delle Sacre Congregationi del Sant'Offitio, e dei Regolari.

OGn'Anno in perpetuo il Lunedì dopò la prima Domenica dell'Aduento, li Superiori locali sono obligati far leggere in tauola publica il Decreti *De celebratione Missarum*, che cominciano, *Cum sæpè contingat, &c.* sotto pena di priuatione d'offitio, e di voce attiua, e passiua ipso facto incurrenda.

2 Sotto l'istesse pene sono obligati far leggere l'istessi Decreti nell'istesso modo il Venerdì doppo l'ottaua del Santissimo Corpo di Christo.

3 Auuertino però che la Sacra Congregatione de Regolari con vn Decreto in Roma sotto li 12. di Marzo 1638. condonò à tutti li Superiori locali dell' Ordine Eremitano di Sant' Agostino, tutte e qualunque pena fin' à tal giorno incorsa per l'innosseruanza di non hauer fatto leggere li sopradetti Decreti *De celebratione Missarum, &c.* e si contentò, che per l'auuenire habbino tempo di farli leggere senza incorrere in alcuna pena per dieci giorni doppo il detto Lunedì, e Venerdì assegnati.

4 Quest'istessa gratia per la Communicatione de Priuilegi, s' intende concessa ancora à tutti li altri Superiori locali dell'altre Religioni approuate.

5 Ogni Superiore locale auuerta, che è obligato in perpetuo, il Lunedì doppo l'Ottaua dell'Assuntione della Beata Vergine, far leggere in publica tauola o in vn Capitolo spetialmente conuocato à questo effetto, auuisar li suoi Sudditi dell'Osseruanza delle Constitutioni Apostoliche, e Decreti spettanti al Sãto Offitio, e particolarmente di quelli, di quelli, di che si fà mentione nel Decreto publicato dalla Santità di N. S. sotto li 5. di Decembre 1633. che comincia *Sanctissimus Dominus Noster sedulò incumbens, &c.* e poi confermato li 5. di Nouem-

uembre 1637.sotto pena di priuatione d'offitio,e di voce attiua, e passiua ipso facto,& altre pene ad arbitrio di Sua Santità.

6 Sotto l'istesse pene li altri Superiori maggiori li deuono far leggere in ogni Capitolo Generale,ò Prouinciale,&c.

7 Deuono procurare, che detti Decreti stiino sempre affissi in luogo publico, acciò li Padri possino vederli, e leggerli.

8 Sappino però,che la Congregatione della Santa Inquisitione sotto li 5. Nouembre 1638. ha gratiosamente condonato à tutti li Superiori di tutte le Religioni tutte le pene nelle quali fossero incorsi per il passato per l'inosseruãza di tal lettura in detto Venerdi determinato;e concesse, che per l'auuenire non s'incorresse in dette pene, mentre li facessero leggere almeno per tutto il mese d'Agosto.

9 Doi volte almeno l'anno li detti Superiori in ogni Conuento deuono far leggere in publica tauola li Decreti *De Apostatis,& Eiectis*,fatti dalla Congregatione del Concilio sotto li 21 di Settembre 1624.che cominciano *Sacra Congregatio,&c.*& anco li Decreti generali di Papa Clemente Ottauo,*De Reformatione Regularium,De Receptiobe, Professione, & Institutione Nouitiorum*, confirmati, & annessi à quelli *De Apostatis*: mà à questa lettione non si determina giorno particolare,benche ordinariamente si soglino leggere doppo il Decreto *De Celebratione Missarum* sopradetto; e chi presume di far il contrario, cioè di non farli leggere,incorre nella pena di priuatione di tutti li offitij,che hà, e di voce attiua,e passiua,& inhabilità perpetua alli detti offitij,e voce; e questa pena è riseruata à Sua Santità.

10 Se à sorte qualcheduno delli detti Superiori si scordasse di far quanto si è detto,ne i tempi determinati,subito che se ne accorge,facci quanto deue, ancorche sij passato il tempo,perche questo viene à facilitare la gratia dell'assolutione delle pene incorse.

In Roma, Nella Stampa della Reuerenda Camera Apostolica. 1646.